Vũ Trụ Xoắn 4

Vũ Trụ Xoắn – Quyển 4

By

Dolores Cannon

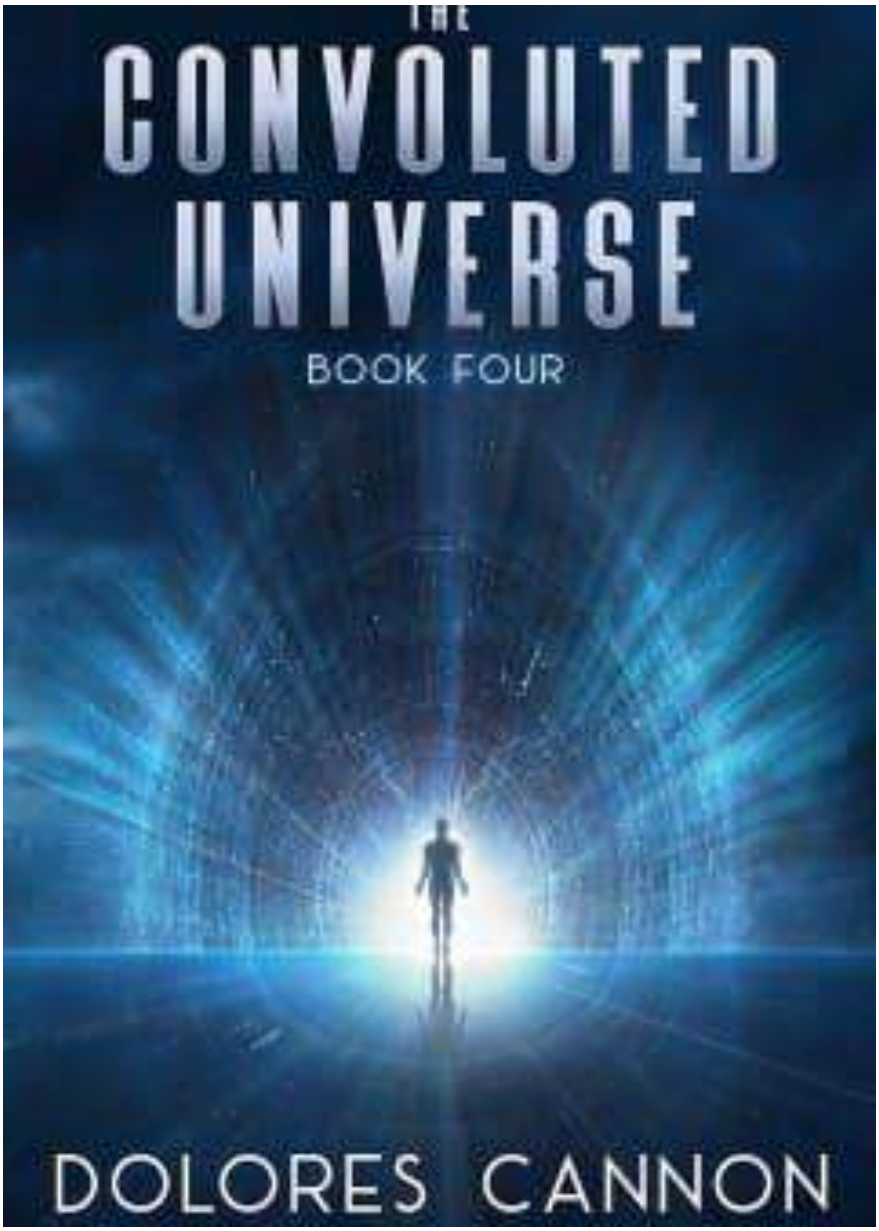

MỤC LỤC

..... 1
MỤC LỤC 2
PHẦN MỘT 4
VƯỢT RA NGOÀI TẤM MÀN CHE 4
Chương 1: CUỘC SỐNG QUÁ KHỨ CỦA RIÊNG TÔI 4
LỜI TỰA 4
Chương 2: SỰ TIẾN HÓA CỦA Ý THỨC 22
VAI TRÒ CỦA HIV / AIDS TRONG VIỆC TẠO RA Ý TƯỞNG 32
Chương 3: KHÍA CẠNH LINH HỒN 43
CUỘC SỐNG ĐƯỢC GỌI LÀ "XẤU" 47
Chương 4: CUỘC SỐNG NHƯ LÀ SỰ SÁNG TẠO SỰ SÁNG TẠO BIỂN CẢ 49
CUỘC ĐỜI LÀ MỘT CON KIẾN 65
CON CHIM LỚN 78
MỘT YẾU TỐ LINH HỒN 81
Chương 5: NHIỀU LỰA CHỌN 98
CÔNG VIỆC CHỮA LÀNH 107
Chương 6: GIAI ĐOẠN LẬP KẾ HOẠCH 111
Chương 7: MỘT CUỘC ĐỜI NGẮN NGỦI 136
Chương 8: MỘT BÀI TẬP KHÓ KHĂN 162
Chương 9: CÂN BẰNG TRONG CUỘC SỐNG 179
Chương 10: CHUYẾN ĐI XA 188
Chương 11: TÍCH LŨY THÔNG TIN 207
Chương 12: MANG THEO CẢM GIÁC TỘI LỖI 218
Chương 13: THAY ĐỔI QUÁ KHỨ 226
Giết người và Tự sát 241
Chương 14: KẺ GIẾT NGƯỜI VÀ NƠI AN NGHỈ 241
Chương 16: GIẾT NGƯỜI VÀ TỰ TỬ 268
Chương 17: MỘT VỤ TỰ TỬ 282
Chương 18: MỘT VỤ TỰ TỬ ĐAU LÒNG 290
Chương 19: MỘT VỤ TỰ TỬ TRẢ LẠI NGHIỆP 309
PHẦN HAI 326
VŨ TRỤ PHỨC TẠP TIẾP TỤC MỞ RỘNG 326

Sự khởi đầu của Trái Đất 326
Chương 20: TRỞ LẠI LÚC BẮT ĐẦU 326
Chương 21: "VIỆC TINH CHỈNH" 347
Chương 22: SỰ SÁNG TẠO CỦA CON NGƯỜI 370
Chương 23: TÁCH KHỎI NGUỒN 389
Chương 24: QUÁ NHIỀU QUÁ SỚM 415
Năng lượng 434
Chương 25: NĂNG LƯỢNG MÀU HỒNG TỪ HÀNH TINH PHA LÊ 434
Chương 26: TẠO RA NĂNG LƯỢNG 454
Chương 27: MỘT SINH VẬT NĂNG LƯỢNG 477
Chương 28: NĂNG LƯỢNG KHÔNG XÁC ĐỊNH 486
Chương 29: MẶT TRỜI 491
Chương 30: KÍCH HOẠT NĂNG LƯỢNG ÁNH SÁNG MỚI 499
Chương 31: NƠI TỤ HỢP 516
Chương 32: NGÔI LÀNG ĐÃ HẾT THỜI GIAN 533
Chương 33: MỘT KHÍA CẠNH CỦA HIỆN THÂN 558
Chương 34: THAY ĐỔI DNA 564
Chương 35: MÀU SẮC CỦA DNA 583
Chương 36: LÀM VIỆC VỚI CÁC HỆ THỐNG CỦA TRÁI ĐẤT 604
Chương 37: SỰ CHỮA LÀNH CỦA ANN 626
Chương 38: NHỮNG NGƯỜI LÀM PHÔNG NỀN 665
Chương 39: GHÉP LẠI NHỮNG MÃNH GHÉP 683
Chương 40: NHỮNG BỨC ẢNH 699
Chương 41: PHẦN KẾT 708

PHẦN MỘT

VƯỢT RA NGOÀI TẤM MÀN CHE

Chương 1: CUỘC SỐNG QUÁ KHỨ CỦA RIÊNG TÔI

Điều quan trọng nhất là không ngừng học hỏi. Sự tò mò có lý do riêng của mình cho hiện tại. Người ta không khỏi kinh ngạc khi chiêm ngưỡng những bí ẩn của vĩnh cửu, của sự sống, về cấu trúc kỳ diệu của thực tại. Chỉ cần một người cố gắng hiểu một chút bí ẩn này mỗi ngày là đủ. Đừng bao giờ đánh mất sự tò mò thánh thiện,

Albert Einstein, 1879-1955

LỜI TỰA

CHÀO MỪNG TẤT CẢ MỌI NGƯỜI! Chào mừng những độc giả mới đến với bộ truyện này và chào mừng trở lại, những người khác đã theo dõi cuộc phiêu lưu của tôi trong lĩnh vực thôi miên trong những năm qua. Khi tôi bắt đầu loạt truyện Vũ trụ phù hợp, tôi đã nhầm tưởng rằng nó sẽ chỉ là một cuốn sách. Tôi

đã nghiên cứu thông tin trở thành Người giám hộ, hai mươi lăm năm điều tra về UFO và các vụ bắt cóc.

Tôi đã thu thập rất nhiều thông tin và tôi nghĩ rằng tôi đã bao quát tất cả mọi thứ mà bất cứ ai muốn biết về hiện tượng này. Sau đó, thông tin bắt đầu có một bước ngoặt bất ngờ. Nó đang chuyển dần từ người ngoài trái đất sang những khái niệm và lý thuyết siêu hình mà tôi chưa từng nghe trước đây. Đó là lúc tôi biết mình sẽ phải hoàn thành cuốn sách đó và bắt đầu một cuốn khác. Tôi không biết làm thế nào nó sẽ được chấp nhận bởi vì nó là một sự khác biệt so với bài viết bình thường của tôi về thôi miên và tìm kiếm kiến thức đã mất. Mặc dù đây cũng được coi là kiến thức "bị mất", nhưng nó đã đi theo một hướng khác. Tôi đánh giá cuốn sách đầu tiên là "một cuốn sách nhằm bẻ cong tâm trí bạn như một chiếc bánh quy giòn". Tôi nghĩ nó có thể hấp dẫn những người đã theo dõi và đọc sách của tôi trong hơn ba mươi năm qua, và họ sẽ có thể thấy sự tiến hóa của tôi trong lĩnh vực này. Tuy nhiên, tôi đã rất ngạc nhiên khi biết rằng cuốn sách đầu tiên của bộ truyện này đã được đọc bởi những độc giả lần đầu tiên đọc tác phẩm của tôi. Tôi không biết liệu mọi người có thể hiểu được nó không nếu họ chỉ nhảy ngay xuống vực sâu. Tôi luôn đề nghị họ bắt đầu với những cuốn sách đầu tiên của tôi và dần dần chuyển sang tác phẩm này. Nhưng tôi bắt đầu nhận được thư gợi ý rằng độc giả đã sẵn sàng hơn tôi có thể tưởng tượng.

Một số viết, "Tôi có thể không hiểu nó, nhưng nó thực sự khiến tôi phải suy nghĩ." Và đó là ý định của tôi. Trong các cuốn sách, tôi nói rằng hãy coi những cuốn sách này như "viên kẹo tâm trí". Những khái niệm và lý thuyết mới cần được thưởng thức và suy ngẫm, và sau đó gạt sang một bên để người đọc có thể tiếp tục cuộc sống của chính họ. Chỉ là một điều thú vị bên lề hoặc đường vòng so với chuẩn mực

Khi tôi chuẩn bị xuất bản The Convoluted Universe, tôi đột nhiên quyết định thêm Quyển Một vào tựa đề. Tại thời điểm đó, tôi thực sự không biết liệu có bao giờ có một cuốn sách khác trong bộ truyện đó hay không. Tôi nghĩ rằng tôi đã đưa mọi thứ có thể vào cuốn sách đầu tiên. Nhưng có điều gì đó khiến tôi hiểu rằng đó là Cuốn sách Một. Bây giờ tôi nên biết rằng "họ" đã đứng đằng sau nó. "Họ" biết tôi chỉ mới sơ khai và bây giờ tôi đã bắt tay vào cuộc hành trình mới này, sẽ có rất nhiều thông tin mới được đưa ra. Và do đó nó đã được. Mỗi cuốn sách trong bộ sách ngày càng đưa ra nhiều khái niệm kỳ lạ để mọi người phải suy nghĩ và băn khoăn. Ở phần cuối của Convoluted Universe, Quyển 3, tôi thực sự nghĩ rằng họ đã cho tôi mọi thứ có thể. Điều đó không còn gì để học hỏi và tiếp xúc. Họ đã nói với tôi tất cả mọi thứ. Nhưng khi sắp xếp cuốn sách lại với nhau, tôi đã có một buổi học cuối cùng ở Montreal, điều này mang đến một sự suy nghĩ khác.

Tôi đã có một buổi học cuối cùng ở Montreal mang đến một khái niệm khác về tâm trí. Ở cuối chương đó, tôi đã nói, "Bây giờ tôi biết không còn gì để khám phá nữa." Và họ nói, trong sự khôn ngoan vô hạn của họ, "Ồ, không! Có nhiều! Có nhiều!" Và trên ghi chú đó, tôi đã có thể hoàn thành cuốn sách 700 trang và xuất bản. Sau đó, họ cho phép tôi nghỉ ngơi trong vài tháng khi cuốn sách bắt đầu được sản xuất. Các buổi thôi miên của tôi là "bình thường", chỉ là liệu pháp thông thường để giúp mọi người giải quyết các vấn đề về thể chất và cá nhân của họ. Sau đó, thông tin lại bắt đầu đến, và tôi biết thực sự sẽ có cuốn thứ tư. Khi xem lại cuốn đầu tiên, tôi đã bật cười vì tôi nghĩ, cùng lắm là có một cuốn nữa. Bây giờ tôi không biết sẽ có bao nhiêu. Tôi chỉ tiếp tục viết và họ tiếp tục cho tôi biết thông tin mới. Khi đặt cuốn sách này lại với nhau, tôi thấy mình có đủ tài liệu cho ba phần về các chủ đề khác nhau. Vậy là cuộc hành trình vẫn tiếp tục.

Đối với những người vừa mới tham gia cùng chúng tôi, chào mừng bạn đến với cuộc phiêu lưu và cuộc hành trình. Đối với những người đã tham gia toàn bộ cuộc hành trình, chào mừng bạn trở lại và tôi hy vọng bạn sẽ tìm thấy những khái niệm thú vị hơn khi chúng ta tiếp tục cuộc phiêu lưu. Vì vậy, hãy đọc với tinh thần cởi mở và chuẩn bị tinh thần thoải mái hơn. Rốt cuộc, bánh quy là một hình dạng thú vị. Chúng thực sự giống với biểu tượng cho sự vô cực, phải không?

BAO GIỜ TÔI ĐANG giảng bài Tôi luôn được hỏi cùng một câu hỏi, "Bạn có biết về tiền kiếp nào của chính mình không?" Tôi nghĩ không thể nào đã làm việc trong lĩnh vực này hơn bốn mươi năm mà không cố gắng tìm hiểu về bản thân. Trong những ngày đầu tiên, tôi đã có những hồi tưởng về tiền kiếp được thực hiện bởi nhiều nhà thôi miên khác nhau. Tôi cũng tò mò như bất kỳ ai khác. Đó là cách tôi khám phá ra những gì tôi không muốn khách hàng của chính mình trải nghiệm. Có nhiều điều về các kỹ thuật khác nhau của họ khiến tôi cảm thấy khó chịu, bất an, bực bội và băn khoăn. Đó không phải lúc nào cũng là một trải nghiệm thú vị. Tôi đã lấy được thông tin, nhưng phiên họp không phải lúc nào cũng được thực hiện một cách chuyên nghiệp. Tôi nhận ra rằng họ chỉ đang làm những gì họ đã được dạy, và chưa bao giờ đặt câu hỏi tại sao họ lại làm theo cách đó nhất định. Tuy nhiên, tôi đã đặt câu hỏi về nó. Nếu tôi không thoải mái trong hoặc sau buổi học, tôi cố gắng hiểu tại sao. Sau đó, qua nhiều năm khi tôi phát triển kỹ thuật của riêng mình, tôi đã xây dựng các biện pháp bảo vệ để không ai trong số các khách hàng của chính tôi phải trải qua cảm giác khó chịu tương tự. Đây là một lý do khác mà tôi luôn khuyên các sinh viên của tôi trải qua hồi quy tiền kiếp của chính họ, để họ biết cách đối phó với khách hàng của mình. Làm thế nào chúng ta có thể thực hành điều gì đó nếu chúng ta chưa bao giờ trải nghiệm nó?

Trong những năm đầu tiên, tôi đã tìm ra tám kiếp trước của mình. Điều quan trọng là tôi đã phát hiện ra mối quan hệ của mình với các thành viên trong gia đình, và tại sao chúng tôi phải quay lại với nhau lần nữa. Và tôi đã tìm ra lý do tại sao tôi đang làm công việc mà tôi đang làm. Bản thân điều đó đã rất quan trọng. Bây giờ tôi không còn cần phải tìm kiếm những tiền kiếp nữa vì tôi nghĩ rằng tôi đã khám phá ra những gì tôi cần biết. Nó là một công cụ có giá trị, nhưng đó là một công cụ. Khi bạn bắt đầu tiến hóa và hiểu rõ bản thân thì bạn không cần tiếp tục quay ngược lại quá khứ nữa. Đối với một số người, nó được thực hiện vì giá trị giải trí hơn là trị liệu. Sau đó nó không phục vụ một mục đích tốt.

Họ có thể trở nên giống như "những kẻ bỏ đi kiếp trước", đang tìm kiếm "cách sửa chữa" tiếp theo vì tò mò. Điều đó đánh bại toàn bộ ý nghĩa của liệu pháp tiền kiếp, khiến người đó trở nên thoải mái trong cuộc sống của mình. Những ký ức trong quá khứ là thông tin tốt và có giá trị, nhưng chúng phải được sử dụng trong cơ thể hiện tại, đặc biệt là các mối quan hệ gia đình. Chúng ta phải dệt nó lại với nhau giống như cách chúng ta đã dệt nên những ký ức về tuổi thơ của chính mình và những trải nghiệm khác. Dù tốt hay xấu, chúng là câu chuyện của cuộc đời chúng ta và phải được giải quyết và hòa giải. Những cuộc sống khác chỉ là những ký ức mở rộng, và cũng nên được kết hợp vào cuộc sống hiện tại của chúng ta. Điều này giúp tạo ra một cá nhân toàn diện và lành mạnh.

Quay trở lại câu chuyện, tôi đã khám phá ra mục đích của mình (câu hỏi muôn thuở) trong cuộc đời này. Vào thời điểm nó xảy ra, tôi thậm chí không biết phần đời còn lại của mình sẽ dành để giúp đỡ mọi người thông qua việc khám phá quá khứ của họ. Tôi rất thích công việc và mới bắt đầu viết cuốn sách đầu tiên của mình (Chúa Giêsu và những người Essenes), nhưng tôi không thể nào đoán trước được tác phẩm của mình sẽ trở nên rộng lớn như thế nào. Khi tôi bị thoái lui trong nhà của một người bạn, tôi không biết điều gì sẽ xảy ra.

Tôi quay trở lại những ngày của Thư viện khổng lồ tại Alexandria ở Ai Cập. Al my life Tôi đã bị cuốn hút vào những cuốn sách. Tôi có thể đọc trước khi nhập học, và ngữ pháp rất dễ dàng và là bản chất thứ hai đối với tôi. Tôi là một đứa trẻ trong thời kỳ suy thoái nên tiền bạc rất eo hẹp. Em gái tôi và tôi không có bất kỳ thứ gì xa xỉ. Có rất nhiều đồ cũ và quần áo mua ở các cửa hàng tiết kiệm. Trong những ngày đó, bạn phải làm với những gì bạn có. Nếu nó tốn kém tiền bạc, hãy quên nó đi, bạn sẽ không lấy nó (ngoại trừ vào dịp Giáng sinh khi có một vài món đồ chơi). Đó là lý do tại sao tôi rất phấn khích trong năm học đầu tiên khi ai đó đến lớp của chúng tôi và nói về thư viện khổng lồ cách trường chúng tôi ở St. Louis không xa.

Họ khuyến khích chúng tôi lấy thẻ thư viện và đưa cho chúng tôi một tờ giấy mang về nhà để xin cấp. Tôi đã ngấu nghiến hết những cuốn sách có sẵn trong lớp của chúng tôi, và cơn đói của tôi lên đến đỉnh điểm khi tôi nghe nói rằng chúng tôi có thể đến một thư viện nơi có hàng trăm cuốn sách. Phần tốt nhất là nó hoàn toàn MIỄN PHÍ. Tôi không thể tin vào tai mình. Miễn phí. Tôi chạy một mạch về nhà với tờ giấy trên tay để đưa cho mẹ tôi xem. Sự phấn khích của tôi hẳn đã lây lan khi tôi đưa cho cô ấy xem tờ báo và tiếp tục về việc làm thế nào để tôi có thể nhận được thẻ đọc bất kỳ cuốn sách nào tôi muốn và nó hoàn toàn miễn phí. Để viết một câu chuyện dài ngắn, mẹ tôi nhận được tấm thẻ, và cứ vài ngày bà lại đưa tôi vài dãy nhà đến thư viện khổng lồ, nơi tôi có thể xem sách. Tôi nhớ tôi đã đi bộ trên lối đi giữa các kệ sách và tôi đang ở trong một thiên đường trong lành vì tôi nhận ra rằng không có giới hạn cho những gì tôi có thể đọc. Sau đó, khi tôi có thể tự đi, tôi đã dành hàng giờ ở đó và luôn mang theo đống sách về nhà. Tôi không bao giờ thiếu một cuốn sách, và tôi đã dành nhiều giờ đồng hồ để trốn vào thế giới tưởng tượng tuyệt vời mà những cuốn sách đã trình bày.

Ở trường trung học, nếu tôi không ở trong một lớp học, tôi đã ở trong thư viện của trường để đọc các cuốn bách khoa toàn thư. Tôi đã có một sức ép khá kỳ lạ mà tôi đã phát triển trong khoảng thời gian đó. Trong thời gian rảnh rỗi của tôi trong nửa học tập, tôi sẽ tiếp tục bận rộn bằng cách sao chép các từ trong từ điển. Mỗi lần như vậy, tôi sẽ đánh dấu nơi mình đã dừng lại và tiếp tục vào ngày hôm sau, chỉ cần chép từ này sang từ khác vào sổ tay của mình. Tôi có thể nói rằng điều này xuất phát từ niềm yêu thích sách của tôi, nhưng sau đó tôi phát hiện ra rằng qua những hồi ức về tiền kiếp của mình rằng tôi đã có một kiếp trước là một tu sĩ trong một tu viện, nơi công việc của tôi là sao chép các bản thảo và văn bản bằng tay. Nhưng đó là một sự ép buộc tốt vì nó đã bắt chước việc sử dụng từ ngữ và ngôn ngữ vào tâm lý của tôi.

Tôi đọc tất cả những gì tôi có thể chạm tay vào, và tình yêu sách cũng như khát khao học hỏi tiếp tục trong cuộc đời tôi. Ngay cả ngày hôm nay khi tôi viết một trong những cuốn sách của mình, tôi vẫn mong muốn học hỏi tiếp tục cuộc đời mình. Ngay cả ngày nay khi tôi viết một trong những cuốn sách của mình, tôi vẫn nghiên cứu nó "cho đến chết." Sau khi tôi đã hoàn thành các buổi học và công việc thực sự để viết cuốn sách bắt đầu, tôi dành hàng giờ (và đôi khi cả ngày) trong thư viện để thu thập dữ kiện của mình. Đối với tôi, đó là thiên đường để tìm kiếm hàng giờ, và các nhà phân tích tài tình đưa ra kho báu của việc tìm ra một sự thật khó nắm bắt. Khi tôi viết ba cuốn sách của mình về Nostradamus: Đối thoại với Nostradamus, tôi đã đọc mọi cuốn sách từng được viết về bậc thầy vĩ đại. Một số trong số chúng đã không còn bản in và bản sao duy nhất sẽ có sẵn từ Thư viện Quốc hội Hoa Kỳ, được lấy thông qua Library-Loan tại Đại học Arkansas.

Khi tôi viết những cuốn sách của mình về Chúa Giê-xu: Chúa Giê-xu và những người Essenes và Họ đi bộ cùng Chúa Giê-xu, tôi đã đọc mọi cuốn sách từng được viết về Kinh thánh Biển Chết. Khi tôi viết cuốn sách của mình về nguồn

gốc của chủng tộc Mỹ da đỏ: Truyền thuyết về Starcrash, tôi đã dành ba năm để nghiên cứu về các truyền thuyết và lịch sử cũ của người da đỏ mà tôi có thể tìm thấy. Al của nghiên cứu này đã được đền đáp vì khi tôi giảng bài, tôi luôn có thông tin này trong đầu và tôi tự tin về những gì tôi đang nói. Nhà xuất bản tạp chí đầu tiên của tôi đã từng nói, "Nghiên cứu là rất quan trọng. Rõ ràng là bạn đã làm xong bài tập của mình. Và nó sẽ hiển nhiên như vậy nếu bạn chưa làm điều đó. " Tôi nghĩ bây giờ các bạn trẻ không biết nghiên cứu thực sự là điều đáng tiếc. Họ dành một khoảng thời gian ngắn trên Internet để biên soạn một số sự kiện, mà không biết đến vinh quang và sự ngạc nhiên của việc lướt qua đống sách đầy bụi trong thư viện và tìm một số văn bản bị lãng quên hoặc thất lạc. Đây là lý do tại sao tôi tự nhận mình là "phóng viên, điều tra viên, nhà nghiên cứu về những kiến thức đã mất".

Vì vậy, tôi cho rằng không nên quá ngạc nhiên khi tôi quay trở lại kiếp trước tại Thư viện vĩ đại và vĩ đại ở Alexandria trước khi nó bị phá hủy vào thế kỷ thứ năm. Trong kiếp đó, tôi là một người đàn ông làm việc trong thư viện. Tôi không thể đọc những cuộn sách quý trên giá, nhưng tôi biết cuốn nào là lâu đời nhất và quan trọng nhất. Nhiều học giả uyên bác đã đến thư viện, và tôi sẽ tìm thấy những cuốn sách mà họ muốn xem. Tôi ghen tị nhìn họ ngồi ở bàn mở cuộn sách và đọc chúng. Tôi biết những cuộn giấy quan trọng nhất đã được cất cao trên các kệ hàng đầu. Đặc biệt có một người đàn ông mặc áo choàng đen, thường xuyên vào nhà. Tôi luôn biết trước anh ấy muốn cuộn phim nào. Tôi rất thích tác phẩm này mặc dù tôi không thể đọc. Tôi giống như một người chăm sóc những cuốn sách.

Rồi đến cái ngày định mệnh của sự phá hủy thư viện vĩ đại. Tôi đã ở đó trong số những cuốn sách khi một đám đông đàn ông xông vào thư viện phá hủy khi họ đi. Tôi kinh hoàng chứng kiến cảnh họ lấy những cuộn giấy trên kệ và chất thành đống ở giữa phòng. Tôi hét lên kinh hoàng khi thấy họ với lấy những cuộn

giấy được để trên các kệ trên cùng. Nước mắt chảy dài trên khuôn mặt tôi khi chúng xé nát chúng mà không tôn trọng kiến thức mà chúng chứa đựng, và ném chúng vào đống đang lớn dần. Tôi biết tôi không thể ngăn chúng lại, vì vậy tôi lấy những cuộn dây có thể và chạy ra khỏi tòa nhà, ngay khi chúng phóng hỏa đốt đống đồ đạc. Hai cánh tay tôi ôm chặt xe đẩy và đôi mắt tôi đẫm lệ đến nỗi tôi không thể nhìn thấy nơi tôi sẽ đi tới đâu và đôi mắt tôi đẫm lệ đến nỗi tôi không thể nhìn thấy mình sẽ đi đâu khi tôi vấp ngã trên đường. Đúng lúc bị một cỗ xe chạy qua. Khi tôi rời khỏi cơ thể, tôi nhìn lại và thấy nó nằm trên đường phố giữa đống xe lăn của tôi. Đám cháy thư viện đang lan rộng và thiêu rụi tòa nhà.

Tôi thấy rằng cuộc đời này đã giải thích được niềm yêu thích sách của tôi, tại sao tôi không thể đứng nhìn một cuốn sách bị ngược đãi và mong muốn lấy lại kiến thức đã mất. Khi tôi kể câu chuyện này tại một hội thảo khi tôi được hỏi câu hỏi về tiền kiếp của mình, một trong những người khác trong hội đồng đã châm biếm, "Ừ, nhưng bạn có phải thử viết lại toàn bộ thư viện không?" Khán giả ồ lên trong tiếng cười vì chúng tôi biết cô ấy đang đề cập đến nhiều cuốn sách của tôi. Vâng, đây có lẽ là lời giải thích, và nó giúp tâm trí tôi thoải mái. Nhưng đó không phải là kết thúc của câu chuyện. Có nhiều điều đã được đưa ra ánh sáng vào những năm 1990.

Tôi được mời đến Bulgaria vì sách của tôi về Nostadamus đã được Zar Publishers, Ltd., một nhà xuất bản ở Sophia, chấp nhận dịch. Drago đã khám phá ra những cuốn sách của tôi và sắp xếp với các nhà xuất bản để dịch sang ngôn ngữ của họ, và họ muốn tôi đến giảng ở đó. Tôi đã đi khắp thế giới, nhưng chưa bao giờ đến Bulgaria hay bất kỳ nước nào thuộc Liên Xô vào thời điểm đó. Chiến tranh ở Nam Tư vừa nổ ra. Con trai tôi lo lắng, "Mẹ ơi, mẹ không thể đi qua đó. Nhìn vào bản đồ! Sophia chỉ cách Nam Tư qua biên giới ". Tôi chưa bao giờ cảm thấy nguy hiểm ở bất cứ nơi nào tôi đã đến. Tôi luôn cảm thấy thật vinh

dự khi được yêu cầu đi diễn thuyết. Bằng cách nào đó tôi biết mọi thứ sẽ ổn. Và tôi đã chính xác, đó hóa ra là một trong những trải nghiệm tuyệt vời nhất trong cuộc đời tôi.

Ngay từ khi xuống máy bay, tôi đã được đối xử như một ngôi sao nhạc rock hay một người nổi tiếng nào đó. Có một đám đông phóng viên chờ đợi ở cổng khi chúng tôi vào nhà ga. Tôi đã hoàn toàn bị sốc. Tôi chưa bao giờ được tiếp đón như vậy ở bất kỳ nơi nào khác trên thế giới. Tôi nhớ một phóng viên dí micro vào mặt tôi và hỏi bằng tiếng Anh đứt quãng, "Bạn nghĩ gì về Bulgaria?" Tôi thực sự không thể trả lời vì tôi vừa mới đến đó. Những cuốn sách của tôi về Nostradamus đã tạo ra một cảm giác mà tôi hoàn toàn không chuẩn bị cho nó. Các phóng viên đến khách sạn của tôi và sắp xếp các cuộc phỏng vấn và xuất hiện trên truyền hình ở mọi nơi tôi đến. Thậm chí có một cuộc họp báo lẽ ra phải bằng một cuộc họp của Tổng thống. Tôi đã phải chịu một giờ thẩm vấn qua lại thông qua người phiên dịch của tôi, Drago.

Sau đó, tôi tham dự một cuộc họp, nơi tôi bị các bác sĩ và nhà khoa học chất vấn trong hai giờ đồng hồ. Họ muốn biết về thôi miên được sử dụng để điều trị và hồi quy tiền kiếp. Họ chưa bao giờ nghe về nó trước đây. Họ nói rằng khi họ bị Nga thống trị, không có gì được ban cho để được dạy những thứ không có nguồn gốc từ các trường đại học. Nó đã vi phạm pháp luật. Tôi hỏi liệu tôi có gặp rắc rối khi thảo luận về điều này không. Họ nói, không vì tôi là người nước ngoài. Nhưng sự quan tâm của họ rất chân thành và tôi cảm thấy như mình đã mở được một chiếc hộp Pandora.

Trong suốt một tuần ở đó, tôi bận rộn với nhiều lần xuất hiện, phỏng vấn và diễn thuyết. Khi tôi thuyết trình, cả khán phòng chật cứng, và đám đông đông

đến nỗi có lần tôi bị đẩy ngã. Sự nhiệt tình của họ lớn đến mức khiến tôi kinh hãi. Drago đẩy tôi vào thang máy và đưa tôi lên một tầng khác để đợi cho đến khi đám đông bình tĩnh trở lại. Anh ấy nói, "Tôi quên cảnh báo bạn. Người Bulgaria là một dân tộc rất đam mê ". Khi anh ấy cảm thấy đã an toàn, chúng tôi đi xuống để bắt đầu bài giảng.

Sau đó, khi tôi cố gắng rời đi, có những người đến gần tôi khóc và chỉ vào những người khác ở gần họ. Đó là khi tôi nhìn thấy một người đàn ông ngồi trên xe lăn, và một người phụ nữ khác rõ ràng đang phải hóa trị ung thư. Họ đang ôm lấy tôi một cách kính trọng và rơm rớm nước mắt. Tôi hỏi Drago chuyện gì đang xảy ra. Anh ấy nói rằng họ đã đưa những người này ra khỏi bệnh viện để gặp tôi. Họ đã hy vọng vào một sự chữa trị hoặc chữa lành. Tôi muốn biết tại sao họ lại nghĩ như vậy. Đây có phải là những gì đã được báo chí đưa tin sau các cuộc phỏng vấn? Họ đã hoàn toàn hiểu sai những gì tôi đã làm?

Anh ấy nói điều đó không thành vấn đề, họ đang rất cần sự giúp đỡ và họ nghĩ rằng tôi là một người chữa bệnh. Tôi có thể làm là nhìn họ với lòng trắc ẩn và cố gắng giải thích rằng tôi không thể giúp họ. (Khoảng năm năm sau, tôi phát hiện ra cách sử dụng kỹ thuật của mình để chữa bệnh.)

Toàn bộ thời gian của tôi ở đó đã có đầy đủ những kiểu xuất hiện này. Vào cuối kỳ nghỉ của chúng tôi, Drago đến khách sạn của chúng tôi và nói rằng một nhà sản xuất phim người Nga muốn làm một bộ phim tài liệu về tôi và công việc của tôi. Cô ấy muốn quay cảnh tôi quay lại quá khứ hồi sinh. Việc cô ấy không hiểu tiếng Anh không thành vấn đề, bản dịch sẽ được lồng tiếng sau. Tôi nói với anh ấy rằng tôi sẽ cố gắng, nhưng ai sẽ là đối tượng mà tôi sẽ sử dụng cho cuộc biểu tình? Anh ấy nói anh ấy đang tình nguyện làm việc đó. Anh ấy cảm thấy

mọi chuyện sẽ suôn sẻ vì anh ấy hiểu tiếng Anh và chúng tôi biết nhau, vì vậy chúng tôi sẽ cảm thấy thoải mái. Tôi đồng ý, mặc dù tôi tự hỏi điều gì sẽ xảy ra. Điều gì sẽ xảy ra nếu nó không hoạt động, và anh ta sẽ không đi vào tiền kiếp?

Đây chắc chắn là những tình huống bất thường, và không có gì đảm bảo rằng bất cứ điều gì sẽ xảy ra. Ngay cả khi chúng ta thành công, chín mươi phần trăm sự thụt lùi là những cuộc sống đơn giản tẻ nhạt và nhàm chán. Vì vậy, tôi không biết liệu chúng tôi có nhận được bất cứ thứ gì hữu ích cho họ hay không. Tuy nhiên, tôi cảm thấy tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc thử nó. Drago đưa tôi và con gái Nancy đến khách sạn nơi sẽ tổ chức buổi quay phim và phỏng vấn. Khi chúng tôi bước vào phòng, các kỹ thuật viên đang bận rộn sắp xếp đèn và thiết bị xung quanh chiếc giường mà họ muốn tôi sử dụng.

Sau đó, người phụ nữ Nga đưa ra một cô gái trẻ xinh đẹp tóc vàng mặc một chiếc áo cánh và quần đùi gợi cảm, và tuyên bố rằng cô ấy sẽ là người mà tôi sẽ rút lui cho chương trình. Tôi nói với cô ấy rằng đó phải là một người nói tiếng Anh, và cô gái trả lời bằng một giọng ngây ngô cao, "Tôi nói tiếng Anh!" Và nở một nụ cười dễ thương. Tôi biết điều này sẽ không bao giờ thành công, nhưng tôi cũng biết người phụ nữ nghĩ rằng việc chiếu một cô gái trẻ gợi cảm đang nằm trên giường sẽ tạo ra một chiếc tivi hay. Sau đó, tôi thông báo rằng chúng tôi quyết định sử dụng Drago vì anh ấy cảm thấy thoải mái khi thông báo rằng chúng tôi quyết định sử dụng Drago vì anh ấy cảm thấy thoải mái với tôi và có thể nói tiếng Anh. Drago là một người đàn ông ưa nhìn với mái tóc đen và bộ râu quai nón, nhưng chắc chắn là không sexy. Cô ấy không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận quyết định của chúng tôi.

Vì tôi không biết điều gì sẽ xảy ra, nên tôi muốn đặt càng nhiều tỷ lệ cược càng tốt cho mình. Sau buổi học, tôi nghĩ họ có thể nghĩ rằng chúng tôi đã nấu chín mọi thứ và đã lên kế hoạch trước. Nhưng chúng tôi không biết điều gì sẽ xảy ra, nếu có. Chúng tôi chắc chắn không có thời gian để tập dượt hay phát minh ra bất cứ thứ gì.

Drago nằm trên giường với máy ảnh, micrô và thiết bị tập trung xung quanh chúng tôi. Nếu anh ấy lo lắng, anh ấy không có dấu hiệu gì về điều đó khi anh ấy thư giãn và tôi bắt đầu phiên họp. Con gái tôi, Nancy, đang ngồi sau tôi ngoài tầm máy quay. Sau đó, điều bất ngờ xảy ra, tôi chỉ có thể lắng nghe và điều khiển phiên họp trong sự kinh ngạc. Anh ta quay trở lại cuộc đời nơi anh ta là một học giả và giáo viên, người tập trung vào chiêm tinh học và số học. Anh ấy không ngừng học tập và dành rất nhiều thời gian tại – (Bạn đã sẵn sàng chưa ??) – Thư viện tại Alexandria. Tôi không thể tin được và tôi đã hỏi anh ấy nhiều câu hỏi về thư viện để xem nó có giống nơi nào không. Nó đã thực sự. Anh ấy đang tường thuật những cảnh tương tự mà tôi đã thấy. Trong khi tôi đang bận đặt câu hỏi để xác minh điều đó, tôi liếc nhìn Nancy về phía sau. Tôi biết rằng cô ấy đã nghe câu chuyện của tôi, và biểu hiện trên khuôn mặt của cô ấy, tôi biết cô ấy đã nhận ra điều gì đang xảy ra và tầm quan trọng của nó.

Với tư cách là giáo viên, anh ta mặc áo choàng đen và như thường lệ yêu cầu được xem những cuốn sách quan trọng nhất, và sau đó ngồi vào bàn nghiên cứu chúng. Sau đó, chúng tôi đến ngày quan trọng khi thư viện bị tấn công và đốt cháy. Anh ta cũng ở bên trong thư viện khi đám đông đi qua và bắt đầu phá hủy các cuộn bằng lửa. Anh ấy nói sau đó anh ấy bị cuốn theo cảm xúc và muốn khóc, nhưng anh ấy đã kìm lại vì anh ấy biết có những người khác trong phòng và máy quay đang theo dõi.

Nếu không, anh ấy đã bật khóc. Trong cơn tuyệt vọng, anh ta chộp lấy càng nhiều càng tốt và cố gắng cứu chúng bằng cách mang chúng ra khỏi tòa nhà. Nhưng thư viện lúc này đang bốc cháy, và khi anh ta chạy về phía lối vào, một phần của mái nhà bắt đầu sụp đổ và anh ta bị một chiếc vì kèo đang chùn xuống đập ngang vai. Vì vậy, anh ta cũng chết vì nắm chặt cuộn sách quý giá.

Khi chúng tôi kết thúc, tôi không nói gì cả. Tôi đợi cho đến khi chúng tôi đi bộ về khách sạn. Sau đó, tôi nói, "Chàng trai, tôi có một câu chuyện để nói với bạn!" Sáng hôm sau khi đến khách sạn của chúng tôi, anh ấy tâm sự, "Tôi không muốn nói bất cứ điều gì cho đến khi tôi chắc chắn. Nhưng trong cuộc đời tôi, tôi luôn có nỗi đau trên vai. Tôi không bao giờ biết điều gì đã gây ra nó. Nó biến mất ngay sau phiên làm việc ". Sau đó, tôi nói với anh ấy về trải nghiệm của tôi trong thư viện. Chúng tôi cho rằng chúng tôi đã ở đó cùng một lúc, tuy nhiên, chúng tôi có thể không biết nhau, vì anh ấy là một học giả và tôi chỉ đơn thuần là người trông coi cuộn sách. Chúng tôi chỉ có thể tự hỏi về những điểm tương đồng.

Phần còn lại của tôi ở Bulgaria là một sự kiện thú vị, nhưng tôi sẽ không đi sâu vào nó ở đây. Ngoại trừ việc nói rằng trước khi tôi rời đi, tổ chức (Hiệp hội các hiện tượng) đã đưa tôi đến đó đã trao cho tôi Giải thưởng Orpheus trên một chương trình truyền hình. Nó được đưa ra để đạt được tiến bộ cao nhất trong việc nghiên cứu các hiện tượng tâm linh. Cho đến ngày đó nó chỉ được trao cho người Bulgaria. Tôi là người nước ngoài đầu tiên và là người Mỹ đầu tiên từng nhận được giải thưởng: một bức tượng kim loại nặng và lớn có hình ngọn lửa cách điệu. Khi Drago đưa tôi đến sân bay, tôi đã nói với anh ấy, "Thật tuyệt vời khi chúng ta phải đi nửa vòng trái đất để gặp lại nhau sau mười lăm trăm năm."

Anh ấy cười và nói rằng cả hai chúng tôi đang cố gắng mang lại những kiến thức đã mất. Tôi thông qua công việc hồi quy của mình và bài viết của tôi, và anh ấy thông qua việc thu hút mọi người đến nói và xuất bản sách của họ ở đất nước của anh ấy. Sau khi bộ phim tài liệu được phát sóng, Drago đã bình tĩnh lại và nói rằng nó đã tạo ra một cảm giác đến nỗi nhà ga ngập trong những chai rượu muốn biết thêm về quá khứ hồi sinh và luân hồi. Vài năm sau, anh ấy nói với tôi rằng liệu pháp tiền kiếp hiện đang được sử dụng và giảng dạy ở Bulgaria. Tôi cho rằng họ đã sử dụng kỹ thuật đã được trình chiếu trong phim. Một câu chuyện kỳ lạ về sự tái hợp của hai linh hồn xuyên thời gian và không gian. Và tôi tự hỏi liệu mình có phải chịu trách nhiệm giới thiệu một cách suy nghĩ hoàn toàn mới vào một đất nước cách xa nửa vòng trái đất hay không. Đó là những cách kỳ lạ của số phận.

****

Một kiếp trước khác của tôi cũng đã được xác minh, mặc dù không phải là một cách quá ấn tượng. Tiền kiếp đó xảy ra ở Athens tại Parthenon. Mặc dù trong quá trình hồi quy, tôi không chắc nó ở đâu, ngoại trừ việc nó có cảm giác Grecian. Tôi là một người phụ nữ sống trong một ngôi nhà lớn có hiên ở trung tâm, chồng con, và đủ tiền để có người hầu. Kể từ đó, tôi đã nhìn thấy những bức ảnh về những khu sinh sống cổ đại ở Hy Lạp giống hệt như những gì tôi nhớ. Cảm giác thật quen thuộc khi nhìn vào những bức ảnh. Nhưng đó không phải là điểm chính của cuộc thoái lui. Tôi đã đến một cảnh mà tôi đang chạy qua các con phố vào ban đêm, và tôi có cảm giác kinh hoàng tột độ. Khi tôi chạy, tôi tiếp tục nhìn về phía sau vì tôi biết có người đang đuổi theo tôi. Tôi chạy đến một ngôi đền lớn. Ở đó, tôi dừng lại một phút để lấy lại hơi thở, và khi tôi nhìn thấy một khung cảnh toàn cảnh trước mặt.

Tôi có thể nhìn thấy một vịnh phía dưới mình và có thể tạo ra những con tàu có cánh buồm trên mặt nước. Trời rất tối, và mặt trăng phản chiếu trên mặt nước tối. Sau đó tôi quay người về phía ngôi đền. Tôi chạy lên những bậc thang dẫn vào bên trong, và thấy không có cửa, chỉ có những chiếc xe hơi khổng lồ. Chạy qua những thứ này có một cảm giác rộng mở đối với tòa nhà, như thể có rất nhiều không gian. Trên sân ga có một bức tượng khổng lồ của một người phụ nữ đang ngồi. Cô ấy dang rộng một cánh tay và đang cầm một chiếc đèn lồng khổng lồ cung cấp ánh sáng cho tòa nhà. Tôi thả mình xuống bậc thềm trước bức tượng và nằm úp mặt xuống. Tôi bị quăng mình xuống bậc thềm trước bức tượng và nằm úp mặt xuống. Tôi đã khóc điên cuồng khi cầu xin và cầu xin sự bảo vệ của cô ấy. Sau đó, tôi nghe thấy một tiếng động và quay lại đúng lúc để nhìn thấy một người lính đang đứng phía trước tôi. Cái chết đến ngay lập tức khi anh ta lao một thanh kiếm vào tôi.

Một số thông tin đến chậm sau phiên giao dịch. Tôi biết rằng chồng tôi trong cuộc đời đó là một người đàn ông độc đoán kiêu hãnh, coi tôi như một vật sở hữu. Tôi dường như đã nói ra và bày tỏ ý kiến của mình quá mức theo ý thích của anh ta, và anh ta đã ra lệnh ám sát tôi. Ngoài ra tôi có một sự bất mãn với tôn giáo trong kiếp này. Tôi nghĩ nó đến từ cuộc sống đó bởi vì tôi rõ ràng là một tín đồ của nữ thần của ngôi đền đó. Vậy mà ở đây trong lúc tôi cần nhất, cô ấy đã không giúp tôi. Tôi cảm thấy cô ấy đã bỏ rơi tôi. Điều này làm tôi khó chịu hơn là cách chết.

Đó chỉ là một hồi quy thú vị, và thỉnh thoảng tôi có nói rằng tôi biết mình đã sống ở Hy Lạp trong thời kỳ cổ đại đó. Nhưng nó không có ý nghĩa gì hơn thế … cho đến khi … vào những năm 1990, trong những chuyến du lịch liên tục khắp thế giới, tôi được mời đến Athens ở Hy Lạp. Sách của tôi đã được dịch sang nhiều thứ tiếng đến nỗi tôi cảm thấy cần phải đi đến đâu là sách. Tôi luôn muốn nhìn thấy Hy Lạp, vì vậy tôi đã chấp nhận đi tham gia một số buổi diễn thuyết

và ký tặng sách. Tôi ở với một người phụ nữ tuyệt vời, người đã sắp xếp mọi thứ. Eleni sống ở ngoại ô Athens trong một ngôi biệt thự 3 tầng cũ kỹ chỉ có mình và chú chó "Droopy". Cô ấy muốn cho tôi thấy Athens và vùng nông thôn xung quanh. Vì vậy, một ngày nọ, chúng tôi đi tàu vào khu vực chính của Athens và cô ấy đưa chúng tôi đi xem Acropolis, Parthenon.

Đây là điểm nổi bật của chuyến đi vì tôi luôn muốn xem nó. Chúng tôi leo lên một con đường đất dẫn đến khu di tích. Chúng đang được sửa chữa và xây dựng lại nên có giàn giáo và hàng đống các khối đá xung quanh tòa nhà. Tuy nhiên, khi tôi bước lên những bậc thang dẫn đến nội thất, tôi cảm thấy rất quen thuộc. Tôi đã nghe mọi người nói về deja vu, cảm giác đã từng đến một nơi trước đây, nhưng tôi chưa bao giờ trải nghiệm nó. Bây giờ tôi đã. Nền tảng ở đó, nhưng không có tượng. Trong bảo tàng nằm bên dưới Parthenon, người ta giải thích rằng phần lớn tòa nhà và các bức tượng của nó đã bị phá hủy trong nhiều năm. Đây là ngôi đền của Athena, nữ thần bảo trợ của Athens, và bức tượng của cô ấy nằm trong ngôi đền vào thời cổ đại đó. Không có hình ảnh nào còn lại, mà chỉ mô tả bằng lời nói và bằng văn bản. Nó được cho là một bức tượng khổng lồ gần như chạm nóc tòa nhà. Họ nói rằng bức tượng đang đứng và cầm một nữ thần lửa bằng một tay và một chiếc khiên trong tay kia. Điều này không phù hợp với ký ức sống động mà tôi có về bức tượng, nhưng tôi không nghĩ đó là một sự mâu thuẫn hay nhầm lẫn. Bởi vì không ai biết chính xác bức tượng trông như thế nào. Tôi thấy nó đang ngồi với một cánh tay dang rộng và một tay cầm một chiếc đèn lồng lớn. Tuy nhiên, mọi thứ khác đều đúng. Khi tôi bước ra khỏi phía trước của ngôi đền, tôi nhìn xung quanh từ vị trí thuận lợi trên cao.

Tôi nói với Eleni, "Nếu đây là nơi thích hợp, thì tôi sẽ có thể nhìn thấy một số loại vịnh từ đây." Cô ấy gật đầu và chỉ tay. Bên dưới có thể nhìn thấy một số loại vịnh từ đây. " Cô ấy gật đầu và chỉ tay. Bên dưới có nhiều ngôi nhà và đường phố chắn một phần tầm nhìn, nhưng có thể nhìn thấy một phần Địa

Trung Hải, và có những chiếc thuyền có thể nhìn thấy trên mặt nước. Tôi đã rất hào hứng. Tôi kể lại việc tôi đã chạy lên đường và ném mình xuống trước bức tượng. Có vẻ như tôi đã chết một cách dữ dội ở nơi đó không thành vấn đề. Tôi đã rất phấn khích về việc khám phá ra rằng những ký ức của tôi là có thật và đã được xác minh.

****

VÌ VẬY KHI BẮT ĐẦU, công việc của tôi chủ yếu là nghiên cứu lịch sử thông qua thông tin tôi khám phá bằng cách sử dụng mức độ xuất thần sâu nhất có thể, mức độ mộng mị. Tôi đã viết một số cuốn sách vào những năm 1980 và đầu những năm 1990 trước khi một điều gì đó bất ngờ bắt đầu xảy ra. Một yếu tố khác đến (lúc đầu từ từ) có nhiều kiến thức hơn và có thể tạo điều kiện thuận lợi cho việc chữa bệnh. Lúc đầu, điều này thật bất ngờ, nhưng dường như nó có nhiều sức mạnh và kiến thức đến mức tôi đã giúp nó.

Khi tôi nhìn lại những cuốn sách đầu tiên của mình, bây giờ tôi có thể thấy rằng nó đã ở đó từ rất lâu, tôi chỉ không nhận ra nó. Tôi bắt đầu xoa dịu nó trong Tiềm thức bởi vì tôi không biết phải làm gì khác để xoa dịu nó. Nhưng nó không phải là tiềm thức được các bác sĩ tâm thần đề cập đến. Tôi đã phát hiện ra rằng đó là một phần trẻ con của tâm trí, phần có thể được sử dụng trong các mức độ xuất thần nhẹ hơn để giúp tạo ra các thói quen. Tôi thấy rằng phần này mạnh mẽ hơn nhiều. Tôi gọi nó là Tiềm thức, và "họ" nói rằng họ không quan tâm đến những gì tôi đã xoa dịu nó vì dù sao nó cũng không có tên. Nó sẽ phản hồi và làm việc với tôi. Đối với mục đích của cuốn sách này, tôi chỉ đơn giản là TT. Bây giờ tôi biết nó là sức mạnh lớn nhất mà có. Nó chứa đựng nhiều kiến thức về mọi thứ đã từng có và mọi thứ sẽ tồn tại. Vì vậy, nó có thể giải đáp mọi thắc

mắc của khách hàng và đưa ra những lời khuyên tuyệt vời. Lời khuyên mà tôi sẽ không bao giờ nghĩ ra được. Tôi thấy rằng nó biết mọi thứ về mọi người. Không có bí mật nào, vì vậy tự nhiên nó có thể giúp ích vì nó nhìn thấy bức tranh toàn cảnh hơn. Sau đó, tôi bắt đầu thấy khả năng chữa lành ngay lập tức tuyệt vời và đầy cảm hứng của nó. Điều này giờ đây đã trở thành điểm nhấn quan trọng nhất trong công việc của tôi và những gì tôi đang giảng dạy trên toàn thế giới.

"Họ" từng nói rằng đây là liệu pháp của tương lai. Bây giờ họ đang nói rằng đó là liệu pháp của Hiện tại. Tôi đã tìm thấy TT có câu trả lời cho mọi thứ. Nó rất lớn và quá lớn, và là tình yêu hoàn toàn. Tại sao không làm việc với một cái gì đó như vậy? Bác sĩ trị liệu sẽ trút bỏ gánh nặng cho tôi. Tôi chỉ cần đặt những câu hỏi chính xác và sau đó ngồi lại và xem điều kỳ diệu. Và tôi thấy những điều kỳ diệu xảy ra hàng ngày trong văn phòng của tôi. Các học sinh của tôi trên khắp thế giới cũng đang báo cáo những điều kỳ diệu tương tự. Vì vậy, tôi cảm thấy chúng tôi đã tìm thấy một cái gì đó rất quan trọng. Đây cũng là nơi lấy thông tin mà tôi viết trong những cuốn sách này. Hãy nhớ rằng, tôi chỉ là người báo cáo, người điều tra, người nghiên cứu những kiến thức "đã mất". Tôi phải ghép các mảnh lại với nhau để tạo thành bức tranh lớn hơn. Đó không phải là nhiệm vụ dễ dàng, nhưng nó là một nhiệm vụ mà tôi yêu thích. Vì vậy, chúng ta hãy tiếp tục cuộc hành trình vào những điều chưa biết, và khám phá những điều mới Vì vậy, chúng ta hãy tiếp tục cuộc hành trình vào những điều chưa biết, và khám phá những bất ngờ mới mà TT dành cho chúng ta!

***

Chương 2: SỰ TIẾN HÓA CỦA Ý THỨC

Trong hơn 40 năm làm việc trong lĩnh vực thôi miên này, tôi đã bị cuốn theo những lý thuyết, khái niệm và thông tin mới. Một đặc điểm chính của tôi luôn là

sự tò mò. Điều này đã thúc đẩy tôi đi xuống các hành lang ẩn. Tôi luôn muốn biết nhiều hơn nữa. Để biết "lý do tại sao và do đâu" của mọi thứ tôi tiếp xúc. Ban đầu tôi nghĩ rằng tôi đã tìm ra nó. Tôi nghĩ rằng tôi đã khám phá ra sự phức tạp của luân hồi. Nhưng tôi sớm phát hiện ra rằng tôi đã nhầm lẫn một cách đáng buồn. "Họ" bắt đầu đưa ra cho tôi những lý thuyết và khái niệm mới làm thay đổi nghiêm trọng hệ thống niềm tin của tôi.

Đầu tiên là lý thuyết về dấu ấn khiến tôi phải suy nghĩ lại về những ý tưởng mà tôi có về tác phẩm này. Tôi không muốn bất cứ điều gì làm lung lay hệ thống niềm tin của tôi bây giờ mà tôi đã tìm ra nó. Nhưng sau đó tôi nhận ra rằng nếu ít nhất tôi không nhìn vào lý thuyết mới và kiểm tra nó, thì tôi không tốt hơn hệ thống tôn giáo nói rằng, "Hãy làm như chúng tôi nói và đừng hỏi bất kỳ câu hỏi nào!" Đó là cơ hội đầu tiên của tôi, và khi tôi kiểm tra nó, tôi bắt đầu nhận được nhiều thông tin hơn. Họ đã rất khôn ngoan trong cách họ làm điều đó. Họ biết rằng họ không thể đổ hết mọi thứ lên bạn cùng một lúc, điều đó sẽ quá sức. Vì vậy, theo sự khôn ngoan của họ, họ cho bạn một thìa smal. Khi bạn hiểu được điều đó, thì họ sẽ cho bạn một mẩu giấy nhỏ khác. Tôi biết rằng nếu tôi nhận được thông tin mà tôi đang nhận được bây giờ, ba mươi năm trước, thì nó sẽ quá choáng ngợp. Tôi đã hoàn toàn từ chối nó, ném nó vào ví, nói "Tôi không hiểu nó!

Nó không có ý nghĩa gì cả! " và cuộc phiêu lưu và tìm kiếm kiến thức của tôi sẽ dừng lại. Tôi sẽ không bao giờ đạt được trạng thái như bây giờ. Thông qua một trong những khách hàng của tôi, họ nói, "Bạn không cho một đứa trẻ ăn bít tết. Bạn cho trẻ uống sữa, ngũ cốc và rau củ nghiền. Bạn không cho nó một bữa ăn ba món ". Vì vậy, tôi đã phải đưa em bé của tôi bước trong lĩnh vực kiến thức kỳ diệu này. Tôi phải tiêu hóa từng thìa mà tôi đang được cho ăn. Ở phần cuối của Convoluted Universe, Cuốn sách thứ ba, tôi nói, "Tôi nghĩ rằng bạn đã nói với tôi

tất cả những gì cần biết. Tôi không nghĩ có thể có bất cứ điều gì hơn thế nữa. ” Và họ trả lời, “Ồ, không! Có nhiều!

Còn nhiều nữa! ” Và đúng với lời của họ, họ đã cung cấp nhiều hơn. Đủ cho một số cuốn sách mới. Three Waves là tác phẩm mới nhất trong số này. Mọi người đã yêu cầu đọc sách của tôi theo thứ tự mà tôi đã viết, để xem tôi đã phát triển như thế nào. Một số đã nói với tôi, “Nhưng bạn đã nói điều này trong một cuốn sách, và điều này trong một cuốn sách khác.” Điều đó phản ánh suy nghĩ của tôi tại thời điểm viết cuốn sách cụ thể đó. Sau đó, khi tôi lớn lên và tiếp thu nhiều thông tin hơn, cách suy nghĩ của tôi đã thay đổi. Và nó vẫn đang thay đổi.

Khi Trái đất mới đến gần, cách suy nghĩ của chúng ta ngày càng bị thay đổi nhiều hơn. Veil mỏng dần và nâng lên khi ý thức của chúng ta mở rộng. Đây là một yêu cầu để bước vào không gian mới với việc nâng cao các rung động và tần số của chúng ta. Các mô hình cũ và hệ thống niềm tin cổ xưa phải lùi lại phía trước để nhường chỗ cho cái mới. Những gì có ý nghĩa và có giá trị trong Trái đất cũ không còn được áp dụng khi ý thức của chúng ta thay đổi và chúng ta tiến lên phía trước.

Trong vài tháng trước khi chuẩn bị cuốn sách này, tôi bắt đầu khám phá ra những thông tin mới mà tôi tin rằng có tầm quan trọng lớn. Nó đã gây ra một sự thay đổi lớn trong hệ thống niềm tin và ý thức của tôi, và tôi nghĩ nó có tầm quan trọng lớn đối với thế giới khi chúng ta trải qua khoảng thời gian đáng chú ý và đáng kinh ngạc này. Niềm vui lớn nhất của tôi là liệu tôi có thể truyền đạt nó một cách hiệu quả cho người khác hay không. Tôi có thể làm là cố gắng, và với sự giúp đỡ của “họ” có lẽ những người khác sẽ hiểu. Tất nhiên, mọi thứ luôn phụ thuộc vào sự phát triển và tiến bộ của người đọc. Bắt đầu nào !!

TẤT CẢ 16 cuốn sách của tôi và các mẩu về những ý tưởng này đã được trình bày. Bây giờ là lúc để tổ chức chúng theo khả năng tốt nhất của tôi. Những khái niệm này đã được lặp lại qua vô số khách hàng nên tôi biết chúng có giá trị.

Chúng tôi đã bắt đầu với Chúa (hay Nguồn) và được gửi đi để học hỏi và có kinh nghiệm. Đây sẽ không phải là một hành trình ngắn vì cuối cùng chúng tôi đã đăng ký để trải nghiệm trường Trái đất rất khó khăn. Một khi chúng tôi đã đăng ký chương trình giáo dục này, sẽ không có gì phải quay lại cho đến khi chúng tôi tốt nghiệp. Nhiều hành tinh khác có cách học dễ dàng hơn, nhưng Trái đất là khó nhất. Nó đã được coi là hành tinh lành lặn nhất trong vũ trụ của chúng ta, và chỉ những linh hồn dũng cảm nhất mới đăng ký nhận nhiệm vụ. Những linh hồn chọn trường Trái đất rất được ngưỡng mộ vì những linh hồn ở bên linh hồn (và những người trợ giúp của chúng tôi) biết những linh hồn này đã chọn khóa học khó nhất của bài học. Vì là trường học nên chúng ta phải trải qua nhiều lớp học, mỗi lớp có một chuỗi bài học riêng, độ khó và độ phức tạp tăng dần. Bạn không thể tiếp tục lên "lớp" tiếp theo cho đến khi bạn hoàn thành phần hiện tại. Nếu bạn trượt lớp hoặc điểm nào và không học được bài, thì bạn phải học lại lớp đó. Nó là đơn giản. Bạn không thể nhảy từ trường mẫu giáo sang nhà trẻ. Vũ trụ không quan tâm bạn mất bao lâu (với tư cách là một linh hồn cá nhân) để hoàn thành một bài học. Bạn có vĩnh viễn để giải quyết nó. Nhưng tại sao bạn lại muốn mất nhiều thời gian để tiến bộ, để học một bài học? Tôi nghĩ bạn sẽ muốn tốt nghiệp càng sớm càng tốt để trở về với Chúa.

Tại sao lại bị sa lầy vào lớp keo dính của Trái đất, và bị mắc kẹt ở cùng một lớp trong khi những người khác xung quanh bạn đang tiến bộ nhanh chóng? Tôi sẽ trình bày điều này theo kiểu tuyến tính, mặc dù bây giờ tôi biết không có cái gọi

là thời gian, và mọi thứ đang xảy ra đồng thời. Nhưng vì mục đích đơn giản và để trí óc con người chúng ta dễ hiểu hơn, tôi sẽ giải thích một cách tuyến tính.

Để hoàn thành trường Trái đất chúng ta phải trải qua tất cả mọi thứ! Chúng ta phải biết mọi thứ là như thế nào! Làm sao chúng ta có thể hiểu được cuộc sống nếu chúng ta không biết nó là những hình thức khác như thế nào? Đây có thể là một cú sốc đối với một số người, nhưng chúng ta không bắt đầu với tư cách là con người. Đó là nhiều điều sau này ở trường này. Đầu tiên, bạn trải nghiệm cuộc sống dưới dạng những hình thức đơn giản nhất có thể tưởng tượng được: không khí, khí, nước, thậm chí cả vỏ đơn giản, bụi bẩn, đá. Mọi thứ đều có ý thức! Mọi thứ đều sống động!

Mọi thứ đều là năng lượng! Trong công việc của mình, tôi đã có nhiều người trải nghiệm những dạng sống cơ bản này, và có những bài học quý giá được rút ra. Các bài học được tích lũy và hiểu và có thể áp dụng cho con người phức tạp. Cũng giống như chúng ta phải học in, viết và đọc trong một tiến trình chậm nhất định để có được những nền tảng cơ bản của giáo dục. Bạn phải luôn bắt đầu từ đầu trong bất kỳ loại trường học nào.

Sau đó, bạn trải nghiệm vương quốc động thực vật. Có những bài học quý giá để rút ra từ việc trở thành một bông hoa hay một tai ngô, hoặc từ việc chạy như một con sói hoặc bay như một con đại bàng. Tôi đã khám phá nhiều kiểu sống như vậy trong các cuốn sách khác của mình. Tôi nghĩ đây là những bài học kinh nghiệm quý báu vì chúng ta có thể hiểu rằng chúng ta phải chăm sóc tốt hơn môi trường tự nhiên và hệ sinh thái của chúng ta. Chúng ta có thể hiểu điều này bởi vì chúng ta là Một, và chúng ta đã từng là những dạng sống khác nhau như thế này trong những năm đầu của chúng ta ở trường Trái đất.

Ngoài ra còn có các Tinh linh Thiên nhiên: tiên nữ, chuột túi, yêu tinh, khô khan, v.v … Chúng có công việc (hoặc nhiệm vụ) chăm sóc thiên nhiên. Những sinh mệnh này rất có thật, và chúng ta đã từng sống trong những hình thức tồn tại này. Tôi tin rằng chúng ta sẽ đối xử với thiên nhiên tốt hơn nếu chúng ta nhận ra rằng chúng ta là một phần của ý thức Duy nhất. Thiên nhiên là một loại tinh thần khác vì nó được coi là một tinh thần "nhóm".

Bạn có thể chứng kiến điều này rất dễ dàng khi quan sát một đàn chim, một đàn gia súc, một đàn ong hay một đàn kiến. Họ dường như làm việc và suy nghĩ như một tâm lý nhóm. Vì vậy, để bắt đầu tiến lên phần con người của trường học (so sánh nó với việc chuyển qua mẫu giáo, cấp lớp, trung học cơ sở, trung học phổ thông, trường trung học, v.v.), bạn phải tách linh hồn ra khỏi nhóm. Điều này được thực hiện thông qua tình yêu. Tôi đã được nói rất nhiều, rất nhiều lần rằng tình yêu là thứ duy nhất có thật; nó là điều quan trọng nhất của al. Nếu bạn đưa một con vật vào nhà, hoặc dành tình yêu thương và sự quan tâm cho nó, bạn tạo cho nó một cá tính và cá tính riêng, đồng thời giúp nó tách khỏi linh hồn nhóm để nó có thể bắt đầu tiến triển thông qua phần con người của trường học.

Sau đó, bạn bắt đầu giai đoạn con người và điều này cũng mất nhiều thời gian. Không có gì có giá trị được học ngay lập tức. Nó phải là một quá trình dần dần. Khi bạn trở thành con người, bạn cũng phải là tất cả mọi thứ. Tiến triển từ hình dạng con người nguyên thủy nhất trở lên thông minh nhất, bạn phải biết mọi thứ là như thế nào. Bạn phải là nam và nữ nhiều lần. Khi tôi nói điều đó tại các bài giảng của tôi, một số người đàn ông trở nên phòng thủ. Một người hét lên, "Ý bạn là gì? Tôi luôn là một người đàn ông! " Hãy suy nghĩ về nó! Bạn sẽ học

được gì nếu bạn chỉ có một lần quan hệ tình dục trong suốt cuộc đời? Bạn sẽ không học được nhiều.

Bạn phải cân bằng, và điều này chỉ có thể đạt được bằng cách trải nghiệm cả hai. Đây là một trong những lời giải thích mà tôi đã tìm ra cho đồng tính luyến ái. Người đó là một giới tính trong nhiều kiếp sống và điều đó được quyết định (bởi quyền hạn đó) rằng bây giờ họ học được cảm giác là người khác giới. Lần đầu tiên thử, họ có thể cảm thấy khó chịu trong người. Một số khách hàng của tôi đã nói rằng họ cảm thấy giống như một người phụ nữ bị mắc kẹt trong cơ thể của một người đàn ông. Không có gì bất thường về điều này nếu bạn hiểu nó theo cách này. Họ phải học cách cân bằng và thích nghi với những cảm xúc và cảm giác mới mẻ và khác biệt. Bất cứ điều gì khác biệt trong lần đầu tiên bạn thử nó. Một số điều chỉnh dễ dàng hơn những người khác, giống như học cách đi xe đạp hoặc trượt tuyết hoặc trượt băng. Một số thực hiện nó một cách tự nhiên và những người khác phải thực sự làm việc với nó.

Sau đó, khi bạn tiến bộ qua các bài học làm người, bạn phải trải nghiệm mọi thứ trước khi bạn có thể tốt nghiệp. Bạn phải giàu và nghèo. Hãy nhớ rằng, đôi khi giàu có có thể là một lời nguyền hơn là một may mắn. Nó phụ thuộc vào bài học liên quan. Bạn phải sống ở mọi lục địa trên thế giới, thuộc mọi chủng tộc và mọi tôn giáo trước khi bạn hoàn thành chương trình học. Bạn phải trải nghiệm cả hai mặt của mọi tình huống có thể xảy ra. Bạn phải hiểu rõ về những cách sống, cách tồn tại và cách suy nghĩ này. Khái niệm chính đằng sau sự đầu thai là học cách không phán xét hoặc có thành kiến. Chúng tôi ở đây trong cùng một ngôi trường ở các giai đoạn phát triển khác nhau. Chúng tôi đang hướng tới cùng một mục tiêu: học các bài học của mình, hoàn thành trường học và tốt nghiệp để có thể trở về với Chúa. Nếu bạn đang mang thành kiến đối với bất kỳ tôn giáo hoặc chủng tộc nào đó, hãy đoán xem? Nếu nó không được giải quyết vào thời điểm bạn rời khỏi cuộc sống này, bạn sẽ phải trở lại như chính điều bạn đang có

thành kiến! Đây là cách thức hoạt động của luật nghiệp báo. Những gì xung quanh đến xung quanh! Tôi đã chứng kiến nó hết lần này đến lần khác trong công việc trị liệu của mình.

Khi tôi đưa ra những tuyên bố này tại các bài giảng của mình, tôi thường thấy một số người trông có vẻ chán nản. "Ý bạn là tôi phải làm điều đó?" Đừng lo lắng! Tôi đã đi đến kết luận rằng khi mọi người bắt đầu đặt câu hỏi và muốn tìm hiểu thêm về những điều này, có lẽ họ đã trải qua hầu hết các bài học này và đang trên đường tốt nghiệp. Hãy nhớ rằng nhiều bài học trong số này có thể được rút ra trong một đời. Tôi đã tìm thấy điều này trong công việc của mình. Tuy nhiên, có những người khác lại mắc vào một thói quen, một khuôn mẫu, lặp đi lặp lại những sai lầm tương tự với cùng một người, và không tiến bộ. Với tốc độ đó, sẽ phải mất một thời gian nữa trước khi họ tốt nghiệp: một người học chậm!

Sau đó, như đã giải thích trong cuốn sách cuối cùng của tôi và một số cuốn sách này, cần phải yêu cầu những người tình nguyện đến để giúp đỡ Trái đất bởi vì những linh hồn đã ở đây quá lâu đã bị cuốn vào bánh xe của nghiệp. Họ sẽ không bao giờ có thể giúp tạo ra những thay đổi cần thiết cho thời điểm ấn tượng này trong lịch sử của chúng ta. Vì vậy, Ba Sóng đã được đưa đến và họ có thể vượt qua trường Trái đất thông thường bởi vì họ chưa bao giờ tích lũy nghiệp và không bị mắc kẹt. Họ cũng không có ý định bị mắc kẹt. Nó giống như khi một trường học đưa một giáo viên khách mời hoặc một người chuyên về một lĩnh vực chuyên môn nào đó để giúp đỡ những học sinh đang gặp khó khăn. Người đó không phải ở lại và tham gia các khóa học và giáo dục liên tục của nhóm. Họ làm công việc của họ và sau đó có thể ra ngoài và trở về ngôi nhà thực của họ. Vì vậy, họ chỉ ở đây với nhiệm vụ đặc biệt.

Một số lớn trong số này không thích ở đây và mong muốn trở về nhà. Nhưng, mặc dù họ được bảo vệ khỏi tích lũy nghiệp "bình thường", nếu họ rời đi trước khi công việc của họ hoàn thành, thì họ có thể bị vướng vào "bánh xe" và phải quay trở lại.

Tôi đã nhận được và tích lũy rất nhiều thông tin về những tình nguyện viên này và sứ mệnh của họ, nhưng tôi đã rất ngạc nhiên khi trong một buổi gần đây, tôi đã phát hiện ra một nhóm dũng cảm khác. Có vẻ như có nhiều loại phiên họp khác để khám phá một nhóm dũng cảm. Có vẻ như có nhiều loại người khác đã đến đây với nhiệm vụ đặc biệt mà cũng không được công chúng công nhận. Họ đã có những đóng góp to lớn cho Trái đất. Hãy nhớ rằng, mọi thứ dường như là về việc nâng cao ý thức của người dân trên Trái đất. Chúng ta đang bước vào một thế giới hoàn toàn mới và các rung động và tần số của chúng ta phải được nâng lên để tồn tại ở đó. Những cách cũ bạo lực, căm ghét và sợ hãi không còn hữu ích trong thế giới mới này. Vì vậy, nó đã phải được xử lý. Đó là một quá trình chậm chạp mà tôi biết bây giờ đã diễn ra trong nhiều năm (có lẽ hàng thế kỷ). Điều gì đó đã xảy ra để thay đổi cách suy nghĩ của nhân loại. Bởi vì món quà của wil miễn phí và không có sự can thiệp, "họ" không thể chỉ bước vào và tiếp quản (mặc dù tôi chắc chắn rằng họ muốn). Chúng ta phải tự mình thay đổi cách suy nghĩ của mình. Và bởi vì chúng ta quá cố gắng trong tiêu cực, thành kiến và phán xét, chúng ta đã phải được đưa ra những ví dụ.

Đây là những linh hồn đặc biệt đã hoàn thành tất cả các bài học của họ ở trường Trái đất, nhưng đã chọn quay lại để giúp đỡ những người khác đang gặp khó khăn. Một số linh hồn đến, không phải để học, mà để dạy. Tất nhiên, hầu hết các nhà tư tưởng vĩ đại đều nghĩ ngay đến: Chúa Giêsu, Đức Phật, Mohammed. Họ đến vào thời điểm mà nhân loại thực sự bị mắc kẹt trên bánh xe. Nhiệm vụ của họ là trình bày những cách suy nghĩ mới để chúng tôi có thể tiến bộ. Tất nhiên, câu trả lời luôn là tình yêu, và đó là điều họ chủ yếu dạy. Nhưng vì ý

tưởng của họ là cấp tiến, họ thường gặp phải bạo lực. Đó là một quá trình chậm chạp để thay đổi suy nghĩ của nhân loại, và thường bạo lực và bi kịch là cách duy nhất để thu hút sự chú ý của họ. Bạn phải "đi đường vòng" để được chú ý. Điều này cũng đúng với bất kỳ nhà tư tưởng vĩ đại nào đã trình bày những ý tưởng cấp tiến hoặc mang tính cách mạng.

Bất cứ lúc nào thế giới đã sẵn sàng cho một bước tiến khổng lồ trong việc nâng cao ý thức, nhiều linh hồn dũng cảm đã nhận những nhiệm vụ khó khăn và tham gia vào trò chơi xoa dịu "Trái đất". Tôi nhận thấy đây là những linh hồn đã hoàn thành các giai đoạn dễ của trường và trở nên hoàn thiện trong việc xử lý một số giai đoạn khó. Họ có đủ kinh nghiệm mà giờ đây họ muốn được giao những nhiệm vụ khó. Cũng giống như một số học sinh cảm thấy buồn chán có thể được giao một nhiệm vụ đặc biệt vì họ đã chứng minh rằng họ đã sẵn sàng cho việc đó. Vì vậy, theo thời gian, họ đã đến với mục đích cố gắng nâng cao ý thức và giúp thay đổi suy nghĩ của mọi người. Để thử và lái xe về nhà, khái niệm rằng không nên có thành kiến bởi vì chúng ta là một.

Nội chiến gây chú ý đến sự bất công của chế độ nô lệ. Chiến tranh thế giới thứ hai và Hitler đã chú ý đến điều gì sẽ xảy ra khi định kiến đi xa đến mức cố gắng tiêu diệt toàn bộ chủng tộc người. Phong trào Giải phóng Phụ nữ chú ý đến hoàn cảnh của phụ nữ. Phong trào Dân quyền cũng làm như vậy đối với người da đen. Trong mỗi trường hợp này, thường có bạo lực khi các tình nguyện viên đóng vai trò của họ như những kẻ tấn công, bảo vệ và tử vì đạo. Hãy nhớ rằng họ đã đồng ý với những điều này trước khi bước vào cuộc sống này. Thỏa thuận là để họ đồng ý với những điều này trước khi bước vào cuộc sống này. Thỏa thuận nhằm thu hút sự chú ý đến các vấn đề khác nhau, và nếu điều đó có nghĩa là cuộc sống của họ sẽ bị cắt ngắn, thì đó là một phần của thỏa thuận. Họ đã phải thay đổi tư duy của người dân, và điều đó thường phải được thực hiện từ từ.

Nếu nhìn lại lịch sử, chúng ta có thể thấy rằng trong nhiều trường hợp, điều này đã có hiệu quả. Phần lớn sự phân biệt đối xử với phụ nữ, người da đen, người Do Thái, v.v. đã được giảm bớt. Hầu hết những người trẻ còn sống ngày nay không biết nó khác nhau như thế nào đối với những nhóm này chỉ cách đây vài thập kỷ.

VAI TRÒ CỦA HIV / AIDS TRONG VIỆC TẠO RA Ý TƯỞNG

BỔ SUNG CHO SỰ CHẮC CHẮN chống lại các chủng tộc và tôn giáo, cũng có những định kiến đối với những người mắc một số loại bệnh hoặc tật hoặc tật nguyền. Ở đây một lần nữa nhiều người trong số này tình nguyện đảm nhận những vai trò này với mục đích giảng dạy. Trong tác phẩm của mình, tôi đã được nói rằng có nhiều linh hồn phù hợp với những cơ thể tật nguyền hơn những người bình thường. Khi bạn thực sự nhìn vào nó, nó có ý nghĩa hoàn hảo. Người ta nói rằng linh hồn có thể trả lại bao nhiêu nghiệp chướng trong một kiếp tật nguyền mà bình thường sẽ mất mười kiếp. Nhìn vào những gì họ đang học bằng cách ở trong một cơ thể như vậy. Nhìn vào những gì họ đang dạy cho cha mẹ hoặc người chăm sóc của họ. Nhìn vào những gì họ đang dạy cho tất cả những ai nhìn thấy họ hoặc tiếp xúc với họ. Bạn phản ứng thế nào khi thấy ai đó ngồi trên xe lăn hoặc một đứa trẻ bị thiểu năng trí tuệ? Mọi người đều học được điều gì đó từ họ. Chiều sâu của bài học phụ thuộc vào sự trưởng thành và phát triển của tâm hồn. Khi tôi nhìn thấy một người như vậy, tôi nghĩ, "Lần này bạn thực sự đã gặp khó khăn, phải không?"

Đã có rất nhiều căn bệnh trong lịch sử tạo ra một lượng lớn sự sợ hãi và kỳ thị. Trong nhiều trường hợp, nạn nhân bị xã hội coi thường và xa lánh. Căn bệnh phong cùi trong Kinh thánh là một ví dụ hoàn hảo. Ngay cả vào thời hiện đại, những người mắc bệnh này đã bị cách ly khỏi những người khác vì sợ bị ô

nhiễm. Điều này cũng đúng với bệnh lao (Bệnh lao) trong những ngày đầu trước khi các loại thuốc hiện đại được phát hiện để kiểm soát nó. Những nạn nhân này đã bị nhốt trong các viện điều dưỡng trong suốt phần đời còn lại của họ để cách ly họ với những người khác. Trong tất cả những điều này, nỗi sợ hãi là động lực chính. Sau đó, trong thời hiện đại của chúng ta, chúng ta có cái nhìn kỳ thị về HIV và AIDS.

Khi căn bệnh này lần đầu tiên bùng phát vào những năm 1980, nó đã được bao phủ bởi sự sợ hãi. Phần lớn điều này cũng quay trở lại nỗi sợ hãi của những điều chưa biết. Sợ hãi là một cảm xúc rất mạnh có thể làm tê liệt khả năng suy luận và phán đoán của một người. Với các loại thuốc hiện đại, sự kỳ thị không còn tồi tệ như trước đây khi một người bị xa lánh và tẩy chay (đặc biệt là của Giáo hội). Trong công việc của mình, tôi thấy nhiều người mắc phải những căn bệnh này, và công việc của tôi là giúp đỡ họ tốt nhất có thể. Khi bạn hiểu luật và công việc của tôi là giúp đỡ họ tốt nhất có thể. Khi bạn hiểu luật luân hồi, bạn biết mình không thể phán xét hay thành kiến. Giá như Giáo hội dạy điều này, chúng ta sẽ không gặp nhiều vấn đề như vậy.

Tất nhiên, trong suốt chiều dài lịch sử, có những lý do xác đáng để cô lập và trốn tránh vì nỗi sợ hãi rất thực tế đối với những căn bệnh truyền nhiễm đã khiến hàng ngàn người phải chết. Nhưng điều kiện ở thời hiện đại không giống như trong quá khứ.

****

ĐIỀU NÀY MANG ĐẾN CHO TÔI buổi học mang lại cách nghĩ mới này và một cách nhìn khác về những căn bệnh này. Michael là người thanh niên tình nguyện giúp đỡ tôi khi tôi đang tiến hành một lớp học ở Palm Springs, CA. vào tháng 7 năm 2011. Anh ấy đã rất hữu ích khi lái xe cho chúng tôi và đảm bảo rằng chúng tôi có mọi thứ chúng tôi cần khi chúng tôi ở đó. Anh ấy nói với chúng tôi rằng anh ấy đã được chẩn đoán nhiễm HIV và đang điều trị bằng thuốc nặng. Thuốc hầu như không kiểm soát được nó, và nếu không có nó, anh ta có thể chết.

Michael nói rằng số lượng T-cel của anh ấy rất thấp, và xét nghiệm máu là cách các bác sĩ theo dõi sự tiến triển của anh ấy. Tôi biết về bệnh AIDS, nhưng tôi không biết về T-cels. Sau buổi học, tôi nghĩ tôi nên thực hiện một số nghiên cứu để làm rõ điều đó cho độc giả. Tôi hy vọng bất kỳ bác sĩ nào ngoài đó sẽ tha thứ cho tôi nếu tôi không có chính xác chính xác. T-cels được sản xuất bởi tuyến ức và là một phần quan trọng của hệ thống miễn dịch của chúng ta và chống lại các bệnh nhiễm trùng. Ở một người khỏe mạnh, số lượng T-cel là 500-1300. Ở người nhiễm HIV, tuyến ức bị tấn công và giảm sản xuất các T-cels. Nếu số lượng giảm xuống dưới 200, chúng không có khả năng miễn dịch và dễ mắc bất kỳ bệnh truyền nhiễm nào.

Họ không còn gì để chiến đấu với nó. Đây là lúc nó phát triển thành AIDS vì bệnh tật có thể lấn át cơ thể. Nó không còn hệ thống phòng thủ hiệu quả. Tôi thấy thú vị là tuyến ức nằm ở cổ dưới. Trong công việc của tôi, bất kỳ triệu chứng nào xảy ra ở miệng, răng, hàm hoặc cổ họng (đặc biệt là tuyến giáp) có nghĩa là người đó không nói sự thật của họ. Họ đang kìm chế vì một số lý do, và không thể thực sự bày tỏ cảm xúc của mình.

Khi đến lúc chọn ai đó cho cuộc biểu tình vào ngày cuối cùng của lớp học, tôi hỏi Michael liệu anh ấy có sẵn sàng làm điều đó không. Anh ấy muốn có một buổi họp và biết rằng không có thời gian cho một buổi riêng tư. Đây là cách duy nhất anh ta có thể có được một chiếc, nhưng anh ta đã do dự. Anh là một chàng trai hiền lành, tốt bụng, nhưng cũng rất kín tiếng. Nó lo nói chuyện trước lớp và kể lể chuyện của mình. Đây luôn là một vấn đề với một cuộc biểu tình. Tôi nói rằng nó giống như ở trong một cái bát cá vàng, có những người lạ nhìn vào bạn. Anh lo lắng nhất về những lời chỉ trích và phán xét nếu anh kể về việc mình là người đồng tính và bị nhiễm HIV. Tôi nói với anh ấy rằng tôi không nghĩ đó sẽ là vấn đề vì không có nhiều sự kỳ thị về căn bệnh này như đã từng có. Bên cạnh đó, những người trong lớp đều đeo bám bệnh tật như đã từng có. Bên cạnh đó, tất cả những người trong lớp đang xử lý "đồ đạc" của riêng họ. Anh ta đã đồng ý vì anh ta thực sự muốn có một phiên họp. Anh ấy không cần phải lo lắng vì khi anh ấy bắt đầu kể về cuộc sống và các vấn đề của anh ấy, cả lớp rất cởi mở và tử tế với anh ấy. Họ rất thông cảm và rất muốn anh ấy giúp đỡ.

Mặc dù rất lo lắng, nhưng anh ấy đã ngay lập tức rơi vào trạng thái xuất thần rất sâu khi phiên bắt đầu. Lúc đầu, anh ta đi vào một ao nước nhỏ và thấy mình chỉ là một ý thức đơn thuần là một phần của nước. Không có sinh vật nào cả, và nước lặng ngắt. Anh ấy không phải làm bất cứ điều gì ngoại trừ chỉ là. Khi tôi hỏi anh ấy tại sao anh ấy chọn chỉ là một phần của nước, anh ấy nói, "Vì 'sự đơn độc.' Đối với sự đơn độc. Để yên tĩnh. Chỉ để tránh xa mọi thứ. Tôi đã chọn làm điều đó ". Khi tôi hỏi liệu có điều gì đã xảy ra khiến anh ấy muốn ở một mình, anh ấy nói rằng đó là để thoát khỏi sự hỗn loạn trong thế giới mà anh ấy đã từng ở. Có quá nhiều xáo trộn. Anh thích sự đơn độc, nhưng đang trở nên buồn chán. "Nó yên lặng. Không có hoạt động nào, vì vậy bạn không thể có cả hai. "

D: Bạn có nghĩ rằng bạn muốn trải nghiệm điều gì đó khác không?

M: Tôi có lẽ đã sẵn sàng.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn đã học được tất cả những gì có thể bằng cách sống cô độc không?

M: Không phải tất cả mọi thứ, nhưng đủ.

Khi tôi xác định rằng anh ấy đã sẵn sàng, tôi để anh ấy rời khỏi mặt nước và di chuyển xuyên thời gian và không gian đến một thứ gì đó thích hợp để anh ấy có thể nhìn thấy. Anh thấy mình đang ở trong một cái lán giữa cánh đồng. Nó có cảm giác như đang ở miền Tây cổ. Anh là một phụ nữ trẻ mặc một chiếc váy cũ và anh biết cô ấy rất tội nghiệp. Trong lán hầu như không có bất kỳ tài sản vật chất nào, và nó cũng rất nóng. (Michael đã nói rằng trong cuộc sống hiện tại anh ấy không thích cái nóng.) Anh ấy nói với giọng chán nản, "Bạn làm những gì bạn có thể. Đó là một cuộc sống vất vả. Đổ mồ hôi, đau khổ, tức giận… Tôi cảm thấy mình có thai ".

D: Tại sao bạn đến đó?

M: Câu là từ. Tôi nghĩ rằng đó là quá nhiều kỳ vọng.

D: Ý bạn là gì?

M: Đôi khi không có nhiều thứ là điều bình thường, vì vậy hãy chấp nhận những gì bạn có. Ngày càng được nhiều người chấp nhận.

Cô ấy sống ở đó với chồng, người cũng không vui vì anh ấy làm ruộng, và không có việc gì để có. Anh ta không biết gì khác. Anh ấy không thể trồng trọt trên đất. "Quá khô. Quá nhiều nhiệt … quá nhiều nắng … không thể trồng trọt được đất đai. "Quá khô. Quá nhiều nhiệt … quá nhiều nắng … không đủ nước mưa. "

D: Bạn không thể rời đi và đi nơi khác được không?

M: Không có cách nào để đến đó.

D: Bạn không có phương tiện đi lại. Làm thế nào để bạn nhận được nguồn cung cấp?

M: Đi bộ. Mất hai giờ để đi bộ đến thị trấn.

D: Làm thế nào để bạn có được nguồn cung cấp? Bạn có tiền không?

M: Không, không có tiền. – Tôi tự giao dịch. – Đó là tôi có.

Người chồng không biết cô đang làm điều này. Suốt buổi tôi cứ thắc mắc về người chồng. Anh ta không thắc mắc thức ăn sẽ đến từ đâu nếu họ không có tiền? Rõ ràng, anh đã quyết định nhắm mắt làm ngơ miễn là họ có gì đó để ăn. Sau đó, cô ấy thông báo, "Đứa trẻ không phải của anh ấy." Cô cảm thấy xấu hổ về những gì mình đang làm, nhưng đó là cách duy nhất để họ có thể sống sót. Sau đó, cô ấy đến mức không thể đi bộ xa đến thị trấn để buôn bán lấy thức ăn, và họ đang chết đói.

Tôi đã chuyển cô ấy đến trước một ngày quan trọng để thoát khỏi cảnh buồn bã, nhưng chúng tôi thấy một điều còn khó chịu hơn. Khi chúng tôi đến đó, Michael bắt đầu nức nở, nhưng anh ấy đã khôn ngoan chọn quan sát hiện trường hơn là tham gia vào đó. Trong hoàn cảnh đó, đây là cách tốt nhất để báo cáo. Anh ấy nói một cách biểu cảm những gì đang xảy ra, "Tôi đang xem. Anh ấy đã tìm ra. Anh ta đang đánh đập cô ấy. Anh ấy đã tìm ra! Anh ấy biết nó không phải của anh ấy. Anh ấy đã tìm ra. Anh liên tục đánh cô, đánh cô và đánh cô. Đó là sự 'tự thương hại' của anh ấy. "

D: Làm thế nào anh ta phát hiện ra đứa bé không phải của anh ta?

M: Họ nói với anh ấy. Những người đàn ông mà cô ấy đi cùng đã nói với anh ấy. Cô ấy sẽ không ở với họ nữa. Cô ấy đã đến một điểm mà cô ấy phải dừng lại. Những người đàn ông khác đã hạ gục cô ấy. — Đứa bé không phải của anh ta và anh ta đang đánh cô ta … cố gắng đánh bại đứa bé ra khỏi cô ta. Mất máu quá nhiều. — Cô ấy chết và đứa bé cũng chết. Cả hai đều chết.

D: Người chồng đã làm gì khi biết anh ta giết cô ấy?

M: Có rất nhiều cảm xúc để bắt đầu. Anh lôi cô ra khỏi nhà. Anh ta không quan tâm đến việc chôn xác. Anh ấy chỉ để nó ngoài đó để thối rữa.

D: Chuyện gì đã xảy ra với anh ấy?

M: Không còn gì cả … không còn gì cho anh ấy. Anh ấy không làm gì cả. Anh ta đói bụng. Cô đã cung cấp cho anh ta. Cô không thể chu cấp cho anh ta nữa. Anh ấy không sống Cô ấy đã chu cấp cho anh ấy. Cô không thể chu cấp cho anh ta nữa. Anh ấy không còn sống được bao lâu nữa sau đó. Anh ấy đã qua khỏi ngay sau đó.

D: Cô ấy cảm thấy thế nào về tất cả những điều này, sau khi cô ấy chết và rời khỏi cơ thể?

M: Cô ấy đã làm những gì cô ấy có thể. Cô ấy đã mang nỗi tức giận và cảm giác tội lỗi với mình. Cô ấy không cảm thấy gì với chồng mình. Cô đã chết trước khi anh nhốt cô … vào trong. Anh đã phá hủy cảm xúc của cô và đến một thời điểm nào đó, cô đã từ bỏ.

D: Cô ấy đã làm mọi thứ có thể trong hoàn cảnh. Cô phải sống sót. Mọi việc cô ấy làm đều có lý do.

Sau đó, tôi đã khiến anh ta rời khỏi khung cảnh khủng khiếp và rời khỏi người phụ nữ để tìm hành trình của riêng mình sang phía bên kia, và hy vọng tìm thấy bình yên. Bởi vì đây là một cuộc biểu tình của lớp, không có thời gian để khám phá những gì đã xảy ra về mặt tinh thần. Tôi đã nói chuyện với TT để chúng tôi có thể tìm thấy một số câu trả lời. Trí óc tỉnh táo của Michael cố gắng can thiệp và không để nó xảy ra bởi vì, tôi nghi ngờ, anh ấy đang lo lắng về câu trả lời sẽ ra sao. Tuy nhiên, tôi kiên trì và tôi đã có thể đẩy tâm trí tỉnh táo ra khỏi con đường. Chúng tôi đã tìm thấy một phần lớn của câu đố, bây giờ chúng tôi muốn phần còn lại. Khi TT finaly đi qua, tôi hỏi tại sao nó lại chọn cuộc sống đó để Michael xem?

M: Sự chấp nhận … sự chấp nhận. Không xấu hổ … không xấu hổ … chấp nhận. Không hổ thẹn và chấp nhận những gì mình phải làm trong cuộc đời đó.

D: Đó là một bài học lớn. Điều đó liên quan thế nào đến cuộc sống của anh ấy bây giờ?

M: Khi cô ấy đang hấp hối, người chồng tiếp tục la hét và gọi cô ấy là một con điếm. Không còn xấu hổ … không xấu hổ. Anh ta đang mang nó về phía trước. Nó thuộc về đó.

Tôi đã nói rất nhiều với TT về việc bỏ đi nó trong quá khứ vì nó không cần thiết trong cuộc sống hiện tại. Michael đó là một người tốt và bây giờ không cần phải mang theo bất kỳ điều gì trong số đó trong cuộc sống của anh ấy. Điều này đã gây ra các vấn đề về lưng dẫn đến việc phẫu thuật, nhưng không làm giảm cơn đau. Đây là một phần gánh nặng mà anh ấy đã gánh từ cuộc sống đó, và được coi là sự xấu hổ trong cuộc sống hiện tại của anh ấy. TT đã giải quyết vấn đề đó.

Sau đó, đã đến lúc đưa ra chủ đề tại sao anh ta đã tạo ra HIV trong cuộc đời của mình. "Tại sao điều đó lại xảy ra?"

M: Đó là một phần của thỏa thuận … tham gia. Thỏa thuận là một phần của sự chấp nhận. Kinh nghiệm … kinh nghiệm của mọi người. Những người đã đồng ý với nó.

D: kinh nghiệm gì?

M: Của bệnh.

M: Của bệnh.

D: Ý bạn là anh ấy đã thỏa thuận để trải nghiệm nó?

M: Vâng. Cũng di chuyển ý thức … bên ngoài nó.

D: Làm thế nào để bạn di chuyển ý thức khi bị AIDS?

M: Bởi ý thức của những người xung quanh anh ấy. Chấp nhận nó trước khi nó xảy ra. Như một khái niệm lớn hơn. Anh ấy đã đồng ý.

D: Bạn có thể giúp chúng tôi hiểu khái niệm lớn hơn này là gì không?

M: Vâng … ba ngày nữa.

D: Ý bạn là gì?

M: Khái niệm … sự hiểu biết … sẽ mất ba ngày để giải thích khái niệm. Có rất nhiều khía cạnh của nó. Một phần của thỏa thuận. Anh ấy đã chấp nhận điều này. Anh ấy phải tin tưởng. Tin tưởng rằng đó là một phần của nó.

Điều này thật khó hiểu, nhưng tôi đã có thể khiến TT đồng ý làm việc về HIV. Các bác sĩ đang giữ số lượng T-cels trong cơ thể anh ta. Đó là phép đo của họ về sự tiến triển của căn bệnh này. Michael đã đạt đến số lượng cực kỳ thấp và anh ấy có thể chết. Thuốc đã giúp tăng số lượng cels. TT cho biết anh ta đã học được bài học của mình, vì vậy họ sẽ có thể làm việc để nâng cao số lượng T-cel. Anh ta có thể là một phần của cuộc thử nghiệm hoặc thỏa thuận này, nhưng họ nói rằng sự đau khổ của anh ta đã qua. "Không còn xấu hổ nữa. Không còn đau khổ nữa. Anh ấy có một con đường khác để theo đuổi ". Việc chữa lành sẽ diễn ra từ từ vì T-cels phải được tăng lên, nhưng nó chắc chắn sẽ xảy ra.

Tôi muốn biết liệu có ai trong cuộc sống đó mà anh ấy biết bây giờ trong cuộc sống hiện tại của anh ấy không. Câu trả lời của TT thật bất ngờ. Người chồng đã

trói buộc anh ta chính là cha của anh ta trong cuộc đời này. Cha của Michael đã bỏ rơi anh và mẹ anh ngay sau khi anh được sinh ra. Anh ấy gần đây đã quay trở lại cuộc sống của mình, nhưng không có sự gần gũi ở đó. Tôi nghĩ đó là một thỏa thuận kỳ lạ bởi vì người cha không ở bên cạnh để nuôi nấng anh ta.

M: Không. Công việc của anh ấy là cho anh ấy cuộc sống một lần nữa.

Điều đó có ý nghĩa hoàn hảo. Ông trời đã trói buộc anh ta, vì vậy anh ta phải trả lại nghiệp chướng bằng cách cho anh ta sự sống, giúp anh ta nhập thế một lần nữa. Sau đó công việc của anh ấy đã kết thúc Điều này rất quan trọng mà Michael biết điều này. "Rất tốt. Chấp thuận." Tôi có một câu hỏi nữa. Tôi muốn biết điều gì đã xảy ra vào đầu buổi học khi anh ấy ở dưới nước như một ý thức. TT lại làm tôi ngạc nhiên. "Anh ấy là một tảng đá." Anh ấy đã muốn sự cô độc, và tôi đoán một tảng đá chắc chắn là yên tĩnh. đoán một tảng đá chắc chắn là yên tĩnh.

Một điều thú vị đã xảy ra khi tôi đưa Michael về và anh ấy đã mở mắt. Anh ấy nhìn quanh lớp và nói, "Mọi người đến từ đâu vậy?" Anh ấy có vẻ khó hiểu và tôi nghĩ anh ấy đang ám chỉ những học sinh đang ngồi trên ghế của họ. Nhưng sau đó anh ấy nói rằng khi anh ấy đang tỉnh lại, anh ấy nhìn thấy rất nhiều người, chúng sinh, xung quanh giường. Họ đang đứng trong không gian mở giữa giường và lớp học. Anh biết họ chắc chắn không phải là thành viên của lớp. Tôi đoán các linh hồn và người dẫn đường của những người có mặt đã tụ tập lại để xem, và anh ấy đã có thể nhìn thấy chúng trước khi anh ấy trở nên tỉnh táo.

Khi chúng tôi thảo luận về buổi học sau đó, các sinh viên rất tốt với Michael. Họ là những người đưa ra kết luận về mục đích của thí nghiệm này. Câu chuyện mà TT cho biết sẽ mất ba ngày để giải thích. Nó liên quan đến sự phán xét. Những người tình nguyện trở lại và trải qua (và có thể chết vì) AIDS, đã đồng ý tham gia thành một nhóm để dạy phán đoán. Cả lớp choáng váng vì tiết lộ. Bạn có thể cảm thấy năng lượng di chuyển trong nhóm khi toàn bộ căn phòng thay đổi. Tất nhiên! Những người mắc bệnh này không phải là nạn nhân. Họ là một số linh hồn tiên tiến đã trải qua hầu hết các bài học cuộc sống khác, và đã tình nguyện đến ngay lập tức để dạy về lòng khoan dung và không có định kiến và phán xét vào thời điểm này trong thế giới của chúng ta. Đó là một tiết lộ hoàn toàn phi thường, và tôi nghĩ sẽ tuyệt vời biết bao nếu mọi người có thể hiểu được sự hy sinh của họ. Có thể wil này dạy chúng ta nhìn ra những nhóm khác đang tạo ra những thay đổi và xem họ phải dạy chúng ta những gì khác.

Một tháng sau, tôi nhận được một email từ Michael. "Tôi đã nhận lại máu từ bác sĩ (tôi đã đợi khoảng 3 tuần sau khi lấy máu). T-cels của tôi đã tăng từ 293 lên 429 trong bốn tháng kể từ lần kiểm tra cuối cùng của tôi. Điều thú vị là khi chiếc xe tăng T-cels của ai đó như tôi đã làm cách đây 3 năm, việc tăng 100 điểm mỗi năm được coi là tiến bộ tốt. Tôi đã tăng gần 140 điểm trong vòng 4 tháng. " Vì vậy, có vẻ như lý do của bài học đã được rút ra, và Michael bây giờ đang trên con đường chữa bệnh.

***

Chương 3: KHÍA CẠNH LINH HỒN

TÔI ĐÃ NHẬN ĐƯỢC thông tin về phần linh hồn (nơi chúng ta đi khi chết) kể từ năm 1968 khi tôi lần đầu tiên đi đầu thai. Trong những ngày đó, mọi thứ đều mới mẻ và đáng ngạc nhiên, và nó chắc chắn làm thay đổi hệ thống niềm tin của tôi. Vào những năm 1980, tôi đã nhận đủ thông tin từ hàng trăm khách hàng mà tôi đã viết cuốn sách Giữa cái chết và sự sống. Điều đáng kinh ngạc là

không có gì mâu thuẫn. Tôi vẫn đang tiếp nhận thông tin và nó tiếp tục mở rộng kiến thức và quan điểm của tôi về chủ đề hấp dẫn này. Bất kể tôi đi đâu trên thế giới, tôi đều nhận được cùng một thông tin từ khách hàng của mình và cùng một khuôn mẫu xuất hiện. Tôi sẽ cố gắng tóm tắt ngắn gọn ở đây cho những ai chưa đọc cuốn sách đó.

Khi một người chết (hoặc thoát xác), nó dễ dàng như vậy. Họ nói rằng nó giống như đứng dậy từ một chiếc ghế và ngồi xuống một chiếc ghế khác. Cảm giác được giải phóng là phấn khích. Họ nhìn lại cơ thể và nói những điều như, "Tôi rất vui khi được ra khỏi đó. Tôi không bị mắc kẹt nữa. Bây giờ tôi tự do đi bất cứ nơi nào tôi muốn".

Normaly luôn có một người đến đưa người đó đến nơi mà họ phải đến. Tôi gọi người này là "người chào hỏi". Đó có thể là một người thân hoặc bạn bè đã qua đời. Hoặc nó có thể là người dẫn đường hoặc thiên thần hộ mệnh của họ. Điều quan trọng cần biết là bạn không bao giờ đơn độc khi vượt qua. Luôn có một ai đó để chỉ cho bạn nơi để đi. Bạn cũng không bao giờ đơn độc trong suốt cuộc đời, nhưng mọi người không hiểu điều đó. Khi bạn sinh ra luôn có một người dẫn đường (hoặc thiên thần hộ mệnh) chỉ định cho bạn. Họ ở bên bạn suốt cuộc đời và sẽ ở đó đến cuối đời.

Có một số nơi khác nhau mà bạn có thể đến sau khi chết. Những điều này được mô tả trong Giữa cái chết và sự sống, và sẽ xuất hiện trong các hồi quy có trong phần này. Bạn chỉ có thể đi đến mức độ rung và tần số của bạn tương thích. Hy vọng nó sẽ là một cấp độ cao hơn, và bạn không bị tụt lùi xuống cấp độ thấp hơn. Nó phụ thuộc vào những gì bạn đã học được trong lớp học đó ở trường Trái đất.

Đôi khi linh hồn được đưa thẳng đến "nơi an nghỉ", đặc biệt nếu cái chết đã bị tổn thương. Đây là một nơi hoàn toàn yên tĩnh, không có màu sắc hay âm thanh. Bạn sẽ ở đó chừng nào cần thiết trước khi quay trở lại bánh xe nghiệp chướng. Cuối cùng mọi linh hồn đều đi trước hội đồng (hoặc hội đồng) gồm các trưởng lão và chủ để đánh giá cuộc sống của họ. Đây được coi là một "đánh giá cuộc đời." Họ điểm qua những điều bạn đã làm và suy nghĩ trong suốt cuộc đời đó, và bạn được đánh giá về những gì đã hoàn thành và những gì cần làm thêm. Không có Thượng đế ngồi trên ngai vàng chờ đợi để phán xét bạn và trừng phạt bạn. Bạn tự đánh giá. Và không có đánh giá nào khắc nghiệt hơn chính bạn. Bạn quyết định những sai lầm bạn đã mắc phải và những gì cần phải làm để sửa chữa chúng. Cần phải nhớ rằng không có nỗi đau nào đi kèm với cái chết. Chỉ có cảm giác hối hận. "Tôi không nên làm thế! Lẽ ra, tôi nên làm điều gì đó nhiều hơn với cuộc đời mình! "

Sau đó, việc chuẩn bị để trở lại bắt đầu. Cho dù nó có đẹp đến đâu, bạn muốn ở đó bao nhiêu, bạn không thể miễn là có những món nợ hay nghiệp chướng chưa trả được. Bạn có những cuộc thảo luận với những linh hồn mà bạn đã tham gia trong cuộc sống cuối cùng và thực hiện kế hoạch của bạn. "Lần trước chúng tôi đã không làm tốt công việc như vậy. Hãy quay lại và làm lại. Lần này bạn là chồng, tôi là vợ.

Hoặc, bạn là mẹ, tôi sẽ là đứa trẻ. " Bạn có thể chuyển đổi vai trò theo bất kỳ cách nào bạn muốn. Hãy nhớ cuộc sống chỉ là một trò chơi, một trò chơi, một sự hòa nhập. Khi chúng ta tham gia vào nó, nó có vẻ rất thật, nhưng chúng ta chỉ mặc một bộ trang phục, một bộ quần áo, để đóng một phần nào đó. Bạn là nhà sản xuất, đạo diễn, diễn viên và người viết kịch bản cho bộ phim truyền hình của riêng bạn. Và vì kịch bản đang được viết khi vở kịch diễn ra nên nó có

thể được viết lại và thay đổi bất cứ lúc nào. Bạn có toàn quyền kiểm soát những gì xảy ra trong cuộc sống của mình, một khi bạn nhận ra điều này.

Vì vậy, bạn thực hiện kế hoạch của bạn về những gì bạn hy vọng sẽ hoàn thành khi bạn trở lại trường Trái đất. Bạn lập khế ước với người khác về vai trò của họ để bạn có thể thoát khỏi mọi nghiệp chướng còn sót lại. Nó có vẻ rất dễ dàng khi bạn ở bên linh hồn và trao đổi với các bậc thầy, nhưng khi bạn quay trở lại bánh xe của nghiệp bởi vì đây là một hành tinh của "wil tự do", mọi người khác đều có kế hoạch và chương trình làm việc của riêng họ, và thường là những xung đột wil. Thêm vào đó, để làm cho nó khó gấp đôi, khi bạn quay lại, tấm màn phủ xuống và bạn quên mất. Bạn quên kế hoạch của mình.

Bạn quên hợp đồng của mình. Bạn quên nó chỉ là một trường học. Bạn quên nó chỉ là một trò chơi. Bởi vì nó sẽ không phải là một bài kiểm tra nếu bạn biết câu trả lời. Bạn phải tự mình vấp ngã trên con đường trở về. Bạn phải lấy lại những kiến thức và thông tin mà bạn đã quên trước khi bạn có thể tốt nghiệp trường này. Bạn không thể nhảy từ trường mẫu giáo sang nhà trẻ. Bạn phải đánh giá theo mức độ khó cho đến khi hoàn thành và trở về với Chúa (hoặc Nguồn) và tải về kinh nghiệm và bài học của bạn vào máy tính khổng lồ chứa thông tin của Ngài. Còn rất nhiều điều về điều này được tìm thấy trong các cuốn sách khác về Vũ trụ phù hợp. Tôi chỉ cô đọng và diễn giải để người đọc có một hướng dẫn để hiểu các phiên có trong phần này. Nó sẽ được lưu ý mặc dù không có mâu thuẫn, chỉ có thêm thông tin được thêm vào những gì tôi đã khám phá.

****

CUỘC SỐNG ĐƯỢC GỌI LÀ “XẤU”

TRONG CÔNG VIỆC CỦA TÔI Tôi đã nghe những câu chuyện kinh dị về cách mọi người được nuôi dạy (như tôi chắc rằng nhiều nhà trị liệu khác cũng vậy). Tuổi thơ của họ thật tồi tệ, tôi tự hỏi có chắc nhiều nhà trị liệu khác cũng vậy). Tuổi thơ của họ thật tồi tệ, tôi tự hỏi làm thế nào người đó có thể trở thành một người lớn hoạt động được. Đó là tín dụng của họ mà họ đã làm. Nó nhấn mạnh sự vô nhân đạo mà con người có thể làm đối với kẻ phạm tội của mình. Tất nhiên, tôi biết rằng bên gây tội ác đang tích tụ những nghiệp chướng nặng nề mà phải mất một thời gian dài mới có thể hoàn trả được. Nhưng khách hàng luôn hỏi, “Tại sao điều này lại xảy ra với tôi?” Họ tự hỏi liệu họ đã làm điều gì đó khủng khiếp trong tiền kiếp khiến họ bị đối xử theo cách đó.

Tôi giải thích rằng trong công việc của mình, tôi thấy rằng họ đã đồng ý với điều đó trước khi bước vào đời. Điều này luôn luôn được đáp ứng với sự hoài nghi. “Điều đó không có ý nghĩa gì cả! Tại sao tôi lại muốn đồng ý sống một cuộc sống như vậy? ” Hãy nhớ mọi thứ đều là một bài học. Nó được sắp xếp để xem chúng ta sẽ học được gì từ tình huống này. Nếu chúng ta không vượt qua bài kiểm tra, hãy rút ra bài học, luôn có lần sau. Không quan trọng là mất bao lâu để hoàn thành lớp đó, bài học đó. Bạn có al of vĩnh cửu. Nhưng bạn không muốn học nó nhanh hơn, còn hơn mất mãi mãi? Khi bạn học được những gì bạn phải học, bạn chuyển sang bài học tiếp theo, bài học này có thể dễ dàng hơn hoặc không thể dễ dàng hơn. Nó có thể khó hơn, nhưng ít nhất nó sẽ khác.

Điều này đưa chúng tôi trở lại câu hỏi ban đầu: Tại sao chúng tôi lại quyết định chọn một trải nghiệm kinh khủng như vậy? Tôi đã có hai trường hợp gần nhau, nơi người đó có một tuổi thơ kinh hoàng. Trong một lần, cha mẹ đã tham gia vào các nghi lễ của Satan bao gồm cả những đứa trẻ. Cuối cùng, khách hàng đã rời nhà ngay khi có thể và không muốn làm gì với mẹ cô nữa. Những đứa trẻ khác trong gia đình không may mắn như vậy. Các cô gái trở thành con nghiện ma túy và gái mại dâm, còn chàng trai trở thành tội phạm và cuối cùng phải vào tù. Khách hàng của tôi nói rằng ngay từ khi còn nhỏ cô ấy đã biết mình không muốn tham gia vào chuyện này. Đối với một đứa trẻ nhỏ, cô ấy có một lượng giác quan vượt trội, và bản năng biết cách chống lại những gì đang xảy ra. Cô ấy có tâm lý đặt một cái gạch xung quanh mình để cô ấy có thể tách biệt khỏi sự điên rồ đang hoành hành xung quanh cô ấy. Cô ấy đã chuyển đi và tự kiếm sống mà không có sự giúp đỡ của gia đình, và cô ấy không muốn có bất kỳ liên hệ nào với họ. Trong suốt buổi học, tôi đã hỏi tại sao cô ấy có một tuổi thơ như vậy, và TT nói rằng cô ấy đã chọn nó (mà tôi biết). Và cô ấy đã học được một bài học tuyệt vời, làm thế nào để tồn tại và thành công mà không cần bất kỳ ai giúp đỡ. Vì vậy, mặc dù cô đơn và cảm thấy hoang vắng, cô đã chọn bài học đó, và cô đã vượt qua với những màu sắc bay bổng, vì vậy bây giờ là lúc để tiếp tục. Một người phụ nữ khác được nuôi dưỡng trong một gia đình ngược đãi khủng khiếp, nơi mẹ kế của cô ấy đánh đập cô ấy mỗi ngày. Naturaly trong những tình huống này, họ ra khỏi nhà ngay khi có thể. TT nói rằng điều này là cần thiết để dạy cô ấy cách tồn tại, cách phát triển, cách tự làm chủ. Nó đã phục vụ một mục đích lớn lao, mặc dù khi lớn lên cô không hiểu nó. Khi còn nhỏ cô chỉ biết rằng mình không hạnh phúc.

Một người phụ nữ khác cũng có cùng kiểu bạo hành và chúng tôi muốn biết liệu có nghiệp chướng nào với những người này đang được đền đáp hay không. Tôi đã rất ngạc nhiên khi nó nói rằng không có. Cũng không có tiền kiếp với các nhân vật chính. khi nó nói rằng không có. Cũng không có tiền kiếp với các nhân vật chính. TT nói rằng họ đã đồng ý trước khi vào cuộc rằng một số người sẽ được đưa vào cuộc sống trên đường để kiểm tra cô ấy. Một số người trong số

này có thể là những người bạn thân yêu nhất của họ khi ở bên linh hồn và trong những kiếp sống khác. Nhưng họ đã đồng ý đóng vai kẻ ác trong vở kịch này. Và chúng ta phải đồng ý rằng đôi khi họ chơi các bộ phận của họ rất, rất hàn.

Tôi luôn hỏi những người đã từng trải qua những trải nghiệm tồi tệ (và ai cũng có một số điều tiêu cực xảy ra trong cuộc sống. Cuộc sống là vậy đó), họ đã học được gì từ nó? Họ thường sẽ tìm thấy thứ gì đó nếu họ thực sự nhìn vào nó và thấy tác dụng đối với cuộc sống của họ. Nếu họ nói rằng họ không học được gì từ kinh nghiệm, thì điều đó thật không công bằng. Sau đó, họ sẽ phải lặp lại nó một lần nữa (cho cả lớp học lại) và lần sau nó thậm chí có thể khó hơn, cho đến khi họ hiểu bài học mà họ đã chọn để trải nghiệm. Tất nhiên, tất cả điều này phải được xem xét với cảm xúc bị loại bỏ, với tư cách là một người quan sát.

***

Chương 4: CUỘC SỐNG NHƯ LÀ SỰ SÁNG TẠO SỰ SÁNG TẠO BIẾN CẢ

Ý TƯỞNG NÀY VỀ VIỆC SỐNG kiếp trước với tư cách là một loại sinh vật khác ngoài con người có vẻ kỳ lạ hoặc khó xảy ra đối với những người không theo đuổi công việc của tôi. Nhưng tôi đã tìm thấy rất nhiều ví dụ về điều này. Những điều này được báo cáo trong các cuốn sách Vũ trụ phù hợp khác của tôi. Trước khi hoàn thành trường Trái đất, chúng ta phải biết mọi thứ là như thế nào. Điều này có nghĩa là chúng ta phải trải nghiệm cuộc sống dưới mọi hình thức có thể. Loài người sau này ở trong hành trình của lớp học nếu chúng ta nghĩ theo một tiến trình tuyến tính. Buổi học này được thực hiện như một cuộc biểu tình của lớp học ở San Diego vào năm 2010.

Nó rất khó hiểu vì ngay từ đầu Carrie đã không biết cô ấy là gì hay cô ấy ở đâu. Phải mất khá nhiều thời gian, chúng tôi mới xác định được rằng cô ấy là một loại sinh vật biển sống ở đại dương. Có một điều khiến cô ấy bối rối là ngay từ đầu cô ấy cứ cảm thấy nặng nề như thể mình đầy nước. Điều này khiến cô ấy khăng khăng muốn đi vệ sinh. Chúng tôi hầu như chưa bắt đầu nên tôi không muốn điều đó làm gián đoạn buổi học sớm như vậy, nhưng những đề xuất của tôi rằng cô ấy cảm thấy ổn không có bất kỳ ảnh hưởng nào đến cô ấy. Vì vậy, tôi đã nhờ một số thành viên trong lớp hướng dẫn cô ấy vào phòng tắm với đôi mắt nhắm nghiền. Khi trở về, cô ấy nói rằng cô ấy cảm thấy nặng nề, như thể cô ấy đầy nước; cô ấy cảm thấy như một bong bóng. Khi tôi cố gắng để cô ấy phân biệt một cơ thể, cô ấy càng bối rối hơn. Cô cảm thấy nhẹ nhàng và có thể nhìn thấy những màu xám ngắt. "Thật tuyệt … Tôi có thể cảm thấy, nhưng tôi không nhìn thấy một cơ thể. Tôi không nhìn thấy bàn chân. Tôi không có tay. Tôi không có chúng! Tôi không nhìn thấy cơ thể ".

Vì điều này đôi khi xảy ra khi người đó là một linh hồn, tôi đã cố gắng theo đuổi dòng suy nghĩ đó. "Bạn có biết về bất kỳ ai khác xung quanh bạn không?"

C: Không … không … tôi ở đây một mình … chỉ một mình tôi. Trong cái này … tôi không biết hình dạng, nhưng tôi biết nó nằm trong một thứ gì đó, nhưng tôi không biết nó là gì. Giống như … một quả bong bóng. Tôi cảm thấy như tôi đang ở trong một bong bóng. Tôi cảm thấy như tôi đang ở trong một cái gì đó. Ở … đâu? Tôi đang làm gì vậy? Tôi chỉ … tôi thậm chí không biết mình là gì. Tôi chỉ ở đây.

D: Đó là lý do tại sao bạn không thể nhìn thấy bên ngoài? (Có) Bạn không thể nhìn xuyên qua bong bóng?

C: Không. Nó bị tắt tiếng. Đó là màu xám này … Tôi thậm chí không biết kết thúc hay

C: Không. Nó bị tắt tiếng. Đó là màu xám này … Tôi thậm chí không biết về một kết thúc hay điều gì đó sẽ đưa tôi đến một nơi khác bên ngoài.

Cô ấy bối rối đến mức tôi biết cô ấy không thể hiểu được từ góc độ đó. Vì vậy, tôi đã để cô ấy di chuyển bên ngoài bong bóng và nhìn vào nó để cô ấy có thể hiểu rõ hơn về những gì đang bao quanh cô ấy. Sau đó, cô ấy đột nhiên thốt lên, "Tôi đang ở trong một quả trứng. Tôi đang ở trong một quả trứng !! " Cô đã rất sốc trước tiết lộ này. "Đó là màu sắc. Đó là màu xám. Khi bạn ở bên trong, bạn không thể nhìn thấy, nhưng khi ở bên ngoài, tôi có thể thấy rằng tôi đang ở trong một quả trứng! "

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao bạn không có một cơ thể?

C: Vâng. — Nó trông giống như một quả trứng chim.

D: Hãy xem quả trứng ở đâu. Chúng ta có thể mở rộng quan điểm của mình. Quả trứng đang ngồi ở đâu?

C: Ồ … giống như trong một hang động. Nó không giống như một cái tổ chim hay bất cứ thứ gì, mà nó là một quả trứng … Tôi đang ở trong một quả trứng trong một cái hang. (Bối rối.) Tôi không biết mình đang làm gì.

D: Được rồi. Chúng tôi có thể mở rộng nhận thức của mình và nhìn thấy nhiều hơn theo cách đó. Bạn có muốn xem những gì đã đẻ ra quả trứng? (Có) Quả trứng đến từ đâu?

C: Đó là một con chim. Tôi không biết loại chim gì, nhưng tôi thấy màu xanh.

D: Cố gắng hết sức để mô tả nó.

C: Không phải lông. Chúng giống như rất bóng mượt … không có lông … nó giống như những đôi cánh có màng.

D: Ý bạn là giống da thay vì lông? (Có) Bạn có thể cho biết nó lớn như thế nào không?

C: Lớn. Bởi vì nó là một quả trứng lớn. – Con chim có mặt màu đen nhưng có màu xanh lam rất đẹp. Một kiểu mặt nhọn.

Chỉ sau buổi học, tôi mới nảy ra ý tưởng. Đó là một sinh vật biển, vậy có thể là một con cá đuối? Khi tôi nghiên cứu, chúng có màu đen và chắc chắn giống một con chim có đôi cánh lớn.

D: Ít nhất bạn đang ở một nơi an toàn. Không gì có thể làm tổn thương quả trứng nếu bạn đang ở trong hang động. (Cô ấy bắt đầu tạo ra những âm thanh lạ.) Cái gì?

C: (Thì thầm) Nặng … nặng.

D: Được rồi. Hãy di chuyển cho đến khi đến lúc ra khỏi quả trứng. Làm thế nào để bạn thoát ra khỏi trứng? Xem chính bạn làm điều đó.

C: (Cô ấy đang chuyển động.) Phải đi qua bên ngoài … ra bên ngoài.

C: (Cô ấy đang chuyển động.) Phải đi qua bên ngoài … ra bên ngoài. (Cô ấy đang tạo ra những chuyển động húc bằng đầu của mình.) Ra khỏi … mất một thời gian dài. Tôi muốn ra ngoài. Bây giờ tôi muốn ra ngoài!

Tôi cô đọng thời gian đến nơi mà cô ấy đã ra khỏi nhà chờ. Tôi nói, "Thật khó để thoát ra. Nó làm cho bạn làm việc. Cơ thể của bạn bây giờ trông như thế nào khi bạn đã ra khỏi nhà chờ? "

C: Không nhiều. Hmmm … trông không giống những con chim khác! Tôi không xanh. Tôi hơi xám xịt. – Tôi còn rất nhiều việc phải làm. Tôi cảm thấy mình phải làm gì đó. Tôi chỉ nằm đây. Tôi không làm gì cả! —Tôi đói!

Cô ấy nói rằng cô ấy lại cảm thấy nặng nề, và như thể cô ấy đầy nước. Tôi không muốn điều này làm cô ấy mất tập trung, vì vậy tôi đã cố gắng để cô ấy không để ý đến nó. "Làm thế nào để bạn có được thức ăn?"

C: Mẹ tôi … mẹ tôi mang nó cho tôi, nhưng tôi không biết nó là gì … (Tôi cười.) Tôi không biết nó là gì. Ư … ủy mị. (Các học sinh cười lớn.)

Cô ấy trở nên khó chịu khi nhận ra mình phải vào nhà vệ sinh một lần nữa. Cô ấy nói rằng cô ấy cảm thấy tràn đầy nước trở lại. Tôi đã thử gợi ý, nhưng giải pháp duy nhất là kêu những người khác đưa cô ấy vào phòng tắm một lần nữa trong trạng thái xuất thần. Mỗi lần điều này xảy ra, tôi lại ra hiệu cho các học

sinh giữ im lặng và để cô ấy đi qua giữa chúng. Sau đó, cô ấy sẽ được dẫn trở lại giường nhắm mắt và chúng tôi sẽ tiếp tục. Điều này thật bất thường khi cô phải đi rất nhiều lần, nhưng nó có thể liên quan đến sinh vật mới sinh mà cô đang trải qua. "Được chứ. Hãy chuyển đến nơi bạn không còn là sinh vật nhỏ bé cần thức ăn từ mẹ nữa. Chúng tôi sẽ chuyển đến nơi nó được trồng. Khi bạn lớn hơn, bạn không ở trong hang động đó, phải không?

C: Không. Nước … nước … Tôi thấy nước. Tôi đang ở trong nước. Tôi là một con chim dưới nước. Co nhung nguoi khac! Có những người khác ở đây bây giờ.

D: Họ có giống bạn không?

C: Một số thì có. Một số không, nhưng có những sinh vật khác. Một số có rất nhiều cánh tay. Một số là thực sự lớn. Chúng tôi là những đứa trẻ. Đang chơi. Chúng tôi đang ở dưới nước. Đó là lý do tại sao tôi cảm thấy nước rất nhiều.

D: Có phải hang động cũng ở trong nước không?

C: Vâng. Nó nằm sâu dưới một cái gì đó.

D: Nhưng bạn chơi với những người khác? (Có) Mặc dù mọi người trông khác nhau. khác nhau.

C: Không sao đâu.

D: Bạn có thích nó ở đó không? (Đúng)

Tôi đã đưa cô ấy tiến tới một ngày quan trọng, mặc dù tôi không thể tưởng tượng được ngày quan trọng sẽ như thế nào đối với một sinh vật khác thường

như vậy. Khi đến ngày quan trọng, cô ấy bắt đầu khóc. "Bạn của tôi … bạn của tôi. Cô ấy đã bị ăn thịt. Cô ấy đi rồi. Một thứ gì đó đã ăn thịt cô ấy. Có thứ gì đó đã đưa cô ấy đi. Cô ấy không ở đây. Họ đang khóc. "

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao bạn buồn. Bạn của bạn có phải là một sinh vật giống bạn không?

C: Không. Cô ấy là thứ mà bạn gọi là "con cá". Cô ấy thực sự xinh đẹp.

Tôi đã trấn an và thông cảm cho cô ấy. Sau đó, tôi chuyển cô ấy sang một ngày quan trọng khác. Bây giờ cô ấy đang cười thay vì khóc. "Chúng tôi đang học cách đi lên bề mặt. Rất nhiều người trong chúng ta đang làm điều này. Rất nhiều người trong chúng ta như tôi. Có rất nhiều người trong chúng ta. "

D: Bây giờ bạn đã lớn hơn chưa?

C: Vâng. Tôi có thể ra khỏi mặt nước và quay trở lại. Bạn có thể nhìn thấy bên ngoài ngay từ đầu. Nó đẹp trên mặt nước. Có bầu trời, mặt trời. Chúng tôi chưa bao giờ thấy điều này. Đây là một cái mới đối với chúng tôi. Chúng tôi chưa bao giờ nhìn thấy bầu trời. Nó đẹp, và chúng tôi tiếp tục lặn. Chúng tôi quay trở lại. Chúng tôi tiếp tục ra vào. Đúng, một số người trong chúng ta hiểu được. Một số người trong chúng ta không.

D: Một số không thể tìm ra nó? (Cười)

C: Không, nhưng chúng ta phải giúp đỡ lẫn nhau. Đó là lý do tại sao chúng tôi làm điều đó cùng nhau. Chúng ta phải giúp đỡ lẫn nhau. Điều đó rất quan trọng. Chúng tôi không bỏ lại bất kỳ ai. Và nó rất đẹp ở trên đó.

D: Điều đó rất tốt. Bạn đang học các bài học. (Đúng) Tôi đã yêu cầu cô ấy rời khỏi cảnh đó và chuyển tiếp sang một ngày quan trọng khác. "Điều gì đang xảy ra bây giờ hoặc bạn thấy gì?"

C: Một cái gì đó trên mặt nước. Có gì đó không tốt. Mọi người ở dưới nước rất khó chịu … rất khó chịu vì có điều gì đó không hay. Họ đang cố gắng tránh xa điều đó.

D: Nó trông như thế nào? (Tạm dừng) Cố gắng hết sức để mô tả nó.

C: Họ đang cố gắng bắt những sinh vật dưới nước, nhưng chúng không ở dưới nước. Chúng ở trên mặt nước. Họ bắt, nhưng không giống tôi … tôi không phục. Họ muốn thức ăn. Họ đang tìm kiếm thức ăn, và họ đang làm tổn thương các sinh vật. Họ đang ném một số trở lại, làm tổn thương họ. Tôi đang cố gắng giúp họ thoát khỏi vòng vây.

D: Bạn đang giúp họ như thế nào?

C: Chỉ múc … xúc bằng cái bự của tôi … Tôi không biết có phải là cánh … cánh tay … cánh của tôi … tôi không biết. Tôi chỉ thu dọn, và xua đuổi chúng khỏi nguy hiểm. Tôi không thể có được tất cả mọi người! Nhưng mọi người ở đây đang cố gắng giúp đỡ … mọi người. Ồ, biến đi! Đây không phải là nhà của bạn! Đây là nhà tôi. Đây là nhà của chúng tôi. Có những sinh vật ở đây.

Tôi không thể tiếp tục với cảnh này vì tôi biết mình phải canh giờ. Khi tôi trình diễn cho một lớp học, tôi không có nhiều thời gian như trong một buổi học bình thường. Vì vậy, tôi đã để cô ấy rời khỏi nó và tiến tới ngày cuối cùng của cuộc

đời cô ấy và tìm hiểu những gì đã xảy ra với cô ấy. "Tôi già. Tôi chỉ già. Tôi không còn xanh nữa. (Các học sinh cười.) Không phải màu xanh … về màu sắc của tôi khi tôi được sinh ra. Loại màu xám. "

D: Bạn vẫn ở trong nước hay trên đỉnh?

C: Tôi đang đứng dưới nước. Tôi già. Tôi không còn di chuyển như trước nữa, nhưng tôi có rất nhiều bạn bè. Họ đang ở đây.

D: Các bạn đã ở bên nhau và luôn giúp đỡ nhau, phải không?

C: Vâng, chúng tôi đã … thời gian để tôi đi. Tôi già.

D: Bạn đã có một cuộc sống tốt, phải không?

C: Vâng, chúng tôi đã làm. Họ đã đến. Chúng tôi đã có một cuộc sống tốt đẹp.

Sau đó tôi chuyển cô ấy đến khi nó kết thúc và cô ấy đã ra khỏi cơ thể và ở phía bên kia của nó. Cô ấy thở ra một hơi thật sâu. Bạn có thể nói rằng cô ấy rất vui khi được giải thoát khỏi cơ thể đó. Tôi hỏi cô ấy đã học được gì từ cuộc đời đó vì cuộc đời nào cũng có một bài học.

C: Để giúp đỡ. Giúp đỡ lẫn nhau. Để ở đó. Điều đó rất quan trọng. Vâng, tôi đã học được. Tôi đã giúp.

Tôi biết rằng bây giờ cô ấy sẽ chuyển đến linh hồn trong cơ thể linh hồn của cô ấy. Tôi không muốn theo đuổi điều đó cho cả lớp. Tôi biết tôi phải chỉ cho họ cách thực hiện liệu pháp. Vì vậy, tôi đã di chuyển cô ấy ra khỏi nó và tìm ra TT. Tôi hỏi tại sao nó trị liệu. Vì vậy, tôi đã di chuyển cô ấy ra khỏi nó và tìm ra TT. Tôi hỏi tại sao nó lại chọn cuộc sống kỳ lạ đó cho Carrie xem.

C: Cô ấy cần nhớ điều này. Cô ấy cần phải nhớ để giúp đỡ. Đôi khi cô ấy quên. Cô ấy cần phải nhớ.

D: Cô ấy có giúp đỡ mọi người trong cuộc sống của cô ấy bây giờ, phải không?

C: Vâng, cô ấy đã làm rất nhiều việc, nhưng đôi khi cô ấy quên rằng không phải ai cũng ở nơi cô ấy ở. Và cô ấy cần giúp họ ở nơi họ đang ở. Không phải cô ấy đang ở đâu, mà là họ đang ở đâu. Đôi khi cô ấy quên rằng họ không phải là nơi cô ấy đang ở. Đó là lý do tại sao chúng tôi làm những gì chúng tôi làm. Cô ấy cần quan hệ với họ ở cấp độ của họ. Cái này quan trọng. Cô ấy phải tự thích nghi với vị trí của họ.

D: Đó là một cuộc sống khá kỳ lạ. Cô ấy là người như thế nào trong kiếp sống đó?

C: Các sinh vật biển … bài học của cô ấy là học cách giúp đỡ ở đó.

D: Đó là một điều khá kỳ lạ. Tôi không mong đợi điều đó.

C: Tôi cũng không nghĩ là cô ấy. (Cả hai chúng tôi đều cười.) Cô ấy biết cô ấy đã làm được nhiều thứ. Cô ấy không biết điều đó. — Cô ấy thấy rằng không phải ai cũng có thể giống nhau, nhưng mọi người đều cần giúp đỡ dù họ ở đâu. Và đó là những gì chúng tôi phải làm, là giúp đỡ.

TT đã tiếp tục nói với cô ấy về mục đích của cô ấy và những gì cô ấy sẽ làm với cuộc đời mình. Cô lại phải vào phòng tắm, và lần này TT cũng đang trừng phạt cô. Nó nói rằng nó đã cố gắng để giữ cho cô ấy thoải mái, nhưng cô ấy lo lắng, vì vậy không còn lựa chọn nào khác ngoài việc để cô ấy đứng dậy một lần nữa và được dẫn vào phòng tắm. Ít nhất thì tôi nghĩ cả lớp đang xem cách thực hiện nếu điều này phát sinh trong một buổi học của họ. "Ồ, vâng, chúng tôi nói chuyện với cô ấy. Cô ấy làm điều này với chính mình. Đây là những gì cô ấy làm. Cô ấy lo lắng và bạn thấy cô ấy đi tiểu. " Các học sinh cười ồ lên.

D: Và bạn sẽ ở đây khi cô ấy trở lại, vì vậy chúng ta có thể tiếp tục?

C: Chúng tôi sẽ không đi đâu cả. Chúng tôi luôn ở đây.

D: Đó là một rắc rối, nhưng nó chỉ là cơ thể vật lý.

C: Vâng, đó là một rắc rối.

Sau khi cô ấy trở lại và nằm xuống, "Chúng tôi đã đợi vì chúng tôi có rất nhiều điều để nói với bạn. (Cười) Chúng tôi đã nói với cô ấy! Đó là lý do tại sao cô ấy không uống cà phê của mình sáng nay vì cô ấy biết rằng cô ấy sẽ phải đi tiểu vì cô ấy làm điều này. Khi cô ấy lo lắng, cô ấy sẽ đi tiểu. Bây giờ cô ấy cảm thấy tốt. Không còn phiền nhiễu nữa. " Khi cô ấy lo lắng, cô ấy sẽ đi tiểu. Bây giờ cô ấy cảm thấy tốt. Không còn phiền nhiễu nữa. "

Họ tiếp tục và trả lời các câu hỏi của cô và đưa ra lời khuyên về chồng của Carrie và các vấn đề của anh ấy. Sau đó đến các mối quan tâm về thể chất. Trước phiên họp, Carrie có một yêu cầu khá kỳ lạ. Đó là một câu hỏi mà tôi chưa bao giờ nghe trước đây và chắc chắn là một câu mà tôi sẽ không bao giờ nghĩ đến việc hỏi TT, nhưng tôi nghĩ, "Làm sao tôi biết TT có khả năng gì, nếu tôi không hỏi?" Tôi đã thấy nó làm được những điều thần kỳ, vậy tôi là ai để đánh giá? Tôi nhận thấy rằng kỹ thuật này là một thứ đang phát triển, đang phát triển và có một thời gian tồn tại của riêng nó. Vì vậy, tôi không ngừng học hỏi những điều mới mà TT có thể làm được. Nó dường như không có giới hạn.

Carrie cho biết cô đã bị ung thư vú và các bác sĩ đã muốn tiến hành phẫu thuật cắt bỏ vú. Cô ấy không muốn làm điều gì đó quá triệt để, vì vậy cô ấy đã tìm một bác sĩ sẵn sàng đến và tiến hành phẫu thuật cắt bỏ khối u (chỉ cắt bỏ khối u mà không cắt bỏ toàn bộ vú). Nó có hiệu quả và cô ấy được coi là đã khỏi bệnh.

Tuy nhiên, nó khiến cô có một bên ngực lép hơn bên còn lại, và cô thấy điều này thật đáng xấu hổ. Cô mặc quần áo rộng, chảy để che đi. Cô ấy đã tìm kiếm rất nhiều tâm hồn và phát hiện ra lý do tại sao cô ấy lại phát triển căn bệnh ung thư, vì vậy cô ấy cảm thấy điều đó đã được giải quyết. Vì vậy, yêu cầu của cô ấy không phải là để chữa bệnh, mà là để xem liệu TT bằng cách nào đó có thể phóng to ngực smal để nó có thể so sánh với cái kia. Tôi coi đó là một yêu cầu bất thường, nhưng nghĩ rằng nó sẽ không có hại gì nếu thử. Trong phần phỏng vấn trước buổi học, điều này đã được giải thích cho cả lớp, vì vậy mọi người đều háo hức tìm hiểu xem điều gì sẽ xảy ra, nếu có. Nếu TT không nghĩ rằng nó có thể được thực hiện, thì tôi biết nó sẽ liên lạc với tôi.

Vì vậy, bây giờ tôi đưa ra chủ đề về bệnh ung thư vú, và hỏi liệu cô ấy có chính xác về những gì cô ấy nghĩ là nguyên nhân của nó không. "Đúng vậy, khi còn nhỏ cô ấy đã bị nhiều người làm tổn thương, nhưng cô ấy cũng rất được yêu thương. Và đôi khi cô ấy nghĩ về những người không yêu mình, và biểu hiện của khối u ở vú ". Điều này đi cùng với những gì tôi đã tìm thấy, rằng bộ ngực tượng trưng cho sự nuôi dưỡng. Và phần bên trái của cơ thể có nghĩa là nó liên quan đến một cái gì đó đến từ quá khứ của cô ấy. "Cô ấy nghĩ rằng cô ấy không được yêu, trong khi thực tế, cô ấy được yêu rất nhiều."

D: Và cô ấy đã kết thúc cuộc phẫu thuật?

C: Vâng. Chúng tôi đã đưa cô ấy đến bác sĩ đó. Cô ấy có ý kiến khác. Họ muốn xâm chiếm cơ thể cô. Tất nhiên, bạn biết đấy, chúng tôi không thích xâm phạm cơ thể. Bác sĩ đó đã được chọn vì anh ta sẽ làm tôi ít xâm phạm nhất. Cô ấy đã làm những gì cô ấy làm từ nỗi sợ hãi. Cô ấy ổn ngay bây giờ. Cô ấy đã qua những điều lớn lao. Bây giờ chúng ta chỉ cần đánh cô ấy trên đầu. Chúng tôi phải đốt ngón chân của cô ấy. Chúng tôi phải chọc ngón tay của cô ấy hoặc cái gì đó. Khi chúng tôi làm điều đó, đó là để khiến cô ấy chú ý.

D: Nhưng cô ấy vẫn gặp vấn đề ở vùng ngực trái đó.

C: Cô ấy biết điều đó tốt hơn. Cô ấy biết nó đã được chữa lành. – Nó có vẻ tốt. Nó xuất hiện

C: Cô ấy biết điều đó tốt hơn. Cô ấy biết nó đã được chữa lành. – Nó có vẻ tốt. Nó có vẻ tốt. Có vết thương ở đó nhưng nó đã lành. Cô ấy không cần phải uống thuốc giảm đau nữa. Chúng tôi nghĩ cô ấy làm vậy chỉ vì đó là một thói quen. Cô ấy có thể đi ra khỏi nó một cách dễ dàng. Chúng tôi sẽ đảm bảo rằng cô ấy sẽ làm. Cô ấy biết cô ấy sẽ ổn.

D: Tốt. Chà, cô ấy có một câu hỏi khác. Bạn có thể nghĩ rằng nó hơi kỳ lạ, nhưng cô ấy muốn hỏi bạn. Khi họ làm phẫu thuật, nó đã làm giảm kích thước của ngực trái, phải không? (Có) Cô ấy muốn biết, có cách nào bạn có thể đưa nó trở lại vị trí cân bằng với bên kia không? Bạn có thể làm được điều đó không?

C: (Tạm dừng) Hừm. Chúng ta có thể. Cô ấy đã phẫu thuật ở đâu, ở đó có không gian. Chúng ta có thể đặt một cái gì đó trong không gian đó … đặt mô vào không gian đó.

D: Để xây dựng nó? (Có) Được rồi, bạn định lấy khăn giấy từ đâu?

C: Cô ấy có rất nhiều thứ trên người. (Các học sinh cười lớn. Carrie hơi thừa cân.) Điều đó sẽ không thành vấn đề. (Mọi người đều nghĩ điều này thật thú vị.)

D: Vì vậy, bạn sẽ chỉ di chuyển khăn giấy xung quanh?

C: Chúng tôi sẽ.

D: Bạn làm những điều tuyệt vời … những điều mà các bác sĩ không thể làm được.

C: Vâng. Cô ấy nghĩ về những thứ được tái tạo và nói, không. Chúng tôi có thể làm điều này cho cô ấy vì chúng tôi rất vui vì cô ấy đã không làm điều đó.

Sau đó, TT đã làm việc trên vú. "Tôi đang xem xét khu vực này. Cô ấy có đủ không gian ở đó. Chúng tôi có thể đặt một cái gì đó ở đó. Không phải là vấn đề lớn đối với cô ấy ".

D: Bạn biết con người như thế nào. (Có) Cô ấy quan tâm đến ngoại hình cơ thể của mình. (Có) Và bạn đang kéo mô từ các bộ phận khác của cơ thể và đặt nó vào không gian đó? (Có) Và sau đó nó sẽ được ngay cả với phía bên kia? (Có) Có phải việc này mất nhiều thời gian không?

C: Không, nó sẽ không.

D: Cô ấy sẽ nhận thấy nó chứ?

C: Vâng … vâng, cô ấy sẽ. Cô ấy sẽ cười. Cô ấy sẽ nhận thấy … cô ấy sẽ nhận thấy. (Mọi người đều cười.)

Tôi quyết định đây là thời điểm thích hợp để hỏi một câu hỏi khác đã từng làm phiền tôi. Tôi biết TT có thể nói chuyện với tôi và trả lời các câu hỏi trong khi nó tiếp tục công việc của mình. Tôi đề cập đến một trường hợp khác cũng là một cuộc biểu tình cho một lớp học ở Chicago. Người phụ nữ này đã được lên kế hoạch phẫu thuật thay khớp gối ở cả hai đầu gối vì sụn đã bị ăn mòn hoàn toàn và cô ấy vô cùng đau đớn. "Họ" đã thay thế sụn ở chỗ không có và đầu gối của cô ấy cực kỳ đau. "Họ" đã thay thế sụn ở những nơi không có và đầu gối của cô ấy vẫn ổn. Tất cả mọi người ở lớp đó đều nghĩ rằng họ đã chứng kiến tôi thực hiện một phép màu, nhưng tôi biết tôi không liên quan gì đến điều đó. Tôi chỉ là người hỗ trợ.

TT là một trong những thực hiện công việc. Sau lớp học đó, tôi bắt đầu sử dụng cuốn băng đó làm ví dụ trong các lớp học khác của mình. Đã có nhiều tranh luận về việc TT lấy sụn ở đâu. Vì có sụn trong cơ thể, nó đã chuyển một số từ bộ phận khác của cơ thể? Điều này sẽ tương tự như những gì đã xảy ra với Carrie trong phiên này. TT nhớ ra trường hợp tôi đang đề cập đến. "Bạn lấy sụn mới từ đâu?"

C: Chúng ta có thể đặt những thứ trở lại từ mô đã có ở đó. Chúng ta có thể sử dụng mô đã có trong khu vực hoạt động để thay thế mô bị hỏng. Tuy nhiên, việc thay thế một thứ không còn ở đó không bao giờ là điều dễ dàng.

D: Nhưng nó có thể được thực hiện? (Vâng … vâng.) Tôi nghĩ rằng điều quan trọng là học sinh phải biết điều này, phải không? (Vâng … vâng.) Nhưng nó cần niềm tin và sự tin tưởng và niềm tin. (Đúng)

Bởi vì chúng tôi không có nhiều thời gian như thường lệ để làm việc với Carrie, TT cho biết nó sẽ tiếp tục vào ban đêm khi cô ấy đang ngủ. Nó nói rằng bộ ngực sẽ cân đối và mọi thứ sẽ ổn. Thông điệp chia tay: Hãy duy trì trạng thái kết nối với chúng tôi và chúng tôi luôn ở đây. Chúng tôi nghe thấy bạn lớn tiếng và chúng tôi nghe thấy bạn rõ ràng. Chúng tôi luôn ở đây vì bạn, và điều này bạn biết. Không bao giờ nghi ngờ. Không bao giờ nghi ngờ. Có những lúc bạn làm và nó không cần thiết. Chúng tôi luôn ở đây … luôn luôn. Chúng tôi yêu bạn.

D: Và bạn sẽ luôn giúp đỡ bất cứ ai cần giúp đỡ?

C: Vâng, đó là chúng tôi muốn làm là giúp đỡ. — Còn bạn, Dolores. Chúng tôi rất thích nói chuyện với bạn. Bạn làm việc tốt.

Naturaly khi Carrie thức dậy và đứng dậy thì đôi mắt hướng về bộ ngực của cô ấy, và có rất nhiều tiếng cười giữa các học sinh. Carrie có vẻ xấu hổ, nhưng khi nhìn xuống họ, cô phải thừa nhận rằng có điều gì đó đã thay đổi; chúng dường

như đã cân bằng hơn một lần nữa. Vì vậy, đó cũng là một bài học cho tôi. Đừng bao giờ đánh giá thấp khả năng của TT.

****

CUỘC ĐỜI LÀ MỘT CON KIẾN

KHI JOHN lần đầu tiên vào hiện trường, anh ấy không thể biết mình đang ở đâu. Anh ấy rất bối rối, và những mô tả của anh ấy cũng khiến tôi bối rối. Al anh ấy có thể thấy là rất bối rối, và những mô tả của anh ấy cũng khiến tôi bối rối. Al anh có thể thấy là chất lỏng màu nâu đặc. "Nó ở mọi nơi. Nó giống như ở dưới đại dương … một đại dương màu nâu. Không có gì khác cả. " Tôi tự hỏi liệu anh ta có ở trong đại dương không. Điều này đã xảy ra trước đây, nhưng nó không được mô tả là đặc và có màu nâu.

"Nó giống như sô cô la lỏng. Trái đất xuất hiện trong tâm trí … đá. Nó rất lớn … rất rộng. Tôi có thể nhìn thấy được. " Khi điều gì đó như thế này xảy ra, tôi có thể làm là tiếp tục đặt câu hỏi cho đến khi chúng tôi tìm ra điều gì đang xảy ra. "Bây giờ giống như tôi đang ở trong bong bóng khí. Giống như bong bóng túi khí. Tôi bị nó bao vây. Đó là những gì nó trông giống như. Chất lỏng màu nâu này đang đi xung quanh tôi, và tôi đang ở trong một túi khí ". Tôi hỏi anh ấy nhìn nhận thế nào về bản thân, về cơ thể anh ấy. Anh đã rất ngạc nhiên khi thấy mình là một loại côn trùng nào đó. "Kỳ lạ … giống như một con bọ … giống như một con châu chấu … một con bọ. Tôi có bàn chân dài, có thể là bốn và hai bàn chân trên hoặc cánh tay giống như bàn chân ".

Điều này không làm tôi bận tâm vì tôi đã có nhiều khách hàng đi về tiền kiếp, nơi họ là côn trùng, thực vật, động vật và thậm chí cả đá. Điều này được khám phá trong các cuốn sách khác của tôi. Nó không quan trọng bởi vì mọi thứ đều có ý thức và chứa đựng một chút tia lửa thiêng liêng của cuộc sống. Tôi luôn khám phá nó giống như cách tôi khám phá những tiền kiếp rất êm đềm "bình thường" bởi vì TT đã chọn nó là có lý do. Phải có thông tin mà khách hàng cần biết để liên quan đến cuộc sống hiện tại. Tôi không bao giờ cố gắng đánh giá xem "họ" sẽ làm gì. Họ có thể nhìn thấy bức tranh lớn hơn và luôn cung cấp các cảnh để biết lý do.

D: Giống như phần phụ?

J: Vâng. Tôi sẽ nói rằng tôi là người da nâu hoặc da đen. Có lẽ là một con kiến … một con kiến, điều đó cảm thấy đúng.— Có thể đó là nước màu nâu. — Vâng, bây giờ tôi đang ở trên một tảng đá và nó đang lướt qua tôi. Có lẽ có một chiếc lá phía trên tôi, và nước đang chảy phía trên chiếc lá.

D: Vì vậy, bạn không cảm thấy như bạn đang ở trong nước?

J: Không. Không chết đuối … không. Tôi đang đợi nó trôi qua, và sau đó tiếp tục. Tôi nghĩ tôi đang trên đường trở về nhà. Và tôi bị mắc mưa.

D: Nó đến bất ngờ?

J: Tôi đoán vậy. Nó chỉ xảy ra.

Tôi cô đọng thời gian cho đến khi anh ấy về đến nhà và yêu cầu anh ấy mô tả nó. "Đó là một cái tổ … có thể là trong một cái cây cổ thụ. Bạn bè, gia đình hay bất cứ ai của tôi đều rất vui khi thấy tôi trở lại ".

D: Có phải tất cả các bạn sống cùng nhau trong tổ này không?

J: Vâng. Chúng tôi làm việc cùng nhau.

D: Giống như một thuộc địa? (Có) Nó có phải là một cái tổ lớn không?

D: Giống như một thuộc địa? (Có) Nó có phải là một cái tổ lớn không?

J: Không, nó khá nhạt. Nó nằm bên trong một khúc gỗ nằm phẳng trên mặt đất, và nó đã mục nát ở giữa. Và bạn chỉ cần bước lên trong đó. Đó là một nơi tốt để làm tổ. Chúng tôi tìm thấy nó và sau đó chúng tôi xây dựng. Chúng tôi sử dụng sợi gỗ trong khúc gỗ, và bất cứ thứ gì chúng tôi có thể tìm thấy ngoài rừng; cây, lá.

D: Bạn có một phần chỉ là của bạn, hay tất cả các bạn sống cùng nhau?

J: Tôi nghĩ chúng tôi chia sẻ. Không có chỗ cho mỗi chúng ta. Nó là của chúng ta cùng nhau.

D: Một lúc trước, bạn đã nói "gia đình." Bạn có gia đình?

J: Tôi cảm thấy mình là một người và không có gia đình. Tôi là một cá nhân. Tôi cảm thấy nam giới.

D: Nhưng tất cả các bạn làm việc cùng nhau và điều đó thật tốt, phải không? (Có) Tôi muốn biết công việc của anh ấy là gì, anh ấy đã làm gì trong phần lớn thời gian của mình. "Tìm kiếm, thức ăn gia súc, tìm kiếm, thức ăn gia súc, thức ăn."

D: Bạn làm điều đó một mình hay với những người khác?

J: Tôi thấy chính mình lúc này.

D: Bạn đang tìm thức ăn ở đâu?

J: Dưới lá, trong bóng tối, đôi khi trên cây.

D: Bạn ăn gì?

J: Nó chỉ là rau, thực vật. Tôi không nhìn thấy động vật hoặc côn trùng khác. Có lẽ lá.

D: Bạn có mang nó về tổ không?

J: Vâng, và chia sẻ với những người khác.

D: Bạn có thích nó ở đó không?

J: Tôi cảm thấy mình thuộc về mình, và tôi đang đóng góp và làm điều gì đó cần thiết. Vì vậy, vâng, tôi cảm thấy hài lòng về điều đó.

Sau đó, tôi chuyển anh ta tới một ngày quan trọng. Sẽ rất thú vị khi xem điều gì sẽ quan trọng đối với một con kiến. "Có vẻ như khúc gỗ đã bị trôi, và tôi chỉ có một mình. Tôi đoán là nước dâng lên, nó cuốn lấy tổ và mọi thứ. Nó trôi đi. – Và tôi chỉ có một mình. Tôi đang đứng cách nơi khúc gỗ từng là … nhà chỉ vài bước chân. Tôi biết nó đã được rửa sạch. Và tôi chỉ tự hỏi, tôi sẽ làm gì bây giờ? "

D: Có lẽ những người khác đều ở bên trong khúc gỗ, trong cái tổ?

J: Vâng. Họ có thể ổn. – Tôi không biết phải làm gì. – Tôi có thể cố gắng tìm kiếm họ. Tôi chỉ không biết phải làm gì. Tôi có thể cố gắng bắt đầu lại.

D: Đây có phải là lần đầu tiên bạn ở một mình? (Có) Bạn đã luôn là thành viên của một nhóm?

J: Vâng, và điều đó cảm thấy tốt. – Tôi nghĩ tôi sẽ thử và tìm chúng.

D: Thay vì bắt đầu lại?

J: Vâng. Tôi sẽ tìm kiếm chúng. Tôi sẽ đi theo hướng khúc gỗ trôi đi.— Tôi đi qua những chiếc lá và bụi bẩn, và tôi nghĩ rằng tôi đã nhìn thấy khúc gỗ. Có vẻ như vậy. Hmm, tôi không thấy ai ở đó.

D: Nó vẫn ở trong nước hay sao?

J: Không, nó ở trên mặt đất … nó khô. Nó đã bị cuốn trôi … và nó đã chìm xuống.— Có một cái ở đằng kia và tôi không nhận ra anh ta. Có lẽ nhóm lớn hơn tôi nghĩ. Tôi chỉ không biết anh ta. Những người khác đang đi kiếm ăn. Tôi không biết liệu họ có bị mất hay không.

D: Có lẽ một số người trong số họ đã chết khi nó ở dưới nước?

J: Bên trong có vẻ khô. Tôi nghĩ những người khác có thể đã ra ngoài khi khúc gỗ trôi đi. Vì vậy, họ không có nhà để quay về, trừ khi họ có thể tìm thấy nó. — Vì vậy, tôi sẽ quay trở lại từ nơi tôi đã đến. Xem nếu tôi có thể tìm thấy những người khác.

D: Vì vậy, bạn có thể hướng dẫn họ?

J: Vâng. Tôi quay trở lại nơi tôi đã ở. Họ đang bắt đầu tập hợp, và tôi đưa họ trở lại vị trí của nhật ký và chỉ cho họ biết nó đã đi đâu. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm

khi tìm thấy chúng. Họ đã tự hỏi điều gì đã xảy ra với nhà của họ và tại sao. Họ ra khỏi rừng và không có nhà để về.

D: Vâng, bạn cũng cảm thấy như vậy.

J: Và vì vậy bây giờ họ cảm thấy nhẹ nhõm khi có thể tìm thấy nhà của họ, nhưng nó ở một nơi khác. Điều này đã từng xảy ra trước đây. — Và chúng tôi rất vui khi trở về nhà, và tôi cảm thấy điều quan trọng là tôi đã có thể giúp mọi người tìm đường trở về nhà.

D: Vậy là bạn đã có một phần quan trọng để chơi. (Có) Khi tôi chuyển anh ấy lần nữa đến một ngày quan trọng khác, anh ấy có thể thấy trời tối. Anh không thể tiếp tục câu chuyện. "Bạn không ở trong tổ nữa?"

J: Không, tôi không nghĩ vậy. Tôi cảm thấy tách biệt khỏi phần còn lại.

Khi điều này xảy ra, tôi biết rằng đối tượng đã chết và không còn gì để xem nữa. Đây luôn là câu trả lời của tôi cho những người hoài nghi, những người nghĩ rằng người đó đang tạo ra những cuộc sống này. Nếu họ bịa ra, anh ta đã có một câu chuyện hay, tại sao lại tạo ra những cuộc đời này. Nếu họ đang bịa ra, anh ấy đã có một câu chuyện tốt đẹp, tại sao anh ấy không tiếp tục nó? Câu trả lời là họ không bao giờ làm. Nếu hết cuộc đời thì không còn gì để xem nữa. Tôi đã thấy điều này xảy ra nhiều lần. Họ không thể viển vông.

Khi điều này xảy ra, tôi luôn đưa chúng trở lại cảnh cuối cùng chắc chắn. Trong trường hợp này, đó là khi họ đã tìm thấy tổ khúc gỗ một lần nữa. Khi điều đó được thiết lập, sau đó tôi chuyển anh ta đến ngày cuối cùng của cuộc đời anh ta, vì vậy chúng tôi có thể tìm hiểu điều gì đã xảy ra với anh ta. "Bạn thấy gì?"

J: Tôi đang đi kiếm ăn và tôi chỉ … không có năng lượng … không có nhiều thứ để cho.

D: Có điều gì đó đã xảy ra với bạn?

J: Không. Đại khái là ngừng hoạt động.

D: Khi bạn ngừng làm việc, điều gì sẽ xảy ra?

J: Giống như tôi đi ngủ. Chỉ cần nằm xuống. – Tôi sẽ nhớ bạn bè của mình, nhưng họ sẽ tiếp tục mà không có tôi.

D: Vậy điều gì sẽ xảy ra sau khi bạn nằm xuống?

J: Nó trông giống như một con chim nước đen hoặc một cái gì đó. Tôi phải đi lên.

D: Bạn đã ra khỏi cơ thể bây giờ?

J: Tôi sẽ phải như vậy, vâng. Cơ thể là … không cần thiết.

D: Bạn có thể nhìn thấy cơ thể của bạn?

J: Vâng. Nó trông giống như một con kiến.

D: Chỉ nằm đó? (Có) Vì vậy, bây giờ bạn nhìn thấy một cái gì đó giống như một thác nước thẳng đứng?

J: Vâng … một con chim nước hoặc … dòng thứ gì đó … đang chùng xuống. Tôi phải đi lên theo hướng chung đó. Tôi không nhất thiết phải đi lên trên cái vòi nước, nhưng tôi có thể đi lên bên cạnh nó trong không khí.

D: Điều đó có cảm thấy tốt khi được ra khỏi cơ thể?

J: Không thành vấn đề. Nó thực sự không tạo ra bất kỳ sự khác biệt nào. — Bây giờ tôi thấy một đám mây. Và một số người khác ở trước tôi, và chúng tôi rất vui khi gặp nhau. Stil trông giống như một con kiến. Chúng trông giống như những con kiến.

D: Nhưng họ rất vui vì bạn đã lên đó? (Vâng, vâng, vâng.) Có nơi nào bạn phải đi bây giờ không?

J: Tôi đoán chúng tôi đang chờ được xoa dịu. Chúng tôi đợi ở đó cùng nhau. Sau đó, chúng tôi sẽ đi lên xa hơn. Đó là một khu vực dừng lại … một khu vực chờ đợi. — Ai đó đóng cửa. Chúng tôi biết khi nào phải đi.

D: Sau đó điều gì xảy ra?

J: Nó giống như một bản án hay một bản đánh giá … một bản đánh giá cuộc đời hay gì đó.

Tôi đã tiến hành đủ các quy trình này để biết rằng khi một người chết, họ phải đến trước một hội đồng hoặc hội đồng để xem xét lại cuộc đời. Nó rõ ràng không quan trọng hình dạng hay hình thức mà cuộc sống đó diễn ra. Nhưng tôi thấy điều này thật thú vị. Cuộc đời của một con kiến sẽ như thế nào?

D: Có ai đó ở đó hỏi bạn câu hỏi không?

J: Giống như một hướng dẫn hơn. Ai đó ở đó để trả lời câu hỏi hoặc giúp bạn.

D: Anh ấy trông như thế nào?

J: Tôi thấy con người. Người đàn ông tóc bạc, râu bạc. Chúng ta phải thảo luận về những gì tôi đã học được. Bạn đã làm như thế nào? Bạn đã làm gì? —Tôi nói rằng tôi không hiểu những gì tôi phải học. Hmm, gia đình, sự đoàn kết, trở thành một phần của điều gì đó lớn lao hơn, sự hy sinh. Anh ấy nói tôi đã làm rất tốt.

D: Đó là những điều tốt. Bạn đã học được những bài học đó? (Có) Điều gì sẽ xảy ra bây giờ?

J: Tôi sẽ nghỉ ngơi một lúc, có thể chơi. Vâng, tôi có một số thời gian nghỉ. Nghỉ ngơi, chơi. Hmm … để đi khám phá. Đi ra ngoài không gian và chỉ cần bay xung quanh.

Bạn được tự do cho đến khi bạn bình tĩnh lại. Có vẻ như tôi đang ở ngoài không gian ngay bây giờ. Chủ yếu là trời tối. Một số ngôi sao … một số hành tinh. — Tôi đang tự hỏi mình sẽ đi đâu tiếp theo. Nếu tôi không chọn làm điều gì đó, thì tôi sẽ trở nên buồn chán. Tôi đang tìm xem liệu có ai đó ngoài kia mà tôi có thể vui vẻ cùng không. — Tôi thấy ai đó. Tôi nghĩ đó là người mà tôi đã biết trước đây.

D: Vì vậy, bạn sẽ chỉ bay xung quanh đó cùng nhau và khám phá mọi thứ?

J: Nghe có vẻ nhàm chán. – Tôi nghĩ chúng ta sẽ bắt kịp những gì anh ấy đang làm và những gì tôi đang làm. Và tôi nói với anh ấy những gì tôi đang làm, và anh ấy đang lắng nghe. Anh ấy đã ra ngoài khám phá các hành tinh. – Tôi nghĩ chúng ta sẽ quay lại với nhau trọn đời. Vâng, chúng ta hãy làm điều gì đó trong cuộc đời này cùng nhau.— Họ vẫn chưa sẵn sàng cho chúng ta.

D: Nhưng bạn đang lập kế hoạch.

J: Vâng. Hãy có nhau trong cuộc đời này.

D: Bạn có nghĩ những người gọi cho bạn sẽ đồng ý với điều đó không? (Có) Vì vậy, bạn có điều gì đó để nói về nơi bạn đi và những gì bạn làm? (Có) Và bạn làm điều đó với ai? (Đúng rồi đấy. Hãy chuyển sang thời điểm họ gọi cho bạn. — Họ đã gọi cho bạn chưa?

J: Vâng. Tôi thấy một đứa bé. Tôi đoán rằng tôi đang được sinh ra.

D: Trước đó, bạn đã đi đâu khi họ gọi cho bạn?

J: Có một nhóm hoặc một hội đồng, và chúng tôi đã nói về việc ở bên nhau trong cuộc đời này. Và họ nói không sao, và nói về những gì chúng tôi sẽ làm.

D: Có phải họ nói bây giờ trở thành một con người là ổn không? (Có) Bạn có thể nhảy từ loài này sang loài khác không?

J: Tôi đã phải học điều gì đó trong lần cuối cùng, vì vậy đó là lý do tại sao tôi phải làm điều đó.

D: Vậy nó không có gì khác biệt? Không có thứ tự nào bạn phải vào?

J: Không nếu có một bài học phải học.

D: Họ có cho bạn lời khuyên nào không? Có điều gì bạn phải làm hoặc tìm kiếm ở kiếp sau không?

J: Tôi phải chăm sóc anh ấy … hãy để ý anh ấy. Tôi phải học được điều gì đó từ anh ấy … tình yêu, sự tự do. Tôi phải học tính kiên nhẫn.

D: Họ có giúp bạn với kế hoạch của bạn không?

J: Tôi cảm thấy như chúng tôi biết nơi nhau có những lĩnh vực để làm việc và vì vậy chúng tôi đã đi đến thỏa thuận gặp nhau sau này trong cuộc sống.

Tôi quyết định để lại điều đó và tạo ra TT. "Tại sao bạn lại chọn kiếp sống đó nơi anh ta là con côn trùng, con kiến, để John nhìn thấy?"

J: Cảm giác được trở thành một phần của nhóm và có những đóng góp quan trọng. Đây là thứ anh ấy cần trong thời điểm này. Để cảm thấy như anh ấy đang có những đóng góp quan trọng và là một phần của gia đình. Đó là những gì anh ấy đang thiếu. Anh ấy sẽ phải tìm một nhóm hoặc sở thích và tham gia vào đó, cho dù đó là làm vườn hay thiền định. Cảm giác bên nhau. Anh ấy sẽ thấy rằng anh ấy là một gia đình nhiều hơn.

John bị trầm cảm và đang dùng thuốc. TT không thích điều này. "Cả hai đều không tốt cho cơ thể và tinh thần. Đó là do thiếu niềm tin vào bản thân trong những tình huống khó khăn nhất. Không hoàn toàn vượt qua về điều đó … chúng tôi không thể làm được gì nhiều. "

D: Bạn không thể giúp anh ta từ phía bên kia?

J: Không, anh ấy sẽ không giúp đỡ … quá cứng đầu.

D: Chúng tôi muốn giúp anh ấy thoát khỏi tình trạng trầm cảm này, phải không?

J: Anh ấy chỉ cần hỏi.

D: Hãy tiếp tục và hỏi anh ấy và xem anh ấy có được sự cho phép của bạn để giúp anh ấy không.

J: Vâng, điều đó thật tuyệt. Vâng, anh ấy đồng ý.

D: Bạn sẽ làm gì để giúp anh ta?

J: Đó sẽ là một quá trình. Anh ta sẽ phải yêu cầu sự giúp đỡ khi anh ta cần và một quá trình để anh ta thoát khỏi nó.

D: Tôi biết đôi khi bạn có thể chữa bệnh tức thì, nhưng điều này thì khác?

J: Quá trình này sẽ tốt hơn cho anh ấy. Quá trình học tập anh ấy có thể sử dụng sau này. Anh ấy sẽ cảm thấy nhẹ nhàng hơn, cười nhiều hơn, dễ đi và thư giãn hơn. Anh ấy sẽ thấy những thay đổi theo thời gian nếu anh ấy nhìn lại chính mình.

D: Bạn nghĩ gì về thuốc? Nó có giúp ích hay không?

J: Nó có thể là một chiếc nạng ngay bây giờ … một chiếc nạng. Theo thời gian, anh ấy sẽ không cần nó, nhưng anh ấy cần chiếc nạng ngay bây giờ để cảm thấy tự tin. Quá trình này sẽ xây dựng sự tự tin. Anh ấy phải làm việc trong suốt quá trình. Giá như anh ấy bắt đầu thiền trở lại.

D: Làm thế nào mà anh ấy cho phép mình rơi vào tình trạng trầm cảm đó ngay từ đầu?

J: Cô lập … không ai có thể cân bằng suy nghĩ của anh ấy với … không ai có thể ngăn cản suy nghĩ tiêu cực của anh ấy, vì vậy nó chỉ tự ăn vào.

D: Anh ấy không có ai để tâm sự?

J: Không … không muốn. Có một số câu hỏi cá nhân. Cái tiếp theo là cái vĩnh cửu: Mục đích.

J: Để giúp đỡ. Để giúp đỡ người khác và không phán xét, và chấp nhận mọi người về tính cách của họ. Nếu anh ấy thấy ai đó cần giúp đỡ, hãy hỏi và thế là xong. Thấy có nhu cầu … lấp đầy.

D: Và điều này sẽ giúp giảm bớt chứng trầm cảm.

J: Và sự tự tin, vâng.

Sau đó, TT kiểm tra cơ thể để tìm các vấn đề về thể chất. Có một số tổn thương ở phổi vì hút thuốc của anh ta. Tuy nhiên, anh ấy không muốn dừng lại, vì vậy chúng tôi không thể làm gì với điều đó bởi vì chúng tôi không thể đi ngược lại sự tự do của bất kỳ ai. "Họ" đã đồng ý nghiên cứu một số nốt ruồi mà John có trên ngực có thể là tiền ung thư. John sợ rằng cuộc đời của mình sẽ sớm kết thúc. (Nhưng một phần của điều này là do chứng trầm cảm.) TT nói rằng nó có thể. Nó đã có thể. Nhưng tôi biết nếu anh ta thoát khỏi nó trước khi hoàn thành nhiệm vụ của mình thì anh ta sẽ chỉ phải bắt đầu lại từ đầu. TT nói, "Đó không phải là lý tưởng." sẽ chỉ phải bắt đầu lại từ đầu. TT nói, "Đó không phải là lý tưởng." Thông điệp chia tay: Bắt đầu thiền. Rất quan trọng … lấy lại nó. Sau đó, chúng tôi có thể giao tiếp, và anh ấy sẽ tiến hóa, và vâng, nó làm tăng rung động. Va bai tập. Điều này sẽ xây dựng trái tim của anh ấy và cải thiện tâm trạng của anh ấy.

****

CON CHIM LỚN

TÔI ĐÃ CÓ MỘT KHÁCH HÀNG KHÁC (Rachel) chuyển sang kiếp trước là một con chim lớn. Cuộc sống trần tục khi con chim trải qua nhiều cuộc phiêu lưu khác nhau, trong đó có một cuộc phiêu lưu mà nó bị một con chim khác tấn công vì đã mạo hiểm vào lãnh thổ của nó. Khi nó chết nằm trên nền rừng nhìn lên bầu trời, nó thấy một con chim lớn màu trắng phát sáng đến giúp nó về bên linh hồn. Vì vậy, có vẻ như "người chào hỏi" có thể có nhiều hình thức tùy theo kinh nghiệm của cuộc sống. Đó sẽ là thứ mà tinh thần khởi hành có thể xác định và cảm thấy thoải mái. Khi cô nhìn lại để xem thi thể của mình, cô thấy một con chim sẫm màu đang nằm trên mặt đất. Bây giờ cô ấy đã ra khỏi cơ thể, tôi biết cô ấy có thể nhìn toàn bộ cuộc sống từ một góc độ khác. "Mỗi cuộc đời đều có mục đích. Mỗi cuộc đời đều có một bài học. Bạn nghĩ bạn đã học được gì từ cuộc sống đó? "

R: Thích ở một mình và làm mọi việc với thiên nhiên là được. Đó là một cuộc sống yên bình.

D: Bạn nghĩ mục đích của cuộc sống đó là gì?

R: Đừng sợ ở một mình. Thật tuyệt khi giúp đỡ những người khác cần giúp đỡ. Tình yêu đó luôn ở đó mọi lúc mọi nơi. Và cuộc sống không đau đớn, cho dù bạn bị thương hay chết; không có đau. Tình yêu luôn ở đó bởi vì con chim đó bằng cách nào đó là một dạng của tình yêu. Nó giống như kiểu anh ta nhìn xuyên qua không gian, thời gian và bầu trời, và anh ta được sinh ra từ ánh sáng.

D: Bạn sẽ làm gì bây giờ khi bạn đã ra khỏi cơ thể?

R: Tôi nghĩ tôi chỉ đang nghỉ ngơi. Sau đó, tôi đã để cô ấy thả nổi khỏi con chim và làm dịu TT. Câu hỏi đầu tiên tôi luôn hỏi là tại sao nó lại cho cô ấy thấy cuộc đời cụ thể đó.

R: Cô ấy cần phải dang rộng đôi cánh của mình. (Đó là một phép ẩn dụ rất hay để đại diện cho điều đó.) Hãy là chính mình và đừng sợ là chính cô ấy. Cô ấy là con của Chúa và cô ấy ở đây để đại diện cho Ngài theo cách đặc biệt của riêng mình, trong tia sáng nhỏ bé của riêng cô ấy mà cô ấy mang theo. Và chỉ có cô ấy mới có thể làm được điều đó. Và nếu cô ấy không dang rộng đôi cánh của mình và là chính mình, cô ấy không thể hiện Chúa. Và Ngài đặt cô ấy ở đây vì mục đích của cô ấy. Tất nhiên, điều này làm nảy sinh câu hỏi muôn thuở, "Mục đích của cô ấy là gì?"

R: Tình yêu. Cô ấy dành cho mọi người tình yêu và cô ấy yêu tất cả mọi người. Cô ấy có rất nhiều tình yêu, và cô ấy nhận được rất nhiều tình cảm. Nhưng cô ấy không tin tưởng vào bản thân mình. Cô ấy giống như "đang chờ." Cô ấy đang giữ mình lại. Điều đó không tốt cho sức khỏe của cô ấy. Cô ấy cần có khả năng diễn đạt bằng lời nói. Cô ấy phải thể hiện. – Cô ấy đã thử nhiều thứ và thất bại và cô ấy có nỗi sợ thất bại. Cô ấy phải "thử lại." Cô ấy đang chờ đợi điều gì đó xảy ra, nhưng cô ấy cần nhận ra rằng cô ấy phải làm cho nó xảy ra.

Việc trì hoãn đã ảnh hưởng đến sức khỏe của cô. Tôi tập trung vào điều đó. Cô ấy đã phát triển cột sống và tất nhiên, các bác sĩ muốn phẫu thuật. Các vấn đề về lưng và cổ của cô ấy là do cô ấy cảm thấy như mình đang mang nhiều hơn trọng lượng của mình. TT đã loại bỏ nó ngay lập tức. "Thời của nó đã trôi qua. Không cần thiết đâu. " Cô cũng bị ung thư vú và phải phẫu thuật. TT cho chúng tôi biết nguyên nhân, "Cô ấy nhớ các con của mình. Họ đã chuyển ra và đi. Cô không có gì để nuôi dưỡng. Cô ấy không bao giờ muốn có con, nhưng khi có con, cô ấy chỉ yêu chúng rất nhiều ". Thật tiếc khi Rachel không thể biết điều này trước khi phẫu thuật, nhưng tất nhiên, chúng ta không bao giờ biết cơ thể

mình đang cố gắng truyền tin cho chúng ta điều gì. Bây giờ sẽ không còn vấn đề với bệnh ung thư.

Câu hỏi thể chất tiếp theo của cô ấy là về tình dục. Cô ấy bị đau và khó chịu ở phần đó của cơ thể khi giao hợp. TT đã đưa ra một câu trả lời bất thường. Nguyên nhân là do các bác sĩ đã điều trị quá nhiều cho Rachel sau cuộc phẫu thuật ngực. Họ đã cho cô ấy hóa trị liệu khiến cô ấy mãn kinh sớm, điều mà hệ thống của cô ấy khó thích nghi. Cô ấy vẫn đang dùng một ít thuốc ở dạng viên.

Họ cũng cho cô ấy chụp MRI thường xuyên mà không cần thiết. Sự cẩn thận quá mức của họ đã gây ra tổn thương cho bộ phận đó trên cơ thể cô. TT cho biết, "Cô ấy vẫn đi một số phương pháp điều trị. Nó không phải là hóa trị mà nó là một chất hóa học trên xương của cô ấy. Cô ấy không cần phải có chúng. Cô ấy sợ rằng nó sẽ quay trở lại nếu cô ấy không để các bác sĩ làm những việc này ".

D: Lại có nỗi sợ hãi. (Có) Đó là những gì đang gây ra vấn đề.

R: Cô ấy có thể dừng việc đó lại để cơ thể tự ửng hồng và lành lại, chứ không phải chống lại những vết chích và vết chích mà cô ấy đang nhận được. Cô ấy nên ngừng các loại thuốc này. Bệnh ung thư sẽ không bao giờ tái phát. Không bao giờ có bất cứ điều gì để sợ hãi.

Người ta gợi ý rằng cô ấy nên làm một công việc có liên quan đến trẻ em, sau đó cô ấy sẽ không thấy nhớ chính mình nhiều như vậy. sau đó cô ấy sẽ không

nhớ của riêng mình nhiều như vậy. Thông điệp chia tay: Hãy tử tế với bản thân … đừng quá khắt khe và phán xét bản thân. Kiên nhẫn. Bắt đầu đi. Tôi sẽ luôn ở đây để giúp cô ấy. Nỗi sợ hãi của cô ấy đã biến mất và chỉ để tận hưởng cuộc sống.

****

MỘT YẾU TỐ LINH HỒN

TÔI ĐÃ Ở SANTA FE để dạy lớp của tôi tại Colege của Tây Bắc New Mexico. Trước khi lớp học bắt đầu, tôi ở với Paula tại nhà khách của cô ấy ở khu hils bên ngoài Santa Fe, nơi tôi đang gặp khách hàng. Rất hẻo lánh và yên tĩnh. Bobbie gặp nhiều vấn đề về thể chất, nhưng chủ yếu là bị trầm cảm. Cô ấy không còn năng lượng, có vẻ mệt mỏi và không vui, và thực sự muốn chết. Cô ấy mới ngoài 40 tuổi nhưng trông và hành động già dặn hơn rất nhiều. Cô ấy đã kiệt sức.

Tôi thường sử dụng một phương pháp mà trong đó tôi đưa khách hàng của mình xuống từ một đám mây vào kiếp trước. Khi Bobbie bước ra khỏi đám mây, cô ấy đang ở trong nước và nhìn thấy những người đàn ông mặc áo giáp kim loại, bộ quần áo có dây xích, cầm giáo. Cô nhìn thấy một tiểu đoàn cưỡi ngựa ra trận, đội mũ sắt và mào đại bàng trên quân phục của họ. Cô đang ở trong một khu rừng thưa, giữa những tán cây, nhìn quân đội đi qua. Điều này đã đi từ bình

thường đến kỳ lạ khi tôi hỏi về cơ thể của cô ấy. "Em lung linh, như tiên nữ vậy. Tôi làm bằng ánh sáng vàng. Tôi cười khúc khích và ngọt ngào.

Có những tia sáng lấp lánh trên cổ và cổ tay tôi. Tôi không phải là một phần của thế giới loài người. Tôi không có liên hệ gì với những người trong quân đội. Thật là buồn cười đối với tôi. Họ không nhìn thấy tôi. Họ rất tập trung. Họ có một nơi nào đó để đi. – Tôi rất hạnh phúc khi ở đây trong rừng, và tôi kết nối với các linh hồn. Tôi sống trong thế giới linh hồn trong rừng, nhưng đó chỉ là một phần của tôi. Có một phần khác của tôi thuộc về trên những đám mây đó. Có rất nhiều linh hồn vô hình đến và đi. Tôi cảm thấy chúng ở khắp mọi nơi. Mọi người coi chúng là đom đóm, nhưng không phải vậy. Họ là những linh hồn tồn tại rất trật tự. Tôi dễ nhìn thấy hơn họ. Bạn có thể xem tôi là một loại người lung linh ".

D: Đây có phải là cách xuất hiện bình thường của bạn không?

B: Không, chỉ là ngụy trang thôi.

D: Tại sao bạn lại chọn hình thức này vào lúc này?

B: Bởi vì họ đã gửi cho tôi.

D: Ai đã gửi cho bạn?

B: Nơi vượt qua những đám mây. Có một thế giới màu trắng ở đó và họ yêu cầu tôi đi.

D: Đó có phải là nhà của bạn không?

B: Tôi nghĩ rằng tôi đã được cử đi làm nhiệm vụ và tôi không được phép quay trở lại, vì vậy tôi không chắc nhà ở đâu. Cảm giác như nhà ở trên cao hơn, nhưng bây giờ tôi không thể cảm thấy điều đó bởi vì tôi đang ở dưới đây và tôi phải làm gì đó.

D: Ai là người đã gửi cho bạn?

B: Họ trông giống như những sinh vật lửa xuất hiện từ đám mây. Có một số loại hội đồng hoặc ba ngôi. Thỉnh thoảng, những khuôn mặt xuất hiện từ ngọn lửa.

D: Vì vậy, nó không phải là vật lý. Tại sao họ gửi cho bạn? Bạn đã nói rằng đó là một loại nhiệm vụ.

B: Hình ảnh tôi nhận được giống như thể một trong những linh hồn đó đã bỏ tôi vào giỏ khi còn nhỏ. Cô ấy là một người tốt bụng, yêu thương, người đã không thể giữ tôi ở đó. Người phụ nữ của nơi da trắng phải tạo ra một đứa con có thể kết nối với Trái đất. Tôi là một phần của quý cô đó và tôi đang khám phá. Tôi liên kết với những thần tiên này như một cách để tàng hình và di chuyển trong thế giới loài người này. Tôi cảm thấy tốt hơn khi chỉ là một phần con người, nơi tôi có thể là nửa người nửa nhẹ – nhưng nhẹ nhàng hơn vì khi đó tôi kết nối với nơi ánh sáng.

D: Bạn nói rằng bạn không được phép quay trở lại?

B: Không phải bây giờ. Tôi phải làm điều gì đó. Tôi vừa mới bắt đầu. Nó thuộc loại mới. Tôi đang chơi. Tôi vừa khám phá ra khu rừng có những con vật dễ thương hòa hợp với các linh hồn, và chúng tôi đang rất vui. Đó cũng là một cách để gần gũi hơn với con người.

D: Chơi và thử nghiệm là được. Chúng tôi được phép làm điều đó trước khi chúng tôi trở nên vững chắc. Hay bạn muốn trở nên rắn rỏi?

B: Tôi không nghĩ vậy.

D: Nhiệm vụ của bạn là gì?

B: Tôi biết tôi phải đi xa hơn vào sự tàn phá nơi mọi người đang ở.

D: Nhưng bạn không biết công việc là gì?

B: Bạn có muốn tôi hỏi không?

D: Nếu bạn muốn. Có thể họ sẽ nói cho bạn biết trước khi bạn quá xa cách với họ.

B: Có rất nhiều rắc rối đang xảy ra — chiến tranh. Nơi tôi đến không hiểu về chiến tranh, và tôi phải đi chơi một lúc để giúp lấy lại năng lượng. Những người trong cơn đau đớn thực sự thất vọng và họ không có bất kỳ hy vọng nào.

Bất cứ nơi nào tôi đi, ánh sáng vàng sẽ theo tôi và tôi phải truyền nó ra xung quanh để những người trầm cảm có thể nhớ cách kết nối với nó. Nó sẽ khơi dậy tâm trí của họ để họ có thể nhóm lại với nhau và nghĩ về Điều đó sẽ khơi dậy tâm trí của họ để họ có thể nhóm lại với nhau và nghĩ ra cách giải quyết vấn đề của mình. Hiện giờ, họ cảm thấy thất bại và không giải quyết được gì. Tôi là kiểu người mang hy vọng.

D: Họ sẽ có thể nhìn thấy bạn?

B: Không. Họ sẽ cảm thấy sự khác biệt. Giống như đang ở xung quanh bụi tiên vậy. Nó làm tăng tần suất của họ và sau đó nhóm da trắng có thể hỗ trợ

họ. Dễ thôi. Tôi chỉ cần được là chính mình. Tôi vẫn vui vẻ. Đó là công việc của tôi. Chỉ là chính tôi và lan tỏa năng lượng xung quanh.

D: Bạn đã làm điều này bao giờ chưa?

B: Nó trông thực sự mới bởi vì mọi người dường như chưa có kinh nghiệm trong việc này. Nó trông giống như một lần thử đầu tiên.

D: Bạn đã bao giờ thể chất chưa?

B: Tôi sống ở Ai Cập với tư cách là một phụ nữ, nhưng tôi không chỉ là con người. Tôi là một phần của ngôi sao và một phần con người. Tôi chắc chắn là con người hơn cuộc sống kiểu cổ tích này. Tôi đã ở trong một loại thế giới nữ tư tế. Tôi chắc chắn là một con người hoàn hảo, nhưng năng lượng của tôi không cảm thấy nhỏ. Nó cảm thấy như thật. Nhiệm vụ đó nghiêm trọng hơn nhiều. Đó là một thời gian thực sự quan trọng. Năng lượng ngôi sao đã đi xuống và trộn lẫn với con người trong một thời gian dài dẫn đến sự sống đó. Đó là cách mọi thứ. Tôi là một phần của nhiều sinh mệnh như vậy.

D: Họ đang phát triển, thử nghiệm và chơi.

B: Không, không có cảm giác như vậy. Có cảm giác như thể Trái đất và Thiên hà Ngôi sao đang làm những việc nghiêm trọng. Đó là một cuộc sống quan trọng. Số phận của thế giới sẽ thay đổi. Mây đen muôn vàn, quyết định lớn lao, trí óc cao siêu hơn rất nhiều. Điều quan trọng là phải nói và làm đúng vì hậu quả có thể rất lớn.

D: Điều quan trọng là bạn phải ở đó vào thời điểm đó.

B: Có, nhưng không phải vì tôi là một thứ gì đó đặc biệt; đó là vì nó quan trọng đối với mọi người.

D: Bạn đã làm công việc của bạn tại thời điểm đó?

B: Tôi trông không vui lắm. Tôi nghĩ rằng tôi đã thực sự căng thẳng vì hậu quả rất lớn. Những người trong chúng ta, những người từng là một phần của các ngôi sao – không phải ai cũng đã trở thành một phần của các ngôi sao – đều có trách nhiệm về cách chúng tôi sẽ dẫn dắt những người khác.

D: Nghe có vẻ rất nghiêm trọng.

B: Nó cũng không cảm thấy như thể có rất nhiều tình yêu hiện tại. Nó không cảm thấy tồi tệ, nhưng nó chắc chắn giống như một xã hội tâm thần hơn.

D: Khi bạn đang nhớ về cuộc sống đó, bạn có nghĩ rằng bạn đã hoàn thành những gì bạn phải làm không?

B: Nó nói rằng chúng tôi đã giải thể. Nó không tiến về phía trước, nhưng không hề đau đớn. Đó là một công việc khó khăn, và nó kéo dài trong một thời gian dài, và cần rất nhiều cống hiến, nhưng nó không tiếp tục. Chúng tôi đã giải thể một cách tốt đẹp. — Nhưng bây giờ tôi đang ở trong cuộc sống tinh quái. Tôi đang ở trong rừng và vò nát những bông hoa to lớn. Tôi đang rất vui. Tôi bị mê hoặc và nhìn vào bên trong bông hoa. Mọi thứ đều nói chuyện. Nó có ánh sáng vàng phát ra từ nó. Mọi thứ có vẻ rất buồn cười với tôi.

D: Trong nhiệm vụ của bạn, bạn đã nói rằng bạn phải đi nói chuyện với mọi người hoặc một cái gì đó.

B: Ồ, tôi đoán tôi không vội đi đâu. Bạn có muốn tôi đi không?

Cô ấy đã rất vui đến mức cô ấy do dự khi tiếp tục nhiệm vụ của mình. Nhưng sau đó cô ấy đã đi vào tình trạng xấu và báo cáo những gì cô ấy đã thấy.

B: Một cuộc sống rất bình dị với nhiều người dân chất phác. Rất nhiều chuột. Tôi di chuyển trong đêm và đi qua các con phố, trông như một bóng ma, mặc dù tôi không phải là một. Có rất nhiều nỗi sợ hãi trong không khí hàng ngày, được tạo ra bởi những suy nghĩ tiêu cực của mọi người. Nó hình thành trong các túi tối, tôi dọn sạch vào ban đêm để mọi người có thể suy nghĩ rõ ràng hơn vào ngày hôm sau.

D: Và họ sẽ không cảm thấy sợ hãi mạnh mẽ vào ngày hôm sau. Sáng. Nó thậm chí sẽ không ở đó bởi vì tôi đã xóa nó. Cái chết xung quanh họ tạo ra rất nhiều nỗi sợ hãi. Tôi là một nguyên tố và tôi có công việc này.

D: Hãy tiến lên phía trước và xem có điều gì quan trọng xảy ra không.

B: Có một cảnh chiến đấu đẫm máu ở vùng nông thôn gần khu rừng nơi tôi xuất hiện lần đầu. Điều quá mới mẻ đối với tôi là nhìn thấy máu bởi vì tôi không thực sự hiểu điều đó. Tôi chưa bao giờ thấy nó trước đây. Lúc đầu, tôi nghĩ rằng tôi đang nhìn thấy những bông hoa màu đỏ xinh đẹp, và sau đó tôi nhận ra rằng đó là dạ dày của mọi người đang mở ra. Nhìn từ xa nó không làm phiền tôi, nhưng khi tôi đến gần thì nó trông khá xấu xí.

D: Bạn có phải làm gì ở đó trong trận chiến không?

B: Không thật. Tôi là một người quan sát nhiều hơn. Tôi đã sẵn sàng để về nhà ngay bây giờ. Tôi cảm thấy buồn nôn và tôi không muốn ở lại. Tôi không cần phải làm vậy.

D: Nhà có phải là thế giới của người da trắng không? (Có) Nó như thế nào?

B: Bà chủ đưa tôi về. Nó giống như một xã hội rất trật tự. Có rất nhiều đường dây. Nó rất im lặng. Mọi người nói bằng tâm trí của họ. Có vẻ như mọi người đều làm việc và di chuyển một cách dễ dàng. Một số làm việc trong buồng nhỏ, mọi người làm việc và di chuyển dễ dàng. Một số làm việc trong buồng, những người khác làm việc trên bàn. Mọi người đều rất rảnh rỗi và theo dõi ra vào tùy

ý. Có một số người ngoài Trái đất đang ngồi vào bàn làm việc. Chúng tôi là những nhà nghiên cứu đại loại.

D: Công việc của bạn là gì?

B: Tôi được kết nối với những người thuộc hội đồng, nhưng tôi là một trong những người trẻ hơn. Tôi không phải là một phần của các quyết định lớn. Tôi hơi ở ngoài rìa. Nhưng kỳ thực, tôi được mời trong phòng họp của hội đồng. Tôi có nhiều tự do hơn những người làm việc tại bàn. Tôi dường như là một đứa trẻ đối với các thành viên hội đồng. Tôi vẫn đang học, nhưng tôi hiểu năng lượng của nó. Tôi rất thoải mái. Nó khá quen thuộc – nó chắc chắn là nhà. Không có gì yêu cầu giải thích. Tôi biết mọi thứ ở đâu. Tôi không phải là một người lớn tuổi, nhưng tôi rất thông minh.

D: Bạn vẫn còn lung linh?

B: Không. Bây giờ tôi là một trong những người nhẹ nhàng. Tôi có rất nhiều thời gian rảnh rỗi, và tôi dành rất nhiều thời gian để nói chuyện với các ngôi sao. Tôi đoán đây là một loại thiên hà nào đó. Trong khi mọi người đều bận rộn và tôi vẫn chưa được giao nhiệm vụ đầy đủ, tôi ngồi xung quanh và tự hỏi còn điều gì nữa. Tôi không biết rằng tôi muốn ra đi. Những gì chúng tôi làm rất có trật tự — không phải tôi gặp vấn đề với điều đó. Nhưng tôi biết rằng có một thứ khác, và tôi đang hỏi ông trời liệu tôi có nên tham gia vào một thứ khác không. Nó gần giống như bạn có thể ở trong thế giới bình thường của mình và đi ngủ một đêm và thức dậy ở một nơi khác? Nó hơi giống như vậy – thực tế đang thay đổi.

D: Bạn đang nói về việc ở hai nơi cùng một lúc?

B: Tôi không thích cảm giác ở giữa này. Tôi cảm thấy kỳ lạ và chia rẽ. Tôi không biết liệu mình nghĩ bên ngoài nhóm của mình có đúng không vì họ rất tốt

và họ rất yêu thương, chúng tôi đã được đào tạo trong rất nhiều năm và chúng tôi làm việc tốt. Tôi không biết có sai nếu muốn một thứ khác.

D: Tôi nghĩ đó chỉ là sự tò mò.

B: Nhưng tôi không biết nếu tò mò là sai.

D: Họ nói gì?

B: Họ không thực sự biết về nó. Nó chỉ xảy ra giữa tôi và thiên đường.

D: Vì vậy, bạn không được nói bởi hội đồng?

B: Không. Đây chỉ là những gì tôi làm trong thời gian rảnh rỗi. Tôi có những suy nghĩ về những gì khác đang diễn ra trong những thực tế khác.

D: Bạn có biết về một cơ thể vật chất mà bạn sẽ có trong tương lai được gọi là "Bobbie" không? "Bobbie"?

B: Cùng một người đó được kết nối với thế giới của người da trắng.

D: Ở đó rất đẹp – tại sao bạn lại muốn rời đi?

B: Nó giống như tôi đã thức dậy vào ban đêm và tự hỏi và sau đó nó như thể sự băn khoăn đó khiến tôi đi ngủ và thức dậy ở một nơi khác. Như thể bằng cách tự hỏi về điều gì đó, bạn bắt đầu sống với nó. Nhưng có một phần trong tôi không muốn gặp rắc rối, không muốn phức tạp, không muốn làm những việc ngoài tầm hiểu biết của xã hội chúng ta. — Vì vậy, tôi không biết nó đã xảy ra như thế nào.

D: Không có ai đó bạn có thể hỏi về nó? Họ biết tất cả mọi thứ, phải không? Họ có thể biết bạn đang làm gì ngay cả khi bạn không nói với họ.

B: Đúng vậy. Tôi chưa bao giờ nghĩ về điều đó. Tôi sẽ đến gặp người phụ nữ là một người cao tuổi. – Cô ấy đang nói rằng trong xã hội của chúng ta, mọi người đều có wil miễn phí, nhưng với wil miễn phí thì có rất nhiều trách nhiệm. Tôi không nên nghĩ đúng hay sai vì điều đó không hiệu quả. Và cô ấy nói rằng một phần trong tôi đã nhận thức được trách nhiệm ở độ tuổi sớm hơn những gì đáng lẽ phải làm. Điều đó tạo ra một niềm khao khát bởi vì nó như thể tôi đã sẵn sàng chịu trách nhiệm trước thời điểm thích hợp trong xã hội của tôi để đảm nhận nó. Cô ấy nói rằng tôi cần kinh nghiệm để hoàn thành vị trí bên trong tôi, đó là ý thức về trách nhiệm.

D: Vậy theo cách đó, nhập vào một cơ thể vật lý có được không?

B: À, tôi vẫn chưa thấy nó như vậy. Có một phần trong tôi không biết nó đang xâm nhập vào điều gì. Tôi đang xin phép, nhưng cô ấy nói rằng đó không phải là về sự cho phép. Đó là về những gì chúng tôi tạo ra, và tôi đã tạo ra cái này và vì vậy, nó chỉ là những gì đang có.

D: Vì vậy, một khi bạn tạo ra nó và quyết định làm nó, bạn phải trải qua nó?

B: Có, và bạn phải hoàn thành sáng tạo của mình.

D: Bạn đã nhập vào cơ thể vật lý được gọi là Bobbie khi còn bé?

B: Có vẻ như tôi đã có những cuộc sống con người khác trước đây.

D: Tôi không nghĩ có gì sai với điều đó. Bạn luôn tò mò và muốn học hỏi. Bạn nghĩ gì về việc ở trong cơ thể của Bobbie?

B: Tôi thích cô ấy. Cô ấy cảm thấy như cô ấy luôn kết nối với các mục đích ở đây — với những người lớn tuổi, với ánh sáng và công việc. Và cô ấy vẫn có trật tự. Vì vậy, đó là dễ dàng.

D: Nhưng tại sao khi còn nhỏ Bobbie lại gặp nhiều vấn đề về thể chất? Đó là bất cứ điều gì kết nối với bạn?

B: À, ở một khía cạnh nào đó, tôi nghĩ nó có liên quan đến một phần nỗi sợ hãi mà tôi cảm thấy lúc đầu

B: À, theo một nghĩa nào đó, tôi nghĩ nó có liên quan đến một phần nỗi sợ hãi mà tôi cảm thấy lúc đầu khi đặt câu hỏi liệu tôi đã làm chưa điều đúng đắn về việc mở ra những thế giới chưa biết. Tôi nghĩ tôi đã mang nỗi sợ hãi đó. Người phụ nữ trấn an tôi rằng điều đó không sai, nhưng không hiểu sao lại có cảm giác sợ hãi và nôn nao về điều chưa biết.

D: Về việc không vâng lời.

B: Không, không phải là không vâng lời. Nó chỉ là lo sợ về những gì có thể xảy ra hoặc những gì có thể xảy ra trong điều chưa biết, và liệu bạn có thể trở về nhà an toàn hay không và nếu bạn mất những gì bạn có. Bởi vì xã hội đó không phân biệt đúng sai, vì vậy nó không phải là không tuân theo.

D: Nhưng một khi bạn đã tạo ra nó và bạn đã nhập vào cơ thể vật lý, bạn ít nhiều được chỉ định hoặc bắt buộc, phải không?

B: À, tôi nghĩ tôi đã tạo ra nó một cách nửa vời. Nó giống như sự ham muốn nảy ra trong tôi, nhưng không phải là trái tim tôi trọn vẹn ở trong đó. Có rất nhiều sự tò mò.

D: Nhưng bạn không có nhiều kinh nghiệm để biết điều gì có thể xảy ra.

B: Đó là nó. Tôi đã khá ngây thơ. Ví dụ, tôi chưa hình thành mối quan hệ với bất kỳ thành viên hội đồng nào. Và không có bất kỳ gia đình nào thực sự ở đó, vì vậy bạn chỉ là một mình. Trong xã hội đó, bạn có thể tự mình trưởng thành,

nhưng bạn chỉ thực sự trưởng thành khi bạn bắt đầu đảm nhận các vai trò trong hội đồng.

D: Bạn đã không đi được xa như vậy.

B: Đó là nó. Tôi biết năng lượng của nó vì bố mẹ tôi đã ở đó và tôi là người tiếp theo cho nó.

D: Nhưng bạn đã quyết định bỏ qua điều đó.

B: Chà, tôi đoán vậy. Nó giống như nó đã xảy ra hơn. Nó không giống như một sự nổi loạn. Nó giống như sự mở đầu ở đó. Vì vậy, đó là một điều kỳ lạ.

D: Nhưng bây giờ bạn đang ở trong cơ thể của Bobbie, bạn sẽ trải qua nó. Tại sao lại có tất cả nỗi sợ hãi đó và tất cả những vấn đề về thể chất khi cô ấy còn nhỏ?

B: Nó có vẻ kết nối với các hóa thân trước đây. Họ bắt đầu ổn, nhưng sau đó họ bắt đầu trở nên khó khăn, và vào thời điểm chúng tôi đến Bobbie, mọi việc trở nên thực sự khó khăn. Nó giống như tôi đã hết hơi. Phần tôi có chút do dự hoặc sợ hãi lúc đầu đã bắt kịp tôi. Tôi đã có khoảng ba rưỡi cuộc sống thực sự tốt đẹp, vững chắc như một con người bởi vì tôi hoàn toàn mang năng lượng của một nơi trong trắng. Cái này là một cái xấu thực sự, nhưng cái trước đó là một nửa tệ. Nó bắt đầu tốt và sau đó nó trở nên tồi tệ vào cuối cùng. Vì vậy, điều này đã không có cơ hội. Tôi không biết tại sao tôi không quay trở lại. Tôi không biết tại sao tôi ở lại lâu như vậy. Dài.

D: Chà, bạn vẫn đang học gì đó.

B: Nhưng sẽ có miễn phí ở nơi khác. Bạn đã sẵn sàng để đến và đi.

D: Có phải đó là lý do tại sao cô ấy gặp những cơn ác mộng liên tục không? Đó có còn là nỗi bất an của bạn không?

B: Nó được kết nối với cuộc sống trước đây. Mọi chuyện bắt đầu trở nên tồi tệ khi tôi cạn kiệt năng lượng. Tôi không còn là ánh sáng và sau đó, tôi giống như không có da. Tôi không có những gì nó cần để trở thành một con người. Tôi đã làm được một nửa trong số đó. Nhưng tôi cứ tự hỏi tại sao tôi không quay trở lại.

D: Có lẽ chúng ta có thể tìm ra. Nhưng sự bấp bênh và không an toàn có gây ra các vấn đề về thể chất trong cơ thể của Bobbie?

B: Nó được liên kết với tiền kiếp. Nó không có cơ hội trong cái này vì nó đã xảy ra ở cái kia. Tôi khuyến khích cô ấy giải thích về kiếp sống kia.

B: Nó kết nối với những gì tôi đã thấy trên chiến trường đó: máu và ruột trong dạ dày. Vì lý do nào đó, hình ảnh đó đang hiện ra.

D: Nó có phải là sự tiếp nối không?

B: Một cái gì đó tương tự. Vâng, đó là một sự tiếp nối, bài học chỉ tiếp tục. Tôi chỉ có thể mô tả nó như một hình ảnh của ánh sáng, tương đương với sức khỏe, sự an toàn và toàn vẹn. Và sau đó đèn vừa tắt. Ngay khi ánh sáng tắt lịm, chỉ có máu và ruột không có da. Nó đã biến thành một căn bệnh, bị sâu bọ ăn thịt. Nó trông giống như một miếng thịt chết kinh tởm.

Tôi đã góp ý rằng cô ấy sẽ không tiếp tục mang hình ảnh đó. Họ nói rằng tất cả những điều đó đã ở đó với Bobbie khi còn nhỏ. Tôi nghĩ có lẽ cô ấy nhập thể quá nhanh vì tôi biết rằng thường linh hồn được đưa về nơi an nghỉ để tẩy xóa những thứ như vậy để nó không ảnh hưởng đến kiếp sau. Rõ ràng cô ấy quay lại quá nhanh, trước khi ký ức bị xóa sạch.

B: Có lẽ vì không còn ánh sáng để chiếu vào.

D: Bạn nên quay lại để nạp tiền.

B: Tôi biết. Tôi biết! Tại sao tôi không làm điều đó?

Cô đã chọn gia đình hiện tại của mình vì họ đã kết nối với cuộc sống bên kia. Tôi đã đưa ra đề xuất về việc phát hành al của điều này. cuộc sống khác. Tôi đã đưa ra đề xuất về việc phát hành al của điều này.

B: Chúng ta sẽ thay đổi nó? Bây giờ chúng ta có thể mang một chút ánh sáng vào cơ thể của Bobbie không? Bạn có muốn tôi đi nói chuyện với hội không?

D: Hãy đến và nói chuyện với họ và nói với họ rằng bạn đã mắc một số lỗi trên đường đi và hỏi họ cách bạn có thể sửa chữa mọi thứ. Miễn là bạn đang sống trong cơ thể của Bobbie, chúng tôi muốn cơ thể này hạnh phúc, không có vấn đề gì.

B: Chào mừng, quý cô thật sự rất vui khi gặp tôi. Cô ấy đang nói, "Bạn làm gì lâu như vậy?" Tôi bị mắc kẹt trong những cuộc phiêu lưu. Cô ấy giống như một người mẹ đối với tôi. Cô ấy biết mọi thứ đang trở nên tồi tệ và cô ấy tự hỏi tại sao tôi không quay lại sớm hơn. Họ thật đáng yêu. Bây giờ hội đồng đã ra khỏi phòng của họ và họ đang ở đây để nói chuyện với tôi. Bà chủ đang cho tôi rất nhiều sự thoải mái. Cô ấy có thể nói với tôi rằng tôi đã kiệt sức.

Cô ấy đang giữ tôi và nạp năng lượng cho tôi. Cô ấy có nghị lực tuyệt vời. Tôi đã không đi xa đến mức tôi đã quên cảm giác bình thường trở lại là như thế nào. –

Có vẻ như tất cả các tế bào của tôi đang rơi ra những gì không hoạt động. Nó cảm thấy rất bình thường. Nó bắt đầu ở chân. Bobbie đã thực sự cảm thấy việc sạc lại và nó ảnh hưởng đến cơ thể cô ấy như thế nào.

B: Nó chủ yếu là cảm xúc. Tôi trở nên sợ hãi, như một đứa trẻ lạc vào con đực. Cô ấy đang đưa tôi vào bên trong cô ấy, và khi tôi được sạc lại, hội đồng đang nói chuyện.

Chúng thật tuyệt vời. Tôi yêu họ rất nhiều. Họ rất khôn ngoan. Chúng đã lớn lên kể từ khi tôi rời đi. Tôi lẽ ra phải là một phần của họ. Họ nói rằng tôi không bao giờ rời bỏ hoặc ngừng là một phần của họ. Họ không cho rằng có bất kỳ sự ngăn cách nào. Lúc tôi rời đi có 15 con, bây giờ còn khoảng 45 con. — Tôi đã tạo ra một cái xúc tu dài. Họ nói rằng khi tôi lên đường, cứ như thể tôi phải tạo ra dây rốn của chính mình. Họ nói rằng bây giờ họ biết chuyện gì đang xảy ra, họ có thể cho tôi ăn qua dây rốn. Họ có thể gửi ánh sáng qua nó vì nó trông giống như một thứ cũ nát.

D: Họ đang gắn dây ở đâu?

B: Nó được gắn vào phía trước của tôi giống như một cái cốc hút. Họ nói rằng họ rất hạnh phúc vì những gì tôi đã làm. Không có sai lầm. Nó cung cấp cho họ một cơ hội để thử một cái gì đó mới. Họ ủng hộ tôi. Vì vậy, tôi lại nhảy vào dây rốn, như một cú trượt lớn. Những gì họ đang nói bây giờ là hội đồng đang ở ngưỡng cửa liên lạc liên tục. Họ có thể gửi ánh sáng bởi vì trước đây, họ không thể do thực tế là nó đã xảy ra trong đêm.

D: Đó là lý do tại sao có rất nhiều bối rối trong cuộc sống của Bobbie. Không có kế hoạch.

B: Không. Chỉ là đi lang thang trong bóng tối. Bây giờ tôi được tạo ra từ ánh sáng giống như họ. Tôi cũng đang nhớ lại điều gì đó từ cuộc sống khác đó, về thực tế là bây giờ tôi là một phần của ánh sáng và một phần bướm. Khi nó ở nơi màu trắng, nó chỉ là ánh sáng trắng. một phần ánh sáng và một phần con bướm. Khi nó ở nơi màu trắng, nó chỉ là ánh sáng trắng.

Nhưng mỗi khi nó đến Trái đất – như lần tôi thực hiện sứ mệnh – tôi bắt đầu như một con bướm để trở thành điều tiếp theo. Bây giờ họ nói với tôi rằng tôi có hình dạng con bướm, trong khi khi tôi lần đầu tiên bước vào, tôi không có điều này vì tôi đã đi mà không có sự hỗ trợ đầy đủ của họ. Đó là đôi cánh dường như là toàn bộ phần còn thiếu — có nghĩa là có điều gì đó về cách đôi cánh di chuyển mà quạt chiếu sáng. Nó giữ cho mọi thứ hoạt động. Trước đây, đèn bị tắt do không được quạt. Trong khi ở kiếp khác, tôi vẫn ổn và tôi có thể quay trở lại vì tôi đã bước vào với đôi cánh. Trên thực tế, tôi đã giữ chúng trong suốt hiện thực bởi vì tôi đã từng bay qua bãi lầy vào ban đêm. — Người ta nói rằng bất cứ nơi nào có ánh sáng đầy đủ, đó là ở đó. Miễn là tôi hiểu đôi cánh. Đôi cánh tượng trưng cho niềm vui. Đã lâu rồi không có được niềm vui. Họ nói rằng đó là thành phần bị thiếu lớn nhất. Nó giống như dưới cùng của lưng tôi là nơi gắn đôi cánh. Vì vậy, có rất nhiều thứ dường như muốn trở nên mạnh mẽ hơn ở nơi đó. Cơ thể đã được chiếu sáng. Ánh sáng chỉ là — toàn bộ. Đôi cánh cung cấp năng lượng.

Tôi tiếp tục cố gắng hoàn thành việc chữa lành, nhưng sự việc lại mâu thuẫn với logic của chính nó. "Thật khó cho tôi để trả lời bất kỳ câu hỏi nào về cơ thể bởi vì tôi đang ở trong một cánh bướm ánh sáng, không phải là một cơ thể có thật. Vì vậy, bây giờ là lần đầu tiên tôi cố gắng kết nối với cơ thể này ở đây. — Họ nói

rằng vì tôi đã trải nghiệm bản thân bị tách biệt trong một thời gian, tôi cần dành một chút thời gian để cảm thấy an toàn và được kết nối, và ghi nhớ cảm giác đó như thế nào . Kí ức vẫn còn hiện hữu. Có những chấn động khi bị chia cắt. — Nó giống như được tiếp thêm năng lượng. Hiện giờ, lưng dưới đang bị đau, rất nhiều chuyện đang xảy ra. Nó giống như việc phải đổ đầy bể chứa một lần nữa.

Vì vậy, mặc dù tất cả ánh sáng đều ở đây, nhưng vẫn có một quá trình diễn ra những gì cần thiết để tất cả ánh sáng đó quay hoàn toàn vào cơ thể. Nó không chỉ là cơ thể, đó là cuộc sống của mỗi người. Để có ánh sáng chạy qua nhà tôi, cuộc hôn nhân của tôi, giường của tôi vào ban đêm. Để được hoàn toàn toàn bộ một lần nữa. Tôi phải đạt đến điểm đó một lần nữa. Tôi phải lấp đầy rất nhiều vì điều quan trọng là được kết nối với trí tuệ của họ, toàn bộ và hoạt động chính xác. Nó không quá nhiều về cơ thể. Đó là về tất cả hoạt động bên trong của tôi. Bởi vì đó là cách nó hoạt động ở đó – đó là về hoạt động bên trong. – Không có thời gian ở đây. Cô ấy sẽ biết vì sau đó cô ấy sẽ có được niềm khao khát đó một lần nữa. Đó sẽ là niềm khao khát 'điều gì tiếp theo?' Cô ấy không có kế hoạch vì đó không phải là cách ánh sáng hoạt động. Ánh sáng có trí tuệ riêng của nó. Nó luôn luôn di chuyển đúng nơi vào đúng thời điểm và nó làm đúng việc. Nó có trật tự. Nó chăm sóc tất cả mọi thứ. Nó không quan trọng để biết chi tiết.

Điều thực sự cần thiết là trái tim — ghi nhớ những người lớn tuổi trong trái tim tôi bởi vì đó là nơi bắt đầu nỗi sợ hãi. Nỗi sợ hãi bắt đầu khi tôi cảm thấy mình đã rời bỏ họ, mặc dù họ không có vấn đề gì với nó. Tôi cảm thấy sợ hãi khi rời đi. Ở đó, mọi người đều độc lập, nhưng mọi người đều sống như một nhóm. Vì vậy, cảm giác nhóm mang lại sức mạnh toàn diện. Điều duy nhất gây ra bệnh là sự sợ hãi. Đó là thứ duy nhất có thể cản trở ánh sáng. Miễn là căn bệnh gây ra là sợ hãi. Đó là thứ duy nhất có thể cản trở ánh sáng. Miễn là có ánh sáng, không có vấn đề gì. Một phần ánh sáng của tôi đã biến mất theo thời gian vì nỗi

sợ hãi đã xâm nhập ngay từ đầu. Vì vậy, nỗi sợ hãi bắt lấy tôi theo thời gian. — Họ không nghĩ đó là cơ thể. Đó là các sinh vật và đang được kết nối lại. "

Thông điệp chia tay: Điều quan trọng nhất là lực hấp dẫn ở đây trên Trái đất thực sự kết nối với thời gian và đó không phải là cách của tôi. Không có ích gì khi liên hệ với bản thân thông qua những trải nghiệm trong thời gian bởi vì nó chỉ là thứ mà tôi đã mượn để hành trình. Họ nói rằng đừng cho rằng tôi được tạo ra từ thời gian vì khi đó tôi bắt đầu kết nối với nỗi sợ hãi. Và trong rung động khác này, không có sợ hãi vì không có thời gian. Không có gì tồi tệ có thể xảy ra khi không có thời gian.

***

Chương 5: NHIỀU LỰA CHỌN

PATTI CHỈ CHẾT ĐI sau hai kiếp sống đơn giản, trần tục và ở bên linh hồn. Một trong những cuộc sống là dễ dàng và một khó khăn. Khi tôi hỏi cô ấy đã học được gì từ cuộc sống, cô ấy trả lời: "Một kỳ nghỉ dễ dàng giống như một kỳ nghỉ trọn đời, một cơ hội để nghỉ ngơi sau những cuộc sống thay đổi khác mà tôi đã sống. Cuộc sống khó khăn cứ hết khó khăn lớn này đến khó khăn khác. Rất nhiều đối đầu và xích mích. Tôi học được rằng phải có một cách tốt hơn. Tôi vẫn phải vượt qua nó, nhưng khi đã vượt qua nó, tôi biết phải có một cách tốt hơn. Nhưng có rất nhiều người khác tham gia. Họ không hợp tác với nhau lắm, nhưng tôi đã ở giữa chuyện này và tôi không thể thoát ra được ".

D: Bởi vì bạn đã phải tương tác với họ. Nhưng sau đó bạn đã có một cuộc sống dễ dàng. Một kỳ nghỉ trọn đời, bạn nói.

P: Vâng, nó thật tuyệt.

D: Bạn sẽ làm gì bây giờ khi bạn đã ra khỏi cơ thể?

P: Có vẻ như tôi có quá nhiều lựa chọn. Thật là choáng ngợp.

D: Bạn có phải đi đâu đó để lựa chọn không?

P: Không, nhưng tôi có thể đến một nơi nào đó và nhận được lời khuyên về con đường mà tôi nên đi. Tôi muốn al những lời khuyên mà tôi có thể nhận được. Thế giới của tôi không hoạt động quá tốt một mình.

D: Hãy xem nơi bạn đến để nhận được lời khuyên. Gì đó như là?

P: (Tạm dừng) Đó là một tòa nhà cũ. Nó cảm thấy cũ. Tôi không biết có phải do các cá nhân ở đó không. Chúng rất cũ. Không già cũ, nhưng khôn già.

D: Họ đang làm gì vậy?

P: Họ đang đợi tôi. Họ biết tôi. Tôi đi qua một cánh cửa, và cho người ở đó biết tại sao tôi ở đó và tôi muốn gặp ai. Và cô ấy đang đợi tôi. Và vì vậy cô ấy đưa tôi đến căn phòng này, nơi tôi có thể nói chuyện với những người này ngay lập tức.

D: Nhưng bạn nói rằng bạn có rất nhiều sự lựa chọn?

P: Vâng, có rất nhiều việc phải làm. Vậy tôi phải làm gì tiếp theo? Không phải bất kỳ quyết định nào cũng tốt hơn quyết định kia, nhưng bất cứ khi nào bạn đi trên một con đường, khi bạn đến đó, bạn có thể thực sự khó khăn cho bản thân hoặc có một cuộc sống tốt đẹp.

D: Việc bạn chọn lúc đó là tùy thuộc vào bạn.

P: Đúng vậy. Vì vậy, tôi muốn đưa ra quyết định sáng suốt về nơi tôi đi.

D: Họ có cho bạn thấy những khả năng không?

P: Có, họ có. Tôi chỉ muốn đảm bảo rằng bất cứ con đường nào tôi đi đều có trải nghiệm thích hợp. Mặc dù nó có thể là một con đường mòn, nhưng tôi có tất cả các công cụ và kinh nghiệm cần thiết để vượt qua nó. Và học bất cứ thứ gì mà tôi phải học.

D: Nhưng bạn đã nói một số sẽ khó hơn những người khác. (Phải) Một số lựa chọn thay thế mà họ đang chỉ cho bạn là gì?

P: (Tạm dừng) Một người sẽ ở trong quân đội.

D: Những cái khác có sẵn?

P: (Tạm dừng) Con đường học vấn.

D: Nhưng bạn đã làm được điều đó. (Tiền kiếp.)

P: Vâng, đã làm điều đó. Nhưng nó giống như một trường học … không phải là một chương trình đào tạo, mà là một chương trình trọn đời hơn, nhưng sau đó dạy nó.

D: Dài hơn cái bạn vừa đi. (Phải) Có bất kỳ cái nào khác là khả năng không?

P: (Tạm dừng) Một số loại công việc … lao động khá khó khăn. Loại điều khiển từ xa. — Có rất nhiều khả năng, và tôi biết rằng cuối cùng tôi sẽ phải thực hiện chúng. Tôi chưa sẵn sàng cho quân đội, vì vậy tôi sẽ đi lao động. Tôi không cảm thấy như mình đã sẵn sàng cho học thuật. Điều đó nghe thực sự nhàm chán.

D: Sự dạy dỗ?

P: Chào mừng, không phải là về việc giảng dạy, mà là tôi đang đi học. Lúc đầu, nó sẽ thực sự thú vị bởi vì bạn đang học rất nhiều, nhưng không có kết thúc. Tôi không thể áp dụng nó. Nó cứ tiếp tục đi và đi và không có điểm kết thúc, và nó thực sự tẻ nhạt.

D: Đó có phải là một ý tưởng tốt?

P: Đó không phải là ý tưởng của tôi. Họ đang cho tôi lời khuyên và thật tốt khi biết rằng dù thế nào tôi cũng sẽ phải làm chúng. Tôi chỉ muốn làm điều đó theo thứ tự tốt nhất.

D: Ít nhất họ cho bạn một sự lựa chọn.

P: Vâng, tôi rất biết ơn vì điều đó.

D: Sau đó, bạn quyết định khi nào bạn sẽ trở lại, ở đâu và mọi thứ?

P: Đúng vậy, và tôi sẽ làm gì. Tôi nhận thức được hoàn cảnh. Công việc của tôi là gì, và những người liên quan.

D: Vậy bạn lập hợp đồng với những người này?

P: Không phải là một hợp đồng, mà là một nhận thức. Ý thức nhiều hơn rằng họ phải làm những gì họ cần làm, và tôi không biết mục đích của họ là gì. Theo một cách nào đó, đó là một sự nhẹ nhõm. Mỗi người đều có con đường riêng của họ. Đó là sự lựa chọn của họ. Họ có thể yêu cầu tôi cung cấp thông tin đầu vào và tôi sẽ sẵn lòng cung cấp cho họ, nhưng tôi cần để họ đi. Cuối cùng thì đó là quyết định của họ, và tôi phải tôn trọng điều đó.

Sau đó, tôi nói chuyện với TT, và hỏi tại sao nó lại chọn cuộc sống khá đơn giản để cô ấy thấy.

P: Để cho cô ấy thấy rằng thực sự có thể sống một cuộc sống thực tế tối thiểu … không phải thay đổi, mà có thể là những khoảng thời gian khó khăn. Và rằng cô ấy không cần phải làm cho nó lớn hơn nó và cung cấp năng lượng đó cho những xung đột đó. Khi làm điều đó, ý thức của cô ấy sẽ thay đổi và cô ấy sẽ tập trung vào những điều cô ấy muốn và mong muốn.

D: Bạn có nghĩ rằng đôi khi cô ấy làm cho nó lớn hơn mức cần thiết không?

P: Cô ấy không cố ý. Cô ấy giỏi hơn nhiều. Cô ấy làm điều đó với ý kiến của một số người tốt, những người muốn giúp đỡ và chỉ cần họ điều hành, và đảm bảo rằng quan điểm của cô ấy nên như thế nào. Cô ấy đang đến đó.

D: Cuộc đời kia nghe rất giống với cuộc đời mà cô ấy đang sống bây giờ.

P: Thực tế thì đó là sự kết hợp của cả hai. Một là khó khăn và một là tất cả những gì cô ấy muốn. Và vì vậy cô ấy cần hiểu rằng cô ấy có thể lựa chọn cách mình muốn đi. Cô ấy có thể cung cấp năng lượng cho những xung đột đó, hoặc tập trung vào những gì cô ấy muốn và mọi thứ khác sẽ tự lo. Cuộc sống của cô ấy bây giờ rất giống nhau, ngoại trừ nó lớn hơn, và mọi thứ diễn ra nhanh hơn nhiều trong kiếp này. Kết quả rất rõ ràng.

D: Lặp lại những tình huống nhất định sẽ có ích gì?

P: Thời gian tồn tại dễ dàng thực sự đã được thiết lập cụ thể theo cách đó. Không có những người khó khăn được đặt vào cuộc sống của cô ấy như bây giờ, hoặc trong cuộc sống khó khăn trước đây. Đó là sự kết hợp của cả hai. Vậy làm thế nào để bạn đối phó với nghịch cảnh và những con người khó khăn đó, và cuối cùng vẫn có những gì mà cuộc sống đầu tiên đó giống như … dễ dàng? Một sự kết hợp, vì vậy cô ấy biết cách vượt qua nghịch cảnh, nhưng không quá tham

gia. Trong cuộc sống khó khăn, cô có những công việc phải làm và mặc dù đó là công việc cần thiết và quan trọng nhưng cô lại gặp nhiều xích mích từ những người xung quanh. Cô ấy có thể hoàn thành công việc của mình nhưng mọi thứ là một trận chiến … rất nhiều xích mích và không phải nắm tay mới kết thúc công việc mà mọi thứ là một trận chiến … rất nhiều xích mích và không phải đánh đấm mà là đánh nhau. Cô ấy đã hoàn toàn kiệt sức và không thể chờ đợi để thoát ra khỏi đó. Cuộc sống dễ dàng đã cho cô ấy thấy nó có thể được thực hiện. Nó không phải là một trận chiến. Và vì vậy nó được sắp đặt để cô ấy không có xích mích như trước đây. Và bây giờ, làm thế nào để bạn sống cuộc sống đó bằng cách vượt qua những hoàn cảnh khó khăn hơn? Vì vậy, chúng tôi vẫn có sự tận hưởng đó, cuộc sống dễ dàng trôi qua, khả năng để lại những thứ mà chúng thuộc về, điều không phải lúc nào cũng ở bên cô ấy. Quan tâm nhưng không tham gia quá sâu vào quá trình và kết quả bởi vì kết quả sẽ tự lo liệu.

Nhiều lời khuyên đã được đưa ra về công ty nơi cô ấy làm việc và sự tham gia của cô ấy với các nhân vật có thẩm quyền ở đó. Cô biết những người đứng đầu đều tham nhũng và cô cảm thấy mình phải đưa họ ra trước công lý. Nhưng TT nói rằng nó sẽ sớm được xử lý, và cô ấy không cần phải xúi giục nó. Nhưng để không ngại lên tiếng khi thời điểm đến. Điều quan trọng nhất tiếp theo cần phải giải quyết là các vấn đề về thể chất của cô, chủ yếu là chứng viêm khớp ở tay. Tôi hỏi điều gì đã gây ra nó.

P: Nó đến từ nỗi sợ hãi và đưa ra quyết định. Cô không tin vào bản năng của mình. Cô không tin vào trực giác của mình, vì vậy việc lười vận động là nguyên nhân khiến các khớp của cô bị bệnh. Nhận chuyển động đó và thực hiện nó và tiến về phía trước và có niềm tin. Cô biết mình phải làm gì, nhưng nỗi sợ hãi đã kìm hãm cô lại.

D: Có lẽ điều này sẽ giúp ích nếu cô ấy biết mọi thứ sẽ ổn.

P: Điều đó rất quan trọng. Một số người có thể vượt qua nỗi sợ hãi và họ có niềm tin to lớn này, nhưng cô ấy có loại đức tin phải được chính đáng. Đó là niềm tin dựa trên kinh nghiệm trong quá khứ chứ không chỉ là niềm tin mù quáng. Vì vậy, chỉ cần hiểu rằng không có gì phải sợ hãi.

D: Chúng ta có thể khỏi bệnh viêm khớp không?

P: Vâng. Nó đã phục vụ mục đích của cô ấy. Và chỉ cần có thông tin này thực sự sẽ chấm dứt tất cả. Chỉ cần đi cùng và làm công việc của cô ấy mà cô ấy hoàn toàn sẵn sàng làm.

D: Nhưng cô ấy đang dùng thuốc giảm đau. (Ngay cả khi tiêm tĩnh mạch.)

P: Cô ấy không cần điều đó nữa. Cô ấy có thể dừng điều đó ngay bây giờ. Thực tế, cô ấy có một cuộc hẹn vào thứ Ba. Cô ấy chỉ có thể gọi đến và hủy nó khi cô ấy trở lại thị trấn.

Tôi hỏi làm thế nào để chữa khỏi bệnh viêm khớp. Tôi luôn tò mò và tôi muốn TT giải thích quá trình cho tôi. "Tôi có một công cụ mới thực sự thú vị này phát ra ánh sáng trắng, nhưng nó không nhìn thấy được. Cô ấy có thể cảm nhận được năng lượng. Mọi thứ đều là ánh sáng và năng lượng. Vì vậy, tôi đi vào các khớp và chỉ ngập toàn bộ khớp bằng ánh sáng trắng, năng lượng này. Vì vậy, tôi đi vào các khớp và chỉ cần làm ngập toàn bộ khớp với ánh sáng trắng này, và nó tiêu diệt các mầm bệnh ở đó cũng như các chất độc và mô bệnh.

Và thứ phát triển trở lại là mô hoàn hảo, mới toanh. Nó hoạt động hoàn hảo mà không cần bất kỳ nỗ lực nào của cô. Cô ấy có trách nhiệm chăm sóc cơ thể của mình, nhưng ngoài ra còn phải chăm sóc bản thân. Cơ thể thật tuyệt vời. — Và nó đang sửa chữa DNA trong khi tôi đang làm việc này. Cô ấy đã bị tình trạng

này trong một thời gian … một thời gian dài. Vì vậy, nó được nhúng vào DNA của cô ấy và khiến cô ấy dễ bị nhiễm mầm bệnh và độc tố.

Vì vậy, DNA đang bị ảnh hưởng bởi công cụ phát ra ánh sáng này, và dựa vào đó nó khôi phục nó về trạng thái rung động hoàn hảo. Nó khôi phục tất cả các sợi DNA bị mất và không hoạt động, vì vậy bất cứ nơi nào có lỗ hổng trên các sợi DNA bị thiếu, những sợi đó đang tái sinh. "

D: Tốt. Điều đó sẽ tạo ra một cơ thể gần như hoàn toàn mới, phải không?

P: Vâng. Nó sẽ. Cô ấy sẽ nhận thấy sự khác biệt và cô ấy chỉ cần chấp nhận nó. Nó đã được thực hiện. Hãy biết ơn về điều đó và chấp nhận nó chứ không phải giữ chặt phần nơi cô ấy đã làm một số việc trong quá khứ. Cô ấy sẽ nghĩ rằng nó sẽ rất đau và chắc chắn rằng … nó sẽ rất đau.

D: Bởi vì cô ấy đã mong đợi nó?

P: Đúng vậy. Đó là quá khứ của cô ấy, vì vậy cô ấy chỉ cần thực hiện những hoạt động này và nghĩ rằng thật tuyệt khi không bị đau. Cô ấy cần phải tập trung vào những gì cô ấy muốn. — Những cơ thể này, kỳ diệu như chúng vốn có, có những tình huống không có điểm trở lại.

D: Tôi luôn nghĩ rằng bạn có thể sửa chữa bất cứ điều gì.

P: Có, nhưng đôi khi nó bắt đầu lại với một cơ thể mới. Mọi thứ đều có chu kỳ sống. — Phần còn lại của cơ thể cô ấy ở trạng thái khá tốt. Cô ấy đã hoàn thành một công việc tốt. Chế độ ăn kiêng của cô ấy có thể tốt hơn, nhưng sẽ tệ hơn nếu cô ấy căng thẳng về chế độ ăn uống của mình. Tốt hơn hết là cô ấy nên tiếp tục và để cho căng thẳng qua đi. Sự căng thẳng có hại hơn một chế độ ăn

uống tồi tệ. Cô ấy không cần phải phủ nhận bản thân bất cứ điều gì bây giờ và sau đó. Một chiếc bánh rán là được. Nó chỉ không phải là một nhóm thực phẩm.

Cô ấy có một câu hỏi về đối tác của mình: Jean. Cô ấy có khế ước hay tiền kiếp với cô ấy không.

P: Trải nghiệm quá khứ của cô ấy với cô ấy là ở kiếp giữa trước kiếp này. Đó là khi cô ấy đang quyết định và sắp đặt hoàn cảnh cho cuộc sống này và cô ấy đã cảm thấy rất choáng ngợp. Giống như, "Ồ, tôi không thể vượt qua được." Và chúng tôi nói với cô ấy, "Bạn có thể." Và vì vậy chúng tôi đưa ra lựa chọn này là để Jean ở đó vì cô ấy và dạy cô ấy cách nhìn mọi thứ theo cách khác. Và Jean sẽ hiểu và giúp cô ấy vượt qua nó, suy nghĩ thấu đáo và hành động theo nó. Và họ sẽ giúp đỡ lẫn nhau. Jean đã làm việc qua rất nhiều vấn đề. Và họ sẽ giúp đỡ lẫn nhau. Jean cũng đã giải quyết rất nhiều vấn đề mà Patti không biết. Nó không phải để cô ấy biết về. Điều rất quan trọng là Patti đã được cung cấp rất nhiều thông tin về tương lai của cô ấy cũng như sự liên quan và tác động của những gì sắp xảy ra với công ty cô ấy làm việc.

P: Đó sẽ là một sự nhẹ nhõm lớn cho cô ấy. Điều đó sẽ tiếp thêm sức mạnh cho cô ấy vì cô ấy vẫn chưa ra khỏi rừng. Và sẽ dễ dàng hơn nhiều khi biết rằng những chiếc vòng đang khám phá phía trước, nhưng cô ấy hoàn toàn được bảo vệ. — Chúng tôi không muốn nói với mọi người về tương lai, nhưng đôi khi điều đó mang lại cho họ sự yên tâm rằng họ được bảo vệ và đây chính xác là cách nó sẽ tiến hành và chúng được an toàn. Nó giúp họ rất nhiều, vì vậy cảm giác thoải mái và dễ chịu đã mang lại cho họ sự đĩnh đạc. Cung cấp cho họ một cảm giác sâu sắc rằng đó không phải là về họ. Rằng họ ở đó là có lý do, và nó sẽ tốt hơn

bao giờ hết ở phía bên kia. Đó là cách họ tìm thấy sức mạnh của mình. Họ có cảm giác được bảo vệ và an toàn.

TT luôn mang đến cho khách hàng một thông điệp chia tay: Bạn chính xác là nơi bạn cần đến. Bạn đang đi đúng hướng. Bạn đang làm những gì bạn chính xác phải làm. Vì vậy, hãy cứ là chính bạn và biết rằng bạn không phải chịu trách nhiệm cho bất kỳ ai khác. Bạn chỉ chịu trách nhiệm cho bạn. Chăm sóc người dân của bạn. Chúc vui vẻ.

****

CÔNG VIỆC CHỮA LÀNH

MONG MUỐN giúp đỡ mọi khách hàng đến gặp tôi, nhưng đôi khi nó chỉ đơn giản là không hoạt động. Họ có thể đi vào mức độ sâu của trạng thái xuất thần, và nguyên nhân của các vấn đề của họ (thể chất thông thường) được phát hiện, và TT làm việc với tình yêu lớn để chữa lành cho họ và cho họ những lời khuyên âm thanh tuyệt vời. Tuy nhiên, sau đó họ vẫn khăng khăng rằng không có gì xảy ra, rằng họ không được giúp đỡ.

Trên thực tế, một số người nói rằng chúng tệ hơn so với trước khi đến. Đôi khi (và đây là những trường hợp hiếm hoi) nó hoạt động trong một thời gian ngắn và sau đó quay trở lại. Có lẽ phải vài tháng sau tôi mới biết đến điều này, và tất nhiên, họ đổ lỗi cho tôi. Điều đó dễ dàng hơn nhiều so với việc thừa nhận rằng họ là nguyên nhân gây ra các vấn đề của chính họ, bao gồm cả thể chất. Luôn luôn dễ dàng đổ lỗi cho bản thân hơn là thừa nhận rằng họ đã tạo ra thực tế của

riêng mình. Và mặc dù thực tế của họ không hề dễ chịu, nhưng đó là những gì họ đã thể hiện. Đây là sức mạnh của trí óc con người.

Đây là lý do tại sao sức mạnh này nên được sử dụng để chữa bệnh hơn là phá hủy. Họ đến gặp tôi với những mong đợi không như mong đợi. Họ đang tìm cách đến gặp tôi với những mong đợi không theo tỷ lệ như vậy. Họ đang tìm kiếm một người khác để chữa bệnh cho họ. Tôi cố gắng nói rõ rằng tôi không chữa bệnh, họ làm. Tôi chỉ là người hỗ trợ để thông báo cho TT đến và thực hiện công việc. Tôi dạy điều này trong các lớp học của tôi, rằng phút mà học sinh nghĩ rằng họ đang làm việc, thì đó là cái tôi của chính họ. Điều này sẽ cản trở toàn bộ quá trình. Tôi chỉ là một người hầu cần thiết để hỗ trợ quá trình này.

Những trường hợp này rất hiếm, nhưng chúng vẫn xảy ra. Chúng tôi có wil miễn phí, và không ai có thể thay thế nó. TT có thể nói rằng người đó đã được chữa lành và có thể theo đuổi một cuộc sống bình thường, nhưng nếu chính khách hàng không chấp nhận điều đó, hãy tin vào điều đó và tin tưởng vào điều đó, thì không ai có thể làm được gì cả. Điều quan trọng nhất là wil miễn phí. Sau một phiên, khách hàng nói, "Tôi cảm thấy tốt hơn. Không còn đau nữa. Nhưng tôi biết điều đó là quá tốt để trở thành sự thật. Nó sẽ trở lại ". Một người khác nói sau đó, "Tôi không thể được chữa lành! Tôi đã bị bệnh cả đời. Tôi sẽ không bao giờ bị thương ". Tất cả những lời tiên tri tự đầy đủ. Nếu khách hàng muốn tiếp tục trong thực tế đó (mặc dù họ kiên quyết nói rằng họ không muốn điều đó) thì tôi không thể làm gì hơn. Cũng có khả năng tự trừng phạt vì một số cảm giác tội lỗi. Con người là sinh vật phức tạp. Tôi đã tìm ra điều đó sau khi làm việc với họ trong hơn bốn mươi năm. Đôi khi điều họ đang trừng phạt bản thân đã bị lãng quên từ lâu và chôn vùi trong ký ức vô thức. Vậy mà họ đã tự biến mình thành nạn nhân.

Tôi vừa mới nói chuyện với một khách hàng mà tôi gặp cách đây vài tháng, và cô ấy đã dành gần một giờ đồng hồ để la hét với tôi. "Tôi đến với bạn vì bạn nói rằng bạn có thể chữa lành cho tôi. Và tôi không được chữa lành! Tôi tệ hơn tôi trước đây ". Ngay từ đầu, tôi sẽ không bao giờ nói rằng tôi có thể chữa lành chúng bởi vì tôi biết điều đó là không thể. Tôi không có loại quyền lực đó. Ở vị trí thứ hai, kết quả cuối cùng nằm ở họ và hệ thống niềm tin của họ. Có quá nhiều tức giận trong giọng nói của người đó. Tôi có thể hiểu lý do tại sao cô ấy không muốn giải phóng cơn giận (hoặc tại sao cô ấy nghĩ rằng mình không thể).

Tức giận với những gì cô ấy nhận thức là nguyên nhân dẫn đến tình trạng khó khăn của cô ấy, giận dữ với cha mẹ cô ấy vì cách họ đã đối xử với cô ấy, giận dữ với các bác sĩ đã không thể giúp cô ấy, giận tôi vì không thể giải quyết nó. Nguyên nhân của vấn đề của họ luôn luôn phải là một cái gì đó bên ngoài chính họ. Đau quá, phải chịu trách nhiệm quá nhiều khi thừa nhận rằng nguyên nhân có thể nằm ở chính bản thân họ. Sẽ dễ dàng hơn khi đóng vai nạn nhân, "Tội nghiệp cho tôi! Bạn không hiểu tôi đã bị đối xử kinh khủng như thế nào! Vân vân." Trong siêu hình học và đặc biệt trong loại công việc của mình, chúng tôi biết rằng chúng tôi đã lập kế hoạch và giao kèo trước khi bước vào cuộc sống này. Chúng tôi đã đồng ý với kiểu hoàn cảnh mà chúng tôi sẽ sống, mặc dù đôi khi chúng tôi được hướng dẫn viên cảnh báo rằng quyết định của chúng tôi sẽ khó khăn. Tuy nhiên, chúng tôi nhấn mạnh và hy vọng những điều tốt nhất. Bởi vì chúng ta quên kế hoạch của mình khi chúng ta bước vào cơ thể vật lý, chúng ta quên rằng chúng ta đã sắp xếp những điều xảy ra với chúng ta để học hỏi từ chúng. Nếu chúng ta không học, thì chúng ta phải học lại bài học đó. Đây là quy luật của nghiệp, và cách mà trường Trái đất này vận hành. Bạn phải quay lại và làm lại với những người cùng hoàn cảnh và quay lại và làm lại với những người cùng hoàn cảnh cho đến khi bạn vượt qua lớp đó ở trường. Nó phức tạp, nhưng sau đó tôi không đưa ra các quy tắc. Tôi chỉ cố gắng giúp mọi người hiểu họ đang làm gì với bản thân.

Có những người khác thực sự không muốn được chữa lành bởi vì họ bí mật tận hưởng những gì mà họ làm cho họ. Họ sẽ không bao giờ thừa nhận điều này một cách có ý thức, nhưng chúng ta đều biết những người luôn bị ốm và phàn nàn về cơn đau, triệu chứng hoặc loại thuốc mới nhất mà bác sĩ đã cho họ. Họ bí mật tận hưởng sự quan tâm mà nó mang lại cho họ. Thông thường những kiểu người này không có gì khác trong cuộc sống của họ, và họ thích được chú ý. Nếu bạn muốn chữa lành cho họ, lấy đi, bạn sẽ thực sự lấy đi danh tính của họ. Và họ sẽ cảm thấy họ không có gì cả. Đó là điều duy nhất khiến họ cảm thấy đặc biệt và khác biệt. Nếu một người được hưởng lợi từ sự giận dữ, họ sẽ miễn cưỡng nhất để giải phóng nó. Trong tác phẩm của tôi về cuộc đời của Chúa Giê-su (Chúa Giê-xu và những người Essenes, và Họ đi bộ cùng Chúa Giê-xu), tôi thấy rằng ngay cả Chúa Giê-xu cũng không thể chữa lành cho tất cả mọi người, bất kể điều gì mà Giáo hội dẫn dắt bạn tin. Anh ta có thể nhìn vào một người và xem tại sao họ lại có tính cách đó. Còn nếu là do nghiệp chướng thì anh không thể dứt bỏ được. Anh có thể giảm đau, nhưng anh bị cấm can thiệp vào con đường của họ, kế hoạch của họ. Vì vậy, nếu Ngài không thể làm điều đó, tại sao tôi nghĩ rằng tôi có quyền vượt qua ý chí tự do của người đó?

Sau một ngày cố gắng khi tôi đã dành bốn hoặc năm giờ với một khách hàng, tôi chán nản rời văn phòng và tự hỏi liệu mình có thực sự đang giúp đỡ ai không. Tôi chắc chắn rằng bất kỳ nhà trị liệu, người chữa bệnh, bác sĩ hoặc bác sĩ tâm thần nào cũng có cảm giác như vậy. Sau đó khi lên xe, trong đầu tôi nghe rõ như ban ngày, "Trách nhiệm của bạn kết thúc khi khách hàng bước ra khỏi cánh cửa đó. Nếu bạn thực sự tin rằng bạn đã làm tất cả những gì bạn có thể làm, với hết khả năng của mình, thì phần còn lại là tùy thuộc vào họ. "

Điều đó tạo nên sự khác biệt, và gánh nặng lên vai tôi. Tôi thực sự muốn giúp đỡ mọi người bao nhiêu thì cuối cùng, đó không phải là trách nhiệm của tôi! Họ phải sẵn sàng chấp nhận nó, muốn nó, tin vào nó và mong điều đó xảy ra.

Không ai khác có thể làm điều đó cho họ. Tôi thích làm việc với TT, nhưng cuối cùng nó chỉ có thể làm được rất nhiều. Cấm ghi đè wil miễn phí.

Vì vậy, đối với khách hàng mà tôi vừa nói chuyện với người rất khó chịu, tôi chỉ có thể gửi tình yêu của cô ấy và hy vọng cô ấy thức tỉnh với sức mạnh mà cô ấy có trong mình, và cầu nguyện cho bản thân được chữa lành. Có lẽ đó là bài học của cô ấy trong tất cả những điều này, để học cách tin tưởng bản thân và không phụ thuộc vào người khác để làm những gì bản thân có thể làm. Đó sẽ là một bài học tuyệt vời và quan trọng. Tôi cũng nói với tất cả hàng ngàn sinh viên đã theo học các lớp của tôi, "Hãy cố gắng hết sức có thể. Hãy có lòng trắc ẩn với khách hàng và thử mọi cách để giúp đỡ họ. Vậy thì sau đó là trách nhiệm của họ ".

***

Chương 6: GIAI ĐOẠN LẬP KẾ HOẠCH

AMBER TỪ ĐÁM MÂY VÀO trực tiếp vào một cảnh. Ngay từ những lời đầu tiên cô ấy đã xúc động, vì vậy tôi biết cô ấy đã rơi vào một điều gì đó quan trọng.

A: Tôi đang chống lại những tảng đá và tôi nhìn thấy những người đàn ông. Họ không phải từ sự xấu xa của chúng tôi. Họ là người Tây Ban Nha và họ đang thẩm vấn chúng tôi. Họ đang tìm kiếm thứ gì đó. Tôi là một cậu bé. Tôi chống lại những tảng đá … chúng tôi đang chống lại những tảng đá.

D: Có những người khác với bạn?

A: Vâng, từ sự hư hỏng của chúng tôi và họ đang cố gắng lấy thứ gì đó từ chúng tôi. Tôi không biết họ muốn gì, nhưng người đàn ông có vẻ tức giận có bộ râu nhọn. (Cười) Và điều này thật buồn. Họ đang mặc quần áo – không có gì ngạc nhiên khi họ rất tức giận. Họ phải khốn khổ vì những điều đó .— (Tỉnh táo lại.) Tôi không biết họ muốn gì. Họ đang tìm kiếm thứ gì đó. Tôi không biết phải cho họ cái gì.

D: Bạn có thể hiểu chúng không?

A: Không, không, tôi không biết họ muốn gì. Tôi tiếp tục nhìn xuống, và họ tiếp tục bắt tôi phải nhìn lên. Họ nghĩ rằng tôi biết điều gì đó.

D: Bạn có biết họ đang tìm gì không?

A: Vàng? (Cười) Tôi không biết vàng. Cái gì đó về thứ gì đó hơi vàng … thứ gì đó sáng bóng? Tôi không biết đó là gì. Tôi không biết tại sao họ nghĩ tôi làm vậy.

D: Còn những người khác với bạn thì sao?

A: Họ sợ hãi. Họ đang trốn. Họ đang cố gắng để có được phía sau những tảng đá. Tôi nghĩ rằng họ đã bắt một số người của chúng tôi. Họ rất khăng khăng. Họ đang cố dọa chúng tôi, nhưng tôi không biết họ đang tìm gì. Tôi không biết đó là gì.

D: Bạn có một người lãnh đạo của làng của bạn?

A: Họ không có ở đó. Họ đi rồi. Chủ yếu là những người đàn ông lớn tuổi, phụ nữ và trẻ em. Một số cậu bé trong chúng tôi đã chơi ở một khu vực gần giống như một hẻm núi trong đá. Bạn bè của tôi và tôi đã nhìn thấy chúng và chúng tôi đã cảnh báo về sự tàn phá. Và không ai biết phải làm gì, và họ đang đến. Và họ đã tìm thấy chúng tôi và đưa chúng tôi đến với nhau. sắp tới. Và họ đã tìm thấy chúng tôi và đưa chúng tôi đến với nhau.

D: Bạn đã thấy những loại người này bao giờ chưa?

A: Tôi đã nghe về chúng. Tôi đã không nhìn thấy chúng. Chúng tôi đã hy vọng họ sẽ không đến. Nhưng họ đã làm. – Tôi nghĩ tôi sẽ phải lấy chúng. Tôi nghĩ đó là cách duy nhất. Tôi không biết phải đưa chúng đi đâu, nhưng tôi phải đưa chúng đến một nơi nào đó xa người của tôi. Có lẽ tôi có thể lừa họ. Có lẽ tôi có thể chạy trốn, nhưng tôi phải đưa chúng đi trước khi chúng giết nhiều người hơn. Tôi phải. Đó là cơ hội duy nhất … cơ hội duy nhất.

D: Vậy bạn quyết định làm gì?

A: Tôi quyết định hành động như thể tôi biết nó ở đâu, nơi họ muốn đến và những gì họ đang tìm kiếm. Có một số người đàn ông và họ đang ở trên ngựa.

D: Còn bạn bè của bạn thì sao? Họ có muốn đi cùng bạn không?

A: Không, không, họ không muốn đi với tôi. Họ rất sợ. Các bà mẹ đang xoa dịu họ và họ sợ hãi.

D: Mẹ bạn có ở đó không?

A: Vâng, nhưng tôi có thể nhìn thấy bằng mắt của cô ấy rằng cô ấy đang cho tôi sức mạnh để đi. Cô ấy biết tôi sẽ làm gì.

D: Tôi nghĩ bạn rất dũng cảm để làm điều này.

A: Người dân chúng tôi đang đau khổ. Không có nhiều thức ăn, và những người đàn ông đã đi săn trong một thời gian dài. Người của chúng ta đang chết.

D: Bạn có nghĩ rằng họ sẽ tin bạn?

A: Có bởi vì họ muốn tin rất tệ. (Cười)

D: Họ không nghĩ rằng bạn sẽ lừa họ, tôi đoán vậy.

A: Không, tôi chỉ là một cậu bé.

Tôi cô đọng thời gian và đưa anh ta đi trước để xem chuyện gì đã xảy ra.

A: Tôi đưa chúng vào một hẻm núi hộp, nhưng tôi khiến chúng phải đi một chặng đường dài … một chặng đường dài. Đó là một ngày đi bộ khỏi tình trạng tồi tệ của tôi, và tôi đảm bảo rằng tôi sẽ đi vào và ra khỏi những nơi khác. Quay lại và quay ngược lại và cố gắng làm cho họ bối rối không biết chúng ta có thể ở đâu, vì vậy họ không thể quay lại. Và trong khi chờ đợi, tôi hy vọng cơn ác mộng của mình sẽ thoát ra. Chúng tôi có một nơi thoát hiểm ở trên cùng, nơi họ có thể an toàn. Tôi đang cố cho họ thời gian. Có thể nhóm săn sẽ quay trở lại.

D: Những người này sẽ không biết làm thế nào để quay lại?

A: Không, nhưng họ đang tỏ ra dễ dãi với tôi. Tôi đưa chúng vào hẻm núi

A: Không, nhưng chúng đang trở nên khoan dung với tôi. Tôi đã đưa chúng vào hẻm núi hộp vì tôi biết cách thoát khỏi nó nếu tôi có thể đến đó kịp thời.

D: Bạn đang đi bộ, hay bạn cũng đang cưỡi ngựa?

A: Không, tôi đang đi bộ. Tôi đang đi bộ. Họ đang theo đuổi tôi. (Cười) Ngựa của họ chậm quá. Họ đang xin nước cho ngựa của họ. Tôi đưa chúng đi để chúng cho ngựa uống nước, và sau đó là lúc đưa chúng trở lại hẻm núi. Tôi đã không đến đó trong một thời gian rất dài. Tôi hy vọng tôi nhớ nó.

Có một cái hang. Tôi sẽ nói với họ rằng nó đang ở trong hang, và sau đó tôi định trốn thoát. Có một loại con đường trong những phiến đá mà tôi có thể trèo ra để có được sự bảo vệ khỏi một số cây cọ mọc um tùm, nếu tôi có thể chạy thoát.

D: Sau đó họ sẽ vào hang và bạn có thể trốn thoát.

A: Đó là những gì tôi nghĩ, nhưng đó không phải là những gì đã xảy ra. Tôi không nghĩ rằng họ muốn tôi vào hang cùng với họ. Tôi nghĩ rằng họ sẽ quá phấn khích và họ sẽ quên tôi, nhưng họ đang bắt tôi đi. Chúng tôi đi vào bên trong hang động và tất nhiên, không có gì ở đó. Có một số hình vẽ trên tường mà họ nhìn vào, nhưng họ tức giận với tôi. Và họ quyết định sẽ giết tôi. Họ mệt mỏi. Chúng tôi đã đi cả ngày, và không có gì để hiển thị cho nó. Tôi cố gắng tuyệt vọng để chỉ sang một hướng khác, nhưng hang động … chúng tôi không đi xa lắm và không có cách nào để tôi trốn thoát. Không có cách nào để thoát ra ngoài khiến họ mệt mỏi và khó chịu. Tôi không nên vào trong hang động.

D: Nhưng bạn không có sự lựa chọn. Thế cái gì đang xảy ra vậy?

A: Họ giết tôi. Một con dao cắt ngang cổ họng tôi.

D: Bạn đã ra khỏi cơ thể bây giờ?

A: Vâng, tôi đang xem. Tôi đang quan sát chúng di chuyển, và chúng đang rời khỏi cơ thể cậu bé – cơ thể của tôi – trong lớp đất bên trong hang động. Gia đình tôi sẽ muốn tìm thấy tôi.

D: Họ sẽ không biết phải tìm ở đâu, phải không? (Không) Bạn cảm thấy thế nào về tất cả những điều đó?

A: Thất vọng. Tôi đã ngu ngốc đến mức nghĩ rằng mình có thể lừa được họ.

D: Tôi nghĩ bạn đã rất dũng cảm để thử.

A: Tôi có thể không làm được gì cho gia đình. Sau tất cả những điều đó, họ có thể quay trở lại. Họ có thể giết tất cả chúng. Tôi cảm thấy rất thất vọng. Tôi đã rất chắc chắn.

D: Nhưng bạn thực sự chỉ là một đứa trẻ. Bạn đã làm nhiều hơn một số người đàn ông sẽ làm. Bạn có cách nào để xem những gì đã xảy ra với gia đình bạn, hoặc bất kỳ người nào khác không?

A: Một số người đã có thể đến được, nhưng đó là một cuộc hành trình dài lên các bức tường hẻm núi. Còn những cái đã cũ không làm được thì … không thoát ra được. (Cô ấy nghe có vẻ đau khổ.) Những người đàn ông quay lại và trả thù của họ và bị giết nghe có vẻ đau khổ.) Những người đàn ông quay lại và trả thù của họ và giết lại họ.

D: Nhưng tôi nghĩ bạn đã làm tốt nhất có thể.

A: Tôi không biết phải làm gì khác, nhưng một số người trong gia đình tôi đã đi. Mẹ tôi đi rồi.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

A: Tôi cố gắng giúp đỡ họ mặc dù tôi không còn ở đó nữa. Tôi cố gắng giúp đỡ họ nhiều nhất có thể.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

A: Đưa ra tín hiệu cho họ. Dặn họ không đi theo một hướng cụ thể, nhưng cảm giác thật vô vọng. Và nó có thể giúp họ trong một khoảng thời gian nào đó, nhưng tôi không biết liệu mình có thể ngăn chặn được hết không.

D: Có lẽ bạn không nên làm vậy. Có lẽ nó là quá nhiều cho một người.

A: Tôi không biết.

D: Nhưng bạn ở đó một thời gian và cố gắng giúp họ?

A: Vâng, nhưng bây giờ tôi có thể thấy nó đang ngày càng xa hơn. Tôi đang trôi đi khỏi đó. – Bây giờ tôi đang rất phấn chấn. Trôi ngày càng xa. Bây giờ tôi đã vượt qua điều đó Tôi một mình. Tôi đang trôi trong bóng tối, và bây giờ tôi không còn lo lắng cho gia đình mình nữa. Bây giờ tôi nhìn thấy một ánh sáng rực rỡ thực sự. Nó dường như đến từ hư không và ở khắp mọi nơi. Ôi trời ơi, thật tuyệt và ấm áp. Tôi chỉ đang lơ lửng trong đó.

D: Đó là một cảm giác tốt. Cảm thấy rất đẹp, thoải mái và an toàn. (Có) Bạn định làm gì? Bạn sẽ ở lại đó?

A: Có một nơi khác tôi phải đi, nhưng tôi phải ở trong ánh sáng này ngay bây giờ.

D: Có ai xung quanh bảo bạn phải làm gì không?

A: Hmm … Tôi không thấy ai cả. Tôi vừa bị lạc trong ánh sáng này. — Bây giờ tôi thấy có ai đó đang đợi tôi. Chỉ là những gì tôi cần ngay bây giờ. Trông rất khôn ngoan … của cha hoặc ông, với mái tóc bạc trắng. Anh ấy chào tôi và quàng tay qua người tôi, nói với tôi rằng tôi đã làm tốt nhất có thể, và anh ấy tự hào về tôi. – Anh ấy đưa tôi vào một nơi được chiếu sáng.

D: Bạn có phiền bỏ đi nơi khác không?

A: Không. Nơi này thậm chí còn tốt hơn. Ngạc nhiên! Mọi thứ dường như được đưa ra ánh sáng. Có những tòa nhà … ồ, anh ấy nói "những ngôi đền", xin lỗi. Chúng là những tòa nhà nhẹ. Chúng là những ngôi đền. Họ là nơi học tập, nhưng tôi không chắc mình đang làm gì ở đây. Anh ấy nói đừng lo lắng; anh ấy sẽ giải thích. – Bây giờ tôi đang ở trong công việc mà tôi đang làm ở đây. Anh ấy nói đừng lo lắng; anh ấy sẽ giải thích. – Bây giờ tôi đang ở trong tòa nhà. Nó

có một trần nhà hình vòm rất cao. Mọi thứ đều màu trắng, nhưng có ánh sáng chiếu vào, nhưng rất khó để nhìn ra nếu có cửa sổ. Nó như thể trong mờ và ánh sáng đến từ bên ngoài, và nó thắp sáng tòa nhà.

Nó xuyên suốt như một thứ gì đó có thể được thắp sáng từ bên ngoài … đẹp đẽ. Và những chiếc bàn dài, nhưng tôi không thấy ai ở đó. Chỉ những chiếc bàn dài này. Anh ấy đang đi với tôi. Có một lối đi để đi qua, nhưng cảm giác tuyệt vời khi ở đây. Tôi không biết tại sao các bảng lại ở đó. Không có ghế, chỉ có những cái bàn này.

D: Không có người?

A: Không. Tôi cảm thấy họ đang ở các phòng khác ở bên cạnh. Anh ấy sẽ đưa tôi đến một nơi. -Trước kia tôi đã đến nơi này.

D: Nó cảm thấy quen thuộc?

A: Vâng, và có rất nhiều sách … rất nhiều sách. Anh ấy cười với tôi và nói, "Mọi cuốn sách từng có ở đây." Ôi trời ơi! Tôi đã ở đây trước đây, vâng. Tôi không biết khi nào, nhưng tôi đã ở đó. Tôi nhìn thấy nó, các giá với tất cả các cuốn sách.

Và có những người ở đó đang tìm kiếm, đập những cuốn sách, đặt chúng trở lại. Mặc dù vậy, không ai nói chuyện. – Tôi rất vui khi được trở lại đây với những cuốn sách! (Hạnh phúc) Ồ! Oh! Mọi cuốn sách từng có ở đây … mọi cuốn sách. Ôi trời ơi! Nó giống như lướt tay trên cây đàn piano khi bạn chơi những hợp âm đó. Khi bạn chơi những cuốn sách đó, giống như mỗi cuốn sách khi bạn chạm

vào nó, bạn biết cuốn sách đó. Anh ấy nói đừng ngớ ngẩn và chơi nhiều như vậy, nhưng đó là một cảm giác tuyệt vời.

D: Vì vậy, khi bạn chạm vào nó, bạn không cần phải đọc nó? (Không) Bạn chỉ biết bên trong nó là gì?

A: Nó giống như phiên bản Thông báo của Người đọc. Đó là bản tóm tắt điều hành của nó khi bạn chạm vào nó. Bạn có hiểu điều đó không? Bạn vẫn muốn lấy nó xuống và tiếp thu mọi thứ, nhưng bạn có thể lướt ngón tay qua nó và lấy các ghi chú và chơi nó … cảm nhận từng cuốn sách … cảm nhận nó. Oh! Ôi, thật tuyệt vời! (Cô ấy đã rất ngây ngất.) Anh ấy cười với tôi và nói với tôi rằng sẽ có thời gian cho việc đó sau. (Cười) Mọi thứ tôi cần biết sẽ ở trong đó. Anh ấy cười nhạo tôi và nói, "Đúng là như vậy, nhưng có những phần khác nhau và cần có thời gian để chuyển sang các phần khác nhau".

Rõ ràng là cô ấy đã được đưa đến Thư viện trên phương diện linh hồn. Đây là nơi yêu thích của tôi. Dù sao thì tôi cũng yêu thư viện và có thể dành cả ngày cho một thư viện khi tôi đang nghiên cứu. Tuy nhiên, cái này rất đặc biệt vì nó chứa tất cả mọi thứ đã từng được biết đến và mọi thứ đã từng được biết đến. Một kho báu cho một người yêu thích nghiên cứu như tôi. Nó cũng chứa những gì đã được chỉnh lý Hồ sơ Akaskic, đã được mô tả trong nhiều điều đã được làm dịu lại Hồ sơ Akaskic, đã được mô tả theo nhiều cách khác nhau. Mỗi lần tôi đưa khách hàng đến đó, tôi có quyền truy cập vào tất cả thông tin. Phần lớn điều này đã được sử dụng trong sách của tôi.

A: Anh ấy đang đưa tôi vào sâu hơn bên trong đến trung tâm. Anh ấy nói rằng sẽ có một căn phòng đặc biệt dành cho tôi với những cuốn sách của tôi.

D: Vì vậy, đây giống như một thư viện.

A: Vâng. Mọi người đến đây để nghiên cứu và lập kế hoạch cho cuộc sống của họ và thu thập kiến thức về một số thứ, nhưng cũng có rất nhiều phòng. Tôi thậm chí không thể đếm được có bao nhiêu phòng. Nhưng anh ấy đưa tôi đến một căn phòng sẽ là phòng của tôi có sách của tôi. Nó sẽ có cuộc sống của tôi, và cuộc sống của những người khác mà tôi đã ở gần đó.

D: Vì vậy, nó chỉ đặc biệt cho bạn? (Có) Vì vậy, khi mọi người đến đó, họ về phòng riêng của họ?

A: Vâng. Những người khác nhau làm theo cách khác nhau, nhưng anh ấy biết đây là cách tôi thích làm. Anh ấy biết tôi yêu sách. Căn phòng này chỉ là của tôi.

D: Căn phòng đó như thế nào?

A: Đẹp … có một bức tường chỉ là một cửa sổ chắc chắn với ánh sáng, và có những giá và hàng sách. Có một cái bàn ở trung tâm và anh ấy đưa tôi đến bàn này. Có một chiếc ghế cho tôi mà tôi sẽ ngồi. Và anh ấy nhìn tôi và nói, "Bạn biết phải làm gì tiếp theo." Và tôi nói, "Chào, tôi không chắc!" Anh ấy nói, "Bạn biết không … bây giờ hãy gọi cuốn sách cho bạn."

D: Gọi nó cho tôi?

A: Gọi nó cho bạn. Bạn không đứng dậy và đi lấy nó. Bạn gọi nó cho bạn, và sau đó nó ở đó trước mặt bạn. Bất cứ cuốn sách nào bạn cần, nhưng cuốn sách mà anh ấy muốn dành cho tôi bây giờ, mà tôi phải xem, có phải là cuốn sách của cuộc đời tôi mà tôi vừa mới tham gia.

D: Cuốn sách mà bạn vừa rời đi?

A: Có, nhưng anh ấy biết tôi háo hức muốn tiếp tục như thế nào, vì vậy anh ấy sẽ cho phép tôi chồng một vài cuốn sách khác sang một bên. Nhưng anh ấy trêu

tôi, nói với tôi rằng tôi chưa thể nhìn vào chúng. —Khi tôi mở cuốn sách ra, nó giống như nhìn qua một chiếc kính thiên văn, chỉ có điều nó giống một chiếc kính lúp hơn mà cuốn sách trở thành. Và tôi có thể di chuyển nó để tôi có thể nhìn thấy nơi tôi đã sống. Tôi có thể nhìn thấy mesa. Tôi có thể nhìn thấy những tảng đá. Tôi đang nhìn thấy nơi tôi nhỏ bé và chơi với bạn bè, cha tôi, mẹ tôi.

D: Tất nhiên, bạn không sống được lâu trong cuộc đời đó.

A: Không, nhưng điều đó không sao cả. Tôi đã có một số điều mà tôi học được, và tôi biết rằng cha tôi đã đúng. Anh ấy nói với tôi khi tôi còn nhỏ rằng những người bạn mà tôi có có thể là cha của tôi đã đúng. Anh ấy nói với tôi khi tôi còn nhỏ rằng những người bạn mà tôi có có thể không phải lúc nào cũng ở bên cạnh để giúp đỡ tôi. Và điều quan trọng là có những người bạn sẽ giúp đỡ bạn và bạn cũng phải giúp đỡ bạn bè của mình.

D: Bạn nghĩ bạn đã học được điều gì khác từ cuộc đời đó?

A: Gia đình đó rất quan trọng … rất quan trọng. Nhưng tôi không thể giúp họ. Tôi không thể cứu họ, nhưng tôi đã làm những gì tốt nhất có thể. Và nếu tôi không đi, tất cả mọi người sẽ bị tàn sát.

D: Vì vậy, bạn đã tiết kiệm một số?

A: Tôi đã làm. Tôi đã làm.

D: Vì vậy, đó là mục đích của cuộc sống đó?

A: Vâng. Mẹ tôi cần phải sống. Tôi cũng biết được rằng mình đã hơi dại dột vì nhóm săn bắn đã biến mất và bọn con trai chúng tôi là những người được cho là trông coi ngôi làng. Quan sát và nhìn ra ngoài, và chúng tôi đã bận chơi và chúng tôi đã không báo thức đủ lớn.

D: Khi những người đàn ông khác đến? (Đúng) Mọi người đều có quyền mắc sai lầm, phải không?

A: Đúng, nhưng sự vô trách nhiệm giết chết mọi người. Chúng tôi không cố ý làm điều đó, nhưng chúng tôi hiểu tại sao điều quan trọng đối với chúng tôi là thực hiện những gì chúng tôi được chỉ bảo.

D: Có phải người đàn ông này đang nói với bạn những điều này?

A: Không, khi tôi xem qua cuốn sách, tôi thấy nó. Tôi chỉ biết nó. Anh ấy rất an ủi bên cạnh tôi. Anh ấy không phán xét tôi. Anh ấy rất ấm áp và tốt bụng.

D: Có thứ gì bạn phải mang theo khi bước tiếp từ cuộc sống đó không?

A: Bạn không thể cứu tất cả mọi người. Bạn có thể là người thông minh. Bạn có thể khôn lanh. Và cố gắng làm mọi cách để bảo vệ những người mình yêu thương, nhưng cuối cùng … bạn không thể cứu được tất cả họ … không phải lúc nào bạn cũng cố gắng hết sức có thể.

D: Bởi vì mọi người đều có cuộc sống của riêng mình. Họ đều có những bài học riêng để học, phải không? (Có) Bạn có nghĩ rằng bạn đã có tất cả mọi thứ từ cuốn sách đó mà bạn có thể sử dụng?

A: Không, sẽ có nhiều phiên mà tôi có thể quay lại và xem xét nó. Nhưng tôi đã nhận được phần chính, và anh ấy tự hào về tôi vì đã nhận được phần chính. Và chúng ta sẽ quay lại và xem xét nó một lần nữa. Nhưng anh ấy cũng nói với tôi rằng tôi cần phải nghỉ ngơi, và anh ấy sẽ trở lại với chúng tôi.

D: Anh ấy không muốn bạn nhìn vào những cuốn sách khác trên bàn?

A: Anh ấy đang cám dỗ tôi với chúng, nhưng anh ấy sẽ không để tôi có chúng. (Đùa) Bởi vì tôi chưa hoàn thành cái này. Tôi phải hoàn thành những gì tôi đã bắt đầu trước khi tôi tiếp tục. Và anh ấy biết đó là điểm yếu của tôi. Anh ấy biết

đó là điều của tôi trước khi tôi tiếp tục. Và anh ấy biết đó là điểm yếu của tôi. Anh ấy biết đó là những gì tôi phải làm, đang hoàn thành mọi thứ. Nhưng anh ấy đang biến nó thành một sự cám dỗ đối với tôi vì anh ấy biết tôi háo hức đến mức nào trong việc tiếp theo. Tôi biết họ ở đó và trông thật tuyệt vời, vì vậy tôi phải tiếp tục điều này. Nhưng anh ấy muốn tôi nghỉ ngơi trước. – Anh ấy đưa tôi đến một nơi khác và nó đang mở cửa. Có tiếng chim hót. Có một đài phun nước, và tôi có thể thư giãn và chờ đợi ở đó. Tôi nghe thấy ai đó đang hát.

D: Bạn có ở một mình không?

A: Vâng. Tôi có thể nghe thấy mọi người. Tôi có thể nghe thấy giọng phụ nữ hát gì đó, nhưng tôi không thấy ai cả. Nó trông giống như một khu vực ngoài trời với những chiếc ghế dài trong một hình bán nguyệt. Và chúng được chạm khắc và đá trắng, và ở trung tâm là một đài phun nước màu trắng. Và có những cái cây trong rừng ở hậu cảnh. Và tôi có thể nghe thấy tiếng chim hót, nhưng tôi đang ở đó một mình. Anh ấy đã bỏ tôi ở đó cho đến bây giờ.

D: Nghe có vẻ như là một nơi tuyệt đẹp! (Có) Nhưng anh ấy đã không trải qua bất kỳ cuộc sống nào khác mà bạn đã sống?

A: Không. Những cuốn sách khác có trong sách và tôi có thể quay lại và xem chúng khi tôi cần bởi vì đôi khi chúng tôi phải tự nhắc nhở bản thân để không quên những điều chúng tôi đã học trong những kiếp khác. — Tôi đôi khi quá háo hức. — Anh ấy sẽ quay lại với tôi sau, nhưng hiện tại tôi chỉ muốn thư giãn.

Chỉ để chờ đợi và lắng nghe … và để ngắm nhìn thiên nhiên. Phần bản chất là một lời nhắc nhở, để tiếp thu mọi thứ ngay bây giờ và kết nối với điều đó. Cảm nhận gió và hướng nó đi. Và lắng nghe những con chim và không phải lúc nào cũng háo hức làm điều tiếp theo. Chỉ cần ở ngay bây giờ, ngay tại đây. Sẽ có thời gian cho những người khác sau. Sẽ có thời gian. Việc này có thể mất một khoảng thời gian vì anh ấy có thể sẽ dành khá nhiều thời gian chỉ để thư giãn ở

nơi xinh đẹp này để hồi phục sau cái chết của anh ấy trong kiếp sống đó. Và để suy ngẫm về ý nghĩa của cuộc sống đó. Vì vậy, tôi quyết định đưa anh ta đến trước nơi người đàn ông quay lại để đón anh ta, khi anh ta nghĩ rằng anh ta đã nghỉ ngơi đủ lâu. Tôi cho rằng anh ấy sẽ được đưa trở lại thư viện, nơi có những cuốn sách quý giá đang chờ đợi anh ấy.

A: Anh ấy không đưa tôi trở lại thư viện. (Cười) Anh ấy đưa tôi đến nhóm của tôi.

Anh ấy biết đó là người mà tôi đã chờ đợi, nhưng anh ấy đã bắt tôi phải đợi. (Cười và khúc khích) Anh ấy bắt tôi phải đợi.

D: (Cười) Tôi nghĩ bạn thích những cuốn sách?

A: Ồ, tôi có (Cười), nhưng đó là những người tôi đang chờ gặp. Ôi trời ơi! Đó là nhóm của tôi … những người mà chúng tôi đã làm việc cùng nhau. Đó là nhóm của chúng tôi. Chúng ta trở lại trong nhiều kiếp cùng nhau, và chúng ta không còn thân. Ngay cả khi chúng ta trở lại trong nhiều kiếp cùng nhau, và chúng ta không còn thân xác. Ngay cả khi chúng ta không còn trong cơ thể hay khi chúng ta đang ở trong cơ thể, thì vẫn có một phần của chúng ta ở đó. Nó thật thú vị. Nó không hoàn toàn giống nhau, nhưng tất cả chúng ta đều ở đây. Tôi cảm thấy đó là một tuyên bố rất quan trọng, rằng ngay cả khi chúng ta ở trên Trái đất trong một cơ thể, một phần của chúng ta (một khía cạnh) không bao giờ rời khỏi phần linh hồn.

D: Bạn có thích ở cùng nhau không?

A: Ồ, vâng! Chúng tôi làm việc rất tốt với nhau.

D: Vậy khi đi vào kiếp có khi nào gặp nhau không? (Có) Bằng cách đó bạn không bao giờ đơn độc. (Không) Điều gì đang xảy ra với nhóm?

A: Họ đang hỏi tôi, "Điều gì đã làm tôi mất nhiều thời gian như vậy?" Họ biết rằng tôi phải đợi bên ngoài. Tôi không thể tin rằng tôi đã quên về họ. Chúng tôi đi bộ đến sách và ra ngoài để nghỉ ngơi, và tôi quên mất đó là những gì sẽ xảy ra tiếp theo. Làm sao tôi có thể quên chúng? Ôi trời ơi! Chúng thật tuyệt vời. Chỉ cảm thấy thật tuyệt khi được trở lại với họ … thật tuyệt. — Họ đang ngồi vào bàn và nói chuyện. Bảng thú vị bởi vì nó là một bảng tương tác. Nó trông giống như một bản đồ mờ, nhưng khi bạn chạm vào nó, nó sẽ phóng to đến một địa điểm cụ thể. Bạn chạm vào nó một lần nữa và bạn có thể nhìn thấy những người ở nơi đó. Nó giống như Google Earth, nhưng khi bạn chạm vào nó, bạn có thể đến vị trí đó. — Họ đang bận rộn lên kế hoạch. Ồ, nhóm này không bao giờ có thể đồng ý. Mọi người luôn muốn ở một nơi nào đó khác biệt. Họ đang lên kế hoạch. Họ đã chờ đợi tôi. Họ cho rằng nơi này là quan trọng nhất, rằng chúng ta cần phải là nơi chúng ta có thể làm được nhiều việc nhất. Và những người khác ở đây …. Ai đó vừa nói, (với giọng hài hước) "Ồ, chúng ta có thể kết thúc cùng một lúc. Điều gì khác biệt nó làm?" Nhưng chúng tôi rất thích nhau, chúng tôi muốn ở cùng một nơi. Chúng tôi muốn bắt đầu ở cùng một nơi.

D: Vì vậy, họ đang xem bản đồ, cố gắng tìm ra nó?

A: Đang cố gắng tìm ra nơi tiếp theo. Họ đang nghiêm túc trong một khoảnh khắc. Tôi không biết liệu chúng ta đã sẵn sàng cho bước tiếp theo chưa.

D: Nhưng bạn muốn đi cùng nhau. Bạn không muốn đi một mình?

A: Không, chúng tôi sẽ đi. – Có một số người cảm thấy rất rõ rằng chúng tôi cần phải có mặt ở Trung Đông. Nhóm của chúng tôi là đi đến nơi chúng tôi sẽ đến, và làm những gì chúng tôi được kêu gọi làm. Chúng tôi biết điều đó và đôi khi, những gì chúng tôi phải làm có thể đồng nghĩa với việc cuộc sống chung của chúng tôi sẽ rất ngắn ngủi.

D: Có một lý do cho điều đó?

A: Tất cả chỉ là một phần của nó và chúng tôi đã cho thấy một số phần của nó, và một số điều chúng tôi phải tin tưởng. Tôi rất vui khi nhìn thấy họ, và tôi rất vui khi có thể quay trở lại một lần nữa với bạn bè, nhóm của tôi. Nhưng tôi hơi buồn khi nghĩ rằng chúng tôi đã trở lại một lần nữa với những người bạn của tôi, nhóm của tôi. Nhưng tôi hơi buồn khi nghĩ rằng chúng ta đang chọn một cuộc sống khó khăn như vậy cho cuộc sống tiếp theo.

D: Nhưng trong kiếp cuối cùng của bạn, bạn không sống được lâu.

A: Không, nhưng cái tiếp theo sẽ khó hơn. Nó sẽ là viết tắt cho tất cả chúng ta. Trong cuộc sống cuối cùng, có rất nhiều người sống lâu. Và mặc dù tôi đã bị giết, chúng tôi đã có một cuộc sống tốt đẹp bên nhau. Trong phần tiếp theo này, một số người trong chúng tôi sẽ phải đóng một số vai khá khó khăn.

D: Bạn đang được xem kịch bản sẽ như thế nào?

A: Khi chúng tôi chạm vào bản đồ và nó tiến về phía trước, chúng tôi sẽ thấy các tình huống có thể xảy ra. Tôi thấy người Do Thái. Tôi thấy Palestine. Và tôi thấy rất nhiều máu và tôi thấy rằng chúng tôi sẽ ở hai phía đối lập.

D: Có một lý do cho điều đó?

A: Đó là bởi vì chúng tôi phải có khả năng tham gia để đến với nhau. Sẽ có những cơ hội để chúng ta đến với nhau, nhưng cũng sẽ có những cơ hội ngang

nhau để chúng ta tiêu diệt nhau trong cuộc đời đó. Tôi sẽ có cơ hội một lần nữa để giúp đỡ gia đình tôi.

D: Tôi hiểu rồi. Tôi đã tự hỏi mục đích sẽ là gì. Bởi vì khi có xung đột, bạn nghĩ, mục đích là gì? Ý nghĩa của nó là gì?

A: Có vẻ không hợp lý lắm, nhưng chúng tôi phải cố gắng tạo mối liên hệ để chứng tỏ rằng mọi người giống nhau hơn là không giống nhau. Nhóm của chúng tôi đã quyết định đi. Chỉ là ai đang chơi phần nào, và họ đang đợi tôi. Và nó khá rõ ràng về phần của tôi là gì. Tôi chỉ không biết mình sẽ ở bên nào của hàng rào. (Cười)

D: Bạn có thể nhìn thấy bất kỳ cuộc sống nào khác mà bạn sẽ trải qua không? Bạn có thể hiện được phía trước không? Tất nhiên, tôi đang nghĩ về cuộc sống hiện tại của cô ấy với cái tên Amber.

A: Đúng vậy, nhưng một lần nữa, họ bắt đầu trêu chọc tôi về việc nhảy xung quanh và làm những việc khác. Và vì vậy tôi phải gắn bó với từng thứ một. Và tôi biết rằng sau cuộc sống ngắn ngủi tiếp theo ở Trung Đông này sẽ có một cuộc sống hoàn toàn khác sau đó. Nhưng tôi không thể tránh né ngay bây giờ hoặc tôi sẽ không đủ can đảm để làm những việc tôi cần làm.

D: Họ không thể cho bạn biết quá nhiều cùng một lúc? (Không, không.) Điều đó có lý. Nhưng mỗi lần bạn quay lại nơi này?

A: Vâng, tôi đến gặp nhóm của mình và chúng tôi nói chuyện và tiếp xúc với năng lượng của nhau. Và tất cả chúng ta đều ngồi với những năng lượng này và tôi nhận ra một số trong số chúng. Một số trong số chúng là loại ở các cạnh mà tôi không nhìn thấy. Cha tôi của họ. Một số trong số chúng là loại ở các cạnh mà tôi không nhìn thấy. Cha tôi ở đó. Bạn tôi, Rob, đang ở đó. Và còn những người khác, nhưng tôi không chắc họ là ai trong cuộc sống của tôi bây giờ. (Cuộc sống hiện tại của cô ấy.)

D: Vì vậy, bạn phải sống cuộc sống ngắn ngủi trước khi bạn đến trong cơ thể của Amber? (Có) Điều quan trọng là phải làm điều đó trước. (Vâng) Tôi không muốn mất thời gian để trải qua quãng đời đó, vì vậy tôi đã cho cô ấy chuyển đến nơi nó đã hoàn thành và cô ấy đã làm những gì cô ấy phải làm, và cả nhóm đã trở lại với nhau trên tinh thần bên. Tôi muốn đưa cô ấy đến khi cô ấy quyết định nhập vào cơ thể của Amber. "Hai người cùng trở về cùng một chỗ. Còn cuộc sống ở Trung Đông thì sao? Bạn đã làm một công việc tốt? "

A: Tôi nghĩ là tôi đã làm. Trong cuộc sống ở Trung Đông đó, chúng tôi đã chia sẻ âm nhạc. Và anh ấy thấy tôi không xấu xa, và tôi thấy anh ấy không xấu xa, và chúng tôi mang theo điều đó bên mình.

D: Điều gì đã xảy ra nếu đó là một cuộc đời ngắn ngủi?

A: Có một vụ nổ, một tiếng súng và tôi đã chết. (Vấn đề là thực tế.)

D: Nhưng bạn đã học được nhiều thứ, phải không?

A: Đúng vì một phần nào đó trong tôi đã biết trong cuộc đời ngắn ngủi đó phải tiếp tục nhìn vào mắt người khác và xem điều gì đằng sau họ. Và họ không phải tất cả đều xấu xa. Họ chỉ là những con người.

D: Tất cả đều sống cuộc sống của riêng mình. — Nhưng bây giờ bạn đã trở lại nơi này. Nhóm có luôn tụ tập cùng nhau hay một số thực hiện các nhiệm vụ khác nhau?

A: Chào bạn, thật thú vị vì khi họ tập trung quanh bàn, những người ngồi gần nhất trên bàn là những người hiện không còn trong cơ thể. Nhưng về phía những phần bên ngoài là những người còn lại trong nhóm, nhưng họ có ánh sáng mờ hơn. Và điều đó cho chúng ta biết rằng họ được hóa thân. Vì vậy, một

phần trong số họ ở trong căn phòng đó để tham gia, nhưng không theo cách mà họ sẽ làm nếu họ không được hiện thân. Điều đó có ý nghĩa?

D: Vâng, tôi có thể thấy điều đó. Tôi có thể hiểu. Họ ở đó nên vẫn có thể lập kế hoạch.

A: Có, và họ vẫn có thể tham gia vì họ có thể đã được hóa thân và chúng tôi có thể sẽ tham gia cùng họ vào một lúc nào đó. Vì vậy, một phần trong số họ vẫn đang tham gia. Chúng chỉ là một ngọn đèn mờ trong phòng.

Có thể điều này xảy ra khi người đó đang ngủ, và do đó họ không nhận thức được điều đó. Điều này sẽ giải thích cách có thể lập kế hoạch và hợp đồng với những linh hồn đã nhập thể, và sẽ đóng vai mẹ hoặc cha, ông bà, v.v. Tôi đã cho rằng những hợp đồng này được lập trước bất kỳ người cha, ông bà nào, v.v. Tôi đã có. cho rằng những hợp đồng này được thực hiện trước khi bất kỳ linh hồn nào được nhập thể, trong khi tất cả họ đều ở trong thế giới linh hồn. Tuy nhiên, chúng tôi dường như vẫn có liên lạc ngay cả khi đang sống cuộc sống hiện tại. Và các kế hoạch và sự chuẩn bị vẫn đang tiếp tục. Nó cũng cho thấy kế hoạch có thể được thay đổi như thế nào.

D: Họ đang thảo luận về cuộc đời bạn sẽ trở thành Amber?

A: Vâng. Họ nói với tôi rằng tôi sẽ quay trở lại New Mexico. (Cười)

D: Bạn đã từng ở đó chưa?

A: Vâng, là một cậu bé … cậu bé da đỏ.

D: Vì vậy, đó là nơi mà nó đã được. (Có) Có vàng ở đó không? (Không) (Cười) Vì vậy, điều quan trọng là phải quay lại vì những gì đã xảy ra?

A: Chúng tôi vẫn đang giải quyết vấn đề của tôi là cố gắng cứu thế giới. (Cười) Vì vậy, họ nghĩ rằng có thể nếu tôi quay trở lại vị trí cũ, tôi có thể nhớ rằng tôi không thể cứu thế giới. Nhưng tôi có thể cứu mảnh nhỏ của chính mình, đó là tôi. Và họ nói với tôi rằng đó sẽ là một cuộc sống rất khác so với trước đây của tôi, và hơi hài hước về nó. Họ nhắc nhở tôi về thời điểm tôi cố gắng trở nên khôn lanh và ra vào hẻm núi hộp, và cách tôi thiết lập đường mòn. Đó là những gì họ đang làm trong cuộc sống này. Tôi có rất nhiều nơi tôi sẽ phải ngã. Và có thể có những hướng đi sai lầm để đi và trở lại, nhưng tôi phải tìm ra con đường của mình. Vì vậy, họ đang cười.

D: Họ nghĩ rằng thật buồn cười vì tất cả những xác suất và khả năng này?

A: Đúng, và họ biết rằng chúng ta đang tiến gần hơn, và vì vậy khi càng gần thì mọi chuyện càng trở nên phức tạp.

D: Bạn muốn nói gì gần hơn?

A: Chúng tôi sắp hoàn thành giai đoạn này và chúng tôi đang đi đến cuối. Và vì vậy nó trở thành một sự sắp xếp rất phức tạp, phức tạp. Có nhiều sự lựa chọn hơn, nhiều yếu tố hơn để ý chí tự do được thực hiện. Nhiều cơ hội hơn, và bạn phải trải qua, có thể cho thấy bạn có thể vượt qua những cám dỗ nhất định có thể dễ dàng hơn. Và bạn phải vượt qua những điều có thể khiến bạn mất tập trung. Nó rất phức tạp.

D: Chúng có ý nghĩa gì về các giai đoạn cuối cùng?

A: Tôi không biết chúng ta sẽ đi đâu tiếp theo, nhưng chúng ta sẽ không trở lại căn phòng này. Chúng ta sẽ đến một tòa nhà khác. Tôi đoán chúng tôi sẽ tốt nghiệp từ nơi này và chúng tôi sẽ đi đến nơi tiếp theo.

D: Điều đó có nghĩa là bạn sẽ không trở lại Trái đất nữa hay sao?

A: Chúng tôi quay trở lại theo cách khác, và chỉ khi chúng tôi chọn. Đó là lý do tại sao chúng ta phải làm cho nó đúng. đúng.

D: Sẽ không còn cơ hội nào nữa để quay lại sửa sai?

A: Sẽ có, nhưng tôi muốn ở lại với nhóm của mình.

D: Bởi vì mọi người mắc sai lầm.

A: Có, họ làm. Và nó không phải là về sự hoàn hảo. Đó là việc biết rằng việc học là quan trọng. Đó là bạn đang cởi mở và sẵn sàng học hỏi.

D: Họ có thể cho bạn thấy điều gì sẽ xảy ra trong cuộc sống này với tư cách là Amber không?

A: Rất khó.

D: Nhưng một số người trong số này sẽ trở lại với bạn để chơi phần riêng của họ?

A: Vâng. Và khi ở đó, họ là lời nhắc nhở của chính họ về việc chúng ta nên ở đâu và chúng ta đang ở bên nhau, và chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau.

D: Nhưng khi bạn vào thân, bạn không nhớ, phải không?

A: Không, nhưng có sự đồng bộ hóa này và tất cả chúng ta đều biết. Nhưng chúng tôi ở đây để khuyến khích lẫn nhau. Không phải để đi theo con đường dễ dàng. Không phải đi đường ngắn.

D: Con đường ngắn sẽ là gì?

A: Con đường ngắn là tránh xa những kẻ thay đổi.

D: Đó là cách dễ dàng, nhưng bạn không học được nhiều phải không?

A: Không. Bạn sẽ không thể chuyển sang bước tiếp theo, và tất cả họ đều hào hứng với việc chuyển sang bước tiếp theo. Đó là lý do tại sao chúng tôi đồng ý giúp đỡ lẫn nhau. Vì vậy, chúng tôi sẽ không bị mắc kẹt phía sau. Tất cả chúng ta sẽ cùng nhau tiến bộ.

D: Bước tiếp theo là gì? Họ có thể cho bạn biết bất cứ điều gì về nó?

A: Có một nhóm mà chúng tôi sẽ xuất hiện trước mặt, và họ sẽ nói chuyện với chúng tôi. Nhưng nó ở một vị trí khác. Nó ở trên đỉnh của một mái vòm. Nổi trên đỉnh như ánh vàng.

D: Bạn chưa bao giờ đến đó trước đây?

A: Không. Nhóm của tôi thực sự rất muốn đến đó. Chúng tôi biết nó ở đâu. Chúng tôi biết chúng tôi đã không đến đó và đó là nơi chúng tôi sẽ đến tiếp theo.

D: Giống như một lễ tốt nghiệp, bạn nói. (Có) Đầu tiên bạn phải vượt qua những thử thách của cuộc đời này. (Đúng) Và hầu hết những người bạn gặp trong cuộc đời của Amber sẽ là người trong nhóm?

A: Không phải hầu hết. Chỉ một vài người được chọn, và họ sẽ ở đó như những lời nhắc nhở rằng tôi đang ở đúng nơi để làm những điều đúng đắn và đi đúng hướng.

D: Bạn sẽ có con trong cuộc đời này? Bạn có thể thấy điều đó? Đây là một trong những câu hỏi của Amber.

A: Vâng. Tôi đã chọn điều đó và họ đang cười nhạo tôi về những thứ tôi đang chọn. Tôi đang lựa chọn mọi thứ. Tôi không muốn đi trên con đường ngắn. Tôi đang đưa mọi thứ vào danh sách của mình. Và họ đang cười nhạo tôi bởi vì họ nói rằng không thể nào tôi có thể giải quyết được tất cả những điều này. Nhưng tôi rất quyết tâm rằng chúng tôi sẽ thực hiện bước tiếp theo này, giai đoạn tiếp theo, rằng tôi đang tải nhiều nhất có thể.

D: Đó có thể là một thách thức.

A: Như thể chúng ta lấy một viên bi ra khỏi hộp, và chúng ta đặt nó vào một cái bát. Và mỗi viên bi tượng trưng cho một sự thay đổi. Và những người bình thường sẽ chọn một hoặc hai. Những người trong nhóm sẽ chọn một hoặc hai viên bi và cho vào bát. Tôi đang úp cái bát lên trên cùng. Họ không thực sự hài lòng với tôi. (Thích thú.)

D: Bạn có thực sự chắc chắn muốn làm điều đó không?

A: Có vẻ dễ dàng, bạn biết đấy.

D: Ồ, ở đó luôn có vẻ dễ dàng.

A: Tôi biết nếu chúng tôi làm điều này, chúng tôi sẽ tốt nghiệp. Chúng ta sẽ tiếp tục. Họ đang nhìn tôi. Họ đang nói, "Bạn nhận ra khi bạn đặt viên bi vào bát, đó là viên bi của bạn. Những người khác đang ở đó, và họ có thể giải quyết vấn đề ở bên cạnh, nhưng đó là viên bi của bạn. " Và tôi nói, "Tôi biết. Tôi biết."

D: Được rồi. Nhưng bạn có biết gì về những đứa con mà bạn có thể có?

A: Tôi có nhìn thấy một cô bé. Cô ấy thật tuyệt vời và cô ấy có rất nhiều điều để dạy tôi, nếu tôi để cô ấy. Nó sẽ được khó khăn. Cô ấy sẽ khác với tôi và những người xung quanh. Cô ấy không thuộc nhóm này, nhưng tôi đã đồng ý đưa cô ấy đi vì cô ấy có rất nhiều thứ để cho đi. Nhưng đó là một tình huống đặc biệt. Cô ấy có thể dạy tôi nếu tôi để cô ấy, nhưng cô ấy cũng là một viên bi trong bát

của tôi. Cô ấy là một rung động khác. Cô ấy gặp khó khăn khi ở lại Trái đất. Cơ thể của cô ấy rất nhẹ và cô ấy cần học cách để giữ vững cơ thể. Điều rất quan trọng là phải dạy cô ấy điều đó. Hướng dẫn cô ấy cách chơi.

Hướng dẫn cô ấy cách có mặt trên Trái đất và đi bộ xung quanh Trái đất. Càng có nhiều thời gian ở bên ngoài và bên cạnh trái đất, cô ấy sẽ càng trở nên vững chắc hơn. Thiên nhiên. Cô ấy sẽ thăng hoa. Sẽ có rất nhiều nỗi sợ hãi vì đó là một môi trường xa lạ. Cô ấy không quen với việc ở trong một cơ thể. Và cơ thể không phải lúc nào cũng hợp tác với cô ấy. Mô tả này khớp với Adriana, con gái của Amber. Cô ấy đã luôn luôn mô tả này phù hợp với Adriana, con gái của Amber. Cô ấy luôn có vẻ như cô ấy không thuộc về nơi này và cần được quan tâm và yêu thương đặc biệt.

D: Bạn có thể thấy người bạn đời của bạn sẽ là ai trong cuộc đời này không?

A: Hừm. Bạn nói "bạn đời", và họ nói, "Thêm viên bi nữa."

Cô ấy nói rằng những người bạn đời cũng sẽ không thuộc nhóm. Họ sẽ có những bài học khác nhau để Amber học hỏi. Tôi không muốn làm hỏng niềm vui mà cô ấy đang có với nhóm của mình và kế hoạch của họ, nhưng tôi nghĩ đã đến lúc giải đáp thắc mắc của cô ấy. Tôi hỏi liệu tôi có được phép đặt câu hỏi không, và họ đồng ý, "Bạn có thể hỏi." Họ biết chúng tôi đang làm gì và điều đó được phép.

D: Tôi không muốn làm hỏng niềm vui mà họ đang có hoặc yêu cầu những điều mà cô ấy không được biết.

A: Không, chúng tôi sẽ cho bạn biết.

D: Họ biết rằng bạn đang ở trong cơ thể bây giờ, và bạn đang ở đây để cố gắng lấy thông tin.

A: Vâng, tất nhiên. Đó là những gì cô ấy sẽ làm. Cô ấy đã học được rất nhiều điều từ những gì cô ấy được kể. Một trong những câu hỏi của cô ấy liên quan đến công việc hiện tại của cô ấy. Cô không hài lòng với nó, và cảm thấy như mình đang ở ngã ba đường, cố gắng quyết định thay đổi sự nghiệp.

A: Đó là những viên bi. (Cười) Cô ấy biết mình cần phải làm gì. Cô ấy cần phải thay đổi và cô ấy sẽ tìm thấy thời điểm thích hợp, và cô ấy sẽ biết rằng chỉ vì cô ấy có các viên bi trong bát không có nghĩa là tất cả chúng phải đại diện cho một thứ gì đó là gánh nặng. Một nhà vô địch không phải lúc nào cũng là một gánh nặng.

Cô ấy cần phải nhận ra rằng trong cơ thể con người, chỉ có rất nhiều điều mà một người có thể làm, và cũng có những giới hạn. Nếu không, cô ấy sẽ không ở trong cơ thể người. Và cô ấy phải học cách làm việc với cơ thể con người của mình để cho phép cô ấy làm những việc cô ấy cần làm. Khi cô ấy làm ngược lại điều này, cơ thể cô ấy sẽ ngừng hoạt động, và nó đã chứng minh điều này.

D: Nó sẽ nổi loạn nên cô ấy phải dành thời gian cho bản thân và thời gian để nghỉ ngơi?

A: Vâng. Cô ấy không thể chữa lành cho người khác cho đến khi cô ấy tự chữa lành.

Cô đã có một mối liên hệ thú vị với chồng mình qua nhiều kiếp. Họ không cùng nhóm, nhưng có cùng rung động. Họ đã đồng ý giúp đỡ lẫn nhau, và hầu hết suốt đời họ là những người bạn hữu ích. Cha cô ấy là một trong số đó. "Anh ấy đồng ý ở đây trước vì cô ấy nên cha cô ấy sẽ là một thành viên trong nhóm. "Anh ấy đồng ý ở đây trước vì cô ấy để cô ấy biết con đường ở đâu. (Vì vậy, cô ấy sẽ không bị lạc.) Anh ấy đã hoàn thành công việc của mình và hơn thế nữa, và anh ấy đã làm một công việc tuyệt vời trong việc giúp đỡ mọi người. Anh ấy đã có nhiều dịp mà lẽ ra anh ấy có thể ra đi, và mỗi lần anh ấy đều chọn ở lại và giúp đỡ, và chúng tôi cảm ơn công việc của anh ấy ".

Tin nhắn chia tay: Cô ấy sẽ biết rằng cô ấy có thể truy cập tôi bất cứ lúc nào cô ấy cần. Cô ấy chỉ cần trở nên yên lặng và lắng nghe và cô ấy biết những nơi cô ấy có thể đến để nghe tốt hơn và những người cô ấy có thể ở cùng để cô ấy có thể lắng nghe tốt hơn, nhưng chúng tôi sẽ luôn ở đó vì cô ấy. Chúng tôi sẽ tiếp tục ở đó vì cô ấy. Và chỉ cần nhớ về những viên bi. (Chúng tôi đã cười.)

****

Chương 7: MỘT CUỘC ĐỜI NGẮN NGỦI

KIM LÀ một tiếp viên hàng không ĐÃ TRỞ LẠI ở độ tuổi 60. Cô ấy dễ dàng đi vào trạng thái xuất thần, nhưng lại đi vào một cuộc sống dường như chỉ diễn ra trước cuộc sống hiện tại của cô ấy. Nó dường như ở một thị trấn smalL gần đại dương. Cô là một cô gái mười lăm tuổi sống trong một tòa nhà ba tầng có một cửa hàng thức ăn chăn nuôi ở tầng một. Cô sống ở đó với mẹ, cha và ba anh em trai. Mô tả về nhà bếp gợi ý vào cuối những năm 1880 hoặc đầu những năm

1900: một máy bơm nước và một bếp lò. Cửa hàng thức ăn chăn nuôi là công việc kinh doanh của gia đình và họ đã aIL giúp đỡ khi họ không đi học. Công việc của cô là lo việc viết đơn đặt hàng. Đó dường như là một cuộc sống bình lặng, đơn giản cho đến khi tôi chuyển cô ấy về phía trước vào một ngày quan trọng. Cô đang đi xuống cầu thang dẫn từ khu sinh hoạt trên lầu của họ vào phía sau cửa hàng thì cô bị vấp và ngã xuống cầu thang. Cô ấy bị thương nặng, nhưng cô ấy không thể kêu lên. Cô có thể nghe thấy mọi người trong cửa hàng, nhưng cô không thể kêu cứu.

Cô ấy phải nằm đó cho đến khi có người tìm thấy cô ấy và khiêng cô ấy trở lại tầng trên. Khi bác sĩ đến, ông phát hiện ra rằng cô đã bị gãy cổ. "Anh ấy đang trùm một tấm khăn lên đầu tôi. Tôi không nghĩ rằng tôi đã làm được. Bố tôi đi với tôi. Tôi đang quan sát từ bên kia phòng. Tôi ước mình đã không bị ngã, nhưng tôi không thể làm gì với nó ". Vì vậy, cô đã chết một cách bi thảm và đột ngột ở tuổi mười sáu. Tất nhiên, tôi muốn biết chuyện gì xảy ra tiếp theo, khi cô ấy đã ra khỏi cơ thể mình. "Có một ánh sáng. Tôi sẽ lên đó ".

D: Hãy cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra khi bạn đi lên ánh sáng.

K: Nó xảy ra quá nhanh! Nhưng tôi ước điều đó không xảy ra.

D: Nhưng bạn không thể quay lại bây giờ, bạn có thể? (Không) Vậy điều gì xảy ra? Bạn đang trải nghiệm điều gì?

K: Chỉ sự bình yên này thôi. Nó cảm thấy tốt.

D: Bạn ở một mình hay có người khác đi cùng?

K: Tôi không nhìn thấy mọi người. Có một sự hiện diện … "Tôi có thể quay lại không?"

D: Đó là những gì bạn đang hỏi? (Có) Nó nói gì?

K: "Không. Cơ thể của bạn đã tan nát. " Tại sao điều đó phải xảy ra? "Đó là những gì bạn muốn." Tại sao tôi muốn điều đó? Họ nói, "Bạn cần phải … đó là thời gian của bạn. Bạn đã hoàn thành. "

D: Nhưng nó không phải là một cuộc sống quá dài.

K: Vâng, và tôi không nghĩ điều đó công bằng. Họ nói, "Đó là những gì bạn muốn."

D: Yêu cầu họ giải thích cho bạn vì bạn đã quên.

K: "Đó là những gì linh hồn của bạn dự định. Để ở đó trong một thời gian ngắn. Học."

D: Để học những gì?

K: Chỉ là những bài học. Và tôi đã học được gì? Tôi đã học được những gì tôi đã học. Về sự trẻ trung … về phần tốt nhất cho cơ thể của bạn. Cơ thể bạn không bao giờ già đi, nhưng tâm hồn bạn không tiến bộ. Khi cơ thể bạn tan vỡ và bạn còn trẻ, tâm hồn bạn sẽ không tiến bộ. Nó không thể giữ được linh hồn.

D: Nó có thể đã bị tê liệt. (Có) Sau đó, có thể bạn sẽ không thể làm những gì bạn phải làm?

K: Tôi không nên làm bất cứ điều gì khác, tôi đoán vậy. Chỉ để tìm hiểu cảm giác khi còn trẻ. Vì vậy, sau đó bạn sẽ quay trở lại và già đi. Và sau đó bạn muốn già đi và tâm hồn bạn phát triển. Bởi vì bây giờ bạn biết rằng tâm hồn của bạn sẽ không thể phát triển nếu cơ thể bạn tan vỡ khi bạn còn trẻ. Vậy thì

bạn sẽ đánh giá cao việc trưởng thành hơn. Và chăm sóc cơ thể, và cẩn thận hơn. Đừng ngã nếu bạn có thể giúp nó.

D: Sau khi họ nói chuyện với bạn, bạn có đi đâu đó khác không?

K: Có một sự bùng nổ … hơi ấm … giống như bạn đang ở trong một cái kén hay gì đó.

D: Ai đó đã nói với bạn làm điều đó?

K: Vâng. Tôi phải tiếp tục và trở thành một phần của vũ trụ ở đó. Hãy là một phần của điều đó trong một thời gian. — Vào trong ánh sáng bùng nổ đó … chỉ để nghĩ về điều đó.

D: Để nghĩ về cuộc sống mà bạn vừa rời đi?

K: Để sẵn sàng một lần nữa cho một cái khác.

D: Bạn có phải làm một cái khác không? (Có) Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

K: (Vui mừng) Tôi nghĩ điều đó ổn. Tôi muốn sống lâu hơn, và tôi không muốn lên cầu thang. (Cười lớn.)

D: Bạn không muốn có cơ hội để điều đó xảy ra một lần nữa. (Cười) Bạn đang nói chuyện với ai đó về kế hoạch của mình?

K: Vâng. Chúng ta đang nói về nó. Về việc nếu bạn quay trở lại, hãy trở thành những gì bạn muốn, bạn sẽ sống được bao lâu và tất cả những thứ đó.

D: Lập kế hoạch?

K: Vâng. Vì vậy, tôi phải suy nghĩ về điều đó và mất nhiều thời gian để tìm ra điều đó.

K: Vâng. Vì vậy, tôi phải suy nghĩ về điều đó và mất nhiều thời gian để tìm ra điều đó. Họ nói về những khả năng khác nhau. Họ hỏi, "Chào mừng, bạn có muốn sống quanh tuyết không?" Không, không … tôi thích tuyết, và đôi khi tôi ở quanh tuyết, nhưng tôi không muốn sống ở đó. – Nhưng tôi nghĩ rằng tôi đã lên kế hoạch cho cuộc sống này mà tôi đang ở ngay bây giờ.

D: Đó có phải là những gì họ đang cho bạn thấy không? (Có) Bạn đang thực hiện các kế hoạch như thế nào?

K: Tôi chỉ có một tờ giấy lớn, một cây bút chì và một cây viết. Và chúng tôi đang tìm ra tất cả. Và họ nói, "Chào mừng, bạn không còn nhiều điều để học nữa, nhưng bạn cần học cách chăm sóc cơ thể của mình. Bạn đã học được rất nhiều. "

D: Bạn đang lập kế hoạch với người khác hay sao?

K: Vâng. Bạn biết đấy … nơi bạn quyết định sống … gia đình … và tất cả những thứ đó. Tôi đoán rằng tôi đã quyết định về cuộc sống này ngay bây giờ, và tôi đã cố gắng giữ mình khỏi cầu thang. Điều đó thật tệ. (Cả hai chúng tôi đều cười.)

D: Bạn đang nói về cuộc sống với tư cách là Kim? (Có) Có ai trong cuộc sống đó mà Kim biết bây giờ không?

K: David (chồng hiện tại của cô ấy) … Tôi nghĩ anh ấy là bác sĩ.

D: Tại sao bạn lại đồng ý quay lại với anh ấy?

K: Bởi vì tôi đã ra đi, và tôi không có cơ hội để biết anh ấy. Và anh ấy có vẻ thực sự tốt và quan tâm. Anh ấy đã khóc.

D: Vì vậy, anh ấy đồng ý trở lại cuộc sống của Kim để giúp đỡ? (Vâng, vâng.) Kim đã hỏi về con gái nuôi của cô, Robin. "Bà là mẹ của tôi trong cuộc đời đó. Cô ấy thực sự khó chịu vì tôi đã đi ".

D: Cô ấy muốn ở với bạn một lần nữa? (Có) Nhưng cô ấy không thể đến với tư cách là con ruột của Kim? (Không) Cô ấy có biết trước rằng cô ấy sẽ được nhận làm con nuôi không?

K: Vâng, đó là một phần trong kế hoạch của cô ấy. – Tôi gần như đã làm được. Tôi gần như tan nát cơ thể. (Karen bị tai nạn xe hơi.) Nhưng cô ấy phải đến được với tôi.

D: Và cô ấy đã chọn bạn thay vì cha mẹ đẻ? (Có) Có lý do cho điều đó không?

K: Ồ! Họ mười sáu tuổi! Khi bà là mẹ của tôi, tôi mười sáu tuổi và tôi đã phá nát cơ thể của mình. Sau đó cô phải rời xa cha mẹ đẻ của mình vì họ mới mười sáu tuổi và quá trẻ để giữ cô lại. Và hãy đến với tôi một lần nữa.

D: Vì vậy, đây là thỏa thuận trước rằng họ sẽ từ bỏ cô ấy. Cô đã biết rằng Kim sẽ là mẹ nuôi của cô. (Vâng.) Điều đó thật thú vị bởi vì nó cho thấy rằng tất cả đều rơi vào nhau. Điều đó thật thú vị bởi vì nó cho thấy rằng tất cả đều rơi vào nhau.

K: Vâng. Tôi hy vọng những bậc cha mẹ đó không sao.

D: Chúng ta có thể tìm hiểu. Bạn đang thực hiện một công việc tuyệt vời khi trả lời các câu hỏi, nhưng tôi nghĩ chúng ta sẽ gọi cho người khác có nhiều câu trả lời hơn. Ổn chứ? (Đúng)

Sau đó tôi gọi cho TT. Tôi luôn hỏi nó cùng một câu hỏi đầu tiên, "Tại sao bạn lại chọn cuộc sống đó cho Kim xem?"

K: Vì vậy, cô ấy sẽ thấy rằng cô ấy cần phải chăm sóc cơ thể của mình.

D: Cô ấy đã gặp một số tai nạn, phải không? (Vâng) Cô ấy thực sự làm rối tung cơ thể, phải không? (Các bạn) Tiềm thức không thể ngăn điều đó xảy ra?

K: Không, chúng tôi đã không. Chúng tôi nghĩ rằng cô ấy cần được nhắc nhở. Cô ấy đã bắt đầu quên.

D: Cô ấy nói với chúng tôi về việc con gái cô ấy đã quyết định trở thành con nuôi như thế nào. Còn bố mẹ đẻ của Robin thì sao? Họ còn rất trẻ khi có Robin. Bạn có thể xem họ có ổn không?

Đây là một câu hỏi mà Kim đã yêu cầu để tìm hiểu.

K: Mẹ ruột là anh trai của cô ấy trong kiếp sống đó. Mẹ cô thực sự rất bận rộn với cửa hàng, và bà phải chăm sóc đứa em trai nhỏ bé đó.

D: Vì vậy, đã có những thỏa thuận được thực hiện giữa tất cả mọi người? (Có) Chà, Kim bày tỏ lo lắng. Cha mẹ có Robin còn rất trẻ, mười sáu tuổi. Cô đang tự hỏi điều gì đã xảy ra với họ trong cuộc sống hiện tại này. Tôi biết bạn có thể nhìn thấy những thứ này nếu nó phù hợp. Điều gì đã xảy ra với họ sau khi Robin được sinh ra?

K: Cô ấy đã đi học và có những đứa trẻ khác.

D: Điều đó sẽ làm cho Kim cảm thấy tốt hơn nếu cô ấy biết điều đó. Vì vậy, tất cả đã trở nên tốt đẹp.

Một trong những vấn đề thể chất của Kim là lo lắng về cổ họng của cô. (Tuyến giáp) Tôi hỏi điều gì đã gây ra vấn đề cho cô ấy. "Cô ấy muốn kêu cứu. Khi bị ngã cầu thang và gãy cổ, cô ấy nằm một lúc lâu và cố kêu nhưng không được ".

D: Tại sao nó lại ảnh hưởng đến cổ họng của cô ấy bây giờ?

K: Cô ấy vẫn đang cố gắng kêu cứu. Điều này bắt đầu khi mẹ cô ấy bị ốm. Chỉ cần mẹ cô ở đó, cô không sao cả. Nhưng khi mẹ cô bắt đầu ốm và chết, cô lại muốn khóc.

Sau đó, tôi tiếp tục liệu pháp để loại bỏ các triệu chứng cổ họng trong quá khứ với cô gái kia, và để trấn an Kim rằng dù sao cô ấy cũng không thể làm gì để giúp mẹ khi bà ấy sắp chết. Đơn giản là cô ấy đang tự trừng phạt bản thân. Vì đó chỉ là một lời nhắc nhở còn sót lại từ một kiếp sống khác, TT đã đồng ý chữa lành cổ họng và đưa mọi thứ trở về quá khứ. Nó đã chữa lành nó bằng cách truyền năng lượng đến các tuyến ở cổ của cô ấy và làm chúng thư giãn. TT nói, "Bạn không cần phải khóc. Bạn chỉ cần thư giãn ". Sau khi hoàn thành, tôi chuyển sang câu hỏi tiếp theo của cô ấy. Cô lo lắng về việc ù tai. Nó sẽ chuyển từ bên này sang bên kia. Trong các trường hợp khác, tôi đã được nói rằng nó phải làm với việc điều chỉnh tần số. Tôi nghi ngờ câu trả lời sẽ giống nhau trong trường hợp này. "Điều gì gây ra điều đó?"

K: Trái đất. Các rung động đang thay đổi và nó sẽ xảy ra. Cô ấy sẽ phải điều chỉnh các tần số. Chúng tôi có thể giúp đỡ bằng cách nâng cao sự rung động của cô ấy. Tai nạn đã khiến cơ thể cô gặp nhiều vấn đề nghiêm trọng và phải

phẫu thuật. TT đã gặp khó khăn hơn khi cố gắng điều chỉnh cơ thể của cô ấy theo các rung động bởi vì: "Chắc chắn có rất nhiều dây trong đó! Đó là lý do tại sao rất khó để điều chỉnh tần số. Hãy xem chúng tôi có thể làm gì ".

D: Điều đó xảy ra khi cô ấy phá vỡ cơ thể một lần nữa. (Có) Bạn có thể giúp về tần số rung để nó không làm phiền cô ấy không?

K: Chỉ đang cố gắng điều chỉnh nó.

D: Tất cả các dây đó có tạo ra hiệu ứng nối đất hay không?

K: Nó làm tăng tần số … nhiễu. Nó can thiệp vào quá trình tự nhiên.

Cô ấy khá tốt mặc dù với tất cả đang diễn ra. Đang cân nhắc – Chúng tôi đã bảo cô ấy chăm sóc cơ thể đó. (Cười)

****

WILMA ĐÃ ĐI qua một cuộc sống đơn giản, trần tục, nguyên thủy khi tôi yêu cầu cô ấy tiến tới một ngày quan trọng khi có điều gì đó đang xảy ra. Khi cô ấy làm vậy, rõ ràng là cô ấy đã nhảy vọt sang một cuộc đời khác.

W: (Điên cuồng) Có nước. Tôi không thở được.

D: Ý bạn là gì?

W: Tôi đang ở dưới nước. Tôi không thở được.

Tôi đã loại bỏ mọi cảm giác khó chịu về thể chất, vì vậy cô ấy sẽ có thể nói chuyện với tôi một cách khách quan, nếu cần.

D: Làm thế nào bạn xuống nước? Bạn có thể lùi lại và tìm hiểu điều gì đã xảy ra. Bạn có thể nhìn thấy nó. Nó sẽ không làm phiền bạn chút nào khi nhìn vào nó.

W: Có một chiếc ô tô và nó đã lao khỏi cây cầu.

Đó là một bất ngờ. Bây giờ rõ ràng là cô ấy đã nhảy cóc. Tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc theo đuổi nó.

D: Bạn có ở trong xe không?

Giọng cô ấy run lên vì sợ hãi khi cô ấy trả lời, "Có."

D: Không sao đâu. Bạn có thể nhìn vào nó. Bạn đang lái xe hay sao? W: Không … tôi ngồi ở ghế trước.

D: Ai đã lái xe?

W: Mẹ tôi.

D: Còn ai trong xe nữa?

W: Em gái tôi.

D: Bạn bao nhiêu tuổi?

W: Bảy.

D: Bạn có đi đâu đó không?

W: Tôi đoán vậy.

D: Bạn đã sống xung quanh đó ở đâu đó?

W: Uh-huh … không thực sự gần, nhưng xung quanh đó.

D: Bố của bạn đâu?

W: Tôi không biết.

D: Chuyện gì đã xảy ra? Bạn có thể nhìn vào nó. Bạn không cần phải trải nghiệm nó.

W: Cô ấy đánh cái gì đó hoặc …. Chúng ta đang ở trên cầu. Chiếc xe phía trước vừa đi qua thành cầu và lật nhào và nó chạm vào mặt nước, và nước tràn qua

thành cầu và lật và lật xuống nước, và nước bắt đầu tràn vào cửa sổ, và tôi không thở được.

Tôi lại lấy đi mọi cảm giác khó chịu về thể chất. "Bạn có biết nếu mẹ của bạn và em gái của bạn có xung quanh bất cứ nơi nào?"

W: Không. Không ai trong chúng tôi ra ngoài. Tất cả chúng tôi đã chết.

D: Bạn đang ở trong xe?

W: Đúng vậy – Tôi đang chuẩn bị.

D: Bạn sẽ không cảm thấy nó. Bạn sẽ không cảm thấy khó chịu gì cả. — Đó là một cú sốc, phải không?

W: Vâng, tôi không thấy nó đến.

D: Mẹ của bạn cũng không, phải không? (Không) Cô ấy không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Tôi đưa cô ấy về phía trước đến nơi nó đã kết thúc và cô ấy đang ở phía bên kia của nó. Sẽ dễ dàng hơn để có được thông tin sau khi người đó đã rời khỏi cơ thể. Tôi không cần họ phải trải qua cái chết thực sự. Tôi hỏi Wilma (đứa trẻ) liệu cô ấy có thể nhìn thấy chiếc xe không.

W: Nó ở dưới nước. Nó chìm cùng với tất cả mọi người trong đó.

D: Có ai biết bạn đã xuống nước không?

W: Không, không có ai xung quanh cả.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

W: Chà, tôi đã chết trong đó, vì vậy tôi đoán tôi chỉ đang trôi nổi thôi.

D: Mẹ của bạn và chị gái của bạn có xung quanh không?

W: Họ đang ở dưới nước. Họ cũng chết, nhưng tôi không nhìn thấy họ nữa. – Tôi không thực sự muốn đi.

D: Tại sao không?

W: Bởi vì tôi không muốn chết.

D: Bạn còn trẻ. (Ừ) Nhưng đó là một tai nạn. (Yeah) Bạn có một cuộc sống tốt không?

W: Tôi muốn nó tồn tại lâu hơn.

D: Đó là một bất ngờ. Nó không được kết thúc nhanh như vậy. (Không) Bạn có thấy ai không? có ai không?

W: Vâng, có một số người ở trên này đang đợi. Họ biết tôi đang đến.

D: Bạn có định nói chuyện với họ không?

W: Uhhuh, có bố tôi ngay bây giờ.

D: Bạn có thể hỏi họ tại sao nó lại xảy ra. Tại sao bạn lại chết trẻ như vậy?

W: Anh ấy chỉ nói rằng tôi không cần ở dưới đó lâu hơn. – Tôi muốn ở lại. – Tôi sẽ nhanh chóng quên đi cảm giác ở dưới đó, và sau đó tôi biết tại sao tốt hơn nên ở trên đây.

D: Nhưng bạn đã ở đó trong một thời gian ngắn.

W: Anh ấy nói đó là tất cả những gì tôi cần. Anh ấy nói rằng tôi đã học được những gì tôi cần.

D: Bạn cảm thấy thế nào về nó?

W: Chà, như tôi đã nói, tôi thích ở lại đó, nhưng có lẽ ở trên này tốt hơn. Nó không bị hạn chế. – Có một số người khác ở đây. Có dì của tôi. Cô ấy là dì của tôi.

D: Vì vậy, có những người mà bạn biết. Bạn phải đi đâu bây giờ? Có ai nói không?

W: Không, chúng tôi chỉ đang đứng ở đây … đang lơ lửng ở đây, tôi nên nói. Họ nói rằng chúng ta phải đi lên, nhưng không có gì vội vàng. Anh ấy nói rằng nó không giống như nó ở dưới đó. Tôi có thể làm điều đó trong thời gian của riêng tôi.

D: Bạn muốn làm gì bây giờ?

W: Tôi đã sẵn sàng để đi lên, tôi đoán vậy. – Tôi không thể quay lại.

D: Cũng có thể đi lên và xem những gì ở đó.

W: Vâng. Anh ấy thích nó ở đó. Anh ấy chỉ nắm lấy tay tôi, và chúng tôi sẽ đi lên. Dì của tôi đang đến. – Tôi không thể nhìn thấy nhiều ngay bây giờ. Trời chỉ có mây. Có thứ trong không khí.

Tôi di chuyển cô ấy về phía trước nhanh hơn khi cô ấy đến nơi mà cô ấy phải đi.

W: Tôi không biết đây là đâu. Tôi vẫn không thể nhìn thấy rất nhiều. Có nhiều thứ trên đường. -Được chứ. Có ai đó ở trên đó. Bây giờ tôi biết tôi nên biết họ, nhưng tôi không biết đó là ai. Anh ấy hơi "bẩn thỉu", nhưng tôi chỉ biết đó là người mà tôi đã từng tiếp xúc ở đây trước đây.

D: Vì vậy, bạn cảm thấy bạn đã ở đây trước đây?

W: Vâng, rất nhiều lần.

D: Vì vậy, nó quen thuộc với bạn bây giờ rằng bạn ở đó?

W: Vâng, tôi nghĩ vậy. (Thì thầm) Tôi ước tôi biết anh chàng đó là ai. Tôi không biết anh ấy làm gì lúc này. Tôi không thể mô tả. Anh ấy chào đón tôi khi tôi trở lại đó. – Bố tôi đi rồi. Anh ta phải đi nơi khác.

D: Anh ấy có một công việc phải làm?

W: Tôi nghĩ anh ấy chỉ làm vậy … chỉ để chắc chắn rằng tôi đã đến đó. — Vì vậy, bây giờ tôi chỉ đứng ở đây với người này.

D: Anh ấy có định đưa bạn đi đâu đó không?

W: Chúng tôi sẽ đi qua đây ngay bây giờ, vì vậy đó là những gì chúng tôi đã làm. — Có sương mù như vậy. Tôi không thể nhìn thấy .— (Cười) Ồ, tôi ước mình có thể làm được điều đó!

D: Cái gì?

W: Anh ấy chỉ thay đổi cách nhìn … chỉ như vậy thôi. Anh ấy đang thay đổi bản thân quá nhanh. – Ồ, anh ấy thật hài hước. Không phải lúc nào anh ấy cũng làm điều đó.

D: Để xem anh ta đưa bạn đi đâu. Nó sẽ trở nên rõ ràng hơn.

W: Tôi đang đi học. — Tôi thấy đá màu trắng và một số bậc thang và đá hoa cương và nó khá lớn … giống như những bậc thang chạy một quãng đường dài. Có lẽ chỉ có khoảng sáu bước, nhưng chúng chạy qua một quãng đường dài. — Vì vậy, chúng ta sẽ đến trường. Và tôi đã ra ngoài, bây giờ tôi đang ở trong và tôi thậm chí không thể nhìn thấy cửa. Làm thế nào để bạn thích điều đó?

D: Trường học như thế nào?

W: Có rất nhiều thứ đang diễn ra ở đây, nhưng đây là nơi tôi tìm ra những gì tôi sẽ làm tiếp theo.

D: Họ sẽ dạy gì cho bạn ở trường đó?

W: Chỉ cần làm thế nào để xử lý mọi thứ trên Trái đất … rắc rối như vậy ở dưới đó.

D: Ý bạn là làm thế nào để xử lý mọi thứ khi bạn trở lại cơ thể?

W: Vâng, bởi vì ở trên đây, chúng ta có thể thấy cách xử lý mọi thứ ở dưới đó. Nó dễ dàng hơn để xem nó từ trên đây. Nhưng ở dưới đó, bạn không thể nhìn

thấy gì cả. Nó chỉ là vô lý. Đó là lý do tại sao tất cả chúng ta phải làm rõ vấn đề ở đây.

D: Khi bạn ở dưới đó, nó không phải lúc nào cũng đi đúng hướng, phải không?

W: Không, vì chúng tôi không thể nhớ mình đang làm gì. Chúng tôi thật đáng thương.

D: Họ nói tại sao bạn không thể nhớ?

W: Chà, để xem. Anh ấy chỉ nói rằng nó sẽ quá khó hiểu. Tôi nghĩ sẽ dễ dàng hơn nếu tôi có thể nhớ, nhưng anh ấy nói sẽ không. – Tôi muốn nhớ, nhưng anh ấy nói rằng đó không phải là cách.

D: Anh ấy nghĩ nó sẽ khó hiểu hơn nếu bạn biết?

W: Vâng, đó là những gì anh ấy nói. Anh ấy nói rằng chúng tôi chỉ được lập trình để đi đúng hướng và bằng cách nào đó được lập trình nội bộ. Anh ấy nói rằng ở đây chúng tôi sẽ làm mọi thứ với bạn. Và bởi vì chúng tôi đã làm điều đó, khi bạn xuống đó, bạn sẽ biết, mặc dù bạn không thực sự nhớ. Bởi vì anh ấy nói rằng tất cả đều được ghi lại ở đó, vì vậy bạn không cần phải lo lắng về điều đó. Khi mọi người ở đây, chúng tôi xem xét kế hoạch với họ. Vì vậy, ngay cả khi mọi người quay trở lại Trái đất, họ biết kế hoạch là gì, ngay cả khi họ không thực sự, trích dẫn, không trích dẫn, "hãy nhớ." Họ biết. Họ chỉ không biết rằng họ biết.

D: Nhưng nhiều khi họ xuống đây, mọi thứ không phải lúc nào cũng diễn ra theo kế hoạch, phải không?

W: Không, nhưng chúng tôi cũng có các bản sửa lỗi cho điều đó.

D: Ý bạn là gì?

W: Chà, bạn biết đấy, chúng tôi cố gắng tác động một chút nếu chúng tôi cần, chỉ để giúp mọi người đi đúng hướng hoặc đưa mọi người trở lại đúng hướng hoặc bất cứ điều gì chúng tôi có thể quản lý từ vị trí của chúng tôi, mà không vi phạm bất kỳ quy tắc nào.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó? Khi họ ở trên Trái đất, mọi người không thể nhìn thấy bạn ở trên đó.

W: Không, họ không thể nhìn thấy tôi, điều đó tốt. Bởi vì nếu họ có thể nhìn thấy tôi, tôi có thể không làm được những việc tôi làm. — Đôi khi bạn phải khuyến khích mọi người đi theo hướng mà họ không nghĩ đến hoặc không muốn đi.

D: Đó không phải là can thiệp?

W: Không, chúng tôi làm điều đó theo quy tắc. Chúng tôi biết các quy tắc và chúng tôi không bao giờ vi phạm các quy tắc.

D: Các quy tắc là gì?

W: Chỉ là bạn không thể can thiệp, và bạn không thể đi xuống cầm tay ai đó và dẫn họ đi xung quanh. Nhưng đôi khi bạn có thể thiết lập các khối đường; chặn một con đường nhất định có thể thay đổi mọi thứ đối với nhiều người. Chúng tôi cố gắng không làm nhiều hơn những gì chúng tôi phải làm.

D: Họ có ý chí tự do khi họ trở lại trong một cơ thể, phải không?

W: Vâng, vâng. Họ có thể làm rất nhiều thứ nếu họ muốn.

D: Bạn định lập một kế hoạch?

W: Chà, tôi sẽ làm việc với cô ấy, và chúng ta sẽ tìm hiểu xem cô ấy cần làm gì tiếp theo. Nhưng tôi nghĩ cô ấy sẽ đi học một thời gian. cần phải làm gì tiếp theo. Nhưng tôi nghĩ cô ấy sẽ đi học một thời gian.

D: Cô gái nhỏ? (Có) Cô ấy cần đi học để được đào tạo?

W: Chà, chúng tôi không thực sự gọi đó là đào tạo, nhưng có những thứ cô ấy cần biết trước lần này vào lần sau. Vì vậy, cô ấy sẽ làm điều đó trong khi chúng tôi đang thực hiện kế hoạch.

D: Cô ấy có gì để nói về kế hoạch không?

W: Ồ, vâng. Nếu cô ấy không muốn làm điều đó, chúng tôi sẽ làm một cái khác. Chúng tôi không muốn ai đó làm điều gì đó mà họ không muốn làm. Không vui đâu.

D: Họ phải đồng ý với nó sau đó? (Ồ, vâng, vâng.) Nhưng sau đó kế hoạch có thể bị thay đổi khi họ quay trở lại Trái đất?

W: Còn tùy. Đã có lúc kế hoạch bị thay đổi, nhưng chúng tôi cố gắng không làm điều đó. Ý tôi là, chúng tôi cố gắng đảm bảo kế hoạch chắc chắn trước khi chúng tôi cử bất kỳ ai xuống.

D: Bởi vì bạn có tất cả những người khác với kế hoạch của họ.

W: Đúng vậy, và như bạn biết, tất cả chúng đan xen vào nhau.

D: Đôi khi họ không làm việc theo cách mà người đó mong muốn.

W: Ồ, không, và họ có ý chí tự do. Vì vậy, có những điều xảy ra không như thể họ đã chọn như vậy.

D: Đó là tất cả những ảnh hưởng khác.

W: Đúng vậy. Cô ấy sẽ ở trong một số loại lớp phổ thông cho đến khi chúng tôi nhận được kế hoạch. Và một khi chúng tôi có được kế hoạch, chúng tôi sẽ biết rõ hơn những gì cô ấy cần làm trong vòng tiếp theo. Trước tiên, chúng tôi cùng cô ấy xem lại kế hoạch và nếu cô ấy thích, chúng tôi sẽ gửi cô ấy đến các khu vực khác nhau để cô ấy có thể học hỏi những điều, nhưng chúng tôi sẽ giúp ích cho cô ấy trong cuộc sống đó.

D: Tại sao cô ấy chết quá trẻ trong vụ đắm xe?

W: Chúng tôi không cần cô ấy ở đó nữa. Cô ấy đã đồng ý chạy ngắn hạn vào thời gian đó.

D: Cô ấy đã học mọi thứ mà cô ấy phải học?

W: Vâng, và cô ấy cũng đang giúp đỡ một số người khác, tôi tin rằng, nếu tôi nhớ không nhầm.

D: Khi cô ấy chết, cô ấy không muốn đi ngay lúc đó.

W: Không, hầu hết mọi người thường không. Không phải lúc nào cũng vậy. Một số người đang uốn éo, nhưng … chúng vẫn còn dính vào cơ thể. Và họ không biết mình đang đi đâu. Họ không nhớ đã lên đây trước đây. Họ nghĩ rằng họ đang đi đâu đó mà họ không biết, vì vậy họ sợ hãi. Và cô ấy còn nhỏ nên có lẽ cô ấy sợ hãi hơn một người lớn, có lẽ, điều đó chỉ phụ thuộc. — Chúng tôi muốn cô ấy trở lại đây. Chúng tôi có một số việc đang diễn ra phụ thuộc vào. — Chúng tôi muốn cô ấy trở lại đây. Chúng tôi đã có một số điều mà cô ấy thích.

Tôi chuyển cô ấy trước để xem kế hoạch là gì, cô ấy phải làm gì.

W: Nó chưa được đặt thành đá, nhưng chúng tôi đang nghĩ về một con đực. Tôi thấy một bộ đồ công sở và … tôi không biết liệu cô ấy có muốn làm điều này hay không.

D: Ý bạn là trở lại như một người đàn ông?

W: Chà, không phải vậy. Cuộc sống của cô ấy sẽ thực sự phức tạp. Tôi không biết bây giờ cô ấy có cần bất cứ điều gì phức tạp như vậy không .— (Đang nói chuyện với người khác.) Ồ! Vâng, chúng ta cần phải … Tôi không nghĩ điều này phù hợp với cô ấy. Đó có phải là của người khác không? Tôi nghĩ rằng họ đã có các kế hoạch lẫn lộn. (Cười và thì thầm.) Được rồi, bạn đi lấy nó.

D: Điều đó đôi khi xảy ra? Họ làm cho chúng lẫn lộn?

W: Chà, không nên đâu .— (Cười) Chúng tôi muốn chắc chắn rằng mọi người đều có được kế hoạch phù hợp. Vâng, hơi bị nhầm lẫn ở đó … xin lỗi.

D: Bạn có nhiều người đang chăm sóc ở đó không?

W: Vâng, và kế hoạch thực tế đó là dành cho người đi trước cô ấy.

D: Được rồi. Hãy để người đó có một cái phức tạp. (Cười) – Được rồi, bạn thấy kế hoạch của cô ấy là gì? Điều gì có vẻ đúng?

Ngay từ đầu tôi đã biết rằng chúng tôi đang nói về Wilma trong cuộc sống hiện tại của cô ấy vì nếu cô gái nhỏ kia chết trong một vụ tai nạn xe hơi thì đó không thể là quá xa trong quá khứ. Wilma sinh năm 1963 nên có lẽ đó là cuộc sống trước khi cô ấy hiện tại.

W: Tôi đã làm một số thứ ở đây, và có vẻ như lần sau cô ấy sẽ làm mẹ. Đó là tất cả những gì tôi có thể thấy.

D: Đó có phải là một kế hoạch tốt không?

W: Chà, tôi không muốn làm điều đó, nhưng … bây giờ cô ấy đang lắc đầu. Cô ấy không muốn làm điều đó. Cô ấy không muốn làm mẹ. (Cười) Trong cuộc đời này, Wilma chưa từng kết hôn và chưa có con.

D: Cô ấy có tiếng nói cuối cùng, phải không?

W: Vâng. Chúng tôi không bao giờ bắt ai đó làm bất cứ điều gì họ không muốn. — Thông thường mọi người sẽ tìm ra nếu họ nghĩ rằng họ không muốn làm điều đó. Thông thường nếu họ nghĩ mọi người sẽ tìm ra nếu họ nghĩ rằng họ không muốn làm điều đó. Thông thường, nếu họ nghĩ về nó đủ lâu, họ có thể thấy họ sẽ vượt qua con đường đó như thế nào, vì vậy họ sẽ làm điều đó.

D: Tôi đã nghĩ rằng một số người không thể được tin tưởng để tự quyết định.

W: Chà, có những cái đó, nhưng tôi không làm gì với những cái đó. Ai đó khác giải quyết điều đó.

D: Bạn đã chỉ cho cô ấy một kế hoạch khác?

W: Chúng ta sẽ phải giải quyết một vấn đề. Sẽ mất một chút thời gian để nghiên cứu nó để đảm bảo rằng chúng tôi sắp xếp mọi thứ đúng cách. — Tôi muốn cho cô ấy một điều tốt đẹp … không quá đau thương như lần trước.

D: Nó sẽ dài hơn cái cuối cùng?

W: Tôi nghĩ vậy, vâng. Vâng, nó sẽ thuận buồm xuôi gió hơn. Cô ấy thích thứ gì đó không tẻ nhạt.

D: Đôi khi một đoạn ngắn như thế có phải là bài học cho người khác không?

W: Đôi khi đúng như vậy, và có một số bài học cho những người khác liên quan đến tình huống đó.

Tôi chuyển cô ấy đến nơi có kế hoạch vững chắc và hỏi cô ấy có đồng ý không.

W: Cô ấy sẽ có một nghề nghiệp hoặc một công việc. Cô ấy thích điều đó. Cô ấy sống qua bảy tuổi, vì vậy cô ấy thực sự thích điều đó. Thật tốt nếu bạn muốn ở dưới đó lâu như vậy. Tôi không muốn như vậy, nhưng cô ấy nghĩ đó là một ý tưởng tuyệt vời.

D: Loại nghề nghiệp?

W: Tôi không thể nói. Cô thích nó, bất kể nó là gì. Cô ấy thích ý tưởng về nó.

D: Cô ấy sẽ đồng ý với nó?

W: Tôi nghĩ vậy. Cô ấy phải xem phần còn lại của nó, nhưng tôi nghĩ cô ấy thích nó. Nó sẽ được một thời gian.

D: Không đi ngay?

W: Ồ, không. Bây giờ cô ấy thích điều này, có một số điều chúng tôi sẽ cho cô ấy thích nghi.

Mặc dù thực thể mà tôi đang nói đến không có khái niệm về thời gian, nhưng tôi phải nói với nó rằng chúng tôi đang làm việc với thời gian ở đây. Tôi hỏi liệu nó có biết rằng nó đang nói thông qua một cơ thể vật lý. Nó nói rằng nó đã được biết rõ ràng.

D: Đây là cơ thể vật lý mà chúng tôi gọi là Wilma. (Có) Đây là cơ thể, cuộc sống mà cô gái nhỏ bước vào, hay có một cơ thể ở giữa?

W: Tôi nghĩ đây là cái tiếp theo.

D: Người mà cô ấy đang lập kế hoạch?

W: Tôi nghĩ vậy, vâng. Cô ấy không muốn người kia sẽ làm mẹ, vì vậy chúng tôi đã loại bỏ điều đó.

D: Cô ấy không muốn chịu trách nhiệm?

W: Cô ấy không cần nó. Tôi không biết cô ấy đã từng làm chưa, nhưng cô ấy không cần phải làm. Lần này cô ấy đang làm nhiệm vụ do thám.

Tôi cần đặt câu hỏi cho cô ấy và tôi muốn chắc chắn rằng tổ chức mà chúng tôi đang nói chuyện sẽ có thể trả lời chúng, hoặc nếu chúng tôi sẽ phải gọi TT. Nó nói, "Tôi không thể nhìn thấy mọi thứ, nhưng tôi có thể thấy rất nhiều." Luôn có một câu hỏi muôn thuở, "Mục đích của cô ấy là gì? Cô ấy phải làm gì với cuộc đời mình? " Cô ấy có một sự nghiệp, nhưng cô ấy không hài lòng. Họ nói rằng cô ấy sẽ thay đổi điều đó. Họ đã cung cấp cho cô rất nhiều thông tin về sự nghiệp mới mà cô sẽ có trong năm tới. Tôi nhắc nó rằng chúng ta cần tiền trên

thế giới này để có thể sống. "Tôi biết. Đó là lý do tại sao tôi rất vui vì mình không phải quay lại đó nữa ".

Tôi hỏi TT tại sao lại muốn Wilma biết về cuộc đời ngắn ngủi của đứa trẻ. Nó đang cố nói gì với cô ấy?

W: Đó là lý do tại sao cô ấy không cảm thấy tốt.

D: Đó có phải là nguyên nhân gây ra các vấn đề về thể chất của cô ấy không?

W: Vâng, cô ấy đã ở dưới đáy sông một thời gian. Wilma có vấn đề với phổi của mình: ứ nước, cảm giác như đang chết chìm trong chất béo và chất lỏng của chính mình.

W: Cô ấy không chết đuối nữa. Cô ấy chết ở đó. Cô gái nhỏ đã chết, vì vậy Wilma không cần những cảm xúc thể xác đó.

D: Nhưng có vẻ như cô ấy đã mang chúng đến xác của Wilma.

W: Ồ, có thật không? Chúa ơi, chúng tôi không muốn điều đó. Đó không phải là những gì chúng tôi muốn.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy đã có cảm giác này trong suốt cuộc đời mình, và vì vậy cô ấy chìm trong chất lỏng như thể cô ấy đang bị giữ nước trong cơ thể.

W: Chà, cô ấy đã ở dưới đó lâu rồi. Tôi không hiểu lý do gì khiến cô ấy phải mang điều đó sang cơ thể này. Đó là cuộc sống cuối cùng của cô gái nhỏ đó. Nó không thuộc về bất cứ nơi nào khác. Nó không nên là một phần của cuộc sống hiện tại của cô ấy.

Tôi đã đưa ra gợi ý rằng hãy để nó ở quá khứ nơi nó thuộc về, vì vậy nó sẽ không làm phiền Wilma nữa trong cuộc sống này.

W: Tôi chưa bao giờ nhìn thấy nó, nhưng có rất nhiều thứ tôi chưa thấy. Tôi có thể hỏi xung quanh và ai đó chắc chắn đã nghe hoặc biết về nó.

D: Trong công việc của mình, tôi thấy mọi người đưa ra những thứ liên quan đến cách họ chết. Và chúng tôi không thích điều đó bởi vì nó gây ra vấn đề.

Tôi đã làm qua các bước để mang nó đi. Họ nói rằng không có gì khác với thi thể, chỉ là hậu quả của vụ đuối nước.

W: Wilma sẽ không bao giờ giải quyết vấn đề đó ở đây; từ đó dễ dàng hơn. Chúng tôi chỉ giải thể nó. Chúng tôi tập trung vào việc cơ thể nên như thế nào và hoạt động như thế nào. Và sau đó chúng tôi tách những thứ đó ra và đưa nó trở lại khu vực thích hợp cho đến tận kiếp khác. Nó không thuộc về đây. — Chúng tôi đã hiểu điều đó ra vì vậy chúng tôi chỉ đang hình dung cơ thể phải ở trạng thái khỏe mạnh như hiện nay, và trạng thái thoải mái hơn nhiều đối với cô ấy, và coi như đã xong! Tất cả chúng ta đã hoàn thành. (Chúng cũng ổn định quá trình trao đổi chất của cô ấy. Tóc cô ấy rụng đi cũng là do quá trình trao đổi chất diễn ra chậm chạp.) Điều đó chỉ xảy ra bởi vì cuộc sống của cô ấy bị xáo trộn. – Tôi không phải là chuyên gia về vấn đề đó, nhưng đôi khi điều đó có thể xảy ra và cẩn thận như chúng tôi cố gắng để được, đôi khi mọi thứ lén lút bởi chúng tôi.

Thông điệp chia tay: Tôi chỉ muốn bảo cô ấy mang theo ngọn đuốc và cô ấy biết mình mang nó để làm gì. Chỉ cần nhớ rằng cô ấy ở đây là có lý do và lý do không phải lúc nào cũng rõ ràng. Nhưng tất cả các bạn phải mang theo ngọn đuốc và chúng tôi chỉ muốn cô ấy nhớ mang theo ngọn đuốc.

D: Ý bạn là gì khi mang theo ngọn đuốc?

W: Những công việc cần làm và bạn có thể làm. Chỉ cần để mắt đến chiếc balô; để không mất dấu những gì cô ấy muốn làm.

***

Chương 8: MỘT BÀI TẬP KHÓ KHĂN

MARY BƯỚC RA KHỎI ĐÁM MÂY thành một khung cảnh đồng quê tuyệt đẹp với cây cối, cánh đồng và nhiều loài động vật chơi đùa giữa những tán cây. Cô ấy là một cô bé sáu tuổi thích được ở bên ngoài một mình. Cô không thích ở trong ngôi nhà mình ở mà thích ở trong thiên nhiên. Cô ấy nói rằng có rất nhiều căng thẳng trong nhà vì mọi người đều sợ hãi. Họ sợ làm bố giận nên trong gia đình càng căng thẳng. Tôi hỏi còn ai trong gia đình. Cô ấy trả lời bằng một giọng trẻ con, "Tôi coi những con sâu cà chua như một gia đình của mình — nhưng anh trai và các chị gái của tôi, và tôi có một người chú tuyệt vời và một ông ngoại. Cũng là mẹ tôi.

Cô ấy mệt rất nhiều. Cô ấy làm việc thực sự chăm chỉ. Đó là một trang trại lớn. Có những người khác đến giúp trồng trọt và cô ấy nấu ăn cho mọi người. Bố không vui. Anh ấy không muốn ở đó. — Có những con rùa trong ao và những con sâu cà chua to, xanh và béo. Họ cảm thấy tốt. Họ tốt hơn cả gia đình ". Họ sống trong những ngôi nhà riêng biệt nhưng tất cả đều ở trong một trang trại rộng lớn. "Tôi ở khá nhiều một mình, nhưng chúng tôi có mèo với mèo con. Tôi thích cây cối và động vật. Tôi trèo cây để xem những con chim con trong tổ. "

D: Bạn muốn làm gì khi lớn lên? Bạn đã bao giờ nghĩ về điều đó?

M: Tôi không biết rằng tôi sẽ tồn tại lâu như vậy. Nó dường như quá xa vời. Tôi không nghĩ những người trưởng thành hạnh phúc, và tôi không muốn như vậy. – Tôi muốn cao hơn.

D: (Cười) Bạn sẽ làm được. Hãy tin tôi … bạn sẽ làm được. Bạn sẽ phát triển. Mọi người đều phát triển.

M: Tôi chỉ muốn ở lại trang trại. Các loài động vật, thực vật … chúng ta có một khu vườn lớn … hãy bắt rùa trong ao. Cảm thấy bụi bẩn giữa các ngón chân của tôi.

Rõ ràng là từ những gì Mary đã nói với tôi trong cuộc phỏng vấn của chúng tôi rằng cô ấy đã đi đến một thời điểm trong kiếp sống hiện tại của mình. Cô đang sống lại thời thơ ấu bất hạnh của mình trong một trang trại với cha mẹ không được yêu thương. Tôi chuyển cô ấy về phía sau khi cô ấy còn nhỏ. Bằng cách này, tôi sẽ có thể đưa cô ấy ra khỏi cuộc sống này và vào quá khứ. Cô xem mình như một đứa trẻ trong nôi. Tất cả các anh chị em của cô ấy đang tập trung xung quanh nhìn chằm chằm vào cô ấy. Họ dường như lớn hơn cô ấy rất nhiều.

D: Bạn nghĩ gì về việc hiện tại trong gia đình này khi bạn đang ở trong cơ thể một đứa trẻ?

M: Tôi không biết. Tôi không chắc về điều này. (Tạm dừng) Có vẻ không vui lắm. Có vẻ như họ không biết tôi là một trong số họ. Tôi nhỏ hơn rất nhiều và có sự tò mò về tôi.

D: Đó là bởi vì bạn là người mới trong gia đình. Mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Sau đó, tôi chuyển Mary trở lại xa hơn khi cô ấy lần đầu tiên quyết định làm một đứa trẻ, và hỏi những gì cô ấy nhìn thấy.

M: Đó là một bảng với các biểu đồ trên đó, hoặc bản đồ hoặc cuộn. Tôi đang ở một đầu của nó. Chiếc bàn là hình bầu dục, nhưng có các góc ngộ nghĩnh. Nó có thể là đá cẩm thạch … một thứ gì đó lạnh khi bạn chạm vào nó. Có vẻ như chiếc bàn có đèn bên trong, nhưng tôi không hiểu bằng cách nào nó có thể làm được điều đó. Có bản đồ và giấy tờ. Một cái gì đó đang lan ra và nó dường như phát sáng từ bên dưới.

D: Có ai khác xung quanh bàn hay bạn đang ở một mình?

M: Có cảm giác như có một vài người lớn tuổi hơn. (Cô ấy đột nhiên bắt đầu khóc và nói với giọng đáng sợ Tôi không muốn đi! – Họ nói rằng tôi phải quay lại. (Khóc) Tôi không muốn quay lại. (Khóc)

D: Đó có phải là những gì họ đang quyết định không?

M: Họ nói tôi phải quay lại.

D: Tại sao bạn phải quay trở lại?

M: Tôi đoán là có nhiều học hơn. – Mặc dù vậy, tôi thích nơi tôi đang ở. Nó có vẻ đẹp tuyệt vời và làn nước trong vắt … những hàng rào xanh, cảnh quan và đài phun nước tuyệt đẹp. Bình tĩnh và yên bình. – Tôi không muốn đi. Họ nói rằng nó sẽ tốt hơn về lâu dài.

D: Họ có thể cho bạn biết bạn phải học gì không?

M: Mối quan hệ là một chuyện. Quy trình suy nghĩ và tránh xa tiêu cực. —Mọi người đều phải trải qua các bài học. Tôi đoán tôi đã không hiểu đúng lần trước.

D: Điều gì xảy ra nếu bạn không hiểu đúng?

M: Có rất nhiều lựa chọn khác nhau, nhưng chúng khiến tôi cảm thấy khó chịu, đây là lựa chọn mà tôi phải thực hiện.

D: Họ có chỉ cho bạn một số tùy chọn khác không?

M: Không vì họ nói đây là lần tôi phải nhận. – Mục tiêu là sự hoàn hảo.

D: Nhưng bạn không nghĩ rằng bạn đã hiểu đúng lần trước?

M: Tôi đoán là không. Tôi không nghĩ rằng tôi đã làm công việc tồi tệ như vậy. (Chán nản) Họ nói điều đó

M: Tôi đoán là không. Tôi không nghĩ rằng tôi đã làm công việc tồi tệ như vậy. (Chán nản) Họ nói lần này sẽ khác. Các nhân vật khác nhau … diễn xuất chơi khác nhau … các bộ phận khác nhau. (Bực bội) Bạn không thể bay xuống đó.

D: Họ có cho bạn thấy bất cứ điều gì về nó sẽ như thế nào không?

M: Họ nói rằng nó sẽ được chữa lành cho gia đình.

D: Đối với gia đình của bạn, bạn sẽ tham gia?

M: Điều đó chúng tôi đã đồng ý.

D: Những người khác trong gia đình bạn cũng đồng ý đến với nhau?

M: Vâng. Một vài người trong chúng ta đã từng ở bên nhau trước đây, nhưng không phải tất cả chúng ta … hãy cố gắng đạt được điều đó ngay trong lần này. Tôi biết rằng một số người trong số những người đó đã thử trước đây, nhưng tôi đoán họ không hiểu đúng. Và có những cái mới. Mỗi người đều có những phần khác nhau … chúng không giống nhau.

D: Các nhân vật khác nhau được đưa vào vở kịch. Đó có phải là ý bạn không?

M: (Thất vọng.) Vâng … tôi đoán vậy. Họ nói vì sự chữa lành của tôi và tất cả sự chữa lành của chúng tôi, tôi phải đi và làm điều này.

D: Họ có nói cho bạn biết bạn phải làm điều đó như thế nào không?

M: Chỉ có rất nhiều lựa chọn khác nhau. — Không gây hại gì.

D: Điều đó quan trọng, phải không?

M: Tôi đoán nếu họ sẽ bắt tôi quay lại và "làm điều đó", thì đúng là như vậy. (Bực mình) Tôi nghĩ có nhiều cách khác mà tôi có thể làm. — Họ nói điều gì đó về bảng thời gian mà chúng ta có thể hoàn thành nó nhanh nhất.

D: Nó phải ở một khoảng thời gian nhất định?

M: Tôi không biết liệu tôi phải hoàn thành nó trong một khoảng thời gian nhất định hay mọi thứ tôi phải làm. Cách này nhanh hơn so với một số cách chăm sóc khác.

D: Vậy là tất cả những người sẽ ở trong gia đình bạn đều đã đồng ý đến với nhau?

M: Vâng, tôi đoán vậy. Những người khác sẽ đến cùng khi họ cần.

D: Tôi nghe nói rằng bạn lập hợp đồng. Có đúng như vậy không?

M: Chà, tất cả chúng ta đều có nhiệm vụ của mình, nếu đó là ý của bạn. Nhiệm vụ của tôi là đi, và không làm hại gì. (Nhấn mạnh.)

D: Và mục tiêu là sự hoàn hảo, điều này thật khó phải không? (Có) Tất nhiên, nó sẽ khác khi bạn ở trên đó. Bạn nghĩ sao? Bạn có thể làm được bài tập không?

M: (Thở dài nặng nhọc.) Tôi chỉ nghĩ rằng cần phải có một cách khác để làm điều đó. Nhưng họ nói rằng cách này sẽ giải quyết mọi việc nhanh hơn. cho biết cách này sẽ xử lý mọi việc nhanh hơn.

D: Điều gì xảy ra nếu bạn không hiểu đúng?

M: Có vẻ như tôi không có lựa chọn lần này, vì một số lý do.

D: Vì vậy, bạn phải làm cho nó đúng?

M: Đó là những gì mong đợi.

D: Tôi chỉ tò mò. Điều gì xảy ra nếu bạn không làm đúng?

M: Phải quay lại lần nữa. — Nhưng nó có thể ở những nơi khác nhau.

D: Các cài đặt khác nhau, các quốc gia khác nhau và các tình huống khác nhau?

M: Các hành tinh khác nhau.

D: Ồ, vậy bạn cũng có thể làm được điều đó. Bạn đã có nhiều kiếp sống và trải nghiệm khác nhau chưa?

M: Tôi đã có một số.

D: Tôi chỉ tự hỏi liệu bạn đã làm việc này lâu chưa.

M: (Buồn bã) Chắc chắn là thích rồi. — Có vẻ như có các cấp độ, và chúng thay đổi cấp độ và điều này ở các cấp độ khác nhau, và điều này cuối cùng sẽ kết thúc ở cấp độ cao hơn. (Cô ấy nghe có vẻ rất đau khổ.)

D: Vì vậy, bạn đi đến các cấp độ khác nhau. Bạn phải học những thứ và hoàn thành cấp độ đó đầu tiên trước khi bạn tiếp tục lên cấp độ tiếp theo?

M: Vâng, tôi đoán vậy. – Tôi chỉ nghĩ nó thật ngu ngốc … thật ngu ngốc! Bởi vì nơi họ muốn tôi đến, bạn không nhớ bất cứ điều gì sau khi bạn đến đó. Nó chỉ là ngu ngốc! Nó giống như bạn đăng ký một lớp nhất định trong trường đại học; sau đó khi bạn đến đó, không có sách và không có quần áo. Bạn không biết lớp của mình ở đâu. Bạn không biết giáo viên của mình là ai, và điều đó thật ngu ngốc! Đó là nơi duy nhất họ làm theo cách đó. Trái đất! (Bất bình) Những nơi khác … hệ thống năng lượng khác … thiên hà khác. Họ biết chuyện gì đang xảy ra.

D: Bạn không đi vào chỉ hoàn toàn mù mịt. Vì vậy, Trái đất là khác nhau.

M: Vâng. Hoàn thành nó đi! Điều đó là, hãy bắt đầu và hoàn thành công việc. Thật là bực bội.

D: Nhưng bạn đã không thực hiện các quy tắc.

M: Không, nhưng họ bắt tôi chơi với họ.

D: Bạn đã nói với họ rằng bạn không nghĩ đó là một ý kiến hay?

M: Ồ, tôi nghĩ rằng tôi đã nói rõ ràng bản thân mình. — Họ nhìn thấy những sự kiện lớn, nhưng không chỉ đối với tôi.

Tất cả chúng ta đều liên kết với nhau, vì vậy nó giống như một bước nhảy vọt về phía trước lượng tử, họ nói. Có rất nhiều người trong chúng tôi đến cùng một lúc, cùng một nhiệm vụ. Định hướng đến những cách mới để làm những việc chưa được … à, chúng là Định hướng đến những cách mới để làm những việc chưa được … à, đó là cách mà mọi thứ luôn phải như vậy , nhưng nó đã bị hỏng hết rồi. Vì vậy, nó định hướng lại theo cách mà mọi thứ nên luôn như vậy, nhưng nó đang thay đổi trở lại nhiều lần. Bộ não con người, không phải tất cả đều được kết nối với nhau, vì vậy nó chỉ mới ở giai đoạn sơ khai. Giống như nó không biết mọi thứ nó có thể làm, nhưng bộ não có thể làm được nhiều hơn thế. Vì vậy, nó giống như có cả một đội hoặc một nhóm chúng tôi đang phải quay lại và định hướng lại mọi người.

D: Bạn đã từng đến Trái đất trước đây chưa? (Có) Vì vậy, bạn biết nó như thế nào ở dưới đó.

M: Có, nhưng nó luôn là một bất ngờ.

D: Họ có nói cho bạn biết làm thế nào bạn có thể nhớ nhiệm vụ của mình khi bạn xuống đó không?

M: Họ nói, đừng lo lắng về điều đó. Nó sẽ chỉ có một dòng chảy tối thiểu, nhưng đó không phải là kinh nghiệm của tôi.

D: Có cách nào họ có thể giúp bạn khi bạn đến đó, nếu bạn gặp sự cố không?

M: Vâng. Chúng tôi không bao giờ thực sự bị ngắt kết nối, nhưng có cảm giác như chúng tôi đang có. Mọi người cùng ăn nên làm ra nên phải giúp đỡ nhau. Tôi nói rằng tôi sẽ tìm được người trợ giúp khi tôi tiếp tục.

D: Có lẽ thậm chí không nhận ra họ, tôi đoán?

M: Họ có thể sẽ không nhận ra tôi. (Nhấn mạnh) —Tôi chỉ không muốn đi. Ở đây rất đẹp … những chậu nước và nước trong.

D: Họ có biết bao lâu nữa bạn mới có thể quay lại đó không?

M: Họ nói, khi tôi hoàn thành. Tôi biết dù thế nào đi nữa, nó sẽ có cảm giác như mãi mãi bởi vì nó luôn như vậy ở dưới đó. (Rất trẻ con)

D: Bạn không thể tranh luận với họ, bạn có thể không?

M: Tôi đã đến, nhưng nó không đưa tôi đến đâu.

D: Và cuối cùng bạn sẽ trở lại. Tôi đã nghe nói rằng khi bạn quay lại, nó giống như một cái chớp mắt. Bạn thậm chí sẽ không nhận ra mình đã đi bao lâu.

M: Vâng, đó là bài hát mà họ đã hát. – Nhưng tôi đã từng ở đó. Nó nặng và bạn không có bất kỳ cánh nào. Tôi thích bay. (bâng khuâng.) Tôi thích sự tự do. — Ở giai đoạn tôi đang tham gia, tôi phải làm toàn bộ công việc khai sinh và thời thơ ấu và trường học của chúng.

D: Ngay từ đầu.

M: Chúng tôi chỉ phải dạy và không nhất thiết phải như vậy. — Mọi chuyện sẽ khác trong tương lai. Khi chúng tôi đưa mọi người trở lại như cũ, thì bạn có thể tạo lại. Bạn không cần phải bị mắc kẹt trong trọng lực và 3D. —Là từ đúng …

kích thước 3-D …? —Không phải như vậy đâu. Nó sẽ khác. Họ đã quên. Chúng sẽ khác nhau khi năng lượng được thay đổi. Tất cả chúng ta sẽ giúp thay đổi năng lượng, và bộ não sẽ hoạt động hết công suất, vì vậy bạn có thể giải quyết vấn đề đó. Và ở một chỗ và tập trung và suy nghĩ và ở một chỗ khác. Họ có thể làm điều đó ngay bây giờ. Họ chỉ quên.

D: Ý bạn là trong tương lai, họ sẽ không phải bắt đầu từ khi còn là một đứa trẻ và trải qua tất cả những điều thời thơ ấu?

M: Đúng vì toàn bộ mọi thứ đang thay đổi, và nó sẽ không có ranh giới — không, không phải ranh giới — ràng buộc.

D: Ý bạn là họ sẽ chỉ có một cơ thể trưởng thành và giữ được điều đó?

M: Có, hoặc thậm chí không có cơ thể. Bạn không cần phải có một cơ thể. Đó chỉ là tất cả các bước khác nhau và họ đang ì ạch trong những bộ quần áo thể chất to lớn này và họ không cần phải làm điều đó. Có rất nhiều người trong chúng tôi sẽ giúp họ ghi nhớ. Nhưng để đạt được điều đó, chúng ta phải quên. Xem tôi đang nói gì? Nó chỉ là ngu ngốc.

D: Nhưng trong tương lai, nếu họ có một cơ thể vật lý, họ sẽ chỉ giữ nó hay sao?

M: Vâng. Năng lượng là thứ duy nhất thay đổi, nó nhẹ dần đi và con người có thể đi ra từ các chiều không gian khác nhau và xuất hiện ở đó. Họ không cần phải bắt đầu khi còn bé. Sẽ có những người hỗ trợ năng lượng cho nó ngay từ đầu để giúp đỡ.

D: Vì vậy, trong tương lai sẽ không có trẻ sơ sinh hoặc trẻ nhỏ? M: Sẽ có nếu bạn muốn đi theo cách đó, nhưng nó sẽ chỉ là một lựa chọn mà bạn có thể chọn.

D: Tôi nghe nói có một số sinh mệnh chỉ là năng lượng. (Có) Này không có một cơ thể nào cả.

M: Loại ý thức không bao giờ chết. Nó chỉ là một ý thức còn lại.

D: Có phải tất cả mọi người trên Trái đất sẽ tiến lên theo cách làm này không?

M: Những người ở lại cơ thể sẽ thay đổi, nhưng sẽ có nhiều người không ở lại. Đó không phải là điều của họ lần này, vì vậy sẽ có người rời đi. Nhưng sau đó những người ở lại sẽ có thể nhớ cách sử dụng bộ não. Tất cả sẽ được lên dây một cách chính xác.

D: Nhưng có phải tất cả những người còn sống trên Trái đất hiện nay sẽ có thể làm được điều này không?

M: Tất cả những người ở lại sẽ. Một số nhanh hơn những người khác, nhưng bạn sẽ

M: Tất cả những người ở lại sẽ làm. Một số nhanh hơn những người khác, nhưng bạn sẽ phải làm như vậy vì toàn bộ khuôn khổ sẽ thay đổi. Nó giống như máy tính sẽ không nhận ra phần mềm nếu bạn ở lại. Bạn biết tôi đang nói gì không? Chấp nhận các chương trình cũ. Bạn sẽ phải nâng cấp nếu không nó sẽ không hoạt động.

D: Tôi đã nghĩ về những người có quá nhiều nghiệp chướng và tiêu cực.

M: Cuối cùng thì họ cũng sẽ thay đổi. Ôi, Chúa ơi, họ tiêu cực! Họ rất tiêu cực. Đây là phán đoán … đen, trắng … đúng, sai … vâng, không. Có nhiều cách khác để tồn tại.

D: Lúc trước bạn đã nói rằng bạn phải thay đổi sự tiêu cực, phải không?

M: Vâng, tất cả chúng ta phải làm việc cùng nhau để làm sáng tỏ. Thay đổi cách thức rung chuyển trên hành tinh để mang lại sự tích hợp hoàn toàn của cơ chế con người theo cách mà nó được cho là như vậy. Theo cách nó đã được trước đây. Tôi nghi ngờ cách nó ở khắp mọi nơi khác ngoài hành tinh đó.

D: Nhưng có vẻ như một số chúng sẽ chuyển động với tốc độ khác nhau, rung động khác nhau. Họ sẽ không làm tất cả cùng một lúc?

M: Vâng, tất cả họ sẽ không nhận ra hay gì cả.

D: Tôi thấy thật thú vị khi bạn phải ở đó, nhưng bạn không thực sự hài lòng khi đi. (Cười) Có vẻ như bạn có một công việc lớn phải làm.

M: Vâng. Đó là một công việc lớn.

D: Họ sẽ không yêu cầu bạn làm điều đó nếu họ không nghĩ rằng bạn có thể.

M: (Lặng lẽ) Vâng, tôi sẽ ….

D: Họ tin tưởng ở bạn rằng bạn sẽ làm được. Những quy tắc ngu ngốc … nhưng tôi nghĩ bạn có thể làm được và bạn sẽ làm tốt thôi.

Tôi đã để cô ấy rời khỏi hiện trường và gọi TT. Lúc đầu, có sự phản kháng từ tâm trí có ý thức của Mary khi nó cố gắng giành quyền kiểm soát. TT nói rằng cô ấy đã chiến đấu để cho phép nó xâm nhập vì sợ hãi. Tôi không thể thấy cô ấy có thể sợ điều gì sau tất cả những điều mà chúng tôi đã khám phá và thảo luận. Vì vậy, Mary cuối cùng đã thư giãn và bỏ qua việc cố gắng kiểm soát phiên, và sau đó TT đã có thể đi vào.

D: Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi đã đi đến tiền kiếp, thay vào đó cô ấy là một cô bé trong kiếp này. Có lý do gì khiến bạn đưa cô ấy đến đó không?

M: Cô ấy đã xong với quá khứ.

D: Bạn đã nói với tôi nhiều lần rằng chúng ta không cần phải tập trung vào quá khứ nữa.

M: Không còn nữa.

D: Mọi thứ đang thay đổi, nhưng Mary có vẻ như cô ấy đến để thực hiện một nhiệm vụ rất quan trọng. Và mọi thứ không diễn ra theo cách cô ấy nghĩ, phải không?

M: Nó vẫn chưa kết thúc.

D: Đúng vậy. Cô ấy nói cô ấy phải điều chỉnh nó, và giúp đỡ những tiêu cực?

M: Đúng vậy. Đó là điều mà cô ấy và mọi người phải làm.

Có rất nhiều cuộc thảo luận về các câu hỏi và hoàn cảnh cá nhân của Mary, đặc biệt là với gia đình cô ấy. Họ đã ảnh hưởng tiêu cực đến cô trong nhiều năm, và cô vẫn gặp khó khăn trong việc giải phóng mối quan hệ mà họ có với cô. Chúng tôi đã làm việc trên tất cả những điều này. Sau đó, chúng tôi đến vấn đề thể chất của cô ấy (trong đó có nhiều vấn đề, phần lớn là do môi trường làm việc của cô ấy [hóa chất]).

D: Cô ấy đã bị thiệt hại rất nhiều khi cô ấy làm việc ở đó, phải không?

M: Vâng, cô ấy đã tiến rất gần đến việc chuyển đổi.

D: Ồ, nó tệ đến vậy sao? (Ồ, vâng.) Tại sao nó phải phát triển xa đến vậy?

M: Cô ấy không theo đuổi những tín hiệu và cô ấy đã quen với việc có năng lượng dồi dào như vậy và đi từ bình minh đến hoàng hôn. Cô ấy coi đó là điều hiển nhiên và sau đó cô ấy bắt đầu dành quá nhiều thời gian trong môi trường đó; Nó không chỉ là một ca sáu hay tám giờ. Thời gian làm thêm giờ rất nhiều và cô ấy đã bị bão hòa trong những hóa chất này, và đó cũng là một lối thoát mà cô ấy có thể chọn. Đó là một cánh cửa rộng mở cho cô ấy. Cô ấy có thể đã rời đi, và cô ấy đã chọn không. Kể từ đó, cô nhận ra rằng đó là một cánh cửa rộng mở và cô ước mình đã vượt qua nó, và vì vậy nó đã là nguồn gốc của chứng trầm cảm đối với cô.

"Họ" tiến hành giải quyết các triệu chứng thể chất rất phức tạp của cô ấy. Một điều thú vị đã xử lý bộ não của cô ấy. "Cô ấy biết rằng nó đã nhận được một số tua lại, và một số trong số này là do những thay đổi trên hành tinh. Cô biết nếu dùng thuốc tây cô sẽ gặp nhiều rắc rối hơn. Và cô ấy biết trực giác nếu cô ấy có thể thoát khỏi những gì đang gây ra nó, thì cuối cùng cơ thể sẽ tự quay lại. "

D: Bạn nói bộ não đã được tua lại?

Nhiều lần TT sẽ tua lại não nếu nó nghĩ rằng nó là cần thiết.

M: Vâng. Nó đã phải trải qua. Nếu ai đó quét đúng, họ sẽ nhìn thấy nó và cô ấy biết rằng nếu ai đó chụp đúng những bức ảnh, họ sẽ có thể đọc và nhìn thấy nó. Và cô ấy đúng về điều đó.

D: Ý bạn là sau khi bị hư hỏng (hóa chất), bạn đã vào đó và tua lại nó?

M: Đúng vậy. Cách nó hoạt động bây giờ không giống nhau.

D: Nhưng cô ấy nghĩ rằng cô ấy đã mất một số chức năng của mình.

M: Chà, cô ấy khác với cô ấy. Cô ấy đã được gọi trước khá tốt. Cô ấy đang thiền định và các bài tập của cô ấy. Cô ấy rất nhạy bén và nhận thấy rất ít mâu thuẫn và cô ấy đã đúng. Cô ấy không phải như vậy, nhưng chúng tôi sẽ đề nghị giúp đỡ cô ấy và chúng tôi sẽ nói rằng bằng cách đi theo con đường chữa bệnh và nghệ thuật, dù sao thì bộ não cũng sẽ thay đổi … theo những cách khác. Vì vậy, cô ấy nói, "Tôi không giống như trước khi tôi bắt đầu làm việc tại nhà máy."

Câu trả lời của chúng tôi dành cho cô ấy sẽ là, "Bạn sẽ không giống nhau cho dù bạn đã làm gì, và chức năng của bạn đang tiến gần đến 100% ngay cả khi nó có phần khác biệt so với ban đầu." Cô ấy phải làm quen với nó và không xem nó như một điều gì đó tiêu cực.

Dạ dày và hệ thống đào thải của cô ấy cũng bị ảnh hưởng nặng nề bởi các chất hóa học và cô ấy đang mang rất nhiều kim loại nặng trong hệ thống của mình. "Chúng tôi cũng sẽ nói rằng cô ấy đã bắt đầu làm sạch ban đầu bằng các loại thảo mộc. Trong vài ngày gần đây, cô ấy đã phạm lỗi về điều đó. Và chúng tôi sẽ nói với cô ấy rằng chúng tôi sẽ tiếp tục cung cấp hỗ trợ trực quan để biết những loại thảo mộc sẽ sử dụng trong tương lai để giữ cho mọi thứ diễn ra đúng

đắn. Cô ấy có cảm giác này về cô ấy, 'Không ai giúp tôi. Tôi sẽ phải tự mình làm điều gì đó để giải quyết vấn đề đó. '"

D: Cô ấy đã không yêu cầu sự giúp đỡ của bạn, phải không? (Cười)

M: Nhưng cô ấy đã có một bước nhảy vọt về niềm tin khi đến đây gặp bạn.

D: Bạn có thể thải tất cả những chất độc đó ra khỏi cơ thể cô ấy không?

M: Vâng, cô ấy có thể nhận thấy những điều "không dễ chịu" trong nhà vệ sinh trong thời gian tới, nhưng tất cả đều có lý do chính đáng và không có hại. Chúng tôi sẽ loại bỏ tất cả những điều đó. Cô ấy có thể muốn tăng lượng nước uống và đảm bảo rằng đó là nước suối. Và cô ấy biết rằng cô ấy nên ăn nhiều trái cây và rau hơn. Cô ấy đã nhận thấy rằng cô ấy không yêu cầu nhiều thịt như trước đây. Và đây là một điều rất tích cực khi cô ấy tiếp tục chữa bệnh. Cô ấy cũng đưa ra lời cầu nguyện rằng cô ấy muốn đạt được điểm mà cô ấy không ăn thức ăn gì cả. Và chúng tôi chỉ muốn đạt được điểm mà cô ấy không ăn thức ăn gì cả. Và chúng tôi chỉ muốn nói, "Từng bước một." Cô ấy vẫn chưa ở đó, và cô ấy có thể sẽ không ở đó sau sáu tháng nữa. Nhưng đó là mục tiêu của cô ấy và chúng tôi có thể nói rằng đó là một mục tiêu có thể đạt được.

D: Bạn nói cô ấy sẽ nhận thấy những thứ trong nhà vệ sinh. Bạn có nghĩa là giống như tiêu chảy?

M: Cô ấy có thể thấy phân sẫm màu và màu sắc của nước tiểu có thể thay đổi, nhưng đó là một phần của việc loại bỏ tất cả những điều này.

Lưu ý: Suốt thời gian Mary ở văn phòng của tôi, cô ấy đã không uống bất cứ thứ gì, mặc dù tôi liên tục mời cô ấy nước. Sau buổi học, trước khi chúng tôi nói bất cứ điều gì về buổi học, cô ấy đã đi vào phòng tắm. Khi cô ấy bước ra, cô ấy nói, "Tôi nghĩ tôi sẽ đưa bạn đến với lời đề nghị nước đó. Nước tiểu của tôi có màu buồn cười ". Vì vậy, nó đã bắt đầu có hiệu lực ngay lập tức.

M: Chúng tôi sẽ yêu cầu cô ấy tránh xa thịt; có lẽ hai lần một năm là đủ. — Cô ấy sẽ trở lại 100%. Sẽ mất một thời gian để cân bằng lại chế độ ăn uống và tìm ra những gì cô ấy cần bây giờ để sống, và nó sẽ khác so với trước đây.

Thông điệp từ TT: Bình tĩnh về tiền bạc. Chúng tôi lắng nghe cô ấy và hiểu những lo lắng của cô ấy. Cô ấy sẽ không chết đói và chết đi, mặc dù cô ấy muốn phần "chết ". — Cô ấy chỉ không nhận ra những tiến bộ lớn lao mà cô ấy đã đạt được. Và cô ấy nghĩ rằng nó phức tạp hơn nhiều. Cô ấy sợ rằng mình sẽ không đến được Trái đất mới nhưng, theo một cách nào đó, cô ấy đã có.

D: Vâng, nó đã ở đây. Nó đã xảy ra rồi.

M: Mối quan hệ của cô ấy với bạn rất tích cực. (Cô ấy đã học một trong những lớp học của tôi.) Cô ấy có thể làm công việc bạn dạy. Chúng tôi sẽ hỗ trợ trong các lĩnh vực lòng tự trọng và mang đến cho khách hàng của cô ấy rằng cô ấy có kết quả tích cực để xây dựng sự tự tin cho bản thân. Vì vậy, cô ấy có thể thực hành, và cô ấy sẽ là một dịch vụ "rất lớn" cho mọi người bởi vì cô ấy đã có một con đường đầy sỏi đá như vậy. Cô ấy cảm thấy cô đơn, nhưng cô ấy không bao giờ cô đơn … không ai bao giờ như vậy.

***

Chương 9: CÂN BẰNG TRONG CUỘC SỐNG

Lúc đầu, CHELSEA ĐÃ CÓ MỘT SỐ Ý KIẾN khi cô ấy bước ra khỏi đám mây. Cô thấy mình đang ở trong một môi trường kỳ lạ. Cô nhìn thấy một bầu trời màu cam, mặt đất màu cam và một rừng cây màu tím trụi lá. Thay vì vỏ cây, chúng có kết cấu như da, mịn nhưng có dấu ấn giống như các tế bào trên da. Bầu khí quyển màu da cam sẫm rất nặng, một môi trường gần như thể khí.

Khi di chuyển qua khu rừng cây lạ, cô cảm thấy mình không có xác. Điều đó không làm cô bận tâm, nhưng sự yên tĩnh vô hồn của khung cảnh thì có. "Tôi hầu hết cảm thấy thất vọng vì không có nhiều thứ khác ở đó. Đó là loại trống rỗng. " Sau khi đi lang thang một lúc, cô quyết định rằng cô muốn tìm một thứ khác.

Vì vậy, tôi đã yêu cầu cô ấy rời khỏi hiện trường và chuyển đến một thời gian và địa điểm thích hợp. Khi cô dừng lại lần này là một môi trường xanh tươi của cây cối và rừng rậm. Một cảnh loại Trái đất bình thường. Cô thấy cô là một cậu bé người da đỏ đang săn thỏ để giúp gia đình cậu nuôi. Anh mô tả cuộc sống của mình với gia đình trong một khu định cư rộng lớn của đồng tepees. Khi chúng tôi di chuyển cuộc đời của mình về phía trước, anh ta đã lớn đến độ tuổi mà anh ta được phép tham gia cùng những người đàn ông khác khi họ cưỡi ngựa của họ trong một bữa tiệc săn bắn. Ngoài việc săn những con nai để chữa bệnh, anh ta còn tuyên bố rằng chúng cũng sẽ giết người. "Họ là những người định cư trong khu vực của chúng tôi. Chúng là nơi chúng không thuộc về, và chúng tôi đang loại bỏ chúng. Họ đã xây dựng một cấu trúc ở đó. Đây là lần đầu tiên tôi biết họ ở đó. Tôi nghĩ những người khác đã biết. Tôi ngạc nhiên rằng chúng ta sẽ giết chúng. Tôi cảm thấy hơi bối rối. Có cả phụ nữ và trẻ em ở đó. Nhưng những

người đàn ông nói rằng họ phải đi. Chúng tôi phải loại bỏ chúng hoặc nhiều hơn nữa sẽ đến, vì vậy chúng tôi phải giết tất cả chúng ”.

Khi cuộc chiến bắt đầu, anh ta thực sự không muốn trở thành một phần của nó, nhưng anh ta sẽ bị coi là một kẻ hèn nhát nếu anh ta không giúp đỡ. Vì vậy, họ đã giết một gia đình và anh ấy đã tham gia mặc dù anh ấy không cảm thấy tốt về điều đó. Những người đàn ông quyết định không nói với những người khác trong cơn nguy kịch về những kẻ đột nhập. Họ sợ mình sẽ lo lắng và hoảng sợ. Vì vậy, họ quyết định giữ bí mật, và không nói cho ai biết chuyện gì đã xảy ra khi họ quay trở lại đống đổ nát.

Nhưng nó đã không đạt được gì. Khi tôi chuyển anh ấy sang một ngày quan trọng khác, anh ấy nói rằng có nhiều người lạ hơn đã đến. Những người đàn ông cảm thấy họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc giết họ, càng nhiều càng tốt. “Bạn có những lựa chọn nào khác? Bạn sẽ rời đi? Tại sao bạn phải rời khỏi nhà của bạn? ” Không có chuyện giữ bí mật bây giờ. Toàn bộ sự hư hỏng đã được tham gia. Vì vậy, tôi đã chuyển cô ấy về phía trước để giữ bí mật. Toàn bộ sự hư hỏng đã được tham gia. Vì vậy, tôi chuyển cô ấy về phía trước một lần nữa và anh ta thông báo rằng anh ta đã bị bắn và đang chết (một thanh niên khoảng hai mươi tuổi). Gia đình họ tấn công lần này có súng, và anh ta bị bắn vào ngực. “Những người khác đang chiến đấu. Tôi đã chết vào thời điểm họ nhận ra tôi đã chết ”.

Bây giờ anh ấy đã thoát khỏi cơ thể, anh ấy cảm thấy không trọng lượng khi anh ấy bay lên trên các ngôi sao trong không gian. Đó là một cảm giác rất yên bình. Tôi hỏi anh ấy về cuộc sống mà anh ấy vừa ra đi. “Thật buồn khi tôi phải làm một việc mà tôi không muốn. Tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đều có thể học

cách chung sống với nhau, nhưng chẳng có chút tin tưởng nào cả.— Đánh con không phải là điều tốt! — Đôi khi bạn phải làm những điều bạn không muốn vì sự tốt đẹp hơn của mọi người xung quanh bạn, ngay cả khi bạn không thích nó.

Đó là một bài học, nhưng tôi không chắc đó là bài học phù hợp. Dường như không có lựa chọn nào là không làm những gì được yêu cầu … không phải nếu bạn muốn trở thành một phần của nhóm đó. ” Sau đó tôi cô đọng thời gian để anh ấy đến một nơi nào đó thay vì chỉ trôi nổi. “Đó là một vùng trắng, trắng, chỉ là trắng sáng. Có một năng lượng, một sự hiện diện, nhưng nó giống như nhiều tế bào năng lượng bây giờ là một. Đó là một phần của một khối lớn.— Bây giờ bạn phải nhìn lại cuộc đời của mình. Nó giống như một đánh giá. Bạn đi qua toàn bộ sự việc. ”

D: Bạn nghĩ gì khi họ cho bạn xem nó?

C: Ồ, tôi là một người tốt. Tôi không sống được bao lâu, nhưng tôi là một người tốt, trong thời gian tôi ở đó. Phần giết người không phải là một phần rất tốt. Dù không muốn nhưng dù sao thì tôi cũng đã làm được.

D: Tuy nhiên, bạn đã là một phần của nền văn hóa. Đôi khi bạn không thể thoát ra khỏi các tình huống.

C: Không, nhưng tôi có thể là một người có ảnh hưởng. Nếu anh ta lên tiếng, có lẽ anh ta đã có thể thay đổi kết quả. Thay vì làm những gì mọi người khác mong đợi, hãy trở thành một phần của tâm lý nhóm.

D: Làm theo những gì mọi người khác nghĩ?

C: Đúng, và chịu trách nhiệm vì lý do đó.

D: Sau khi bạn kết thúc cuộc đánh giá cuộc sống, điều gì sẽ xảy ra sau đó?

C: Chà, tôi phải đi xuống. Tôi đoán mình sẽ rơi vào tình huống sử dụng phán đoán của mình cho một kết quả khác. Một tình huống sẽ đi ngược lại tâm lý nhóm.

D: Bạn có phải thực hiện bất kỳ thỏa thuận nào với người khác không, hay đó là một phần đánh giá của bạn?

C: Tôi chỉ cảm thấy có người mà tôi đã giết. Điều đó có lẽ tôi không nên giết họ.

Mặc dù tôi nghĩ điều đó là đúng vào thời điểm đó, nhưng nó thực sự không phải vậy. – Tôi nghĩ rằng tôi đã thỏa thuận với người này rằng tôi đã giết. Đó là một đứa trẻ … là một cô gái mà tôi đã giết. Tôi phải quay lại và làm điều gì đó tích cực để thay thế tiêu cực. Tôi phải giải quyết vấn đề này với cá nhân khác bằng cách nào đó. — Nó đang được thảo luận về những gì chúng tôi sẽ làm. Họ đang tìm ra nơi tôi nên đi. Tôi là một phần của nó. Tôi phải đi vào những tình huống mà tôi có thể lựa chọn làm điều gì đó sai, hoặc khác với mọi người và làm những gì đúng. (Chelsea đang rên rỉ.) Tôi sẽ trở thành một người lính. Tôi không nghĩ đó là quyết định của tôi. Tôi sẽ quay trở lại và làm một người lính vì có thể trong cùng một hoàn cảnh, tôi có thể làm điều gì đó khác biệt.

D: Lính cũng giết phải không?

C: Có, họ làm. Đó không phải là một lựa chọn tốt, nhưng đó là những gì tôi đã làm.

D: Kể cho tôi nghe về cái đó. Bạn có thể thấy nó ở dạng cô đọng. Điều gì đã xảy ra trong kiếp sống đó?

C: Họ đang nói đó là Thế chiến II của Đức. Hay là WW I? —Tôi có một bộ đồng phục đẹp. Tôi là một chàng trai trẻ.

D: Bạn có muốn đi lính không? (Có) Bạn có muốn đánh nhau không?

C: Tôi tự hào về nó. Vì nó khiến tôi trở nên quan trọng với gia đình.

D: Trước đây bạn không quan trọng?

C: Tôi nghĩ đó chỉ là một hướng đi ngay bây giờ. Tôi đã lớn. Đó là tôi đã chọn một cái gì đó để làm.

D: Và chiến tranh đang diễn ra?

C: Tôi không thích nó. Tôi chỉ mặc đồng phục.

Tôi đã yêu cầu anh ấy cô đọng nó để tìm hiểu những gì đã xảy ra. Anh ta tham gia vào cuộc chiến, phần chiến tranh, nhưng anh ta đã bị thương trước khi có cơ hội giết người. "Trận chiến chỉ mới bắt đầu. Tôi không biết mình đang làm gì. Tôi bị thương và được trả tự do ". Anh ta đã bị bắn vào ngực và cánh tay, và nó đã bị nhiễm trùng, vì vậy anh ta không cần phải quay trở lại cuộc chiến. Thay vì hạnh phúc, điều đó khiến anh cảm thấy mình như một kẻ thất bại. "Bởi vì tôi không thể làm được gì nhiều trước khi phải rời đi." Anh về nhà và mẹ anh đang chăm sóc anh. "Mẹ tôi không sao với nó. Tôi không vui, mặc dù vậy. Sẽ là một chuyện nếu tôi tiến xa hơn những gì tôi đã làm. "

D: Nó sẽ không phiền khi bạn giết người?

C: Đó là lý do tôi nhập ngũ.

Khi chúng tôi đưa anh ấy tiến xa hơn trong cuộc đời, lồng ngực vẫn khiến anh ấy đau đớn. Có những mảnh bom nhỏ trong đó. Anh ấy đã nhận được một công việc trong một nhà máy. "Tôi không có sự lựa chọn. Đó là điều tôi phải làm bây giờ. Đó không phải là điều tôi thích làm nhưng dù thế nào tôi cũng phải làm. Sống." Anh ấy bây giờ đã có gia đình nên anh ấy phải có thứ gì đó. Sau đó tôi đưa anh ấy đến ngày cuối cùng của cuộc đời và anh ấy thấy rằng anh ấy bị đau tim. "Tôi già."

D: Bạn đã sống một thời gian dài?

C: Nói một cách tương đối. Tôi sẽ nói rằng tôi ở tuổi sáu mươi. Sức khỏe của tôi xuống dốc và tôi không thể làm việc được nữa. Tôi đã kiệt sức vì thở và hút thuốc … những cơn đau trong lồng ngực. Nó chỉ đau và có quá nhiều mảnh đạn để loại bỏ. – Tôi đang nằm trên giường và cảm thấy khó thở và có những cơn đau ở ngực. Tôi đang lên cơn đau tim. – Vợ tôi ở đó.

Tôi di chuyển anh ta đến nơi mà cái chết đã kết thúc và anh ta đã ra khỏi cơ thể. Tôi hỏi anh ta rằng liệu anh ta có học được gì từ cuộc đời đó không. "Tôi đã để bản thân chán nản tất cả. Và tôi chỉ có người mù trên. Tôi đã chọn cảm thấy tiếc cho bản thân sau chiến tranh … sau khi tôi bị thương. Và tôi đã để điều đó làm hỏng phần còn lại của cuộc đời mình. Tôi đã chọn để buồn vì nó và tôi không bao giờ thực sự quan tâm đến bất cứ điều gì. Tất cả những điều đó đã nằm trong đầu của tôi. Tôi có thể đã làm tốt hơn nhiều. Tôi lẽ ra có thể có một cuộc sống tốt hơn nhiều ".

D: Nhưng bạn để nó kéo bạn xuống?

C: Có, và bạn không thể làm điều đó. Tôi đã vứt bỏ cuộc sống đó. Và bạn không nên làm như vậy.

D: Bạn thực sự không thể nhìn thấy những gì bạn đang làm khi bạn đang ở giữa nó.

C: Không … cho đến khi quá muộn.

D: Nếu bạn có cơ hội làm lại, bạn nghĩ bạn sẽ làm gì?

C: Tôi nghĩ tôi sẽ có một thái độ khác. Có thể không đi vào dịch vụ để bắt đầu. Và ngay cả khi tôi đã làm và tôi phải rời đi, tôi sẽ chỉ cố gắng làm tốt nhất nó và làm điều gì đó khác. Bạn không thể hiểu được những gì đã xảy ra. Bạn không thể ám ảnh về quá khứ. Bạn cũng chỉ cần kéo xuống những người khác xung quanh bạn. Bạn không thể để mọi thứ làm bạn thất vọng. Bạn có thể kiểm soát rất nhiều thứ bằng chính cái đầu của mình.

Sau đó, tôi đã yêu cầu cô ấy di chuyển khỏi hiện trường chết chóc và gọi cho TT. Câu hỏi đầu tiên tôi luôn đặt ra là tại sao những cuộc đời này lại được chiếu. "Bạn đã chọn ba cuộc sống khác nhau cho cô ấy xem. Tôi có thể thấy sự liên tục ở hai trong số chúng. Hãy quay lại từ đầu. Điều đầu tiên bạn chọn là nơi có cây màu tím và môi trường màu cam. Tại sao bạn lại chọn cái đó cho cô ấy xem? "

C: Có cuộc sống dưới những hình thức khác ngoài những gì bạn mong đợi. Cô cần biết đó không chỉ là mạng sống của con người. Có tất cả các phổ của cuộc sống. Nó không phải lúc nào cũng là về một con người.

D: Con người chỉ là một phần của quá trình tiến hóa, phải không? (Đúng) Sau đó, bạn cho cô ấy thấy cuộc sống như một người da đỏ phải giết người.

C: Bởi vì đôi khi bạn phải làm những việc không phổ biến nếu nó có nghĩa là duy trì toàn bộ cộng đồng.

D: Đôi khi đó là cách duy nhất bạn có thể tồn tại trong những cộng đồng đó?

C: Đúng vậy. Vì vậy, đôi khi bạn phải đặt những cảm xúc cá nhân của riêng mình lại vì những điều tốt đẹp hơn. Đôi khi không phải lúc nào cô ấy cũng nhận ra điều đó. Nó không chỉ là về những gì cô ấy muốn làm. Đó là về những gì có ý nghĩa đối với những điều tốt đẹp hơn.

D: Tôi có thể thấy cách người đó kết nối với kiếp sau, nơi cô ấy là một người lính. Trong cuộc sống là một người da đỏ, cô ấy giết người và không muốn, nhưng trong cuộc sống như một người lính, cô ấy đã bị tổn thương trước khi có cơ hội giết người.

C: Cô ấy không nên để hoàn cảnh làm hỏng cách cô ấy nhìn nhận phần còn lại của cuộc đời. Cô ấy lẽ ra phải vượt qua điều đó. Đáng lẽ ra nó phải là làm cho những gì còn lại của cuộc sống trở nên tốt đẹp hơn, và đối phó với bất kỳ hoàn cảnh nào.

D: Thay vào đó, cô ấy để nó kéo cô ấy xuống.

C: Đúng. Cô đã lãng phí cả cuộc đời. Bài học là hãy chấp nhận những tình huống bất lợi và đừng để chúng ra lệnh cho phần còn lại của cuộc đời bạn mà hãy biến nó sang một điều gì đó khác biệt. Bạn có thể chọn trở thành nạn nhân và để điều gì đó bạn không muốn xảy ra, xảy ra và không làm bất cứ điều gì về nó, hoặc bạn có thể chấp nhận nó, vượt qua nó và làm điều gì đó tích cực hơn.

Chelsea đang gặp nhiều vấn đề nghiêm trọng về thể chất và phải dùng thuốc điều trị chứng trầm cảm. Cô không thích công việc kế toán của mình và cảm thấy phải làm việc quá sức. Chồng cô ấy uống rượu và cô ấy cảm thấy bị bỏ mặc. Vì vậy, cô ấy đã tạo ra một tình huống tương tự, nơi cô ấy đã biến nó thành một tình huống tiêu cực thay vì tập trung vào mặt tích cực. TT cho biết nguyên nhân chính khiến cô gặp vấn đề là muốn thoát khỏi cuộc sống. Mỗi tối đi làm về, cô ấy thường đóng cửa trong phòng và dành toàn bộ thời gian cho máy tính, đặc biệt là e-bay nơi cô ấy mua bán liên tục. Cô ấy nói đó chỉ đơn thuần là một sở thích ngây thơ, nhưng TT nói rằng nó đã vượt quá tầm tay và cô ấy đang tắt mọi thứ quan trọng trong cuộc sống của mình. Một sự lặp lại của cuộc đời cuối cùng. TT đề nghị cùng nhau loại bỏ máy tính để cô ấy có thể hòa nhập lại cuộc sống. Nhưng tôi nghĩ điều đó sẽ rất khó để cô ấy làm được. Cô được cho biết rằng nếu cô dành nhiều thời gian hơn cho chồng, cuộc hôn nhân của họ sẽ tốt đẹp hơn và anh ấy sẽ không cảm thấy cần phải uống rượu. Chelsea chắc chắn còn rất nhiều việc phải làm. TT sẽ đưa ra những đề xuất tốt và hợp lệ, nhưng việc họ có chấp nhận hay không luôn phụ thuộc vào cá nhân. Bởi vì chúng ta có ý chí tự do, họ không bao giờ có thể can thiệp. Nhưng nếu chúng ta thông minh, chúng ta sẽ lắng nghe họ vì họ có thể nhìn thấy bức tranh toàn cảnh hơn.

C: Bạn phải có sự cân bằng trong mọi thứ. Cô ấy có thể làm công việc tình nguyện. Cô ấy có thể thực hiện các hoạt động ít cưỡng chế hơn. Hãy là một người vợ đối với chồng mình. Cô ấy có thể giúp anh ấy trong hoàn cảnh của anh ấy. Anh ấy đề nghị đi bộ nhiều hơn và làm những việc có ích cho sức khỏe của anh ấy. Và nếu cô ấy không dán mắt vào máy tính hàng đêm, thì có lẽ cô ấy sẽ dành thời gian làm việc đó và giúp đỡ anh ấy nữa.

Thông điệp chia tay: Bạn phải nhìn nhận mọi thứ theo quan điểm và sự cân bằng. Công việc ổn, nhưng bạn không chịu trách nhiệm về kết quả. Và bạn cần

cắt giảm tất cả các sở thích. Nó trở thành một sự phân tâm quá lớn để tránh cuộc sống thực. Bạn có thể giúp chồng bạn. Cô ấy chỉ cần cân bằng mọi thứ.

***

Chương 10: CHUYẾN ĐI XA

LINDA ĐÃ CHỌN trở thành người biểu tình trong lớp học của tôi ở London vào năm 2008. Trong cuộc phỏng vấn, Linda đã khóc khi mô tả những sự kiện trong cuộc đời mình. Cô ấy đã có mọi điều khủng khiếp mà một người có thể làm cho người khác xảy ra với cô ấy. Đó là tín dụng của cô ấy rằng cô ấy đã có thể sống sót. Nó chắc chắn sẽ phá hủy một linh hồn thấp bé hơn. Một tuổi thơ khủng khiếp, một cuộc hôn nhân khủng khiếp không kém, và sau đó bị người chồng bắt đi khỏi người chồng mà cô biết là có quan hệ loạn luân với các con gái của anh ta. Cuối cùng cô ấy mất tất cả, và cảm thấy mình không còn gì để sống. Cô ấy đang suy nghĩ nghiêm túc về việc tự tử. Cô cho biết bất cứ khi nào cô lái xe về nhà sau giờ làm việc, cô sợ hãi chuyến đi vì cô biết trong nhà không có gì cho cô. Tôi không ngạc nhiên khi cô ấy nói rằng cô ấy đã được chẩn đoán mắc bệnh ung thư phát triển ở các cơ quan phụ nữ. Rõ ràng là cô ấy đang kìm nén cơn tức giận rất lớn. Cả lớp rất xúc động khi nghe câu chuyện của cô, và nhiều bạn đã rất khó khăn khi nghe câu chuyện đó. Nhưng họ phải biết rằng đây là tất cả những gì của liệu pháp: lắng nghe mà không phán xét hay định kiến để bạn có thể giúp đỡ thân chủ. Tôi không biết gì về cuộc sống của cô ấy trước khi tôi chọn cô ấy cho cuộc biểu tình của lớp, nhưng rõ ràng là cô ấy rất cần được giúp đỡ.

Khi Linda bước ra khỏi đám mây, cô thấy mình đang ở trong một khung cảnh cát nâu. Không có gì khác được nhìn thấy. Trời nóng, và cô ngạc nhiên khi thấy mình là một ông già đi chân trần. Đôi chân của anh ta để trần và đầy lông, già nua và nâu, và anh ta đang mặc một loại vải chỉ khoác trên người. "Cánh tay của tôi già đi và cơ thể tôi cảm thấy khỏe mạnh, nhưng cũ và mòn, mệt mỏi.

Tóc tôi đen và xám pha trộn, dài đến vai. Lông ở khắp mọi nơi, mặt tôi nhiều lông và xù xì. Ngay cả cánh tay, lông lá và đen xám… (Ngơ ngác.) Tôi già rồi! ” Anh ta đang cầm một thứ gì đó trên tay. “Tôi đang giữ chặt nó. Đó là một viên đá. ”

D: Tại sao bạn giữ chặt nó như vậy?

L: Đó là dòng đời của tôi. Nó giúp tôi kết nối để nhớ tôi là ai. Giúp tôi kết nối với những người khác. Vì vậy, tôi sẽ luôn biết rằng tôi là một phần của những người khác.

D: Viên đá trông như thế nào?

L: Nó màu xám và có một biểu tượng trên đó. Khắc sâu bên trong.

D: Kí hiệu là gì?

L: Nó có ba điểm, nhưng … nó uốn cong như vậy và có ba điểm. (Động lực. Thật khó để mô tả.)

D: Giống như một kim tự tháp?

L: Không. Nó uốn ở đỉnh. Nó giống như một chuyển động liên tục. Đó là ba. Bên trong chắc chắn và các đầu cong.

D: Kí hiệu tượng trưng cho điều gì?

L: Thuộc về tôi. Sự kết nối của tôi. Sự hồi tưởng của tôi. Tôi giữ nó bên mình. Tôi nhìn vào biểu tượng. Bởi vì tôi cách xa những người khác và nó kết nối tôi với họ. Tôi có thể nhớ và tôi có thể giao tiếp. Đó là đường đời của tôi, và tôi có

nó trong tay. Đôi khi tôi đeo nó trong ngực. Nó giống như một cái ra đa … tìm đường cho tôi.

D: Bạn lấy đá ở đâu?

L: Từ những người khác.

D: Kể cho tôi nghe về những người khác. Tôi quan tâm. Bạn có thể tin tưởng vào tôi. Không sao đâu, phải không?

L: Vâng. Những người khác nói, có. Những người khác là nguồn của tôi … nhóm của tôi … Tôi là một trong những người khác.

D: Những người khác ở đâu?

L: Chúng ở khắp nơi rải rác như những hạt giống, và chúng tôi ở nhiều nơi khác nhau, và chúng tôi kết nối với nhau. Và biểu tượng là để nhắc nhở tôi về sự kết nối của tôi. Tôi đang đi đến nhiều nơi, và đôi khi có khả năng quên rằng tôi không phải là nơi đó. Tôi ở với họ, nhưng không phải với họ.

D: Và bạn đã ở Trái đất lâu chưa?

L: Vâng, tôi đến và tôi đi. Tôi là một phần của việc tạo ra bóng tối của Trái đất, và tôi là một phần của việc vén màn bóng tối.

D: Đó có phải là những gì bạn đang làm bây giờ ở nơi này với cát?

L: Tôi ở trên cát vì đó là nơi tôi tìm thấy những người khác, trong sự cô độc của cát.

D: Bạn có nghĩa là bạn phải xa những người khác?

L: Vâng, và những người khác kết nối với tôi và tôi có biểu tượng của mình trong tay vì tôi đang tiếp cận với những người khác. Và khi ở giữa mọi người, tôi đeo nó vào ngực. Vâng, trái tim tôi, nó đây.

D: Vì vậy, đó là một phần lý do của viên đá, vì vậy bạn sẽ không quên bạn đến từ đâu? Bạn có nhớ tại sao bạn đến?

L: Hòn đá là để mở ra các kênh để tôi gửi lại cho những người khác những sự kiện của tôi … những gì xảy ra trong cuộc sống của tôi.

D: Bạn nói bạn được gửi đến để xóa bỏ bóng tối?

L: Vâng, để giảm bớt, vâng. Để chỉ ra cách thoát khỏi mật độ dày, có. Tôi đi bộ với họ và tôi dẫn họ ra ngoài, vì vậy tôi là của họ nhưng tôi không phải là họ. Tôi nhìn thấy lối ra, vì vậy tôi đi vào và tôi cảm nhận và có cuộc sống …. (Tự hỏi liệu đó có phải là từ ngữ chính xác.) Tôi có cuộc sống mà họ có, và sau đó tôi chỉ cho họ lối ra.

D: Làm thế nào để bạn chỉ cho họ lối thoát?

L: Bằng cách biết họ cảm thấy thế nào, họ nghĩ như thế nào. Cách họ phản ứng và thể hiện cách khác để vượt qua điều đó.

D: Đó là khó khăn, phải không? (Có) Làm thế nào để bạn không bị mắc kẹt trong đó?

L: Với rất nhiều khó khăn, nhưng sau đó tôi có biểu tượng của mình vì nó làm tinh thần tôi phấn chấn hơn và nó truyền cho tôi sự thôi thúc từ những người khác. Và những người khác nâng tôi lên trên sự xuất hiện để mặc dù cơ thể tôi ở trong đó, nhưng bản chất của tôi ở trên nó.

D: Đôi khi, thật khó để giữ được sự xa cách, phải không? (Có) Đó là lý do tại sao bạn phải có điều đó để không bị quên và bị mắc kẹt. Đó có phải là một từ tốt?

L: Có vì đôi khi chúng tôi cũng vậy. Nó cần tình yêu vô cùng.

D: Và những người khác đang làm điều tương tự?

L: Có, và khác nhau, nhưng đều có cùng mục đích.

D: Bạn đang hòa vào mọi người?

L: Vâng. Sống trong thực tế của người dân.

D: Và tất cả chúng đều đi vào cơ thể vật chất?

L: Không. Một số giữ ở dạng tinh thần bởi vì chúng nâng cao những người trong chúng ta, những người dấn thân vào thể chất. Nếu không có chúng thì sẽ không thể vì chúng ta sẽ bị lạc. Đó là lý do tại sao chúng ta phải giữ biểu tượng.

D: Bạn nói rằng bạn giúp đỡ mọi người bằng cách chỉ ở trong số họ và chia sẻ kinh nghiệm của họ?

L: Vâng, theo một cách. Đầu tiên, bạn thu thập những cảm xúc mà họ có bằng cách trải nghiệm, để tạo ra những cảm giác đó và cách tồn tại đó. Và sau đó thông qua con đường đó của những người khác, chúng tôi chỉ cho họ con đường thoát ra, vì vậy nó rất có mục đích khi đi sâu vào âm u. Đầu tiên hãy nhúng vào âm u và đưa chúng ra ngoài để làm sạch lông.

D: Bạn có làm điều này bằng cách nói chuyện với họ không?

L: Không. Đôi khi ngôn ngữ là quan trọng, nhưng nó còn là một sự rung động. Chỉ cần ở bên họ, và cảm nhận được sự thôi thúc của việc phải làm và khi nào nên làm.

D: Chỉ cần sự hiện diện của bạn là đủ?

L: Có bởi vì thông qua sự hiện diện, những điều khác xảy ra khi cần thiết, thông qua sự cởi mở của sự hiện diện với sự hiện diện. Vì vậy, với một số nó có thể là ngôn ngữ hoặc lời nói. Với những người khác, đó có thể là một cái nhìn. Với những người khác, đó có thể chỉ là tình yêu trong họ, nhưng bằng tất cả những gì họ cảm thấy rung động và nó được xoa dịu.

D: Bạn sẽ ở lại Trái đất một thời gian dài để làm điều này?

L: Cái gì cũng cần.

D: Bạn sẽ biết khi nào đã đến lúc phải rời đi?

L: Có vì chúng tôi được gọi lại.

D: Bạn biết đi đâu không?

L: Chỉ đi du lịch từ nơi này đến nơi khác, khi cần thiết. Chúng tôi được hướng dẫn đi đâu. Bất kể địa điểm hay thời gian.

D: Làm thế nào để bạn có được thức ăn và những thứ bạn cần?

L: Chúng tôi luôn được chăm sóc. Tất cả đều được cung cấp và đây là những gì chúng tôi dạy những người khác, tin tưởng rằng chúng tôi được kết nối và tất cả sẽ đến khi cần thiết, và vì vậy không bao giờ phải lo lắng về các khoản dự phòng. Và đôi khi chúng ta thiếu các khoản dự phòng, vì đó là điều xảy ra trong hành tinh mà chúng ta cần phải trải nghiệm cảm giác của những người khác với sự thiếu hụt.

D: Bạn đã luôn luôn làm điều này, hoặc bạn đã sống cuộc sống bình thường?

L: Luôn luôn làm điều này.

D: Bạn chưa bao giờ sống một cuộc sống như những người khác mà bạn đang giúp đỡ?

L: Đã sống với họ nhưng với mục đích giúp đỡ. Đó là sự học hỏi. Sự hiểu biết, sự tiếp nhận của rung động Trái đất. Bởi vì chúng ta hình thành sự sống trong hành tinh, và chúng ta nuôi dưỡng và hướng dẫn sự sống, sống và di chuyển nó.

D: Bạn không tích lũy nghiệp?

L: Vâng, và đó là điều bắt buộc để chúng tôi có sự hiểu biết đầy đủ, và đôi khi chúng tôi được cử đi giải cứu một người trong số chúng tôi. Và đôi khi chúng ta phải cho phép họ di chuyển theo ý họ.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn sẽ được giữ nghiệp để không bị dính líu.

L: Nếu không có nghiệp, chúng tôi không hoàn toàn hiểu Trái đất là gì. Karma là có mục đích với hành tinh.

D: Nhưng bạn không muốn giữ chặt nó. (Không) Nhưng đôi khi bạn được cử đi giải cứu một người của chính mình? (Có) Tại sao điều đó lại xảy ra?

L: Bởi vì đôi khi chúng ta quên mất lý do tại sao chúng ta ở đây, và rơi sâu hơn vào trong âm u, và vì vậy viên đá của tôi là hình ảnh của tôi.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó quên và bạn sợ rằng họ sẽ bị mất?

L: Với vũ trụ thì không có gì mất đi, và nếu chúng ở lâu hơn, thì cứ như vậy. Bởi vì bên trong mỗi chúng ta, thông tin luôn được gửi lại, và vì vậy, ngay cả khi

một người ở đây nhiều, rất nhiều lần với nhiều khả năng, thông tin đó vẫn luôn được phản hồi.

D: Bạn đã nói đôi khi bạn đến để giúp một người của riêng bạn.

L: Nhiều lần chúng tôi sẽ lắc chúng để đánh thức chúng. Đôi khi những người trong chúng ta trong lĩnh vực vật chất được gửi đến để kích hoạt sự tưởng nhớ của người khác, và đôi khi chúng ta thành công và đôi khi chúng ta không. Rất khó khi bạn trải nghiệm mật độ để đôi khi nhớ kết nối.

Rõ ràng là cuộc đời của ông già đã dành để làm việc này, vì vậy tôi không nghĩ rằng nó sẽ có ích gì khi chuyển ông vào một ngày quan trọng. Ngoài ra, đây là một buổi biểu diễn trong lớp, vì vậy tôi biết mình sẽ không có nhiều thời gian dành cho nó như trong một buổi học riêng. Vì vậy, tôi đã chuyển anh ta đến ngày cuối cùng của cuộc đời và hỏi điều gì đang xảy ra. Anh nhìn thấy mình đang nằm trên một phiến đá, một phiến đá, xung quanh có rất nhiều người đang nhìn xuống anh. Cơ thể đang chết dần vì nó đã rất cũ. "Râu của tôi bây giờ rất bạc và trắng. Mọi thứ đều màu trắng. "

D: Bạn vừa quyết định đã đến lúc phải rời đi?

L: Tôi được gọi lại.

D: Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

L: Joy … Tôi hạnh phúc. Tôi mong được tự do. — Những người khác đến cho tôi. Tôi cảm thấy họ đang ôm tôi … nâng tôi lên và tôi vừa đứng dậy khỏi cơ thể mình … một cái chết êm đềm. Đó là một khởi hành tốt. Đó là tự do. Tôi không còn bị giới hạn bởi những hạn chế bị mắc kẹt của cơ thể. Tôi cảm thấy nhẹ

nhàng hơn. Tôi sẽ quay lại. Giọng cô ấy tràn ngập niềm vui hoàn toàn. Cô rất vui khi được rời khỏi thể xác và trở về nhà. "Họ đang chào tôi. Tôi cảm nhận được tình yêu. "

D: Hãy tiến về phía trước để đến lúc quay trở lại. Có ai giúp bạn với quyết định?

L: Vâng. Tôi được cho thấy những cơ thể khác nhau và tôi chọn một người nam, và họ nói với tôi là không … không, không, không … nữ.

D: Họ muốn bạn là nữ vào lần sau? (Có) Họ có cho bạn thấy cuộc sống sẽ như thế nào không?

L: Tôi cười vì tôi nghĩ nó dễ dàng. (Không phụ lòng) Sau khi là đàn ông, trở thành phụ nữ thật dễ dàng. Họ cười với tôi. Họ nói, "Chúng ta sẽ xem!"

D: Họ có nói với bạn bất cứ điều gì về những gì nó sẽ như thế nào không?

L: Vâng. Họ nghe có vẻ hơi kiêu ngạo.

D: Ý bạn là gì?

L: Tôi có đầy đủ khả năng của mình. Tôi tự tin. — Họ nói với tôi rằng vì sự kiêu ngạo và sự tự tin của tôi, nếu tôi chọn một cơ thể nam giới trong khung giờ này, tôi sẽ có một lợi thế khó khăn và tôi sẽ quá cố ý. Vì vậy, họ nói, không, một phụ nữ bởi vì là một phụ nữ, tôi sẽ có nhiều quyền năng bên trong hơn … khả năng sức mạnh bên trong, khả năng bên trong để giữ kết nối với họ.

D: Họ không muốn bạn bị lạc, phải không?

L: Không vì sau đó tôi sẽ đánh bại mục đích.

D: Bạn có biết rằng bạn đang nói qua cơ thể người khi đang nói chuyện với tôi không? (Có) Đây có phải là cơ thể mà bạn đã chọn, mà chúng tôi gọi là Linda?

L: Có, nhưng có một sự mất kết nối với cơ thể. Có một sự chia rẽ trong cơ thể. Có cơ thể – Linda vật chất – và có bản chất của những người khác trong suốt cuộc đời của Linda, vì vậy không có một thể chất hoàn chỉnh. Có một sự xuất hiện trong và ngoài cơ thể, nhưng điều đó đã được lên kế hoạch trước để cho phép cơ thể tồn tại sự tồn tại. Nếu tôi chỉ được phép là một cơ thể vật lý, tôi đã không thể sống sót nguyên vẹn.

Đã có những trường hợp tương tự được báo cáo trong các cuốn sách Vũ trụ chuyển đổi khác. Đôi khi tinh thần gánh vác quá nhiều và những hoàn cảnh trong cuộc sống vượt quá sức người. Trong những trường hợp này, một khía cạnh khác được phép tham gia và đảm nhận trách nhiệm (đặc biệt là các mối liên hệ nghiệp với người khác). Đôi khi khía cạnh ban đầu và khía cạnh mới trao đổi qua lại trong suốt những giai đoạn đau thương của cuộc đời. (Xem các sách Vũ trụ phù hợp khác để biết giải thích về các mảnh vụn và các khía cạnh của linh hồn nguyên thủy.)

D: Có ổn không nếu bạn trả lời câu hỏi, hay chúng ta cần gọi trong tiềm thức? Bạn nghĩ sao? Bạn có thể tiếp tục cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra không?

L: Vâng, tôi có thể làm điều đó.

D: Tôi đã nghĩ vậy. Nhưng cô ấy đã chọn cuộc sống này, phải không?

L: Hoàn toàn có thể.

D: Nó được cho là khó khăn như vậy?

L: Vâng, và nó có thể đã tiến triển tồi tệ hơn.

D: Nó có thể có? (Có) Nghe có vẻ khá tệ từ những điều cô ấy nói với tôi.

L: Vâng. Cô quyết định trải nghiệm tất cả để không phải tiếp tục quay lại.

Tôi nghe có vẻ như cô ấy đã thực sự chất đầy đĩa của mình, và gánh nặng có thể đã làm gãy một người bình thường. Vì vậy, Linda khác xa bình thường. Cô ấy là một con người đặc biệt để có thể giải quyết tất cả những gì đã xảy ra với cô ấy. Chúng tôi đã thảo luận về một số mối quan hệ gia đình của cô ấy, và cô ấy đã được cho biết nhiều tình huống nghiệp báo mà cô ấy đã phải giải quyết. "Trong mọi kiếp sống với hành tinh, các mục đích đều giống nhau. Đó là lý do tại sao cô ấy sống sót sau chuyện này, và đó là cách cô ấy sống sót ở nơi những người khác không thể. Bây giờ là lúc để giải phóng cảm giác tội lỗi về những gì cô ấy đã mang trong máy bay Trái đất trong giai đoạn đầu bởi vì điều đó đã được định sẵn. Đó là một phần của kế hoạch. Và chúng tôi đang khuyến khích sự quyết tâm của cô ấy trong việc xây dựng các nguồn lực cho công việc phía trước để tất cả không bị mất đi ".

D: Mục đích của cô ấy là gì? Bạn muốn cô ấy làm gì tiếp theo?

L: Mục đích của cô ấy là hỗ trợ hành tinh giảm tải trọng nặng mà nó phải chịu. Mục đích của cô ấy là thay đổi những rung động bên trong những người khác và trong hành tinh. Và mục đích của cô ấy là để xem tại sao cô ấy lại có những trải nghiệm này bởi vì cơ thể của cô ấy, như bạn biết, giống với Trái đất. Cơ thể của cô ấy giống như một máy biến áp và vì vậy cô ấy tiếp nhận sự tiêu cực, sử dụng thuật ngữ đó, và cô ấy biến nó thành một sự thuần khiết. Cô ấy phải tiếp nhận Trái đất để có thể thay đổi Trái đất. Bây giờ cô ấy có thể làm điều đó mà không cần suy nghĩ. Cô ấy cần phải chấp nhận rằng cô ấy cần phải ngừng mặc những chiếc "áo sơ mi tóc".

Đó là một tài liệu tham khảo trong Kinh thánh. Đó là một bộ quần áo bằng vải thô làm từ lông dê. Nó rất khó chịu và được mặc như một hình thức sám hối hoặc tự trừng phạt.

D: Bạn muốn cô ấy làm gì để giúp đỡ mọi người?

L: Thở … để cho phép hơi thở lưu thông bởi vì, như bạn biết – và chúng tôi biết rằng bạn biết điều này – hơi thở là mối liên hệ với Nguồn. Và vì vậy cô ấy cần ngừng nín thở và hỗ trợ người khác bởi vì, như bạn biết, việc nín thở là cái bẫy của sự sợ hãi. Và vì vậy cô ấy sẽ hỗ trợ giải phóng chấn thương, sợ hãi và đau đớn. Cô ấy ở đây để giúp hành tinh thở. Và bởi vì mọi người suy nghĩ bằng ý thức, cô ấy phải liên lạc với họ thông qua ý thức và thay đổi điều đó. Bạn hiểu không?

D: Có điều gì đặc biệt mà bạn muốn cô ấy tập trung vào không?

L: Chúng tôi muốn cô ấy tập trung vào bản thân. Chúng tôi muốn cô ấy tập trung vào con người của cô ấy. Cô ấy dành quá nhiều thời gian để nhìn ra ngoài. Cô ấy thấy bản thân không có tầm quan trọng và vì vậy cô ấy tập trung vào tầm quan trọng ngoài kia. Và chúng tôi muốn nói với cô ấy rằng nó bắt đầu từ bên trong. Và từ bên trong không cần phải làm gì bởi vì bên trong như vậy mà không có. Vì vậy, cô ấy không cần phải chủ động tìm kiếm bởi vì khi cô ấy đi vào lối suy nghĩ tích cực này, cô ấy sẽ bị mắc kẹt trong ý thức, và sau đó cô ấy rơi trở lại cơ thể.

D: Cô ấy bị mắc kẹt trong nghiệp chướng, gia đình và tất cả những thứ đó.

L: Và vì vậy khi cô ấy phát sinh từ chiếc giường này, cô ấy sẽ không cần phải làm bất cứ điều gì. Cô ấy chỉ cần được như vậy. Và cô ấy đã nhận thấy sự giãn

nở này xảy ra trong bản thân cô ấy và sức nóng này tăng lên, và cô ấy đang cố gắng kìm hãm nó lại. Và nó đang bùng phát. Cô ấy đang mang thai với cái mới, khả năng xảy ra, và cô ấy cần phải sinh ra cái đó. Nếu không, cô ấy sẽ phát hiện ra rằng túi sẽ bắt đầu phun ra ở đó, vì cô ấy có sự phát triển này ở đó. (Sự phát triển của ung thư mà các bác sĩ đã phát hiện ra.) Bạn có hiểu không?

D: Vâng. Nó muốn giải phóng năng lượng. Nó muốn đi ra ngoài và sáng tạo. Điều đó có ý nghĩa hoàn hảo.

L: Và cô ấy chúc phúc cho các con của cô ấy và chồng cũ của cô ấy vì chúng là một phần của cô ấy tạo ra mục đích của cô ấy.

D: Mặc dù nó rất đau đớn.

L: Một ảo ảnh. Đó là một trò chơi, phải không?

D: Chúng ta đang sống trong ảo tưởng. Chúng ta đang bị mắc kẹt trong một ảo ảnh, và nó có vẻ rất, rất thực.

L: Khi một người đi vào cơ thể vật lý, họ quên mất. Và trong cuộc đời mà cô có biểu tượng này (viên đá), nó là để nhắc nhở cô về mục đích một cách trực quan và sâu sắc. Rất dễ dàng, khi bạn đi vào năng lượng dày đặc này, để quên đi.

D: Bây giờ cô ấy có thể nhận ra rằng tất cả những nỗi đau cô ấy phải chịu đều có mục đích, và cô ấy không cần phải cố chấp nữa. (Đúng) Cô ấy có thể sử dụng những kinh nghiệm đó để giúp đỡ người khác. Đó có phải là một ý tưởng tốt?

L: Hoàn toàn có thể! Làm thế nào khác mà cô ấy có thể học được tại sao mọi người lại như vậy? Và chúng tôi nói với bạn rằng nhiều người trên hành tinh bị lạm dụng. Bạn sẽ thấy rằng ở thời điểm và địa điểm này, hầu hết những người có mục đích với hành tinh, đều chọn những hình nền rối loạn chức năng bởi vì họ hình thành những gì họ cần trải nghiệm. Và một khi họ tìm thấy lối thoát

hoặc nhìn thấy lối thoát, rất dễ dàng để nâng đỡ những người khác. Và đây là lý do tại sao cô ấy nói khi ở trên đỉnh núi cố gắng kéo người khác, "Bạn không thể đưa người khác lên. Bạn chỉ cần chấp nhận và ở bên họ, và sự rung động của người chưa nói chính là thứ nâng cao và mang lại, cũng như tạo ra cho họ một môi trường an toàn để thực sự được di chuyển. " Và với việc cô ấy chỉ ở nơi tồn tại đó, chúng tôi làm việc thông qua đó để tiếp cận những người khác.

D: Bạn có nghĩ rằng cô ấy đã quên mục đích của mình khi cô ấy bước vào?

L: Có và không. Cô ấy đã có những lời dạy và ghi nhớ trong suốt cuộc đời mình, nhưng bên trong thể chất, cô ấy đã phải đối mặt với rất nhiều điều, và cô ấy biết điều đó. Nhưng lần duy nhất cô ấy thực sự ở trong cơ thể là khi cô ấy cảm thấy hoạt động thể chất hoặc đau đớn về thể chất, vì vậy nỗi đau của cô ấy tăng cao để giữ cô ấy trong cơ thể của mình. Bởi vì khi cô ấy cảm thấy cơn đau, lúc đó cô ấy đã có ý thức về thể chất.

D: Một điều bạn muốn cô ấy làm là trả tự do cho những người này trong cuộc sống của cô ấy. (Đúng) Cô ấy không thể làm gì được chồng và các con của cô ấy. Đó không phải là công việc của cô ấy nữa, phải không?

L: (Vui vẻ) Và cô ấy giao lưu với họ hàng ngày ở phía bên kia.

D: Vì vậy, cô ấy đã không mất chúng. Họ chỉ đang giao tiếp theo một cách khác.

L: Chúng tôi sẽ thực hiện một số công việc với quá trình tua lại của não bộ để điều chỉnh điều đó cho cô ấy. Tua lại theo cách khác và kết nối lại một số thứ đã bị ngắt kết nối cho một mục đích.

D: Liệu cô ấy có nhận thấy sự khác biệt không?

L: Ồ! Bạn sẽ nhận thấy một sự khác biệt. (Cười) Bạn sẽ nhìn thấy trong mắt cô ấy và cảm nhận được cô ấy khi cô ấy đứng dậy.

D: Điều chính yếu, và tôi biết bạn sẽ đồng ý với tôi … không bao giờ gây hại cho người … luôn luôn yêu.

L: Đó là lời thề mà cô ấy đã đề cập khi viết, là để ghi nhớ về thể chất: không bao giờ có hại. Bạn thấy đấy, với hoàn cảnh của cuộc đời cô ấy, cô ấy có thể làm hại, nhưng cô ấy biết … không hại. Cô ấy chỉ tiếp nhận tất cả, nhưng cô ấy đã biến nó thành những nơi thích hợp.

D: Bạn có thể cho chúng tôi biết bạn đang tua lại bộ não như thế nào không? Tôi luôn quan tâm.

L: Nếu bạn nghĩ về những con đường có các khối, ví dụ, trên một số đường phố. Họ chặn nó đi và làm cho nó đi một chiều. Chúng tôi giải phóng các khối đó để thực hiện hai cách. Và chúng tôi cũng đang đọc lại các khu vực bị sờn. Chúng tôi đang sửa chữa. Và chúng tôi đang phát hành tất cả các cách duy nhất và mở ra toàn bộ khả năng. Và chúng tôi đang làm việc, đặc biệt là sau gáy. Cô ấy cảm thấy đau ở sau cổ và bả vai. Cô ấy nghĩ rằng nó liên quan đến sự linh hoạt, nhưng chúng tôi sẽ nói rằng nó đã được đóng cửa để cho phép các trải nghiệm xảy ra. Và vì vậy nó giống như một sự tích tụ năng lượng, và vì vậy chúng tôi đang mở ra những con đường đó. Và trong phần kết nối ở phía sau cổ, chúng tôi đang đi dây vào trung tâm để mở lại vương miện và mở lại trán của cô ấy.

D: Con mắt thứ ba?

L: Vâng, và vì vậy cô ấy không còn phải nghi ngờ bản thân và nhìn ra bên ngoài, nhưng cô ấy sẽ tự do nhìn khắp mọi nơi. — Chúng tôi đang duỗi ra giữa hai bả vai khi mọi thứ đã được thu gọn. Và đây là nơi cô ấy tìm thấy sự biến dạng ở phía sau bởi vì mọi thứ đã được nén chặt và vì vậy mọi thứ đáng lẽ được thể hiện ra ngoài đã bị chặn lại bên trong.

D: Còn những khối u dưới vú của cô ấy thì sao?

L: Đó là sự tích tụ năng lượng, nói rằng, "Hãy chú ý!" Thấy chưa, cô ấy đã bị ngắt kết nối với cơ thể của mình. Cô ấy đã tước bỏ cơ thể của mình và vì vậy chúng tôi đang làm lại cơ thể của cô ấy an toàn. Một nơi yêu thương để được.

Sau đó, TT đã mô tả cách nó sẽ loại bỏ sự tăng trưởng. "Chúng tôi sẽ làm tan chảy nó. Và cho phép nó trở lại trạng thái bình thường, và năng lượng mà cô ấy đã xây dựng đang được giải phóng. " Họ đã nói với tôi nhiều lần khi làm việc với các trường hợp tương tự rằng họ làm tan hoặc hấp thụ các khối u hoặc khối u, và cho phép chúng được đưa ra khỏi cơ thể một cách an toàn. Họ khẳng định đây là việc họ đang làm. "Khi nó tan chảy, nó sẽ di chuyển trở lại nơi xuất phát. Và tiếp thu là một từ tốt. – Chúng tôi khuyên cô ấy nên nhịn ăn để quá trình giải tỏa cuộc chia tay trôi qua. "

D: Bằng cách nhịn ăn, bạn có nghĩa là bạn không muốn cô ấy ăn bất cứ thứ gì trong một thời gian?

L: Không. Nước ép trái cây … trái cây … rất nhiều nước.

D: Trong bao lâu?

L: Năm ngày.

D: Năm ngày một trái nhanh, tôi đoán bạn sẽ gọi nó.

L: Vâng. Nó sẽ thay đổi những gì chúng ta đã chia ra, và một phần mồ hôi mà cô ấy cảm thấy là hơi nóng qua từng lỗ chân lông khi cơ thể đang cố gắng tiết ra. Có một sự phản kháng với cô ấy và cơ thể của cô ấy. Cô ấy sẽ nhận ra sự khác biệt ngay lập tức.

D: Còn vùng bụng thì sao? Cô ấy bị sưng ở đó.

L: Vâng. Cô ấy sử dụng từ "mang thai". (Cô ấy nói rằng cảm giác đó và trông giống như khi cô ấy mang thai.) Bạn có thể nói rằng cô ấy đang mang thai với nghị lực. Và đây là cơ thể cô ấy đang được sử dụng để khiến cô ấy chú ý hướng ra bên ngoài thay vì không nghĩ rằng mình có khả năng. — Cô ấy đã bị nhốt trong một trận chiến với các con và chính mình. Và cô ấy sẽ thấy rằng trong thời gian giải phóng thực tế, cô ấy sẽ giải phóng những đứa con của mình để có thể đến với cô ấy. Bởi vì trong mỗi lần xuất hiện đều có một món quà được trao để đáp lại. Chúng tôi không bao giờ làm việc với bất kỳ ai để nói, "Được rồi, bạn phải chịu đựng vì đau khổ." Không. Nó giống như viên kim cương được hình thành qua lửa. Có một món quà bên trong nó, vì vậy cô ấy thực sự đã trì hoãn quá trình bằng cách tạo ra năng lượng để họ tránh xa. Bây giờ họ được tự do trở về, và cô ấy được tự do ra đi. — Cái nôi của tử cung mà cô ấy đã mang và cảm nhận sâu sắc, nhưng đây là trước cả cuộc đời này. Đây là thời gian của việc mang mặc cảm tội lỗi. Chúng tôi muốn sinh vật này nhận ra rằng khi là một phần của sự hình thành hành tinh, và nhìn thấy bất cứ điều gì đang xảy ra, rằng nó đã được định trước. Cô ấy không cần phải chịu đựng bất cứ điều gì cô ấy đã làm vì, như bạn biết, đó là một trò chơi.

D: Đó là những gì tôi nói với mọi người, đó là một trò chơi. – Tôi đã nói chuyện với những người nói rằng họ đã ở đó để hình thành Trái đất. Cô ấy cũng là một trong số họ? (Có) Cô ấy đã ở đây lâu rồi.

L: Vâng. Cô ấy đến từ những sinh vật có thần khổng lồ … một mắt.

D: Trong buổi sơ khai của Trái đất? (Đúng) Vậy chúng có thật chứ không phải truyền thuyết?

L: Vâng. Chúng rất thật, và cô ấy mang theo sợi dây cảm giác tội lỗi được phát sinh khi ở trong cơ thể vật lý.

D: Tại sao lại có cảm giác tội lỗi liên quan đến thần khổng lồ một mắt?

L: Nhìn vào hành tinh này. Nhìn bệnh. Hãy nhìn những nỗi đau của Mẹ. Đúng, nhưng nó có mục đích. — Và vì vậy cô ấy bị cuốn vào tính hai mặt của việc cảm nhận sự vĩ đại của mình và cảm nhận sự khiêm tốn của mình.

D: Chúng tôi luôn nghĩ thần khổng lồ một mắt là những câu chuyện cổ tích.

L: Vâng?

D: Nhưng tôi đã được nói rằng mọi huyền thoại đều có cơ sở là sự thật.

L: Cơ thể đang cảm thấy nóng và sức nóng là để thu hút sự chú ý của cô ấy … chú ý đến cơ thể chúng ta đang nói … nghe, nghe, nghe.

D: Chà, cô ấy có một câu hỏi khác. Cô ấy sẽ tìm thấy một đối tác?

L: Vâng. Trước tiên cô ấy cần phải đối tác với chính mình. Lấy sự cân bằng của bên trái và bên phải. (Cười) Vì bây giờ cô ấy cảm thấy mình đang tìm người khác làm điều đó cho mình. Nếu không, cô ấy sẽ bị bắt trở lại … Bạn phải tự mình xem … hợp nhất. (Rất mạnh.) Nhìn vào trong! Bạn có hiểu không? — Chúng tôi đang nói với cô ấy rằng hãy nhìn vào bên trong … kết hợp DNA đó với nhau … kết hợp giữa trái và phải. Tìm thấy sự toàn vẹn của bạn trong chính bạn. Sau đó, thu hút bản thể bởi vì sau đó bạn sẽ thu hút một người mà bạn không cần phải sửa chữa. — Đã đến lúc. Chúng tôi có việc cho cô ấy. Và cô ấy càng giấu mình đi … không có việc gì có thể làm được. Cô ấy sẽ thấy mình thay đổi nhanh chóng. Bạn hiểu những bước tiến nhảy vọt, vì vậy chúng sẽ là quyền tự do đi lại mà cô ấy đã kìm hãm. Chúng tôi cảm ơn bạn với nhiều niềm vui và chúc phúc cho bạn.

D: Vậy bạn đã hoàn thành công việc trên cơ thể chưa?

L: Vâng, và chúng tôi sẽ tiếp tục trong những ngày tiếp theo trong trạng thái ngủ. Đầu tiên chúng tôi làm não để cô ấy không đánh bại mục đích của chính mình thông qua ý thức của mình. Chúng tôi đã thay đổi ý thức.

D: Và bạn có muốn cô ấy làm nhanh trái cây để loại bỏ tất cả những điều này ra khỏi hệ thống của cô ấy?

L: Hoàn toàn có thể. Và xem, cô biết điều gì đó sắp đến nên tối qua cô đã ăn nhiều thứ mà cô không được phép ăn. (Cả lớp cười ầm lên vì điều này.)

D: Nhưng bạn sẽ chăm sóc cơ thể của cô ấy từ bây giờ chứ?

L: Hoàn toàn có thể. Đây là một cơ thể chúng tôi yêu thích; chúng tôi làm việc thông qua. Cô ấy đang giữ lại công việc.

Tôi giải thích rằng tôi nhận ra từ giọng nói mà tôi đang nói đến phần mà tôi đã quen thuộc. Tôi cũng giải thích rằng tôi đang cố gắng chỉ cho những người khác cách liên hệ với "họ".

L: Họ đến với bạn, nhưng chúng tôi nói với họ, "Bạn đã có trong những gì Dolores có. Nó chỉ là chấp nhận điều đó. " Và những ai đang lo lắng về khóa học nâng cao. Hừ! (Cả lớp cười.) Chúng tôi sẽ thăng tiến cho bạn! Chúng tôi sẽ giúp họ!

Thông điệp chia tay: Tình yêu mà bạn đang tìm kiếm ở trong bạn, và chúng tôi liên tục tắm cho bạn bằng tình yêu. Hãy mở rộng trái tim để cảm nhận nó. Đừng nghĩ rằng tình yêu phải đến với chúng sinh và những đứa trẻ nhỏ. Tình

yêu đích thực đến từ Nguồn, và tình yêu đích thực được tưới tắm qua bạn. Không cần tìm đâu xa. Hãy tự cảm nhận và biết rằng chúng tôi luôn đồng hành cùng bạn. Không bao giờ bạn cô đơn … bao giờ. Chúng tôi cúi đầu trước sự vĩ đại của bạn. Chúng tôi cúi đầu trước sự cống hiến của bạn. Chúng tôi nâng đỡ bạn, vì vậy đừng có bất kỳ phiền muộn nào về phía trước. Không có những điều như vậy. (Rất dịu dàng) Chúng tôi yêu bạn.

D: Đó là tất cả những gì bạn muốn nói?

L: Ồ? Chúng ta có nhiều thời gian hơn không? (Cười) Chúng tôi sẽ nói rằng chúng tôi yêu tất cả và rằng tất cả những gì trong không gian và thời gian này là định mệnh … vâng … tất cả các bạn được gọi về phía trước vào thời điểm này vì tất cả là vì bạn. Vì vậy, hãy bước đi khi biết rằng khi bạn rời khỏi chỗ ngồi của mình, bạn đã bỏ lại những gì bạn đã đặt ra, và thậm chí đừng đánh đố nó. Chỉ cần chấp nhận rằng nó là như vậy và chúng tôi sẽ gặp bạn trong giấc ngủ của bạn.

Cuộc sống của Linda đã thay đổi đáng kể ngay sau khi buổi học kết thúc. Ngay cả trên đường về nhà, cô cũng cảm thấy hạnh phúc. Trước đây, cô đã sợ hãi khi đi đến một ngôi nhà trống. Sau đó, cô ấy nghĩ, "Ồ, vâng, bộ não của tôi đã được tua lại!"

***

Chương 11: TÍCH LŨY THÔNG TIN

CATHY ĐI VÀO và cố gắng mô tả một môi trường kỳ lạ. "Tôi nhìn thấy sự hình thành trơn tru trên mặt đất. Chúng gần giống như đá, nhưng chúng không phải là đá. Tôi không biết phải gọi chúng là gì. Tôi không có tên cho họ. Nó giống

như một tảng đá lớn, tròn. Tôi có thể cảm nhận nó là trơn hoặc bóng. Nó không sắc nét hoặc thô ráp. Nó rất mịn và nó có nhiều lớp, và nó không phải là một mảnh. Có rất nhiều mảnh. Chúng được hình thành cùng nhau. —Tôi vẫn chưa đi xem những nơi còn lại. Tôi cảm thấy nó còn nhiều điều hơn những gì tôi thấy ". Rồi cô nhìn thấy một tòa nhà, một thành phố ở đằng xa. "Nó có những mái nhọn giống như tủ đá, nhưng chúng hướng lên trên và chúng cũng đi theo mọi hướng. Một số trong số chúng phẳng và chúng trông giống như băng ".

D: Màu đó?

C: Không, nó trong suốt. Chúng trông có màu xám và trắng, nhưng nhìn từ xa chúng giống như băng. Đó là một cụm nhà cao tầng lớn. Chúng kỳ lạ vì chúng đi ngang và ở giữa chúng cũng kéo dài lên trên. Điểm lên và điểm đi ngang, không đều. Những tòa nhà kỳ lạ. Nhìn từ xa thì thật lạ vì nó ở giữa hư không, trong không gian trống rỗng này, và không có gì khác. Có vẻ như nó đang dựa vào một ngọn đồi bên một ngọn đồi lớn hơn, lớn hơn. Toàn bộ điều về những tòa nhà này là không có khuôn mẫu. Nó rất bất thường. Giống như một bước có thể ở đây hoặc ở đó. Khi ai đó xây dựng nó, đó là cách họ xây dựng các tòa nhà. Nó không có tổ chức. Có lẽ đó là cách họ tổ chức. Tôi không biết. Bạn không biết điều gì sẽ xảy ra khi bạn nhìn vào một phía của tòa nhà bởi vì nó sẽ không phải là thứ mà bạn có thể mong đợi ở một tòa nhà.

Cô không chắc mình có sống ở thành phố đó hay không. Nó rất lạ và xa lạ. Tuy nhiên, cô ấy đã đồng ý vào trong và khám phá nó. "Tôi phải đi vào lối vào toàn thành phố trước vì có một lối vào nhất định bạn phải đi qua để vào. Khi bạn đi vào bên trong, đó là một thành phố, nhưng nó trống rỗng. Nó có các đường phố và chúng được làm từ cùng một loại vật liệu băng. — Tôi cảm thấy mình cần phải đi lên một tòa tháp. Tôi gọi nó là một tòa tháp vì có một cầu thang xoắn ốc tròn, và bạn đi lên và lên xuống cầu thang. Tôi đoán mọi người đều có tòa tháp

của riêng mình mà họ đi lên. — Phần trên cùng mở và tôi có thể nhìn thấy rất, rất xa. Trên đỉnh tháp, nó không phải là một căn phòng. Nó đang mở. Đó là một nơi quan sát mà mục đích của nơi đó là để quan sát những nơi ở rất xa ".

D: Vì vậy, nó không phải là một nơi để sống? Đó là một nơi để quan sát? (Có) Bạn thấy gì khi nhìn?

C: Tôi chưa thấy gì cả. Tôi biết mục đích của đài quan sát này vì bạn có thể thấy bất cứ thứ gì bạn muốn xem. Có một thứ khác mà bạn có thể kiểm soát hoặc ra lệnh để bạn có thể thấy. Nó không giống như một nơi mà bạn ngẫu nhiên nhìn thấy. Bạn phải điều chỉnh nó để xem ở đâu đó.

D: Nó được thực hiện với máy móc?

C: Tôi không thấy bất kỳ thứ máy móc nào. Tôi nghĩ rằng họ đã làm điều đó bằng công nghệ hoặc trí óc khác biệt hoặc thứ gì đó mà tôi không thể mô tả, hoặc họ không có nó ở đây. Khi tôi nói máy móc, tôi không có từ nào để mô tả nó. Trong thế giới của chúng ta, mọi người sẽ gọi nó là một cỗ máy, nhưng nó thực sự không phải là một cỗ máy. Đó là một số loại phương pháp hoặc công nghệ mà bạn có thể sử dụng.

D: Với tâm trí?

C: Vâng. Bạn chỉ cần quyết định. Bạn chỉ cần nghĩ về nó. Nhưng vì một số lý do mà bạn phải ở đó để đi xem mọi thứ. Bạn không đi về thể chất, nhưng bạn có thể nhìn thấy mọi thứ, và biết mọi thứ đang diễn ra. Nó gửi một phần của bạn … tâm trí của bạn đến đó. Hoặc toàn bộ nhận thức của bạn ở đó và bạn có thể cảm nhận mọi thứ ở đó. Sau đó, bạn có thể trở lại. (Một cái gì đó giống như một cổng thông tin hoặc có thể là một cửa sổ) —Bạn thu thập thông tin và bạn lưu trữ nó. Mọi thứ đều được ghi lại. Mọi thứ được lưu trữ trong tháp nơi họ thu thập thông tin. Họ lưu trữ nó ở đó nơi họ nhận được nó lần đầu tiên. Và tôi nghĩ họ có

thể đặt nó ở một nơi khác sau khi họ thu thập tất cả các tháp và tất cả các thông tin khác. Sau đó, họ đặt tất cả lại với nhau ở một số vị trí khác. Mọi thứ đều được lưu trữ.

D: Tất cả những người trong thành phố có làm điều này không?

C: Tôi chưa biết. Để xem nào. – Có những người khác cũng làm điều đó. – Tôi đi khỏi nơi này. Tôi không ở lại mọi lúc. Tôi không đến thành phố này khá lâu, lâu rồi nên tôi không nhớ nhiều điều về nó.

D: Bạn có phải ăn không? Để tiêu thụ thức ăn?

C: Không, tôi không ăn.

D: Bạn làm gì để giữ cho mình tồn tại?

C: Tôi không làm gì cả. Đó là không khí. Đó là tất cả trong bầu không khí. Tôi được hỗ trợ ở đó. Tôi thậm chí không nghĩ đến việc ăn uống.

D: Vì vậy, đó là một sự tồn tại dễ dàng, phải không? (Có) Bạn làm gì với hầu hết thời gian của mình?

C: Tôi thích lên tháp để quan sát. Đó là một trong những điều tôi thích làm, và nếu tôi không làm điều đó, tôi sẽ đi đến những nơi khác để chơi. Tôi có thể đi bất cứ đâu. Tôi có thể đi đến các hành tinh khác nhau rất xa.

D: Làm thế nào để bạn du hành đến các hành tinh khác?

C: Tôi chỉ đi. Tôi chỉ nghĩ rằng tôi muốn đi đâu đó và tôi ở đó.

D: Bạn không cần phải đi trong bất cứ điều gì như một con tàu? (Không, không.) Nhưng cơ thể của bạn là vật chất, phải không?

C: Không, khi tôi làm điều đó, tôi không phải là thể chất. Khi tôi đi du lịch, tôi không có cơ thể này.

D: Bạn trông như thế nào khi bạn đi du lịch?

C: Nó trông giống như năng lượng, nhưng tôi không thể giải thích nó. Nó giống như một dòng điện. Giống như bạn có điện trong nước, và bạn cảm thấy điện nhưng bạn không thấy nó. Vì vậy, nó đi như vậy. Tôi chỉ đi.

D: Sau đó, điều gì sẽ xảy ra khi bạn đến nơi bạn muốn đến? Bạn có cần một cơ thể vật lý ở những nơi đó?

C: Nếu tôi muốn. Nếu tôi muốn ở lại. Nó phụ thuộc vào những gì tôi muốn làm. Muốn vừa ở vừa xem thì không phải có thân. Nếu tôi quyết định ở lại thì tôi có thể có một cơ thể nếu tôi muốn.

D: Nếu bạn muốn ở lại một thời gian và tham gia?

C: Có, nếu tôi chọn.

D: Vậy thì làm thế nào để bạn có được một cơ thể nếu bạn quyết định có một cơ thể? Làm thế nào để bạn thay đổi từ hình thức này sang hình thức khác?

C: Phải nằm một chỗ rất lâu mới có cơ thể vì phải trải qua rất nhiều dạng sống. Sau đó, bạn trải qua rất nhiều cơ thể. Bạn chọn một cơ thể, nhưng đó không phải là cơ thể duy nhất mà bạn có. Ý tôi là, nếu bạn chọn ở lại một nơi, bạn sẽ ở lại nơi đó một thời gian dài, rất lâu. Bạn có thể ở đó hàng ngàn năm.

D: Vì vậy, bạn không chỉ đi vào, sau đó quay trở lại?

C: Bạn có thể làm điều đó, nhưng một khi bạn quyết định ở lại, bạn sẽ ở lại trong một thời gian dài. Hoặc bạn có thể chọn không ở lại, và bạn có thể thu nhỏ ngay và đi đến một nơi khác.

D: Đó chỉ là quan sát, phải không? (Vâng, vâng.) Nhưng nếu bạn quyết định ở lại, bạn đã cam kết. Bạn phải ở lại lâu hơn? (Có) Có ai nói với bạn rằng bạn phải ở đó lâu hơn không?

C: Tôi không thấy ai nói với tôi.

D: Hoặc hướng dẫn cho bạn?

C: Hướng dẫn? Tôi đang cố gắng tìm xem có ai hướng dẫn tôi không. — Chà, quyết định là nếu tôi quyết định, đó là sự lựa chọn của tôi. Nếu tôi quyết định tôi phải tuân theo luật pháp hoặc quy tắc của nơi đó, tôi phải tuân theo các quy tắc. Và một khi bạn tuân thủ các quy tắc, bạn phải ở đó cho đến khi toàn bộ chu kỳ kết thúc.

D: Nếu không, bạn chỉ muốn đi và xem?

C: Có, nhưng tôi có cảm giác rằng tôi không. Tôi ở lại hoặc đi. Bởi vì nó sẽ rất thú vị đối với tôi hoặc không thú vị đối với tôi, và sau đó tôi sẽ đi đến một nơi khác.

D: Đó có phải là những gì đã xảy ra khi bạn nhìn vào thành phố làm từ băng đó không?

C: Không, thành phố băng là căn cứ địa của tôi.

D: Sau đó khi bạn quyết định đi, bạn biến thành cơ thể dòng điện này. (Có) Sau đó, nếu bạn quyết định ở lại một nơi nào đó, bạn sẽ rời xa căn nhà của mình trong một thời gian dài?

C: Vâng, tôi thích điều đó. Đó là một cách khác để thu thập thông tin. Sau đó, khi tôi quay lại, tôi đặt nó vào một số loại thiết bị lưu trữ và mọi thứ đều được lưu trữ. Và một người khác sẽ đến và thu thập tất cả các thiết bị, và họ đặt nó vào một nơi khác để làm điều gì đó với chúng.

D: Vì vậy, tích lũy thông tin là rất quan trọng, phải không? (Vâng, vâng.) Bạn không bao giờ biết ai đó sẽ làm gì với nó.

C: Bạn không biết.

D: Chà, bạn có biết bạn đang nói thông qua một cơ thể vật lý?

C: Bây giờ?

D: Vâng. Đó là cách bạn đang giao tiếp. Bạn vừa quyết định đến sống trên Trái đất?

C: Tôi ở đây để làm một cái gì đó. Có nhiều nguy hiểm hơn để quan sát. Nó có một số loại mục đích cho nó. Tôi sẽ quan sát Trái đất và tôi cũng sẽ tự mình trải nghiệm nó, thay vì quan sát nó. Đó là một trong những công việc. Đó là vì mục đích của riêng tôi để tôi biết cảm giác như thế nào khi có tất cả các trải nghiệm.

D: Một khi bạn đã cam kết đi, bạn phải ở lại trong một thời gian dài? (Có) Vậy bạn đã trải qua các dạng sống khác chưa?

C: Vâng. Vì lý do nào đó mà những tảng đá xuất hiện trong tâm trí tôi. Tôi không biết tại sao. Dạng sống của một tảng đá. Nó giống như tôi đã ở đó trong một thời gian dài. Vẫn là một tảng đá … nhưng tôi đã trải qua điều đó. Tôi đã làm điều đó.

D: Bạn học được gì từ việc trở thành một tảng đá?

C: Thật tuyệt khi được ổn định, ở yên một chỗ. Rồi con bướm hiện ra trong tâm trí tôi.

D: Cái đó như thế nào để trở thành một con bướm?

C: Tôi thấy nó rất đẹp, gần như đối lập với tảng đá. Vì vậy, tôi đã phải đi ngược lại. Tôi đi từ đầu này đến đầu kia và học hỏi từ nó. Đối lập … mọi thứ đều đối lập, nhưng nếu tôi di chuyển xung quanh mọi lúc … đá không di chuyển … và một con bướm đẹp hơn. Một tảng đá chỉ có một màu. Và một con bướm cũng sẽ thay đổi từ một con sâu bướm thành một con bướm. Và bài học về sự biến đổi bởi vì bạn nghĩ rằng nó là một chuyện, nhưng sau đó bạn lại đổi sang một thứ khác. Các tảng đá luôn giữ nguyên.

D: Vì vậy, mọi thứ đều có một bài học. (Có) Nhưng bạn đã phải trải qua nhiều hình thức trước khi trở thành con người?

C: Vâng. Đó là những gì tôi nghĩ, nhưng tôi không chắc. Tôi không muốn nói vì nó nghe rất lạ.

D: (Tôi cười.) Không có gì lạ đối với tôi. – Nhưng bạn đã phải trải qua một quá trình tiến triển trước khi bạn quyết định trở thành con người?

C: Vâng, vâng. Đó là một điều cần thiết. Nó giống như một chu kỳ tự nhiên. Nếu bạn định học, bạn phải làm điều đó.

D: Là tất cả?

C: Vâng, và đó là lý do tại sao Trái đất rất quan trọng vì nó cho bạn cơ hội trải qua rất nhiều dạng sống. Những nơi khác là bóng tối, và chúng chỉ có một vài màu sắc. Không nhiều màu sắc, và không phải kiểu thời tiết như thế này.

D: Chúng không có nhiều dạng sống?

C: Vâng, tôi có thể cảm nhận được. Chúng tối hơn và lạnh hơn. Nó khác nhau.

D: Nhưng mỗi nơi có một cái gì đó để học? (Có) Nhưng sau đó bạn cũng đi xuyên qua cơ thể người khác?

C: Vâng, tôi đã đi xuyên qua cơ thể người. Tôi không nghĩ rằng tôi đã trải qua nhiều cơ thể khác, nhưng một số cơ thể quan trọng giúp tôi rút ra bài học. Bao gồm cả một khoảng thời gian dài.

D: Sau đó, cuối cùng bạn quyết định nhập vào cơ thể của Cathy, người mà bạn đang nói chuyện bây giờ. (Có) Tại sao bạn chọn cơ thể này?

C: (Một hơi thở sâu) Tôi chọn cơ thể này vì cơ thể này rất khỏe. Cơ thể này luôn luôn cường tráng và khỏe mạnh. Tôi không có vấn đề gì với cơ thể này trong thời thơ ấu của tôi. Các gen tốt. Các gen mạnh trong cơ thể.

D: Có ai cho bạn biết phải làm gì trong quá trình này từ hình thức này sang hình thức khác không?

C: Tôi nghĩ rằng có một số hướng dẫn. Ai đó đang đưa ra lời khuyên khôn ngoan.

D: Có mục đích đến với cơ thể này không?

C: Mục đích của cơ thể này là để xem cơ thể phụ nữ đang phát triển như thế nào trong một nền văn hóa không có nhiều tự do. Và di chuyển qua nó và trở lại bình thường, và có thể nhìn ra xa nó. (Cathy sinh ra ở Trung Quốc, và sau đó đến Mỹ.) Toàn bộ mục đích của cơ thể là … phá vỡ mọi hệ thống mà tôi thấy. Tôi sẽ ở trong một cái gì đó và sau đó tôi sẽ phải phá vỡ nó ra … giải cấu trúc toàn bộ. Xem qua toàn bộ rồi mới đi ra xem ảnh thật. Nó không phù hợp với mọi thứ, và xem liệu tôi có thể vượt qua nó trong một tác phẩm hay không. Tôi

sẽ phải vượt qua cha mẹ, văn hóa, những gì mọi người mong đợi ở tôi, những gì tôi mong đợi ở bản thân. Tôi đã kỳ vọng mình trở thành một nghệ sĩ dương cầm và mọi thứ mà tôi mong đợi đã sụp đổ. Mọi thứ mà bố mẹ tôi mong đợi đã tan vỡ. Mọi thứ tôi mong đợi … cuộc hôn nhân của tôi … thậm chí đôi khi là con trai tôi và con gái tôi. Nó giống như tôi đang đi ngược lại dòng chảy trong suốt cuộc đời mình, và tôi gặp phải những trở ngại. Đó là câu chuyện của cuộc đời cô ấy.

D: Cô ấy học được gì bằng cách đi ngược lại dòng điện?

C: Tôi đang biết rằng nhiều hệ thống niềm tin có hại cho con người.

D: Cô ấy quan tâm đến việc làm việc với các tinh thể trong cuộc sống của cô ấy bây giờ.

C: Vâng, cô ấy tin tưởng những viên pha lê vì những viên pha lê sẽ luôn giúp đỡ cô ấy.

D: Cô ấy có tiền sử làm việc với các tinh thể trong cơ thể người khác không?

C: Tôi nghe nói rằng tôi đã từng làm việc với họ trước đây, nhưng tôi không nên biết điều đó vì họ sẽ không nói với tôi. Có rất nhiều điều đã xảy ra trong những kiếp sống khác, và tôi biết công nghệ. Tôi biết nó hoạt động như thế nào và tôi rất giỏi trong việc đó, và tôi có thể làm được, nhưng tôi không nên làm theo cách đó. (Lẫn lộn.) Tôi chỉ biết rằng tôi không thể làm theo cách đó. Tôi cần phải ổn với điều đó. — Khi cô ấy mơ giấc mơ … đó là khi cô ấy đi du lịch. Đó là khi cô ấy đi họp hội đồng. Họ đưa ra mọi quyết định cùng nhau và đôi khi cô ấy cũng đưa ra quyết định. Công việc chính của cô luôn là đi du lịch, tích lũy thông tin và quan sát mọi người. Và cô ấy sẽ giúp đỡ khi cần thiết. Cô ấy cũng sẽ cung cấp thông tin đầu vào cho cô ấy như thể cô ấy đang ở trong cơ thể. Cô ấy đã làm những gì cô ấy phải làm. Tôi không nghĩ cô ấy cần thực sự lo lắng về điều đó.

Có vẻ như khi một phần của linh hồn quyết định cam kết sống trọn đời trên một hành tinh cụ thể, họ phải ở đó trong nhiều, rất nhiều kiếp để hoàn thành chu kỳ, trình tự tiến triển. Điều này có nghĩa là họ phải trải nghiệm mọi dạng sống từ đơn giản nhất đến phức tạp hơn. Và như Cathy đã nói, một khi bạn đã thực hiện cam kết đó, bạn sẽ bị ràng buộc bởi các quy tắc đã được thiết lập trên hành tinh hoặc hệ thống đó. Đây là lý do tại sao luật nghiệp lại thịnh hành trên Trái đất. Bạn phải chơi theo luật của nơi bạn đã chọn để trải nghiệm. Nhưng vì chứng hay quên bắt buộc, bạn mắc sai lầm và không thể tiến thêm cho đến khi nghiệp bạn đã tích lũy được hoàn trả. Đây đã là vấn đề của Trái đất, có quá nhiều linh hồn bị cuốn vào bánh xe của nghiệp và không tiến bộ, mà chỉ đang quay vòng vòng.

Đây là lý do hợp lý tại sao một linh hồn sẽ chọn làm người quan sát để giúp đỡ mà không bị vướng vào vòng tuần hoàn. Họ đến để xem và để giúp đỡ và sau đó tiếp tục làm việc khác. Tôi được biết rằng những linh hồn trong sáng, hiền lành này đi vào cuộc đời này với một lớp vỏ bọc hoặc bao bọc xung quanh để ngăn chặn sự tích tụ của nghiệp. Điều này là để giữ cho họ không bị mắc kẹt ở đây. Bởi vì một khi chu kỳ của nghiệp đã bắt đầu, họ sẽ phải tiếp tục quay trở lại để trả nợ. Họ không muốn bị bắt, chỉ cần làm công việc của họ và biến khỏi đây. Nhiều người trong số những tâm hồn hiền lành này đã quyết định, miễn là họ còn đến đây, tại sao không trải nghiệm mọi thứ có thể về thân phận con người? Đây là một sai lầm lớn mà trong lúc ngây thơ họ đã không nhận ra. Trong các cuốn sách của tôi, có một số trường hợp được báo cáo mà về bản chất, linh hồn nói, "Mang nó vào! Đổ nó vào! Tôi muốn trải nghiệm tất cả! " Và họ đã sống một cuộc sống kinh khủng, nơi họ đã phải trải qua mọi điều khủng khiếp mà con người có thể gây ra cho con người. Không liên quan gì đến nghiệp chướng, họ chỉ xin trải nghiệm để biết nó như thế nào, có thông tin sẽ báo lại. Một loại khác không chọn những trải nghiệm kinh khủng về thể chất mà là những trải nghiệm về cảm xúc. Họ muốn trải nghiệm mọi loại cảm xúc trong trạng thái cực đoan của nó, vì vậy họ sẽ biết cảm giác đó như thế nào. Nhiều người trong số những tâm hồn hiền lành này đang đi nhiều hơn những gì họ có

thể xử lý và kiến thức được cung cấp bởi những buổi học này có thể giúp họ tìm ra lối thoát khỏi mớ hỗn độn mà họ đã tạo ra trong cuộc sống của mình.

Vì vậy, phần lớn các linh hồn trên Trái đất bị mắc kẹt trong chu kỳ cho đến khi họ hoàn thành nó. Những người tình nguyện, hoặc những người quan sát, không bị mắc kẹt (trừ khi họ đi sai hướng và tích lũy nghiệp). Họ ở đây với nhiệm vụ một lần, và có thể tự do đi đến những nơi khác để quan sát khi công việc của họ ở đây kết thúc. Có thông tin chi tiết hơn về những điều này trong cuốn sách của tôi, Ba làn sóng của những người tình nguyện và Trái đất mới.

***

Chương 12: MANG THEO CẢM GIÁC TỘI LỖI

AMANDA NÓI CHUYỆN về cuộc sống của cô ấy với một người mẹ hay kiểm soát và khắt khe. Cô rời nhà từ rất sớm và đã có một cuộc hôn nhân hạnh phúc. Cô ấy đến văn phòng của tôi trên một chiếc xe lăn mặc dù cô ấy có thể đi lại với một số hỗ trợ. Tôi biết chúng tôi sẽ có một số điều cần đề cập trong phiên họp.

Amanda vừa qua đời khi còn là một cậu bé vì một căn bệnh truyền nhiễm tràn qua ngôi làng anh đang sống.

D: Bạn cảm thấy mình sẽ làm gì bây giờ khi bạn thoát ra khỏi cơ thể?

A: Tôi thấy rằng tôi đang bắn qua đường hầm này và tôi sẽ quay trở lại ngôi trường mà tôi đã rời khỏi trước đó.

D: Trước khi bạn nhập vào cơ thể của cậu bé đó?

A: Vâng, tôi sẽ trở lại trường học.

D: Trường đó như thế nào?

A: Tôi biết tất cả mọi người ở đó, và tôi cũng biết những người tôi quen từ các trường khác. Một số người trong số họ đang tham gia cùng tôi trong ngôi trường này, mà tôi rất hoan nghênh. Và sau đó có những người tôi không biết rằng tôi đang gặp. Và trường học đang được mở rộng, đó là một điều ngạc nhiên đối với tôi. Nó đã lớn hơn trước và vì vậy đó là một điều hạnh phúc. Luôn luôn là một thời gian vui vẻ để trở lại trường học.

D: Họ dạy bạn những gì ở trường đó?

A: Rất nhiều thứ khác nhau. Bạn biết làm thế nào nếu một cái gì đó đến với bạn và bạn cuốn nó đi? Bạn không cần phải vứt bỏ nó bởi vì bạn là người đã mang nó đến, và bạn biết rằng bạn đã gây ra nó, và bạn không phải sợ hãi bất cứ điều gì, cũng như không cần phải chiến đấu với nó. Bạn không cần phải đáp lại bằng hiện vật. Và đó là một bài học lớn đối với tôi. Và bạn không cần phải tự vệ, và nếu ai đó định gây hại cho bạn, bạn có thể để nó đi qua cơ thể mình và nó sẽ không chạm vào bạn. Bạn không cần phải chiến đấu với nó. Nếu có sự hung hăng đến với bạn, bạn có thể để họ làm điều đó. Nó sẽ đi qua bạn giống như năng lượng xuyên qua một bức tường không có ở đó, và vì vậy bạn không cần phải cuốn nó đi. Bạn không cần phải đáp lại vì nó thực sự không làm bạn cảm động bởi vì bạn đang rung động ở mức độ hiểu biết cao hơn.

D: Họ còn dạy bạn điều gì nữa?

A: Theo dõi âm thanh của âm nhạc và dòng điện, và nổi trên dòng âm thanh và để nó đi vào. Phá vỡ dòng âm thanh bên trong bạn, và bạn trở thành dòng âm thanh. Và không có ranh giới và không có rào cản nào ngoại trừ những rào cản mà bạn đã thực hiện. Tôi đang học rằng không có rào cản nào bởi vì tôi đã tạo ra nó, và vì vậy tôi chọn không có rào cản đó. Nó không có ở đó và nó thực sự không bao giờ ở đó. Nó chỉ là tôi nghĩ rằng nó đã ở đó.

D: Vì vậy, dòng âm thanh là quan trọng?

A: Ồ, vâng, âm thanh và ánh sáng, và ánh sáng, tất nhiên.

D: Đó có phải là những điều bạn sẽ gặp trên Trái đất không?

A: Ồ, vâng … ở khắp mọi nơi.

D: Tôi tò mò không biết ý nghĩa của chúng đối với dòng âm thanh và dòng ánh sáng.

A: Về cơ bản là tất cả mọi thứ. Đó là tất cả. Đó là tất cả mọi thứ. Đó là hiện tại.

D: Vì vậy, bạn sẽ có thể xác định chúng khi bạn ở trong một cơ thể vật lý? (Có) Bạn sẽ làm gì với các dòng âm thanh và dòng ánh sáng khi bạn nhận thức được chúng trong một cơ thể vật chất?

A: Bạn thích thú. Bạn cưỡi dòng âm thanh và tận hưởng dòng âm thanh. Bạn tận hưởng ánh sáng. Bạn được dạy bởi âm thanh hiện tại. Bạn học mọi thứ bằng dòng âm thanh và tốc độ rung. Bạn học hỏi và bạn được nuôi dưỡng. Bạn thực sự có thể sống nhờ ánh sáng và đó có thể là thức ăn của bạn. Sự nuôi dưỡng của bạn nơi bạn không cần phải ăn bất cứ thứ gì, nhưng dòng điện âm thanh và tia sáng. Bạn không cần ăn bất cứ thứ gì khác trừ khi bạn chọn.

D: Điều đó thật đáng chú ý.

A: Thực sự bạn không cần phải làm vậy.

D: Bạn có thể tồn tại trên đó?

A: Có vì đó là sự nuôi dưỡng thực sự đầy đủ. Đó là nó. Đó là tất cả.

D: Vì vậy, khi họ đang dạy bạn ở trường, làm thế nào để bạn biết khi nào đã đến lúc trở lại thể chất?

A: Bạn có cảm giác bị kéo lại bằng cách thả nổi trở lại.

D: Bạn có thể học rất nhiều ở đó, tại sao bạn không ở lại đó?

A: Nếu bạn được yêu cầu trở thành một giáo viên, thì bạn sẽ ở lại đó. Nếu bạn có thể truyền đạt giáo lý và bạn cần phải ở lại, thì bạn ở lại bởi vì bạn sẽ không rời khỏi nơi bạn cần. Nhưng tôi đã ngã ngửa nhiều lần vì tôi cần phải học hỏi thêm.

D: Vì vậy, khi bạn đã sẵn sàng, bạn quay trở lại một cơ thể vật lý?

A: Có, và tôi có.

D: Bạn nói rằng bạn cảm thấy bị kéo lại?

A: Nó không thực sự là một lực kéo. Bạn cảm nhận được sự hấp dẫn này. Nó giống như ngửi một bông hồng. Bạn biết mùi hương, và bạn chỉ cần làm theo nó. Bạn có nhu cầu này phải tuân theo mùi hương đó. Bạn biết bạn có thể chọn không, và giữ nguyên vị trí của mình, nhưng bạn chỉ biết rằng đó là điều tốt bạn cần làm. Không ai kéo bạn ở đâu đó. Không có lực lượng bao giờ. Đó là, "Bạn có muốn cái này bây giờ không?" Đó là cách nó là như vậy. Tôi nghĩ bạn được mời. Sứ giả đến và mời bạn nếu bạn muốn đến hoặc bạn ở lại nếu bạn không muốn.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn học nhanh hơn bằng cách đến trường hay bằng cách đi đến cơ sở vật chất?

A: Tôi nghĩ rằng cuộc sống này tôi đã đi, tôi đã chọn vì tôi biết rằng tôi sẽ học được nhiều hơn nếu tôi đi. Và tôi đã học nhiều hơn và khi tôi trở lại, khi tôi về nhà, tôi thấy rằng tôi đã hiểu nhiều hơn. Nhận thức của tôi được mở rộng. Tôi đã làm được nhiều việc hơn và tôi đã tìm được nhiều người hơn khi tôi quay lại trường học ở đây.

D: Vì vậy, bạn có thể học ở cả hai nơi. Bạn được phép đi vào thực tế vào những thời điểm khác nhau. (Có) —Bạn có biết rằng hiện tại bạn đang nói thông qua một cơ thể vật lý không?

A: Một phần của tôi đang nói thông qua cơ thể vật lý.

D: Bạn có biết tại sao bạn lại chọn đi vào cơ thể vật chất được gọi là Amanda này không?

A: Ồ, vâng, vâng. Chủ yếu là cô ấy sẽ làm việc về tâm linh một lần nữa. Có một tấm thảm mà Amanda hiện đang hiểu và cô ấy rất hào hứng. Và đó là một trong những thông điệp lớn mà cô ấy sẽ mang đến cho mọi người trong cuộc đời này là: làm thế nào để bạn nhận thấy tấm thảm? Và cô ấy sẽ thảo luận về nó theo những cách mà có lẽ mọi người sẽ hiểu nó. Nhưng có rất nhiều điều mà mọi người sẽ không hiểu. Cô ấy chỉ hiểu một chút về tấm thảm đó thực sự là gì. Đó là năng lượng rung động và nó sống động và tất nhiên nó đều biết, và nó rất ý thức về mọi thứ. Chúng tôi là tấm thảm. Không có sự ngăn cách. Chỉ là chúng ta nghĩ rằng chúng ta tách biệt. Vì vậy, đó thực sự là nhận thức lớn, trước tiên phải hiểu rằng có một tấm thảm, và số hai, rằng bạn không tách rời khỏi tấm thảm. Và điều thứ ba là nhận thức đầy đủ về tấm thảm. Hãy nhận biết về nó. Đó là tất cả nhận thức. Đó là tất cả bản thể.

Có rất nhiều thông tin về căn phòng thảm trong Giữa cái chết và sự sống. Đây được coi là một tấm thảm khổng lồ nằm trong khu phức hợp Temple of Wisdom về mặt thần linh. Trong ngôi đền này có thư viện lớn, phòng chữa bệnh và nhiều nơi học tập khác. Tấm thảm là đại diện cho tất cả cuộc sống. Mỗi con người sống được thể hiện như một sợi chỉ trong tấm thảm này, và nó được mô tả là có vẻ như đang thở và nhấp nhô. Bởi vì tất cả các chủ đề được đan xen, nó cho thấy rằng mặc dù chúng ta là một, chúng ta cũng là một phần của tổng thể, Tất cả. Không có sự ngăn cách.

D: Tại sao cô ấy lại chọn đến kiếp này? Cô ấy có lập kế hoạch không?

A: Vâng. Trên thực tế, cô ấy đã phải hoàn thành một số sai lầm, một số nghiệp chướng, và cô ấy đang làm việc với điều đó và cô ấy đã vượt qua tất cả những điều đó rất nhiều.

Họ giải thích nghiệp chướng giữa Amanda và mẹ cô ấy và cách nó đã được giải quyết.

D: Tại sao cơ thể cô ấy có vấn đề?

A: Tội lỗi. Cô cảm thấy tội lỗi. Em gái cô ấy bị ốm. Cô cảm thấy tồi tệ khi cho phép mình được tự do và em gái cô chấp nhận gánh nặng của những gì người mẹ muốn. Và khi em gái cô bị bệnh, Amanda không sống trong gia đình. Cô ấy đang có một cuộc sống tuyệt vời và sau đó cô ấy cảm thấy thật kinh khủng. Có tội là cô ấy đã trốn đi còn em gái thì không.

Em gái cô bị MS (Đa xơ cứng). Khi Amanda bắt đầu gặp khó khăn với chân và tay của mình, các bác sĩ nghi ngờ MS, nhưng các xét nghiệm không xác nhận điều đó. Vì vậy, Amanda, thông qua cảm giác tội lỗi, đã bắt chước bệnh của em gái mình một cách quá thực tế.

A: Đó thực sự không phải là lỗi của cô ấy – nhưng cảm giác tội lỗi là không có thật. Tội lỗi không có thật chút nào.

D: Bởi vì em gái cô ấy đã lên kế hoạch riêng … quyết định của riêng cô ấy.

A: Đúng … đúng. Vì vậy, cô ấy nên buông bỏ điều đó vì dù sao điều đó cũng không có thật. Trong kiếp trước cô đã được chứng kiến chàng trai nghi ngờ khả năng của mình. Anh ấy là người đã kìm hãm bản thân. Và đó là vấn đề trong kiếp này, rằng cô ấy lại đang kìm hãm bản thân với cảm giác tội lỗi của người chị gái. Cô ấy đã có sự đồng cảm trong cuộc đời này, và vì vậy cô ấy cảm thấy sự đồng cảm của những người khác và cô ấy tiếp nhận điều đó, và sau đó cô ấy cảm thấy điều này với em gái của mình. Cô ấy cảm thấy tội lỗi, "Tại sao tôi lại may mắn như vậy trong khi cô ấy thì không?" Và vì vậy cô ấy đã tiếp tục. Cô ấy cần phải vượt qua tất cả những điều đó. Đừng làm điều đó đồng cảm. Ý tôi là, bạn có thể đồng cảm, nhưng bạn không cần phải cảm thấy tội lỗi.

Sau đó tôi muốn TT hoạt động trên chân của Amanda. TT cho biết cô ấy cần phải ngừng các loại thuốc đang sử dụng. Nó nói rằng dù sao thì cô ấy cũng đã quên mất phần lớn thời gian. "Họ" đã giúp cô ấy quên lấy chúng. Cô ấy sẽ lại đi bộ.

D: Còn việc từ bỏ chiếc xe lăn thì sao?

A: Chúng tôi đang làm việc với cô ấy, và đừng lo lắng. Cô ấy sẽ biết, và giống như một đứa trẻ bắt đầu biết đi, và đột nhiên họ ngồi xuống và họ không nghĩ rằng mình có thể làm lại điều đó? Cô ấy đột nhiên nói, "Tôi có thể làm điều này!" Chúng tôi đã cho cô ấy xem. Cô ấy đang lái một chiếc xe mà không có vấn đề gì và cô ấy dừng lại hoàn toàn. Chúng tôi làm cô ấy ngạc nhiên và bây giờ cô ấy không có vấn đề gì. Cô ấy có thể lái xe. Đến Giáng sinh, cô ấy sẽ phải chống gậy và hoàn toàn không sử dụng xe lăn. Điều này sẽ xảy ra nếu cô ấy giải phóng cảm giác tội lỗi.

D: Họ nói rằng có một võng mạc bị bong ra trong mắt trái của cô ấy. Bạn có thể sửa chữa nó?

A: Tôi nghĩ chúng ta có thể. Chúng tôi khá giỏi về mọi thứ. (Cười) Cô ấy không muốn thấy những gì đang xảy ra trong cuộc sống của mình. Hiện tại nó đã bị khóa vì cô ấy nghĩ rằng nó đã bị khóa.

D: Tôi đã thấy bạn làm phép lạ. Bạn có thể sửa chữa võng mạc?

A: Tôi tin rằng tôi sẽ làm việc với nó ngay bây giờ. Chúng tôi sẽ kéo các tia sáng và chúng tôi sẽ khâu lại. Hãy bắt tay vào công việc khâu vá. — Đó thực sự là tất cả những gì chúng tôi làm việc là năng lượng ánh sáng và âm thanh. — Trước đây cô ấy rất khỏe mạnh. Nó sẽ xảy ra một lần nữa. Cô ấy cũng có cảm giác tội lỗi như vậy, bạn biết đấy vì cô ấy đã có những kiếp sống khác, nơi cô ấy đã làm một số điều tồi tệ … tất cả chúng ta đều làm. Và cô ấy thực sự không muốn cái nghiệp đó nữa. Và chúng tôi thích thực tế là cô ấy rất cẩn thận vì một số hóa thân cũ của cô ấy thực sự đáng nhớ.

Thông điệp: Sẽ có một thời điểm quan trọng sắp đến trước khi kết thúc năm, và đừng sợ nếu bạn nhận được một lực hút thực sự để đi ra khỏi cơ thể của bạn. Hãy đồng hành cùng nó vì chúng tôi sẽ đưa bạn đến một nơi lớn và bạn sẽ thực

sự thích thú với nó. Chỉ cần đi thôi. Trên thực tế, nó không phải là một đi. Nó sẽ đến. Không ai bao giờ đi đâu cả, nhớ không? Họ chỉ trở lại.

***

Chương 13: THAY ĐỔI QUÁ KHỨ

MONICA NÓI rằng cô ấy là một người đàn ông lớn tuổi (khoảng 50) đang đứng trên cát trong một môi trường cằn cỗi, mặc bộ quần áo đơn giản, không cầu kỳ với mái tóc và bộ râu màu nâu bù xù. Mang trên lưng một cái túi đựng thức ăn, anh ta nói rằng anh ta chỉ đang đi bộ, trong một cuộc hành hương. Anh ấy buồn bã thông báo, "Và tôi không hy vọng sẽ sống sót." Anh ấy bắt đầu khóc, "Tôi cảm thấy mình đã thất bại. Tôi cảm thấy tôi đã làm mọi người thất vọng. Cảm giác giống như một cuộc lưu đày tự áp đặt. Đó là tôi đã tự loại bỏ bản thân bởi vì tôi không đủ tốt. Tôi đã thất bại và vì vậy tôi đã rời đi. – Tôi đang đi hành hương để được tha tội. "

D: Người khác có nghĩ rằng bạn thất bại không?

M: Điều đó không quan trọng. Tôi biết mình đã thất bại. – Tôi không thể sống với chính mình.

D: Tất cả chúng ta đều mắc sai lầm, phải không?

M: Vâng, nhưng tôi không nên làm vậy. Tôi là người mà mọi người tìm đến để tìm kiếm sự khôn ngoan, và tôi đã thất bại.

D: Bạn đã sống xung quanh đó ở đâu đó?

M: Tôi không đến từ đó. Tôi đã đến đó. Tôi đã được gửi đến đó.

D: Đó là một thành phố hay là gì?

M: Đó không phải là một thành phố. Đó là một nơi mà mọi người sẽ đến không quá xa thành phố. Có một vài người khác ở đó đã giúp tôi.

D: Bạn đã cho mọi người loại trí tuệ nào?

M: Làm thế nào để trồng trọt, làm thế nào để có một cuộc sống tốt hơn, làm thế nào để hòa hợp, làm thế nào để nhìn mọi thứ khác nhau và làm thế nào để có được trái tim của họ nhiều hơn. Nó rất đơn giản.

D: Đó là tất cả những điều tốt. Có ai huấn luyện bạn làm những điều đó không?

M: Vâng. Tôi đã được gửi đến từ rất xa. Tôi muốn nói "ở trên." – Tôi đang cố gắng xem tôi đến từ đâu và tôi … Tôi chỉ cảm thấy như mình được gửi đến đó, nhưng tôi không có hình ảnh rõ ràng về người đã đào tạo tôi.

Tất nhiên, sự tò mò của tôi sẽ không cho phép đó là câu trả lời duy nhất. Tôi đã cho anh ta lùi lại phía sau để xem nơi anh ta đến với sự khôn ngoan.

M: Ngôi đền trắng và nước xanh. (Anh ấy trở nên xúc động.)

D: Cho tôi biết về địa điểm. Nghe có vẻ đẹp. Ai đó đã đào tạo bạn ở đó?

M: Đó là tất cả những gì họ làm là đào tạo. Họ đào tạo bạn cho bất cứ điều gì bạn cần làm. Và vì vậy tôi đã được đào tạo cho điều này. Nó giống như một trường đại học.

D: Bạn đến đó lâu chưa?

M: Cảm giác đó là một nơi thực sự tốt, và tôi không biết mình đã ở đây bao lâu.

D: Sau đó, bất cứ khi nào bạn được đào tạo và bạn đã học được mọi thứ bạn cần biết …. M: Sau đó họ chỉ đưa tôi đến trang mạng lưới.

D: Làm thế nào để họ thả bạn ra?

M: Trong một con tàu không gian hoặc một chiếc xe hoặc một chiếc xe. Có một phi công và anh ấy đã đưa tôi đến nơi này. Nó giống như một quả cầu bằng vàng … một con tàu nhỏ. Vừa đủ lớn cho phi công và bản thân tôi. Anh ấy đã đưa tôi đến nơi này trên hành tinh này, và giống như họ đang mong đợi tôi và không ai sợ tôi. Tôi đã đi bộ đến nơi này. Nó gần giống như tôi là người thay thế. Giống như đã từng có ai đó ở đó trước đó, và sau đó tôi phải đi giày của người khác.

Người dân biết anh sẽ đến nên họ chào đón anh. "Họ tìm kiếm sự hướng dẫn. – Tôi cũng đã chữa bệnh."

D: Bạn đã làm điều đó như thế nào?

M: Bằng cách giữ chúng. Chỉ cần giữ chúng và năng lượng đã chữa lành chúng.

D: Có vẻ như bạn đã dành tình yêu cho những người này. (Vâng)

Anh ấy thực sự thích giúp đỡ mọi người và rất vui khi ở đó. Nhưng rồi một chuyện xảy ra đã làm thay đổi tất cả. Tôi đã yêu cầu anh ấy tiến về phía trước để anh ấy có thể nhìn lại nó và kể cho tôi nghe về nó. "Một người đàn ông đến … một người đàn ông to lớn, tức giận."

D: Anh ấy đã tức giận về điều gì?

M: Tôi không biết. Tất cả những gì tôi thấy là màu đen này. Nó gần giống như một luồng năng lượng đen đi vào nơi tôi ở. Và tôi không thể bình tĩnh hay kiểm soát nó. – Anh ta muốn giết tôi.

D: Tại sao anh ta muốn giết bạn? Bạn đã làm những điều tốt.

M: Anh ấy ghét điều đó.

D: Làm thế nào anh ấy biết về bạn?

M: Mọi người đều biết. Đó không phải là một bí mật.

D: Vì vậy, anh ta quyết định muốn giết bạn? (Có) Điều gì đã xảy ra sau đó?

M: Tôi đã nói với anh ấy rằng anh ấy không thể.

D: Bạn biết anh ấy sẽ không thể? (Có) Bởi vì bạn có sự bảo vệ, phải không?

M: Vâng, nhưng người dân của tôi không được bảo vệ và anh ta đã giết họ. Họ không biết tôi không cần sự bảo vệ và họ đã hy sinh bản thân để cứu tôi. Nhiều, rất nhiều người.

D: Bạn đã thử nói với họ chưa?

M: Nó xảy ra quá nhanh. Nó giống như một cơn lốc xoáy đi qua. Anh ta có một vũ khí và họ bước tới trước mặt tôi để ngăn anh ta lại, và tất cả đều bị giết.

D: Sau đó, những gì đã xảy ra?

M: Tôi đã giết anh ta! Tôi chỉ gửi năng lượng và ngăn chặn sinh lực của anh ta.

Anh ấy đang tạo chuyển động tay như thể kéo năng lượng từ trên cao xuống bằng một tay và hướng nó bằng tay kia.

M: Tôi đã gửi năng lượng qua tôi và tôi sử dụng nó để giết người thay vì để chữa bệnh. — Đó là lý do tại sao tôi rời đi. — Người của tôi đã chết. Không có lý do gì để giết người đàn ông này, và dù sao thì tôi cũng làm vậy vì tôi tức giận. Nó chống lại giao thức. Tôi không được phép làm tổn thương một con người khác, hoặc những sinh vật khác dưới bất kỳ hình thức nào. Nó chống lại giao thức. (Tiếng nức nở) Nó chống lại giao thức.

D: Nhưng đó là một cảm xúc.

M: Tôi không có cảm xúc. Nó không được phép … không được phép. Tôi đang yêu. Tôi không cảm xúc.

D: Đó là cảm xúc duy nhất bạn được cho là tình yêu? (Có) Bạn chưa bao giờ trải qua loại cảm xúc đó trước đây? (Không) Điều đó hoàn toàn trái ngược với tình yêu. Nhưng bạn biết đấy, tình yêu là một cảm xúc mạnh mẽ, và cảm xúc khác này cũng sẽ mạnh mẽ không kém.

M: Vâng, và đó là lý do tại sao tôi đã làm điều đó.

D: Bạn không thể kiểm soát nó?

M: Tôi có thể. Tôi đã cố tình làm vậy. Tôi đã cố tình giết người đó. Đó là một cảm xúc, nhưng không phải vậy. Tôi không thể ngăn mình lại. – Tôi không được phép có bất kỳ cảm xúc nào. Tôi đang yêu. Tôi phải trả tiền. Tôi phải chuộc lại chính mình. Tôi không biết nếu điều này là có thể. Nó không thể xảy ra. Nó chống lại tất cả quá trình đào tạo của tôi và chống lại tất cả những gì tôi ủng hộ.

D: Khi bạn đi vào cơ thể đó, bạn có giống như một con người không? (Có) Vì vậy, bạn đã mang một số đặc điểm của con người.

M: Tôi sẽ phải kiểm tra điều đó. Tôi không biết mình đã làm vậy hay chưa.

D: Tôi đang nghĩ nếu bạn mang một số đặc điểm của con người, những cảm xúc cơ bản của con người sẽ ở đó.

M: Tôi đã phải vượt qua điều đó. Đó là công việc của tôi. – Tôi không thể sống với chính mình. Tôi đã đi ngược lại giao thức. Tôi đã đi ngược lại tất cả quá trình đào tạo của mình. Tôi không thành công. Vì vậy, tôi quyết định ra đi để chuộc lỗi.

D: Có ai cố gắng giữ cho bạn không rời đi không?

M: Không, mọi người đều bị sốc và thương tiếc. Nó xảy ra quá nhanh. – Tôi nghĩ rằng tôi đã đi một quãng đường dài và cuối cùng đến sa mạc. Vì vậy, tôi đang đi bộ băng qua sa mạc và tôi không cảm thấy mình sẽ sống sót lâu hơn nữa.

D: Vì vậy, bạn đang trừng phạt chính mình?

M: Đúng vậy. Tôi là. Tôi không biết phải làm gì khác.

D: Không có ai bạn có thể nhận được lời khuyên từ?

M: Với hành động đó, tôi đã cắt đứt mối liên hệ của mình. Lực lượng … nó bị cắt đứt. Tôi không là gì cả. Tôi là đất.

D: Vì vậy, họ không thể đến và giúp bạn theo bất kỳ cách nào?

M: Không, nó đã bị cắt đứt. Nó đã bị cắt đứt.

D: Vì vậy, không có cách nào để bạn quay trở lại nơi bạn đã xuất phát.

M: Cho đến khi tôi có thể tự cứu mình và kết nối lại với Nguồn … để buộc. Tôi không thể làm công việc như trước đây vì sự cắt đứt lực lượng này. Tôi không thể quay lại cho đến khi tôi chuộc lại bản thân.

D: Bạn nghĩ bạn có thể chuộc lỗi bằng cách nào?

M: Tôi không có manh mối … thông qua tự trừng phạt, thông qua đau khổ.

D: Đó là loại quyết liệt, phải không?

M: Tôi đã đi ngược lại giao thức. Tôi đã làm điều không thể tưởng tượng, không thể hoàn tác. Cắt đứt mối liên hệ của tôi với lực lượng.

D: Nhưng mọi người đều mắc sai lầm.

M: Tôi không được phép mắc sai lầm.

Tôi quyết định đưa anh ta về phía trước đúng lúc. Anh ta nói anh ta đang lang thang qua sa mạc. "Điều gì cuối cùng đã xảy ra?"

M: Tôi đã tìm thấy một ốc đảo và tôi đã cầu nguyện ở đó. Tôi đã cầu nguyện để được cứu chuộc. Sự tha thứ. — Nó đã không đến — Tôi đã không rời khỏi ốc đảo. Tôi chỉ ở đó. Có đủ nước và thức ăn để tồn tại. Tôi cảm thấy như cơ thể già đi và chết.

Tôi chuyển anh ta đến nơi mà mọi chuyện đã kết thúc và anh ta đang ở phía bên kia. "Bạn nghĩ mục đích của cuộc đời đó là gì?"

M: Tôi cảm thấy như tôi đã lấy bất cứ sự tức giận nào mà người đàn ông đến đó có … sự tức giận của người đàn ông đó, và nó vẫn ở với tôi khi tôi nhìn vào cuộc đời. Bên trong tôi cảm thấy sự tức giận này không phải của tôi và tôi không thể kết nối với chính mình. … Hãy để tôi xem … Tôi chỉ nhận thấy rằng có năng lượng giận dữ này trên tôi mặc dù tôi đang ở trong tâm hồn … sự tức giận mà tôi đã nắm giữ và ôm lấy để trừng phạt bản thân.

D: Bạn phải làm gì bây giờ?

M: Tôi muốn hỏi sự tức giận, "Mục đích của bạn là gì? Bạn là ai và mục đích của bạn là gì? "- Tôi là cái chết và bạn đã thực hiện sự trả giá của tôi. -" Bạn có thuộc về người đàn ông mà tôi đã giết không? " Vâng, đó là thời của anh ấy.

D: Lúc đó bạn chỉ là nhạc cụ?

M: Vâng. Và tôi yêu cầu người đàn ông và hội đồng của người đàn ông đến và giải thích điều này có đúng không. — Và người đàn ông và hội đồng của anh ta ở đó, và họ nói, "Chúng tôi biết ơn bạn." Và tôi hỏi, "Để làm gì?" Và họ nói, "Vì đã cung cấp cho anh ta một cái chết kịp thời." Và tôi nói, "Nó chống lại giao thức của tôi, chống lại quá trình đào tạo của tôi, chống lại mọi thứ mà tôi tin tưởng." Họ nói, "Nó đến từ tình yêu." (Anh ấy trở nên xúc động.) Và tôi hỏi,

"Làm thế nào mà có thể được … làm thế nào có thể được?" Tôi không hiểu. Tôi cảm thấy rằng tôi đã thất bại trong việc đánh giá giao thức.

D: Yêu cầu họ giải thích cho bạn ý của họ. Điều này là rất quan trọng để bạn hiểu.

M: Họ nói rằng tôi đã giải phóng anh ấy khỏi nguồn năng lượng … Tôi đã giải phóng anh ấy khỏi chính mình. Anh ta, ở mức độ vô thức, không muốn tiếp tục làm tổn thương mọi người và không muốn tiếp tục tích lũy nghiệp chướng. Vì vậy, nó như thể anh ta đến và muốn tôi giết anh ta và ngăn chặn anh ta, nhưng nó không có ý thức. Đó là điều mà linh hồn anh muốn. Và linh hồn tôi đã nhận ra điều đó và tôi không đổ lỗi cho anh ta về cái chết của dân tộc tôi. Tôi không mắng mỏ hay chạm vào anh ấy. Tôi chỉ đơn giản là giết anh ta, và tôi cho rằng đó là vì tức giận. Tôi đã làm những gì tôi phải làm mặc dù nó trái với giao thức. Và tôi không hiểu làm thế nào nó có thể xảy ra. (Buồn bã.)

D: Tôi biết bạn nói rằng bạn đã được đào tạo và điều này đáng lẽ không được phép xảy ra. Nhưng khi bạn nhập vào cơ thể con người, bạn sẽ bị cuốn vào cảm xúc của con người bởi vì những cảm xúc đó khiến con người phản ứng theo những cách không thể đoán trước mà bạn không thể chuẩn bị trước. Và bạn đã bị ảnh hưởng bởi những cảm xúc đó mặc dù bạn đã được huấn luyện để không phải như vậy. Vì vậy, bạn không thể tự trách mình.

M: Vâng, họ đang nói rằng đây là một khả năng có sẵn, vì vậy họ biết nó có thể xảy ra. (Như thể đó là một tiết lộ bất ngờ.) Tôi chưa bao giờ nghĩ đến điều đó! Tại sao nó không được giải thích cho tôi khi tôi đang trong quá trình đào tạo? Tôi nghĩ rằng tôi đã chuẩn bị cho bất cứ điều gì. "Bạn không cần biết mọi thứ. Nó sẽ ảnh hưởng đến việc học của bạn, sứ mệnh của bạn. Bên cạnh đó, đó chỉ là một khả năng từ xa, một sơ hở, được tích hợp sẵn trong chương trình, nhưng không được mong đợi để sử dụng. Bạn phải học hỏi từ kinh nghiệm. Đừng mang nó đến mức cực hình của việc trừng phạt bản thân qua nhiều kiếp sống. Điều đó không có mục đích gì và chỉ kìm hãm bạn trong tiến trình của mình. "

Trong cuộc phỏng vấn, Monica đã nói với tôi rằng cô ấy đã từng bị các nhà thôi miên khác thực hiện chứng thoái lui, và họ luôn là những người sống trong đau khổ và tự trừng phạt. Tất nhiên, những nhà thôi miên khác không biết làm thế nào để tiếp tục điều này và tìm ra lý do của mô hình. Vì vậy, họ không thăm dò để khám phá lý do tại sao cô ấy phải trải qua những điều này. Cô ấy thậm chí đã mang nó vào cuộc sống hiện tại của mình và vẫn đang trải qua nhiều đau khổ mà dường như bất chấp lời giải thích. Đây là lý do tại sao cô ấy tuyệt vọng để tìm ra câu trả lời.

D: Đôi khi có những lực lượng cao hơn thay thế.

M: Vâng, có những lực lượng cao hơn.

D: Và bạn đã được sử dụng như một công cụ. (Có) Họ không lên án bạn, phải không?

M: Không, tôi đã lên án chính mình.

D: Vậy bạn định ở lại đó một lúc hay sao?

M: Không cần bây giờ. Tôi có thể tự kết nối lại ngay bây giờ. Tôi không thể sống với nỗi đau của những gì tôi đã làm.

D: Không cần thiết phải mang theo sự tức giận hay bất kỳ loại cảm giác tội lỗi nào, phải không?

M: Không phải bây giờ, và tôi hiểu. Và việc mua lại là không cần thiết. Không ai khác trừng phạt tôi … chỉ có chính mình trừng phạt tôi.

D: Và người đàn ông dường như đã tha thứ cho bạn.

M: Người đàn ông đã rất biết ơn. Anh ấy hiểu. – Bây giờ tôi có thể tiếp tục những gì tôi phải làm. Nếu không, tôi sẽ phải dành nhiều thời gian hơn để trừng phạt bản thân.

D: Điều đó không tốt chút nào.

M: Nó chống lại giao thức. Nó chống lại tất cả những gì tôi đã sống. Bây giờ tôi không phải sống tất cả những cuộc đời đau đớn và đau khổ đó. Tôi có thể đi theo một hướng khác.

D: Bây giờ chúng ta có thể để nó trong quá khứ. Bây giờ bạn nhận ra rằng, không có lý do gì để làm theo khuôn mẫu đó, phải không? (Không) Một cuộc sống hoàn toàn mới có thể mở ra ngay bây giờ, phải không? (Đúng)

Tôi coi đây là một bước đột phá to lớn và tôi đã nhận được những câu trả lời tuyệt vời, nhưng tôi vẫn cảm thấy cần phải gọi cho TT. Dù sao thì đó có lẽ là một phần của những gì tôi đang trò chuyện. Nó đến ngay lập tức, "Chúng tôi sẵn sàng." Sau đó tôi hỏi nó tại sao nó lại chọn cuộc đời đó để Monica nhìn thấy.

M: Nó đi thẳng vào trọng tâm của vấn đề. Cô ấy tự trừng phạt mình.

D: Tôi có thể thấy điều đó, nhưng tôi muốn nghe bạn nói điều đó. Hoàn toàn không cần thiết để cô ấy tự trừng phạt mình, phải không? (Vâng) Cô ấy là một người tốt. Cô ấy có nhiều tài năng. Cô ấy có thể giúp được nhiều người, phải không?

M: Nếu cô ấy cho phép mình.

D: Cô ấy đang giữ kỷ niệm đó.

M: Và những người khác. Người đàn ông đang tự trừng phạt mình bằng cách trải qua nhiều kiếp sống của hình phạt. Tự hy sinh là xong. Nó đã hoàn tất. Cô ấy đã hoàn toàn chấp nhận sự hy sinh bản thân và cô ấy đã làm được điều đó thành công. Và bây giờ là lúc để tiếp tục.

TT giải thích đây là lý do tại sao cô ấy chọn một tuổi thơ tồi tệ như vậy trong cuộc đời này, và tại sao cô ấy lại đi vào một cuộc hôn nhân tồi tệ. Đó là sự tự trừng phạt nhiều hơn. Bây giờ cô ấy đã hoàn thành nó, và điều quan trọng là cô ấy không được nhốt mình trong ngôi nhà của mình cách biệt với mọi người. Đã đến lúc cô phải thực hiện mục đích giúp đỡ mọi người. Giờ đây cô ấy đang mang lại niềm vui cho người khác cũng như cho chính mình. Cô ấy phải dạy. "Dạy về sự kết nối thiêng liêng và niềm vui được tồn tại. Cô ấy chỉ cho phép nó đến, chảy. "

D: Bạn sẽ cho cô ấy những lời, phải không?

M: Đó là những gì cô ấy đã biết, rằng chúng tôi sẽ luôn cung cấp bước tiếp theo cho cô ấy, để cô ấy có thể cung cấp nó cho khách hàng của mình và cứ thế diễn ra.

D: Bạn đã luôn ở đó, nhưng cô ấy không thực sự nghe thấy bạn, phải không?

M: Cô ấy đã làm … cô ấy đã làm theo tất cả các bước … tất cả các chướng ngại vật mà chúng tôi đã thiết lập. Cô ấy đã làm rất tốt. Đó không phải là một cuộc sống dễ dàng. Đó là một cuộc đời quan trọng và năng lượng cần phải có cường

độ lớn để kéo qua người khác mà cô ấy đang bước vào bây giờ. Cô cần phải hiểu đối phương trước. Cô ấy không thể dạy nếu cô ấy không hiểu điều đó bởi vì những người cô ấy đang dạy cần biết rằng cô ấy hiểu họ.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy không cảm thấy thoải mái khi ở gần đám đông.

M: Mọi người nhìn cô ấy đều nhắc nhở cô ấy rằng cô ấy đã thất bại. Điều đó sẽ thay đổi theo thời gian. Cô ấy sẽ ra ngoài nhiều hơn … chứ không phải lúc đầu. – Cô ấy thích làm việc với động vật. Họ thật đẹp. Họ phản ánh cô ấy và cô ấy cần biết rằng vẻ đẹp của họ chính là vẻ đẹp của cô ấy. Giống như một tấm gương mà cô ấy đang từ chối nhìn thấy. Có quá nhiều đau đớn.

Khi tôi yêu cầu TT xem xét cơ thể của Monica để chữa bệnh, họ nói, "Cơ thể sẽ tồn tại. Nó sẽ mất thời gian để chữa lành. " Nhưng tôi biết nó có thể chữa lành nhanh hơn thế. "Cô ấy không mong đợi điều đó." Tôi biết "họ" sẽ chỉ làm những gì phù hợp, nhưng tôi yêu cầu nó đi qua cơ thể và xem điều gì là quan trọng nhất cần tập trung vào. "Rất nhiều năng lượng tối ở đỉnh đầu cần phải đi."

D: Có phải điều đó đang tiếp tục với cuộc sống bên kia?

M: Nhiều kiếp … nhiều kiếp.

D: Cô ấy không cần phải sống trong bóng tối. Chúng tôi muốn cô ấy sống dưới ánh mặt trời … ánh sáng rực rỡ. Chúng ta có thể để điều đó trong quá khứ. Bạn có thể mang nó đi?

M: Chúng tôi đã làm. Chỉ poof, biến mất!

D: Bạn muốn tập trung vào điều gì khác trên cơ thể?

M: Có rất nhiều cơn đau hành hạ cô ấy. Hàng loạt nỗi đau khi cố gắng giết cô ấy. Đó là những gì cô ấy muốn. — Nhưng không còn nữa, vì vậy chúng tôi sẽ loại bỏ chúng từng pound. Toàn thân cô ấy tràn ngập đau đớn. Nó chủ yếu là tự gây ra. Cô ấy đã làm rất tốt việc xóa đi nỗi đau của người khác, và che giấu nỗi đau của chính mình. Chúng ta đang xóa bỏ sự tự trừng phạt và sự căm ghét bản thân. Vì vậy, bây giờ chúng tôi sẽ loại bỏ phần còn lại. Cô ấy hoàn toàn với sự bình yên đó. Chúng tôi tin rằng cô ấy đã chịu đựng đủ cho những bài học của mình. Chúng tôi tin rằng cô ấy có thể vượt qua điều này ngay bây giờ. Chúng tôi muốn nhìn thấy nụ cười của cô ấy.

Họ đã trải qua quá trình chữa lành cơ thể của cô ấy và giải thích nguyên nhân của các vấn đề khi nó diễn ra. Cô ấy đã bị chảy máu kinh nguyệt quá nhiều và họ nói, "Cô ấy nghĩ nếu cô ấy tạo ra nhiều đau đớn hơn, cô ấy có thể tự chuộc lỗi. Cô phải trải qua những kiếp sống đó mà không hiểu để đến được kiếp này. Cô ấy hiểu rằng cô ấy đã phải trải qua tất cả những điều đó. Nó phục vụ một mục đích. Nó sẽ giúp cô ấy mang lại niềm vui bây giờ. Cô ấy cần phải ôm lấy chính mình. Đã đến lúc kết nối lại và đón nhận sự trọn vẹn của cô ấy. Cô ấy đã học xong bài đó ". Giờ đây, cô ấy cũng có thể ngừng sử dụng các loại thuốc đang dùng.

Toàn bộ cơ thể của cô đã bị ảnh hưởng theo một cách nào đó. Cô đã không bỏ sót bất kỳ phần nào trong mong muốn trừng phạt bản thân. Bây giờ đã đến lúc phải dừng lại, và đây là điều quan trọng cô phải dạy những người khác, không phải trừng phạt thân thể của họ.

Thông điệp chia tay: Chúng tôi đã chờ đợi lần này từ lâu và chúng tôi rất vui. Chúng tôi nhận ra rằng đây là một chuỗi cuộc đời đầy thử thách và chúng tôi rất

biết ơn vì bạn đã sẵn lòng hoàn thành nó. Bạn không hiểu mục đích và chưa đến lúc bạn hiểu mục đích. Chỉ cần biết rằng nó đã hoàn thành và bây giờ là lúc để tiếp tục, và chúng tôi rất biết ơn bạn. Chúng tôi yêu bạn và chúng tôi đón nhận bạn và mong muốn chúng ta cùng nhau đi trên con đường ngày càng gắn kết hơn nữa trong tình yêu và cuộc sống.

Có một số điều trong sự thụt lùi này khiến tôi nghĩ theo một hướng khác. Những người khác đã hỏi liệu có thể đi vào kiếp trước và thay đổi hoàn cảnh trong kiếp đó hay không. Điều đó chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống hiện tại của người đó. Tôi luôn nghĩ rằng nó sẽ không thể, và nó có được khuyến khích không? Người ở kiếp kia đã trải qua những biến cố và học hỏi được từ chúng. Vì vậy, tôi không biết liệu có thể thay đổi các sự kiện hay không. Tất nhiên, trong trường hợp này, chúng tôi không thay đổi các sự kiện trong cuộc đời. Chúng tôi đã không thể ngăn chặn vụ giết người. Chúng tôi đã có thể thay đổi cách nhìn của người đàn ông sau khi chết. Đó có phải là điều tương tự?

Monica đã sống nhiều, rất nhiều cuộc sống đau khổ khủng khiếp, và nó đã tiếp tục kéo dài đến hiện tại của cô. Tất cả là do người đàn ông hiểu lầm về quá trình đào tạo của mình. Anh cảm thấy mình đã thất bại, đã đi ngược lại sứ mệnh của mình, vì vậy giải pháp duy nhất là phải chịu hình phạt nhiều mạng sống, biết rằng anh sẽ không bao giờ tìm được sự cứu chuộc vì tội ác của anh quá khủng khiếp. Anh ta không muốn đến bên kia để xin lời khuyên vì anh ta quá sợ bị lên án. Tuy nhiên, khi chúng tôi phát hiện ra rằng việc giết người có một mục đích, một mục đích mà anh ta không thể biết, và anh ta đã không thất bại, thì anh ta nhận ra rằng mình không cần phải trải qua tất cả những cuộc sống vô vọng đó. Sau đó anh ta được tự do đi theo một hướng khác.

Trong công việc của tôi, chúng tôi luôn nói về các dòng thời gian và các khả năng và xác suất vô tận. Điều này có nghĩa là những cuộc sống đó không còn tồn tại nữa? Còn những nhân vật khác trong những cuộc đời đó thì sao? Còn nghiệp chướng đã gây ra trong những kiếp đó thì sao? Bằng cách khám phá ra nguyên nhân và thay đổi quan điểm của người đàn ông, liệu điều đó có làm sạch phiến đá, làm tan biến tất cả? Người ta đã nói rằng tất cả đều phụ thuộc vào sự tập trung của chúng ta, để khám phá thực tế của chính chúng ta. Tuy nhiên, bất kể điều này có thể được tranh luận như thế nào, ít nhất nó đã có ảnh hưởng sâu sắc đến cuộc sống hiện tại của Monica. Cô ấy không còn phải mang gánh nặng của đau khổ và sự tự trừng phạt và tự hận bản thân nữa. Nếu những người ở phía bên kia không lên án, thì tại sao chúng ta lại cảm thấy mình phải phán xét và trừng phạt chính mình? Cuộc sống là tất cả những bài học và kinh nghiệm, và những gì chúng ta học được từ chúng.

Có nhiều điều để suy ngẫm ở đây.

***

Giết người và Tự sát

Chương 14: KẺ GIẾT NGƯỜI VÀ NƠI AN NGHỈ

KHI CAROL ĐI ĐẾN ĐÁM MÂY, cô thấy mình đang ở một khu phố cổ điển hình của phương Tây: những tòa nhà bằng gỗ, vỉa hè lát ván và những con phố đầy bụi. Cô là một phụ nữ ăn mặc theo phong cách điển hình thời bấy giờ. Cô thấy mình đang đứng trước một cửa hàng tổng hợp, và khi cô đi vào, sự chú ý của cô ngay lập tức bị thu hút bởi đống nguyên liệu vải và nhu cầu may vá. Cô ấy là một thợ may, nhưng đã thất vọng vì sự lựa chọn buồn tẻ. Cô ấy không hạnh phúc ở thị trấn, và cảm thấy mình bị mắc kẹt ở đó. Cô thực sự không muốn ở đó, nhưng không còn nơi nào khác để đi. Bất kỳ thành phố nào đều ở xa. Cô ấy sống một mình với đứa con gái nhỏ của mình. Chồng cô đã thiệt mạng trong một vụ nổ khi họ đang xây dựng một tuyến đường sắt để đi xa hơn về phía tây. Không thể bỏ đi nên cô đã đi may vá để kiếm sống cho bản thân và đứa con gái nhỏ của mình. Nhà của cô đơn giản nhưng đủ cho nhu cầu của họ. Bà yêu con gái mình, nhưng thật khó để mất đi một người mà bà yêu, chồng bà.

Sau đó, khi tôi đưa cô ấy đi đến một ngày quan trọng, tôi phát hiện ra cô ấy đã nhảy vọt. Nói cách khác, cô ấy đã nhảy vào một kiếp sống khác. Cô ấy bắt đầu mô tả một môi trường hoàn toàn khác. Khi điều này xảy ra, nó thường có nghĩa là không có nhiều điều quan trọng xảy ra trong kiếp sống kia. Trong hầu hết cuộc sống, một ngày cũng giống như ngày tiếp theo. Khi điều này xảy ra, tôi phải đưa ra quyết định: tôi tiếp tục khám phá cái mới hay quay lại cái mà chúng tôi đã để lại để tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra với cô ấy? Tôi quyết định khám phá nơi mà cô ấy đã nhảy vào vì tôi biết TT có lý do để cho cô ấy xem.

Lần này cô nhìn thấy mình trong một thành phố với những con đường lát đá cuội và những con đường đèn lồng. Đó là một buổi tối mưa phùn, mưa phùn và cô vào một quán rượu. Cô biết đó là Anh hoặc Ireland. Cô ấy là một cô gái trẻ ở độ tuổi hai mươi với mái tóc đỏ mặc một chiếc váy mười hai màu nhung buộc phía trước với một chiếc áo cánh ở trên cùng. Khác hẳn với người phụ nữ chất phác nơi phố Tây. Đó là cách tôi biết chúng tôi đã có bước nhảy vọt. Có tiếng

nhạc trong quán rượu và mọi người đang uống rượu và cười và kể những câu chuyện cười, và nói chung là có một khoảng thời gian vui vẻ. "Nó giống như mọi người đang trở lại sau một ngày làm việc mệt mỏi. Và mọi người chỉ đang cười vui vẻ, và nó rất ồn ào trong đó. " Cô ấy đã mô tả chi tiết từng phút về quán rượu, và nó có vẻ giống như những năm 1880. Tôi hỏi cô ấy có việc làm không, vì cô ấy đã đề cập đến một ngày làm việc vất vả. "Tôi giao lưu. Đó là những gì tôi làm. Tôi ủng hộ đàn ông, và họ thích tôi. Họ thích tôi rất nhiều. Tôi chủ yếu đi chơi ở nơi đó. Tôi chỉ là những gì tôi đang có ". Cô ấy hạnh phúc ở đó mà không có trách nhiệm và không phải lo lắng. Cô ấy sống ở gần đây, "Tầng trên. Tôi đã có vị trí của mình. Tôi phải đi lên và nó không lớn lắm. Nó có một phòng ngủ và một cái ghế trong đó. Tôi không dành nhiều thời gian ở đó vì tôi chủ yếu ở tầng dưới. Khiêu vũ với những người đàn ông và …. Họ có rất nhiều âm nhạc đang diễn ra … rất nhiều trò đùa … rất nhiều trò đùa và mọi người đều biết tất cả mọi người. Có một quán bar ở dưới đó và có đồ ăn được phục vụ và bạn có tất cả các hoạt động giao lưu, ăn uống … tất cả diễn ra ở dưới đó. Tôi đang ở một mình. Tôi có thể tự lo cho mình. Đàn ông thích tôi và tôi thích họ. Và họ ủng hộ tôi và tôi ủng hộ họ. Họ cho tôi tiền. Họ đảm bảo rằng tôi ổn. Họ quan tâm đến tôi rất nhiều, không chỉ bởi vì tôi là một thứ đồ chơi, mà họ thực sự quan tâm đến tôi. — Không phải là tôi chỉ buông thả. Tôi có, nhưng không phải là bạn đang ở bẩn. Bạn phục vụ một mục đích và họ tôn trọng điều đó và họ tốt với tôi vì tôi tốt với họ. Tôi có rất nhiều bạn bè và họ không mong đợi nhiều. Tôi chỉ hạnh phúc theo cách của tôi. "

Khi tôi chuyển cô ấy đến một ngày quan trọng, cô ấy đã đi đến ngày mất của cô ấy. "Tôi đã bị giết. Tôi không già lắm. " Tôi nói với cô ấy rằng cô ấy sẽ có thể xem nó như một người quan sát nếu cô ấy muốn, vì vậy cô ấy có thể giải thích những gì đã xảy ra. Nó xảy ra trong căn phòng trên lầu nơi cô ngủ. Một người đàn ông đã bóp cổ cô. "Anh ta ghen tị với ai đó nhìn thấy tôi và anh ta đã giết tôi. Chúng tôi đã ở bên nhau trước đây và anh ấy biết tôi là ai và tôi là ai. Nhưng anh ấy đã giết tôi vì anh ấy không thể chịu đựng được những gì tôi đã làm để kiếm sống. Anh ây đang rất giận dư. Anh ấy muốn đưa tôi đi khỏi tất cả

những điều đó. Tôi không muốn ổn định cuộc sống và ở bên một người. Tôi đã có một cuộc sống tốt. Tôi đã hạnh phúc. Tôi không muốn rời khỏi cuộc sống của mình, và tôi không muốn bỏ lại những người bạn khác của mình ở đó. "

Tôi đã yêu cầu cô ấy di chuyển đến khi tất cả đã kết thúc và cô ấy đã ra khỏi cơ thể của mình. Cô đã xem cảnh đó. "Anh ấy rất xấu hổ. Anh ấy xin lỗi, nhưng đã quá muộn. Anh ta đã giết tôi rồi. Nó kết thúc với. Anh ấy không thể đưa tôi trở lại. Không ai có thể. Tôi chỉ ở đó trên sàn nhà. Và tôi thấy anh ấy cúi xuống tôi khóc nức nở. Anh ấy rất xin lỗi. Anh ấy chỉ mắc sai lầm ". Sau đó, tôi đã cho cô ấy nhìn lại toàn bộ cuộc đời và nói cho tôi biết cô ấy nghĩ cô ấy đã học được gì từ quãng đời đó. "Có trách nhiệm hơn với tình cảm của mình. Tôi đang tận hưởng bản thân mình, nhưng hãy nhìn xem nó đã dẫn đến điều gì. Mọi người ghen tị, nóng nảy … tức giận, và tôi cuối cùng chết. Và tôi còn trẻ, xinh đẹp và sôi nổi, và bây giờ tôi đã chết. Tôi không xấu hổ về những gì mình đã làm. Đó chỉ là con người của tôi. "

D: Bạn định làm gì bây giờ? Bạn định đi đâu đó?

C: Tôi chỉ muốn một chút yên bình và yên tĩnh. Tôi chỉ muốn nghỉ ngơi. Tôi muốn xa mọi thứ và mọi người trong một thời gian. Tôi chỉ muốn chữa lành.

D: Bạn có đi đâu đó để bạn có thể chữa bệnh?

C: Tôi đến một nơi yên tĩnh. Nó màu xanh … và nó giống như một cái kén. Nó giống như tôi đang bị giam trong một cái kén. Và tôi đang được nuôi dưỡng. Nó không giống như tôi ngủ và tôi thức dậy. Nó không phải như vậy. Tôi chỉ ở đó và tôi đang chữa bệnh và có những người chăm sóc tôi. Họ chăm sóc tôi. Họ lo liệu mọi thứ. Tôi không phải lo lắng về bất cứ điều gì. Tôi không phải lo lắng về việc kiếm sống. Tôi chỉ bị treo lơ lửng trong cái kén ấm áp tốt đẹp này. Tôi đang

lấy lại sức mạnh của mình. Và tôi có thể ở đó bao lâu tùy thích cho đến khi tôi khỏe lại. Không có gì ngoài tình yêu.

Tôi biết cô ấy đã về nơi an nghỉ bên linh cữu. Cô ấy có thể ở đó một thời gian dài nếu cô ấy đang hồi phục sau cái chết của cách thức bạo lực mà cô ấy đã chết, vì vậy tôi phải tăng tốc thời gian đến nơi cô ấy sẵn sàng rời khỏi nơi an nghỉ đó. "Điều gì xảy ra khi bạn quyết định đã đến lúc phải rời đi?"

C: Tôi đã ngồi dậy và mở cái hộp đó ra và sau đó ánh sáng bắt đầu chiếu vào. Nó không làm tôi đau mắt hay bất cứ thứ gì. Và tôi có thể ra ngoài và làm bất cứ điều gì tôi muốn. Tôi nhìn thấy ánh sáng xung quanh tôi. Có những cột ánh sáng. Có ánh sáng lộng lẫy. Có một sự sáng chói xung quanh tôi. Giống như tôi đang ở trong một nơi êm đềm, sâu thẳm và êm ái như nhung. Nó giống như đang ở trong một căn phòng thực tế. Và sau đó tôi mở cái buồng mà tôi đang ở và tôi bước ra, và có ánh sáng rực rỡ này. Những ngôi biệt thự đẹp tuyệt vời trên những ngôi biệt thự ánh sáng pha lê. Tất cả những cấu trúc này và chúng tồn tại mãi mãi. Và ánh sáng phản chiếu tất cả những tòa nhà này. Tất cả các màu sắc của quang phổ và nó rất rực rỡ, nhưng nó không làm đau mắt tôi chút nào. Tôi có thể nhìn thấy tất cả.

D: Có ai khác ở đó không?

C: Có rất nhiều người ở đó. Hàng tấn người và họ đang xem sách. Họ có video mà họ đang phát, nhưng họ không phải là người. Họ không phải là người, nhưng họ ở đó và họ đang làm tất cả những thứ này và họ rất tuyệt. Và họ đang cố gắng hướng dẫn tôi và nói, "Đây là căn phòng này, và đây là căn phòng này. Và bạn có thể làm điều này và bạn có thể làm điều đó, và bạn có thể nấu ăn. Bạn có thể ăn. Bạn có thể làm tất cả mọi thứ. Và họ không thể chỉ cho tôi đủ nhanh. Tôi bật cười vì sự phấn khích trong giọng nói của cô ấy.

D: Nếu họ không giống người, họ trông như thế nào?

C: Chúng thay đổi. Một số là đèn xanh, đèn hồng, đèn trắng, đèn vàng. Đôi khi chúng là những quả cầu ánh sáng và đôi khi chúng bật ra cánh tay và chân và có hình dạng một người trông như thế nào. Và bạn có thể nhìn thấu chúng.

D: Nghe có vẻ là một nơi tuyệt đẹp.

C: Ồ, thật tuyệt. Và nó tiếp diễn mãi mãi. Những hành lang dài cũ kỹ và lớn như thế này, nó có vẻ không phải là một tổ chức. Tôi không thể tin được tất cả hồ sơ và những thứ họ có. Bạn muốn tra cứu gì, đáp án nào cũng có. Nó chỉ đang cố gắng điều hướng theo cách của tôi thông qua nó. Tôi không biết bắt đầu từ đâu. Tôi thậm chí không biết phải đi đâu. Tôi muốn học. Tôi muốn biết tất cả về cái gì. Tôi muốn biết tất cả mọi thứ.

D: Có khó để học mọi thứ không?

C: Bạn sẽ nghĩ như vậy. Có quá nhiều điều để biết. Có quá nhiều thứ để học. Tôi muốn tìm xem tất cả những người đã chết mà tôi biết. Tôi đang cố gắng lắng nghe mọi thứ. Họ đang cố gắng nói với tôi về tất cả các khía cạnh khác nhau của nơi tuyệt vời này, và tất cả hồ sơ, tất cả các phương tiện truyền thông và tất cả các tiện ích … tất cả các tiện ích thông tin! Tuy nhiên, trong khi cố gắng tìm hiểu tất cả những thứ này, tôi đang cố gắng kết nối với những người mà tôi biết.

D: Ý bạn là ở kiếp khác hay sao?

C: Tôi không biết. Nó giống như tôi biết tất cả mọi người. Không giống như họ là người lạ vì họ rất dễ thương. Và tôi cảm thấy thực sự được chào đón ở đây, và giống như bạn đã đi một thời gian dài. Nó giống như trở về nhà.

D: Có ai chính là người có thể nói chuyện với bạn … ai đó phụ trách không?

C: Tôi có một người giống như "bạn thân" của tôi đã tìm thấy tôi. Họ giúp tôi thoát khỏi nơi chữa bệnh đặc biệt đó. Và họ sẽ giúp tôi biết vị trí của đất, để tôi có thể bắt đầu đào sâu và tìm hiểu mọi thứ. Nó giống như nhiệm vụ của tôi "bạn thân" hoặc người mà tôi báo cáo. Người được giao trách nhiệm đưa tôi lên và chạy lại vì tôi đã rất suy sụp. Tôi rất thương … rất thương. Tôi đã rất hạnh phúc trong cuộc sống đó và được lấy đi nó từ tôi … Tôi không muốn bị sát hại một lần nữa. — Họ muốn tôi thích nghi. Làm quen với mọi thứ ở đó. Mất thời gian của tôi. Đừng vội vàng bất cứ điều gì. Di chuyển xung quanh. Xem tất cả mọi thứ ở đó để xem.

Điều này có thể mất nhiều thời gian vì họ không vội cử cô đến nhiệm vụ tiếp theo. Vì vậy, tôi đã để cô ấy tích tụ thời gian và tiến lên phía trước cho đến khi cô ấy làm xong những việc đó, và xem cô ấy phải làm gì tiếp theo. "Tôi phải báo cáo."

D: Giống như ở trường học? (Có) Loại báo cáo nào?

C: Tôi phải báo cáo và nói với họ nếu tôi ổn. Hãy cho họ biết liệu tôi có khỏe không và liệu tôi đã sẵn sàng xem xét lại mọi thứ tôi đã làm và giúp tôi tìm ra điều đó. Tại sao tôi bị giết và tôi đã làm gì với cuộc đời của mình.

D: Bạn đã tìm ra gì?

C: Chà, họ không nghĩ tôi tệ. Họ thấy tôi rất vui khi làm những gì tôi đang làm, nhưng tôi không thích khi chơi với cảm xúc của mọi người như vậy. Mặc dù mọi thứ chỉ ở mức độ bề ngoài, nhưng đôi khi người ta còn hiểu sâu hơn thế. Và tôi không nhận ra mình có thể đã làm tổn thương ai đó bằng cách không nhận ra tình cảm của họ như thế nào. Giống như người đàn ông đã giết tôi. Nó đã làm tổn thương anh ấy. – Tôi cần phải cố gắng giải quyết vấn đề đó.

D: Nhưng không có phán xét ở đó?

C: Không, họ không nghĩ tôi tệ, nhưng nếu tôi muốn làm tốt hơn, tôi phải nhìn vào điều đó. Tôi không thể tiếp tục và tiếp tục làm điều đó. Ý tôi là, bạn phải nhận thức được những gì bạn đang làm. Bạn không thể chỉ trải qua cuộc sống và vui vẻ mà không nghĩ đến người khác. Bạn phải nghĩ đến những người khác và cách bạn ảnh hưởng đến họ. Bởi vì đó là một trách nhiệm mà bạn có.

D: Vậy họ đã cho bạn lời khuyên nào chưa?

C: Ít nghĩ đến bản thân và nhiều người hơn, và điều đó sẽ giúp tôi không làm tổn thương họ.

D: Bạn phải đi đâu đó để làm việc này, hay họ nói gì?

C: Tôi phải ở đó một thời gian và học tập. Quá nhiều rồi. Có rất nhiều thứ tôi phải làm. Tôi có thể nhìn lại những gì tôi đã làm và bất cứ lúc nào tôi có thể quay ngược lại. Tôi có thể đi tiếp. Tôi có thể nhìn vào mọi thứ. Tôi có thể nói chuyện với những người khác. Đó là một nơi mà tôi phải học.

D: Họ có nói cho bạn biết điều gì sẽ xảy ra sau khi bạn cảm thấy mình đã học được nó không?

C: Sau đó, tôi có thể thử lại.

D: Bạn có muốn?

C: Ồ, vâng. Thật tuyệt khi làm điều đó. Nhưng tôi không muốn bị giết một lần nữa. – Tôi đã lên chiến lược về nơi tôi muốn đến. Tôi nghĩ thời gian tới tôi có thể ổn định cuộc sống và cố gắng có một gia đình.

D: Vậy bạn đang lập kế hoạch?

C: Tôi chắc chắn đang cố gắng.

Điều này sẽ giải thích cuộc sống ở Phương Tây Cổ. Nếu chúng ta nghĩ theo thời gian tuyến tính thì rõ ràng nó sẽ xảy ra sau khi cô ấy bị sát hại. Cô đã có một gia đình, nhưng một trong những người thân yêu (chồng cô) đã bị giết. Cô ấy nhất định phải nghĩ về người khác và đặt mình vào vị trí thứ hai trong cuộc đời đó. Nó buồn tẻ và đơn giản, nhưng nó phục vụ cho mục đích.

Sau đó tôi nghĩ rằng đã đến lúc gọi TT và tìm một số câu trả lời. Tôi luôn hỏi tại sao người đó được cho xem các mạng sống mà TT đã chọn cho họ xem.

D: Lần đầu tiên cô ấy ở thị trấn phía tây và chồng cô ấy bị giết khi làm việc trên đường sắt. Tại sao bạn lại chọn cuộc đời đó cho Carol xem?

C: Vì cô gái nhỏ của tôi. Cô ấy là tất cả đối với tôi.

D: Tại sao TT lại cho Carol xem cô bé? Điều đó liên quan như thế nào đến Carol trong kiếp sống hiện tại?

C: Tôi biết cô gái nhỏ đó.

Tôi đã hướng dẫn Carol cho phép TT trả lời các câu hỏi và không cố gắng can thiệp. "Tôi đã thể hiện tình yêu vô điều kiện." Carol là một người đồng tính nữ trong cuộc sống hiện tại của cô ấy, và TT đã giải thích về những người trong cuộc sống của cô ấy hiện tại. Cô ấy hiện đang ở với một đối tác, nhưng một

người mới (cô gái nhỏ trong cuộc sống phương Tây) đã bước vào cuộc sống của cô ấy. Nó đang tạo ra một vấn đề. Họ nói rằng cô ấy đã ở với Michelle (người bạn đời hiện tại của cô ấy) quá lâu, và đã đến lúc phải tiếp tục và cho phép một người mới bước vào cuộc sống của cô ấy. Tôi hỏi Carol có tiền kiếp nào với Michelle không. "Họ đã ở châu Âu. Carol là một nam sinh trẻ tuổi, nghệ sĩ vĩ cầm xinh đẹp … rất có năng khiếu, rất tài năng. Michelle là một giáo viên. Có một rắc rối. Michelle, với tư cách là một giáo viên, đã rất rất rất chăm chỉ với Carol. Chưa hết, Michelle sẽ nói với những người hướng dẫn khác rằng Carol có năng khiếu như thế nào. Cô ấy sẽ không bao giờ nói điều đó với Carol. Cô ấy càng ngày càng thúc ép và chỉ trích nhiều hơn, và điều đó đã cắt giảm sự tự tin của Carol. Nó gần giống như Michelle cố tình làm vậy vì ghen tị với tài năng mà Carol có ".

D: Vậy thì tại sao họ lại chọn đến với nhau trong cuộc đời này?

C: Carol phải lấy lại sự tự tin của mình. Có nghiệp chướng giữa thầy và trò. Michelle nợ Carol. Hợp đồng bây giờ đã kết thúc. Họ đã ở bên nhau một thời gian dài, nhưng bây giờ đã đến lúc phải chia xa. Nó sẽ khó, nhưng nó phải được hoàn thành. Cô ấy phải đi. Deb (cô gái nhỏ) giờ sẽ được tự do bước vào cuộc sống của Carol. Ở đó có tình yêu rất lớn (vì kiếp trước là mẹ con).

D: Có lẽ điều này sẽ hữu ích nếu cô ấy biết những điều này và có thể hiểu được chúng. (Đúng) Sau đó, bạn cho cô ấy xem cuộc sống khi cô ấy ở trong quán rượu và cô ấy bị sát hại. Tại sao bạn lại chọn cuộc đời đó cho cô ấy xem?

C: Để chỉ ra cách bạn có thể làm tổn thương mọi người bằng hành động của mình.

Không có ai trong cuộc đời đó mà cô biết bây giờ trong cuộc sống hiện tại của cô. Tôi rất ngạc nhiên vì tôi đã nghĩ người đàn ông đã sát hại cô ấy sẽ là một nhân vật hiện tại. Cô ấy đã hỏi về cuộc hôn nhân ngắn ngủi của mình, và mặc dù nó có liên quan đến một tiền kiếp khác, TT từ chối cho biết chi tiết. Sẽ tốt hơn nếu Carol không biết.

D: Cô ấy học được gì từ cuộc hôn nhân ngắn ngủi đó?

C: Để học cách yêu thương vô điều kiện … hãy trung thực và khi bạn thực sự, yêu thực sự, không giữ lại bất cứ điều gì. Đó là một hợp đồng ngắn, nhưng rất quan trọng, rất mạnh mẽ. Được hoàn toàn là chính mình với người bạn yêu. Có thể nói về bất cứ điều gì và mọi thứ, nhưng phải trung thực và cởi mở vì đó là cách duy nhất mà tình yêu đích thực có thể chịu đựng.— Cô ấy không có những cảm xúc tương tự với Michelle. Đó là một mối quan hệ khác. Cô ấy đã cố gắng làm mọi cách để duy trì một tình bạn yêu thương, tốt bụng với Michelle, nhưng Michelle có chấp nhận điều đó hay không. Carol không thể kiểm soát điều đó. Carol không thể tỉnh táo khi ở bên Michelle. Cô ấy không thể tạo ra khi cô ấy bị quấn trong lưới. Michelle muốn cô ấy quá nhiều.

Một câu hỏi khác mà tôi đã biết câu trả lời, nhưng tôi muốn TT nói với cô ấy. "Cô ấy muốn biết cô ấy đến từ đâu?"

C: Cô ấy đến từ Nguồn. Tất cả chỉ là … tất cả những gì vốn có. Chúng ta đến từ Nguồn và chúng ta luôn trở về Nguồn vì tất cả chúng ta là một.

Thông điệp: Đừng bao giờ đánh mất niềm tin. Chúng tôi luôn ở đó để giúp bạn. Bạn không bao giờ đơn độc.

***

CHƯƠNG 15: NỖI SỢ HÃI ĐƯỢC MANG ĐI

DIONNE NHẬP KỊCH BẢN đứng trên đất nâu, khô nóng như sa mạc. Cô nhận ra một cổng vòm kiểu Ba Tư cổ đại nằm lệch sang một bên. Chỉ nhìn thấy nó thôi đã khiến cô thấy sợ hãi không thể giải thích được. Nỗi sợ hãi mạnh mẽ đến mức cô muốn khóc. Tôi biết rằng bất cứ khi nào điều này xảy ra, chúng tôi sắp phát hiện ra điều gì đó quan trọng và có ý nghĩa đối với khách hàng. Bạn không thể giả tạo cảm xúc, chúng xuất phát từ cốt lõi của vấn đề, ngay cả khi chúng không có ý nghĩa gì vào thời điểm đó. Tôi nghĩ nếu tôi có thể khiến cô ấy quên đi nó thì chúng tôi có thể tiếp tục, vì vậy tôi yêu cầu cô ấy tập trung vào cơ thể của mình. Bà là một người đàn ông lớn tuổi có râu ăn mặc rất giản dị trong bộ quần áo rộng rãi và đội khăn xếp. Cơ thể anh cảm thấy mệt mỏi và mệt mỏi. "Tôi đang đau khổ vì cái gì đó ở phía bên kia của vòm … cái gì đó đang diễn ra bên trong đó. Tôi đang cảm thấy sợ hãi về những gì đang xảy ra bên trong, ở phía bên kia của bức tường. Có rất nhiều người, tiếng nói lớn. Tôi cảm thấy như thể một người nào đó mà tôi biết đang ở trong đó và tôi lo lắng cho họ. " Tôi hỏi anh ấy có muốn vào bên trong vòm và xem chuyện gì đang xảy ra không, nhưng anh ấy đang cảm thấy sợ hãi tột độ. "Tôi sợ vào trong và cũng sợ những gì đang xảy ra bên trong. Tôi nghĩ rằng tôi cần phải đi vào, nhưng tôi cảm thấy sợ hãi về điều đó ".

D: Bạn nghĩ ai trong đó mà bạn quan tâm?

DI: Tôi cảm thấy nó có thể là con gái tôi. Gần giống như, cô ấy có thể bị buộc tội là phù thủy hay gì đó, và đám đông đang la hét vì sự hủy diệt của cô ấy.

D: Bạn có nghĩ cô ấy là phù thủy không? (Không) Bạn nghĩ tại sao mọi người lại nghĩ như vậy?

DI: Bởi vì họ không biết gì. Cô ấy có một món quà mà hầu hết mọi người không có, và họ không hiểu nó. Cô tâm sự với ai đó mà họ không hiểu, vừa sợ hãi vừa xúi giục những người còn lại sợ hãi. Và tin tưởng, cô đã trao phần này của mình cho người đàn ông trẻ tuổi này và anh ta đã quay lại và sử dụng nó để chống lại cô.

D: Bạn nói cô ấy có một món quà mà họ không hiểu. Đó là loại quà gì?

DI: Món quà của lời tiên tri. Cô nói với chàng trai trẻ món quà của mình và cho anh ta một lời tiên tri đã trở thành sự thật. Và anh ta quay lại và buộc tội cô ấy đã mê hoặc anh ta và tạo ra tình huống thay vì chỉ nhìn thấy nó. Anh tin rằng cô ấy đã tạo ra nó.

Sau nhiều lần trì hoãn, anh quyết định vượt qua nỗi sợ hãi tột độ và đi vào trong. "Họ sẽ giết cô ấy nếu tôi không làm vậy, và khi tôi đi vào, có lẽ họ cũng sẽ giết tôi, vì vậy …. Tôi không biết phải làm thế nào vì nếu tôi đi xông vào và cố gắng bắt cô ấy, tôi biết họ sẽ chỉ khuất phục tôi. Vì vậy, tôi không biết liệu mình có nên đóng giả như một trong số họ và bằng cách nào đó tìm cách giải thoát cho cô ấy hay không. Tôi chỉ không biết phải làm gì vì nếu tôi cứ lao vào, điều đó cũng sẽ không hiệu quả ". Anh ta quyết định đi vào. "Cô ấy đang ở phía sau một toa xe, và họ đang la hét đòi xử tử cô ấy. Chàng trai trẻ đang nói rằng cô ấy là một phù thủy và anh ấy đã chứng minh điều đó bằng những gì đã xảy ra. Và đám đông chỉ là một đàn bò đang thực sự phát sốt. – Tôi không muốn mất cô ấy, và tôi không muốn bị giết để rồi để cô ấy ở một mình. " Để đẩy

nhanh tiến độ này, tôi đã cô đọng thời gian và chuyển anh ta trước để xem anh ta quyết định làm gì.

DI: Cuối cùng họ giết cả hai chúng tôi. Đám đông. Họ trói chúng tôi lại và treo cổ cả hai chúng tôi. Họ ném dây thừng xung quanh một cái gì đó và họ treo cổ chúng tôi. Họ coi tôi có tội theo hiệp hội. Tôi đi vào và cố gắng giải thích với họ, nhưng họ không hợp lý vì họ đã lên cơn sốt. Tôi cố gắng giải thoát cho cô ấy, để nắm lấy cô ấy và kéo cô ấy, nhưng tôi đã bị kiềm chế và liên kết, tôi cũng bị lên án như cô ấy.

D: Có quá nhiều người. (Có.) Chà, bạn cảm thấy thế nào về những người đã làm việc này?

DI: Tôi ghét họ! Tôi tức giận với đám đông vì sự thiếu hiểu biết của họ. Chàng trai trẻ là một trong số họ. Tôi không nghĩ rằng tôi đã từng tin tưởng mọi người kể từ đó. Nó là không cần thiết vì không có gì thay đổi. Cô ấy không phải là một phù thủy. Cô ấy không làm gì cả. Không có gì thay đổi. Họ chỉ cảm thấy nhẹ nhõm. Họ nghĩ rằng họ đã an toàn khi cô ấy đã ra đi.

Đây không bao giờ là một ý kiến hay nếu bạn nổi giận với những người đã gây ra cái chết của bạn. Nhất định tạo nghiệp sẽ chuyển sang kiếp khác sau này.

D: Họ bị chi phối bởi nỗi sợ hãi. (Có) Tôi nghĩ bạn đã rất dũng cảm để cố gắng và cứu cô ấy. Nhưng nó không giải quyết được gì, phải không?

DI: Nó không hoạt động … không.

D: Bây giờ nó đã kết thúc và bạn đã ra khỏi cơ thể, vì vậy bạn có thể nhìn lại nó và nhìn tất cả từ một góc độ khác. Bạn có thể nhìn thấy cơ thể của bạn?

DI: Vâng, họ chỉ là hai cơ thể vô hồn. Thực sự, tôi cảm thấy như họ cũng đâm vào bụng chúng tôi. Nhưng dù sao thì chúng cũng chỉ là hai cái xác chất đống trên mặt đất. Đám đông đang cổ vũ và bây giờ họ đang tiêu tan. Không có gì thay đổi. Họ tin rằng họ an toàn, nhưng không có gì thay đổi thực sự.

Con gái anh ở bên linh cữu anh khi cả hai cùng nhìn lại cảnh tượng khủng khiếp. Tôi đã giải thích rằng mỗi cuộc đời đều có một bài học. "Bạn nghĩ bạn đã học được gì từ một cuộc sống như vậy?"

DI: Tôi yêu con gái của mình, và tôi học được lòng khoan dung vì nó khác biệt. Tôi phải học cách bao dung vì nếu không, tôi đã phải đẩy cô ấy ra xa. Và tôi cũng phải học cách khoan dung với sự khác biệt của mọi người. Tôi không hiểu nó, nhưng nó không phải là ác vì cô ấy không ác. Vì vậy, tôi đã học được sự khoan dung, tuy nhiên, tôi cũng lấy đi của mình sự không khoan dung với những gì người ta đã làm.

Tôi hỏi anh ta định làm gì bây giờ khi anh ta đã ra khỏi xác. Nếu có bất kỳ nơi nào anh ấy cảm thấy mình phải đến, hoặc bất cứ điều gì anh ấy phải làm. Sau một lúc dừng lại, anh ta nói, "Tôi đoán chúng ta có thể đi tìm người vợ mà tôi đã chết." Vợ anh đã mất trước đó, đó là lý do tại sao chỉ có hai người họ để chăm sóc cho nhau.

D: Bạn sẽ làm điều đó như thế nào?

DI: Có thể quay đầu lại và đi theo hướng ngược lại với nơi tôi đang nhìn.

D: Theo hướng ngược lại?

DI: Tôi muốn nói "Mặt trời", nhưng khung cảnh bên dưới đã trở thành một điểm chính nhỏ hơn.

D: Dù sao thì đó cũng không phải là thứ bạn thực sự muốn xem.

DI: Không. Tôi không thể quay lại đó … không thể quay lại. Tôi vẫn cảm thấy sức nặng của những gì tôi vừa trải qua. Nó không biến mất. Nó không biến mất. Tôi vẫn cảm thấy sợ hãi.

D: Chắc chắn. Đó là một tình huống đau thương. – Bạn muốn đi theo hướng nào?

DI: Chỉ có một khu vực được chiếu sáng. Có một nơi để đi thực sự. Nó chỉ là quay lưng lại với cảnh đó và quay về phía khác. Nó chỉ có vẻ tươi sáng và một chút dự kiến. Tôi không biết mình đang đi đâu. Có vẻ như tôi nên nhận ra nó. Tôi đã đến đó cả triệu lần. – Tôi cảm thấy mình vẫn là người đó. – Tôi chỉ đang trôi về phía ánh sáng.

Tôi cô đọng thời gian và đưa anh ta đi trước khi anh ta đến nơi mà anh ta cần dừng lại. "Bạn sẽ biết khi nào chúng tôi đến đó, và chúng tôi có thể dừng lại."

DI: Tôi có cảm giác mơ hồ rằng có những người khác ở đó. Nó giống như tôi đang bước vào một trải nghiệm đau thương và mọi người đều muốn nghe những

gì vừa xảy ra, và tôi đang kể câu chuyện. Có vẻ như vợ tôi đang ở đó, và cô ấy có lẽ là chồng tôi trong cuộc đời này. Tôi cảm thấy như có mẹ tôi và bố tôi đang ở đó. Những khuôn mặt thật khó nhận ra khi vòng người cách xa tôi. Các khuôn mặt không thực sự rõ ràng.

D: Dù sao thì đôi khi đó chỉ là một cảm giác hơn là sự công nhận.

DI: Thật nhẹ nhõm khi ở đó. Nó giống như một vết thương lòng vẫn luôn cận kề trái tim tôi theo một cách nào đó. Tôi vẫn còn buồn về những gì đã xảy ra, nhưng tôi yên tâm rằng tôi không sao. Vậy mà tôi vẫn cảm thấy buồn vì điều đó. – Chắc tôi phải đi ngủ một lát.

D: Ai đó nói với bạn điều đó?

DI: Tôi nghĩ tôi chỉ biết rằng tôi phải trải qua một khoảng thời gian mà – tôi không biết từ đó là gì – chỉ cần giải nén.

D: Chỉ để nghỉ ngơi. Có vẻ là một ý tưởng tốt. Còn con gái của bạn thì sao?

DI: Chúng ta cùng nhau. Tôi nghĩ bây giờ chúng ta sẽ chợp mắt bên cạnh nhau.

D: Nơi nghỉ ngơi đó trông như thế nào?

DI: Theo một cách nào đó, nó giống như một đám mây. Tôi chỉ cảm thấy rắc rối. Tôi cảm thấy như một điều gì đó đã xảy ra với tôi mà lẽ ra không nên xảy ra, và nó thật vô nghĩa, và thật khó để buông bỏ nó.

D: Vì vậy, bạn sẽ ở đó một thời gian và chỉ không nghĩ về bất cứ điều gì. (Đúng.)

Khi mọi người đến nơi an nghỉ, họ có thể ở đó một khoảng thời gian đáng kể. Nó chỉ phụ thuộc vào việc sẽ mất bao lâu trước khi họ cảm thấy có thể quay trở lại guồng quay của cuộc sống một lần nữa. Nó có thể là một thời gian ngắn, hoặc đối với một số người, nó có thể dài đến hàng trăm năm. Vì vậy, tôi cô đọng thời gian một lần nữa để khi anh ấy đã hoàn thành việc nghỉ ngơi của mình, và đã đến lúc rời khỏi nơi đó và làm việc khác.

DI: Tôi có nỗi sợ hãi này tràn ngập toàn bộ con người tôi.

D: Mặc dù bạn đã trải qua giai đoạn nghỉ ngơi, bạn vẫn còn sợ hãi? (Có.) Đó là nỗi sợ hãi về điều gì?

DI: Tôi đoán đó chỉ là nỗi sợ bị phá hủy.

D: Chà, họ đã phá hủy cơ thể.

DI: Tôi biết. Tôi biết.

D: Nhưng họ không thể tiêu diệt bạn, phải không?

DI: Không. Tôi chỉ cảm thấy sức nặng của nó và sự sợ hãi. Tôi không biết làm thế nào để thoát khỏi nó.

D: Có ai ở đó mà bạn có thể đặt câu hỏi và nhận câu trả lời không?

DI: Có thể có ai đó đi bên phải. Anh ấy trông giống như một trong những Bậc thầy thăng thiên đó. Anh ấy là người châu Á.

D: Bạn có muốn hỏi anh ấy câu hỏi không?

DI: Tôi có thể nếu bạn muốn tôi.

D: Chúng tôi có thể nhận được một số câu trả lời. Nói với anh ấy rằng bạn muốn hiểu nỗi sợ hãi này. Sợ hãi là một cảm xúc mạnh mẽ. Nói với anh ấy rằng bạn muốn hiểu nó đến từ đâu.

DI: Anh ấy nói nó đối lập với Nguồn Chúa.

D: Hỏi anh ấy rằng tại sao bạn vẫn giữ nỗi sợ hãi đó?

DI: Bởi vì nó trở thành một chiếc nạng.

D: Bởi vì nỗi sợ hãi đáng lẽ phải bỏ lại thi thể một khi nó bị giết, phải không?

DI: Rõ ràng tôi đã sống với nỗi sợ hãi trong một thời gian dài và sử dụng nó như một chiếc nạng.

D: Không chỉ cuộc sống đó, nhưng cuộc sống khác? (Có) Vì vậy, nó đã không biến mất ở nơi an nghỉ? (Không) Ý của anh ấy là gì, nó đã trở thành một chiếc nạng?

DI: Một cách để bảo vệ bản thân theo một cách nào đó. Nó sẽ giúp tôi không rơi vào những tình huống có hại.

D: Từ khía cạnh đó, điều đó là tốt, phải không?

DI: Đúng vậy, nhưng khi tôi nhận ra những tình huống như những gì đang xảy ra với đám đông, thì nỗi sợ hãi của tôi bắt đầu xuất hiện và tôi luôn ở trong chế độ chiến đấu hoặc máy bay. Tôi nhận thức được điều đó xung quanh mình mọi lúc, vì vậy tôi liên tục muốn chạy khỏi một thứ gì đó, nhưng tôi phải cố gắng bình tĩnh và không chạy.

D: Đó không phải là một chế độ tốt để ở, phải không?

DI: Không vì nó căng thẳng. Và luôn bị mọi người nghi ngờ. Luôn nghi ngờ rằng bất cứ lúc nào họ có thể quay đầu.

D: Đó không phải là một cách sống tốt, phải không? (Không) Anh ấy đề nghị gì? Có vẻ như anh ta có thể rất khôn ngoan. Có lẽ anh ấy có lời khuyên.

DI: Trái đất là một nơi tốt để đến. Anh ấy nói rằng điều lớn nhất chúng ta phải làm trên Trái đất là vượt qua nỗi sợ hãi. Và nếu tôi không làm vậy, thì tôi sẽ phải quay lại. Nếu tôi vượt qua nó, thì tôi sẽ không phải làm vậy. Nếu tôi kiểm soát được hoặc vượt qua nó, thì tôi sẽ không phải quay lại trừ khi tôi muốn. — Tuy nhiên, tôi không muốn quay lại đó lần nữa. Tôi không hiểu tại sao mọi thứ trên Trái đất lại trở nên kinh khủng như vậy.

D: Nó không cần phải được, phải không?

DI: Có vẻ như vậy. (Uất ức) Chỉ là sự tàn nhẫn. Đó chỉ là "nó là gì." Trái đất là như vậy. Con người là như vậy.

D: Có thể họ không. Có lẽ họ cần giúp đỡ. Hãy hỏi anh ấy, nếu bạn quyết định quay trở lại Trái đất, bạn có thể tạo ra sự khác biệt để thay đổi mọi thứ không?

DI: Để giúp đỡ người khác hay để giúp chính bản thân mình?

D: Dù bằng cách nào. Anh ta nói gì vậy? Bạn có một sự lựa chọn? (Dionne trở nên xúc động.) Cảm xúc thì không sao. Tốt đấy. Nhưng bạn có lựa chọn đi hay ở?

DI: Đại loại, nhưng không hẳn. Tôi không cần phải đi, nhưng tôi biết rằng nếu tôi không đi, thì tôi sẽ không hoàn thành những gì tôi phải làm. Và vì vậy tôi phải. – Tôi chỉ không muốn đi! Tôi ước tôi không phải làm bất cứ điều gì nữa. Tôi ước gì tôi có thể ở lại đây.

D: Anh ấy nói gì? Có các quy tắc và quy định về điều này không?

DI: Anh ấy nói còn rất nhiều việc phải làm.

D: Bạn đã đồng ý làm gì?

DI: Đi qua tất cả cho đến khi nó được hoàn thành. Chỉ cần trải qua bất cứ điều gì sẽ xảy ra cho đến khi nó hoàn thành. Tôi không tin nó tệ đến mức này. Tôi cảm thấy như nếu tôi quay trở lại, nó sẽ chỉ là một điều kinh khủng khác.

D: Có lẽ nó sẽ không tồi tệ như những gì bạn vừa trải qua. Anh ta không biết nó sẽ tệ hơn hay dễ dàng hơn?

DI: Nó có thể là bất cứ điều gì tôi làm ra nó.

D: Vậy thì bạn đang kiểm soát, phải không? (Có) Bạn mạnh mẽ hơn bạn nghĩ, phải không?

DI: Theo một cách nào đó, tôi cảm thấy mình giống như một nạn nhân.

D: Tôi nghĩ đã đến lúc xoay chuyển tình thế. Đó có phải là khi bạn đưa ra quyết định quay trở lại Trái đất?

DI: Tôi biết rằng tôi phải thực hiện thỏa thuận của mình và hoàn thành, nếu không thì tôi sẽ bỏ dở nó. Cuối cùng thì tôi cũng phải làm.

D: Và thỏa thuận là để trải nghiệm mọi thứ?

DI: Để vượt qua nó, vâng. Để đi qua thực tế vật lý.

D: Tất cả những điều tốt và điều xấu?

DI: Vâng, nhưng tôi không biết mọi chuyện sẽ tồi tệ như thế nào. Nó giống như một người nào đó sống trên đường xích đạo và bạn cố gắng giải thích tuyết là

gì. Và họ có một hình ảnh, nhưng họ không thực sự biết nó là gì cho đến khi họ đến đó.

D: Bạn không bao giờ thực sự biết cho đến khi bạn tự mình trải nghiệm nó.

DI: Tôi không nghĩ rằng tôi sẽ cảm nhận nó nhiều như tôi có, tôi đoán vậy.

Tôi nghĩ rằng chúng tôi đã học được nhiều nhất có thể vào thời điểm này. Chúng tôi biết anh ấy đã đưa ra quyết định quay trở lại bởi vì sự trì hoãn sẽ chỉ trì hoãn điều không thể tránh khỏi. Vì vậy, tôi hỏi liệu có ổn không khi gọi cho một người khác, người có thể cung cấp thêm câu trả lời. Các thực thể khác đã đồng ý làm điều đó. Vì vậy, tôi cảm ơn nó và sau đó gọi cho TT. Tất nhiên, câu hỏi đầu tiên là tại sao nó lại chọn thời gian tồn tại đó cho Dionne.

DI: Đó là khoảng thời gian mà nỗi buồn đã chiếm giữ. Nó đã được xây dựng cho đến thời điểm đó, nhưng đó là một thời gian mà nỗi buồn đã chiếm giữ.

D: Vậy là cô ấy đã trải qua những cuộc sống tiêu cực khác, nhưng cuộc sống này là rơm cuối cùng? (Có) Tại sao bạn muốn cô ấy biết về điều đó?

DI: Cô ấy là một oan hồn trong cuộc đời này và cô ấy cần phải biết.

D: Một empath ((chủ yếu là trong khoa học viễn tưởng) một người có khả năng huyền bí để nắm bắt trạng thái tinh thần hoặc cảm xúc của một cá nhân khác.) chiếm lấy cảm xúc của mọi người khác, phải không?

DI: Vâng. Cô cần biết rằng để trở thành một Empath, cô cần phải trải qua tất cả những cung bậc cảm xúc tồn tại.

D: Đó là lớn.

DI: Vâng. Để trở thành một Empath, bạn phải trải qua tất cả các cung bậc cảm xúc thì mới có thể biết được bạn đang trải qua cảm xúc nào. Nói cách khác, bạn phải trải qua nỗi sợ hãi để có thể biết đó là nỗi sợ hãi. Và cô ấy có thể đọc mọi người và cảm nhận những gì họ đang cảm thấy trước khi họ thậm chí nói thành lời.

D: Điều đó tốt, nhưng bạn muốn cô ấy làm gì với tài năng trở thành Empath? Bạn muốn cô ấy sử dụng nó như thế nào?

DI: Nó luôn là để giúp đỡ người khác. Nó mang lại cho cô ấy nhiều lòng trắc ẩn.

D: Nhưng cô ấy có xu hướng tránh xa mọi người, phải không?

DI: Đúng vậy, cô ấy đã phát triển lòng tin vào mọi người.

D: Có phải điều đó đến từ kiếp sống đó không?

DI: Vâng, và những người khác.

D: Mọi người đã cho thấy mặt bạo lực của họ. (Đúng) Nhưng trong cuộc đời này, sẽ không có ai đối xử với cô ấy như vậy, phải không?

DI: Ồ, họ có. Một số người trong số những người giống như đám đông đang ở trong cuộc sống của cô hôm nay.

D: Những người mà cô ấy đã phát triển nghiệp với?

DI: Vâng, có nghiệp. Những người trong đám đông đều xa lạ với cô, và họ xuất hiện thỉnh thoảng trong cuộc đời này. Và họ tiếp tục hành vi tương tự, chỉ là nó phù hợp với cuộc sống của cô ấy bây giờ. Vì vậy, có những người trong cuộc sống của cô ấy trong tiềm thức muốn tiêu diệt cô ấy. Gia đình thân thiết của cô,

gia đình trực hệ của cô, muốn bảo vệ cô. Những người khác đến và đi chỉ là những người quen biết. Họ đến và đi. Chỉ để tiếp tục chơi theo cùng một mô hình mà họ đã chơi trong một thời gian dài. Có những người trong cuộc sống của cô ấy đã vô thức nhận ra cô ấy từ lúc khác. Và họ phản ứng trong tiềm thức với cô ấy giống như cách họ phản ứng vào thời điểm khác. Chương trình nghị sự không phải là hủy hoại cô ấy trong cuộc đời này, nhưng họ sẽ nhận ra cô ấy ngay lập tức, và phản ứng tiêu cực ngay lập tức với cô ấy. Có một sự nhận diện linh hồn và nó thể hiện ở họ như một sự không thích cô ấy. Và họ không nhận ra điều đó và họ không hiểu phản ứng tiêu cực của họ đối với cô ấy.

D: Vậy mục đích của việc đó là gì? Cô ấy học được gì từ đó?

DI: Cô ấy cần học cách tách biệt. Cô ấy tham gia quá nhiều vào cá nhân.

D: Vậy thì cô ấy nên học cách không tiếp nhận nó một cách cá nhân.

DI: Vâng. Cô ấy cảm thấy bị phản bội và hiểu lầm và trong cuộc sống hiện tại, cô ấy đã có những trải nghiệm mà đối với cô ấy, cô ấy khẳng định rằng cô ấy đáng bị phản bội. Đời này chưa có ai phản bội nàng, nhưng nàng nhận thức như vậy.

D: Có ai trong gia đình cô ấy bây giờ, với cô ấy trong cuộc đời đó không?

DI: Chồng cô ấy bây giờ là vợ cô ấy, và con gái cô ấy bây giờ là con gái của cô ấy. Mẹ cô bây giờ, là một phần của đám đông nhưng không phải là một trong những đám đông. Cô ấy là một người đứng ngoài bơ vơ giữa đám đông. Cô ấy là một phần của đám đông, nhưng cô ấy không thích những gì đám đông đang làm. Nhưng cô không thể làm gì được.

D: Vì vậy, không có nghiệp ở đó.

DI: Có chuyện gì đó đang xảy ra với mẹ cô ấy. Mẹ cô ấy cảm thấy hối hận.

D: Nhưng mẹ cô ấy không có một phần tích cực trong đó.

DI: Đôi khi mẹ cô ấy phản ứng với cô ấy như cách người khác phản ứng với cô ấy ở cấp độ linh hồn. Vì vậy, cô ấy sợ con gái của mình như cách đám đông đã sợ hãi cô gái trẻ. Nhưng cô ấy cũng cảm thấy buồn cho cô ấy như cách cô ấy đã làm với tư cách là một phần của đám đông … buồn cho những gì đang xảy ra với hai người này. Vì bà bất lực nên kiếp này bà chỉ trích con gái mình vì bà nhìn thấy những khía cạnh của con gái mà bà sở hữu và bà muốn con gái mình mạnh mẽ như hiện tại. Vì vậy, bà đã sử dụng những lời chỉ trích để cố gắng tăng cường sức mạnh cho mình, nhưng thay vào đó, nó lại khiến con gái bà yếu đi. Con gái bà coi đây là sự xác nhận rằng mọi người đều xấu xa, tiêu cực và không đáng tin cậy.

D: Nhưng làm thế nào chúng ta có thể thoát khỏi nỗi sợ hãi mà Dionne vẫn đang mang trong mình? Bây giờ chúng ta biết nó đến từ đâu. Đời này nàng không cần phải không?

DI: Không hẳn. Đó là một khuôn mẫu đã ăn sâu vào cô ấy. Nó đã giành được quyền lực trong nhiều thế kỷ. Nó khá ăn sâu.

Tôi đã yêu cầu TT cho những gợi ý về cách giảm bớt nỗi sợ hãi và giúp Dionne xử lý dễ dàng hơn. Chúng tôi muốn cô ấy loại bỏ nó ngay bây giờ để cô ấy không phải mang nó thêm nữa. TT nói rằng một yếu tố là cô ấy đang ở trong một hoàn cảnh tiêu cực ở nơi cô ấy làm việc. Nó tạo ra nỗi sợ hãi mà cô đã đưa vào. "Mọi người không cùng đẳng cấp với cô ấy. Cô ấy cần ở bên những người giống như cô ấy. Có những người ở ngoài đó, nhưng họ rất ít và ở khoảng cách xa ".

D: Cô ấy phải làm gì?

DI: Cô ấy được cho là đang tạo ra. Cô ấy có rất nhiều thông tin và rất nhiều kiến thức và rất nhiều trí tuệ, nhưng nó bị phân tán. Cô ấy cần phải tập hợp nó lại với nhau để có thể chia sẻ nó với những người khác. Cô ấy có thể nói chuyện với mọi người và cô ấy có thể viết về điều đó.

D: Bạn phải cẩn thận với người mà bạn nói chuyện vì nhiều người không hiểu.

DI: Không, thế giới nằm trong não trái. (Cười)

Dionne đã bắt đầu viết một số tiểu thuyết, và TT đã khuyến khích cô hoàn thành chúng. "Cô ấy cần mọi thứ mà cô ấy đã trải qua khắc sâu trong tâm trí và để cô ấy hiểu nó. Cô ấy đã ở trong não trái của mình quá lâu, và não trái khiến mọi người bị mắc kẹt trong một vòng suy nghĩ chẳng đi đến đâu. Và cô ấy bị hoàn cảnh ép buộc và cũng do bản chất tự nhiên phải ở não trái rất nhiều. — Cô ấy đang ở trong tình thế tiến thoái lưỡng nan cần phải trả giá cho một số thứ, nhưng miễn là cô ấy làm công việc đó, cô ấy sẽ không bao giờ tạo ra. Cô ấy có những tài năng nhất định mà không phải ai cũng có mà cô ấy có thể tận dụng để kiếm tiền. " Chủ yếu là khiếu hài hước của cô ấy có thể được sử dụng theo một cách độc đáo thông qua bài viết của cô ấy và thông qua diễn xuất. Điều chính kìm hãm cô lại là nỗi sợ hãi của cô: nỗi sợ hãi về sự không chắc chắn của nó, nỗi sợ hãi về sự thất bại, nỗi sợ hãi về việc không đủ giỏi. Chính nỗi sợ hãi của cô đã khiến số tiền không còn nữa.

DI: Có một mô hình ở cấp độ tế bào gần như không tin tưởng; sợ nếu cô ấy nói, rằng cô ấy sẽ bị bắn hạ. Đó là lý do tại sao cô ấy trở nên hơi ẩn dật trong quá khứ vì những gì cô ấy biết người khác sẽ làm với mình. Họ sẽ luôn phản ứng với cô ấy. Đó là liệu nó có đè bẹp cô ấy hay không khi họ làm vậy. Cô ấy có một nhóm nhỏ những người quan tâm đến cô ấy. Chồng cô rất quan tâm đến cô và con gái của họ.

Cô ấy được khuyến khích bắt đầu viết lại vì điều đó cực kỳ quan trọng. Và cô ấy đã phải nghỉ việc vì những điều kiện ở đó đang kìm hãm cô ấy lại. Họ nói rằng một công việc khác tốt hơn sẽ đi kèm với tất cả những điều kiện lý tưởng mà cô ấy cần. Tình trạng cơ thể mệt mỏi và trầm cảm của cô ấy có thể dễ dàng giải thích bởi vì cô ấy không làm những gì cô ấy phải làm.

DI: Cô ấy không làm những gì cô ấy định làm và cô ấy biết điều đó. Cô ấy cảm nhận được điều đó và cơ thể của cô ấy không thích thú với những gì cô ấy đang làm. Khi cô ấy bắt đầu làm những gì tôi bảo cô ấy làm, thì cô ấy sẽ không bị trầm cảm nữa. Cô ấy sẽ tràn đầy năng lượng và hào hứng với cuộc sống.

TT sau đó đã đi qua cơ thể và thực hiện các chỉnh sửa và cải tiến. Nó nói rằng bây giờ cô ấy hiểu nỗi sợ hãi đến từ đâu, cô ấy sẽ có thể xử lý nó, mặc dù nó sẽ mất công sức của cô ấy.

Thông điệp chia tay: Tôi yêu cô ấy rất nhiều, và cô ấy được tạo ra khác với những người khác có chủ đích. Cô ấy khác biệt bởi vì cô ấy không được cho là giống những người khác. Cô ấy thật đặc biệt. Tất cả mọi người đều vậy, nhưng cô ấy được tạo ra để trở nên đặc biệt và cô ấy được tạo ra để ánh sáng của cô ấy tỏa sáng cho những người khác nhìn thấy. Và cô ấy có những món quà mà cô ấy được cho là đang phát triển, sử dụng và tặng lại thế giới. Không sao khi mọi người nhận ra cô ấy và có phản ứng tiêu cực ngay lập tức. Không sao cả vì nó liên quan đến con người của họ hơn là con người của cô ấy. Nếu cô ấy lắng nghe tiếng nói trực quan nhỏ bé đó và hành động theo nó mỗi lần, thì cô ấy sẽ tìm thấy hạnh phúc và viên mãn.

***

Chương 16: GIẾT NGƯỜI VÀ TỰ TỬ

MỘT trong những phàn nàn chính của JULIE liên quan đến gan của cô ấy. Cô ấy đã được lên kế hoạch cho một cuộc phẫu thuật rất nguy hiểm và có thể giết chết cô ấy. Nó liên quan đến một vết sẹo ở ống dẫn mật phía sau khiến mật đổ vào ruột của cô ấy. Nếu cuộc phẫu thuật không thành công, họ đã đưa cô ấy vào danh sách để ghép gan. Julie đã có một tiền sử lâu dài về các cuộc phẫu thuật lớn và nhiều phàn nàn về thể chất, đặc biệt là lưng của cô. Cô ấy đã dùng nhiều loại thuốc khác nhau vì cô ấy rất đau. Cô cũng đang được bác sĩ tâm lý điều trị chứng trầm cảm và đang dùng thêm thuốc điều trị.

Julie bước ra khỏi đám mây trên một bãi biển bên đại dương. Cô là một cậu bé người bản xứ mười bốn tuổi với mái tóc đen và làn da nâu màu sôcôla, đang đi bộ dọc theo bãi biển và nắm tay một cậu bé mà cậu biết là anh trai của mình. Khi tôi hỏi nơi anh ta sống, anh ta nói rằng nó không còn ở đó nữa. Có một ngôi làng nằm trên sườn núi, nhưng nó đã bị phá hủy trong một cơn bão tồi tệ với gió lớn và nước. Anh ta và anh trai của mình đã không có ở đó khi nó xảy ra vì họ đã ra ngoài hái quả trong rừng. Khi cơn bão ập đến, họ trốn bên dưới một cái cây đổ và một tảng đá, và anh cố gắng bảo vệ em trai mình. "Tôi đập đầu vào một cành cây to, to. Tôi đã đợi mọi thứ dừng lại… đã ăn quả mọng của chúng tôi ". Họ không thấy chuyện gì xảy ra cho đến khi trở về làng. "Tôi không thể tìm thấy ai cả. – Mọi người đã đi đâu? Mẹ tôi … mẹ tôi. — Mọi thứ chỉ bằng phẳng và thổi bay. Cơn bão thật tồi tệ, nhưng không đến nỗi làm điều này! " Anh ấy rất xúc động và khó chịu, và liên tục thì thầm "Mẹ ơi" nhiều lần. "Tôi không biết phải làm gì và đi đâu. Tôi không biết những người khác đang ở đâu ".

Anh ấy trở nên rất xúc động và đang khóc, vì vậy tôi quyết định rút ngắn thời gian và tiến lên phía trước để xem điều gì đã xảy ra. "Những người đàn ông da trắng đã bắt được chúng tôi. – Tôi biết những người đàn ông da trắng ở đó nhưng họ đang mang theo Chúa của họ. Chúa của người da trắng được dạy trong làng, nhưng những người da trắng khác đã đến đưa chúng tôi đi. – Tôi không biết mẹ tôi ở đâu. "

D: Tại sao họ muốn đưa bạn và anh trai của bạn?

J: Tôi không biết. (Hoang mang) Tôi thất vọng. Sẽ không ai nói cho tôi biết.

D: Họ có đưa bạn đi đâu đó không?

J: Vâng … (Châm biếm) … nhiều người trong chúng ta. Tôi đã tìm thấy cha tôi. Anh tôi không còn ở đây nữa. Họ đã bắt anh ta. Họ đánh cha tôi, và cha tôi xấu hổ.

D: Tại sao anh ta xấu hổ?

J: Họ đã giết mẹ tôi … không phải cơn bão … không phải cơn bão. Cô ấy đã chiến đấu. Cha tôi xấu hổ vì ông đã không thể bảo vệ. Anh ấy sẽ không nhìn tôi.

Họ đang bị giam giữ cùng với nhiều người tại một nơi trong một ngôi làng có "lính canh của những người đàn ông da trắng". Ông mô tả những người đàn ông đeo thắt lưng với kiếm và đi ủng da. Họ ghê tởm anh ta, "Họ bốc mùi." Khi tôi đưa anh ta về phía trước để xem chuyện gì đã xảy ra, giọng anh ta đầy căm thù và tức giận, "Họ bỏ đói chúng tôi … và họ đánh đập chúng tôi … và sau đó họ muốn chúng tôi quỳ lạy Chúa của họ." Tôi hỏi Chúa của họ được đại diện như thế nào. "Người đàn ông này, tôi nghe họ, rằng tên anh ta là Padre. Anh ấy ghê

tởm tôi. Chúng tôi phải cúi đầu trước anh ta và cây thánh giá gỗ của họ ". Anh ta nói, như thể đó là một mùi vị tồi tệ trong miệng, "Người ta nói rằng con đường dẫn đến sự cứu rỗi là nhờ con người trên thập tự giá, và chúng ta không hơn gì loài vật." Anh ấy có một giọng khác biệt trong suốt đoạn kể lại đầy xúc động này. "Họ nghĩ chúng tôi là động vật. Họ đánh đập chúng tôi như những con vật.

Họ tập hợp chúng tôi như những con vật. Họ giết chúng tôi như những con vật ". Anh ấy đã vô cùng khó chịu và vừa khóc vừa nói: "Tôi ăn rễ cây! Tôi sắp tự sát. Họ sẽ không!" Anh ta nói một chiếc thuyền sẽ đến để đưa họ đi đâu đó. Ý tưởng này khiến anh ta sợ hãi, "Tôi nghe những câu chuyện. Họ bắt chúng ta đi … và sau đó chúng ta chết. Và họ nói rằng họ sở hữu chúng tôi, và rằng họ sở hữu đất của chúng tôi. Bạn không thể sở hữu đất đai. Đó là của Chúa. Chúng tôi là dân của Đức Chúa Trời ". Anh ta sợ hãi đến nỗi nghĩ rằng tốt hơn là nên tự sát bằng cách ăn rễ cây mà anh ta biết là chất độc. "Và dạ dày của tôi đau!" Tôi loại bỏ mọi cảm giác thể chất để anh ấy có thể giải thích chuyện gì đang xảy ra. "Tôi đã giết Padre tận gốc. Tôi đã lừa anh ta ăn gốc. Anh ta giống tôi. Anh ấy chạm vào tôi. (Tiếng nức nở) Tôi đã nói với anh ấy 'good yummy.' Anh ấy giống như một con chó rừng. Anh ta mạnh mẽ và hôi của, nhưng tôi có thể giết anh ta ". Anh ta tự hào rằng mình đã lừa được linh mục ăn củ ấu.

D: Bạn không thích người đàn ông này, phải không?

J: Không … anh ấy làm tổn thương tôi. – Anh ấy làm với tôi điều mà con người không làm với con người! (Giọng rất dày.) Anh ấy không phải người của Chúa … không phải Chúa của tôi!

Giọng nói của anh ta chứa đựng rất nhiều ghê tởm và thù hận, không cần phải tưởng tượng nhiều để biết anh ta đang nói về cái gì. Vì vậy, tôi sẽ không đi vào chi tiết cho các độc giả.

J: Tôi đã lén lút như một con sư tử cái. Tôi đã nói với anh ấy "ăn ngon" và tôi đã ăn nó trước. Tôi đã cho anh ta phần xấu nhất của gốc rễ. Và anh ấy đã ăn nó.

Bụng của cậu bé bị đau và không mất nhiều thời gian để chết. Anh ấy đã ra khỏi cơ thể của mình và nhìn lại chính mình. "Tôi đã bị lãng phí bởi người da trắng … và Chúa của người da trắng." Anh thấy họ đang cố gắng giúp Padre, nhưng anh biết họ không thể làm gì được và anh sẽ chết. Anh cười, "Tôi đã làm đúng bởi mẹ tôi." Tôi hỏi anh ta sẽ làm gì bây giờ khi anh ta đã ra khỏi xác. "Tôi sẽ nhảy. Tôi nhảy cho những ai khóc và khóc, và tôi sẽ nhảy cho đến khi họ trở về nhà … gia đình tôi. Tôi muốn những người đàn ông này rời đi, nhưng tôi sẽ nhảy múa cho đến khi họ về nhà. Họ đã bắt tất cả, và để lại tôi với Padre vì ông ấy thích tôi. – Nhưng bây giờ tôi có thể đi bất cứ đâu. Tôi rảnh. Tôi rảnh!"

D: Bạn được tự do khỏi điều đó, và mặc dù bạn đã tự sát và giết anh ta, bạn cảm thấy đó là một lý do chính đáng?

J: Vâng. Tôi cần ngăn anh ta làm tổn thương người khác, và bắt chúng tôi quỳ gối trước thánh giá của anh ta. Ông ấy rất mạnh mẽ. Trong tâm trí của chính ông, ông là một vị Chúa, và những người xung quanh chỉ chú ý đến lời ông, lời nói của ông. Và bây giờ họ không có Đức Chúa Trời ghê tởm của họ.

Sau đó, tôi để Julie rời khỏi hiện trường, để cậu bé ở đó tiếp tục cuộc hành trình của riêng mình. Và tôi đã gọi cho TT và hỏi tại sao nó lại chọn cuộc sống đó để cô ấy nhìn vào.

J: Vì tình yêu đối với cộng đồng. Hy sinh thường được thực hiện khi ít được mong đợi nhất, ngay cả từ khi còn trẻ.

D: Bởi vì đó là một cuộc sống khá bạo lực, phải không?

J: Chỉ phần đó thôi. Phần còn lại là tốt. Có nhiều điều để nói về sự hy sinh, cộng đồng và tình yêu. Cô ấy luôn có một tình yêu sâu sắc. Tình yêu là tình yêu cuối cùng mà cô ấy nói đến.

D: Nhưng mặc dù trong cuộc sống đó cô ấy đã giết. Bạn nghĩ rằng đó là thông qua tình yêu?

J: Không. Anh ta cảm thấy nếu anh ta giết anh ta, nó sẽ ngăn những người khác tụ tập từ các làng khác, một khi người đàn ông quyền lực này không còn nữa.

D: Bởi vì người đàn ông của Chúa sẽ không còn ở đó nữa?

J: Vâng, nhưng nó không ngăn được. Quá nhiều người. Họ chỉ thay thế một cái mà họ đã mất.

D: Anh ấy đã làm những gì anh ấy nghĩ là điều đúng đắn phải làm. (Có) Anh ấy có thể đã giúp một số người bằng cách làm điều đó. (Đúng) Điều đó có liên quan gì đến cuộc sống của Julie bây giờ?

J: Đôi khi cô ấy nghĩ rằng cô ấy luôn hy sinh để giúp đỡ người khác, và cô ấy đã làm như vậy. Bất cứ ai đòi hỏi sự quan tâm của cô ấy và cần sự hy sinh, cô ấy

sẽ cho đi. Nó không lành mạnh cho cô ấy. Cô ấy cần dành thời gian cho bản thân và chữa lành nỗi đau … nỗi đau do cô ấy tự gây ra. Cũng giống như tận gốc.

D: Cách cô ấy tự sát có ý nghĩa gì trong cuộc sống của cô ấy bây giờ không?

J: Chỉ có điều là bây giờ lấy và ăn những gì cô ấy lấy và ăn là chất độc. Các bác sĩ y tế nghĩ rằng họ đang giúp cô ấy. Họ cố gắng. Họ không giúp Julie.

D: Vậy bạn nghĩ những thứ họ đang cho cô ấy không tốt cho cô ấy?

J: Vâng, và bằng cách nghĩ rằng cô ấy đang làm điều đúng, cô ấy đang tự sát.

D: Một lần nữa, ý bạn là? (Đúng) Chúng ta không muốn điều đó vì trong cuộc sống này không phải là bài học để rút ra đúng không? (Không) Cô ấy đã học được bài học đó rồi. (Vâng) Trong cuộc sống này cô ấy có việc phải làm. Cô ấy sẽ giúp được nhiều người.

J: Nhiều.

D: Vì vậy, chúng tôi không muốn cô ấy tự đầu độc mình một lần nữa.

J: Không. Cô ấy chỉ giúp một vài người trong cuộc đời đó, nhưng bây giờ cô ấy có thể giúp nhiều người. Nếu cô ấy không uống thuốc độc.

D: Những thứ bạn không muốn cô ấy lấy là gì?

J: Thuốc giảm đau thần kinh mà họ cho cô ấy, và thuốc giảm đau thông thường với Tylenol … tệ hại … và thuốc theo toa với Tylenol. (Nói to) Tylenol đang giết chết cơ thể này !! Nó đang ảnh hưởng đến gan và thận của cô ấy. Tylenol đang giết cô ấy! Cô ấy cần dừng lại! Ngay cả khi cô ấy bị đau đầu, hãy sử dụng Reiki và nó có thể làm cho cơn đau đầu của cô ấy biến mất.

D: Bạn có thể xả thuốc mà cô ấy đã lấy ra khỏi cơ thể không?

J: Vâng, tôi có thể.

D: Có loại thuốc nào khác mà cô ấy đang dùng mà bạn không muốn cô ấy dùng không?

J: Vâng. Những gì bác sĩ tâm lý cho cô ấy là không cần thiết.

D: Thuốc chống trầm cảm?

J: Vâng. Tôi muốn cô ấy cai sữa; dừng hoàn toàn … không sử dụng.

D: Bằng cách cai sữa, bạn muốn cô ấy làm điều đó dần dần?

J: Không, dừng lại!

D: Liệu điều này có gây ra ảnh hưởng đến cơ thể nếu cô ấy chỉ ngừng dùng nó không? Chúng tôi không muốn làm hại cơ thể nữa.

J: Cô ấy có thể cảm thấy tâm trạng bất ổn nếu cô ấy hoàn toàn dừng lại. Cô ấy có thể chọn một trong hai cách. Cách tốt nhất là chấm dứt hoàn toàn, nhưng có thể quá khó về mặt cảm xúc để chấm dứt hoàn toàn, nhưng sẽ chỉ mất khoảng một tuần.

Tôi không nghĩ rằng sẽ rất lâu để đưa tất cả những điều này ra khỏi hệ thống của cô ấy.

D: Vì vậy, cô ấy có thể nhận thấy sự thay đổi tâm trạng trong khoảng thời gian đó, nhưng cô ấy sẽ biết nó đến từ đâu.

J: Vâng, và cô ấy sẽ cân bằng lại.

D: Chúng tôi muốn cô ấy được cân bằng. Có điều gì khác mà bạn muốn cô ấy ngừng dùng không?

J: Thuốc giảm chú ý của cô ấy. Không có gì sai với tâm trí của cô ấy. Cô ấy rất, rất ý thức về bản thân.

Tôi nhận thấy rằng nhiều khi khách hàng dùng nhiều loại thuốc khác nhau mà chúng tương tác với nhau và thường tạo ra các tác dụng không mong muốn. Tôi đã đề cập rằng các bác sĩ đang nói về việc phẫu thuật gan của cô ấy. Điều này luôn làm TT khó chịu vì nó không thích phẫu thuật. Nó cho biết gan sẽ phục hồi nếu cô ấy ngừng dùng Tylenol và các loại thuốc giảm đau khác. "Không cần thao tác … không cần thao tác!" Tôi yêu cầu TT đi vào cơ thể đến khu vực gan và thực hiện một số sửa chữa. Julie đã được lên lịch chụp MRI khi cô ấy trở về nhà. Tôi nghĩ nếu các bác sĩ làm xét nghiệm và thấy không có gì bất thường thì họ sẽ không muốn mổ. "Không, họ sẽ không."

D: Bạn biết các bác sĩ như thế nào với máy móc của họ.

J: Vâng. Họ là bằng chứng tích cực cho họ.

TT nói rằng nó đã hoạt động trên gan, và tôi hỏi nó đang làm gì. Tôi luôn tò mò muốn biết nó được thực hiện như thế nào. Khi TT hoạt động, nó sẽ im lặng, vì

vậy tôi muốn giữ nó nói chuyện với tôi để tôi có thể biết tiến trình. Nó đã nói với tôi trong quá khứ rằng tôi có thể nói chuyện với nó khi nó hoạt động.

J: Áp lực bên trong gan đang xây dựng và đẩy. Tôi đang xoay quanh nó với năng lượng chữa lành. Cơ thể của cô ấy đã tích tụ năng lượng trong khi chúng tôi nói chuyện, để tôi có thể làm được điều này.

D: Khi cô ấy quay lại gặp bác sĩ và anh ấy chụp ảnh, liệu họ có nhận thấy điều gì đó khác biệt không?

J: Ồ, vâng.

D: Tất nhiên, họ sẽ không hiểu nó, phải không? (Cười)

J: Không, nhưng cô ấy sẽ có một cách rất thú vị và hài hước để cho họ biết. – Cơ thể cô ấy rất nóng vì lượng năng lượng. Tôi cần nó để xây dựng để chúng tôi có thể làm điều này. Nó không bao giờ ngừng làm chúng tôi ngạc nhiên.

D: Vì vậy, nó đang chữa lành những thiệt hại mà Tylenol đã gây ra? (Đúng) Họ thậm chí còn nói về việc lấy gan ra và đưa một lá gan khác vào … cấy ghép.

J: Và cô ấy nói điều đó khiến gan cô ấy run lên. (Tôi bật cười.)

Điều này cho thấy gan có nhận thức và ý thức của chính nó. Nó phản ứng với ý nghĩ bị loại bỏ khỏi cơ thể.

D: Nó không thích ý tưởng. Đó là giải pháp duy nhất mà họ có, chỉ để hoạt động.

J: Vâng. Để cắt xẻo cơ thể. Cơ thể này đã trải qua rất nhiều. Nó đã bị cắt xén đủ rồi.

D: Chúng tôi không muốn để họ cắt xén nó nữa, phải không?

J: Không, cô ấy không cần nó. — Cô ấy là một người cứng đầu.

Tôi hỏi liệu nó có thể nhìn vào các bộ phận khác trên cơ thể cô ấy mà cô ấy đang gặp vấn đề, đặc biệt là phần lưng dưới không. Nó nói, "Tất nhiên, tôi có thể." Tôi hỏi nguyên nhân của vấn đề đó.

J: Thành thật mà nói? (Đúng) Quá khứ của cô ấy … nhưng thật không may, cô ấy đã trượt ngã và sa sút trong cuộc sống và tinh thần.

Trong khi nó hoạt động trên cơ thể, tôi hỏi liệu có ai trong kiếp đó mà cô ấy biết bây giờ trong cuộc sống hiện tại của cô ấy không. Nó nói rằng đứa em trai là James, một người bạn tốt trong cuộc đời này. Tất nhiên, tôi tự hỏi liệu Padre có phải là bất cứ ai mà cô ấy biết không. Nó xác nhận những gì tôi đang nghĩ, rằng Padre là ông nội của cô trong kiếp này. Trong cuộc phỏng vấn của chúng tôi, Julie đã tâm sự với tôi rằng ông của cô ấy đã lạm dụng tình dục cô ấy khi còn nhỏ. Rõ ràng là họ đã giao ước với nhau một lần nữa (trong những vai trò khác nhau) để anh ta có thể trả ơn những gì anh ta đã làm với cậu bé. Nhưng có vẻ như anh ta vẫn chưa học được bài học đó và đã tiếp tục vấn đề tình dục đó. Thay vì trả nợ, anh ta đã chồng chất thêm nợ. Tôi hỏi TT về nghiệp.

J: Cô ấy là của cô ấy trong quá khứ. Người đàn ông này có rất nhiều nghiệp chướng. Và anh ấy lặp lại chính mình một lần nữa. Đó là vấn đề của anh ấy, không phải của cô ấy.

D: Julie không cần phải có bất kỳ phần nào trong số đó nữa. Bạn nói rằng cô ấy đã làm việc của mình.

J: Rất nhiều. Cô ấy đã từng yêu anh ấy.

D: Vì vậy, trong một trường hợp như vậy, giết người và tự sát không được coi là tiêu cực? J: Không phải trong trường hợp như vậy. Đó dường như là câu trả lời duy nhất cho một cậu bé mười bốn tuổi. — Mọi thứ cũng quan trọng đối với cô ấy ở tuổi mười bốn.

D: Nó có liên quan theo một cách nào đó không?

J: Ở một khía cạnh nào đó, cô ấy tìm thấy tình yêu thay vì ghét … ân sủng thay vì tức giận.

D: Cô ấy đã phẫu thuật cắt bỏ vú năm mười bốn tuổi.

J: Vâng, cô ấy đã làm.

D: Có mối liên hệ ở đó không?

J: Không nói riêng về cuộc sống đó. Ngoài nỗi đau và sự đau khổ và sự cắt xẻo của bản thân. Cho dù bạn nghĩ nó cần thiết đến đâu, nó không phải lúc nào cũng cần thiết. Nhưng điều này cũng liên quan đến mẹ cô. Cô muốn những gì tốt nhất cho con gái mình. Cô ấy muốn giúp cô ấy. Dù biết khối u lành tính nhưng cô vẫn nhất quyết không đồng ý. Và cô gái tội nghiệp này đã mất đi bộ ngực của mình, nhưng cô ấy không hề gắn bó với cơ thể này. Dị tật không đối

xứng đã khiến họ phải đi vào và xây dựng lại bầu ngực. Mẹ cô ấy nói với cô ấy rằng khối u là ung thư, và nó không phải vậy. Julie không biết gì khác biệt. Cô ấy chưa bao giờ bị ung thư. Mẹ cô đã yêu cầu làm lại bộ ngực sau khi cắt bỏ khối u. Và bản thân vú, sau đó đã bị nhiễm trùng tụ cầu, điều đó thật kinh khủng … nó gần như giết chết cô ấy. Cô ấy không nhớ gì về điều đó. Cô ấy chỉ nhớ mình bị ốm rất nhiều và phải nằm viện nhiều.

Tôi nghĩ thật thú vị khi điều này xảy ra ở cùng độ tuổi mà cậu bé đã trải qua chấn thương của mình trong kiếp trước. Nhưng bây giờ cô ấy đã hiểu tất cả những điều này, cô ấy sẽ không còn gặp vấn đề gì về thể chất nữa. TT khẳng định rằng cô ấy đã có đủ vấn đề về thể chất.

Tiếp theo, tôi hỏi câu hỏi không thể tránh khỏi, "Mục đích của cô ấy là gì?" Cô ấy nên viết, mặc dù đây là điều mà cô ấy nghĩ là khó. Cô ấy quan tâm đến việc chữa bệnh, nhưng TT không cho rằng đó là một ý kiến hay cho Julie. "Tôi nghĩ đôi khi nó sẽ hiệu quả với mọi người, nhưng cô ấy phải được kết nối ở một mức độ rất sâu để nó hoạt động. Cô ấy quá thấu cảm. Cô ấy tiếp nhận bệnh tật và năng lượng của mọi người như một thỏi nam châm. "

Có một điều ngạc nhiên khi tôi hỏi về chồng của cô ấy. Họ đang gặp vấn đề và anh ấy đang cân nhắc việc nghỉ hưu hoặc đến một căn cứ quân sự khác ở Washington. "Tôi nghĩ giải nghệ vẫn còn nhiều cách. Quá sớm."

D: Bạn có thể thấy những gì sẽ xảy ra với anh ta?

J: Vâng. Anh ấy tái hôn. (Đây là một điều bất ngờ.)

D: Ý bạn là họ sẽ không ở cùng nhau?

J: Không. Cuối cùng, mặc dù cô ấy nghĩ đây là điều cô ấy muốn, nhưng nó vẫn khiến cô ấy rất buồn khi nó thành hiện thực. Anh ấy sẽ nhận công việc ở Washington, còn cô ấy sẽ ở lại Virginia.

D: Làm thế nào để Julie có thể tự nuôi sống bản thân?

J: Cô ấy sẽ bắt đầu bằng việc quay lại trường học và tham gia một số lớp học; không có gì rộng rãi. Giáo dục … không phải trong một trường đại học. Nó sẽ mở ra một cánh cửa để cô ấy gặp gỡ những người mới … kết nối. Cô ấy sẽ gặp một người đàn ông lớn tuổi hơn sẽ giúp cô ấy có được sự tự tin để viết.

Tôi đã hết thời gian, nhưng cô ấy có một câu hỏi khác. Nhiều khi cô ấy đang ngủ, cô ấy sẽ nói bằng các ngôn ngữ khác. Chồng cô thậm chí còn có băng ghi lại những điều này. Cô muốn biết điều gì đang xảy ra khi điều này xảy ra.

J: Cô ấy đang chuyển hướng cuộc sống khác. Kí ức … kí ức tế bào. Cô ấy nói ngôn ngữ.

D: Tôi đã nghĩ rằng khi cô ấy uống chất độc đó, có lẽ đó là thứ ảnh hưởng đến cô ấy trong cuộc đời này. Nó đã gây ra cơn đau cho dạ dày của cô trong kiếp sống đó.

J: Không. Có một sự tương phản giữa việc lấy thứ gì đó mà bạn nghĩ sẽ giúp ích cho bạn và cái chết. Anh ấy nghĩ rằng nó sẽ giúp anh ấy cuối cùng nhưng nó chỉ giết chết bạn trong cuộc sống này.

Lời nhắn cuối cùng trước khi rời đi: "Ngừng dùng thuốc. Biết rằng bạn đang cởi mở về mặt tâm linh cho chúng tôi. Chúng tôi luôn gửi cho bạn những thông tin yêu thương mà bạn sẽ viết về.

Tôi không thường xuyên nhận được phản hồi từ khách hàng của mình sau các phiên họp, nhưng trong trường hợp của Julie, cô ấy đã gửi email để cho tôi biết điều gì đã xảy ra sau đó:

Đầu tiên, trên đường về nhà vào đêm hôm đó (sau buổi học) trên đường rời thành phố trở về Virginia, tôi đã ngủ gật khi người bạn thân nhất của tôi lái xe. Anh ấy đánh thức tôi sau đó muốn biết liệu tôi có ổn không vì tôi đang nhỏ giọt, không, ướt đẫm mồ hôi. Cứ như thể cơ thể tôi ngừng hoạt động và đang cố gắng giải độc tất cả các loại thuốc mà bác sĩ cho tôi uống. Tôi chưa bao giờ đổ mồ hôi như vậy trước đây, và tôi cũng không tưởng tượng mình sẽ lại như vậy. Tôi có thể vắt kiệt chiếc váy của mình, theo đúng nghĩa đen!

Vào tháng 5, tôi bị hở một ống mật có sẹo 14mm khiến mật đổ vào ruột. Phẫu thuật dự phòng đã được thực hiện và sau đó được đưa vào danh sách cấy ghép gan cho một lá gan mới với các ống dẫn kích thước khỏe mạnh. (Phiên họp của chúng tôi đã được thực hiện vào tháng Sáu.). Vào tháng trước (tháng 9), tôi cuối cùng đã thực hiện MRI lần thứ hai và các bác sĩ đã rất sửng sốt trước kết quả. Trên thực tế, họ nói rằng nó giống như nhìn vào hệ thống gan và ống dẫn của hai người khác nhau. Tôi có một ống mật bị sẹo 14mm không thể đóng lại do sẹo. Bây giờ tôi có một ống mật 9mm KHÔNG có dấu hiệu của cuộn hoặc sẹo ở bất cứ nơi nào. Không cần phải nói, ghép gan là không cần thiết nữa. Tôi

không còn bị bệnh nan y nữa. Điều duy nhất khác đã thay đổi là tôi ngừng tất cả các loại thuốc và Tylenol để giảm đau. Đúng như những gì bậc cao của tôi đã chỉ dẫn dứt khoát phải làm. KHÔNG CÓ TYLENOL! Đó là chất độc.

Cùng thời điểm chúng tôi có buổi họp này, đã có thông báo trên CNN và trên báo chí cảnh báo mọi người về việc dùng những loại thuốc có chứa acetaminophen này. Tylenol và các loại thuốc giảm đau khác đều chứa cùng một thành phần có hại này làm tổn thương gan. Kể từ phiên họp này, tôi đã cố gắng cảnh báo mọi người về sự nguy hiểm của những loại thuốc này. Tôi cũng đã có những khách hàng khác gặp phản ứng khó chịu sau những phiên như thế này. Một số bị nôn mửa, tiêu chảy hoặc đổ mồ hôi. Mỗi khách hàng có các triệu chứng khác nhau. Điều thú vị là thân chủ hiếm khi được quan tâm. Họ nhận ra rằng chất độc đang được thải ra khỏi cơ thể, và các triệu chứng không kéo dài lâu. Đó là một cuộc thanh trừng.

***

Chương 17: MỘT VỤ TỰ TỬ

SAU KHI SẮP RA MẮT ĐÁM MÂY, Evelyn thấy mình đang đứng trên một ngọn núi nhìn xuống một thung lũng lớn bên dưới cô. Có nhiều cây cối, và thung lũng rất sâu, sâu đến nỗi mặt trời không thể chạm tới đáy. Đó là một nơi đẹp đẽ, nguyên sơ. Cô đang đứng cạnh một tòa nhà kiểu Trung Quốc với mái cong, mà cô cho rằng đó là một kiểu tu viện nào đó. Bên trong có sàn gỗ và ấn tượng của nhiều thứ sáng bóng, cũng là một vị Phật. Đây là một phòng lớn, với các phòng khác nằm ở hai bên liền kề với nó. Ánh sáng chiếu vào từ trên cao, như thể nó có thể mở ra bầu trời. Có những tấm thảm tre trên sàn, và một khu vườn nhỏ nhỏ ở giữa với một cây bonsai.

Có sự bối rối khi cô ấy lần đầu tiên nhìn vào cơ thể của mình. Cô không biết mình là nam hay nữ, nhưng cô thấy cô đang mặc một chiếc áo choàng dài với thiết kế thêu vàng tím tinh xảo như gấm Trung Quốc. Cô ấy mới ngoài hai mươi tuổi và có mái tóc đen, thẳng. Làn da của cô có màu vàng nhạt, không phải màu ô liu nhưng cũng không trắng. Tay áo của cô ấy rất rộng và có thể thấy cô ấy đang đeo một chiếc vòng ngọc giống như một vòng tròn trên tay trái. Cô cũng rất ngạc nhiên khi thấy mình có bộ móng tay dài. Nơi này có cảm giác như một tu viện vì không có gia đình nào ở đó. Mỗi người đều có phòng ngủ riêng, rất đơn sơ. Nhưng khi họ ăn, có những chiếc bàn lớn, nơi mọi người ngồi trên sàn. Cô nhìn thấy họ đang ăn những bát súp.

Tôi hỏi cô ấy xem có điều gì đặc biệt mà cô ấy đã làm với thời gian của mình không. Cô thấy mình đang viết bài hát và bản thảo trên giấy trắng hình chữ nhật, cao. "Nó trông giống như một chiếc máy tính bảng, nhưng tôi không sử dụng bàn chải. Đó là một cây bút. Tôi không viết ngang. Tôi đang đi lên và đi xuống. Tôi đang viết những bản thảo được chiếu sáng. " Tôi hỏi ý cô ấy là "được chiếu sáng". "Với những bức tranh trong góc. Nó rất đẹp. Nó chủ yếu là về các từ, nhưng có các đường viền khá đẹp hoặc các chữ cái khá đẹp. Tôi nghĩ rằng tôi đã làm được tất cả, bản vẽ cũng như chữ viết. Các bản vẽ là một phần thú vị. Tôi không biết đó là tôn giáo hay nếu chúng tôi là sinh viên. Bây giờ tất cả mọi người đang cùng nhau ở nơi ăn uống đó, và họ trông bằng tuổi nhau. Tôi có thể là một sinh viên, nhưng tôi không muốn rời khỏi nơi này ". Sau đó cô ấy trở nên xúc động. Tôi không hiểu tại sao. Cô ấy bắt đầu khóc. "Tôi không muốn rời bỏ nó. Tôi sợ quá. Tôi rất hạnh phúc khi ở đây ". Cô đã sống ở đó vài năm.

Sau đó tôi chuyển cô ấy đến một ngày quan trọng. "Tất cả chúng ta đang đi vào hội trường này. Tôi nghĩ họ sẽ nói với chúng ta điều gì đó. — Có một người đàn

ông đang nói chuyện. Tôi nghĩ anh ấy là một chiến binh. Anh ta có một thanh kiếm trên người. Tôi nghĩ đó là một cuộc tiếp quản quân sự. Nó sẽ không như những gì nó đã từng. ” Cô ấy đột nhiên nói lớn như thể cô ấy đang bị kích động hoặc sợ hãi. “Tôi không thích người đàn ông này! Tôi chỉ có thể nhìn thấy anh ấy ngay bây giờ. Nhưng đó là một đội quân ”. Sau đó, lần đầu tiên cô nhận thức được giới tính của mình. “Chúng tôi đều là những cô gái, những người sống ở đây. Tôi nghĩ đó là một tu viện vì chúng tôi sống ở đó, nhưng chúng tôi đều bằng tuổi và chúng tôi đều cùng giới tính ”.

D: Nhưng bây giờ đội quân này đã đến, những người lính?

E: Ông chủ của họ đang ở đây và ông ấy bảo họ tiếp quản … cố gắng nói với chúng tôi rằng mọi thứ sẽ ổn, nhưng sẽ không ổn đâu. Bởi vì anh ấy là một kẻ nói dối. Bạn có thể thấy điều đó trên khuôn mặt của anh ấy. Chúng tôi không ngu ngốc.

D: Bởi vì bạn bị cô lập, họ nghĩ rằng bạn không biết gì khác biệt.

E: Đúng vậy. Đó là một trường học và một nơi tuyệt đẹp trên đỉnh đèo. Rất khó để đến đó, và bạn không nhìn thấy nhiều người, nhưng không có nghĩa là chúng ta không thể nhìn thấy chữ viết trên tường. Bạn có thể nói. Chúng tôi không ngu ngốc. – Tôi cảm thấy đây là một điều tồi tệ. Tôi nghĩ anh ta có ý định đưa các trung úy của mình vào, và họ sẽ ở lại vị trí của chúng tôi. Và người của họ, những người chủ lực, quân đội, sẽ ra trận. – Tôi biết họ sẽ tự ép mình vào chúng ta. Tại sao họ lại đến đây? Chúng tôi có mọi thứ họ có thể cần, và sau đó có tất cả những người phụ nữ này. Đây không phải là điểm cuối cùng của họ. Họ đang trên đường đến một nơi nào đó. — Nhưng bây giờ tôi nghĩ rằng tôi sẽ tự sát!

Tôi có thể cảm nhận được nỗi sợ hãi đang hình thành trong cô ấy. Cô ấy gặp khó khăn khi nói về nó. Tôi phải động viên cô ấy bằng cách nói với cô ấy rằng cô ấy có thể nói với tôi bất cứ điều gì vì tôi sẽ hiểu.

E: Tôi nghĩ họ sẽ cưỡng hiếp chúng tôi, và nó sẽ không tốt đẹp cho lắm. Chúng là động vật. Họ có thể ăn mặc đẹp và gọn gàng, nhưng lại không đẹp. Thật là vui cho họ .— (Rõ ràng là cô ấy đang xem cái này.) Nó sẽ diễn ra trong bao lâu? Điều gì sẽ xảy ra? Có lẽ tôi nên đi đến rìa và nhảy xuống! —Tôi nghĩ rằng tôi sẽ làm điều đó. Tôi sẽ làm điều đó. – Thật là khủng khiếp. Nó sẽ không trở nên tốt hơn. Tôi nghĩ tôi sẽ ra ngoài thật nhanh. Có một mảnh ở cạnh đó thực sự sắc nét và nhô ra ngoài. Đó là lý do tại sao nó đi xuống rất xa đến tận đáy. Trời tối.— Tôi nghĩ mình sẽ chạy thật nhanh. Tôi sẽ không có thời gian để suy nghĩ về nó và sau đó động lực sẽ chiếm lấy tôi và sau đó … nó sẽ còn lâu mới đi xuống. Vậy thì tôi sẽ ổn thôi.

D: Đó có phải là một giải pháp?

E: Đó là những gì tôi sẽ làm. Tôi nghĩ tôi sẽ làm được. — Được rồi, kết thúc rồi!

D: Vậy bạn đã làm gì?

E: (Vấn đề-thực tế) Tôi đã nhảy ra! Tôi không muốn sống như vậy.

D: Cái gì mà rơi như vậy? E: Tôi nghĩ điều đó thật đáng sợ. Không khí phải dồn lên thật nhanh, phải không? Và đôi chân của tôi đang đập cho tôi xung quanh, nhưng tôi biết rằng khi tôi xuống đến đáy, tôi sẽ chết vì nó còn một chặng đường dài xuống – Tôi bị đập trên mặt đất bên dưới đó. Tôi nhìn thấy một cơ thể ở đó. Nó yên tĩnh và chỉ có một mình tôi ở đó. Không có gì để làm phiền bất cứ điều gì. Nó không đau bây giờ. Không sao đâu.

D: Bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể, bạn có thể nhìn toàn bộ cuộc đời đó từ một góc độ khác. Bạn nghĩ bạn đã học được gì từ cuộc sống đó?

E: Hầu hết là nó đẹp. – Nhưng có lẽ tôi đã học được cách không chống lại mọi thứ. Ý tôi là, nếu bạn chống lại mọi thứ, chúng sẽ trở nên khó khăn hơn.

D: Nhưng bạn cảm thấy đó là cách duy nhất để thoát khỏi tình huống này, phải không?

E: Tôi đã có thể sống và tôi đã có thể giúp đỡ những người khác, và tôi đã có thể tạo ra một cuộc sống sau khi họ rời đi. Nhưng bạn không bao giờ biết. Có lẽ tôi sẽ không còn sống sau khi họ rời đi vì có thể họ đã giết tất cả mọi người. Nhưng tôi không biết. Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra. – Chà, họ chỉ là đàn ông và những cơ thể này chỉ là vật dụng.

D: Tôi tự hỏi liệu bạn có giận họ không.

E: Tôi đã giận họ. Tôi đã rất kinh hoàng, nhưng sau khi tôi chết thì hóa ra là tôi không. Nó chỉ là một điều đã xảy ra. Tôi không cho rằng họ có thể làm bất cứ điều gì khác biệt. Ý tôi là, chúng là sản phẩm của môi trường. (Cô ấy bắt đầu cười.) Tôi đang tự hỏi liệu mình có làm rối tung cả chuyện đó ra không. Tôi đã khá kịch tính.

D: Vâng, nhưng bạn sẽ đi đâu bây giờ? Bạn có biết?

E: Tôi có thể quay lại và có một thứ gì đó đằng sau tôi … một thứ nhẹ nhàng … một điều tuyệt vời, yêu quý. Có cảm giác tôi có thể đến nơi này với những người tôi đã biết. Những người tôi biết trước khi đến đó. — Nó giống như trở về với mẹ. Tôi không biết làm thế nào để đặt nó. Tôi biết họ. Nó giống như trường học. Nó giống như bạn đi và nói, "Bạn nghĩ gì về điều đó?" Sau đó, bạn nghĩ, "Chà, bạn đã làm những gì bạn muốn làm?"

D: Ý bạn là, bạn đã thảo luận về những gì bạn vừa trải qua? (Có) Họ đang nói gì về những gì bạn đã trải qua?

E: Họ không phán xét. Họ cho phép bạn nói chuyện. Kiểu giúp biết rằng không có gì là tốt hay xấu. Nó rất đẹp, nhưng cũng có sự xấu xí dữ dội này. – Tôi không biết chúng ta sẽ làm gì bây giờ. Tôi nghĩ đây là một nơi để chờ đợi và xoa dịu nó. Tôi nghĩ tôi sẽ có một cuộc sống khác. (Cô ấy bắt đầu khóc.) Và tôi chưa biết đó là gì. – Tôi biết những người đó và tôi đã đi cùng họ, và họ nói, "Vậy, này, mọi chuyện diễn ra như thế nào?" Tất cả họ đều biết về nó. Tôi nghĩ rằng có một nơi mà bạn đến để thảo luận về những điều đó.

D: Nơi đó như thế nào?

E: Những người mặc những thứ áo choàng trắng này. Không có sự khác biệt, không có địa vị giữa bất kỳ ai khác. Bạn có thể cảm thấy ai đó trưởng thành hơn bằng cảm giác của bạn về họ chứ không phải cách ăn mặc của họ.

D: Và bạn có đánh giá những gì bạn đã làm không?

E: Lần đầu tiên tôi vào đó biết chúng tôi sẽ làm gì, nhưng đó là niềm vui. Thật là một điều kỳ lạ khi nói sau một trải nghiệm như vậy. — Ồ, thật tốt khi được trở lại. Cảm giác như ở nhà. Đó là một nơi tốt. Nơi khác là một trải nghiệm. Những người trong trắng … đó là nhà.

D: Bạn nói rằng bạn sẽ thảo luận về những gì bạn sẽ làm tiếp theo?

E: Tôi không biết. Tôi chỉ thoáng nghĩ rằng tôi sẽ có một cuộc sống khác. Tôi có thể thấy nó đang đến. Nó giống như một vòng tròn đang tiến về phía tôi.

D: Có ai trong số họ đi với bạn không?

E: Tôi nghĩ một số có thể, nhưng tôi chưa muốn đi. Tôi nghĩ tất cả là do tôi lựa chọn. Tôi nghĩ họ cho bạn lời khuyên.

D: Họ đang nói gì với bạn?

E: Tôi nghe thấy từ "giới hạn", giống như chúng ta phải biết giới hạn của mình.

D: Điều đó có nghĩa là gì?

E: Chà, tôi đã tự sát. (Cười) Cuộc thảo luận về cuộc đời đã kết thúc. Đó là một lựa chọn. Tôi không nghĩ nó được coi là tối ưu, nhưng nếu bạn định chọn những trải nghiệm khó khăn, bạn phải chắc chắn rằng bạn có thể làm được chúng. Đó là về việc biết những giới hạn của bạn. Bởi vì nếu bạn rơi vào một tình huống rất căng thẳng và bạn không thể xử lý nó, khi bạn tắt máy thì đó chính là giới hạn của bạn. Điều đó có nghĩa là bạn đã vượt qua những gì bạn có thể làm. Bạn có thể vượt qua sự việc và đi ra với một thái độ khác. Tôi có thể tiếp tục hoặc có thể tôi đã phải đến một nơi khác. Tôi muốn nó kết thúc. Tôi muốn thoát ra khỏi nó.

D: Vậy còn kiếp sau của bạn. Họ đang nói với bạn điều đó sẽ như thế nào?

E: Nó sẽ hoàn toàn khác. Tôi không chắc. Nó có thể là cái mà tôi đang ở bây giờ. Tôi nghĩ vậy. Tôi chỉ nhìn thấy những cái nhìn thoáng qua. Tôi không biết toàn bộ câu chuyện. Tôi đang thấy cuộc sống này mà tôi đang ở bây giờ.

D: Họ muốn bạn học gì trong phần tiếp theo bạn sẽ học?

E: Một số điều hiển nhiên. Không quá nóng vội về mọi thứ … phải đi với mọi thứ và không chống lại mọi thứ.

Evelyn đang nhận được một số câu trả lời, thậm chí xác định một số người trong cuộc sống của cô ấy hiện đang ở trong cuộc sống đó. Nhưng tôi nghĩ rằng chúng tôi có thể nhận được nhiều câu trả lời hơn bằng cách đưa TT vào. Tôi hỏi tại sao cô ấy lại được xuất hiện trong cuộc đời đó. "Vì vậy, cô ấy sẽ thấy sự trống rỗng

khiến cô ấy tự sát là không có thật, và sự trống rỗng mà cô ấy cảm thấy bây giờ cũng không có thật."

D: Tại sao cô ấy cảm thấy trống rỗng bây giờ? (Evelyn trở nên xúc động và bắt đầu khóc.)

E: Bởi vì tất cả những người mà cô ấy đến cùng đều đã biến mất. Chúng tôi đã sắp xếp để họ đến cùng nhau.

D: Trong kiếp đó, Evelyn đã tự sát. Đó là bởi vì cô ấy đang ở trong một tình huống mà cô ấy cảm thấy mình không thể thoát ra. (Vâng) Tôi biết bạn không lên án bất cứ ai … không bao giờ có bất kỳ đúng hay sai. Nhưng tôi luôn cố gắng hiểu về phần tự sát. Tôi biết rằng tự tử thường bị lên án vì nó bị coi là phá vỡ hợp đồng.

E: Trong trường hợp này, đó là một lựa chọn. Đó không phải là một điều xấu. Nó cảm thấy như nó có thể đã được, nhưng nó không phải là. Cảm giác của tôi là đó có lẽ không phải là điều thông minh nhất để làm, nhưng cô ấy đã làm và như vậy ….

D: Điều đó áp dụng thế nào cho cuộc sống hiện tại của cô ấy? Cô ấy phải học được gì từ nó?

E: Sức chịu đựng. Không từ bỏ. Cô đã bỏ cuộc rất nhiều lần trong cuộc đời này. Cô ấy phải ngăn nó lại. Không có ích gì ở nơi xinh đẹp được gọi là "Trái đất". Cuộc sống như vậy là đẹp. Cô ấy cần được hạnh phúc … chỉ cần hạnh phúc với mọi thứ … mỗi ngày. — Bạn chọn đến đây. Có nhiều kích thước hơn bạn biết và bạn có thể cảm thấy niềm vui. Nó chưa kết thúc. Bạn có thể cảm thấy niềm vui.

Thể chất: Hen suyễn suốt đời.

E: Cô ấy không muốn thở. Cô ấy đang chống lại mọi thứ bây giờ. Cô ấy đã nín thở khi nhảy xuống. Cô ấy không cần phải làm điều đó nữa. — Đôi khi tôi nghĩ cô ấy cảm thấy tồi tệ khi cô ấy không thể xử lý những hạn chế. Chúng ta có thể mang nó đi. Nó không thực sự ở đó. Không có gì sai với phổi. Cô ấy tạo ra vấn đề này trong cơ thể. Cô ấy đã quen với nó, nhưng cô ấy không cần nó. Cô ấy lo lắng rằng mọi thứ sẽ làm tổn thương cô ấy mọi lúc. Cô ấy nghĩ rằng nó sẽ làm tổn thương cô ấy, nhưng sẽ không có gì làm tổn thương cô ấy. Đó là nỗi sợ hãi. Cô ấy đang chờ đợi điều đó xảy ra. Bạn không cần phải cảm thấy sợ hãi. Cô ấy phải hiểu rằng không có gì phải sợ hãi.

Thừa cân: "Cô ấy muốn nó. Cô ấy đã làm! (Cười) Vì cô ấy cảm thấy an toàn. Cô ấy thích nó. Cô ấy không nên làm điều đó với chính mình. Nó sẽ biến mất. Cô ấy biết rằng bên trong chúng tôi rất nhẹ nhàng và chúng tôi có thể nhấc bổng khỏi mặt đất nếu muốn. — Tôi nghĩ vấn đề của cô ấy là cô ấy không nghĩ cuộc đời mình lại dài đến thế này, và cô ấy đã cho lên. Và vẫn còn rất nhiều thời gian để đi. Cô ấy không tính thành tích của mình.

***

Chương 18: MỘT VỤ TỰ TỬ ĐAU LÒNG

KHI HELEN RỜI KHỎI ĐÁM MÂY, qua nét mặt tôi có thể biết được rằng có điều gì đó đang làm phiền cô ấy. Cô thì thầm rằng cô đang đứng một mình giữa rất nhiều bia mộ vào ban đêm ở một nghĩa trang. Có sương mù cuốn vào và cô cảm thấy lạnh. "Tôi chỉ không thích ở đây. Nó làm tôi muốn khóc." Cô ấy nghe rất buồn và cô đơn. "Tôi đang tìm kiếm xung quanh, nhưng tôi không thể tìm thấy những gì tôi đang tìm kiếm. – Tôi chỉ muốn buồn … như ai đó đã chết. Ai đó đã

chết.— Tôi đang cố gắng tìm kiếm thứ gì đó. ” Sau đó, cô nhận ra rằng mình là một phụ nữ trẻ ở độ tuổi đôi mươi, mặc một đôi bốt đen và một chiếc váy dài trùm kín đầu. Sau đó, giọng nói của cô ấy trở thành một giọng Anh, “Tôi đang quẫn trí. Nó giống như tôi đang tìm một ai đó và tôi không thể tìm thấy họ. — Đó là một đứa trẻ … Tôi nghĩ rằng tôi đang tìm kiếm đứa con của mình. ” Sau đó cô ấy bắt đầu khóc, “Một đứa bé trai. Tôi nghĩ rằng tôi đã mất đứa bé. Tôi mất đứa bé! ” Mặc dù cô ấy đang khóc nức nở, tôi vẫn khuyến khích cô ấy nói chuyện với tôi. “Anh ấy bị bệnh, nhưng tôi cũng bị bệnh. Một cơn sốt. Tôi tỉnh dậy và anh ấy đã biến mất. Tôi đang cố tìm anh ấy trong nghĩa trang. Anh ấy dưới năm tuổi. Rất buồn … rất buồn. – Tôi nghĩ tôi cũng mất một đứa con. “

Cô đã mất cùng lúc hai đứa con vì bạo bệnh. Chỉ có một ít thuốc nên không thể làm được gì. Chồng cô không bị bệnh, chỉ có cô và các con. “Nó diễn ra rất nhanh.” Cô ấy nói rằng họ sống ở một thị trấn nhỏ, nghe giống như Siking (?) Ở Anh. “Một thị trấn nhỏ … rất ẩm ướt, lạnh lẽo và tối tăm.” Sau đó, cô thoáng nhận ra rằng người chồng Rob ở kiếp hiện tại chính là chồng của cô. “Tôi chỉ nhìn thấy nghĩa địa đó và tôi đang nhìn xung quanh … rất lạc lõng khi không có con của tôi. Họ đã lấy chúng. Tôi đã không ở đó (cô ấy không tỉnh táo). Tôi đa bị ôm. Tôi không thấy nó. Họ đang ở trong những ngôi mộ … trong những ngôi mộ. “

D: Vì vậy, nó đã xảy ra trong khi bạn bị bệnh? Đó là lý do tại sao bạn không biết họ chôn chúng ở đâu? (Có) Chồng bạn có biết không?

H: Anh ấy đang đến với tôi. Anh ấy đang chỉ cho tôi. – Tôi chỉ đang mất trí … chỉ mất trí. (Khóc) Tôi không thể … Tôi không thể chịu đựng được.

D: Đó là một cú sốc lớn. (Có) Vì vậy, bạn đã khỏe và họ đã nói với bạn?

H: Tôi chỉ biết … tôi chỉ biết điều đó. Vâng. — Ồ! Tôi nghĩ rằng tôi đã có một em bé bên trong tôi. Có vẻ như đó là một đứa bé đã chết trong tôi.

D: Đây là cái họ chôn hay đây là cái khác?

H: Đó là một bào thai và một cậu bé … một cậu bé tóc vàng.

D: Vì vậy, cơn sốt đã giết chết đứa trẻ bên trong bạn.

H: Vâng, đó là lý do tại sao tôi bị ốm.

D: Họ đã mang chúng đi và chôn cất, và bây giờ họ đang chỉ cho bạn nơi chúng được chôn?

H: Đó là một đống đất. Và một tấm bia … một cây thánh giá nhỏ.

D: Nó có nói gì trên bia đá không?

H: Có lẽ nó … Thomas … nó nói là Thomas C. Và ngày tháng: 1873.

D: Nhưng bạn không thể làm gì được, phải không?

H: Tôi chỉ cảm thấy thực sự tồi tệ. Tôi đã làm anh ấy thất vọng. Đó là nhiệm vụ. Đó là nghĩa vụ để có con. Cảm giác như tôi đã làm chồng mình thất vọng.

Tôi đã dành một chút thời gian để an ủi cô ấy và nói với cô ấy rằng đó không phải là lỗi của cô ấy và cô ấy không thể làm gì được. Điều này rất quan trọng vì đôi khi những tình huống này kéo dài đến cả cuộc đời hiện tại và có thể là nguyên nhân của tất cả các loại vấn đề (về thể chất và các vấn đề khác).

D: Điều này ảnh hưởng đến chồng bạn như thế nào?

H: Anh ấy buồn và thất vọng, nhưng anh ấy vẫn yêu em. Anh ấy cảm thấy tội lỗi vì anh ấy nghĩ rằng anh ấy có thể đã làm điều gì đó hơn thế nữa.

D: Có những lúc không ai có thể làm được gì cả. Bạn nói có rất ít thuốc. (Phải) — Ít nhất bạn cũng biết họ đang ở đâu. Bạn đã tìm thấy chúng, phải không?

H: Vâng … trên Thiên đường.

D: Chồng bạn làm gì ở thị trấn đó?

H: Giáo sĩ. Anh ấy chăm sóc nhà thờ. Một số loại giáo sĩ. Tôi thấy quần áo màu đen và trắng.

D: Anh ta có giống như một linh mục không?

H: Vâng, anh ấy đang cầm một cuốn Kinh thánh và một thánh giá Công giáo … vâng … một người rất ngoan đạo. Hiếu đạo, ngoan đạo …. Anh ấy rất được kính trọng và mọi người ngưỡng mộ anh ấy. — Tôi cảm thấy như mình chẳng là gì cả.

D: Đó có phải là cách anh ấy đối xử với bạn không?

H: Không. Anh ấy chỉ đối xử với tôi như một người phụ nữ. Anh ấy chỉ đối xử với tôi như một người hầu.

D: Đó có phải là cách phụ nữ được đối xử ở nơi đó không?

H: Vâng … và tôi đã thất bại. Vì tôi không sinh cho anh ta một đứa con.

D: Nhưng bạn đã sinh cho anh ta những đứa con.

H: Tôi biết, nhưng chỉ có một mình tôi … đó là những gì xảy ra … trẻ em chết. Ở đây quá lạnh … quá ẩm ướt. (Tạm dừng) —Tôi nghĩ rằng tôi vừa mất trí. (Đáng buồn là) Tôi không muốn ở đó nữa. — Tôi chỉ không muốn sống sau đó.

D: Bạn không nghĩ rằng bạn có thể có thêm con?

H: Không. Anh ấy chỉ phớt lờ tôi. Anh ấy chỉ để tôi một mình. Anh ấy vừa đóng cửa.

D: Nhưng anh ấy phải ở đó để giúp đỡ mọi người trong thị trấn.

H: (Thực tế là vậy.) Ồ, anh ấy có. Nó chỉ là một mặt tiền … chỉ là công việc của anh ta.-Giữa chúng tôi … không có liên hệ.

D: Vì vậy, nó thực sự không phải là một cuộc hôn nhân của tình yêu. (Không) Chỉ để có con và chăm sóc anh ấy? (Có) Vì vậy, không có bất cứ điều gì để ở đó, đó là ý của bạn?

H: Không, và tôi chết trên giường.

Tôi đã đưa cô ấy về phía trước để chúng tôi có thể xem những gì đã xảy ra. Tôi luôn hướng dẫn người đó rằng họ có thể xem nó như một người quan sát nếu họ muốn. Họ không phải trải qua bất cứ điều gì về thể chất. "Có chuyện gì đã xảy ra với bạn vậy?"

H: Chỉ là sự tức giận … (Tạm dừng) Tôi … tôi đã tự sát. (Cô ấy trở nên khó chịu.)

D: Bạn có thể xem nó như một người quan sát. Bạn không cần phải tham gia.

H: Tôi chỉ thấy mình đang đâm vào chính mình.

D: Bạn nói có rất nhiều tức giận?

H: Vâng. Giống như tôi không thích hợp để trở thành người đó … và với anh ấy, tôi biết tôi không muốn ở đó nữa. Tôi đã rất tức giận với bản thân mình. – Tôi thấy mình đang tự đâm vào bụng và tim mình. Tôi hét lên. – Không có ai ở đó, nhưng Robert bước vào và nhìn thấy tôi như chết ngay sau đó. – Tôi thấy anh ta che mắt và buồn bã, nhưng không có cảm xúc … không cảm xúc. Tôi nghĩ anh ấy tốt hơn nên tôi rời đi. Tôi đã vô dụng với anh ấy.

D: Nếu bạn không thể có con, bạn không có giá trị gì.

H: Vâng. Tôi không thích hợp với cuộc sống đó. Sau khi tôi mất đứa bé, tôi chỉ không muốn ở đó. Tôi không biết làm thế nào tôi vào đó. Tôi không hiểu về cuộc sống.

D: Vì vậy, bạn đã ra khỏi cơ thể bây giờ? H: Vâng. Tôi nhìn thấy một cơ thể … nhưng tôi hạnh phúc hơn nhiều khi ra khỏi cơ thể đó. Tôi chỉ khoảng hai mươi.

Cô chứng kiến cảnh họ đưa thi thể đến cùng một nghĩa trang, đào một ngôi mộ, đặt cô vào và phủ lên nó bằng chất bẩn. Có một viên đá màu xám trắng. "Becca. Rebecca. "

D: Có họ không?

H: Bắt đầu bằng chữ C. — Nó chỉ là một phần thân. Ơn trời, tôi đã thoát khỏi nó. — Khi tôi bước vào cuộc sống đó, tôi muốn mang ánh sáng vào bóng tối. Nơi đó rất tối. — Tất cả đều quá khó … quá khó để làm.

D: Vì vậy, bạn đã lên kế hoạch làm một việc, và nó đã không diễn ra theo cách đó. Đó có phải là ý bạn không?

H: Vâng. Nó xảy ra rất nhiều. Nó không an toàn. Trái tim tôi cứ đau nhói mỗi khi tôi đến Trái đất này. (Cô ấy đang buồn.) Tôi chỉ được cho là … tình yêu … giúp đỡ.

D: Đó là những điều tốt. Bạn cũng có những trải nghiệm tồi tệ trong cuộc sống khác? (Ồ, vâng!) Hãy cho tôi biết những gì bạn có thể nhìn thấy hoặc những gì bạn có thể nhớ.

H: Ừm … rất nhiều. Rất nhiều cuộc chiến. Chúng ta thật ngu ngốc.

D: Bạn đã tham gia vào các cuộc chiến tranh?

H: Vâng … nhưng nhục nhã chết chóc.

D: Nhưng khi bạn bước vào những cuộc sống đó, bạn có định tham gia vào các cuộc chiến tranh không? (Ồ, vâng.) Bạn đã lập kế hoạch để làm điều đó?

H: Vâng. Tôi cứ nghĩ mình có thể chinh phục được nó. Điều đó tôi có thể tạo ra sự khác biệt.

D: Ngay cả trong một tình huống như thế, ngay cả trong một cuộc chiến tranh?

H: Vâng. – Tôi chỉ cảm thấy rất đơn độc và những lúc đó tôi không thể kết nối với những người tôi muốn.

D: Vì vậy, bạn đã thực hiện các kế hoạch không thành công như bạn muốn?

H: Vâng. Không giống như tôi muốn. … Tôi chỉ thấy rất nhiều máu … chết rất nhiều. — Điều đó không xảy ra mỗi khi tôi đến Trái đất. Tôi đã có một số cuộc

sống tốt. Đó là lý do tại sao tôi nghĩ rằng tôi có thể làm được những gì tôi đã cố gắng làm. Bởi vì tôi biết ánh sáng là tốt và nó là cần thiết.

D: Bạn đã có ý định tốt.

H: Luôn luôn.

D: Nhưng đó là những gì sẽ xảy ra khi bạn xuống đây trong cơ thể?

H: Nó giống như bùn … nó rất nặng và mọi người không hiểu tôi.

D: Khi chuốc họa vào thân thì quên mất kế hoạch phải không?

H: Vâng, và tôi chỉ đi trốn. Tôi trốn. – Tôi vừa nhìn thấy Rob (chồng hiện tại của cô ấy). Anh ấy là một người đàn ông! Anh ấy là người đàn ông đó!

Tôi đã di chuyển cô ấy về phía trước cho đến khi cô ấy thực hiện kế hoạch nhập thân vào cơ thể là Helen. "Bạn có thể nhìn vào phần đó, nơi bạn đang thực hiện kế hoạch của mình không?"

H: Bạn muốn biết điều gì?

D: Kế hoạch của bạn là gì khi bạn nhập vào cơ thể được gọi là Helen? Đó là cơ thể bạn đang nói qua, phải không? (Có) Hãy xem kế hoạch của bạn là gì, bạn muốn đạt được điều gì. Chúng tôi không muốn mắc lại những sai lầm tương tự.

H: Ồ, dù sao thì cô ấy cũng đã làm lại rồi. — Cô ấy rất nhạy cảm. Cô ấy có một năng lượng bên trong rất mạnh mẽ. Nó giống như những gì cô ấy làm đặc biệt

không quan trọng. Cô ấy vẫn còn năng lượng để giữ không gian này … cho thời gian mới này ….

D: Loại năng lượng nào?

H: Nó dành cho Trái đất.

D: Trái đất trong thời gian Helen còn sống?

H: Vâng – Kế hoạch thực sự đơn giản. Tất cả những gì cô ấy phải làm là được là chính mình. Chỉ để tận hưởng cuộc sống. Đó là tất cả những gì cô ấy phải làm.

D: Điều đó nghe có vẻ đơn giản.

H: Cô ấy làm cho nó phức tạp quá.

D: Vì vậy, cô ấy phải chỉ vào và tận hưởng bản thân mình lần này?

H: Vâng … vâng … vâng … vâng.

D: Cô ấy có mang theo năng lượng mà bạn đang nói đến không? (Có) Cô ấy có phải làm bất cứ điều gì với năng lượng không?

H: Cô ấy nói rằng cô ấy là một ngọn hải đăng của ánh sáng và cô ấy là như vậy.

D: Làm thế nào cô ấy có thể chia sẻ đèn hiệu ánh sáng này? Kế hoạch ban đầu là gì?

H: Nó dành cho khu vực cô ấy đang sống. Ma trận … gần lưới điện … bây giờ.

D: Vì vậy, khi cô ấy dự định đến đây, cô ấy biết cô ấy sẽ sống ở khu vực đó?

H: Cô ấy biết trước, có … nhưng không tỉnh táo.

D: Làm thế nào cô ấy có thể phát tán ánh sáng nếu cô ấy chỉ đang tận hưởng?

H: Cô ấy rất thích giúp đỡ mọi người.

H: Cô ấy đấu tranh với điều đó. Với việc biết cô ấy đến từ đâu và biết cô ấy phải làm gì ở đây.

D: Cô ấy đến từ đâu? Có lẽ nó sẽ tốt cho cô ấy hiểu.

H: Nhiều nơi. Sirius là yêu thích của cô ấy. Cô ấy là một khách du lịch. Cô ấy đi tất cả. Cô ấy có khả năng sống ở nơi cần thiết.

D: Và cô ấy không phải làm bất cứ điều gì … chỉ cần ở đó … có một ngọn hải đăng ánh sáng?

H: Điều quan trọng là cô ấy phải làm điều đó. — Thật khó để chia sẻ mọi thứ với cô ấy vì chúng tôi muốn cô ấy giữ nguyên bản chất của mình. Chúng tôi biết cô ấy đang thất vọng. Nó chỉ cần được như vậy. Tính cách của cô ấy rất mạnh mẽ nên chúng ta cần phải kiểm soát cái tôi của mình. — Và cô ấy rất được bảo vệ. Cô ấy không nên lo lắng.

Helen giống như một trong những Làn sóng thứ hai đã đến để truyền năng lượng của họ để giúp đỡ mọi người. Họ thường không phải làm bất cứ điều gì. Họ chỉ cần được như vậy. Và đối với nhiều người, thật khó để hiểu bằng cách nào họ có thể ảnh hưởng đến mọi người chỉ bằng cách tồn tại.

D: Cô ấy cũng muốn hoàn thành mọi thứ trong cuộc đời này.

H: Điều đó không thực sự quan trọng vì tất cả đều đang chuyển động. Cô ấy chỉ nên tận hưởng cuộc sống của mình. Đó là mục đích của cô ấy … để tận hưởng nó. Cô ấy đã có nhiều cuộc sống không thú vị.

D: Cái bạn cho chúng tôi xem không thú vị phải không?

H: Không … điều đó khiến cô ấy đau đớn bây giờ. Nó bị mắc kẹt trong cơ thể cô ấy. Đó là lý do tại sao chúng tôi đang nghiên cứu về cô ấy.

Họ đề cập đến tim (vùng ngực) và vùng bụng, những nơi mà cô ấy đã tự đâm mình.

D: (Tôi đã đề cập đến một trong những câu hỏi về thể chất của cô ấy.) Cô ấy nói rằng có một khối u xơ trong tử cung của cô ấy. Bạn có thể thấy nó?

H: Đây không phải là khu vực của tôi.

D: Đó là nơi cô ấy tự đâm mình, phải không?

H: Vâng. Rất đáng tiếc cho điều đó. (Thở dài sâu.)

D: Mọi người mắc sai lầm khi họ nghĩ rằng họ không thể chịu đựng thêm được nữa. Các vấn đề về thể chất có phải do chấn thương của vết đâm gây ra không?

H: Một phần.

D: (Tôi đã đề cập đến một trong những câu hỏi về thể chất của cô ấy.) Cô ấy nói rằng có một khối lượng ở phía bên phải. Đó là gì? Bạn có thể thấy nó?

H: Đây không phải là khu vực của tôi. Nó không phải là khu vực của tôi.

D: Khu vực của bạn là gì?

H: Tôi không biết. (Cười nhỏ.) Không phải vậy đâu. Tôi chỉ cảm thấy điều đó đối với cô ấy. – Tôi không phải tiềm thức.

Tôi không nghĩ là như vậy, nhưng nó đang cho chúng tôi một số câu trả lời nên tôi để nó nói. Trước khi tôi gọi ra tiềm thức thực sự, tôi muốn nhấn mạnh những gì phần này đã nói với chúng tôi. "Bạn muốn cô ấy vui vẻ? Đó là kế hoạch … để tận hưởng bản thân? "

H: Cách cô ấy biết cách lan tỏa niềm vui rất hay. Và đó là những gì chúng tôi muốn cô ấy tạo ra. Nó rất cần vào lúc này.

Tôi đã cố gắng tìm câu trả lời cho một số câu hỏi cụ thể hơn của Helen, nhưng họ nói lại rằng đó không phải là lĩnh vực của họ và họ không thể trả lời. "Vậy thì liệu có ổn không nếu chúng ta gọi trong tiềm thức và để nó trả lời nhiều câu hỏi hơn?"

H: Hãy làm những gì bạn cần làm.

D: Tôi thực sự đánh giá cao thông tin bạn đã cung cấp cho cô ấy. Tôi nghĩ cô ấy sẽ lắng nghe nó, và có thể nó sẽ tạo ra sự khác biệt.

H: Họ đang làm việc với cô ấy.

D: Ai đang làm việc với cô ấy?

H: Hướng dẫn viên của cô ấy.

Khi tôi lần đầu tiên cố gắng gọi ra tiềm thức, họ nói rằng Helen đang kháng cự. "Có nỗi sợ hãi đang rình rập. Thật khó cho cô ấy để giải phóng. Kỳ vọng của cô ấy rất cao ". Tôi giải thích rằng cô ấy đã cho phép trả lời hầu hết các câu hỏi và chỉ còn lại một số câu hỏi. "Bộ não của cô ấy sẽ không ngừng suy nghĩ." Tôi giải thích rằng nó đã dừng hơn một giờ, và cô ấy thậm chí còn không biết điều đó. Vì vậy, tất cả những gì cô ấy phải làm là đứng sang một bên và để chúng tôi hoàn thành. Cô ấy có thể xem nếu cô ấy muốn. Logic rất thuyết phục và dường như cô ấy nhận ra rằng rất nhiều việc đã được thực hiện mà cô ấy không hề hay biết. Vì vậy, nó đã đồng ý cho phép chúng tôi tiến hành. Câu hỏi đầu tiên tôi hỏi là tại sao họ lại chọn cuộc đời đó cho Helen xem. "Đây là nơi mà những đứa trẻ đã chết và cô ấy đã tự tử."

H: Để chữa lành nó … để chữa lành … (to hơn) để chữa lành!

D: Cô ấy vẫn mang cái đó bên mình?

H: Vâng. Đó là một bản phát hành để hồi tưởng lại nó. Nó đã giải phóng cho cô ký ức đó.

D: Cô ấy thậm chí không biết mình đang mang nó, phải không?

H: Không. Cô ấy có một ý tưởng.

D: Có ai trong cuộc đời đó mà cô ấy biết bây giờ không?

H: Vâng, chồng cô ấy … chồng cô ấy bây giờ.

D: Tại sao kiếp này họ lại quay về bên nhau?

H: Để có tình yêu. Để kết thúc … để có nó theo cách mà cô ấy đã hình dung về nó … với tình yêu.

D: Bởi vì anh ấy đã rất thờ ơ trong cuộc đời đó, phải không? (Đúng) Vì vậy, đó là để anh ta trở lại và giải quyết nghiệp của mình?

H: Của cô! Chúng tôi không thích khi mọi người lấy đi mạng sống của họ. Đó là một sự lãng phí thực sự và sau đó … làm thế nào cô ấy cảm thấy rằng cô ấy là một sự lãng phí trong cuộc sống đó.

D: Tất nhiên cô ấy đã trải qua rất nhiều. Cô cảm thấy rằng cô không thể xử lý được nữa.

H: Chúng tôi hiểu.

D: Vậy là cô ấy phải quay lại cuộc sống này với cùng một người chồng?

H: Vâng. Anh ấy là một người đàn ông tốt. Mọi thứ đã tốt hơn rất nhiều … cô vẫn còn lo lắng quá.

D: Cô ấy lo lắng về điều gì?

H: Được cung cấp cho.

D: Vâng, đó là một trong những câu hỏi của cô ấy. Cô ấy lo lắng về tiền bạc.

H: Mọi người đều vậy. Đó là một điều của con người. Nó sẽ không phải là lo lắng như cô ấy nghĩ.

Sau đó, họ tiếp tục trả lời các câu hỏi của cô ấy về công việc của mình và phát triển trung tâm. Họ muốn cô ấy thư giãn và ngừng lo lắng vì mọi thứ đã sẵn sàng xảy ra và cuộc sống của cô ấy sẽ khởi sắc.

H: Chúng tôi hiểu rằng cô ấy đang ở một nơi đầy thử thách. Cô ấy phải ở đó ngay bây giờ. Cô ấy đang học cách tin tưởng bản thân và tuân theo sự hướng dẫn của thần thánh … sự hiểu biết thực sự đòi hỏi những bài kiểm tra này. Cô ấy phải tin tưởng vào chính mình. (Cô ấy bắt đầu khóc.) Chúng tôi chỉ giải phóng năng lượng cho cô ấy. Cô ấy thật tràn đầy năng lượng. Cô ấy đã đi du lịch khắp nước Mỹ và cô ấy có rất nhiều năng lượng. Cô ấy chỉ đặt nó trên khắp Trái đất. Trái đất cần nó rất nhiều. Đó là một điều rất tốt. Chúng tôi luôn muốn nhẹ nhàng với cô ấy. Chúng tôi muốn cô ấy ở lại Trái đất này. Cô ấy còn nhiều việc phải làm.

Sau đó tôi muốn biết về khối u xơ tử cung mà cô ấy nói rằng cô ấy có trong tử cung. Đây là câu hỏi về sức khỏe mà những người khác không thể trả lời. Trong công việc của mình, tôi đã tìm thấy một câu trả lời thú vị và bất ngờ cho khối u xơ tử cung, điều này khiến tôi thực sự ngạc nhiên khi nó bắt đầu đến với khách hàng của tôi. Bướu sợi tuyến là thai nhi! Tôi đã gặp vài trường hợp phụ nữ phá thai. Trong một số trường hợp, họ cảm thấy điều đó là hợp lý: quá nhiều con và họ không thể chăm sóc được nữa, hoặc mang thai không thuận tiện. Họ nói rằng nó không làm phiền họ; tuy nhiên, cơ thể của họ nói khác. Họ đang cố gắng thay thế đứa bé mà họ đã mất. Một số trường hợp khác là những phụ nữ khao khát có con và cảm thấy đồng hồ sinh học của họ đang chạy xuống. Họ đã

già đi và biết rằng họ không còn nhiều cơ hội nữa. Họ cũng phát triển các khối u xơ. Cơ thể của họ đang cố gắng sinh ra một đứa trẻ. Tôi đã được cho biết rằng thường khi một khối u xơ được cắt ra, bác sĩ tìm thấy răng và tóc bên trong nó! Đó không phải là điều đáng chú ý mà cơ thể con người có thể làm được sao? Tại một trong những lớp học gần đây của tôi, tôi đã được cung cấp thông tin mà một bác sĩ thảo dược Trung Quốc đã phát hiện ra. Ông cho biết kể từ khi Trung Quốc ban hành luật "chỉ sinh một con", tỷ lệ u xơ tử cung ở phụ nữ Trung Quốc đã tăng gấp ba lần. Điều này cho thấy họ đang cố gắng sinh con.

Phần lớn những trường hợp này mà tôi đã thấy đều giải quyết các sự kiện trong kiếp sống hiện tại của họ. Tuy nhiên, Helen dường như là một vật thể di truyền từ kiếp trước mà chúng tôi đã xem xét. Cô ấy đã mất những đứa con của mình trong cuộc sống đó và giờ đây cô ấy đang cố gắng mang chúng trở lại một cách tượng trưng. Trong trường hợp này, vấn đề thuộc về quá khứ với người phụ nữ kia và không có chỗ đứng trong cuộc sống này, vì vậy chúng tôi có thể để nó trong quá khứ. Tôi vẫn muốn xác minh từ TT. Tôi hỏi, "Điều gì gây ra khối u?"

H: Nhiều thứ. Đó là một cuộc đời chỉ có một cuộc đời mà cô ấy gặp rắc rối. Cô sẵn sàng trải qua những điều đau khổ vì tình yêu. (Trong những kiếp sống khác cũng vậy.) Một số thứ bị mắc kẹt. — Tôi có thể hấp thụ và hòa tan nó.

D: Đó là những gì tôi đã thấy bạn làm trước đây … hòa tan nó và hấp thụ nó và sau đó nó có thể được đưa ra khỏi cơ thể một cách an toàn.

H: Nó giống như một quả bom nhỏ.

D: Bạn sẽ hòa tan nó từ từ hay bạn sẽ làm như thế nào?

H: Không, NGAY BÂY GIỜ!

D: Đã đến lúc giải phóng nó. Và cô ấy cũng đã sẵn sàng. (Có) Vì vậy, bạn đang lấy nó đi?

H: Hầu hết nó. Nó thực sự lộn xộn. (Cô ấy rên rỉ vì đau.)

D: Nhưng nó có thể được giải phóng khỏi cơ thể một cách an toàn?

H: Ồ, vâng … ồ, vâng.

D: Đó có phải là điều quan trọng nhất để hoạt động trong cơ thể cô ấy không?

H: Toàn bộ hệ thống thần kinh và trái tim của cô ấy …. (Cô ấy nhăn mặt.)

D: Trái tim cô ấy bị sao vậy?

H: Không có gì. Có thể nói, nó chỉ cần được kích hoạt.

D: Bởi vì đó là nơi cô ấy tự đâm mình. Nó đã để lại một dấu ấn đau thương ở đó, có thể nói như vậy?

H: Không quá nhiều ở đó. Cô ấy chỉ nhớ điều đó. – Chúng tôi đã bắt đầu làm việc với cô ấy từ rất lâu rồi.

D: Khi chúng tôi lần đầu tiên bắt đầu phiên này?

H: Trước đây.

D: Thật tuyệt vời! Tôi rất vui vì bạn đang làm điều đó cho cô ấy.

H: Tôi chỉ là một người, một thực thể, không phải một năng lượng. Cô ấy nắm giữ rất nhiều, rất nhiều năng lượng.

Họ nói rằng họ sẽ tiếp tục làm việc với cô ấy trong vài ngày tới, đặc biệt là khi cô ấy đã ngủ, vì vậy nó có thể được thực hiện một cách nhẹ nhàng.

H: Thật kinh khủng. — Cô ấy đang học cùng lúc nên tôi cần cô ấy ngủ. Đôi khi cô ấy rất mạnh mẽ.

Họ đã trả lời thêm một số câu hỏi của cô ấy, nhưng họ không liên quan đến câu chuyện này, vì vậy tôi sẽ không nhắc lại chúng ở đây. Tin nhắn chia tay: Cô ấy cần phải tiếp tục. Tiếp tục. Cô ấy rất … được yêu rất nhiều, nhiều hơn những gì cô ấy có thể chứa. Cô ấy thậm chí không thể chứa đựng bao nhiêu tình yêu bên trong cô ấy. Và chúng tôi ở bên cô ấy và chúng tôi sẽ luôn như vậy. – Tôi cảm ơn bạn vì thời gian này, và cô ấy đã sẵn sàng kết thúc phiên của mình.

****

Câu hỏi về tự tử luôn là một câu hỏi đáng nghi ngờ trong công việc của tôi. Trong cuốn sách Giữa cái chết và sự sống của tôi, người ta nói rằng tự tử không bao giờ là chính đáng. Rằng nó không bao giờ có tác dụng tích cực, và người đó phải luôn quay lại và sống lại cùng hoàn cảnh với những người giống nhau. Các phiên trong phần này và trong một số cuốn sách khác của tôi khiến tôi tự hỏi liệu điều đó có đúng không. Tự tử có bao giờ chính đáng không? Nó có luôn luôn mang theo ác nghiệp không? Hay có những tình tiết giảm nhẹ? Tôi đã tìm thấy rất nhiều trường hợp mà người ở kiếp kia bị đặt vào một tình huống không thể nào thoát ra được. Nơi mà tự tử là cách duy nhất để chấm dứt đau khổ. Nó có chính đáng trong những trường hợp đó không? Trong những trường hợp này, họ nói rằng đó là một lựa chọn đã được xây dựng trong kế hoạch dự kiến cho cả đời.

Trong nghiên cứu của tôi, có vẻ như trường hợp chính mà nó sẽ không được coi là thuận lợi là khi hợp đồng bị phá vỡ. Khi chúng ta đánh giá cuộc sống quá khứ của mình trên khía cạnh tinh thần, và xem xét (với những người cố vấn của chúng ta) những gì cần thiết để giải quyết trong kiếp sau, chúng ta lập giao ước với những linh hồn tham gia. Họ đồng ý quay lại và giúp chúng tôi khắc phục những sai lầm trong quá khứ. Những cam kết và hợp đồng này được thực hiện rất nghiêm túc và là một phần trong kế hoạch của chúng tôi. Có nhiều loại hợp đồng. Một số trong số này là dài hạn, chẳng hạn như hôn nhân, sinh con và nuôi dạy con cái. Một số là ngắn hạn, bạn bè và người quen, những người sẽ ở đó để giúp đỡ chúng tôi trong một khoảng thời gian nhất định. Một ví dụ về hợp đồng ngắn hạn là cuộc gặp gỡ tình dục một đêm dẫn đến việc sinh ra một đứa trẻ. Người cha đã đồng ý ở đó chỉ để cung cấp một con đường cho đứa trẻ bước vào thế giới, và sau đó hợp đồng đã kết thúc. Vì vậy, chúng tôi thực hiện các loại hợp đồng với mức độ khác nhau. Những hợp đồng này được thực hiện nghiêm túc bởi vì những linh hồn khác đã đồng ý dành thời gian phát triển bản thân để giúp bạn thăng tiến. Tất nhiên, có thể họ cũng đã đồng ý thăng tiến với bạn.

Khi một người đối mặt với những gì họ nghĩ là những trở ngại không thể vượt qua trong cuộc sống của họ (và hãy nhớ rằng, đó chỉ là những trở ngại mà họ đã đồng ý đặt ở đó để rút kinh nghiệm) và họ tự tử như một cách để trốn thoát, họ đang phá vỡ hợp đồng. Điều này làm gián đoạn tất cả kế hoạch của những người khác. Người tự tử vẫn phải quay lại và học lại lớp đó. Họ đã trượt kỳ thi. Họ không "trốn thoát." Họ phải chơi lại một phần, cùng một hoàn cảnh, cùng một nhân vật. Chỉ có điều lần sau nó thậm chí còn khó khăn hơn. Nhưng bởi vì người đó đã phá vỡ tất cả những cam kết này, tất cả những hợp đồng này, liệu những linh hồn tham gia sẽ sẵn sàng giúp đỡ một lần nữa? Có thể không. Họ nói, "Tôi đã dừng sự tiến bộ của mình để giúp bạn trong các bài học của bạn, và bạn đã làm tôi thất vọng. Bạn đã rút lui. Tại sao tôi phải làm điều đó một lần

nữa cho bạn? Bạn sẽ chỉ phải đợi đến lượt mình bây giờ trong khi tôi tiếp tục quá trình tiến hóa của riêng mình. Em đã cho anh một cơ hội, giờ không biết có thể tin tưởng anh một lần nữa để thực hiện những cam kết của mình hay không ". Trong trường hợp này, sự phát triển của vụ tự sát bị cản trở rất nhiều. Những gì đáng lẽ phải được thực hiện trong một đời giờ sẽ mất rất nhiều.

***

Chương 19: MỘT VỤ TỰ TỬ TRẢ LẠI NGHIỆP

KHI JOAN đến cảnh cô ấy đang đứng, nhưng không phải trên mặt đất. Cô cảm thấy mình đang đứng trên bong bóng. Tôi yêu cầu cô ấy mô tả nó.

J: Loại không trong suốt. Nó không thực sự rõ ràng. Nó ôm lấy tôi một cách dễ dàng, nhưng cảm giác như một bề mặt bị thổi phồng, do đó nó có sức căng đối với nó. Trông giống như một vật liệu bị kéo giãn nào đó. — Tôi cảm thấy như mình đang bay lơ lửng trong không gian ở một nơi nào đó. Tôi không thực sự nhìn thấy gì cả, chỉ có bầu trời và những đám mây. Nhưng tôi nghĩ nó đang đưa tôi đến một nơi nào đó. – Bây giờ bằng cách nào đó tôi đã trượt vào bên trong nó và tôi chỉ nhẹ nhàng trôi xuống bên trong nó. – Tôi cảm thấy như mình đang rơi xuống một cái trục. Không thấy gì cả. Chỉ nhẹ nhàng thả xuống đâu đó.

D: Nhận thức về bản thân. Cơ thể của bạn như thế nào?

J: (Tạm dừng) Nó nhìn thấu được. Gần giống như nó có màu trắng xám của một đám mây. Không có nhiều chất cho nó. Tôi cảm thấy rất giống một người quan sát khi chỉ nhìn xung quanh. – Tôi cảm thấy như mình đang thực sự chờ đợi điều gì đó xảy ra … để nó tự hiện ra. – Một sinh vật khác vừa xuất hiện. Tôi đoán bạn sẽ nói, vừa xuất hiện trước mặt tôi. Giống như nó sẽ đưa tôi đến một nơi nào đó. Một lần nữa chỉ là một hình dạng hơn. Màu xám và rất trắng. Tôi cảm thấy như đáy bong bóng mở ra. Nó giống một khoảng trống hơn, nhưng tôi

nghĩ nó giống như một cái cầu trượt. Tôi đoán là một phần khác của vũ trụ. Bây giờ nó đã được mở ra, và giống như tôi đang ở trên bầu trời. Nổi.

D: Vì vậy, bạn đã ra khỏi bong bóng bây giờ? (Có) Có thể đó chỉ là một cách để đến nơi bạn phải đến?

J: Đó là cảm giác mà tôi đang nhận được, giống như đó là một đoạn văn.

D: Và bây giờ sinh vật vô định hình khác này đang đưa bạn đi đâu đó? (Có.) Bạn đang nhìn thấy gì khi đi du lịch?

J: Chỉ là bầu trời xanh và những đám mây.

D: Hãy để nó đưa bạn đến nơi bạn phải đến. Bạn có thể giao tiếp với nó không?

J: (Ngừng lâu) Bạn có muốn tôi giao tiếp với nó không?

D: Nếu bạn có thể.

J: Tôi chỉ cảm thấy như nó đã đến để hướng dẫn tôi đến một nơi nào đó. Thông điệp tôi nhận được là nó muốn cho tôi thấy điều gì đó.

D: Được rồi. Bạn có muốn đi cùng nó không? (Có.) Sau đó, hãy để nó đưa bạn và cho bạn thấy nó là gì. Và chúng tôi cũng có thể làm điều này khá nhanh chóng. — Nó muốn cho bạn thấy điều gì?

J: Rất nhiều thiên thần.

D: Họ đang ở đâu?

J: Giống như một thành phố trên bầu trời. Một sự tập hợp của tất cả những sinh vật này.

D: Thành phố của họ trông như thế nào?

J: Tôi chưa thấy nó. Tôi hiểu nó là như vậy. Nó giống như trượt, trôi. Và tôi ngày càng xuất hiện nhiều hơn khi tôi bắt đầu làm việc này.

D: Cảm giác đó như thế nào?

J: Rất yêu và tốt. Rất tuyệt. – Anh ấy đang dẫn tôi đi qua các nhóm, tôi đoán bạn sẽ nói. Tôi chỉ đang chuyển qua chúng bây giờ. (Tạm dừng) Tôi thấy hình ảnh một cuốn sách lớn được mở ra. (Cô ấy đột nhiên trở nên xúc động và bắt đầu khóc. Cô ấy không thể hiểu tại sao.) Tôi cảm thấy rất xúc động.

D: Không sao đâu. Tình cảm tốt đẹp. Điều đó có nghĩa là nó là một cái gì đó quan trọng.

J: (Khóc) Anh ấy đang cho tôi xem thứ gì đó trong cuốn sách. Tôi không biết nó là gì.

D: Yêu cầu anh ta cho bạn biết nó là gì. (Tạm dừng) Anh ấy muốn bạn biết điều gì từ cuốn sách?

J: (Tạm dừng, vẫn còn xúc động) Tôi chỉ cảm nhận được điều này, nhưng anh ấy chỉ cho tôi thấy cuộc đời này, và những sự kiện, những nỗi đau mà tôi đã trải qua. Và đứng lại xem nó một lần nữa.

D: Bạn nghĩ gì về cuộc sống của bạn khi bạn nhìn nó theo cách đó?

J: Giống như tôi đã quên nó đã đau đớn như thế nào, và nhìn thấy nó một lần nữa là làm cho nó trở lại.

D: Điều đó có quan trọng để đưa nó lên một lần nữa?

J: Vâng. Bởi vì nó đã kết thúc bây giờ.

D: Hỏi anh ấy tại sao bạn phải xem nó một lần nữa?

J: Để công nhận rằng tôi đã đi được bao xa. Đó là một lối đi, nó là sự hoàn thiện của tất cả những gì trước đó.

D: Vì vậy, nó là một cái gì đó bạn phải trải qua để hoàn thành. (Vâng) Hỏi anh ấy, tất cả những nỗi đau và mọi thứ, có liên quan đến nghiệp không?

J: Đau đớn là phải tìm lại sự cân bằng. Số dư không có ở đó. Đau là do tôi không giữ được thăng bằng. Và chính nhờ đó, tôi tiếp tục tìm kiếm sự cân bằng. Anh ấy tiếp tục nói rằng đó là tất cả những gì của cuộc sống Trái đất, có được sự cân bằng đó, và tôi đã có nó bây giờ.

D: (Cười thầm) Điều đó thật khó khăn, phải không? (Có) Nhưng có nghiệp báo nào liên quan trong khi bạn đang tìm lại sự cân bằng của mình không? (Có) Anh ấy có thể cho bạn biết nó đến từ đâu để bạn có thể hiểu được không? (Ngừng lâu) Có lẽ anh ấy có thể cho bạn xem.

J: Vâng, anh ấy đang cho tôi xem. Anh ấy đang cho tôi xem. Nó giống như một tầm nhìn bên trong về những thời điểm tôi kinh khủng, khiếp đảm và đưa ra những quyết định tồi tệ. D: Trong những kiếp sống khác? (Có.) Bạn đã làm gì?

J: Tôi có cảm giác bản thân thực sự xấu xa, xấu tính và tức giận.

D: (Tạm dừng) Vì vậy, trong một kiếp sống khác bạn làm tổn thương người khác?

J: Vâng. Nó gần như là một khuôn mẫu về con người của tôi. Thật là kỳ lạ. Tôi thấy nó giống như một khuôn mẫu phẳng. Nó giống như một bức tranh, bạn có thể nói, nhưng nó sơ sài và kinh dị là … Nó không có nhiều chi tiết trong đó. Nó giống như một lát cắt, cách nó đến với tôi. Nó gần giống như một lớp phủ. Sức mạnh và năng lượng tôi đang nắm giữ và chỉ là cảm giác kinh hoàng mà nó tạo ra. Tôi không có bất kỳ chi tiết nào … chỉ là cảm giác kinh hoàng mà nó tạo ra.

D: Có lẽ tốt hơn là không nên đi vào chi tiết. (Có) Những chi tiết không cần thiết, nhưng bạn đã làm nhiều điều tiêu cực? (Có) Có ai liên quan đến kiếp sống đó mà bạn phải quay lại trong kiếp này, để trả lại nghiệp báo nào không. Hoặc họ có thể nhìn thấy điều đó?

J: Nó được thể hiện qua cha tôi trong cuộc đời này. Anh ấy đặt ra rất nhiều tình huống khiến tôi đau đớn hoặc đau khổ, để tôi trở nên nhạy cảm với cách người khác cảm nhận.

D: Vậy đó là mục đích của anh ấy?

J: Đúng vậy, nhưng bản thân anh ấy quá đen tối, và tôi chưa bao giờ hiểu được điều đó. Thách thức là anh ấy ở trong sự tiêu cực đó để phát triển sự nhạy cảm của bản thân, vượt qua nó và không bị cuốn vào nó, điều mà tôi đã cố gắng làm được. Không có một niềm vui nào trong anh.

D: Nhưng đó là công việc của anh ấy để làm điều này để bạn có thể phát triển.

J: Vâng, giống như một mảnh của lát cắt được thể hiện, nếu tôi có thể đặt nó theo cách đó. (Cô ấy rùng mình.) Trong số những thứ khác mà tôi đã tra tấn … và trong cuộc đời tôi đã bị tra tấn. Tôi không thể chịu đựng được.

D: Ý bạn là bạn cũng bị tra tấn?

J: Vâng, và đó là lý do tại sao tôi bị tra tấn trong một kiếp sống khác.

D: Nó luôn đến xung quanh, phải không? (Có) Nhưng điều đó liên quan thế nào đến cuộc sống của bạn bây giờ? Nó sẽ không trả lại những mạng sống khác khi bạn cũng bị tra tấn sao?

J: Đó là những gì đã xảy ra. Đó là về sự hoàn vốn và tôi không thể chịu đựng được. Đó là khi tôi tự tử. Tôi không thể chịu đựng được sự tra tấn đã gây ra cho tôi.

D: Ai là người thực hiện cuộc tra tấn? Joan có ai biết trong cuộc đời này không?

J: Vâng. Đó là con người Richard trong cuộc đời này.

Richard là chồng của cô trong ba mươi năm trước khi cô ly hôn với anh ta.

D: Điều đó có nghĩa là cô ấy đã hành hạ anh ta trong một kiếp khác?

J: Tôi không biết điều đó. Đó là một thứ gì đó giống như lát cắt đại diện cho tất cả những gì tôi từng làm là tiêu cực hoặc xấu xa. Nó giống như những thứ nhỏ nhặt nảy ra từ đó và hóa thân vào những kiếp sống khác để tôi có được kinh nghiệm về những gì tôi đã làm. Tôi không biết nó kết nối bao xa, nhưng tôi không cần biết điều đó. Nó giống như một khuôn mẫu, một sự "di chuyển xuyên suốt".

D: Ý bạn là trong những kiếp sống khác, Joan đã bị tra tấn rất nhiều, và vì cô ấy rất tiêu cực nên cô ấy đã phải bị tra tấn và đối xử tàn nhẫn trong một kiếp sống khác để được đền đáp?

J: Để biết nó như thế nào, tôi đã làm gì.

D: Và nó quá khó khăn cho cô ấy và cô ấy đã tự tử? (Đúng) Cô ấy đã tự sát bằng cách nào trong kiếp sống đó?

J: Tôi cảm thấy một ngọn lửa. Tôi đã bắt đầu một số loại lửa. Nó giống như một nhà kho hoặc một số loại tòa nhà, và đi vào đó. Đốt lên.

D: Vậy thì đối với tôi, có vẻ như cô ấy sẽ trả lại tất cả. Tại sao cô ấy phải quay lại với cùng một thực thể, Richard, một lần nữa?

J: Bởi vì cô ấy đã tự sát.

D: Nhưng cô ấy đã có rất nhiều điều đã xảy ra mà cô ấy rất khó tiếp nhận.

J: Nhưng tôi đã không cân bằng được nghiệp chướng.

D: Liệu cô ấy có thể vượt qua nó nếu cô ấy ở lại với nó lâu hơn không? Đó có phải là ý bạn không? (Có) Phải cả đời mới có thể cân bằng được tất cả? (Đúng) Nhưng thay vào đó cô ấy đã tự sát. Giải thích cho cô ấy điều gì sẽ xảy ra sau đó bởi vì cô ấy lặp lại điều tương tự.

J: Cô ấy đã không chuyển nó thành sự hiểu biết về nó thực sự là gì, đang phát triển. Đó là lý do tại sao cô ấy tự tử bởi vì cô ấy không bao giờ hiểu được mục đích cao hơn của tất cả, phát triển trở lại Nguồn.

D: Cô ấy không hiểu rằng cô ấy không nên tự tử. Đó có phải là ý bạn không? Đó không phải là hợp đồng?

J: Đúng vậy. Cô ấy được cho là sẽ đạt được giác ngộ thông qua kinh nghiệm.

D: Vậy khi cô ấy quay trở lại cuộc sống này, cô ấy phải trải qua những điều tương tự một lần nữa?

J: Bằng cách đó, nó đã cho tôi một cơ hội để vượt qua chính mình, như tôi đã ở cấp độ đó … để sống?

D: Và với cùng một người … cùng một thực thể?

J: Vâng. (Thì thầm.) Và tôi được ban cho một người cha có trường năng lượng rất giống với Richard. Nó thực sự lặp lại điều đó, nhưng chính sự thống trị, kiểm soát của người cha mà tôi có thể thoát ra bằng cách lớn lên và chuyển ra ngoài sống. Nhưng tôi đã không hoàn toàn nhận được sự hiểu biết và sức mạnh có được từ việc nhìn thấu nó, cho đến tận cùng. Richard đã giúp tôi hiểu hơn về

những người đang trải qua khó khăn. Tôi sẽ để lại phần đó phía sau. Trong trạng thái nhạy cảm mà tôi đã trải qua thời thơ ấu của chính mình, hãy chuyển sang một thứ khác và do đó, đừng bao giờ cảm nhận nó bởi vì tôi biết mình có một sứ mệnh.

D: Nhưng bạn biết bạn phải giải quyết tất cả những điều này trước.

J: Đúng, nhưng điều đó cũng rất quan trọng đối với sự trưởng thành và sức mạnh của bản thân vì mục đích lớn hơn là hướng dẫn người khác nhanh hơn vì cuối cùng thì tôi cũng hiểu điều đó. Và để cung cấp cho họ sự hiểu biết và giúp họ vượt qua thậm chí nhanh hơn tôi có thể bởi vì họ không có nhiều thời gian như tôi đã làm.

D: Vì vậy, Joan phải quay lại kiếp này với cùng một thực thể để lặp lại hoàn cảnh tương tự. (Có) Bây giờ công việc của cô ấy là tiếp tục và giúp đỡ mọi người.

J: Họ không có cùng thời gian với tôi. Mọi thứ đang tăng tốc. Có những cơ hội mà họ phải chuẩn bị nhanh chóng.

D: Chúng ta không thể mất thời gian làm việc với tất cả những thứ này nữa?

J: Đúng vậy. Không phải trên Trái đất.

D: Chúng ta phải trả nghiệp nhanh chóng để thoát khỏi nó? (Đúng. Đúng.) Điều gì thường xảy ra trong nhiều kiếp sống?

J: Vâng. Có cơ hội. Bây giờ cô ấy đã hiểu. Cô ấy có thể mở ra nhiều cánh cửa cho mọi người thông qua việc hiểu những gì họ đang ở, những gì họ đang trải qua, điều mà cô ấy sẽ không thể làm khác.

D: Trừ khi bạn tự mình trải nghiệm, bạn không thể hiểu được những gì người khác đang trải qua.

J: Vâng, và nó thậm chí không phải là một trải nghiệm giống nhau. Đó là sự nhạy cảm khi cảm nhận được nỗi thống khổ của họ, mặc dù đó có thể là những nguyên nhân khác nhau. Cảm nhận được nỗi thống khổ của họ và biết rằng bạn có thể vượt qua nó.

D: Vâng. Rất nhiều người cảm thấy bị mắc kẹt, phải không? (Đúng) Họ cảm thấy họ không thể thoát ra khỏi điều gì đó. — Đây có phải là lý do tại sao bạn chọn cho cô ấy thấy điều đó hơn là đưa cô ấy về kiếp trước?

J: Vâng, đó là một bản mẫu. Tôi nghĩ đó là lý do tại sao nó giống như một lát cắt. Nó giống như một chiếc bánh pizza, nếu điều đó có ý nghĩa gì, và nó không phải tất cả được bao phủ bởi tất cả những màu sắc hỗn hợp, may mắn khi bạn nghĩ về nó. Nhưng nó giống như những giọt nước, vì vậy lát cắt đại diện cho bản chất và có rất nhiều sự rõ ràng trong đó. Có nhiều điều rõ ràng hơn bất cứ điều gì. Những giọt này giống như bánh pizza và những thứ đó đại diện cho những cuộc sống tiêu cực, nơi từng có sự mất cân bằng. Và điều này giống như dọn dẹp nốt cái cuối cùng của nó, cái cuối cùng của cuộc đời này.

D: Bởi vì không còn thời gian để xem lại những điều này nữa?

J: Đúng vậy, vâng, và bằng cách tôi làm điều này, nó sẽ giải tỏa được chút gì đó cuối cùng cho tôi, ngoài ra, cách tôi đã chọn để làm điều đó, thay vì chỉ tôi vượt qua nó. Đó là tôi hiểu những gì người khác đang chịu đựng. Nó giúp họ nhanh chóng vượt qua nó, vì vậy họ không phải đau khổ. Nếu họ chỉ có thể hiểu được việc bước ra khỏi nó dễ dàng như thế nào. Tôi có thể đẩy nhanh tốc độ của họ thông qua nó.

D: Có phải cô ấy bắt đầu vào một chu kỳ của cuộc sống tiêu cực, và chỉ bị cuốn vào nó?

J: Không, nó giống như trong toàn bộ sự kết hợp của tất cả các cuộc sống. Cô ấy giống như một miếng bánh lớn và nó thực sự trong và trắng, và có những vết loang lổ như bánh pizza với tất cả những màu sắc may mắn này. Và bạn

nghĩ rằng pizza? Với màu đỏ và màu nâu, màu cam và tất cả bắn tung tóe khắp nó, và kéo lên từ đó là cuộc sống đặc biệt này, nơi tôi vì những điều tôi đã làm, đến lượt tôi cảm thấy như thế nào khi bị tra tấn bởi vì tôi đã làm điều đó . Và tôi không thể chịu đựng được.

D: Cô ấy đã ở trong một cuộc sống mà cô ấy đã làm tổn thương người khác, vì vậy tất cả phải đến xung quanh.

J: Tôi đã phải trải nghiệm nó để biết cảm giác như thế nào, biết và nhận ra nó.

D: Đó là lý do tại sao Joan đã trải qua rất nhiều năm trong hoàn cảnh đó cho đến khi cô ấy chắc chắn rằng như vậy là đủ. Đó có phải là ý bạn không?

Joan đã trải qua một tuổi thơ bị lạm dụng, sau đó kết hôn với một người chồng cũng bạo hành không kém. Cuối cùng cô cũng phát hiện ra siêu hình sau 25 năm chung sống và sau đó có đủ can đảm để ly hôn với anh.

J: Vâng … rằng cô ấy có thể tự mình vượt qua nó. Đó là điều quan trọng. Rằng cô ấy có nó bên trong để vượt qua mọi thứ.

D: Đó phải là quyết định của riêng cô ấy?

J: Vâng. Không đổ lỗi, không dựa dẫm, chỉ cần đào sâu tìm kiếm sức mạnh bên trong và sự thấu hiểu bên trong.

D: Bởi vì với sự đổ lỗi, điều đó chỉ tạo thêm nghiệp, phải không?

J: Vâng, giống như được tái sinh.

D: Bây giờ cô ấy đã đạt đến điểm mà cô ấy đã hoàn thành việc đó. Đã hết. Nó trong quá khứ. Chúng ta không phải trải qua điều đó một lần nữa. – Còn Richard thì sao? Liệu anh ta có còn mang nghiệp vì những gì anh ta đã làm với Joan? Anh ấy đã ra khỏi cuộc sống của cô ấy.

J: Đó chỉ là một miếng của anh ấy, giống như thứ bánh pizza đó. Anh ấy có đồ của riêng mình. Công cụ pizza đó giống như: Đẩy tôi qua hoặc cho tôi cơ hội để làm việc, có thể đến, nhưng anh ấy có đồ của riêng mình.

D: Điều đó có nghĩa là Richard sẽ không mang theo nghiệp chướng vì những gì anh ấy đã làm?

J: Không, anh ấy sẽ không.

D: Bởi vì anh ấy đã làm điều đó vì một lý do?

J: Vâng, nhưng thật không may, anh ấy có những vấn đề khác mà anh ấy chưa giải quyết. Anh ấy có thể xử lý được, nhưng anh ấy chưa sẵn sàng. Anh ấy bị mắc kẹt trong chúng và không thể buông chúng ra.

D: Bạn có nghĩ rằng đã quá muộn để anh ấy thay đổi bây giờ trong cuộc đời này?

J: Có vì thói quen và thái độ. Anh ta đã đóng quá nhiều cánh cửa thay vì bước qua chúng.

D: Vì vậy, anh ấy sẽ phải đi trên con đường của riêng mình, nhưng nó không liên quan gì đến Joan.

J: Đúng vậy.

D: Anh ấy sẽ đi trên con đường của riêng mình.

Tôi nhận ra rằng tôi đang nói với Tiềm thức của Joan. Nó đã đến một nơi nào đó trên đường đi. Nó luôn hiển nhiên khi nó bước vào cuộc trò chuyện. Tôi hỏi liệu tôi có đang nói chuyện với nó không, và nó thừa nhận rằng tôi đã nói. Vì vậy, tôi biết tôi không cần phải gọi nó ra bởi vì nó đã ở đó. Sau đó, tôi biết tôi có thể tiếp tục và đặt câu hỏi cho cô ấy.

D: Chúng tôi luôn nghĩ rằng chúng tôi sẽ đi vào tiền kiếp khi chúng tôi làm điều này, và bạn đã không đưa cô ấy đến một. Bạn đã đưa cô ấy vào Sách Kỷ lục. Tại sao bạn lại chọn điều đó thay vì đưa cô ấy về kiếp trước?

J: Bởi vì nó không chỉ là một cuộc đời. Đó là bản chất của tất cả mọi thứ cô ấy là. Cô biết rằng hầu hết cuộc đời của cô đều rất tốt đẹp, và đó là lý do tại sao cô được cho thấy rằng … màu sắc, giống như những vệt màu trắng.

Mục đích chính là cho cô ấy thấy rằng cô ấy đã bị mất cân bằng, và trải qua những trải nghiệm tiêu cực trong cuộc đời này đã giúp cô ấy trở lại trạng thái cân bằng. Và Richard sẽ không còn là một phần trong cuộc sống của cô nữa bởi vì mọi chuyện đã được giải quyết (dù sao thì từ phần của cô ấy). Anh ấy đã đóng vai trò của mình và làm những gì anh ấy phải làm. Và bây giờ đã đến lúc cô ấy phải bước tiếp. Tất nhiên, câu hỏi chính mà cô ấy muốn biết là mục đích của cô ấy. Cô có nhiều dự định và muốn biết về tương lai của mình. TT muốn cô ấy làm gì bây giờ khi cô ấy được tự do?

J: Để giúp càng nhiều người chuyển đến Trái đất mới càng tốt. Để chạm vào họ nơi họ đang ở và đưa họ về phía trước với sự hiểu biết mà cô ấy có được. Vì vậy,

nhiều người vẫn còn vấp ngã trong bóng tối, nhưng họ đã gần bứt phá. Họ cần những người như Joan để giúp họ. Đó là vai trò của cô ấy bây giờ.

D: Bạn muốn cô ấy giúp đỡ người khác như thế nào?

J: Trở thành một người mà họ có thể tin tưởng và bước ra ngoài những điều chưa biết. Và tin tưởng vào ánh sáng mà cô ấy chiếu sáng và tạo nên bước nhảy vọt của niềm tin, tin tưởng rằng có sự chính trực mà mọi người tôn trọng và tin tưởng ở cô ấy. Và bây giờ, có đủ can đảm để vượt qua những gì đang giữ họ. Họ có thể có cơ hội để cảm nhận sự bình yên đang chờ đợi và vẻ đẹp giúp họ có thể buông bỏ và tiến xa hơn nơi họ đã có. Nó giống như một chút Trái đất mới ở đó để họ trải nghiệm và nói, "Đây là điều tôi muốn." Tất cả những gì cô ấy đã hình dung sẽ xảy ra, và thậm chí còn hơn thế nữa. Cô ấy sẽ có thể thể hiện bất cứ điều gì cô ấy muốn. Cô ấy đang dần hiểu cách làm điều đó.

D: Cô ấy nghĩ rằng cô ấy đã hoàn thành hầu hết các hợp đồng của mình. (Có) Cô ấy nghĩ rằng cô ấy sẽ được giao một hợp đồng mới. Có đúng như vậy không?

J: Ồ, vâng. Đó là những gì cô ấy đang làm bây giờ, thu hút mọi người bởi vì mục đích rất trong sáng, không bị ảnh hưởng bởi các vấn đề của riêng cô ấy. Cô ấy đã vượt qua tất cả những điều đó.

D: Tôi biết khi chúng ta bước vào đời, chúng ta lập hợp đồng. (Có) Tôi không biết bạn có thể thực hiện hoặc tạo hợp đồng mới khi bạn tiếp tục.

J: Cô ấy cũng không biết điều đó.

D: Vì vậy, nếu bạn đã làm mọi thứ bạn phải làm, và hợp đồng đã hoàn thành, bạn có thể tạo một hợp đồng mới?

J: Ồ, vâng. Và những tầm nhìn mới tiếp tục xuất hiện. Cô ấy nghĩ rằng nó là rất hạn chế, nhưng đang dần nhận ra hoàn toàn ngược lại.

D: Bạn (những người ở bên đó) có giúp đỡ trong việc hình thành các hợp đồng mới không? (Có) Bởi vì bạn có thể thấy những gì người đó phải làm. (Có) Điều quan trọng nhất là phải loại bỏ những hợp đồng cũ, những thứ cũ. Sau đó, bạn có thể tiến lên phía trước? (Đúng)

Tôi quay sang những câu hỏi về thể chất của cô ấy. Điều quan trọng nhất là giải quyết các vấn đề với cột sống của cô ấy. Tôi yêu cầu TT xem xét trong lĩnh vực đó. "Nó đã bị đổ vỡ nhiều lần trong các kiếp khác của cô ấy. Ôi trời, cái giá mà cô ấy phải trả. Và nó được ghép lại với nhau, nhưng nó phải trả giá. Giờ cô ấy đã hiểu, tất cả đều có thể hàn gắn và thẳng thắn. – Tôi đang cố gắng. Các mảnh nằm ngoài dòng. Tôi đang đưa chúng trở lại thẳng hàng. Họ không có đủ sức mạnh của riêng mình để giữ cho nó ổn định. Cô ấy đã không hoàn toàn phù hợp với mọi thứ, và sau đó cô ấy xoay vần trên đường đi ".

Tôi cho phép nó hoạt động trên cột sống và sau đó hỏi nó đã hoàn thành chưa. "Gần như … tôi cần thêm một chút thời gian." Tôi im lặng khi nó hoàn thành công việc và sau đó thông báo rằng việc căn chỉnh đã được thực hiện. Tôi đã đưa ra gợi ý rằng nó sẽ vẫn ở trong tình trạng ổn định. Tôi biết rằng một khi người đó tìm ra nguyên nhân, công việc họ phải làm, thì tình trạng bệnh sẽ được loại bỏ, và việc chữa khỏi sẽ vẫn còn miễn là người đó vẫn đi trên con đường mà họ phải đi.

J: Đây là căn chỉnh cuối cùng mà cô ấy muốn. Nó sẽ tạo điều kiện thuận lợi cho mọi thứ khác bây giờ, sự liên kết mục đích này. — Đây là một trong những điều là một phần của bước đột phá; một phần của những thử thách, sự phản bội, sự tan vỡ lòng tự trọng của cô ấy, nhưng bằng sự đồng ý của cô ấy để trở nên

nhạy cảm, đó là cách duy nhất. Đó là cách nó được thiết lập, để nó xảy ra trong cuộc đời này.

Thông điệp chia tay: Trở nên rất mạnh mẽ khi tin tưởng và biết rằng sứ mệnh bạn đã đồng ý hoàn thành là một phần của toàn thể vũ trụ và bạn có nhiều người đang làm việc với bạn trên tất cả các lĩnh vực.

****

CHỦ ĐỂ GIẾT NGƯỜI cũng là một khái niệm thú vị khi được nhìn ngắm với mọi cảm xúc được xóa bỏ. Trong cuốn sách Giữa cái chết và sự sống của tôi, chúng tôi đã nói về nhiều cách khác nhau để trả ơn cho một vụ giết người. Nó không bao giờ là, "Bạn đã giết tôi, vì vậy tôi sẽ giết bạn!" Điều đó chỉ giữ cho bánh xe nghiệp tiếp tục. Có một cách được gọi là "Cách mềm". Ví dụ: bạn có thể phải chăm sóc nạn nhân của mình trong kiếp sau. Bạn phải dành toàn bộ cuộc sống của mình cho chúng và bạn không thể tập trung vào việc của riêng bạn và mong muốn của bạn là gì. Chúng phải được đặt sang một bên trong khi mọi thứ tập trung vào người kia. Đây có thể là một đứa trẻ, một người khuyết tật, cha mẹ cần được chăm sóc, thậm chí có thể là một ông chủ khó tính. Nếu bạn đang ở trong tình huống như vậy, đây có thể là một cách nhìn khác. Nó không bao giờ có ý nghĩa trong cuộc sống hiện tại, nhưng khi bạn xem xét cuộc sống quá khứ, điều đó thật rõ ràng và chính đáng. Sau đây là một phần của buổi học mà tôi đã có với một người phụ nữ là một học viên chữa bệnh rất giỏi trong cuộc sống này, nhưng một người cũng gặp rất nhiều khó khăn với các mối quan hệ và sự ngược đãi của cha mẹ thời thơ ấu.

Monique đã trải qua hai kiếp sống trong quá khứ. Trong lần đầu tiên, cô bị giết khi còn là một cô gái trẻ mười tuổi bởi một đội quân xâm lược. Cô bị đâm vào bụng bởi một thanh kiếm. Trong kiếp thứ hai, cô là một người lính La Mã giết người. Anh lại chết như một chiến binh với một nhát kiếm xuyên bụng. Điều này giải thích cho các vấn đề về dạ dày dai dẳng hiện tại mà Monique mắc phải. Anh bước vào cuộc đời đó với tư cách là người lính để trải nghiệm khía cạnh khác. "Đó là một phần của việc học cách nhớ lại anh ta đã bị giết như thế nào trước đây và cảm giác lần này khi thực hiện vụ giết người." Anh không muốn sống một cuộc sống bạo lực, nhưng đó là những gì họ đã làm vào thời điểm đó. Anh ta đã học được bài học rằng thật sai lầm khi giết người như vậy và những người bị sát hại cũng đã học được một bài học. Họ biết họ sẽ trải qua điều đó trước khi họ đến. "Hơn cả một bài học. Để trải nghiệm những gì người kia cảm thấy và để bạn nhận ra rằng bạn không muốn điều đó ". Anh ấy đã tích lũy nghiệp vì những gì anh ấy đã làm với tư cách là một người lính. "Anh ấy đã không lắng nghe tiếng nói bên trong của mình rằng anh ấy không nên làm điều đó. Anh ta có thể đặt niềm kiêu hãnh của mình sang một bên và không làm điều đó. Anh ấy có thể đã đi một nơi khác, nhưng bạn thấy đấy, lúc đó các bậc cha mẹ nghĩ rằng đó là một vinh dự ". Bây giờ anh ta sẽ phải làm việc với nghiệp chướng. Tôi hỏi, "Với những người mà anh ta đã giết?"

M: Không, không nhất thiết là với những người anh ấy đã giết, mà là với những người đã bị giết theo cách đó. Vì vậy, có lẽ anh ta có thể là một bác sĩ, một người chữa bệnh, để chữa lành những người bị tổn thương khủng khiếp, hoặc mất một chân hoặc một con mắt. Vì vậy, anh ấy có thể giúp họ theo cách đó và xem người này đã phải chịu đựng như thế nào.

D: Vì vậy, nó không nhất thiết phải là cùng một người mà anh ta đã giết.

M: Không, chỉ ai đó thôi.

D: Một khi bạn học được một bài học, bạn có thể biến nó thành lợi thế và đi theo một con đường khác. Điều đó có ý nghĩa?

M: Đúng vậy. Còn cả một chặng đường dài kể từ vết gợn chiến tranh mà anh ấy đến.

D: Anh ấy quyết định làm gì khi quay lại? Anh ấy sẽ là một người giúp đỡ?

M: Anh ấy sẽ trở thành một người giúp đỡ, nhưng anh ấy cũng sẽ trở thành một người có những người thân yêu bị thương và thiệt mạng.

D: Mục đích của việc để những người thân yêu bị thương là gì?

M: Bởi vì anh ấy sẽ trải nghiệm những gì mà những người thân yêu đã trải qua về những người anh ấy đã giết.

D: Bạn luôn phải nhìn thấy cả hai mặt của mọi thứ, phải không? (Đúng)

Đây là một khái niệm thú vị sẽ xảy ra một cách tự nhiên trong thời chiến khi rất nhiều người bị giết. Sẽ rất khó khăn và mất một thời gian cực kỳ dài để trả thù cho từng nạn nhân. Vì vậy, các tình huống phải được lặp lại thay vào đó, và sự đền đáp sẽ là giúp đỡ những người khác đã từng ở trong những hoàn cảnh này như nạn nhân. Ngoài ra còn có trường hợp những người thân yêu bị tổn thương hoặc bị giết. Điều này luôn có vẻ bất công khi nhìn từ góc độ của kiếp sống hiện tại này. "Tại sao Chúa lại bất công như vậy? Tại sao người đó bị thương hoặc bị giết, ai là người tốt như vậy? " Bây giờ có lẽ chúng ta có thể nhìn nó từ quan điểm của những người khác có liên quan đến kịch bản. Nó không quan trọng nếu chúng ta nhớ cuộc sống nơi những sự kiện này đã xảy ra. Những gì xung quanh đến xung quanh!

Tất nhiên, trong công việc của mình, tôi nhận thấy rằng bạn có thể thoát khỏi bất kỳ nghiệp chướng nào còn sót lại bằng cách tha thứ cho những hành vi sai trái của người khác đối với bạn. Nhưng quan trọng hơn, bạn phải tha thứ cho chính mình. Nó luôn luôn mất hai. Luôn có hai mặt trong mọi câu chuyện. Không một trong những điều này dễ làm, nhưng nếu bạn muốn dừng bánh xe của nghiệp, chúng phải được thực hiện.

***

PHẦN HAI

VŨ TRỤ PHỨC TẠP TIẾP TỤC MỞ RỘNG

Sự khởi đầu của Trái Đất

Chương 20: TRỞ LẠI LÚC BẮT ĐẦU

NAOMI TÌM HIỂU CHÍNH MÌNH trong một môi trường xa lạ, xa lạ khi cô ấy đến hiện trường. Mặt đất đen kịt như than đá hoặc đá đen, và cô ấy đang đứng trên thềm trên cùng của một khối đá tương tự như Grand Canyon, nhìn những tảng đá đi xuống vực sâu. Khi cô nhìn về phía trên vực sâu thăm thẳm, không có thảm thực vật, chỉ có không khí xám xịt như mây xám. Tôi hỏi cô ấy có muốn đi xuống không. "Không, tôi chỉ cần đứng dựa vào tảng đá và nhìn ra ngoài. Trái đất không phải là đất, nó giống như đá obsidian được đắp lên rất tốt, nhưng tôi đang nhìn ra những đám mây xám xịt … nó giống như một làn sương xám. " Khi tôi yêu cầu cô ấy mô tả về bản thân, cô ấy nói rằng cô ấy không có cơ thể.

Điều này đã xảy ra rất nhiều lần mà nó không làm phiền tôi.

"Tôi nghĩ tôi giống đám mây hơn. Tôi đang dựa vào núi. Tôi chống lại người theo thuyết obsidian. Tôi cảm thấy như mình là một phần của sương mù. Có cảm giác như tôi giữ mọi thứ mát mẻ. Tôi giữ mọi thứ mát mẻ ".

D: Đó là công việc của bạn?

N: Vâng. Tôi giữ nó mát mẻ. Có nhiệt ở bên cạnh tôi, vì vậy tôi chỉ cần giữ cho nó mát mẻ.

D: Nhiệt lượng do đâu mà có?

N: Đến từ trung tâm nơi này. Nó giống như một kiểu núi lửa nhiệt. Tôi không phải là một phần của điều đó. Tôi chỉ đơn giản là một phần của sương mù.

Những ai đã quen thuộc với sách của tôi sẽ hiểu rằng không có gì đặc biệt khi cô ấy không có cơ thể và ở dạng khí rõ ràng. Tôi thấy rằng đây là một phần của vòng luân hồi mà chúng ta phải trải qua trước khi nhập vào cơ thể người. Những trường hợp này đã được báo cáo trong nhiều cuốn sách khác của tôi. Để giải thích nó theo nghĩa tuyến tính (ngay cả khi chúng ta đang học điều đó là không chính xác vì mọi thứ thực sự diễn ra đồng thời), trước tiên chúng ta ở thể khí, sau đó là một phần của đất và đá, sau đó là thực vật, động vật và linh hồn thiên nhiên trước chúng ta. sẵn sàng để thử hình dạng con người phức tạp hơn. Tất nhiên, chúng ta đang phát hiện ra rằng ba làn sóng tình nguyện viên đang bỏ

qua những yêu cầu này, nhưng họ là một nhóm đặc biệt không bị ràng buộc bởi cam kết về vòng luân hồi trên Trái đất.

D: Bạn là một phần của sương mù làm mát mặt đất, không khí hay cái gì?

N: Điều đó làm mát cả khu vực. Tôi phải giữ mọi chuyện thật bình tĩnh. Đó là một công việc rất lớn, nhưng nó rất dễ dàng.

D: Tôi nghĩ nó sẽ khó.

N: Không. Có điều gì đó khiến tôi buồn. Giữ mát khi có quá nhiều nhiệt. Nếu có quá nhiều nhiệt, nó sẽ phá hủy.

D: Vì vậy, điều đó có thể nguy hiểm nếu nhiệt tích tụ quá nhiều?

N: Vâng. Đây là công việc của tôi … chỉ là sương mù. Bởi vì nếu tôi không giữ cho nó mát mẻ, thì hành tinh sẽ nổ tung.

D: Có ai khác giúp bạn làm điều này không?

N: Vâng, tất cả đều là những người xứ sở sương mù. Đó là một nhóm.

D: Vì vậy, bạn tự gọi mình là "Người trong sương mù", và bạn đang giữ cho nó lạnh để hành tinh không bị nổ tung.

N: Có vì hành tinh này là mới. Nó mới được hình thành. Phần lõi của hành tinh là nóng, và nhiệm vụ của chúng ta là giữ sương mù. Và nó nguội đi để các dạng sống khác có thể xuất hiện.

D: Họ không thể đến nếu trời quá nóng?

N: Đúng vậy.

D: Vì vậy, công việc của bạn là giữ cho nó mát mẻ để cuối cùng sự sống sẽ hình thành?

N: Vâng, điều đó chính xác.

D: Bạn có thích những gì bạn đang làm?

N: Đó là điều tôi chọn làm. Tất cả chúng ta cùng nhau cố gắng vì đó là cách chúng ta đã chọn.

D: Bạn có nghĩa là bạn có thể đã chọn một cái gì đó khác?

N: Có, nhưng đây là một. Điều này khó thực hiện hơn. Người xứ sương mù có thể làm được điều này. Chỉ là việc giữ nhiệt thật tẻ nhạt.

D: Nhưng đây là một hành tinh mới?

N: Vâng, nó chỉ đang hình thành.

D: Nó không có bất kỳ thực vật hay sự sống nào trên đó?

N: Không. Nó chỉ có sức nóng được làm mát và bóng tối được làm mát từ sương mù.

D: Bạn đã ở đó khi nó được hình thành?

N: Vâng, tôi đã đồng ý trở thành một phần của nhóm ban đầu.

D: Bạn có quan sát hành tinh khi nó đang được hình thành không? (Có) Bạn có thể cho tôi biết điều đó như thế nào không?

N: Quả cầu ánh sáng đến và sau đó trở nên nóng hơn, và sau đó trở nên nóng hơn. Nó trở thành lửa. Xung quanh ngọn lửa hình thành các phân tử vật chất kết hợp với nhau và tạo thành hắc diện thạch. Màu đen hình thành xung quanh ngọn lửa. Ngọn lửa vẫn ở bên trong và tiếp tục xây dựng hành tinh, nhưng nó phải có sương mù để làm mát vật chất để vật chất tạo thành vật chất rắn.

D: Nếu nó cứ nóng dần lên thì nó sẽ bùng phát?

N: Vâng, nó sẽ không hình thành. Ánh sáng sẽ không tạo thành nhiệt nóng. Nhiệt sẽ không hình thành các phân tử để hình thành vật chất. Nó chỉ đơn giản là nhẹ.

D: Quả cầu ánh sáng ban đầu xuất phát từ đâu?

N: Nguồn. Nguồn phát ra quả cầu ánh sáng.

D: Khi đó quả cầu ánh sáng tự tỏa nhiệt và các phân tử tự tỏa ra?

N: Vâng, và sau đó những người khác nhau chọn – họ không phải là những người trong thuật ngữ của bạn – những người khác nhau với những năng lượng khác nhau sẽ hình thành xung quanh những gì cần thiết.

D: Mỗi người có công việc đặc biệt của riêng họ?

N: Vâng, điều đó chính xác.

D: Một số người trong số những người khác chọn để làm gì?

N: Một số người trong số họ đã chọn trở thành điểm ban đầu của ánh sáng. Là các điểm nhiệt xung quanh ánh sáng tạo thành cường độ dao động lớn hơn và lớn hơn khi cố gắng giãn nở nó thành nhiệt. Vào lửa ra khỏi vấn đề rút ra vấn đề. Những sinh vật năng lượng đã trở thành một phần của vấn đề. Và những con người, những sinh thể năng lượng, những người đã trở thành một phần của

khối rắn, của khối rắn màu đen. Và những sinh vật đã trở thành một phần của màn sương. Và có những sinh vật khác đang chờ đợi để trở thành một phần của sự hình thành khác sẽ xảy ra.

D: Những cái sẽ đến sau khi nó nguội đi?

N: Đúng.

D: Sau khi hành tinh được hình thành và nguội đi, những sinh vật khác có rời đi không?

N: Một số thì có. Một số thì không. Một số ở trong nhà. Một số trở thành các dạng sống khác. Mỗi người có lựa chọn về những gì họ có thể trở thành. Một số cần phải trở thành nguyên liệu thực vật. Một số trở thành những khía cạnh khác của không khí, những khía cạnh khác của nước, những khía cạnh khác của khoáng chất, những khía cạnh khác của những ẩn số mà hành tinh này không có.

D: Vì vậy, một số không rời đi ngay lập tức. Họ ở lại để giúp phát triển?

N: Vâng, điều đó chính xác.

D: Và bạn ở đó cho đến khi nó đủ nguội?

N: Vâng, cho đến khi có thể có nước trên hành tinh. Sau đó, tôi tự do đưa ra lựa chọn khác với cam kết của mình.

D: Họ phải có nước. Có phải vậy không?

N: Một số hành tinh thì có. Một số hành tinh thì không. Hành tinh này chọn có nước.

D: Vì vậy, không phải lúc nào nước cũng cần thiết cho sự hình thành của sự sống? (Không) Một số nơi sống bằng những thứ khác?

N: Vâng, điều đó chính xác. Nhiều loại.

D: Nhưng bạn không có bất cứ điều gì để làm với sự hình thành của nước?

N: Không, cũng không phải sự hình thành nước sẽ đi đâu. Tôi sẽ có thể chọn trở thành một phần của nước sẽ hình thành các dạng sống khác, nếu tôi chọn vào thời điểm đó.

D: Bạn phải đợi đến thời điểm đó để quyết định sau đó.

N: Vâng, điều đó chính xác.

D: Bạn đã luôn làm loại công việc này chưa?

N: Không. Tôi bị nhiệt. Tôi đã được nhẹ. Tôi đã đến từ Nguồn nhiều lần ở nhiều vùng miền khác nhau, nhiều hình thức khác nhau.

D: Khi hoàn thành công việc, bạn có quay lại Nguồn không?

N: Đôi khi, có. Đôi khi tôi đến những nơi khác trực tiếp.

D: Chỉ cần tiếp tục tiến bộ? (Đúng.) Tất cả điều này sẽ mất nhiều thời gian. (Vâng) Mặc dù tôi đã được nói rằng thời gian thực sự không tồn tại.

N: Đó chỉ là những gì người ta làm. Không đo lường.

Rõ ràng là điều này có thể diễn ra trong một thời gian dài không thể tưởng tượng được, vì vậy tôi đã cho cô ấy di chuyển trước khi cô ấy hoàn thành công

việc trở thành một phần của sương mù và hạ nhiệt hành tinh. “Bạn đang làm gì bây giờ?”

N: Bây giờ tôi đang trở thành một phần của một hồ bơi nước nằm trong một phần đá rất nhỏ có bóng râm. Nó là sự hình thành bắt đầu của hồ nước. Những sinh mệnh khác có thể đến với tôi và họ cũng có thể trở thành một phần của hồ bơi này. Hồ bơi này sẽ phát triển. Tập thể của nó bắt đầu như một sự sụt giảm. Tôi không phải là người ban đầu giảm. Tôi là một phần của sự hình thành nước.

D: Tôi đã tự hỏi nước đến từ đâu.

N: Nó đến từ sương mù, đọng thành giọt. Sau đó, nó tạo thành một hồ bơi.

D: Ban đầu nó chỉ là những vũng nhỏ?

N: Đúng vậy.

D: Bạn có nghĩ rằng nó sẽ phát triển lớn hơn?

N: Vâng, và các loài sương mù sắp hình thành các khối nước lớn hơn. Họ đang mang theo những sinh vật khác sẽ tạo thành các bộ phận của chuỗi nước mang lại đời sống thực vật và động vật trên hành tinh này.

D: Vậy thì nước phải có trước thì động thực vật mới phát triển được? (Có) Bạn có thích trở thành một phần của nước không?

N: Vâng, tôi thích cảm giác của nước. Nó thực sự không khác gì sương mù. Tất cả chỉ là, nhưng đó là một cảm giác tốt đẹp.

D: Không cái nào quan trọng hơn cái nào vì tất cả chúng đều có một phần để chơi.

N: Đúng vậy.

D: Có ai nói cho bạn biết phải làm gì không?

N: Không. Bạn biết đấy. Bạn đã được tạo dấu ấn của mình khi bước vào.

D: Dấu ấn của bạn cho bạn biết công việc của bạn sẽ như thế nào?

N: Vâng. Khi tôi trở thành sương mù, sau đó vào cuối thời kỳ sương mù, tôi đã lựa chọn trở thành giọt nước. Giọt rơi xuống vực. Bây giờ tôi có sự lựa chọn để trở thành một dạng động vật hoặc một dạng thực vật, hoặc một dạng không khí bay hơi.

D: Hãy tiến lên phía trước. Bạn quyết định làm gì tiếp theo?

N: Tôi quyết định trở thành không khí, không khí bay hơi. Tôi muốn đi vòng quanh hành tinh.

D: Lúc đầu, bạn đang tạo ra nước; bây giờ bạn đang làm nó bay hơi. (Có) Mục đích của sự bay hơi là gì?

N: Nó là để hình thành một bầu khí quyển xung quanh hành tinh.

D: Vì vậy, nó phải có một bầu khí quyển cũng như nước.

N: Có, hành tinh này có. Không phải tất cả các hành tinh đều phải như vậy. Có nhiều biến thể khác nhau. Mỗi cái phù hợp với nơi đó.

D: Bạn sẽ làm gì khi trở thành một phần của sự bay hơi?

N: Tôi tạo thành một lá chắn xung quanh hành tinh này mở rộng ra bên ngoài cho sự phát triển của hành tinh. Vì vậy, nó phục vụ như một rào cản đối với các sinh vật không khí khác có thể đi vào để ảnh hưởng đến không khí trên hành

tinh này. Các sinh thể không khí khác … khác … khác … bạn sẽ nói là khí … khí khác nhau.

D: Tôi hiểu ý bạn. Đây sẽ là những chất khí không có lợi cho những gì bạn đang cố gắng tạo ra ở đây?

N: Đúng vậy. Hành tinh này cần gì để hoạt động tối đa. Nó phải là sự kết hợp phù hợp của các vật liệu bay hơi đến từ hành tinh và một số đến từ hành tinh ngoài. Vì vậy, hỗn hợp được hình thành cho bầu khí quyển của hành tinh.

D: Và bạn là người giữ cho không khí sai loại vào?

N: Vâng, điều đó chính xác. Trên rào chắn bên ngoài giữa loại khí này và các loại không khí khác. Để giữ cho hàng rào bên ngoài được bảo vệ. Được che chắn là thuật ngữ thích hợp hơn từ ngôn ngữ có sẵn.

D: Ngôn ngữ luôn khó. (Có) Những công việc này nghe có vẻ như là những công việc rất quan trọng mà bạn đã có ngay từ đầu.

N: Những cái này không khác gì những cái khác.

D: Bạn làm gì sau khi bầu khí quyển đã được hình thành và phần của bạn trong đó đã hoàn thành?

N: Nhiệm vụ cụ thể này đã hoàn thành, vì vậy bây giờ tôi trở lại một nơi nghỉ ngơi.

D: Bạn không phải tiếp tục trong các hình thức khác?

N: Tôi có thể … Tôi có thể … Tôi đã chọn đến một nơi nghỉ ngơi. Nơi còn lại là nơi Ánh sáng.

D: Bạn có thể cho tôi biết về Ánh sáng được không?

N: Ánh sáng chỉ là một ánh sáng mà không có gì phải xảy ra. Chúng tôi chỉ đơn giản là Ánh sáng. Không có gì khác mà bạn bắt buộc phải làm hoặc hiện hữu hoặc ghi dấu ấn hoặc phát sinh từ Bản ngã. Đơn giản bạn là một với Tất cả, vì vậy có cảm giác hoàn thành.

D: Bạn có nghỉ ngơi trong một thời gian dài? (Đúng rồi đấy. Hãy di chuyển trước khi bạn quyết định rời khỏi nơi an nghỉ. Nhiệm vụ tiếp theo của bạn là gì?

N: Tôi đang ở trên dòng chảy đưa mọi thứ từ nơi này đến nơi khác. Tôi là một hiện tại. Nó tương tự như một dòng không khí, nhưng không phải là không khí. Bạn không có một lời nào, nhưng tôi có thể nói nó giống như một dòng điện kết hợp giữa điện và ánh sáng, không khí và suy nghĩ. Nó là một sự kết hợp.

D: Tôi đã nghĩ về những dòng chảy như gió.

N: Vâng, nó hoạt động theo kiểu tương tự, nhưng nó khác. Nó là sự trợ giúp của sự chuyển động của ý thức, của nhận thức. Nó là một dòng tiến hóa, đối với thuật ngữ của bạn. Nó là để hỗ trợ một thiên hà phát triển, vì vậy dòng điện phải chảy vào thiên hà và xung quanh tất cả các vùng chứa của thiên hà.

D: Tôi đang nghĩ bạn đang nói về gió trên hành tinh.

N: Không. Đây là thiên hà và vũ trụ cần sự hỗ trợ để di chuyển. Và dòng điện hỗ trợ di chuyển nó theo hướng mà nó mong muốn.

D: Nhưng bạn nói nó cũng là để giúp đỡ trong chuyển động trong ý thức? (Có) Ý thức mà nó di chuyển là gì?

N: Đó là chuyển sang ý thức tinh thần, vì thiếu một từ hay hơn, ý thức hòa hợp, ý thức tỉnh giác. Chính tình yêu là rung động.

D: Vì vậy, nó vẫn đang xử lý các thiên hà và các thiên thể lớn hơn vào thời điểm này?

N: Vâng. Nó là để cung cấp một mức độ kinh nghiệm khác nhau; một mức độ trải nghiệm rộng hơn cho thiên hà.

D: Ý bạn là gì về mức độ kinh nghiệm khác?

N: Trong thiên hà, tất cả các hành tinh, mọi sinh vật, mọi dạng suy nghĩ, mọi ý thức trong thiên hà đều có một cấp độ nhất định để khi thiên hà gần như hoàn chỉnh với cấp độ đó, thì sẽ có một dòng điện khác đưa vào để chuyển động có thể được thực hiện vượt ra ngoài rìa của chuyển động khác.

D: Đây là một phần của việc tạo ra những thứ khác? (Có) Loại thứ nào có thể được tạo ra theo cách này trong thiên hà?

N: Mọi thứ mà hình thức suy nghĩ mang lại. Bất cứ điều gì có vấn đề muốn đưa ra. Bất cứ điều gì có một vạch … nó là một vạch sáng có thể được hình thành. Nó giống như một ánh sáng có thể được chạm vào có thể hình thành. Nó có thể hình thành bất cứ thứ gì mà hình thức suy nghĩ mang lại.

D: Vậy những linh hồn khác như chính bạn là những người mang hình thức tư tưởng?

N: Vâng, điều đó chính xác.

D: Vậy họ có thể tạo ra bất cứ thứ gì họ muốn?

N: Đúng vậy. Tất cả những gì họ phải làm là chạm vào đường ánh sáng.

D: Không ai bảo họ phải làm gì?

N: Không. Họ đưa ý thức của thiên hà lên để những người khác có thể biết để làm điều này, nhưng nó phải được đưa vào cấp cao hơn trước khi họ có thể có được.

D: Còn việc tạo ra sự sống trên các hành tinh này thì sao? Bạn có bị làm sao với điều đó không?

N: Không. Tôi chỉ mang theo dòng điện. Tôi chỉ là hiện tại.

D: Bạn thích điều đó hơn?

N: Có vì tôi có thể xem thêm. Tôi có thể thấy cách phù hợp hơn với Tất cả.

D: Bạn có nghĩ rằng bằng cách xâm nhập vào cơ thể vật chất của thực vật hoặc động vật, bạn đã hạn chế tầm nhìn của mình?

N: Đó là một quan điểm khác. Nó không bao gồm tất cả như nó nằm trong thiên hà. Để có thể xem quang cảnh thiên hà trong phạm vi hoạt động của các hành tinh. Để xem mọi thứ khớp với nhau như thế nào trong một thiên hà và sau đó cách thiên hà đó kết nối với vũ trụ là điều thú vị hơn vào lúc này. Các quan điểm là khác nhau.

D: Cuối cùng thì bạn có ngừng trở thành hiện tại không? (Có) Điều gì xảy ra tại thời điểm đó?

N: Tôi có thể chọn một nơi khác để ở.

D: Có quá nhiều thứ để lựa chọn, phải không?

N: Vâng, có.

D: Điều tiếp theo mà bạn chọn làm là gì?

N: Tôi chọn đến một nơi học tập. Đó là một nơi mà tất cả mọi người đi … tất cả chúng sinh đi đến. Ai chọn thì vào đó khi cần tìm hiểu thêm … không có nguồn khác.

D: Kể cho tôi nghe về nơi đó.

N: Nó có mọi thứ mà chúng ta cần biết.

D: Bạn có biểu mẫu gì khi đến nơi học tập?

N: Chỉ là ý thức.

D: Đó là tất cả những gì về? Học hỏi và sáng tạo?

N: Vâng, đang phát triển. Bạn chỉ cần yêu cầu để học và nó được trao cho bạn. Bạn chỉ cần biết nó tự động.

D: Không có giáo viên?

N: Không. Nó được trao cho bạn … được trao cho ý thức của bạn.

D: Bạn thích học gì ở nơi này?

N: Tôi thích tìm hiểu về sự rộng lớn của những gì Nguồn đã tạo ra. Tôi đã học các bộ phận và mảnh ghép của thiên hà, vũ trụ, hành tinh và các dạng sống, nhưng tôi muốn tìm hiểu sự rộng lớn của toàn bộ sự sáng tạo, để tôi có thể vượt xa những gì tôi thấy bây giờ. Bởi vì cấp độ vũ trụ hiện tại của tôi bao gồm các thiên hà và hành tinh, và những thứ nhỏ – không phải nhỏ – mà là những gì vụn vặt, và vì vậy tôi muốn sự rộng lớn lớn hơn.

D: Bạn đã học được rằng có một cái gì đó lớn hơn?

N: Vâng, nó không bao giờ dừng lại. Mọi tạo vật đều mở rộng, vì vậy sự rộng lớn mà tôi nhận được trong bản thể của mình vào lúc này, sẽ có sự rộng lớn hơn được thừa nhận vào lúc khác.

D: Vậy có bao giờ bạn có thể học hết được không?

N: Bạn có thể quay lại Nguồn để nghỉ ngơi.

D: Và khi bạn ở đó, bạn có thể biết tất cả? (Có) Đó là một lượng lớn kiến thức. Bạn có dành nhiều thời gian tại nơi học tập không?

N: Vâng. Tôi muốn biết vào thời điểm này trong Mọi thời đại.

D: Và bạn đang hấp thụ tất cả những thông tin này?

N: Đúng vậy.

Điều này đi cùng với những gì TT đã nói nhiều lần, rằng bạn có tất cả kiến thức và tất cả các câu trả lời bên trong bạn. Bạn thực sự không cần phải tìm kiếm bên ngoài chính mình. Bạn có thể học cách khai thác phông thông tin đáng kinh ngạc này.

D: Bạn sẽ làm gì với tất cả những thông tin này sau khi bạn đã hấp thụ nó?

N: Tôi sẽ truyền nó cho những người khác, những nơi cần những phần khác của nó ở những nơi khác. Phải có sự sẵn lòng từ phía họ. Phải có sự cởi mở. Cũng phải có mức độ khả dụng của cơ quan tiếp nhận.

D: Vì vậy, bạn chỉ cần phát sóng nó ra?

N: Vâng, những sinh vật đang ở cấp độ thụ cảm để tạo ra hoặc để tiếp nhận hoặc truyền đi xa hơn, hãy nhặt lấy nó.

D: Nó giống như một ngọn hải đăng truyền nó đi khắp mọi nơi.

N: Đúng vậy.

D: Vì vậy, bạn không có mong muốn đi vào một cơ thể vật lý? (Không.) Điều đó sẽ hạn chế, phải không?

N: Nó sẽ không được giới hạn bởi vì tôi sẽ không biết giới hạn. Nhưng nó sẽ không phải là bề rộng mà tôi có thể tiếp cận vào lúc này.

D: Bạn có biết rằng bạn đang nói thông qua một con người, một cơ thể vật lý? (Tạm dừng) Bạn có biết rằng bạn đang giao tiếp với tôi không?

N: Tôi đang gửi chùm sáng cho hiện thể để chúng có thể gửi nó cho bạn.

D: Bạn không ở trong bản thể này mà bạn đang nói qua?

N: Không. Nó giống như các tháp truyền dẫn của bạn cho hệ thống điện thoại hoặc hệ thống vô tuyến của bạn … sóng của bạn. Nó trực tiếp đến hiện hữu này.

D: Tôi thấy rằng cách duy nhất chúng ta có thể thực hiện giao tiếp này là khi tôi đưa họ vào trạng thái ý thức này. Sau đó, họ tiếp thu.

N: Vâng, điều đó chính xác. Một thể chất không thể giữ được mức độ.

D: Tại sao bạn lại chọn đi qua cô ấy hôm nay?

N: Cô ấy sẵn sàng nhận thông tin.

D: Tất nhiên, với khối lượng thông tin mà bạn có, chúng tôi không muốn làm quá tải hệ thống của cô ấy.

N: Đúng vậy. Cô ấy có xu hướng quá tải. Chúng tôi không muốn điều đó.

D: Vì vậy, bạn nghĩ rằng đã đến lúc để cô ấy biết nhiều hơn và có thêm thông tin?

N: Vâng, phương tiện đã sẵn sàng. Các đường truyền đã được kết nối. Cô ấy sẽ trở thành một người truyền tin, một người truyền tin cho con người. Nó sẽ không quan trọng những gì cô ấy làm dưới hình thức. Việc truyền bệnh sẽ thông qua cô ấy.

D: Vì vậy, cô ấy có thể đi về cuộc sống bình thường của mình?

N: Đúng vậy. Nó đi qua cô ấy như thể nó là một phương tiện xung quanh bầu khí quyển. Phương tiện này tương tự như hành tinh Trái đất ở chỗ có rung động và ma trận và khí quyển, và tất cả các loại xung quanh Trái đất cung cấp năng lượng truyền tải.

D: Bạn muốn cô ấy truyền tải chỉ bằng cách là gì?

N: Vâng, điều đó chính xác. Cô ấy truyền nó chỉ qua bản chất của bản thân, bản chất của thể chất, bản chất của bầu không khí xung quanh thể chất.

D: Vì vậy, cô ấy không cần phải viết nó hoặc nói về nó?

N: Cô ấy không cần phải làm vậy. Cô ấy có thể nếu cô ấy chọn, nhưng nó sẽ được truyền đi vì mức độ truyền tải đến mức nhiều người không thể hiểu được lời nói này hoặc chữ viết. — Đây là con đường đã chọn của cô ấy, để trở thành

một ngọn hải đăng. Cô ấy giống như một tháp điều chỉnh tinh chỉnh hành tinh, những hành tinh trên đó, trong đó và xung quanh nó.

D: Có những sinh vật khác trên Trái đất đang làm điều tương tự không? (Có) Họ có biết về nó không?

N: Một số là. Rất ít. Hầu hết trong số họ, không.

D: Đó là một trong những điều cô ấy muốn biết. Mục đích của cô ấy là gì? Cô ấy ở đây trên Trái đất để làm gì?

N: Cô ấy là một thiết bị điều chỉnh truyền. Cô ấy đang làm điều này như một thiết bị. Cô ấy tinh chỉnh thể chất, bầu không khí xung quanh thể chất. Và những cơ thể khác hoặc những từ được sử dụng trên hành tinh này, thể chất, tinh thần, thể vía và linh hồn. Đó là sự lựa chọn của cô ấy. Cô ấy tiếp tục phục vụ như một thiết bị miễn là cô ấy còn trong cơ thể. Cô ấy đã ở thiết bị này trong suốt cuộc đời của mình. Cô ấy được đặt ở nhiều nơi khác nhau để việc truyền tải có thể được hòa hợp, được gửi đến nhiều nơi khác nhau để việc truyền tải sẽ được "amped".

Cô ấy giống như một trong những người tình nguyện thuộc Làn sóng thứ hai. Chúng được mô tả như đèn hiệu, máy phát, máy phát điện và kênh truyền năng lượng tích cực cho người khác. (Xem cuốn sách Ba làn sóng tình nguyện của tôi để biết thêm thông tin.)

D: Bạn đã từng nói với tôi rằng ở bất cứ đâu chúng ta đi, chúng ta đều để lại một phần năng lượng.

N: Vâng. Theo thuật ngữ của bạn, nó không phải là năng lượng. Nó là sự kết hợp của những thứ có thể đốt cháy và mang lại nhiều hơn những gì sẽ được tạo ra. Bạn gọi nó là "năng lượng" trong thuật ngữ của hành tinh này. Nó có thể được gọi là "năng lượng", nhưng nó còn tinh tế hơn thế. Nó là một sự suy giảm tốt hơn, một đường truyền tốt hơn giúp làm cho mọi thứ xung quanh nó trở nên mịn hơn và cho phép nhiều ánh sáng hơn.

D: Mục đích của việc làm này vào thời điểm này trong lịch sử Trái đất là gì?

N: Để Trái đất có thể mang lại một cấp độ cao hơn trong quá trình tiến hóa của nó và loại bỏ các vật thể hoặc năng lượng nặng hơn, tối hơn, đặc hơn, ít ánh sáng hơn; bất cứ điều gì bạn muốn gọi chúng, những tinh chất đang giữ hành tinh trở lại.

D: Vậy đó là những cái đang rời đi?

N: Vâng, điều đó chính xác.

D: Vì vậy, bạn có thể có nhiều ánh sáng hơn, nhiều kiến thức hơn và nhiều thông tin hơn?

N: Vâng, điều đó chính xác. Nhiều hộp số đi vào có thể tinh chỉnh nó với tốc độ lớn hơn … tốc độ nhanh hơn.

D: Có nhiều người đến làm việc này bây giờ không?

N: Đúng, chính xác, có. Họ đang làm điều đó thông qua tiếng cười của họ, thông qua trò chơi của họ, thông qua âm nhạc của họ, thông qua các phương pháp tồn tại ít cấu trúc hơn.

D: Nhưng họ đang làm điều đó mà không nhận ra.

N: Vâng. Có nhiều người biết, nhưng cũng có nhiều người không thể biết vì họ đang ở đâu. Bởi vì nếu nó được biết, thì những sinh vật xung quanh họ sẽ cố gắng đóng nó lại.

D: Có nên khuyên cô ấy không nên nói về điều này không?

N: Cô ấy sẽ biết khi nào và cô ấy sẽ biết khi nào thì không. Hầu hết những sinh mệnh mà cô ấy đang ở hiện tại, cô ấy không thể nói về điều này. Họ sẽ không hiểu. Có những sinh vật đen tối hơn, dày đặc hơn sẽ thực hiện những nỗ lực đáng kể để ngăn chặn sự truyền tải.

D: Đây là lý do tại sao hầu hết mọi người đang làm điều đó trong bí mật?

N: Đúng vậy. Theo thuật ngữ của hành tinh này, chúng xuất hiện như thể chúng là những kẻ cô độc, và trên thực tế, chúng là ánh sáng. Chúng đến từ Nguồn trong quá trình truyền trực tiếp và theo thuật ngữ của bạn, sẽ là "điện áp cao".

D: Nhưng tất cả mọi người đều đến từ Nguồn, phải không?

N: Vâng. Tuy nhiên, có những người tự do sẽ không sẵn lòng bên trong Bản ngã để phát ra nhiều ánh sáng hơn.

D: Vì vậy, tất cả là tùy thuộc vào ý chí tự do của cá nhân?

N: Vâng, trên hành tinh này.

D: Và một số trong số họ đã từ chối. (Vâng) Tôi đã rất ngạc nhiên khi được sống lại khi tạo ra thế giới. Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ trở lại cuộc sống bình thường trong quá khứ. (Cười)

N: Điều này là bình thường đối với chúng ta.

D: Điều đó xảy ra ngày càng nhiều khi tôi làm việc với mọi người. Họ đi về bất ngờ. (Có) Đây là thời điểm trên thế giới ngay bây giờ, tôi đoán vậy.

N: Vâng, và nó là một phần trong quá trình tiến hóa của bạn.

D: Sự tiến hóa của tôi?

N: Vâng, điều đó chính xác vì bạn là người truyền Nguồn.

D: Một kiểu khác với cô ấy.

N: Vâng, điều đó là chính xác.

D: Tôi biết thông tin tôi nhận được rất, rất khác so với khi tôi mới bắt đầu.

N: Vâng, điều đó là chính xác, và điều đó sẽ tiếp tục.

D: Tuy nhiên, tôi luôn nói rằng bạn sẽ không cho chúng tôi nhiều hơn những gì chúng tôi có thể xử lý.

N: Đúng vậy.

D: Và tôi sẽ tiếp tục cống hiến nó cho thế giới?

N: Đúng vậy, bạn đã tạo ra phần lớn việc kích hoạt, đánh lửa, kích hoạt, tiến hóa của các linh hồn cũng như bản thể hành tinh.

D: Công việc sẽ tiếp tục phát triển chứ?

Thông điệp chia tay: Cô ấy phải duy trì cái tôi để cái tôi luôn ý thức về cái tôi. Và không cho phép Bản thân bị giám sát, bị vượt qua, bị thao túng hoặc được

sử dụng theo bất kỳ cách nào khác ngoài một sinh vật sẽ đi bên cạnh cô ấy. Và chúng tôi luôn ở bên cô ấy.

D: Tôi gọi bạn là tiềm thức. Bạn đã nói rằng bạn không quan tâm tôi gọi bạn là gì. (Cười)

N: Đúng vậy. Chúng tôi biết bản thân cần những cái tên để kết nối.

D: Nhưng tôi không phải gọi cho bạn hôm nay vì bạn đã ở đây.

N: Đúng vậy. Chúng tôi luôn ở đây.

***

Chương 21: “VIỆC TINH CHỈNH”

ELLA THẬT THU HÚT để vào cảnh mà cô ấy thậm chí còn không đợi cho đến khi tôi kết thúc phần giới thiệu. Cô ấy ngay lập tức đi bộ qua những khu vườn phi thường đầy hoa đẹp. Có những con chim đầy màu sắc trên cây. Sau đó cô nhìn thấy một tòa nhà kiểu La Mã mà cô biết đó là một thư viện khổng lồ. “Một phần của nó là thư viện và ồ, bạn có thể làm mọi thứ ở đó.” Nơi đó dường như rất quen thuộc và cô biết mình đã từng đến đó. Cô ấy háo hức đi lên bậc thềm và bước vào tòa nhà. “Một người bạn của tôi đang mở cửa. Người mà tôi đã biết mãi mãi Anh ấy rất hiểu biết ”.

D: Anh ấy có biết tại sao bạn đến không?

E: Anh ấy dường như luôn biết mọi thứ về tôi. Anh ấy rất tốt bụng và lịch thiệp. Tôi nghĩ anh ấy đang đợi tôi.

D: Có cái gì đó ở đó mà bạn đến để xem?

E: Tôi đến để thảo luận. – Có vẻ như bối cảnh bây giờ đã được thay đổi. Tôi đang ở trong sự hiện diện của "mười hai của tôi." Hội đồng của tôi. Có ba ở dưới, bảy ở giữa và hai ở trên. Họ ngồi và tôi ở trước mặt họ. Bạn tôi ở bên trái và khuyến khích tôi phát biểu trước hội đồng.

D: Có mười hai người bao gồm bạn của bạn hay anh ta là riêng biệt?

E: Anh ấy riêng biệt.

D: Anh ấy đang khuyến khích bạn nói chuyện với hội đồng? (Có) Bạn muốn nói về điều gì?

E: Ồ, có nhiều thứ quá. Thật nhiều thứ. Tôi có cơ hội làm việc với ai? Tôi cảm thấy như thể tôi sẽ làm việc với những người không được sinh ra ở đây trên hành tinh này. Tôi đang phát triển các mối quan hệ và mối quan hệ với những người khác … tìm kiếm thêm kiến thức về điều đó. — Dưới đây là ba điểm. Có bảy ở giữa và hai ở trên. Khi tôi đang nhìn vào hội đồng, người đứng đầu bên trái vừa mở miệng và một tia sáng phát ra. Có gì đó đang xảy ra.

D: Nhưng bạn đang hỏi họ xem bạn đang làm việc với ai, hay bạn phải làm việc với ai?

E: Tôi nghĩ đó là người mà tôi có cơ hội làm việc cùng. Tôi tin vào cuộc sống hiện tại của mình. — Khi họ mở miệng, giống như mọi thứ sẽ xảy ra. Giống như một cánh cửa đang được mở ra.

D: Vậy ý bạn là họ không cần phải giao tiếp với bạn?

E: Những cái dưới đây tôi có thể hiểu được. Những người ở giữa, tôi thực sự không thể hiểu họ đang nói gì. Và những người ở trên cùng giao tiếp theo những cách khác nhau mà tôi không hiểu. Ba người dưới đây ở bên tôi hầu hết

thời gian. Tôi đứng trước hội đồng để … giống như tôi xin phép để làm những việc khác nhau. Và họ thảo luận và suy nghĩ về nó hoặc tư vấn về nó, nhưng đây là hội đồng của tôi.

D: Bạn đã nói ba người ở phía dưới ở bên bạn hầu hết thời gian. Ý bạn là gì, hướng dẫn hoặc những gì?

E: Tôi không thể nói. Tôi chỉ biết chúng là năng lượng. Tôi không thể biết họ là gì, nhưng người ở giữa trong ba người giao tiếp với tôi theo những cách mà tôi có thể hiểu nhất. Nó giống như điện.

D: Khi nào anh ấy giao tiếp? Trong khi bạn đang ngủ hay sao?

E: Tôi nghĩ bất cứ lúc nào.

D: Bạn nói rằng bạn muốn biết về những người bạn sẽ làm việc cùng?

E: Đúng vậy. Những cái mà nó đã được mở ra mà tôi có thể làm việc với. — Tôi đã có quyền. Chỉ là tôi không nhận ra và tin tưởng vào bản thân để biết được điều này.

D: Chà, khi bạn ở trong cơ thể con người, bạn nhận thức mọi thứ theo một cách khác.

E: Đúng vậy. Và tôi đã biết điều này và họ mỉm cười. (Cười) Họ đang giao tiếp tình yêu. – Bây giờ tôi đang được đưa đi đâu đó.

D: Ai đang đưa bạn đi?

E: Tôi không biết. Nó giống như tôi đang bị hất ngược một chút về phía sau và sang phải.

D: Để xem anh ấy đưa bạn đi đâu.

E: Tôi đang ở một nơi nhưng tôi không biết mình đang đứng ở đâu. Tôi thậm chí không biết liệu mình có đang đứng hay không, nhưng tôi đang nhìn vào nơi tôi sẽ làm việc. – Tôi đang nhìn thấy nhiều hành tinh khác nhau. Tôi đang nhìn thấy nhiều hệ thống sao khác nhau. Nó khá rộng lớn. — Tôi đang được hiển thị điều này để tôi có thể nhớ, nhưng tôi đã biết điều này. Đó là một số hành tinh khác nhau. Đó là một hệ thống hai sao … một sao đôi và các hành tinh xung quanh chúng. Đó không phải là nơi duy nhất, nhưng đó chủ yếu là những gì tôi tập trung vào. Hấp dẫn. Ồ, có rất nhiều sinh vật khác nhau. Một số chỉ đang được nở.

D: Nở? Ý bạn là vừa mới hình thành hay sao?

E: Đúng vậy. Vừa mới bắt đầu … vừa mới bắt đầu. Tôi đang nhìn thấy những dạng sống nhỏ nhỏ khác nhau.

D: Những dạng sống này ở đâu?

E: Trên các hành tinh khác nhau. Các hành tinh khác nhau có các dạng sống khác nhau. Có rất nhiều để theo dõi. Có rất nhiều để giúp đỡ. Có rất nhiều để xem và sau đó chúng tôi giới thiệu đến những nơi khác nhau. Chúng tôi làm thí nghiệm. Chúng tôi xem xét và xem những gì có thể hoạt động, và sau đó chúng tôi đưa nó vào bầu khí quyển và đưa nó vào cơ thể hành tinh cụ thể đó … với sự cho phép của cơ thể. Cơ thể hành tinh là một phần của quá trình này. Đó là một động lực tổng thể.

D: Vậy ý bạn là bản thân hành tinh phải cho phép các dạng sống khác nhau mà nó chấp nhận sống trên đó?

E: Vâng, và hệ thống mặt trời cũng là một phần trong số đó.

D: Các hệ mặt trời phải cho phép hay chỉ hành tinh?

E: Mọi người phải đồng ý.

D: Nhưng bạn nói có nhiều dạng sống khác nhau?

E: Vâng, và tôi đang làm việc với nhiều loại khác nhau để thực hiện công việc này. Có một số con trông giống như những con nhện rất kỳ dị nhưng lại rất giỏi toán học. Có một số … ồ, nó gần giống như cảnh quán bar trong Chiến tranh giữa các vì sao. (Cười)

D: Nhưng mọi thứ đều sống động. Nó không nhất thiết phải có các hình thức giống nhau, phải không?

E: Ồ, không, không.

D: Bất cứ thứ gì có thể thích ứng với bầu không khí đó?

E: Đúng vậy. Nhưng những người đang làm việc trên nó là thủ công hoặc nhiều đồ thủ công. Nhưng có một điểm đặc biệt là nơi chúng ta đến và chúng ta nhìn, chúng ta tính toán và chúng ta thử nghiệm những gì sẽ hoạt động trên hành tinh đó. Và những dạng khác nhau có thể và sẽ phát triển dựa trên các thí nghiệm của chúng ta trên các hành tinh khác. Và tất cả chúng ta trên tàu đều đồng ý. Chúng tôi thử những thứ khác nhau. Chúng tôi có nhiều cách tiếp cận khác nhau bởi vì chúng tôi có nền tảng khác nhau.

D: Tất cả điều này được thực hiện trên con tàu không gian này?

E: Vâng, chúng tôi có nhiều con tàu không gian khác nhau, nhưng con tàu này chúng tôi đặc biệt thích. Có một ở giữa và sau đó có bảy xung quanh. Đây là một kích thước khá tốt. Chúng ta có thể làm hầu hết mọi thứ trong đó, mặc dù đôi khi khi chúng ta đi xuống hành tinh, chúng ta đang ở trong một thủ công nhỏ hơn. Hoặc đôi khi chúng ta chỉ chiếm một phần hiểu biết của chúng ta hoặc sự tồn tại của chúng ta ở dưới đó … chỉ là một phần ý thức của chúng ta.

D: Vì vậy, bạn không cần phải mất tất cả các ý thức?

E: Không, chỉ là một phần của ý thức để đi xuống hành tinh và xem nó. Bạn có thể đi theo cách đó chỉ bằng ý thức của mình, hoặc bạn có thể mang theo mọi thứ bên mình. Nhạc cụ của bạn hoặc những gì bạn có trong nghề. Bạn có thể làm theo một trong hai cách hoặc bạn có thể làm theo cả hai cách. Nó thực sự không quan trọng. Bất cứ điều gì là cần thiết. Có rất nhiều người trong chúng ta. Đó là cả một lữ đoàn của chúng tôi. Chúng tôi có nhiều cái khác nhau từ nhiều nền tảng khác nhau và chúng tôi ở đây để mở rộng ánh sáng. Đó là những gì chúng ta đang làm. Chúng tôi đang mở rộng ánh sáng. Chúng ta đang đi vào những phần của một thế giới chưa biết, nhưng dựa trên nền tảng và kiến thức chuyên môn của chúng ta … tất cả chúng ta cùng nhau giúp đỡ nhau để thêm sự sống dưới nhiều dạng khác nhau trên các hành tinh khác nhau.

D: Nhưng bạn không sống trên những hành tinh này? Bạn sống trên tàu vũ trụ?

E: Đúng vậy. Đó không phải là nơi tôi đến, nhưng đây là công việc của tôi và những gì tôi thích làm. Và tôi tận hưởng tình bạn thân thiết với tất cả họ. Có một con trông giống như … con gần nhất sẽ là một con bọ ngựa đang cầu nguyện. Vừa rất uy nghiêm, rất già dặn, rất hiểu biết. Chỉ là một nguồn kiến thức và thông tin đáng kinh ngạc.

D: Những sinh mệnh này đều khác nhau và có những công việc khác nhau?

E: Có, nhưng tất cả chúng ta đều quy ước. Tất cả chúng tôi làm việc cùng nhau.

Tôi hỏi cô ấy cảm nhận về cơ thể mình như thế nào. “Tôi có thể là bất cứ điều gì tôi muốn.”

D: Bạn có khả năng thay đổi hình thức không? (Có) Làm một số người khác?

E: Tôi không biết. Mỗi người đều khác nhau, nhưng vâng, tôi có thể là những gì tôi muốn. Có một điều mà tôi đặc biệt thích thú. Tôi đoán bạn sẽ gọi nó là một chiếc áo choàng dài; nó có nhiều màu sắc lấp lánh khác nhau, nhưng đó là những năng lượng. Có một lý do và mục đích đằng sau đó. Đó là những năng lượng khác nhau. Bạn không cần phải có một cơ thể. Bạn chỉ có thể là một ý thức nếu bạn muốn.

D: Làm thế nào để bạn nhìn nhận bản thân trong hình thức bình thường của bạn nếu bạn không thay đổi thành một cái gì đó?

E: Tôi tương đối cao, mảnh mai, không giống gì cơ thể Trái đất của tôi. Tôi muốn trải nghiệm điều đó và thấy sự khác biệt. Thực sự cao. — Bạn có thể là những gì bạn muốn trở thành.

D: Vì vậy, đây không phải là nhà của bạn, nhưng đây là nơi làm việc của bạn?

E: Có vì nó mang lại cho tôi niềm vui. Nhưng tôi về thăm nhà. Đó là trong một không gian khác. Nó khá khác biệt. Bạn đi qua một cánh cổng để — ồ, bạn sẽ nói như thế nào? —Các đường cao tốc năng lượng khác nhau. Bạn có thể làm theo cách đó hoặc bạn có thể chỉ cần suy nghĩ và ở đây.

D: Tôi đã tự hỏi liệu có mất nhiều thời gian để đến hành tinh quê hương của bạn không.

E: Tức thời. Trên thực tế, bạn có thể ở cả hai nơi cùng một lúc. Bạn có thể ở nhiều nơi. Và bạn biết chính mình, và bạn đi giữa những con người khác nhau của mình, bất cứ điều gì mang lại cho bạn niềm vui. Nhưng bạn có thể được gọi đến những nơi khác nhau bởi những người khác nhau. Năng lượng gọi bạn trở lại. Nhưng bạn vẫn có thể ở nơi bạn đang ở và một phần năng lượng của bạn sẽ quay trở lại để giải quyết bất cứ điều gì, để giao tiếp, trở thành một phần của cuộc sống đó. Có rất nhiều khả năng, nhưng điều đó mang lại cho tôi niềm vui.

Tình bạn thân thiết, có rất nhiều người trong chúng ta, nhưng có những người đã thông thạo hơn, tiến bộ hơn. Già hơn — không già — nhiều kinh nghiệm hơn. Có những cái mạo hiểm hơn những cái khác. Một số đã làm điều này trong nhiều năm. Tôi tương đối mới với điều này.

D: Ngay cả những người đã ở đó trong nhiều năm vẫn thích những gì họ đang làm?

E: Có, họ có. Nếu không họ sẽ ở một nơi khác. Họ có thể đi bất cứ đâu họ muốn.

D: Đây có phải là công việc chính mà bạn đang làm bây giờ không?

E: Dựa trên lý lịch của tôi, dựa trên những nơi tôi đã đến. Tôi mang đến kinh nghiệm, cảm xúc, và sau đó khi các dạng sống đạt đến điểm mà chúng có thể kết hợp điều đó, thì tôi cho rằng đó là chuyên môn của tôi, truyền cảm xúc. Nhiều như chúng ta có ở đây trên Trái đất. Tất cả chúng ta đều là sự kết hợp của rất nhiều biến thể khác nhau. Và vì vậy, dựa trên kiến thức nền tảng của mình, tôi sẽ lấy kiến thức đó và thảo luận với các đồng nghiệp của mình vì họ muốn có những dạng sống trải qua nhiều cung bậc cảm xúc hơn những gì họ đã trải qua. Và họ thấy đó là một thuyết nhị nguyên. Nó có thể rất khó, nhưng nó có thể rất bổ ích.

D: Vậy một số sinh vật trên nghề không trải qua cảm xúc?

E: Không đến mức chúng ta … không có cảm xúc trọn vẹn, không.

D: Tại sao bạn có nền tảng đó, cảm xúc của cảm xúc?

E: Bởi vì tôi đã ở trên Trái đất. Tôi đã trải nghiệm Trái đất.

D: Đó là cảm xúc đến từ đâu? Đôi mắt. Chà, phần này của sợi DNA của tôi … đó là một phần hiểu biết của tôi. Đó là một phần trong quá trình viết mã và giải mã

của tôi. Đó là một phần của cách tôi đã thay đổi. Việc mã hóa của tôi đã thay đổi và chúng tôi kết hợp các mã hóa khác nhau của mình vào các dạng sống khác nhau. Chúng tôi lấy các sợi từ các nhóm khác nhau của các đồng nghiệp của tôi. Chúng tôi hiểu rõ … cách dễ nhất để giải thích nó là viết mã. Tôi hiểu nó không chỉ là DNA – một quá trình mã hóa. Và chúng tôi tiếp nhận một phần của điều đó và chúng tôi trộn các biến thể và sau đó đưa chúng vào các dạng sống trên các hành tinh khác nhau, những người đã đạt đến một giai đoạn nhất định.

D: Vậy ý bạn là bạn không có cảm xúc trước khi mang các cơ thể trên Trái đất?

E: Tôi có cảm xúc, nhưng gần như không có phạm vi. – Tôi thấy một người hâm mộ. Và bạn mở toàn bộ chiếc quạt lên, và trong mỗi nếp gấp của chiếc quạt bạn lại có một cảm xúc khác nhau. Và trên một số hành tinh, quạt chỉ mở một chút, và trên các hành tinh khác, quạt chỉ mở một phần tư hoặc một nửa hoặc ba phần tư. Nhưng ở đây trên Trái đất, nó đã được mở ra — không phải toàn bộ chiều rộng của chiếc quạt, nhưng khá cởi mở — và chúng tôi có tất cả những cảm xúc khác nhau mà chúng tôi, khi sống ở đây, phải vượt qua. Chúng ta học những năng lượng đó và chúng ta học cách khai thác những năng lượng đó, và chúng ta học cách kiểm soát những năng lượng đó. Và không phải cho đến khi chúng ta học cách khai thác hoặc kiểm soát, chúng ta ít nhiều đã tốt nghiệp để tiếp tục.

Người ta nói rằng những điều chính mà chúng ta đến trường Trái đất để học là cảm xúc và những giới hạn. Đó là điều khiến đây trở thành hành tinh thách thức nhất trong vũ trụ của chúng ta.

D: Bởi vì cảm xúc rất phức tạp trên Trái đất, phải không?

E: Ồ, vô cùng … vô cùng. – Đồng nghiệp của tôi đến từ đâu, họ có một số cảm xúc, nhưng không đầy đủ … không hiểu lắm. Có sự hoang mang. Họ thấy mọi thứ đã xảy ra ở đây. Họ nhìn thấy mọi thứ đang diễn ra ở khắp mọi nơi. Bạn chỉ cần tập trung sự chú ý của bạn và bạn có thể nhìn thấy nó. Bạn có thể cảm thấy nó. Bạn có thể biết nó.

D: Bạn nói rằng họ không có đầy đủ các cảm xúc, nhưng những cảm xúc cơ bản mà hầu hết mọi người sẽ có là gì?

E: Họ sẽ hiểu tình yêu và sự giận dữ … tình yêu đối với đồng loại, tình yêu đối với gia đình, và sự tức giận trong … Tôi đang nghĩ đến một "loài bò sát" … hiểu biết về tình yêu và rất nhanh chóng tức giận. Nó có thể là cả hai nhưng không có sự suy thoái của các dạng từ bi cao hơn, các dạng cao hơn của nhiều cảm xúc cùng một lúc. Chúng ta trên Trái đất có thể tức giận, buồn bã, hạnh phúc, vui mừng, hân hoan và độc hại cùng một lúc. Và điều đó thật kỳ lạ đối với họ bởi vì họ chủ yếu sống trong một cảm xúc chứ không phải nhiều cảm xúc cùng một lúc.

D: Vì con người là sinh vật rất phức tạp.

E: Vâng, và nó có thể rất khó, nhưng nó cũng có thể rất phấn khích … hoàn toàn phấn khởi khi được ở đây.

D: Nếu những sinh mệnh đó có hai cảm xúc cơ bản đó, đó là những cảm xúc rất mạnh.

E: Họ có những cảm xúc như ghen tị, mặc dù họ coi đó như một căn bệnh tâm thần. Họ cũng hiểu nhiều hơn về sự thống nhất ở chỗ tất cả chúng ta là một, và họ trải nghiệm sự hợp nhất đó. Ở đây trên Trái đất, chúng ta đã trải qua một giai đoạn dài của cảm giác như thể chúng ta đang tách biệt. Và chúng tôi đã học được nhiều điều trong khoảng thời gian này bằng cách nhìn nhận cuộc sống theo cách đó.

D: Điều đó có nghĩa là con người bạn, trên chiếc máy đó, đang tồn tại cùng lúc với con người trên Trái đất này mà tôi đang nói chuyện? Bạn có hiểu những gì tôi đang nói về? (Có) Bởi vì bạn biết bạn đang nói thông qua một con người. (Có) Bạn có đang tồn tại cùng một lúc hay không? (Có) Vậy là bạn đang tồn tại trên tàu vũ trụ cùng lúc bạn đang nói chuyện với Ella? (Có) Bạn có thể giải thích điều đó xảy ra như thế nào không?

E: Các phần khác nhau của ý thức.

D: Vậy điều này có nghĩa là Ella đã có tiền kiếp khác trên Trái đất? (Vâng, vâng.) Cảm xúc mà cô ấy trải qua trong những cuộc đời đó được chuyển lại cho bạn? (Có) Vì vậy, bạn không thực sự phải sống cuộc sống? (Đúng.) Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Bạn đang tiếp nhận cảm xúc từ cô ấy bằng cách thẩm thấu hay gì đó?

E: Đúng. Đó là một trong những lý do cô ấy tham gia vào nghề. Cô ấy, như bạn nói "đã được tinh chỉnh", vì vậy mã của cô ấy được tải xuống và chuyển đồng thời cho những người khác.

D: Tất cả điều này được thực hiện trong phòng thí nghiệm hay gì đó?

E: Có nhiều cách khác nhau để làm điều đó.

D: Và ít nhiều được đưa vào cơ sở dữ liệu hay gì đó? Tôi đang cố gắng sử dụng các điều khoản của chúng tôi.

E: Giống như một chiếc máy tính, nếu bạn nghĩ về một ngân hàng máy tính lớn mà mọi người trong vũ trụ đều có thể truy cập được. Nếu họ muốn có thông tin đó, họ có thể có thông tin đó. Tất cả đều được chia sẻ. Tất cả là một.

D: Sau đó, phần cảm xúc đó được tải xuống những sinh vật khác trên hành tinh khác?

E: Nếu họ chọn, vâng.

D: Con người có ý chí tự do, vậy những người khác có ý chí tự do theo cách đó?

E: Vâng, tất nhiên.

Một trong những câu hỏi trong danh sách của Ella liên quan đến trải nghiệm xảy ra khi cô còn là một cô bé. Cô ấy đang ở trên chiếc xe mà mẹ cô ấy đang lái, và cô ấy nhìn thấy một con tàu vũ trụ khổng lồ. Tôi hỏi liệu họ có thể cho cô ấy biết về trải nghiệm đó không.

E:Vâng. (Thích thú.) Thực ra đó là một nghề nhỏ hơn. Cô ấy nghĩ rằng nó lớn.

D: Cô ấy là một cô gái nhỏ, vì vậy có lẽ đó là lý do tại sao mọi thứ trông lớn hơn đối với cô ấy.

E: Điều này đúng. – Nó nhỏ so với những người khác mà chúng tôi có. Có những người khác dường như rộng lớn theo tiêu chuẩn của con người.

D: Tôi đã nghe nói rằng một số lớn như một thành phố.

E: Ồ, lớn hơn … lớn hơn.

D: Cô ấy có thực sự nhìn thấy điều này khi cô ấy ở trong xe hơi với mẹ cô ấy không?

E: Vâng, cô ấy đã làm.

D: Mẹ cô ấy cũng nhìn thấy nó. (Có.) Có điều gì khác xảy ra vào ngày hôm đó không? (Có.) Bạn có thể nói cho cô ấy biết về nó không?

E: Tôi đang cố cho cô ấy xem những gì cô ấy muốn xem. — Chỉ một phút thôi — Cô ấy đã nhìn thấy nội thất của tác phẩm. Có nhiều ngăn khác nhau – bạn có thể nói là các phòng – các chức năng khác nhau dành cho các bộ phận và nhiều nhà khoa học khác nhau trên tàu. Cô ấy biết những người này.

D: Vì bạn hay vì cô ấy?

E: Vì cô ấy. Cô ấy biết. Cô ấy hoang mang như một đứa trẻ nhỏ, và chúng tôi không muốn làm tổn thương cô ấy. Cô ấy còn nhiều việc phải làm trong cuộc đời này.

D: Làm thế nào cô ấy có được trên thủ công đó?

E: Đó chỉ là một phần trong ý thức của cô ấy.

D: Vì vậy, cô ấy không cần phải được đưa ra khỏi xe hơi?

E: Bạn có thể làm điều đó theo một trong hai cách. Cô ấy có cả thể chất trên tàu và ý thức về bản thân. Bạn chia một giây, như bạn nói bởi vì thời gian không như bạn nghĩ. Về bản chất, bạn có thể chia nhỏ một giây, và khi bạn tách một giây, bạn tách nó ra và bạn đóng băng nơi cô ấy đang ở. Sau đó, cô ấy tự do ở trong một không gian khác.

D: Vì vậy, nó xảy ra rất nhanh chóng? (Ồ, vâng.) Thực sự gần như đồng thời. Đó có phải là ý bạn không?

E: Vâng, nhưng điều đó đã được thực hiện sau này trong cuộc sống. Lần này cô ấy được phép nhìn thấy vì nó sẽ khơi dậy một ký ức vì nó sẽ giúp cô ấy thức tỉnh. Cô cần phải nhìn thấy điều đó.

D: Mẹ cô ấy cũng bị bắt à?

E: Không. Mẹ không cần thiết.

D: Đây không phải là một phần kinh nghiệm của mẹ cô ấy? (Không.) Nhưng mẹ cô ấy đã nhìn thấy nó, mặc dù vậy.

E: Vâng, để chứng thực cho Ella sau này trong cuộc sống rằng cô ấy không bịa ra điều đó. Cô ấy đã có chứng thực, và cùng với đó, cô ấy tin tưởng hơn vào suy nghĩ đó và hiểu biết nhiều hơn.

D: Bạn nói đây không phải là lần duy nhất mà điều này xảy ra với cô ấy? (Không.) Nó xảy ra trước đó hay sau đó?

E: Trước và sau … nhiều lần sau.

D: Bạn đã nói một lúc trước rằng cô ấy đã bị bắt và "chỉnh sửa"?

E: Đã chỉnh sửa, như bạn sẽ hiểu. Có nghĩa là ý thức bị thay đổi. Nó không được định dạng lại. Nó được thêm vào để cô ấy có thể đối phó với cuộc sống ở đây trên Trái đất, vì vậy cô ấy có thể hoàn thành những gì cô ấy đến đây để làm.

D: Bạn cũng đã nói điều gì đó về DNA.

E: Như con người sẽ hiểu, khi họ nhìn để xem các thành phần của họ là gì, họ nhìn để xem chủ yếu DNA của họ. Nhưng họ không hiểu rằng còn nhiều điều hơn thế nữa. Nó như thể đó là một quá trình mã hóa toán học. Xung quanh bạn

có từ tính cũng ảnh hưởng lẫn nhau. Có từ tính Trái đất. Có từ tính của con người. Để tia lửa sự sống gắn liền với cơ thể hoạt động, tất cả những thứ đó cần phải ăn khớp với nhau. Và đôi khi sự liên kết cần được thay đổi và thay đổi. "Đã được tinh chỉnh", như nhiều người thường nói. Để đi vào sự liên kết bởi vì đôi khi cơ thể con người rơi ra khỏi sự liên kết. Nó không phải là nếu nó là tốt hơn hoặc xấu hơn. Nó chỉ là sự liên kết, và để giữ cho thực thể đó, con người đó, đơn vị đó, trong sự liên kết, nó là … Tôi cho rằng nó sẽ giống như một cuộc kiểm tra. Bạn đến gặp một bác sĩ trên Trái đất để kiểm tra bạn và đảm bảo rằng bạn đang hoạt động bình thường. Và nếu bạn không làm như vậy, họ sẽ cố gắng giúp bạn hòa hợp với một cơ thể đang hoạt động, cho dù bằng những việc họ làm, những thứ họ đề nghị, thuốc men. Chúng có nhiều hình thức khác nhau. Họ có nhiều loại thuốc ở đây trên Trái đất trái ngược với các loại thảo mộc và cách tự nhiên để làm điều tương tự. Nhưng chúng tôi không làm điều đó. Chúng tôi thiết kế lại để nó là một thực thể cân bằng có khả năng nhất để trải qua những gì nó cần làm.

D: Có vẻ như bạn cũng có thể sử dụng năng lượng.

E: Vâng, năng lượng, tinh thể. Nhiều phương thức khác nhau, như bạn nói,

D: Bởi vì nếu cơ thể mất liên kết, đó là lúc bệnh tật ập đến, phải không?

E: Cái này thì khỏi phải lo bệnh tật.

D: Vâng, cô ấy có vẻ khá khỏe mạnh. Nhưng khi một người bình thường thoát ra khỏi sự liên kết đó là khi bệnh tật xảy ra? Đôi mắt. Nhưng có những điều cao hơn đang diễn ra mà họ có thể có — khi họ bước vào cuộc đời này — được lựa chọn để vượt qua.

Ella muốn biết liệu cô ấy có lập khế ước khi bước vào cuộc đời này hay không. Họ nói, "Đó là một thỏa thuận." Tuy nhiên, khi tôi hỏi thỏa thuận là gì, họ nói rằng họ không thể nói với cô ấy vào lúc này.

D: Được rồi. Cô ấy có đang thực hiện thỏa thuận của mình không?

E:Có. Cuộc sống của cô ấy sẽ thay đổi theo những cách mà cô ấy thậm chí không thể tưởng tượng được. Cô ấy muốn có rất nhiều thay đổi.

D: Những thay đổi tích cực?

E: Đó không phải là vấn đề tích cực hay tiêu cực. Đây là những thay đổi mà cô ấy đã đồng ý. Tất cả mọi thứ đều tốt … tất cả mọi thứ. Cô ấy sẽ hài lòng.

D: Nhưng bạn không muốn nói với cô ấy bất cứ điều gì nữa vào lúc này? (Không, việc ấy chẳng có chi. Hãy để dành nó cho một bất ngờ.

E: Cô ấy sẽ hiểu khi nó mở ra. Vẫn chưa đến lúc. Cô ấy sẽ biết điều đó khi đến thời điểm thích hợp.

Sau đó, chúng tôi đến với câu hỏi "vĩnh cửu", câu hỏi mà mọi khách hàng đều muốn biết. "Mục đích của tôi là gì? Tại sao tôi lại ở đây? Tôi phải làm gì đây? " Câu trả lời giống như tôi đã nghe nhiều lần, "Cô ấy ở đây để giúp đỡ." Họ không bao giờ nói rằng chúng tôi đến đây để tiệc tùng, quan hệ tình dục, uống rượu và kiếm nhiều tiền. Ôi chết thật! Họ luôn nói rằng chúng tôi ở đây để giúp đỡ mọi người, để giúp đỡ lẫn nhau.

D: Bạn đã nói khi cô ấy quay trở lại nghề, đó là để điều chỉnh DNA và cải thiện cơ thể. Đúng không?

E: Điều chỉnh mã hóa. Bạn có thể hiểu nó là DNA, nhưng chúng tôi nghĩ về nó nhiều hơn là mã hóa. Có những điều khác cũng xảy ra.

D: Tôi đã được thông báo rằng DNA đang thay đổi ở tất cả mọi người ngay bây giờ.

E: Vâng, vâng. Đó là vì năng lượng. Năng lượng đang thay đổi.

D: Các dao động và tần số đang thay đổi, phải không? (Đúng.) Tôi đã được thông báo rằng DNA hoặc mã hóa phải được thay đổi để đi cùng với nó. (Có.) Bởi vì bản thân Trái đất đang phát triển. (Đúng.)

Tôi đang cố gắng tìm ra danh sách các câu hỏi bao quát của Ella. Hầu hết trong số họ đã giải quyết mối liên kết có thể có với ETs. Cô nhớ lại một cách có ý thức từng chút một và từng mảnh kinh nghiệm có thể có. "Tại sao cô ấy phải đi làm các nghề thủ công khác nhau?"

E: Những lý do khác nhau … những thực thể khác nhau mà cô ấy giao tiếp với … những mục đích khác nhau. Cô ấy đã mở rộng mục đích của mình.

D: Cô ấy có cảm giác rằng những người cô ấy gặp trên nghề này mà cô ấy đã quen biết từ lâu. (Có.) Gần như thể họ là bạn bè hoặc gia đình.

E: Đúng vậy.

D: Tôi đang cố gắng vẽ ra sự khác biệt giữa bạn và cô ấy. Cô ấy đã có cuộc sống khác trên hành tinh khác chưa?

E: Ồ, vâng. Nhiều dạng sống. Có nhiều hành tinh khác nhau. Tất cả cuộc sống đều giống nhau. Nó không phải là một tuyến tính. Điều này đang xảy ra ngay bây giờ.

D: Tại sao cô ấy chọn đến Trái đất? Cơ thể con người khá khác biệt.

E: Để giúp mang lại ánh sáng cho hành tinh này để giúp những người của cô ấy … để giúp đỡ.

D: Nhiều người đang đến, phải không? Đôi mắt. Họ đến để giúp đỡ … mỗi người theo một cách khác nhau.

D: Và khi Ella hoàn thành công việc của mình ở đây, cô ấy sẽ quay trở lại linh hồn?

E: Nó nằm ngoài những gì bạn nghĩ về mặt tinh thần. Nó là ánh sáng đi đến ánh sáng hơn.

D: Quay lại Nguồn?

E: Nếu cô ấy chọn, nhưng điều này gần như là vượt quá Nguồn. Bạn đi qua Nguồn để đến không gian khác này.

D: Đây có phải là ánh sáng cực lớn mà một số người báo cáo đã nhìn thấy không?

E: Người sáng tạo, vâng. Để vượt ra ngoài đó để mở rộng.

D: Vì vậy, có nhiều hơn chúng ta có thể hiểu, phải không?

E: Ồ, vâng, nhiều hơn những gì mà bộ não tuyến tính có thể tập trung.

Trong công việc của mình, tôi đã được nói rằng cuối cùng chúng tôi sẽ học được tất cả các bài học của chúng tôi trên trường Trái đất, và sẽ tốt nghiệp, có thể nói như vậy. Chúng tôi tốt nghiệp từ tất cả các trường (trên Trái đất và các nơi khác) và quay trở lại Nguồn. Tôi đã nghĩ rằng đó là cuối cùng, là đích đến cuối cùng.

E: Hãy hiểu rằng có nhiều cấp độ khác nhau của Tạo hóa. Có những Người sáng tạo, và sau đó, như bạn nói, là cha và mẹ của những Người sáng tạo đó. Và có những người mẹ và người cha của những Người sáng tạo đó. Có rất nhiều cấp độ khác nhau mà khó có thể hình dung được đối với bộ não con người. Trong khả năng mà nó lựa chọn để sử dụng cho hiện tại, thật khó để khái niệm hóa. Có bên ngoài Tạo hóa, và điều này là vượt ra ngoài Tạo hóa để tạo ra ở phía bên kia.

D: Đây là một trong những câu hỏi mà mọi người đã hỏi tôi khi tôi nói về Chúa hay Nguồn. Họ hỏi, "Ai đã tạo ra Ngài?" Đó có phải là những gì bạn đang nói về? (Có.) Theo cách đó, nó sẽ đi vào vô cùng, phải không? (Vâng.) Vì vậy, sau đó thực sự không có con đường "bắt đầu" trở lại đó. (Cười) Tôi đang cố gắng hiểu.

E: Vâng, nhưng bắt đầu cũng là kết thúc cũng là giữa. Nó cũng là ngay bây giờ.

Điều này đã bắt đầu làm rối trí tôi. "Tôi được cho biết rằng tất cả các câu hỏi của chúng ta sẽ không bao giờ được trả lời bởi vì tâm trí con người, không phải bộ não, không có khái niệm để hiểu nó."

E: Các khái niệm dựa vào đó để cho rằng điều này là đúng, nhưng cũng phải hiểu rằng trong hình dạng con người này, bạn chỉ sử dụng một phần nhỏ, phụ một cách có ý thức về những gì bạn mang theo bên mình. Và bạn mang nó theo bên mình trong từng tế bào của cơ thể. Bạn mang theo tất cả trong mỗi và mỗi phòng giam.

D: Tôi được cho biết là không có khái niệm nào thực sự giải thích cho chúng ta hiểu.

E: Đúng vậy, nhưng đến một lúc nào đó bạn sẽ hiểu.

D: Tôi được cho biết rằng một số thông tin giống như chất độc thay vì thuốc chữa bệnh bởi vì chúng tôi không hiểu nó, và chúng tôi sẽ đưa ra kết luận sai lầm.

E: Điều này đúng.

D: Họ cũng nói rằng họ phải rất cẩn thận trong cách diễn đạt mọi thứ vì nó có thể bị hiểu sai.

E: Điều này đúng. Đây là sự thật.

Đã đến lúc ngừng triết lý và quay trở lại chủ đề của buổi học. "Nhưng nếu bạn đang ở trên tàu vũ trụ, bạn có sống lâu như bạn muốn không?" (Có.) "Bạn không có những giới hạn như con người?" (Không.) "Và bạn đã nói rằng bạn giống như một ý thức có thể tạo ra bất kỳ hình thức nào nó muốn." (Có.) "Theo cách đó sẽ không có cách nào bạn có thể chết, có thể nói như vậy."

E: Không ai trong chúng ta chết.

D: Tôi biết chúng tôi không. Chúng tôi chỉ thay đổi. Chúng ta chuyển sang dạng linh hồn khi chúng ta rời khỏi cơ thể. Vì vậy, nó không thực sự chết. Nó chỉ thay đổi hình thức theo cách đó. Nhưng bạn không có một cơ thể vật chất. Một cơ thể vật chất có những giới hạn của nó.

E: Đúng. Cái hộp mà bạn đặt mình, ý thức vào, có những giới hạn của nó. Và đó là những gì chúng tôi đang làm việc, những hạn chế đó, để làm cho nó trở thành một chiếc hộp tốt hơn để nó tồn tại lâu hơn.

D: Chúng ta phải có một chiếc xe để ở.

E: Thực ra là không. Bạn có thể sống mà không có phương tiện nếu đó là điều bạn nên chọn để trải nghiệm. Đó là sự lựa chọn của bạn.

D: Tôi đang nghĩ rằng trên Trái đất chúng ta phải có một chiếc xe.

E: Có rất nhiều ý thức. Một số được xem là "quả cầu". Đó là những ý thức. Đôi khi những gì bạn coi là một quả cầu riêng lẻ, cũng là một nền văn minh toàn thể nằm trong cùng một quả cầu. Hình dạng của một vòng tròn bởi một hình cầu là phương tiện hoàn hảo, hình dạng hoàn hảo mà bạn có thể đi vào bầu khí quyển này, đi vào mật độ này và không bị mắc kẹt. Hình dạng hoàn hảo cho mật độ cụ thể này để có thể xem, nhìn, đi du lịch, trải nghiệm mà không gặp khó khăn. Bởi hầu hết đều không muốn bị mắc kẹt trong bầu không khí nặng nề, uể oải và những nguồn năng lượng đang tồn tại trên hành tinh này. Chỉ những kẻ mạnh hơn mới mạo hiểm. Chỉ những kẻ mạnh hơn mới được phép ở đây.

D: Bởi vì khi họ gặp khó khăn, họ phải tiếp tục quay lại nhiều lần, phải không?

E: Đó là sự lựa chọn của họ. Điều đó sắp kết thúc, nhưng đó là sự lựa chọn của họ.

D: Đó là những gì tôi đang tìm thấy, rằng không còn nhiều người có nghiệp chướng nữa.

E: Hãy thử xem một hình dạng lớn, ví dụ một hình kim cương, với nhiều, nhiều, nhiều khía cạnh. Mỗi cuộc sống tương tự như một khía cạnh khác nhau trên viên kim cương đó, và một khi bạn đã hoàn thành khía cạnh đó, bạn không còn phải giải quyết nó nữa. Nhưng một số bề mặt, một số khía cạnh, bạn phải mất nhiều đời mới đạt được điều đó. Bạn làm việc trên nhiều khía cạnh cùng một lúc. Làm theo cách đó sẽ nhanh chóng hơn, và các linh hồn cũng khá nóng lòng muốn trải nghiệm nhiều điều khác nhau cùng một lúc. Nhưng một khi bạn đã hoàn thành những gì trên một khía cạnh, thì bạn không còn phải giải quyết vấn đề đó nữa.

Bạn có thể quay lại và giúp đỡ người khác với cùng một khía cạnh đó, nhưng đó không phải là điều mà bạn bị ràng buộc hoặc bị ràng buộc bởi nghiệp báo. Hãy coi nó như một vòng tròn và đây là điều mà nhiều người trên hành tinh này nghĩ về nghiệp báo cũng như một vòng tròn nghiệp báo. Và họ nhìn thấy ở một phía của vòng tròn đang thử những trải nghiệm trong cuộc sống đầy thử thách. Và sau đó ở phía bên kia của vòng nghiệp, họ thấy những trải nghiệm bổ ích hoặc dễ chịu hơn đối với họ. Khi con người đang học hỏi, cách để thoát ra khỏi vòng tròn đó là đi vào bên trong. Vì vậy, nếu bạn có một vòng tròn được cho là tốt ở một bên và bị coi là khó khăn ở bên khác, hãy đi vào nơi bạn trung lập. Bạn không tốt cũng không xấu. Bạn không phán xét bất cứ điều gì xảy ra trong cuộc sống của bạn. Bạn là người trung lập. Khi bạn trung lập, bạn hiểu rằng cả nhận thức tốt và xấu sẽ đến với bạn trong trạng thái trung lập. Nhưng hãy tiếp tục giữ thái độ trung lập với bất cứ điều gì xảy đến với bạn trong cuộc đời, rồi bạn sẽ thoát ra khỏi vòng nghiệp chướng đó.

D: Tôi gọi nó là “bánh xe nghiệp”, nhưng nó giống nhau.

E: Bánh xe, vâng, tuy nhiên nó có thể là một hình cầu. Nó có thể là một quả bóng. Bạn có thể nhìn thấy nó theo hai chiều, một chiều, ba chiều. Nhưng khi bạn đi vào bên trong, tức là cũng đang đi vào trong chính bạn một cách tượng trưng, như bạn là vũ trụ. Vì vậy, hãy đi trong chính mình và trung lập. Và khi bạn là người trung lập, bạn sẽ thoát khỏi vòng nghiệp báo đó, và chỉ bằng cách trung lập, bạn mới có thể tiếp tục.

D: Tôi có nhiều khách hàng đến gặp tôi, họ bị sa lầy vào nghiệp chướng của những thứ mà họ cho rằng mọi người đã làm với họ trong nhiều đời, đến nỗi họ sẽ không thoát ra được. Họ sẽ không để nó đi. Họ chỉ bị mắc kẹt ở đó.

E: Họ có thể thoát ra trong vòng vài giây, nhưng nó liên quan đến sự thay đổi nhận thức rằng họ không còn là nạn nhân nữa. Nếu họ nhận mình là nạn nhân của điều gì đó mà họ nhận thức được trong quá khứ, họ đang bám vào nó là có lý do. Họ đang học hỏi từ nó. Họ đang nuôi dưỡng bằng năng lượng đó. Họ đang trải nghiệm những gì họ muốn trải nghiệm, và họ sẽ làm điều đó cho đến khi họ thấy rằng có một cách khác, và sau đó họ sẽ đi và trải nghiệm theo cách khác. Đó chỉ là vấn đề của nhận thức và bạn có thể thay đổi nhận thức trong vòng vài giây.

D: Đó là công việc của tôi để khiến họ thấy rằng họ đã tự làm mình phát ốm bằng cách giữ chặt những điều cũ đã từng làm với họ.

E: Và nó tốn rất nhiều năng lượng của bạn. Tại sao lãng phí năng lượng của bạn trong thời trang đó?

D: Tôi cố gắng để họ xem và nhìn vào nó, để họ có thể thả nó ra.

E: Đúng vậy, nhưng khi họ nhận thức được, họ sẽ giải phóng nó và họ sẽ có một góc nhìn khác. Tất cả chúng tôi đã ở đó. Tất cả chúng ta đã làm được. Tất cả chúng ta đều đã trải qua.

Thông điệp chia tay: Yêu thương nhiều. Cô ấy sẽ giúp đỡ rất nhiều người. Chúng tôi sẽ nói chuyện với cô ấy sau. Chúng tôi luôn ở đây. Chúng tôi liên lạc với cô ấy khá thường xuyên khi cô ấy đang ngủ. Cô ấy đang trong quá trình mà ước mơ của cô ấy là hiện thực và thực tế là ước mơ. Nó sẽ chuyển sang.

***

Chương 22: SỰ SÁNG TẠO CỦA CON NGƯỜI

TIM LÀ một công nhân xây dựng TRẺ nói rằng anh ta không bao giờ cảm thấy an toàn, luôn là nạn nhân. Anh ta mang rất nhiều nỗi sợ hãi phi lý và điều này tự nhiên kéo theo những sự kiện tiêu cực và không mong muốn vào cuộc sống của anh ta. Lời giải thích mà TT cung cấp là điều mà anh ta không bao giờ có thể lường trước hoặc tưởng tượng được.

Khi Tim bước ra khỏi đám mây, anh ấy dường như đang ở đâu đó trong không gian. "Tôi nhìn thấy ánh sáng … vũ trụ. Nó giống như một tinh vân đám mây. Nó đẹp, nhiều màu sắc. Tôi nhìn thấy nhiều ánh sáng, các vì sao và không gian. Tôi không thể biết mình đang thực sự ở trong không gian hay trên tàu. Có lẽ tôi chỉ là một điểm trong không gian. — Ở đây có một nơi mà tôi muốn đến.— Bây giờ tôi đã đến một nơi rất xanh tươi. Tôi không biết chính xác làm thế nào tôi đến được đây. Tôi chắc chắn thích ánh sáng. – Tôi đang đi xuống qua sương mù và những đám mây … sương mù … khó có thể nhìn thấy bên ngoài. Bây giờ tôi thất vọng, thật khó để nhìn thấy bất cứ điều gì. Nó có màu xanh lá cây với một lớp sương mù dày đặc ".

D: Cảm giác như bạn đang đứng trên?

T: Mềm và ẩm, loại rêu. Ngoài ra còn có lá thông, thứ gì đó giòn tan trong đó … có thể là cành cây. — Nơi này có một cái gì đó rất yên bình … rất quen thuộc. Ở đây dường như luôn có sương mù.

Khi tôi yêu cầu anh ấy nhìn vào cơ thể của mình, chúng tôi đã rất ngạc nhiên. Cơ thể anh ta được bao phủ bởi lông, và to lớn và mạnh mẽ. "Nó lớn, giống như khỉ đột. Tôi không tin đó là khỉ đột, nhưng thực ra nó không phải thứ tôi nhận ra. Tôi sẽ nói giống khỉ đột … có thể lớn bằng Sasquatch hoặc Bigfoot (Bigfoot, chân to hay Sasquatch, là tên được đặt cho một loại sinh vật giống như khỉ mà một số người tin rằng sống ở rừng, chủ yếu ở Tây Bắc Thái Bình Dương của khu vực Bắc Mỹ) . Nhưng dù nguyên thủy như thế này, nó cũng rất hòa hợp với môi trường của chính nó hơn nhiều so với các cơ thể khác. Nó có một sự hợp nhất với nơi này. Các hình thức khác mà tôi từng biết không có nơi nào gần giống với môi trường xung quanh nó như thế này. Nó cảm thấy rung động của đất. Nó là rất thú vị. Nó rất yên bình và rất hòa hợp với sự rung động của nơi này. "

D: Bạn thực sự không thể nhìn thấy nhiều về môi trường xung quanh mình?

T: Không, đây là một nơi đầy sương mù. Thật thú vị. Có rất nhiều bí ẩn ở đây, nhưng chiếc vỏ này, cơ thể này, dường như biết những bí ẩn này. Và tôi không đủ liên lạc để hiểu nó biết gì.

D: Ý bạn là gì, có những bí ẩn ở đó?

T: Tôi là một người khá dễ nhìn, nhưng khá khó để nhìn thấy ở đây. Thị giác không nhất thiết phải là giác quan tốt nhất để sử dụng. Và cơ thể này không phụ thuộc nhiều vào thị giác. Nó dựa trên các khía cạnh trực quan hơn.

D: Bạn có nghĩ rằng nơi này luôn có sương mù và sương mù không?

T: Tôi, chủ yếu, nghĩ là như vậy. Trong cơ thể ở nơi này, chúng tương tác rất tốt, nhưng tôi không thể hiểu được những gì cơ thể này đang cảm nhận. – Vùng đất này là sự sống. Rung động ở đây là sống động và cơ thể này biết ý nghĩa của nó. Tôi gặp khó khăn khi phân loại những rung động này có nghĩa là gì. Tôi rất thoải mái ở đây, đến mức tôi không theo đuổi bất kỳ điều bí ẩn nào. Tôi cảm thấy thoải mái và tôi không cần phải đào sâu về điều đó.

Thức ăn của anh ta chủ yếu bao gồm trái cây mà anh ta tìm thấy trong rừng. "Đó chủ yếu là nơi này. Đó là rừng núi và rừng rậm, và hầu hết được bao phủ bởi sương mù kỳ quặc. Và có những thứ trong rừng để ăn là trái cây. "

D: Và bạn có thể tìm thấy những thứ này bằng bản năng nhiều hơn là nhìn thấy?

T: Vâng. Cứ như thể họ gọi cho tôi, và tôi chỉ biết họ đang ở đó, nhưng tôi không thấy họ đâu. Ý tôi là tôi có thể, nhưng đó không phải là ý nghĩa chính.

D: Bạn có một nơi bạn sống?

T: Thực ra có một số. Một ngôi nhà giống như một ngôi nhà trên cây khá tự nhiên, nếu bạn muốn, và một ngôi nhà khác giống một cái hang hơn. Cả hai đều phục vụ hai mục đích tùy thuộc vào mùa hoặc thời tiết. Nếu công bằng hơn, tôi sẽ ở trên cây. Và nếu nó khó khăn hơn, tôi sẽ dành thời gian trong hang động.

D: Vậy bạn có thời tiết ở đó không?

T: Có vẻ như đó chủ yếu là mưa hoặc sương mù.

Anh ta không có bất cứ ai sống với anh ta. Anh ấy hầu như chỉ có một mình. Có những người khác giống như anh ấy ở nơi này. "Chúng rất hiếm, nhưng chúng tồn tại. Đó là một lãnh thổ vật lý rộng lớn. " Vì vậy, anh ấy không cần ai cả. "Tôi thấy nơi này về thể xác rất yên bình và cho phép tôi có thời gian để chiêm nghiệm nội tâm của mình. Thời gian của tôi trong ánh sáng. Cơ thể khó khăn này rất trực quan. Nó rất mạnh mẽ và cũng rất phù hợp với năng lượng cao hơn. "

D: Bạn nói rằng bạn thích hòa hợp với ánh sáng. (Có) Ý bạn là gì?

T: Thật dễ dàng để chỉ cần im lặng và đi vào trong và phù hợp với bản thân cao nhất của tôi.

D: Tôi sẽ nghĩ rằng một con vật sẽ không thực sự nghĩ về những thứ như vậy.

T: Đó là phản ứng điển hình của con người. Con người cũng là động vật, và hầu hết thời gian đều không phải là loài giác ngộ. Thông thường, có quá nhiều xung đột để thực sự hòa hợp với những gì chúng thực sự là. Và vì vậy chúng sinh này đáng suy ngẫm hơn nhiều, và ít cần phải nuôi dưỡng và che chắn cho bản thân hay tự bảo vệ bản thân về mặt thể chất ở nơi này. Nó có tất cả những gì nó cần.

D: Có vẻ như cũng có những loại sinh vật khác ở đó, phải không?

T: Có những người khác ở nơi này. Có những sinh vật khác giống như tôi, nhưng một lần nữa, chúng tôi khá đơn độc và chúng tôi không thường xuyên gặp nhau. Một lần nữa, bản thể này và cách nó tương tác với môi trường của nó hoàn toàn xa lạ với tôi, và tôi không quen với nó. Nó tương tác trên cơ sở trực quan hoàn toàn chứ không phải cách chúng ta thường biết, vì vậy tôi đang gặp khó khăn

khi mô tả bản thể này. Nó biết những sinh vật khác đang ở đâu và nó biết cách tương tác với chúng nếu chúng chọn, nhưng nó thường chọn ánh sáng. Nó cần được ở một mình.

D: Loại chúng sinh khác trông như thế nào, loại chúng sinh không giống bạn?

T: Tôi không thực sự nhìn thấy chúng. Tôi tìm hiểu chúng. Tôi cảm thấy chúng nhưng tôi không biết chúng là gì. Tôi không liên quan gì nhiều đến chúng cả. Có thể có những sinh vật giống loài chim, nhưng về mặt thực tế mô tả chúng, tôi không làm theo cách đó. Tôi không nhìn thấy chúng.

D: Bởi vì thị giác không phải là giác quan chính. (Có) Tôi chỉ đang tự hỏi liệu bạn có cần một người bạn đời nào đó không.

T: Điều đó đã xảy ra, và một lần nữa đó là trực quan và đó là điều mà khi cần thiết, nó sẽ tự xử lý.

D: Nhưng bạn không cần phải ở cùng nhau? (Không) —Nhưng ánh sáng mà bạn đang nói đến, bạn cảm nhận nó như thế nào?

T: Nó ở khắp mọi nơi. Nó giống như cơ thể vật lý của tôi biết nó cần gì và khi nào nó cần, và nó sẽ xử lý điều đó, nhưng ánh sáng này thực sự là chính tôi. Đó là kết nối của tôi với vũ trụ, nếu bạn muốn. Tôi có thể nhìn thấu mọi thứ. Tôi không cần phải tập trung vào một thứ. Tôi có thể nhìn thấy mọi thứ.

D: Điều này xảy ra bất cứ khi nào bạn làm việc với ánh sáng? (Có) Nó mở ra khả năng trực quan của bạn, tôi đoán bạn sẽ nói.

T: Vâng, và tôi đang nghiên cứu nó ngay bây giờ. Tôi đang nhìn nó và nó đẹp! Như thể tôi đang ở trong một cơ thể vật chất nào đó, và tôi cũng là vũ trụ.

D: Vì vậy, bất cứ khi nào bạn nghĩ về ánh sáng, bạn trở thành vũ trụ?

T: Vâng. Tôi có thể tập trung sự chú ý của mình ở bất cứ đâu và tôi ở đó. Tôi có cơ thể vật chất này, sinh vật yên tĩnh này trong tấm vải liệm, và tôi vẫn ở trong vũ trụ. Không chỉ vũ trụ vật chất, mà cả những vũ trụ bên ngoài vũ trụ vật chất. Vấn đề chỉ là tôi chọn hướng sự chú ý của mình vào đâu. Tôi có thể tập trung nó ở đó, nhưng đó là những gì tôi đã ám chỉ trước đó. Có rất nhiều điều bí ẩn ở đây. Có rất nhiều thứ tôi có thể tập trung chú ý vào, nhưng tôi dường như không quan tâm đến nhiều ngoại trừ ánh sáng. Hấp thụ và uống nó vào và hòa làm một với nó.

D: Bạn có thể mô tả ánh sáng trông như thế nào không?

T: Tất cả đều bao trùm. Nó tập trung và tôi đoán là thiếu một cách tốt hơn để đưa nó vào đầu. Tôi đoán để mô tả nó cho bạn, nó sẽ giống như trong con mắt thứ ba của bạn, nhưng nó ở khắp mọi nơi. Nếu bạn đang nhìn vào không gian sâu thẳm với một kính viễn vọng lớn, có rất nhiều thứ bạn có thể tập trung vào, nhưng không có gì bạn có thể tập trung vào. Nó phụ thuộc vào cách bạn muốn nhìn vào nó.

D: Bạn cũng nói rằng bạn có thể nhìn thấy bên ngoài vũ trụ vật chất. Cậu nói thế là ý gì?

T: Vũ trụ vật lý, có vẻ rộng lớn như đối với những người có cơ thể vật chất, nó thực sự khá nhỏ. Không có gì nhiều cho nó cả. Có nhiều cái nhanh hơn nhiều so với vật lý. Và chúng ta cũng có những tinh hoa từ mỗi vũ trụ này trong chính chúng ta. Chúng ta có cảm xúc và năng lực tinh thần và năng lực thanh tao, tất cả đều là một phần của những vũ trụ khác này và chúng cũng là một phần của bản thể chúng ta. Trên thực tế, đó thực sự là phần chính của sự tồn tại của chúng ta. Chúng tôi bị cuốn vào chế độ sống sót và đó là điều tốt đẹp ở đây. Sự sống còn chỉ là một thứ cho sẵn ở nơi này.

D: Không cần phải làm gì cả. (Phải) Thật hiếm, phải không?

T: Đúng vậy. Và cơ thể vật chất này hầu như tự chăm sóc cho chính nó. Nó biết chính xác làm thế nào và ở đâu để lấy thức ăn mà không cần nỗ lực.

D: Và bạn đang ở rất gần với các giác quan khác.

T: Đúng, và thật thoải mái khi được làm một với những phần khác này, nếu bạn muốn.

Đây là một sinh vật thú vị, nhưng tôi đang tự hỏi làm thế nào để tiếp tục câu chuyện. Ở một nơi như thế, một ngày nào đó sẽ rất giống ngày sau. Vậy mà tôi vẫn quyết định chuyển anh tới một ngày quan trọng. Tôi không biết liệu anh ấy có thể tìm thấy một nơi mà điều gì đó khác sẽ xảy ra hay không. Nhưng anh ấy làm tôi ngạc nhiên khi tôi hỏi anh ấy có thể nhìn thấy gì. "Tôi đang được vận chuyển. Có vẻ như không phải tất cả cùng nhau trái với ý muốn của tôi, giống như tôi đã đồng ý được vận chuyển. "

D: Ý bạn là gì, vận chuyển?

T: Tôi không biết, trên một con tàu dành cho Trái đất.

D: Con tàu đã đến nơi bạn đang sống chưa?

T: Nó dường như là một phần của nền văn minh ở đó; một phần của công nghệ là cuộc đua của chúng tôi.

D: Nhưng bạn không liên quan đến điều đó trong khu vực bạn sống?

T: Đúng.

D: Vì vậy, có những phần khác của hành tinh đã được tiến hóa hơn?

T: Vâng, và bằng cách này hay cách khác, tôi đã đồng ý được chuyển đi nơi khác.

D: Những người đang lấy bạn có biết bạn thông minh như thế nào không?

T: Chúng ta đều giống nhau về vấn đề đó. Tất cả chúng ta đều rất thông minh. Đồng điệu cao với vũ trụ. Và đó là một phần của nhiệm vụ. Điều tôi thích ở cơ thể này là nó trực quan và tự do như thế nào ở vị trí của chính nó. Nhưng chúng ta có khả năng định hình sự thay đổi. Cơ thể có thể mang bất kỳ hình thức vật chất nào mà nó mong muốn. Trong môi trường của chính nó thì không cần, nhưng ở xa nhà, cần phải trở thành những hình thức khác nhau. Và chúng tôi cũng có khả năng làm điều đó.

D: Để tồn tại và để thích nghi? (Có) Có ai đó đến và đưa bạn đi không?

T: Vâng. Đó là một phần của thỏa thuận mà chúng tôi đã có và nó giống như một cuộc gọi hơn. Họ không đến để bắt tôi vì chúng tôi cùng đồng ý nhận một nhiệm vụ, và chúng tôi đang đi đến một nơi nào đó. Đây là một phần của những gì chúng tôi làm với những người sáng tạo của mình. Đôi khi chúng tôi cũng giúp tạo ra các địa điểm mới và các dạng sống mới.

D: Nhưng bạn không nhớ thỏa thuận cho đến khi bạn đi với họ?

T: Không vì nó không nhất thiết là thời gian tuyến tính. Đó chỉ là một khuôn mặt tổng thể — đây là những gì chúng tôi làm — bạn đã có thời gian để chiêm nghiệm, và bây giờ bạn cần thể hiện sự suy ngẫm của mình và chúng ta giúp nhau làm điều đó. Nhưng một phần của nó, tôi nghĩ, là quay trở lại hang động hoặc nơi ở để làm rõ và rõ ràng hơn. Và vì vậy tôi đã có thời gian minh mẫn và bây giờ là lúc tôi phải đi và thực hiện nhiệm vụ của mình với những người khác.

D: Bạn đã rất hạnh phúc ở đó vì nó rất thoải mái và hoàn hảo. Bạn có phiền để lại nó không?

T: Vâng, tôi có. Những nhiệm vụ này rất thú vị và rất hiệu quả, nhưng thường thì chúng cũng đầy nguy hiểm.

D: Theo cách nào?

T: Thực tế là có những dạng năng lượng và sự sống không được tiến hóa, và được lập trình để sợ hãi. Và chúng tôi lập trình rất nhiều. Trên thực tế, chúng tôi lập trình một số lớp vỏ vật chất mà các tinh chất khác đảm nhận. Chúng tôi lập trình một số điều này để các tinh chất khác có thể có được trải nghiệm với những loại năng lượng khác này, nhưng nó không phải lúc nào cũng là điều mong muốn nhất để làm.

D: Đây có phải là một phần của quá trình sáng tạo mà bạn đang nói đến không? (Có) Nhưng bây giờ bạn đang làm nghề, bạn phải thay đổi hình dạng hay bạn giữ nguyên hình thức?

T: Bạn giữ nguyên hình dạng, hầu hết các phần. Các hình thức lông lớn, vì thiếu một cách tốt hơn để đặt nó. Tôi không nghĩ nó thực sự có lông khỉ đột, nhưng đó là mô tả của tôi về nó.

D: Những sinh vật khác trên nghề trông như thế nào?

T: Họ giống tôi. Chúng tôi đi đến những nơi và chúng tôi sẽ thay đổi ngoại hình của mình để không làm đảo lộn quá trình lập trình của những sinh vật khác mà chúng tôi gặp phải. Hầu hết thời gian đó là cách nó được thực hiện.

D: Vì vậy, họ cũng trông lông như bạn làm?

T: Lông không chính xác … đó là mô tả của tôi. Nó bây giờ giống như ánh sáng lung linh, nhiều ánh sáng. Nó không phải lông thú.

D: Bạn có biết nhiệm vụ của bạn trên Trái đất là gì không?

T: Đó là một phần của một tập thể. Tất cả chúng ta đều có những thứ mà chúng ta đã làm việc riêng trong lớp tầm nhìn của chúng ta, nếu bạn muốn. Trở về nhà trong sự suy ngẫm của chúng ta về những gì vũ trụ cần tiếp theo để mở ra, và vì vậy tất cả chúng ta đều có những sứ mệnh và số phận riêng của mình. Nhưng chúng tôi cũng có một sứ mệnh tập thể đã được quyết định.

D: Bạn có biết mình sẽ làm gì khi đến Trái đất không?

T: Vâng, chúng tôi sẽ thuộc địa hóa nó.

D: Đây là nhiệm vụ lớn hơn hay phần nhỏ hơn? T: Đây sẽ là phần lớn hơn của nhiệm vụ này, nhưng cũng là một phần nhỏ hơn.

Tôi quyết định đưa anh ta đi trước khi tàu đến hành tinh Trái đất, và hỏi anh ta tại sao anh ta lại chọn hành tinh đó.

T: Ai đó khác, một dạng sống khác, sắp xếp nó lại với nhau theo cách mà chúng ta sẽ dễ dàng hơn. Vì vậy, chúng tôi sẽ không phải làm mọi thứ từ đầu. Đã có một quá trình hỗ trợ các dạng sống: một hành tinh và một bầu khí quyển. Chúng tôi không cần phải làm điều đó, mặc dù chúng tôi có khả năng làm điều đó. Chúng tôi thường không hiểu điều đó.

Điều này đi cùng với các phần của những cuốn sách khác của tôi. Một loại sinh vật tạo hóa đã tạo ra các thiên hà, các hành tinh và cuối cùng là những thứ thiết yếu khác cần thiết trên Trái đất thuở ban đầu. Có những sinh vật khác đã

đến một hành tinh khi nó đã nguội đi đủ để bắt đầu quá trình gieo mầm sự sống (dưới bất kỳ hình thức nào). Một số nhằm ổn định bầu khí quyển và phát triển các vùng biển. Sau đó, để bắt đầu quá trình sinh vật một tế bào đơn giản và đời sống thực vật. Nhiều thứ phải sẵn sàng trước khi sự sống của động vật có thể được đưa vào.

T: Hành tinh tự nó đang sống theo đúng nghĩa của nó. Đó là một thực thể sống và chúng tôi làm việc với nó để tạo ra những rung động sẽ hoạt động ở nơi này. Chúng tôi suy ra thực thể này (Trái đất) có loại bức xạ và rung động nào và sau đó chúng tôi tạo ra lớp vỏ vật chất sẽ bảo vệ các tinh chất khỏi bức xạ của nơi này, cùng những thứ khác. Không chỉ bức xạ, mà còn nhiều rung động khác sẽ tồn tại ở đây và tự duy trì ở đây.

D: Có những dạng sống nào khác ở đó không?

T: Rung động từ trên cao … từ bên ngoài vật chất là sống động. Nhưng chúng tôi ở đây để chủ yếu thuộc địa với hình dạng con người. Chúng tôi có thể làm toàn bộ. Đôi khi chúng tôi đã làm điều này, nhưng không phải ở đây trên Trái đất. Chúng tôi ở đây để làm việc với các loài khác để tạo ra hình dạng con người.

D: Tôi đã tự hỏi về thực vật, một nguồn thức ăn được thiết lập sẵn.

T: Vâng, có. Nó đã được cư trú với các dạng sống thấp hơn như tế bào và vi khuẩn, cho đến các dạng thực vật, cũng như một số loài cá và một số sinh vật dạng đại dương. Nhưng chủ yếu chúng tôi làm việc với các loài khác để tạo ra lớp vỏ vật chất cao hơn cho các tinh chất bên ngoài. Chủ yếu chúng tôi làm việc với con người.

D: Họ đã được đưa đến hành tinh chưa?

T: Ở giai đoạn này, không. Nó xảy ra khá nhanh. Một khi cơ sở của hành tinh đã được thiết lập để có khả năng hỗ trợ sự sống, chúng ta có thể sinh sống nó khá nhanh với bất cứ thứ gì cần thiết.

D: Vậy những con vật được mang đến từ một nơi khác, hay điều đó đã xảy ra như thế nào?

T: Một số loài được tạo ra và một số được mang đến từ nơi khác, và một số cũng được lai tạo. Chúng là một loại vật dụng quen thuộc mà bạn có thể thấy ở nơi cần đặt. Nó chỉ phụ thuộc vào loài.

Toàn bộ câu chuyện này đã được kể trong các cuốn sách Người giữ vườn và Người giám hộ của tôi. Tôi luôn cảm thấy thú vị khi cùng một câu chuyện được đưa ra lặp đi lặp lại qua một số khách hàng. Đây là sự xác thực rằng phải có sự thật trong câu chuyện bắt đầu này của chúng ta.

D: Bạn có vẻ như bạn đã làm việc này trong một thời gian dài. Có ai nói cho bạn biết đi đâu và làm gì không?

T: Không cụ thể nào cả. Nó giống như một tập thể. Chúng tôi có một kết nối khá chặt chẽ với nhau. Chúng ta không bị cô lập như con người trong lớp vỏ của họ.

D: Họ nghĩ rằng họ đang ở một mình. (Có) Và nó khác với bạn?

T: Đúng vậy. Có ý thức về bản thân và ý thức về bản sắc, nhưng nó không bị cô lập như sự tồn tại của con người.

D: Vậy khi bạn đến Trái đất và làm việc với việc tạo ra vỏ của con người, bạn đã ở đó lâu chưa? (Có) Bạn có thể thấy nhiều thay đổi, động vật, thực vật, toàn bộ? (Có) Vì vậy, một khi họ đã thành lập con người, có kế hoạch cho điều đó không?

T: Vâng, có rất nhiều chương trình đã được thực hiện. Họ được ban cho một khả năng rất lớn về sự hiểu biết bên trong, nhưng do thiết kế mà họ không thể tiếp cận nó nhiều nhất có thể. Và đó là một thí nghiệm khác – tôi không biết nói một cách lịch sự – thí nghiệm vũ trụ. Chúng tôi luôn làm việc với sự sáng tạo. Chúng tôi luôn thử những điều mới ở mọi nơi. Vũ trụ là thế đó: luôn mở rộng.

D: Một khi hình dạng con người đã được tạo ra, họ không thể sống mà không có linh hồn. Đúng không?

T: Đúng vậy.

D: Bạn định làm gì về điều đó? Bạn có kế hoạch?

T: Làm thế nào để một cái vỏ hoạt động? (Đúng) Điều đó phụ thuộc vào bản chất riêng biệt đó, cái mà chúng ta gọi là "linh hồn", và chúng thường sẽ xác định cách một lớp vỏ mở ra và định hình chính nó. Chúng giúp tạo ra độ rung của từng lớp vỏ.

D: Chà, sau khi bạn làm tất cả những điều này, bạn sẽ ở lại Trái đất hay quyết định quay trở lại?

T: Hầu hết thời gian chúng tôi quay trở lại. Chúng tôi làm điều này mọi lúc, và một số là "người theo dõi" và chỉ thích đi chơi và ở lại. Nhưng thường là bởi một thỏa thuận không xác định mà họ làm một điều như vậy. Trong trường hợp của tôi, tôi không biết rằng mình sẽ bị bỏ lại phía sau. Tôi không thấy nó đến. Đã có một cuộc tấn công và những người chạy trốn có thể chạy thoát, nhưng không thể quay lại và tìm kiếm bất kỳ ai bị bỏ lại. Đó là những gì tôi tin rằng đã xảy ra.

D: Nói cho tôi biết chuyện gì đã xảy ra?

T: Có một số nguyên thủy, con người được lập trình, nếu bạn muốn, hình người, và chương trình của họ bị phân mảnh và họ tấn công. Và họ không hiểu cách sử dụng công nghệ bị bỏ lại phía sau. Nhiều người trong chúng tôi đã trốn thoát, nhưng tôi thì không.

Điều này nghe có vẻ quen thuộc với tôi. Tôi tin rằng đó chính là sự kiện mà Bartholomew đã kể về những con người đầu tiên trong cuốn sách Vũ trụ biến đổi của tôi, Quyển một. Họ muốn có những cỗ máy và công nghệ thần kỳ cho riêng mình. Nhưng sau khi giết các đấng sáng tạo, họ thấy rằng họ không có kiến thức về cách sử dụng các thiết bị. Vì vậy, tiến trình của họ dừng lại và bắt đầu đi lùi.

D: Vậy là bạn ở lại?

T: Vâng. Trong vòng quay Trái đất, trong thời gian Trái đất, theo thời gian tuyến tính, tôi đã ở lại phía sau một thời gian rất dài. Tôi sẽ gần như vĩnh cửu trong những năm Trái đất.

D: Không có cách nào bạn có thể quay trở lại? (Không) Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

T: Tôi không thích nó chút nào. Tôi đã dành một thời gian rất dài để suy ngẫm về ánh sáng và khả năng tạo ra. Dành nhiều thời gian hơn để chống lại các nguyên nhân. Và sau đó không chỉ chống đỡ chúng mà còn cố gắng dạy chúng. Cố gắng lập trình lại chúng để chương trình của chúng không quá áp đảo. Và về cơ bản tôi có thể tặng họ một số món quà mà tôi có. Nhưng nó không phải lúc nào cũng dễ dàng. Họ không tin tưởng vì lập trình của họ. Sự thiếu tin tưởng

của họ đã tạo ra các cuộc tấn công. — Điều đó khiến việc không nghĩ về nơi mình đến từ càng trở nên dễ dàng hơn.

Đã đến lúc đưa phiên trở lại với Tim, người trên giường mà tất cả những điều này đã trải qua. "Bạn có nhận ra rằng bạn đang nói chuyện thông qua cơ thể con người bây giờ khi bạn đang nói chuyện với tôi?" (Có) "Cơ thể mà chúng ta gọi là Tim?" (Có) "Đây có phải là một trong những hình thức bạn đã thực hiện khi bạn ở lại?"

T: Không. Hình dạng vật chất của tôi cuối cùng đã qua từ lâu, nhưng theo năm Trái đất, không thể tưởng tượng được là nó tồn tại được bao lâu.

D: Bạn đã ở lại Trái đất và trải qua nhiều dạng vật chất khác trong các kiếp sống khác. Điều đó có đúng không?

T: Tôi đã trở lại kể từ kiếp đầu tiên ở đây, vâng.

D: Vì vậy, bản chất của bạn cuối cùng đã nhập vào Tim.

T: Đúng vậy.

D: Tại sao bạn quyết định nhập vào cơ thể vật lý của Tim? Bạn đã có hợp đồng hay sao?

T: Có rất nhiều thứ vẫn chưa hoàn thành, những thứ cần phải hoàn thành — không chỉ hoàn thành — mà còn phải bắt đầu nữa.

D: Vì vậy, bạn quyết định nhập vào cơ thể của Tim khi còn là một đứa trẻ?

T: Vâng. Trên thực tế trước khi hình thành cơ thể của mình. Tôi đã chọn hoàn cảnh của anh ấy và cơ thể này bởi vì tôi biết nó sẽ là một tình huống mạnh mẽ, và đúng như vậy.

D: Đó là một cơ thể bạn có thể sử dụng để thực hiện các mục đích của mình? (Có) Thân này đã tích nghiệp chưa? Đó là một trong những điều chúng tôi băn khoăn, nếu anh ta có nghiệp chướng thì anh ta đã không hoàn trả.

T: Không, không nhất thiết. Tôi nghĩ rằng con người đang cố gắng hiểu, nhưng lập trình ban đầu khá hạn chế. Một trong những điều anh ấy có thể làm nếu anh ấy chọn, chỉ là viết lại chương trình, và đó là tất cả nghiệp chướng. Nó không phải, để sử dụng tiếng địa phương, cường độ cao như con người muốn tạo ra nó. Và tôi nghĩ rằng đó sẽ là điều mà anh ấy nên biết bởi vì bất cứ lý do gì, anh ấy đã bị mua vào cường độ của niềm tin của người khác, niềm tin tôn giáo, nếu bạn muốn.

D: Vì vậy, anh ta có sức mạnh để tạo ra. Anh ấy có thể tạo ra bất cứ thứ gì anh ấy muốn trong cuộc sống của mình. Bạn biết điều đó là có thể, phải không?

T: Hoàn toàn có thể.

D: Nhưng anh ấy quên mất anh ấy có thể làm được.

T: Vâng, một phần của chuyến đi trở thành con người là thỏa thuận mất trí nhớ.

D: Tôi đoán nó sẽ quá phức tạp nếu không. (Cười)

T: Không nhất thiết. Nó chỉ là lập trình, và chúng tôi có thể sắp xếp theo cách khác. Nhưng nó làm cho nó đơn giản hơn cho thiết kế ban đầu.

D: Nhưng liệu có thể đánh thức lại khả năng tạo ra này không?

T: Ồ, hoàn toàn!

D: Bởi vì có rất nhiều điều anh ấy muốn làm với cuộc sống của mình.

T: Vâng. Có một cảm giác nguy hiểm mà anh ấy đã mắc phải, một phần dựa trên một số bài học mà tôi đã phải trải qua.

D: Ở kiếp khác?

T: Vâng. Nhưng đó là một phần của hiện tại và chỉ những người dũng cảm và thích mạo hiểm mới có thể đưa quá trình này về phía trước. Anh ấy dũng cảm và thích mạo hiểm, nhưng anh ấy chắc chắn sợ trong lòng về một số điều này.

D: Không phải bây giờ là lúc để đánh thức những khả năng này sao?

T: Vâng. Thời gian thật tuyệt vời, nhưng anh ta có một số điều vượt xa những gì lịch sử ghi lại của bạn sẽ hiểu. Và một số trong số những thứ này có thể được coi là mối đe dọa.

D: Nhưng anh ấy muốn tạo ra một cuộc sống tốt đẹp cho chính mình. Một sự nghiệp tốt, và không có mối đe dọa nào trong đó. Chỉ để có một cuộc sống hạnh phúc.

T: Một phần trong hợp đồng của anh ấy là nhiều hơn thế. Tôi nghĩ anh ấy cần phải vượt qua nỗi sợ hãi của mình. Đó là điều lớn nhất cản trở con người. Anh ấy sẽ an toàn. Anh ấy luôn lo lắng về nguy hiểm. Anh ấy luôn lo lắng về việc khám phá ra một số sự thật này và việc đưa chúng về phía trước có thể có ý nghĩa gì, nhưng đó không nhất thiết là điều anh ấy phải lo lắng. Chúng ta có thể giải quyết vấn đề đó. — Nếu anh ấy dành nhiều thời gian hơn để chiêm ngưỡng ánh sáng, anh ấy sẽ liên hệ với nó. Nó thực sự sẽ gọi cho anh ta, nhưng anh ta khó tin tưởng rằng liên hệ này sẽ được thực hiện. Và tôi không phải nói với anh ấy. Anh ta cần phải tự mình khám phá ra nó.

Đã đến lúc phải đặt câu hỏi không thể tránh khỏi: "Mục đích của tôi là gì?" Tim đã có một sự nghiệp, nhưng anh ấy cảm thấy mình nên làm một điều gì đó khác. Anh ấy muốn lời khuyên. Anh ta được cho biết về nhiều khả năng mà anh ta có thể theo đuổi. "Nếu anh ấy cống hiến hết mình cho những gì anh ấy biết trong trái tim mình, anh ấy có thể đi theo cách của bạn trong không gian và thời gian trong văn hóa của bạn. Nếu anh ấy chỉ quyết định và quyết định rằng đây là điều anh ấy sẽ làm, và anh ấy sẽ làm điều đó cho dù có thế nào đi chăng nữa, thì những thứ khác sẽ biến mất một cách dễ dàng. "

D: Bây giờ anh ấy sẽ nhận ra đây là một phần khác của chính anh ấy, và anh ấy đã tạo ra trong quá khứ. Anh ấy có thể tạo ra bất cứ thứ gì anh ấy muốn. Anh ấy chỉ cần sự tự tin, phải không?

T: Vâng, có một khía cạnh mà tôi đã gặp khó khăn khi làm việc trong thời gian là một người sáng tạo, nơi tôi tin rằng tôi đã bị phản bội khi ở lại đây. Nhưng trên thực tế, đó là điều tôi đã đồng ý từ một góc độ cao hơn mà tôi không nhớ bằng cách nào đó. Tôi nghĩ rằng tôi đã biết tất cả mọi thứ. Tôi nghĩ rằng tôi đã biết tất cả. Đó là một cái gì đó, bằng cách nào đó, đã có được bởi tôi. Và khi tôi ở đây, tôi thực sự là người cuối cùng của đồng loại ở đây và đã tự mình trải qua nhiều năm Trái đất ở đây. Và tôi tập trung rất nhiều vào điều mà tôi cho là phản bội khi bị bỏ lại đây. Và phải mất rất nhiều năm để vượt qua sự phản bội và nhận ra rằng đó thực sự là điều mà tôi đã đồng ý.

Tôi đã tạo ra thực tại của riêng mình, và Tim vẫn nhớ về sự phản bội đó và anh ấy đã thu hút sự phản bội nào đó trong cuộc sống hiện tại của mình. Tôi nghĩ anh ấy chỉ cần tập trung vào những gì anh ấy cần tạo ra hơn là tập trung vào nỗi sợ hãi hoặc những gì anh ấy không muốn tạo ra. Thay vì tập trung vào sự phản bội, hãy tập trung vào sự thật rằng anh ta đã tạo ra nó để có những bài học mà anh ta cần học. Sau đó, anh ấy có thể tiến về phía trước với việc tập trung vào những gì anh ấy thực sự muốn hơn là những gì anh ấy không muốn.

Bởi vì, như cả hai chúng ta đều biết, nếu bạn tập trung vào bất cứ điều gì, bạn sẽ thu hút nó, cho dù bạn có muốn hay không.

D: Đây có phải là một phần của nỗi sợ hãi mà anh ấy cảm thấy trong dạ dày của mình?

T: Vâng. Bằng cách nào đó, anh ta tin rằng anh ta không nên sử dụng những gì anh ta học được từ thời cổ đại, rằng nó bằng cách nào đó không đúng. Ở một nơi nào đó trên đường đi, anh ấy đã thỏa thuận không sử dụng những kỹ năng mà anh ấy đã mất cả đời để học. Như thể sự cần thiết phải buộc cánh tay của anh ấy sau lưng là một loại huy hiệu danh dự. Anh ta chỉ cần cởi bỏ cánh tay của mình và sử dụng mọi nguồn lực có sẵn cho anh ta. – Anh ta không thích đưa ra quyết định. Nhưng nếu anh ấy quyết định có thể làm cho điều gì đó thành công, anh ấy có thể làm cho nó hoạt động. Không có nhiều kịch tính về nó, nhưng anh ấy muốn tạo ra nhiều kịch tính liên quan đến một số quyết định này. Và anh ấy thích đợi lâu. Tôi đoán anh ấy biết rằng anh ấy vĩnh cửu theo một nghĩa nào đó, khi anh ấy không ở trong cơ thể vật lý của mình. Nhưng anh ấy đang ở một nơi khác và vì vậy anh ấy có xu hướng đợi một thời gian dài trước khi đưa ra quyết định. Đôi khi nó có lợi cho anh ta, nhưng đôi khi nó không.

Tôi đã yêu cầu TT xem xét bên trong cơ thể của Tim để xem có điều gì chúng tôi cần quan tâm không. Anh ấy không có bất kỳ phàn nàn nào về thể chất, nhưng tôi nghĩ việc kiểm tra sẽ chẳng có hại gì. Tuy nhiên, họ không thể tìm ra điều gì sai trái. "Anh ấy là một mẫu vật tốt. Một vỏ tốt, quá. Những thứ này không được thiết kế trong một thời gian dài. Đó là một phần của thiết kế ban đầu. Chúng có thể được lập trình để tồn tại lâu hơn nhiều so với những gì hầu hết mọi người tưởng tượng trong thời đại hiện nay. Bạn có thể tạo ra cơ thể mà bạn muốn sinh sống. "

Tin nhắn chia tay của Tim: Anh ấy biết nhiều, nhưng càng biết nhiều càng không biết. Và có một số điều mà anh ấy sẽ biết nếu chỉ theo đuổi chúng, và đôi khi thất bại lớn nhất là không làm được điều gì đó. Và anh ấy chỉ cần tiếp tục với nó.

***

Chương 23: TÁCH KHỎI NGUỒN

KHI BRENDA RA KHỎI ĐÁM MÂY, cô ấy rất xúc động, vì vậy tôi muốn biết những gì cô ấy nhìn thấy sẽ gây ra điều này. Cô ấy nói nó giống như một thành phố, nhưng là một thành phố mà cô ấy chưa từng thấy trước đây. Rất đẹp, màu trắng tinh khiết, với những tòa nhà rất nhẵn. Chúng gần như lấp lánh, giống như đá cẩm thạch. Sau đó, cô ấy tập trung vào một tòa nhà cao hơn những tòa nhà khác, "Đẹp. Nhìn rất lỏng, không có cạnh sắc, rất mịn. " Không có thảm thực vật, chỉ là tòa nhà rất trắng, gần như ngọc trai này. "Nó rất to. Bây giờ tôi đang nhìn nó từ một quan điểm khác. Có hai cột lớn màu trắng ở mặt trước. Và tôi nhìn vào bên trong và đó là một không gian rộng, thoáng. Nó có hình dạng — gần như hình chiếc lá, nhọn ở cả hai đầu — hình bầu dục! Đẹp, trông rất mượt mà. Trần nhà là một mái vòm mở ở trên cùng, điều này không có ý nghĩa gì. Về mặt kiến trúc, tôi không biết nó sẽ đứng như thế nào ". Sau đó, cô ấy ở trong phòng và nhìn thấy ánh sáng xung quanh phòng, gần giống như những quả cầu.

Sau đó, tôi yêu cầu cô ấy nhận thức bản thân mình. Cô ấy thở dài, "Thật thú vị. Tôi không có cảm giác lên hay xuống khi bạn nói điều đó. Tôi không có ý thức về bản thân. Tôi cảm thấy như mình đang ở trong một quả cầu. Tôi không hiểu. " Tôi khuyến khích cô ấy nói về điều đó vì khi khách hàng đang nói thì mọi chuyện sẽ trở nên rõ ràng hơn. "Tôi đang ở trong một quả cầu màu sắc; nó rất – xoáy. Có rất nhiều màu xanh lam và xanh lá cây; một số màu vàng. Và tôi cảm thấy như những xung điện nhỏ đang đi qua cơ thể mình. Nó không cảm

thấy khó chịu, nhưng tôi cảm thấy như không có lên hoặc xuống, vì vậy nó hơi mất phương hướng. (Tạm dừng) Tôi đang đi đâu đó. — Đây là nơi mà bạn sẽ đến một nơi khác. Đó là một trạm vận chuyển. Bạn đến đó, và sau đó bạn đi đến một nơi khác ”. Sau đó cô ấy trở nên xúc động và bắt đầu khóc nhẹ. Tôi hỏi điều gì đã gây ra cảm xúc.

B: Tôi không chắc. Tôi không buồn; Tôi không sợ hãi hay buồn bã, chỉ là …. Cảm xúc cảm thấy rất lớn. Nơi này chỉ là một chút choáng ngợp. Mọi thứ đều ở dạng hình cầu; chúng đều là hình cầu. Căn phòng mà tôi đang ở không phải là một hình tròn hoàn hảo – nó là một hình bầu dục. Bây giờ tôi đang quan sát xung quanh nhiều hơn. Ở hai bên, có rất nhiều quả cầu này. Chúng gần giống như những quả cầu pha lê, nhưng chúng rất mềm mại. Hình cầu có thể là hai feet, có thể là ba feet. Chúng ở xung quanh phòng, trong cùng một mặt phẳng. Nó liên tục dịch chuyển, vì vậy nó không có ý nghĩa đối với tôi, nhưng những quả cầu này giống như bộ khuếch đại.

Đó là một nguồn năng lượng, hay một nguồn năng lượng. Thật thú vị, họ đang cố tỏ ra thật nhẹ nhàng, kiểu như, “Được rồi, chỉ cần nhìn vào những quả cầu.” – Giờ đây, nơi này có cảm giác khác. Nó có hình dạng giống nhau, nhưng trần nhà không mở. Nó không còn màu trắng nữa; đó là một căn phòng tối hơn. Không phải đó là một điều xấu, chỉ là nó không được chiếu sáng. Vì vậy, nó cảm thấy kín hơn. Và có những quả cầu phát sáng này ở khắp nơi trong phòng, ở mọi nơi tôi nhìn. Họ ở cùng một cấp độ. Và tất cả chúng đều chiếu sang những cái khác, và bạn đang ở giữa. (Một hơi thở sâu.) Đó chắc chắn là một trạm vận chuyển.

Tôi đang cố gắng tìm xem có ai phụ trách không. Có cách nào để phân biệt giữa tất cả các quả cầu này không? Làm thế nào bạn biết nơi để đi? Cô ấy nói rằng cô ấy không thể phân biệt được ai. Sau đó là một tiếng thở hổn hển khi cô ấy có

một tiết lộ. Cô ấy nói thì thầm, "Chúa ơi, nó giống như bạn biết đấy! Nó giống như khi bạn đến đây, và bạn đứng ở đây, sau đó cảm giác như nó đã được lập trình sẵn ". Cơ thể cô bắt đầu run rẩy, "Khi bạn hỏi tôi câu hỏi, tôi nhận được câu trả lời trong đầu, nhưng tôi không thể nhìn thấy họ trong căn phòng này. Vì vậy, khi bạn hỏi bạn phải làm gì, tôi đã nghe, 'Chúng tôi sẽ đưa bạn đến đó.' "

D: Hỏi họ xem họ sẽ đưa bạn đi đâu?

B: (Nói to) Chúng ta sẽ đi đâu? (Tạm dừng, sau đó trở nên xúc động.) Vào mặt trời! Mặt trời không giống như những gì chúng ta nghĩ. Bạn thực sự đi vào giữa nó, và sau đó bạn đi ra phía bên kia, và đó không phải là Mặt trời của chúng ta. Đó là Mặt trời của tất cả các Mặt trời. Đó là Mặt trời trung tâm của tất cả các Mặt trời. (Khẽ thổn thức) Đó là nơi chúng ta đến từ tất cả. (Thổn thức) Đó là nhà!

D: Chà, nếu đó là nhà, bạn đang làm gì ở nơi này?

B: Họ giống như các nhà ga bên ngoài, họ gọi họ. Bạn đi đến nhà ga bên ngoài.

D: Và bạn đã đến đó từ một nơi khác?

B: Vâng, từ Mặt trời. Nó giống như khi bạn ở trong Mặt trời, đó là một hồ bơi. Bạn phải đến nhà ga bên ngoài để hình thành.

D: Vì vậy, khi bạn rời khỏi Mặt trời và đi đến trạm ngoài cùng, bạn chỉ là những quả cầu này?

B: (Thì thầm) Ôi trời ơi! Vâng, đó là bởi vì bạn không có hình thức. Tôi đã nhìn thấy nó theo hướng khác. Nhưng vâng, vâng, đó là nó. Khi bạn ở trong Mặt trời, bạn không có hình thức. Nó giống như trong các giai đoạn; khi bạn bước ra ngoài, bạn không có hình thức, vì vậy có một số việc nhất định bạn phải làm.

Nó gần giống như bạn kết hợp lại; bạn đến với nhau. (Tất cả những điều này được nói với cảm giác ngạc nhiên, khám phá ra điều gì đó.) Các mảnh ghép lại với nhau để tạo thành một hình dạng mà bạn đang có, bây giờ. Và bạn không thể làm tất cả cùng một lúc. Nó gần giống như nó theo từng giai đoạn. Bạn phải đi đến một nơi này trước, và sau đó nó kết hợp lại. Và sau đó bạn đi.

D: Vậy khi bạn ở với ánh sáng này, Mặt trời này, bạn không có bất kỳ hình thức nào cả?

B: Không, nó giống như biển. Thật buồn cười vì nó rất sáng, nhưng không nóng. Nhưng nó đang chuyển động. Bạn sẽ nghĩ rằng nó sẽ hỗn loạn, nhưng không phải vậy.

D: Bạn đã nói nó không phải là Mặt trời của hệ mặt trời của chúng ta.

B: Không. Đó là Mặt trời của tất cả các Mặt trời.

Đây là cách mà nhiều khách hàng của tôi đã mô tả về Nguồn gốc hoặc Chúa.

D: Vậy tại sao bạn lại để đó để đi đến những nhà ga bên ngoài?

B: Bởi vì chúng tôi muốn. (Cười) Thật là buồn cười; bởi vì chúng tôi muốn. Nó gần giống như chúng ta là những đứa trẻ nhỏ hay gì đó. Nó rất nhẹ, và rất hạnh phúc. Vâng, nó gần giống như khi bạn là một đứa trẻ và bạn muốn khám phá. Và có rất nhiều sự phấn khích xung quanh nó. Nó chỉ làm cho trái tim của bạn nhảy múa như một đứa trẻ. Nó đang chơi, vì vậy bạn muốn chơi.

D: Và họ để bạn làm điều này? Họ để bạn rời đi?

B: Nó thậm chí không phải là "để." Thật thú vị bởi vì khi bạn nói "họ để bạn", giống như tất cả chúng ta đều quyết định và chúng ta đi. (Cười)

D: Và sau đó bạn đi đến nhà ga bên ngoài và trở thành quả cầu này như hình dạng đầu tiên của bạn?

B: Trên thực tế, bạn bắt đầu hình thành trước khi bạn đến ga bên ngoài. Nó thật thú vị! Tôi nhìn thấy Mặt trời, và giống như những ngón tay ánh sáng tuyệt đẹp này đang phát ra. Và chúng chỉ đẹp! Nó giống như những ngón tay ánh sáng này phát ra, và sau đó chúng bắt đầu kết hợp với nhau thành hình dạng màu sắc chuyển động tuyệt vời này. Và sau đó họ đến với những quả cầu ánh sáng này.

D: Sau đó, nó cuối cùng hình thành một quả cầu.

B: Chính xác! Đúng.

D: Và sau đó bạn đang ở đó ở nhà ga bên ngoài, và họ nói rằng đã đến lúc đi một nơi khác?

B: Chính xác. Và đó là khi năng lượng bắt đầu …

Cô ấy dường như đang xem một thứ gì đó, và cô ấy thấy nó thật thú vị. Vấn đề là khả năng của cô ấy để mô tả nó.

B: Lần đầu tiên bạn bắt đầu cảm thấy tách biệt. Ý thức về bản thân. Nó thật thú vị. Thật là kỳ lạ. Nó gần giống như bạn cảm thấy có ranh giới, trong khi trước khi bạn cảm thấy không có ranh giới — tất cả chỉ là sự mở rộng. Và sau đó bạn cảm thấy gần giống như các cạnh bên ngoài của chính mình.

D: Bạn bắt đầu cảm thấy tách biệt?

B: Vì bạn cảm thấy mình nhỏ hơn. (Cười) Thật thú vị bởi vì tôi không có cảm giác về chúng tôi, bạn hay tôi, nhưng đó là khi ý thức về bản thân bắt đầu cảm nhận được bản sắc của chính nó. Mà không thực sự là; đó là một ảo tưởng. Đó là khi ảo tưởng mới bắt đầu, nhưng nó giống như một công cụ cần thiết mà bạn phải có. Tôi chưa từng gặp điều này bao giờ. Khi bạn ở Mặt trời, bạn cảm thấy giống như những đứa trẻ. Đó là điều khôn ngoan – đó là điều khôn ngoan nhất mà bạn từng cảm thấy trong đời, nhưng cũng là điều vui vẻ và hồn nhiên nhất. Đó là sự kết hợp giữa trí tuệ và sự ngây thơ, và vì vậy nó gần giống như một cách bảo vệ. Nó gần giống như, "Khi bạn đi ra ngoài, trẻ em, bạn phải có một số bảo vệ." Và để làm được điều đó, bạn phải có một số ý thức về bản thân. Và tôi không biết điều này mất bao lâu, nhưng đó là một quá trình. Vì vậy, sau đó bạn đi, và bạn bắt đầu cảm thấy có ý thức về bản thân. Thực sự, đối với tôi, cảm giác như lần đầu tiên.

D: Vì vậy, đây là một phần của quá trình trước khi bạn có thể rời trạm vận chuyển.

B: Chính xác.

D: Vậy thì bạn sẽ đi khám phá. B: Bạn có thể đi bất cứ đâu.

D: Bạn có biết bạn sẽ đi đâu không?

B: Tôi đang ở đâu? Ngay bây giờ? Tôi đã đến Trái đất. Tôi đã chọn Trái đất. Oh! Nhưng tôi đã không chọn nó trước! —Tôi đã đến một nơi nào đó màu xanh lam. Màu xanh da trời? Ôi trời ơi! Tôi không thấy vị trí. Họ nói rằng bạn đã đến nơi màu xanh để thu thập kiến thức trước. Ồ, thật là thú vị! Có tất cả những cấp độ khác nhau ở tất cả những nơi khác nhau này. Và thực sự không có bất kỳ cấp độ nào, nhưng nơi tôi chọn rất vật lý. Nhưng để đến đó, bạn phải biết những điều nhất định. Nó giống như các công cụ. Nó giống như bạn đi học. Và tất cả những gì tôi thấy khi hỏi đều là màu xanh lam, giống như hành tinh xanh vậy. Đó là

một địa điểm vật lý, nhưng chúng không có nghĩa là Trái đất. Đó là hành tinh xanh. Dương, cảm giác như vậy.

Nhiều khách hàng khác đã mô tả họ đến từ một hành tinh nước xinh đẹp, nơi họ đang trải qua cuộc sống như những loại sinh vật biển khác nhau. Họ không có trách nhiệm và tự do đến mức không muốn rời đi.

B: Tôi đang quan sát như thể đang xem một bộ phim. Tôi không cảm thấy như mình đang ở đó, có cảm giác như đang xem một thứ gì đó. Tôi không cảm thấy có chút cảm xúc nào với nó, nhưng tôi nhìn thấy đại dương, tôi thấy cá voi, và tôi thấy cá heo. Tôi đang thở dưới nước. Nó không giống như nước, nó có cảm giác đặc hơn nước. Nó giống như một số loại phương tiện. Nó rất lỏng, nặng hơn không khí, nhưng không nặng như nước. Nó không lạnh, nó có cảm giác mịn, mượt và khi bạn nhìn xung quanh nó thực sự lấp lánh một chút. Tôi cảm thấy chất lỏng, và tôi không cảm thấy hình dạng của mình. Tôi không cảm thấy mình giống cá heo hay cá voi. Tôi nhìn thấy cá heo và cá voi. Thật kỳ lạ, nhưng nó gần như thể bạn có một số vải lụa và bạn kéo nó qua nước, đó sẽ là tôi. Tôi có một số chất. Tôi đặc hơn một chút so với những gì xung quanh tôi, nhưng tôi có một cảm giác khó tả. Tôi không thể nhìn thấy bản thân mình, nhưng tôi cảm thấy rất linh hoạt. Và mọi thứ đều đang bơi. Không có gì đi lại trên hai chân.

D: Bạn không nhìn thấy mảnh đất nào? (Không) Vậy bạn phải làm gì ở nơi màu xanh lam đó?

B: Những gì họ nói là, "Bạn đã được mã hóa." Họ đã sử dụng từ "mã". Được mã hóa bằng cái gì? Và tôi nghe nói, "Tất cả chỉ là một bước trong việc tạo biểu mẫu." Nó phải được mã hóa, và nó phải được mã hóa ở một nơi linh hoạt. Và tất cả đều thông qua rung động. Họ không nói "rung động", họ nói tất cả là "năng lượng".

Cô bắt đầu gặp khó khăn trong việc tìm từ chính xác để mô tả điều này. Đây là trường hợp thường xảy ra. Tôi đã nói với cô ấy rằng hãy làm những gì tốt nhất có thể.

B: Bạn được mã hóa, họ nói. Và sau đó mọi thứ được xây dựng từ chất lỏng. Khi bạn tiến bộ, bạn sẽ đi qua nơi chất lỏng. Và nơi chất lỏng này rất xanh. Và tôi có thể thấy những hình dạng trông giống như cá voi; nhưng nó không thực sự là một con cá voi, nó giống như vậy. Và tôi có thể nghe thấy âm thanh giống như âm điệu của cá heo. Được rồi, một cái đang đến với tôi ngay bây giờ và chúng đang bật âm thanh qua lại. Và tôi đang được xây dựng. Đó là một từ thú vị đối với chúng tôi: xây dựng. Cảm giác rất lâm sàng khi tôi nói điều đó, và tôi không dính mắc vào từ này. Nó rất thú vị, nó giống như cơ thể của tôi được xây dựng.

D: Đó có phải là một phần mã hóa mà bạn đang nói đến không? (Chính xác.) Vì vậy, họ phải lấy bản chất của bạn, nói cách khác, và sau đó biến nó thành một thứ gì đó chắc chắn hơn? B: Chính xác! Và đó là nơi nó được thực hiện cho tôi. Đó là nơi tôi được xây dựng, hoặc nơi tôi được xây dựng. Nó rất thú vị theo cách tôi nhìn thấy nó bởi vì nó rất quan trọng, như thế này là đúng thôi. Tất cả được thực hiện thông qua tông màu, giống như những tông màu này đang đi qua.

Cô gặp khó khăn trong việc giải thích những gì cô đang nhìn thấy. Cô ấy nói, "Thật kỳ lạ, nó giống như một bộ phim khoa học viễn tưởng." Rõ ràng là họ đang xây dựng một hình dạng con người, và nó được thực hiện với tông màu. Cô thấy mình cùng với những người khác bước ra khỏi mặt nước là những người hoàn toàn bình thường, không phải trẻ nhỏ. Họ bước lên khỏi mặt nước với tư cách là những người đã phát triển hoàn chỉnh, và có rất nhiều người trong số họ. Ngoại lệ là họ chưa có tất cả "chi tiết" của họ. Tất cả đều giống nhau, chân,

tay, cơ thể, nhưng không có đặc điểm cụ thể nào. "Bây giờ tôi thực sự thấy nó trưởng thành ngay trước mắt mình. Bây giờ mọi người đang sởn tóc gáy. Chúng đang được tạo ra. – Tuy nhiên, tôi không thấy ai làm điều đó. "

D: Vậy bạn sẽ làm gì với biểu mẫu bây giờ, một khi nó được tạo ra?

B: Bây giờ chúng ta có được kiến thức. Bây giờ chúng ta đi vào vấn đề này — nó giống như một cấu trúc hơn, nó không còn giống với bản chất nữa. Có những người ở đó, một tòa nhà, mặc dù tôi không nhận ra tòa nhà. Nó cảm thấy rất quan trọng trong thực tế, và vâng, đây là cách nó được thực hiện. Bạn đi vào đây và — cảm giác như nó đang diễn ra rất nhanh, nhưng tôi không có cảm giác về thời gian.

D: Hãy để tôi hỏi bạn một câu trước khi bạn đi xa hơn. Tại sao họ làm cho hình dạng của bạn giống như một con người? Nó có thể trông giống như bất cứ thứ gì, phải không?

B: Bởi vì tôi đã chọn Trái đất. Vâng, nó có thể là bất cứ điều gì.

D: Nhưng trong trường hợp này thì mọi người đều giống con người?

B: Đó là một câu hỏi rất hay. Hãy để tôi thực sự, thực sự nhìn. Tôi ngay lập tức nói "con người" vì nó có cùng kích thước và chiều cao – tay, chân, đầu, thân. Nhưng không, chúng tôi không. Có vẻ như nó có thể là con người, nhưng chúng không có hình dạng giống như con người. Đó là cách chúng được tạo ra. Vì vậy, chúng được tạo ra khác nhau như chúng ta đã thấy. Họ không được sinh ra như một con người, vì vậy nó không phải là một con người. Thật thú vị; nó gần giống như đó là hình dạng tốt nhất để bạn thực hiện cho những gì bạn đang làm — những gì họ đang làm.

D: Được rồi. Vì vậy, bây giờ bạn đang ở bên trong tòa nhà này, và bạn nói rằng ở đó bạn sẽ có được kiến thức.

B: Vâng. Có một cái bàn và có những tờ giấy trên bàn, và những người ngồi xung quanh bàn. Nó giống như có kế hoạch hoặc thứ gì đó trên bàn, giấy tờ. Và chiếc bàn được thắp sáng từ bên dưới. Và những người mà tôi đang nhìn trông giống như …. Tất cả các loại sinh vật khác nhau! Tuyệt vời! Thật thú vị vì hình dạng cơ bản của con người – tay, chân, thân, đầu, mắt – đều giống nhau. Nhưng có một số điều khác biệt để bạn biết rằng chúng không phải là hình dạng con người. Giống như một người, đôi mắt của họ khác nhau; không có mí mắt, không có lông mi. Có một số người đang ngồi quanh bàn này; họ có mặc quần áo. Nó giống như tôi đang quan sát, tôi đang được cho thấy điều này.

D: Mục đích của họ với các giấy tờ là gì?

B: Thật là buồn cười vì khi tôi hỏi điều này – tất nhiên rồi! Bạn biết! Đây là nơi kế hoạch được thực hiện. Kế hoạch cho nơi bạn sẽ đến tiếp theo. Có bảy người chúng tôi vừa bước vào phòng.

D: Có bảy người trong nhóm của bạn?

B: Chính xác! Có bảy người chúng tôi đã cùng nhau lên khỏi mặt nước. Và bây giờ nó ở nơi tiếp theo này. Điều tồi tệ nhất là tôi không biết chúng ta đang đi đâu. (Thở dài) Đây là nơi bạn đến và bạn nói về nó. Nó giống như các quyết định đã được đưa ra, và đây là nơi họ cho bạn biết.

D: Họ đã nói gì với bạn?

B: Họ nói rằng tôi sẽ đến Trái đất.

D: Bạn có biết Trái đất là gì không?

B: Không. Tôi cảm thấy thực sự kỳ lạ vì …. Bạn không đi từ nơi này đến nơi khác một cách hợp lý ở nơi này. Tôi đang nhìn nó từ một hướng, và họ rất nhẹ nhàng với tôi, tôi có thể nói. Nó giống như họ đang nói, "Trong tầm hiểu biết của bạn, chúng tôi phải cho bạn thấy điều đó theo cách này, để bạn có thể biết được những gì đang xảy ra." Được rồi, vậy tôi đang ở trong một hình thức. Và rồi đột nhiên tôi vô hồn, và tôi không chắc mình đang ở đâu.

D: Bạn có thể hỏi họ tại sao bạn phải đến Trái đất không? Tại sao lại là nơi?

B: Họ đang cố gắng thể hiện tôi theo cách mà tôi sẽ hiểu. Nó gần giống như mọi thứ rung động trong sự hài hòa và màu sắc xuất hiện từ nó. Giống như tôi đang nhìn thấy mọi thứ từ rất xa. Tôi đang nhìn thấy nhiều hành tinh. Và điều kỳ lạ là tôi thậm chí không nhận ra của chúng tôi. Giống như tôi không nhận ra sao Thủy hay sao Kim hay Mặt trời. Nhưng tôi đang nhìn thấy tất cả các hành tinh này, và nó giống như một dàn nhạc – tất cả chúng đều rung động trong sự hòa hợp. Và nó rất linh hoạt, nó di chuyển. Vì vậy, họ cho tôi thấy mọi thứ đang diễn ra hài hòa. Sau đó, khi tôi nhìn qua và họ cho tôi thấy Trái đất — Trái đất hiện đang lạc nhịp. Nó giống như một cây đàn piano cần được điều chỉnh. Trái đất không đồng điệu, nó trở nên phẳng.

D: Nó lạc nhịp, không hài hòa với phần còn lại. (Có!) Nó rất đáng chú ý sau đó.

B: Rất! Khi tôi nhìn thấy nó từ xa, nó giống như mọi thứ đều hài hòa. Mặc dù tôi không nghe thấy nó, nó có cảm giác gần như âm nhạc. Nó có! Cảm giác như nó rung lên, mặc dù mọi thứ không rung động hoàn toàn giống nhau. Nhưng chúng hòa hợp như một dàn nhạc, tất cả những nhạc cụ khác nhau đang chơi. Tất cả họ đang chơi cùng một giai điệu, hoặc cùng một bài hát và tất cả đều hòa hợp với nhau.

Khi họ bắt tôi quay lại nhìn Trái đất — nó sẽ giống như một dàn nhạc lộng lẫy nhất mà bạn từng nghe trong suốt cuộc đời mình. Và nếu ai đó vào đó và chơi một cây đàn piano lạc điệu, bạn sẽ nghe thấy nó. Vì vậy, nó nổi bật. Nó đáng chú ý trong dàn nhạc của toàn bộ thiên hà của mọi thứ từng có — có một điểm

phẳng. Bây giờ tôi đã thấy — thật buồn cười vì tôi tiếp tục đi xa hơn, xa hơn và xa hơn và xa hơn nữa trong góc nhìn của tôi — vì vậy tôi thấy, trong góc không gian khổng lồ của chúng ta, Trái đất phẳng. Chúng tôi không phải là nơi duy nhất bằng phẳng — có một số nơi khác ở rất xa — nhưng bây giờ tôi đang phóng to đến gần hơn. Trong tất cả các vũ trụ gần chúng ta, đáng chú ý là Trái đất ….

D: Vũ trụ chính gây ra vấn đề.

B: Chính xác! Nó lạc nhịp. Không hài hòa. Nó cảm thấy rất bằng phẳng. Vì vậy, chúng tôi sẽ giúp sửa đổi nó.

D: Bạn cảm thấy thế nào khi làm điều đó?

B: Hứng thú. Và một điều nữa là kết quả không chắc chắn. Chúng tôi không biết liệu chúng tôi có thể. Những nơi khác mà chúng tôi đã đi trước đây, chúng tôi rất chắc chắn. Bạn có thể vào, bạn chỉ cần làm điều này và điều này và điều này và điều này và nó sẽ bật lại ngay lập tức. Tôi vừa nhận được một thông tin chớp nhoáng mà chúng tôi không chắc chắn chính xác.

D: Vì vậy, bạn đã có những cuộc sống khác, nơi bạn đã làm những điều như vậy?

B: Vâng. Chúng tôi điều chỉnh.

D: Bạn có biết bạn sẽ làm điều này như thế nào không?

B: Tôi thấy màu sắc. Đó là tất cả trong màu sắc, nó nằm trong sự rung động của màu sắc. — Còn nữa, tôi không phải là người duy nhất. Đó là một "chúng tôi." Ôi trời ơi! Có nhiều người trước tôi, nhiều người sau tôi — đó là "chúng ta". Bây giờ tôi đang nhìn thấy trang web. Đó là một cái chăn, đó là một trang web xung quanh Trái đất. Và nó giống như có rất nhiều công cụ. Tất cả là trong rung động. Có vẻ đẹp trong sự đơn giản của nó.

Nó không phải là dễ dàng, nhưng nó giống như nếu tất cả mọi người có thể hát. Những tông màu này, những rung động tông màu cao, đẹp này. Một số nơi có cảm giác như đang bị hắc ín, giống như một lớp bùn đặc. Đó không phải là lau sạch hắc ín — họ đang cố cho tôi xem một hình ảnh, một ví dụ. Một số người vướng vào việc cố gắng làm sạch nó bằng cách cố gắng loại bỏ hắc ín của nó — đó không phải là cách bạn làm. Những gì bạn làm là, bạn đi vào bên trong và bạn thay đổi độ rung, và sau đó hắc ín biến đổi. Nó không phải là lau đi hoặc làm sạch; nó đang thay đổi nó từ thứ này sang thứ khác.

D: Vậy là bạn sẽ đến Trái đất. Bạn có đi vào cơ thể hay bạn sẽ thực hiện những thay đổi này như thế nào?

B: Chúa ơi, lần đầu tiên tôi không ở trong một cơ thể – Tôi đang nhìn thấy Trái đất và xung quanh Trái đất – nó khác với những gì tôi nghĩ. Cảm giác gần như thể bạn có một ít vải, hoặc một chiếc chăn. Nhưng nó không nặng như một chiếc chăn. Nó được dệt bởi vì tôi có thể thấy có thứ tự cho nó.

Nó có cảm giác giống như lưới, hoặc giấy vẽ đồ thị, nhưng nó lỏng và xung quanh Trái đất. Và có nhiều hơn một – có nhiều lớp vải này, hoặc chất này, ở xung quanh Trái đất. Và nơi tôi nhìn thấy bản thân mình đầu tiên là trong những thứ đó. Và bên trong những thứ đó, nó gần giống như những cái phễu đi ra khỏi đó. Nó giống như có một tấm vải lớn trên đỉnh Trái đất, và có một cái phễu đi xuống một điểm dưới Trái đất. Và khi nó khỏe mạnh và tự nhiên vui vẻ, chúng chỉ xuất hiện trên khắp Trái đất vào những thời điểm khác nhau, những nơi khác nhau. Và nó cảm thấy rất hữu cơ và rất lỏng. Và chúng trông giống như những chiếc lược. Nó đi xuống, và có những điểm này. Nó đi vào Trái đất và tái chế trở lại. Và tất cả đều đang chuyển động. Và bề mặt Trái đất có cảm giác thấm. Vì vậy, có những nơi nhất định trên Trái đất đã trở nên khó khăn. Nó gần như cảm thấy chết; nó cảm thấy ngột ngạt.

D: Thật khó để thâm nhập?

B: Vâng! Đó chính xác là từ. Thật khó để thâm nhập. Và vì rất khó để thâm nhập, chúng ta bây giờ cần phải đi xuống dưới Trái đất, dưới bề mặt và làm điều đó trên bề mặt. Chúng tôi không còn có thể làm điều đó từ trên cao. Và có rất nhiều, có rất nhiều.

D: Bạn sẽ làm điều đó trên bề mặt như thế nào?

B: Bạn mang theo năng lượng đó — được rồi, tôi có thể thấy nó bây giờ. Khi chúng ta ở trên Trái đất, chúng ta giống như những điểm ánh sáng như bộ khuếch đại hoặc chất kích hoạt. Năng lượng đi vào và đến những điểm ánh sáng này, sau đó nó khuếch đại và hướng đến Trái đất. Bây giờ cần phải đưa bộ khuếch đại đó đến gần Trái đất hơn để nó mạnh hơn. Vì vậy, những điểm ánh sáng đó bây giờ đã di chuyển xuống hành tinh nên bây giờ nó sẽ trở nên mạnh hơn vì nó phải thâm nhập sâu hơn vào trong. Vì vậy, nó đang đi vào Trái đất, xuống sâu dưới bề mặt Trái đất. Trước khi nó hoạt động từ trên cao. Không thể làm theo cách đó được nữa, nó quá dày. — Vẫn còn những hòn đảo của con người, những sinh vật ngoài đó trên mạng lưới, nhưng một số chúng ta đang ở đây trên hành tinh này.

Tôi muốn biết liệu cô ấy có nhận thức được rằng mình đang nói thông qua một cơ thể vật lý của con người hay không, và cô ấy miễn cưỡng thừa nhận rằng đôi khi cô ấy nhận thức được. Vì vậy, tôi đã hỏi khi cô ấy quyết định nhập một cơ thể vật lý. Nếu cô ấy đang làm một công việc quan trọng như vậy mà không có cơ thể, tại sao nó lại cần thiết?

B: Đã có một thỏa thuận được thực hiện. Tôi đang nhìn vào cơ thể con người mà tôi đang ở trong đó. Và tôi đã hỏi, "Tôi đã luôn ở trong cơ thể con người này chưa?" Và "tôi" đang nói không phải lúc nào cũng có trong cơ thể con người này. Tôi vào sau. Đó là một thỏa thuận. Đó là một chút khó hiểu đối với tôi.

D: Hãy xem nếu chúng ta có thể giải thích nó. Ý bạn là "tôi" đang nói không phải là cái được sinh ra trong cơ thể?

B: Không. Tôi vào sau. (Tạm dừng) Ngôn ngữ của con người không được thiết lập cho việc này.

D: Tôi biết. Tôi đã được nói nhiều lần rằng ngôn ngữ không đủ.

B: Bạn hỏi tôi có được sinh ra trong cơ thể con người này không, và tôi có cảm giác như mình không. Nhưng tôi có những ký ức về nó. Tôi có những kỷ niệm ngay từ đầu. Nó không giống như không có ký ức. Nhưng tôi không cần thiết phải ở đây khi bắt đầu cơ thể con người này. Tôi vào sau. Tôi bước vào khi ý thức — Thật thú vị khi nhìn vào vì nó không giống như chúng ta tách biệt, nhưng nó giống như một phần của bạn không được phát triển hoàn toàn. Sau đó tôi tự hỏi mình tại sao mình không xuống sớm mà lại bận đi chỗ khác. Vì vậy, nó gần giống như bạn gửi một phần của bạn xuống. Bởi vì "tôi" không cần thiết khi tôi còn là một đứa trẻ, hoặc khi cơ thể này là một đứa trẻ. Tôi cần cơ thể khi cơ thể đã phát triển hơn.

D: Phần khác ở đó khi còn nhỏ?

B: Chính xác. Vì vậy, nó giống như một phần của bạn đi xuống — và tôi không muốn làm sáng tỏ điều đó. Tôi không muốn làm cho nó giống như một con rô bốt. Nhưng phần kém phát triển hơn của bạn đi xuống và học tất cả các bài học từ đầu, và có tất cả những kinh nghiệm đó. Nó giống như khi bạn đi khám bệnh – bạn đến gặp bác sĩ thông thường trước, và sau đó bạn đến gặp bác sĩ chuyên khoa sau. Bạn có hiểu ý tôi? Sau đó, bộ phận chuyên môn của bạn bước vào. Và bộ phận chuyên môn là người đang nói bây giờ, người được gọi đến vì bộ phận chuyên môn có kỹ năng. Vì vậy, "tôi" người đang nói không phải được sinh ra trong cơ thể này, nhưng một phần của tôi đã có. Vì vậy, có thỏa thuận này và bạn loại hợp nhất và sau đó trở thành. Nó không giống như có hai sinh vật trong cơ thể này. Hoàn toàn không phải vậy.

D: Đó là sự hợp nhất của cả hai.

B: Vâng. Sáp nhập là một từ tốt.

D: Thi thể khoảng bao nhiêu tuổi khi điều này xảy ra?

B: Mười hai.

D: Vì vậy, sự hợp nhất diễn ra vào năm mười hai tuổi. (Có) Có một sự cố hoặc bất cứ điều gì xảy ra tại thời điểm đó? Brenda bắt đầu xúc động. Khi điều đó xảy ra, tôi biết chúng tôi đã đạt được điều gì đó quan trọng. Vì vậy, tôi nhẹ nhàng khuyến khích cô ấy nói về nó, và cho tôi biết điều gì đang khiến cô ấy bận tâm. Với một tiếng thở dài, cô ấy tiếp tục:

B: Tôi đã có nó ngược. Trong đầu tôi hơi khó hiểu vì tôi đang nhìn nó từ hai khía cạnh khác nhau. Tôi đang nhìn thấy nó từ đứa trẻ được sinh ra. Tôi không hiểu phần đó. Điều đó thật thú vị bởi vì tôi đang cố gắng tìm ra cái Tôi, và không có cái Tôi. Nó giống như tôi chỉ đang quan sát cảm xúc đến từ đâu. Và đó là bởi vì tôi đang đấu tranh để xác định tôi, và tôi không thể. Sau đó, tôi chỉ sao lưu một chút, và chỉ quan sát. Và tôi đã quan sát Brenda khi còn nhỏ, và sau đó thực sự là một kiểu người giám hộ – tôi không biết đó có thực sự là từ đúng hay không – nhưng một người đã đến ….

D: Đó có phải là người mà cô ấy đã xem như một người bạn tưởng tượng?

Brenda đã thảo luận về điều này trong cuộc phỏng vấn. Khi còn nhỏ, cô có một người bạn tưởng tượng rất thật đối với cô. Điều này không có gì lạ. Nhiều trẻ em có những thứ này, và mặc dù chúng không nhìn thấy được với những người khác, chúng vẫn tương tác với chúng. Con gái lớn của tôi có một đứa con gái lớn và nó thậm chí còn nài nỉ tôi đặt cho nó một vị trí trên bàn, và yêu cầu tôi nắm tay nó khi chúng tôi băng qua đường. Tôi đã không khuyến khích nó hoặc không

khuyến khích nó. Tôi biết nó là thật đối với cô ấy. Cô ấy gọi cô ấy là "Julia", vì vậy khi đứa con gái thứ hai của tôi được sinh ra, tôi đã đặt tên nó là Julia vì tôi đã quá quen với cái tên đó. "Người bạn" đã biến mất tại thời điểm đó. Một số bậc cha mẹ đã nói với tôi rằng họ nghĩ rằng con cái của họ phát điên khi họ nói về (và với) một người bạn vô hình. Tôi bảo họ đừng lo lắng, những gì đang xảy ra là hoàn toàn tự nhiên và "người bạn" cuối cùng sẽ biến mất. Khi Brenda ra đi, cô cảm thấy rất cô đơn và bị bỏ rơi. Đây là một trong những câu hỏi của cô ấy. Cô ấy muốn một lời giải thích về những gì đã xảy ra khi còn nhỏ.

B: Khi cô ấy còn nhỏ. Vâng, tôi là một trong số họ. Các chúng sinh ánh sáng.

D: Vì vậy, nó giống như một người chăm sóc nhỏ?

B: Chính xác! Nó còn hơn thế nữa. Nó đã được săn chắc cơ thể. Nhiều hình dạng con người, khi linh hồn nhập vào, chúng không được hiệu chỉnh ở tốc độ thực sự có thể chịu được một sinh vật có độ rung cao hơn đi vào. Vì vậy, khi đứa trẻ bước vào, nó đã được hiệu chỉnh ngay từ đầu. Nó gần giống như tôi đang nhìn thấy tiếng gõ vào chân, điều này thật kỳ quặc. Nó giống như những mô hình rung động này đã được in sâu khắp cơ thể, và xương, hệ thống tế bào, ngay từ ban đầu. Vì vậy, nó là một hiệu chuẩn. Và các cơ quan được lựa chọn rất cẩn thận để có được các công cụ cần thiết để thực hiện công việc sau này.

Vì vậy, khi linh hồn bước vào – tôi chỉ thấy nó đơn giản – đó là lúc người trông coi đi xuống. Có một số ý thức ở đó, nhưng nó không phải là ý thức đầy đủ. Ánh sáng vẫn chưa được sinh ra trong cơ thể đó. Có một linh hồn ở đó, vâng, nhưng nó chỉ là một chút linh hồn. Linh hồn là một quá lớn, và một chút nhỏ đến, và nó đang được chuẩn bị. Nó đang được đúc. Và tất cả đều là một phần của nó. Vì vậy, đó thực sự không phải là tôi. Đó là một phần của tôi, nhưng nó không phải là tất cả của tôi. Vì vậy, người trông coi đã xuống — không phải là người giám hộ, người chăm sóc — một người chăm sóc đã xuống và giúp chuẩn bị thi thể. Cơ thể phải được chuẩn bị cho những rung động cao hơn bởi vì nhiều lần trong

quá khứ khi chúng ta đã làm điều này, khi sinh vật rung động cao hơn đi vào cơ thể, cơ thể không thể xử lý nó và nó bị đoản mạch.

D: Tôi đã từng nghe nói rằng đôi khi cơ thể, đứa trẻ, sẽ chết.

B: Điều đó đã xảy ra! Vì vậy, chúng tôi rất cẩn thận để hiệu chỉnh nó và sau đó đặt cơ thể vào một vị trí — nó gần giống như được lồng vào nhau. Chúng tôi quay lại và kiểm tra, và đảm bảo rằng cơ thể đang tiến triển như bình thường. Và phải có một loại tâm trí nhất định. Các xung điện trong não là khác nhau. Có nhiều khu vực hơn. Tôi đã nhìn thấy phần sau của bộ não, nó khác ở đó. Có nhiều hoạt động hơn ở đó vào đầu. Nó giống như xung điện được đặt ở đó. Sau đó, nó được quan sát, và sau đó nó tiến triển. Và sau đó chúng tôi từ từ bắt đầu mang lại nhiều ánh sáng hơn. Tôi thấy nó như một ánh sáng xanh lam rất, rất nhẹ được đưa vào từ những nơi khác nhau vào cơ thể. Đôi chân. Trông giống như xương quai xanh. Sau gáy, đỉnh đầu, vùng mắt thứ ba, dưới các vị trí cạnh mũi — thú vị! Những nơi bằng tai. Và vì vậy ánh sáng được đưa vào dần dần, từ từ theo thời gian. Xung động đang được sử dụng và cũng có các chuỗi ký hiệu khác nhau.

D: Giống như một kích hoạt đang diễn ra?

B: Vâng, trong cơ thể. Sau đó, có một điểm mà tất cả được quyết định, và linh hồn này được liên lạc, và được hỏi. Nó không tách biệt khi tôi nói rằng nó được liên hệ, nhưng có một thỏa thuận được thực hiện để tiếp tục. Và sau đó chúng tôi đi vào.

D: Thỏa thuận là gì? Để cho phép phần khác đi vào?

B: Như, "Bạn đã sẵn sàng chưa? Có cảm thấy đúng không? " Khi linh hồn lần đầu tiên xuất hiện và khi chúng ta thực hiện thỏa thuận lần đầu tiên, mọi thứ đều khớp với nhau. Khi một linh hồn bắt đầu phát triển trên Trái đất, mọi thứ

thay đổi. Linh hồn có thể đã chọn một con đường khác. Linh hồn có thể muốn đi đến một nơi nào đó khác. Linh hồn có thể không muốn đến đó nữa, vì vậy chúng ta phải hỏi lại. Đôi khi những hợp đồng đó bị phá vỡ; đôi khi trong cuộc sống xảy ra những điều không lường trước được. Trái đất là ký tự đại diện — bạn không bao giờ biết điều gì sẽ xảy ra khi bạn đến đây.

D: Và họ có ý chí tự do.

B: Họ có ý chí tự do, vì vậy bất cứ điều gì có thể xảy ra. Vì vậy, chúng tôi quay lại và nói chuyện, và hỏi liệu nó có còn thích hợp không; cho dù họ vẫn đồng ý.

Phần lớn điều này đã được giải thích trong cuốn sách Ba làn sóng của những người tình nguyện của tôi. Một phần của việc cứu loài người khỏi chính nó là việc đưa những linh hồn mới và thuần khiết vào cơ thể con người. Những linh hồn chưa từng biết đến hoặc đã tích lũy nghiệp chướng, và do đó không bị mắc kẹt. Điều này có thể liên quan đến những trải nghiệm ET mà nhiều người cho là tiêu cực. Linh hồn mới có một năng lượng hoàn toàn xa lạ với trải nghiệm của con người, vì vậy nó không thể nhập vào tất cả cùng một lúc. Khi điều này được thử trong quá khứ, nó dẫn đến việc phá thai. Vì vậy, nó phải được thực hiện chậm hơn, trong khoảng thời gian từ từ, để cơ thể có thể điều chỉnh trước khi năng lượng đầy đủ đến sau đó.

Điều này sẽ giải thích cho các chuyến viếng thăm lặp đi lặp lại của người ET, người ngoài Trái đất bởi vì công việc của họ là tiếp tục theo dõi các thi thể và kiểm tra chúng để xem mọi thứ có hoạt động chính xác hay không. Do đó, các thiết bị cấy ghép hoặc màn hình đã được đưa vào cơ thể để theo dõi con người. Điều này cũng giải thích cho việc giảm các báo cáo bắt cóc vì công việc hiện đã được hoàn thành. Các linh hồn đã nhập vào (3 làn sóng mà tôi đã phát hiện ra), và bây giờ có đủ trên Trái đất để hoàn thành công việc, vì vậy không cần thêm nữa. Hầu hết các vụ bắt cóc mà bạn nghe nói đều diễn ra cách đây vài năm. Hoặc đó là những cuộc kiểm tra sức khỏe đang được thực hiện thường xuyên để

đảm bảo rằng cơ thể đang hoạt động bình thường trong môi trường kỳ lạ và thường thù địch này.

Điều này cũng sẽ giải thích chương trình lai ghép mà nhiều người đã mô tả là tiêu cực. Việc tạo ra các cơ thể hoặc phương tiện có thể tiếp nhận năng lượng cao của các linh hồn đến mà không bị hư hại. Một sự kết hợp của các gen, nhưng quan trọng hơn là sự hòa trộn của các năng lượng để linh hồn có thể sống trong cơ thể. Thật là ngạc nhiên khi nhiều người mà tôi làm việc cùng nói rằng họ không cảm thấy mình thuộc về nơi đây, rằng đây không phải là nhà của họ. Sau đó, trong khi bị thôi miên, họ được tiết lộ hoặc là người hẹn giờ đầu tiên đến trực tiếp từ Nguồn, hoặc năng lượng hoặc ánh sáng ngoài hành tinh chưa từng có trong cơ thể người trước đây. (Còn tiếp)

D: Đây có phải là những gì đã xảy ra khi cô ấy có kinh nghiệm đó khi cô ấy khoảng 10 hoặc 12? (Cô ấy đã đến thăm trong phòng của mình vào ban đêm mà cô ấy nghĩ là có liên quan đến ET.) Vào thời điểm nó xảy ra, cô ấy nghĩ đó là một trải nghiệm tiêu cực.

B: Tại thời điểm tâm trí con người không biết. Tâm trí con người không nhận thức đầy đủ về nó vào thời điểm đó. Ở giai đoạn đó trong cuộc đời, cô ấy chưa sẵn sàng đón nhận thông tin đó. Bây giờ chúng tôi đã mang mọi thứ có thể để làm cho cô ấy thoải mái. Và chúng tôi đã đưa người bạn của cô ấy trở lại mà cô ấy biết khi còn nhỏ.

D: Trong suốt trải nghiệm, cô ấy nói rằng cô ấy nhớ mình đã không thể di chuyển.

B: Vâng, nó thú vị. Chúng tôi làm điều đó nhẹ nhàng nhất có thể, và nhiều lần chúng tôi làm điều đó khi người đó đã ngủ. Cô ấy đã thức, đó là cách mà nó

được cho là. Cô ấy đã được phát triển đủ để cô ấy có thể xử lý nhiều như vậy. Nó đã xảy ra theo cách nó được cho là. Nó gần giống như gây mê khi bạn đặt người đó ra để họ không thể di chuyển. Nhưng đó là một nơi dễ chịu, và họ không thực sự nhớ về nó. Hoặc bạn nhớ một giấc mơ đẹp hoặc bất cứ điều gì. Nó không có nghĩa là một nơi nào đó đáng sợ. Cô ấy có một ý chí rất mạnh mẽ, một tâm trí rất mạnh mẽ, và vì vậy khi nó bắt đầu xảy ra, cô ấy đã chọn tỉnh táo.

D: Đôi khi mọi người nhìn nhận nó là tiêu cực.

B: Đúng vì theo quan điểm của một đứa trẻ, cô ấy không thể di chuyển, và nó có cảm giác bị xâm hại. Nhưng nó không phải.

D: Cô ấy nói có cảm giác như mọi thứ đang được thực hiện đối với cơ thể vật lý.

B: Đúng vậy. Ánh sáng đang di chuyển đến. Nó giống như hiệu chuẩn cuối cùng. Không phải là cuối cùng, mà là phải được thực hiện trước khi năng lượng khác di chuyển đến. Có một số việc nhất định phải được thực hiện để chuẩn bị.

D: Những gì cô ấy coi là những thực thể xung quanh cô ấy — chúng có phải là những thực thể đã giúp điều này không?

B: Vâng. Và chúng được đặt trong một hình thức mà cô có thể hiểu được vào thời điểm đó.

D: Bởi vì bạn biết trên Trái đất, chúng ta nói về ETs. Mọi người không hiểu chúng là gì.

B: Không, và tôi thấy nó bây giờ.

D: Đây có phải là một phần công việc của họ giúp thực hiện toàn bộ quá trình này không?

B: Vâng. Một trong số họ rất giỏi trong những gì anh ấy làm, anh ấy có thể cảm nhận được cơ thể. Anh ta cảm nhận được cơ thể và đưa nó vào trạng thái cân chỉnh và đồng bộ hoàn hảo với ánh sáng đang di chuyển tới. Ánh sáng đi vào cơ thể con người, vì vậy khi cơ thể con người thức dậy vào buổi sáng, họ thậm chí sẽ không nhận thấy bất kỳ sự khác biệt nào. Đó là một sự kết hợp hài hòa hoàn hảo.

D: Ngoại trừ việc họ cảm thấy có điều gì đó họ phải làm.

B: Đúng vì đó là lúc nó bắt đầu thành công.

D: Có rất nhiều người nhớ lại những trải nghiệm như thế này, và họ coi chúng là tiêu cực. Họ không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

B: Trái đất là một nơi rất âm. Không phải lúc nào cũng vậy – không nhất thiết phải như vậy. Nhưng thật khó để duy trì sự tích cực, đặc biệt là đối với những người – tôi không muốn dùng từ "mạnh mẽ" – mà dành cho những người nhạy cảm. Nếu có một chỗ nào đó nhầm lẫn và họ tiếp cận với một luồng năng lượng, vì có rất nhiều luồng tiêu cực có sức mạnh quá lớn, rất dễ trở nên đồng điệu với luồng suy nghĩ đó. Chúng ta phải có ý thức vươn tới luồng ánh sáng, cho luồng ánh sáng của tình yêu bởi vì ở đây trên Trái đất, thứ tự động là sự sợ hãi.

D: Vì vậy, những gì họ cho là tiêu cực thực sự không phải vậy.

B: Chính xác.

D: Có điều gì đó nữa đang xảy ra, và đó là một thỏa thuận mà người đó đưa ra trước khi họ bước vào.

B: Tất cả là một phần của nó, và tất cả đều rất tốt.

D: Có rất nhiều người mà tôi đã làm việc cùng nói rằng họ cảm thấy bị vi phạm. Họ cảm thấy như một cái gì đó đã được thực hiện với họ mà không có sự cho phép của họ.

B: Không, hoàn toàn không phải vậy. Sự cho phép của họ đã được đưa ra. Đó là một thiết bị bảo vệ cho một đứa trẻ. Bạn sẽ không cho trẻ em xem một bộ phim kinh khủng vì chúng sẽ không hiểu nó – chúng không biết rằng nó không có thật. Bạn bảo vệ họ. Bạn cho họ xem những bộ phim của Disney. Và sau đó khi họ 16 hoặc 17 tuổi, họ có thể nhìn thấy nó vì bạn có thể giải thích cho họ – rằng nó không có thật. Và do đó, có những thứ nhất định được đặt ra để bảo vệ.

D: Được rồi. Nhưng bây giờ sự hợp nhất đã diễn ra và ánh sáng này đang ở bên trong cô ấy, phải không? (Đúng)

Brenda đã nhận thấy rằng khả năng tâm linh của cô đã được đánh thức lại. Cô ấy đã bắt đầu nhìn thấy cô ấy là ai. Đây là một trong những điều cô ấy muốn biết. "Nó đã mất một thời gian dài, phải không?"

B: Vâng. Có rất nhiều thứ phải được hoàn thành trước.

Tất nhiên, một trong những câu hỏi khác của cô ấy là về mục đích của cô ấy. Cô ấy phải làm gì với cuộc đời mình? Kế hoạch là gì?

B: Đó là Trái đất. Cô ấy phải mang lại độ rung cao hơn và neo nó vào Trái đất. Cô ấy được mã hóa để làm điều đó. Cô ấy có nó trong cô ấy.

D: Đây có phải là lý do tại sao cô ấy bị tinh thần cung cấp thông tin về các viên pha lê?

B: Vâng, họ hỗ trợ cô ấy. Các tinh thể khuếch đại nó và làm cho nó dễ dàng hơn. Các tinh thể là một với cô ấy; các tinh thể lắng nghe cô ấy, và cô ấy lắng nghe các tinh thể. Các tinh thể sống động; các tinh thể là một lực khác. Đó là một thế giới hoàn toàn khác. Đó là một trường lực hoàn toàn khác cần được sử dụng. Nó đã ở đây mãi mãi trên hành tinh này. Tinh thể là một nguồn năng lượng nằm ngoài sức tưởng tượng hoang dã nhất của bạn. Bạn không biết cách sử dụng chúng; bạn đã quên. Trên thực tế, sức mạnh đã bị lấy mất. Các nền văn minh khác đã lạm dụng sức mạnh nên nó đã bị lấy đi.

D: Vì vậy, bây giờ chúng ta phải lấy lại kiến thức.

B: Nhiều tinh thể đang ngủ. Một số tinh thể trên hành tinh này vẫn đang hoạt động. Nhưng chúng có thể được, và chúng có nghĩa là sẽ được đánh thức lại. Và bạn thức tỉnh thông qua rung động. Sự rung động có thể được thực hiện theo nhiều cách khác nhau. Nó có thể được thực hiện bằng cách tập trung vào ý định và cô ấy biết cách làm điều này. Tiếp cận với những đường lưới đó, và có nhiều cấp độ — không chỉ có một. Cô ấy chỉ nhìn thấy một. Có rất nhiều lớp năng lượng này xung quanh Trái đất. Người cô ấy phải vươn tới xa nhất – đó là chiếc màu tím. Cô ấy cần nhớ làm việc với màu tím. Cô ấy đang làm việc với màu xanh lá cây. Tất nhiên, màu trắng luôn ở đó, nhưng màu tím là sự biến đổi. Và sau đó bạn mang nó vào và nó cộng hưởng với xương trong cơ thể bạn. Và sau đó nó bắt đầu một mô hình dao động sau đó hướng vào Trái đất, và đánh thức những viên đá đang ngủ yên.

D: Trong công việc của mình, tôi được nói rằng cơ thể cũng là một phần tinh thể.

B: Các giáo viên của bạn ở đây sẽ nói rằng trái tim là kết tinh, điều đó đúng. Nhưng toàn bộ cơ thể là kết tinh.

D: Đây là lý do tại sao nó rung, như bạn đã nói trước đó?

B: Chính xác. Đó là lý do tại sao nhiều hơn được trao cho cô ấy.

D: Nhưng con đường của cô ấy là làm việc với những viên đá giúp chống lại sự rung chuyển của Trái đất. Sáng. Và sẽ có những người khác sẽ giúp cô ấy. Khi cô ấy làm việc với Trái đất, nó sẽ bắt đầu thay đổi độ rung và mọi người trở nên mất phương hướng. Thật thú vị, nếu bạn giao cho mọi người một công việc, nếu bạn bảo họ giúp nâng cao sự rung động của Trái đất, bởi họ được hướng dẫn làm điều đó mà họ không thể không làm tăng sự rung động trong chính họ. Vì vậy, điều quan trọng là phải biết rằng một số người sẽ không làm điều đó cho chính họ. Thay vì nói, "Tôi có thể giúp bạn nâng cao sự rung động của mình", bạn có thể tập hợp mọi người lại với nhau và nói, "Chúng ta thực sự cần đi và chữa lành hành tinh ở đây." Và khi làm điều đó, mọi người đang giúp nâng cao sự rung động của họ.

D: Bạn nói điều này có thể gây mất phương hướng?

B: Không phải với những người đang làm công việc này. Khi rung động của Trái đất bắt đầu tăng lên, mọi thứ bắt đầu thay đổi. Vì vậy, đối với những người mất phương hướng và họ không biết phải làm gì, và họ không cộng hưởng, hoặc họ không ở trên cùng một mặt phẳng khi bạn nói rằng bạn cần phải nâng cao sự rung động trong họ, hãy hỏi họ để giúp đỡ người khác. Bởi vì nếu họ giúp đỡ người khác theo bất kỳ cách nào — nếu họ giúp một con vật, nếu họ chữa bệnh cho cây trồng, nếu họ cảm thấy như mình đang giúp đỡ người khác hoặc giúp đỡ hành tinh, thì điều đó sẽ làm tăng sự rung động của họ. Nó khá đơn giản. — Trọng tâm chính của cô ấy là tập hợp mọi người lại với nhau để hướng sự rung động vào Trái đất mà không còn có thể vượt qua được nữa.

D: Cô ấy đang làm việc với việc chữa bệnh.

B: Đó là một thanh bên. — Khi cô ấy tập hợp các nhóm lớn hơn lại với nhau để mang năng lượng đó vào Trái đất, nó lớn hơn nhiều so với một người. Nếu một

hoặc hai người làm nòng cốt sau đó đưa những người khác vào, điều đó còn khuếch đại hơn nữa.

D: Và họ có thể giúp đỡ với năng lượng tổng hợp.

B: Vâng. Mọi người đều có điều gì đó để chia sẻ, và năng lượng của mỗi người là khác nhau một chút. Vì vậy, khi nó kết hợp với nhau, nó giống như một dàn nhạc. Và nó chỉ đẹp. Và sau đó là dàn nhạc, tất cả các tác phẩm kết hợp với nhau bởi vì mọi người đều thêm phần độc đáo của riêng mình. Vì vậy, thực sự, càng nhiều càng tốt.

D: Và chúng tôi muốn đưa Trái đất trở lại hòa hợp.

B: Nó phải vậy. Nó đi theo cả hai hướng. Và khi bạn làm điều đó trong chính bản thân bạn, trong gia đình trực tiếp của bạn hoặc trong nhóm của bạn, và sau đó bạn làm điều đó cho Trái đất, sau đó nó đi ra ngoài Vũ trụ. Tất cả là một phần của nó.

D: Mọi thứ ảnh hưởng đến mọi thứ khác. Mọi thứ đang thực sự tăng tốc. Ngày càng có nhiều người thức tỉnh khả năng của mình, phải không?

B: Không còn cách nào khác. Họ phải; bây giờ là lúc. Không còn thời gian ân hạn nữa. Khi đã từng có, chúng ta đã từng được cho một thời gian. Bây giờ là

D: Tôi đã làm việc rất nhiều với cái mà chúng ta gọi là UFO và ET, nhưng nó ngày càng phức tạp hơn mọi người nghĩ.

B: Ồ, nó còn nhiều hơn thế nữa. Chúng đã tồn tại mãi mãi. Chúng mãi mãi là một phần của sự tiến hóa của hành tinh này.

D: Vì vậy, khi những người này có những trải nghiệm này, họ thực sự đang được kích hoạt.

B: Vâng, chính xác. Cơ thể phải được hiệu chỉnh đến mức độ rung động cao hơn để các năng lượng khác có thể đi vào và hoạt động thông qua chúng.

D: Tôi cũng đã được nói với những người quá khó chịu với nó, bạn chỉ cần đưa họ ra khỏi chương trình.

B: Ồ, chính xác. Vì ý chí tự do trên hành tinh này, họ có thể đưa ra những lựa chọn trong cuộc đời trẻ của mình và đi trên một con đường hoàn toàn khác. Và điều đó hoàn toàn có thể chấp nhận được. Và sau đó họ được giải phóng khỏi hợp đồng. Và nó ổn.

D: Bởi vì một số người trong số họ nói rằng họ nghĩ nó quá tiêu cực và họ muốn thoát ra.

B: Họ có suy nghĩ tiêu cực hoặc sợ hãi – và đôi khi đó là một phần con đường của họ.

D: Đó là những gì tôi được nói. Dù sao thì bạn cũng không muốn những người như vậy tham gia chương trình và bạn có thể thả họ ra nếu họ muốn được tiết lộ.

B: Chính xác. Bất cứ lúc nào, có.

***

Chương 24: QUÁ NHIỀU QUÁ SỚM

KHI TONYA đến khung cảnh, cô cảm thấy mình đang ở ngoài không gian bởi vì không có gì ngoài sự trống rỗng. Nó không khó chịu, nhưng cô không nhìn thấy gì. Cô quyết định di chuyển xuống phía dưới thay vì đi ra ngoài vũ trụ xa hơn. Dường như không có gì thay đổi cho đến khi cô đột nhiên cảm thấy mình không thể cử động được nữa. "Tôi muốn nói rằng tôi đang ở trong một loại viên nang nào đó. Tôi không biết mình đang ở đâu, nhưng tôi đang bị bao bọc bởi một thứ

gì đó. – Tôi không có cơ thể. Tôi dường như không thể tiến lên, lên hay xuống. Tất cả chỉ là những đốm đen tối này. – Tôi cảm thấy như mình chưa được sinh ra. Điều đó chẳng có nghĩa lý gì. – Tôi chưa quyết định mình muốn trở thành gì. – Tôi cảm thấy như mình đang ở bên trong một thứ gì đó, nhưng đó là thứ mà tôi là một phần, hoặc tôi tạo ra và tôi. .. không biết mình muốn trở thành gì nên không có định hướng ”.

D: Ý bạn là không ai nói cho bạn biết bạn phải làm gì, đi đâu hay bất cứ thứ gì?

T: Tôi nghe thấy bạn, nhưng tôi không nghe thấy bất cứ ai khác nói chuyện với tôi hoặc nói với tôi bất cứ điều gì. Nó tùy thuộc vào tôi.

D: Vì vậy, bạn có một sự lựa chọn? Bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn? Đó có phải là ý bạn không? (Có) Điều đó quan trọng. Nhiều người không có sự lựa chọn. Họ phải làm những gì họ được bảo.

T: Tôi đã làm tất cả những điều đó. Tôi đã trả phí của tôi. Bây giờ tôi có những lựa chọn mà tôi có thể tự đưa ra. — Bây giờ tôi không biết mình sẽ làm gì.

D: Bạn nhận thức về bản thân như thế nào?

T: Tôi là một điểm của một loại năng lượng hoặc một số loại quá trình suy nghĩ … bởi vì tôi đang suy nghĩ. Tôi không có bất kỳ đặc điểm thể chất nào. Tôi chỉ bị bao quanh bởi vô số thứ cần làm việc. — Nhưng tôi bị mắc kẹt. Tôi không biết mình muốn làm gì. Tôi không biết phải đi theo hướng nào. (Bực bội)

D: Bạn có muốn làm điều gì đó khác biệt hay điều gì đó bạn chưa làm trước đây?

T: Vâng. Một điều gì đó nhiều hơn những gì tôi đã làm trước đây … điều gì đó có ý nghĩa hơn. Lần khác là điều tôi phải làm. Bây giờ tôi muốn làm một cái gì đó bên ngoài bản thân mình. (Khóc) Tôi không biết giải thích thế nào.

D: Những cái khác giống như nhiệm vụ bạn phải làm?

T: Vâng. Hoàn thành tài liệu hoặc hoàn thành công việc tôi chưa hoàn thành. Tôi đã làm gần hết, vâng, tôi đoán là tôi đã làm xong tất cả những điều cơ bản. – Tôi đã ở đây lâu rồi … lâu lắm rồi. (Thì thầm và khóc.) Tuy nhiên vẫn còn nhiều việc phải làm. —Tôi chỉ không biết mình muốn làm gì.

D: Bạn có bất kỳ ý tưởng, bất kỳ lựa chọn nào mà bạn có thể nghĩ đến không?

T: Đúng, nhưng nó ảnh hưởng đến rất nhiều người nếu tôi làm những gì tôi muốn. – Nó ngày càng nhẹ hơn. Nó không còn quá tối nữa.

D: Bạn muốn làm gì mà có thể ảnh hưởng đến rất nhiều người?

T: Tôi muốn trở thành một phần của sự thay đổi. Một phần ảnh hưởng … sự thay đổi để tốt hơn. Tôi muốn quay lại vì điều đó …. Nó phải làm với một chu kỳ. Tôi muốn ở đó để bắt đầu chu kỳ mới và là một phần của nó.

D: Có ai nói với bạn rằng nó đang đến không, hay bạn chỉ biết nó?

T: Cả hai. Tôi đã được nói và bây giờ tôi cảm nhận được điều đó. Sự kết thúc của chu kỳ … sự bắt đầu của một chu kỳ mới … một kiểu sống hoàn toàn mới.

D: Điều đó nghe thực sự tuyệt vời … thực sự lớn. Họ có nói tại sao chu kỳ phải kết thúc không?

T: Như tất cả mọi thứ đều phải kết thúc. Khi mọi thứ được tồn tại, nó đã tồn tại. Nó sắp kết thúc và một chu kỳ mới sẽ bắt đầu. Mọi thứ không bao giờ giữ

nguyên. Họ luôn thay đổi, nhưng đây là một thay đổi lớn. Đây là chu kỳ trong chu kỳ trong chu kỳ.

D: Khác với những cái khác?

T: Khác với nơi này.

D: Chúng ta đang nói về địa điểm nào?

T: Đối với Trái đất.

D: Vì vậy, các chu kỳ đã xảy ra cho những nơi khác, nhưng đây là một động thái lớn đối với khu vực này?

T: Vâng. Có rất nhiều điều đã xảy ra ở đây. Tôi đã sống qua một số điều đó. Tôi đã giúp. Tôi đã trải qua các giai đoạn khác nhau của nó. Bạn biết các giai đoạn … nhưng tôi sợ rằng nó có thể kết thúc như thế nào. Nó vẫn chưa sẵn sàng để kết thúc, nhưng nó gần như ở đó. Chu kỳ không hoàn thành, và nó không kết thúc với những gì nó phải làm, và rất nhiều phụ thuộc vào nó. Mọi người phải thay đổi và tôi muốn trở thành một phần của điều đó. Tôi muốn giúp thay đổi, và điều đó khiến tôi sợ hãi.

D: Tại sao nó làm bạn sợ?

T: Bởi vì, nếu tôi không giỏi thì sao?

D: Tôi nghĩ nếu bạn muốn một cái gì đó tồi tệ, bạn sẽ giỏi nó. Bạn có mong muốn, phải không? (Tonya đang khóc, Vâng.) Bạn nói rằng bạn đã ở đó qua các giai đoạn khác của nó?

T: Vâng, và tôi đã làm hỏng họ … thứ lỗi cho ngôn ngữ của tôi.

D: Chuyện gì đã xảy ra? Nói cho tôi nghe về nó đi.

T: Chu kỳ của hành tinh này. Tôi hiếu thắng với mong muốn thay đổi mọi thứ quá nhanh, và đó là vị trí của tôi bây giờ. Tôi sợ quá hung hăng, và tôi cảm thấy thất vọng.

D: Bạn đã làm gì vào lúc đó?

T: Tôi giới thiệu mọi thứ quá nhanh. Giới thiệu những thay đổi về tư tưởng … thay đổi về mặt sinh học.

D: Đó là những khoảng thời gian nào?

T: Khi cuộc đời còn trẻ. Nó đã khác so với bây giờ. Có rất nhiều thời điểm khác nhau, tôi không thể nhớ hết. — Suy nghĩ … bởi vì bạn có thể ảnh hưởng đến suy nghĩ trong khoảng thời gian đó. Tôi đã khác so với bây giờ. Tôi muốn nói rằng nó là một chất màu trắng đục. Một ý nghĩ giống như một chất trắng đục. Nó dễ gây ảnh hưởng hơn. Nó liên kết với nhau … nó là một chất màu trắng đục. Tôi có hiểu không? (Tức giận với bản thân.) Bạn thấy đấy, mọi thứ về mặt trực quan không giống như bây giờ. Ngày nay có những góc cạnh và những điểm sắc nhọn và những điểm đen và quá trình suy nghĩ thật tồi tệ. Nó tạo ra rất nhiều điều tồi tệ. Nó không thuần khiết như nó vốn có.

D: Bằng chất màu trắng đục, nó chảy mịn hơn?

T: Vâng, tự nó hoàn thiện hơn. Nó không được cá nhân hóa bởi chính nó. Các quá trình tư tưởng … cá nhân. Bạn là cá nhân với tư cách cá nhân. Hãy xem bản thân như một cá nhân chứ không phải là một cầu thủ trong đội. Bạn đã là bạn.

D: Họ vẫn chưa sẵn sàng để hiểu nó?

T: Không. Giận dữ. Đó là giận nhau. Cảm xúc không phải là một phần của những gì họ có ban đầu. Sự thay đổi hơi quá đột ngột.

D: Ý bạn là bạn đã đưa ra một cách suy nghĩ mới mà họ chưa sẵn sàng?

T: Vâng. Nó cũng không chỉ có tôi. Tôi đã ở cùng một nhóm, nhưng vẫn là tôi bởi vì tôi là một phần của nhóm. Nó khiến họ nhận thức được những điều mà trước đây họ không nhận thức được. Kiểu như Adam và Eve. Đột nhiên họ nhận thức được sự khác biệt. Tôi muốn họ sẵn sàng. Tôi muốn di chuyển nó cùng. Tôi muốn nói rằng tôi đã giúp, nhưng còn quá sớm. Giận dữ không phải là thứ mà họ có trước đây. Có sự lạm dụng. Nó không tiêu tan. Nó cuộn vào một cái gì đó tồi tệ hơn. Họ bắt đầu làm tổn thương nhau. Chúng tôi nên biết rằng họ chưa sẵn sàng.

D: Làm sao bạn có thể biết được?

T: Bởi vì chúng tôi tiến bộ hơn họ rất nhiều. Ít nhất đó là cách chúng tôi nhìn thấy chính mình.

D: Bạn không biết con người và bản chất con người sẽ phản ứng như thế nào. Bạn đã đi vào nó với mục đích tốt.

T: Vâng, nhưng vẫn còn có cái ác liên quan, bây giờ tôi thấy. Đây là những gì chúng tôi muốn làm. Điều này không được nghĩ ra đủ. Chúng tôi đã không đủ quan tâm.

D: Bạn có khỏe không?

T: Chúng tôi đã không xuống vào thời điểm đó. Chúng tôi đã ở trong trạng thái tinh thần. Chúng tôi là thể chất, nhưng chúng tôi đã không xuống. Nó bị ảnh hưởng bởi trạng thái tinh thần của chúng tôi. Chúng tôi đã xuống sau đó.

D: Vì vậy, bạn quyết định dừng nó lại bởi vì nó đã vượt quá tầm tay?

T: Vâng, nhưng đã quá muộn. Chúng tôi không thể thay đổi nó trở lại và theo thời gian, nó đã leo thang.

D: Sau đó không ai trừng phạt bạn, hoặc nói với bạn rằng bạn không nên làm điều này?

T: Theo một cách nào đó, bạn bị trừng phạt. Ý tôi là, khi bạn biết bạn gây ra điều gì đó, nó vẫn ở đó. Không ai phải chỉ tay vào bạn và nói, "Hãy nhìn những gì bạn đã làm." Bạn biết những gì bạn đã làm. Nhưng bạn vẫn phải bù đắp cho những sai lầm của mình. Nếu bạn đã thêm hai và hai và bạn có năm, bạn sẽ phải sửa nó.

D: Bạn đã nói rằng vào một thời điểm khác bạn đã đi xuống?

T: Sau đó. Nó đã được sau đó. Tôi đoán trong những năm Trái đất, nó đã khá lâu sau đó, nhưng chúng tôi đã quay trở lại.

D: Bạn và cùng một nhóm?

T: Vâng. Lần đó chúng tôi hòa nhập với họ như chúng tôi vốn có. Thể chất, có. Đã đến lúc họ phải chấp nhận và họ có thể chấp nhận được nên chúng tôi đã xuống tinh thần như vậy. Cuộc sống đã khác khi đó là thời kỳ mây sữa. Nó không giống nhau. Nó là vật chất, nhưng nó không phải là vật lý. Đó là một trạng thái hơi thay đổi. Tôi không giải thích được. Tôi có thể cảm thấy sự khác biệt, nhưng tôi không thể giải thích được. — Khi tôi xuống, nó khác với lần khác. Lần này thế giới cũng trở nên vật chất hơn, không phải là trước đây họ không thể xác. (Bực bội.) Tôi nghĩ ý cô ấy là nó chắc chắn hơn.

D: Bạn có mắc lỗi nữa không?

T: Vâng. Tôi đã tham gia vào một cách cư xử thể xác. — Tình dục.

D: Tại sao bạn làm điều đó?

T: Tại sao bạn làm bất cứ điều gì? Bạn không suy nghĩ đúng đắn.

D: Bạn muốn làm điều gì đó mà bạn chưa từng trải qua?

T: Vâng, nhưng đó không phải là điều đúng đắn để làm. Đó không phải là thời gian. Nó không thích hợp. Nó đã không đúng.

D: Những người còn lại trong nhóm có làm điều tương tự không?

T: Một số, nhưng không phải tất cả, không. Hầu hết trong số họ đã không. Tôi nghĩ có ba người chúng tôi phải ở lại. Tôi không biết hai người kia ở đâu.

D: Tại sao họ bắt bạn ở lại?

T: Bởi vì tôi không thể quay lại. Tôi đã thay đổi sự rung động của chính mình bằng cách thực hiện nó … bằng cách tham gia. Bởi vì tôi đã tương tác với mọi người, họ bây giờ là một phần rung động của tôi.

D: Ồ, giờ thì tôi hiểu rồi. Chúng làm giảm độ rung của bạn vì chúng dày đặc hơn? (Có) Bạn phải giúp họ theo một cách khác.

T: Vâng. Bằng cách chứng minh, bằng cách cho họ thấy những điều, bằng cách giảng dạy. Tôi đã làm điều đó, nhưng sau đó tôi đã tham gia quá nhiều.

D: Vậy điều gì đã xảy ra trong kiếp sống đó? Bạn đã ở đó?

T: Ở đó và cuối cùng đã bị giết. Ai đó trở nên ghen tị. Tôi không biết chính xác. Tôi không thực sự nhớ, nhưng ai đó đã ghen tị và giết tôi. Nhưng đó là tất cả các quyền. Đã đến lúc rời đi rồi.

D: Nhưng mọi người đều mắc sai lầm. Không ai là hoàn hảo. Đó là cách chúng tôi học. — Bạn nói rằng bạn muốn giúp đỡ mọi người?

T: Sự thay đổi này sắp tới. Sẽ có một sự thay đổi. Vì vậy, phụ thuộc rất nhiều vào việc mọi người đã thay đổi bao nhiêu bên trong bản thân họ. Nó có thể là

một sự thay đổi lớn đối với rất nhiều người, hoặc nó có thể là một sự thay đổi chỉ dành cho một vài người. Và những người khác sẽ không biết rằng điều này đã tiếp diễn bởi vì họ không biết về nó. Đó là lý do tại sao nó rất quan trọng để nhiều người nhận thức được.

D: Tất cả họ đều có ý chí tự do, vì vậy đó là lý do tại sao nó có thể ảnh hưởng đến mọi người theo một cách khác?

T: Đúng vậy. Tôi đoán tôi chỉ sợ rằng tôi không biết cách thích hợp để làm điều đó. Tôi muốn ai đó giúp tôi. Trên thực tế, tôi có thể làm rất nhiều điều, hoặc dù sao thì tôi cũng nghĩ vậy. Tôi chỉ ước tôi có ai đó để làm điều đó với.

D: Bạn đã sống những kiếp sống khác với tư cách là một con người chưa?

T: Ồ, nhiều.

D: Những cuộc sống khác, bạn chỉ sống những cuộc sống bình thường?

T: Về cơ bản thì bình thường. Một số cuộc sống là rất tốt. Một số cuộc sống rất được che chở. Một số mạng sống đã được kéo đến và tôi không muốn nói chuyện với bất kỳ ai.

D: Vì vậy, bạn đã phải trải nghiệm nhiều thứ. Không phải lúc nào bạn cũng ở vị trí mà bạn có thể ảnh hưởng đáng kể đến mọi người. (Không) Vì vậy, khi bạn mắc phải sai lầm đó, bạn phải tiếp tục quay trở lại Trái đất trong cơ thể vật lý.

T: Tôi đã làm … khá thường xuyên vào những khoảng thời gian khác nhau.

D: Nhưng bây giờ nó đang chuẩn bị cho một việc rất quan trọng. Bạn có nghĩ rằng bạn đã sẵn sàng để làm điều gì đó như thế này?

T: Tôi muốn sẵn sàng. Tôi luôn muốn làm điều đó một mình cho đến gần đây. Bây giờ tôi không biết. Tôi cảm thấy tôi cần ai đó để thoát khỏi điều gì đó. Ai đó

mà tôi có thể làm việc cùng để tôi có thể tìm hiểu xem họ có nghĩ rằng điều đó có ý nghĩa hay hiệu quả ở một điểm nào đó hay không và làm điều đó với tôi.

D: Bạn có thể hỏi ai đó xem họ có thể đến và nói chuyện với bạn trước khi bạn đưa ra quyết định không?

T: Tôi đã hỏi ai đó. – Tôi không biết tên anh ta. Anh ấy đã ở bên tôi một thời gian dài. Tôi biết anh ta, nhưng tôi không biết anh ta. Tôi không nhìn thấy một khuôn mặt trên anh ta, nhưng tôi cảm thấy một sự hiện diện.

D: Bạn đang hỏi gì vậy?

T: Để anh ấy trở nên vật lý … hãy đi xuống. Tôi đã dành cả đời để nói trong đầu … nói chuyện và không nhận được câu trả lời theo cách đó. Tôi muốn ai đó mà tôi có thể liên hệ.— Anh ấy sẽ xuống chứ? Tôi không quan tâm anh ấy làm như thế nào, chỉ cần xuống nói chuyện và ở bên tôi.

D: Vì vậy, bạn sẽ không cô đơn. (Có) Họ có cho bạn biết bạn phải ảnh hưởng đến mọi người hoặc giúp đỡ cho sự thay đổi này như thế nào không?

T: Chỉ để là chính tôi. Tôi đoán tôi đã nghĩ rằng nó sẽ phức tạp hơn. Họ nghĩ rằng tôi có thể làm được.

D: Vì vậy, điều chính là ở trên Trái đất khi tất cả những điều này đang xảy ra? (Có) Bạn nói sẽ có nhiều người đi theo một hướng khác.

T: Nó phụ thuộc vào nơi bạn điều chỉnh. Bạn muốn gì? Bạn đang theo dõi ở đâu? Bạn nghĩ bạn là ai? Tất cả những điều đó là những câu hỏi sẽ dẫn bạn đến nơi bạn sẽ đến. Nếu bạn hiểu tất cả những thứ ở ngoài kia và tất cả những thứ bạn đang có. Nhưng mọi người dường như vẫn chưa hiểu được điều đó. Họ vẫn đang đóng cửa. Bạn không thể làm cho họ nhìn thấy. Cho dù bạn làm gì, bạn cũng không thể khiến mọi người nhìn thấy.

D: Nếu bạn muốn nói chuyện với họ, bạn sẽ nói với họ rằng họ cần xem những gì?

T: Đó không phải là thể chất. Họ không phải là người mà họ nghĩ khi nhìn vào gương. Đó là bất cứ điều gì họ có thể tưởng tượng. Rằng họ là một phần của cuộc sống hoàn toàn khác với những gì Trái đất trình bày cho bạn. Vì vậy, cá nhân hóa, quá tách biệt, vì vậy chia tách. Bạn phải đến đó, nhưng bạn phải quay lại. Họ sẽ không trở lại nơi họ nên ở. Chúng đang được cá nhân hóa. Họ đang nghĩ rằng họ là một cá thể, khi họ quay lại với nhau. Tôi không thể giải thích.

D: Họ xem mình như một cá nhân.

T: Cắt đứt. Đó là cảm giác của tôi, bởi vì tôi cảm thấy bị cắt đứt khỏi những gì tôi phải làm. Vì vậy, tôi cũng vẫn có phần đó trong tôi.

D: Vì vậy, bạn phải cho mọi người thấy rằng họ không phải là cá nhân?

T: Đó là những gì tôi muốn làm. Rằng bạn là một phần của tổng thể. Tôi không biết làm thế nào để làm điều đó.

D: Vậy làm thế nào bạn đến Trái đất để thực hiện sự thay đổi này?

T: Tôi nhớ mình đã xuống dưới dạng đi bộ trong một khoảng thời gian rất ngắn. Tôi tin rằng tôi đã ở trong cơ thể của một người đàn ông ở Anh. Tôi làm việc rất nhiều ở phía bên kia khi họ vượt qua, nhưng họ có những ý tưởng thiết lập như vậy và đôi khi phải mất một thời gian dài họ mới nhận ra mình đang ở đâu. Đó là thời kỳ chiến tranh … rất nhiều người đã chết. Sự bối rối khiến bạn sợ hãi hơn khi vượt cạn. Nó làm cho bản thân khó tìm thấy hơn. Lớp vỏ bong ra, rất dày và nặng khiến họ sợ rằng khó mà phát hiện ra mình là ai. Và phải mất một thời

gian dài phía bên kia mới có thể vượt qua được điều đó. Tôi nghĩ có lẽ tôi có thể giúp đỡ về mặt này, và vì vậy tôi đã làm.

Tôi đã tiếp quản cơ thể, tôi không biết, ba tháng. Linh hồn ban đầu quyết định rời bỏ nó và không lấy nó nữa. Anh không thể nhận lấy cái chết. Anh không thích nhìn thấy cái chết. Đó là những gì tôi muốn làm. Tôi muốn xem liệu tôi có thể tạo ra sự khác biệt ở mặt này trước khi họ vượt qua. Và một số có, một số không, vì vậy tôi đã quay trở lại một lần nữa. Tôi đã quay trở lại và đến đây với tư cách là một con người để tiếp tục. – Tôi muốn trở thành một thứ ánh sáng hoặc một loại trợ giúp nào đó hoặc một loại thông dịch viên. Tôi không biết chính xác mình sẽ làm như thế nào, nhưng tôi muốn ở đây để thay đổi.

D: Đây có phải là khi bạn quyết định nhập vào cơ thể đã trở thành Tonya? (Có) Lần đó bạn đến như một đứa trẻ.

T: Vâng. Cha mẹ tôi là những người tốt. Họ là những người hiền lành. Họ sẽ cho tôi căn phòng mà tôi cần. Cơ hội lúc đó đã có sẵn và tôi đã rất vội vàng. Mọi thứ sẽ bắt đầu xảy ra. Nhiều người đã biết về UFO, nếu không có gì khác. Tôi đã nghĩ rằng đây sẽ là một cuộc đấu súng, nhưng không phải vậy.

D: (Cười) Nó không bao giờ, phải không?

Tonya là một trong những người hiếm hoi nhớ lại mọi thứ từ khi sinh ra và thời thơ ấu của cô. Thông thường những ký ức rất sớm về phía bên kia và sự ra đời, v.v … sẽ bị lãng quên khi chúng xâm nhập vào cơ thể em bé. Cha mẹ cô không ngăn cản những kỷ niệm, và thậm chí còn khuyến khích cô nhớ và nói về chúng.

T: Tôi đã quên một số cuộc đời, nhưng những cuộc đời tôi nhớ thường liên quan đến những người tôi biết trong cuộc sống này. Một vài cuộc đời của tôi, tôi đã có

những người bạn mà tôi có trong cuộc đời này. Tôi đã có thể xác định chúng. – Tôi không quên vì tôi không muốn bị cắt đứt. Tôi muốn các bài học. Tôi muốn duy trì kết nối nhiều nhất có thể và dường như tôi có thể làm được.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn đang giúp ảnh hưởng đến mọi người?

T: Đôi khi tôi thậm chí không nhận ra là bao nhiêu. Đôi khi tôi nghĩ không phải ở tất cả, nhưng tôi đoán là tôi.

D: Bạn có nhận ra bất cứ điều gì đang xảy ra với Trái đất, bây giờ bạn đang ở đây?

T: Vâng. Tôi có thể cảm thấy những thay đổi. Và nhiều người cũng vậy. Tôi không phải người duy nhất. Nhiều người biết rằng mọi thứ đang diễn ra. Nhiều thứ đang thay đổi. Đó là những gì tôi muốn trở thành một phần của nó. Tôi cảm thấy như tôi đang thiếu một cái gì đó.

D: Ý bạn là gì?

T: Tôi cảm thấy rất khép kín. Tôi không biết chính xác. Tôi cảm thấy chật chội và khép kín. (Cô ấy trở nên khó chịu.) Tôi biết có những người khác ở đây. Họ ở đâu? (Khóc) Họ đang ở đâu? Tại sao tôi đóng cửa? Đó là lý do tại sao tôi cảm thấy khép kín. Tôi không biết họ ở đâu.

Tôi quyết định gọi cho TT và hỏi tại sao nó lại chọn đưa thông tin này ra cho Tonya xem.

T: Đó là nơi cô ấy cảm thấy mình đang ở. Nếu đó là nơi bạn cảm thấy bạn đang ở, đó là những gì bạn thấy. Không để lãng phí thời gian. Cô đọng và vượt qua nó với.

Tôi đã hỏi về mục đích của cô ấy trong cuộc đời này, và TT cho biết rằng thời điểm không thích hợp để biết. Sau này cô ấy sẽ biết. "Cô ấy thiếu kiên nhẫn. Đó là lý do tại sao cuộc sống của cô ấy rất khó khăn. Cô ấy thiếu kiên nhẫn để hoàn thành công việc. Cô ấy đang làm mọi thứ. Nhiều hơn những gì cô ấy biết. Đôi khi chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi chẳng là gì cả ". Họ không muốn cho cô ấy lời khuyên nào vào lúc này. "Hãy tiếp tục những gì bạn đang làm. Nó sẽ đến. Câu trả lời cô ấy cần. Câu trả lời mà cô ấy đang tìm kiếm. Họ sẽ đến với cô ấy. Những cuốn sách cô ấy cần, và những nơi cô ấy cần đến. Họ sẽ đến nếu cô ấy cần làm điều đó. — Những thay đổi đang đến. Cô ấy sẽ hạnh phúc. Cô ấy sẽ hài lòng với những thay đổi, nhưng vẫn còn một ít thời gian.

Trong những năm Trái đất, thời gian của bạn, dường như là mãi mãi, nhưng chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi. Mọi thứ sẽ thay đổi trên thế giới … những thay đổi nhanh chóng. — Có những thay đổi rung động sẽ thay đổi thái độ và suy nghĩ của con người. Nó phụ thuộc vào điểm yếu của họ là gì. Thật không may, những điểm yếu đó sẽ trở nên mạnh hơn, và điểm mạnh của chúng cũng sẽ trở nên mạnh hơn. Vì nó sẽ rung với tốc độ nó sẽ ảnh hưởng đến chúng, và chúng ảnh hưởng đến độ rung như thế nào. Làm thế nào chúng rung động sẽ được phóng đại. Quá phấn khích. Vì vậy, có rất nhiều … nó rất giống với cái chết. Nơi bạn rung động là cái chết, hay cái chết của thể xác là nơi bạn đi đến. "

Khi người ta chết và đi về bên linh hồn họ chỉ có thể đến những nơi phù hợp với rung động của họ. Có nhiều cấp độ học tập khác nhau và mỗi cấp độ đều được

nâng cao hơn theo sự phát triển của bạn. Bạn luôn hy vọng rằng mình ít nhất sẽ quay lại với rung động như khi bạn đã bỏ đi. Bạn không muốn phải đi đến một tần số thấp hơn và sau đó leo lên trở lại. Nhưng bạn không bao giờ có thể lên cao hơn cho đến khi độ rung của bạn bằng với mức đó. Tôi giả định rằng TT đang thực hiện so sánh giữa trạng thái đó và chuyển sang độ rung tương đương khi có những thay đổi. Đây là một lý do tại sao những người rất tiêu cực sẽ không thể di chuyển đến Trái đất mới. Họ không thể thay đổi độ rung của mình một cách nhanh chóng. Nó phải là một quá trình dần dần.

D: Có rất nhiều nơi bạn có thể đi ở phía bên kia, phải không?

T: Vâng, có. Một số chỉ đi một mình, nếu đó là những gì họ thấy; một số với các nhóm.

D: Bạn không bao giờ có thể đến nơi mà bạn không rung động cùng tần số. Có đúng không?

T: Vâng, và đó là những gì sẽ xảy ra trong phần này. Tại thời điểm Trái đất này, có những rung động đang diễn ra và bạn đang ở đâu và bạn là ai và những gì bạn rung động sẽ ảnh hưởng đến những gì xảy ra với bạn và bạn sẽ đi đâu.

D: Bạn nói một số người đang rung ở tần số thấp hơn?

T: Họ có những khoảng thời gian khó khăn.

D: Nhiều hơn của tần số âm?

T: Vâng, và điều đó thật đáng buồn vì nó quá không cần thiết.

D: Họ thậm chí sẽ không biết chuyện gì đang xảy ra.

T: Không (Thở dài và đau khổ vì nó.)

D: Điều này sẽ ảnh hưởng đến Trái đất vật lý chứ?

T: Vâng. Trái đất sẽ càng phản ứng tiêu cực hơn … những thay đổi … những thay đổi dữ dội … thật không cần thiết.

D: Những loại thay đổi vật lý? Tôi đã được thông báo rằng nhiều thảm họa sẽ tiếp diễn. Có đúng như vậy không?

T: Vâng … từ từ, nhưng họ sẽ tiếp tục. Trái đất cũng sẽ tự làm sạch. Bạn có biết rằng. Nó phải. Nó cũng có một cuộc sống của riêng nó. Đó là sự thật. Bản thân nó đang tiếp nhận tất cả những thay đổi này, cũng như với mỗi người thay đổi, đang sống trên Trái đất của nó và sống trong hệ thống của nó. Nó sẽ phản ứng với hệ thống đó … mỗi hệ thống … theo cách của nó.

D: Những người đang rung động ở mức độ tích cực, cuộc sống của họ thay đổi như thế nào?

T: Nếu có cái chết của cơ thể, nó sẽ là một loại cảm giác nhẹ nhàng. Một ánh sáng … tấm màn sẽ mỏng hơn. Đó sẽ không phải là một điều kinh hoàng, đáng sợ đối với họ. Họ sẽ thấy mình ở phía bên kia một cách dễ dàng. Một số sẽ được đưa đến những nơi khác. Rất nhiều tình huống khác nhau … một số sẽ ở lại Trái đất. Một số sẽ sống sót … mặc dù không nhiều, nhưng những người không và họ vẫn tiêu cực … (Thở dài) … họ thấy mình ở một nơi khác, hoặc họ thấy mình ở mặt tiêu cực của Trái đất.— Đó là một sự thay đổi, như tôi đã nói; nó sẽ thay đổi thành nhiều khía cạnh khác nhau. Sẽ có một mặt tối hơn. Sẽ có một bên nhẹ hơn. Sẽ có một bên ngoài Trái đất này. Sẽ có một bên chiều.

Có rất nhiều thay đổi khác nhau sẽ xảy ra. Nó giống như một ánh sao. Vẫn còn vấn đề. Có tất cả năng lượng đó. Có năng lượng nóng rực lửa, có năng lượng lạnh. Chỉ có rất nhiều cấp độ khác nhau.

D: Có rất nhiều điều có thể xảy ra ở những rung động khác nhau của bạn? (Có) Tôi đã nghe nói phần phủ định sẽ dành cho những người đã tạo ra phần đó? (Có) Vì vậy, những người khác trong chúng ta sẽ đi một nơi khác?

T: Hoặc thể chất; những người khác trong tinh thần. Cơ thể có thể chết đi.

D: (Tôi biết cô ấy đã nói về Trái đất Mới.) Tôi đã được kể rất nhiều và nó vẫn còn khó hiểu.

T: Thật là khó hiểu. Nó cũng gây nhầm lẫn cho chúng tôi vì có rất nhiều khả năng khác nhau. Nó phụ thuộc vào bao nhiêu người nhận thức được tại thời điểm chuyển đổi. Điều đó có thể xác định kiểu sống nào phổ biến hơn.

D: Tôi được biết rằng có rất nhiều người, như Tonya, đã đến để giúp đỡ việc này. (Có) Và chỉ cần ở đây, cô ấy đã làm được rất nhiều, phải không?

T: Vâng, và tất cả đều như vậy. Tất cả những cái trẻ đều khác hơn nhiều so với những cái cũ. Những cái cũ không may là những cái vẫn còn ở vị trí gây tổn hại không chỉ cho Trái đất, mà còn là linh hồn của con người.

Tiếp tục câu hỏi của cô ấy. Một số đã bị bỏ qua vì chúng không liên quan đến cuốn sách này. "Cô ấy cảm thấy mình có liên hệ với ETs. Bạn có thể cho cô ấy biết bất cứ điều gì về điều đó?

T: Cô ấy đã được gọi là ET. Cô ấy có một màu xám mặc dù không phải là một trong những cái nhỏ hơn … một trong những màu xám lớn hơn.

D: Tôi biết sự khác biệt giữa hai điều này. (Có) Cô ấy đã biết từ thuở nhỏ rằng cô ấy đã tiếp xúc với họ.

T: Vâng. Họ đã thường xuyên liên lạc với cô ấy và cô ấy với họ.

D: Tại sao họ vẫn liên lạc với cô ấy?

T: Có nhiều việc phải làm.

D: Những loại điều gì?

T: Chúng tôi không thể nói vào lúc này. (Cô ấy đang mỉm cười, vì vậy tôi biết đó không thể là điều gì tồi tệ.) Trải nghiệm đối phó với tương lai.

D: Cô ấy vẫn còn liên lạc với họ chứ?

T: Ồ, vâng … không có gì là lạ, nhưng cô ấy có thể suy nghĩ với họ và họ có thể nói chuyện với cô ấy. Cô ấy sẽ tiếp tục liên lạc. Họ đã nói với cô ấy, "Cuối cùng chúng tôi sẽ trở lại với bạn."

D: Điều đó có nghĩa là gì?

T: Cuối cùng thì chúng tôi cũng sẽ quay lại với cô ấy. (Cười)

D: Ý bạn là giúp cô ấy khi cô ấy sẵn sàng vượt qua?

T: Chúng tôi không thể nói vào lúc này. (Mỉm cười.)

D: Tôi đã nhận thấy trong công việc của mình với các ETs rằng họ là những người tích cực, tốt.

T: Ồ, vâng.

Dù tôi có cố gắng ghép lại các câu hỏi như thế nào thì họ cũng sẽ không cung cấp thêm thông tin, chỉ là cô ấy sẽ biết kịp thời.

Thể chất: Đôi khi có vấn đề về lượng đường trong máu vì cô ấy không ăn khi cần thiết hoặc ăn quá nhiều khi ăn. Nó sẽ không làm tổn thương cô ấy, nhưng cô ấy nên biết về nó.

D: Điều gì sẽ xảy ra khi chúng ta không ăn vào những thời điểm mà chúng ta phải ăn?

T: Nó gây căng thẳng cho cơ thể … khiến bạn mệt mỏi hơn, khiến bạn mất kết nối hơn … hoặc ra ngoài quá nhiều và không đủ.

D: Ý bạn là gì, ra quá nhiều và không đủ?

T: Đôi khi cô ấy có xu hướng không trở lại hoàn toàn nhiều như cô ấy cần.

D: Ý bạn là cô ấy làm việc này liên tục trong ngày?

T: Không, thường là vào buổi tối và sau đó khi cô ấy thức dậy. — Không ăn khi bạn phải … có một sự căng thẳng trong cơ thể, đặc biệt là khi bạn đang làm một số loại công việc: công việc thể chất hoặc tinh thần. công việc. Cả hai đều gây căng thẳng cho cơ thể. Nó ảnh hưởng đến lượng đường. Cô ấy là một người ăn uống thất thường. Cơ thể có chút bối rối bởi vì đầu óc cô có chút bối rối. Giống như tôi nói, cô ấy ở ngoài kia nhiều hơn hầu hết mọi người. Cô ấy vẫn đang hoạt động, nhưng cô ấy phải cẩn thận và chú ý.

Thông điệp: Cô ấy biết cô ấy không bao giờ cô đơn, và cô ấy luôn được chấp nhận và cô ấy biết về cơ bản mình là ai … chỉ cần có sự kiên nhẫn. Đó không phải là đức tính tốt của cô ấy. Đó là thứ cô ấy thiếu từ nhiều đời, đó là sự kiên nhẫn. Sự kiên nhẫn là rất cần thiết khi mọi thứ không chỉ phụ thuộc vào một thực thể, và cô ấy biết điều này, nhưng cô ấy muốn nhanh chóng mọi thứ. Cô ấy không thể vội vàng mọi thứ. Cô ấy có thể giúp thay đổi chúng, nhưng cô ấy không thể vội vàng.

***

Năng lượng

Chương 25: NĂNG LƯỢNG MÀU HỒNG TỪ HÀNH TINH PHA LÊ

KHI ANNA bước vào cảnh quay, cô ấy đã bay xuống cái mà cô ấy gọi là "ngôi sao". Khi cô ấy lên bề mặt, nó khá là đá, nhưng với những hình thành tinh thể lớn. Chúng là những tinh thể to lớn, trong trẻo, đẹp đẽ, gần như tạo thành hình ngọn núi. "Họ lớn … lớn hơn tôi. Bầu không khí có màu xanh, và mặt đất có vẻ xanh như bầu trời. Các tinh thể trông giống như những ngọn núi và có những tinh thể lớn giống như một cụm pha lê có những tinh thể nhỏ hơn xen vào. Tôi nằm trên một bề mặt phẳng, màu xanh. Mọi thứ dường như là một màu xanh lam. Nó như thể đó là một dãy núi pha lê, và có một vùng đất bằng phẳng, màu xanh trên mặt đất trước mặt tôi. " Tôi hỏi cô ấy làm thế nào cô ấy cảm nhận cơ thể của mình, và cô ấy nói rằng nó trong suốt. "Nó rất đẹp, trong suốt, không trắng, trong suốt. Và có một cái gì đó màu hồng xung quanh tôi. Bên trong em này là cấu tạo màu hồng được bao bọc bởi lớp da sáng màu trong suốt, mềm mại. Tôi có thể nhìn thấy màu hồng trên tay và có một đường màu hồng đi từ

cánh tay lên đến ngực của tôi, nơi nó lớn hơn, rồi xuống chân. Tôi biết mình có tay và chân, nhưng tôi rất khó nhìn thấy chúng ”.

D: Màu hồng đi qua cơ thể bạn giống như một hệ thống tuần hoàn?

A: Đó là một loại ý tưởng mà nó trông giống như, vâng. Da, bên ngoài, nhìn xuyên qua, như thể nó trong suốt, nhưng nhẹ.

D: Khuôn mặt của bạn như thế nào? Bạn cảm nhận điều đó như thế nào?

A: Cảm giác như tôi không có bất kỳ sợi tóc nào. (Cười) Tôi có thể cảm nhận được khuôn mặt của mình, và nó có chút khác biệt. Đôi mắt của tôi đã khác. Chúng được di chuyển nhiều hơn về phía hai bên đầu của tôi. Mũi của tôi khác, và tôi không nghĩ là mình có tai.

Mặc dù cơ thể có vẻ lạ, nhưng cô vẫn cảm thấy thoải mái với nó, và nơi pha lê dường như rất quen thuộc. “Tôi cảm thấy màu xanh. Đó gần như là một cảm giác cát mịn, mượt mà trên mặt đất có màu xanh lam. Và khi tôi đứng, tôi có thể cảm thấy có thứ gì đó dưới đất chui lên qua chân tôi và kết nối với bất cứ thứ gì bên trong màu hồng này. Năng lượng truyền qua chân tôi nơi chúng chạm đất. Nó cảm thấy tuyệt vời. Nó cảm thấy đúng. Nó quen thuộc. Tôi cảm thấy có lẽ tôi nên di chuyển. Tôi muốn xem thêm về nơi tôi đang ở. Tất cả những gì tôi thấy ngay bây giờ là vùng bao quanh trung tâm của màu xanh lam này. Nó không phải là cát. Nó mềm hơn, giống như một tấm lụa. Nó kết nối nhiều hơn một mảnh lụa. Nhưng nó không phải là một phần vững chắc của bất cứ điều gì. Nó di chuyển khi tôi di chuyển chân, và bàn chân của tôi trong suốt ”.

Khi cô ấy nhìn xung quanh, cô ấy nhận thức được điều gì đó. "Có những người khác ở bên trái tôi, xung quanh những ngọn núi, xung quanh những viên pha lê này. Những người khác đang nhìn tôi. "

D: Những sinh vật khác giống như bạn? (Có) Vì vậy, bạn không ở đó một mình, phải không?

A: Không, tôi không đơn độc. Họ đang đứng lại một chút nhưng họ đang nhìn tôi. Có vẻ như có thể là tám.

D: Bạn có nhận ra những chúng sinh này không?

A: Vâng, họ cũng giống như tôi.

D: Vậy đây là những sinh vật mà bạn biết?

A: Vâng. Tôi thấy một người đang chú ý đến tôi, người dường như … Ồ! Màu hồng đang sáng dần lên. Tôi nghĩ đó là một lời chào. "Xin chào" bên trong cái này. Tôi cảm thấy đó là một … anh ấy. Và tôi cũng cảm thấy như mình đang bừng sáng. Đó là một cảm giác hạnh phúc. Anh ấy đang đi về phía tôi. Anh ta muốn chiếm đoạt tôi đối với những người khác. Chúng tôi đang đi bộ và mặt đất toàn một màu xanh. Chúng tôi không có bất cứ thứ gì trên chân hoặc quần áo của mình, nhưng nó cảm thấy bình thường. Anh ấy đang nắm lấy cánh tay trái của tôi, và chúng tôi đang bước đi hạnh phúc.

Tôi không thể nói anh ấy đang cười, nhưng tôi biết anh ấy hạnh phúc vì bên trong anh ấy có màu hồng tươi. Tôi đang hạnh phúc. (Cười) Chúng tôi sẽ đến chỗ những người khác và có một tòa nhà hình vuông mà họ đang đứng trước mặt. Nó trông giống như một ngôi nhà với hai cây cột màu trắng ngay trung tâm … không, chúng là hai viên pha lê lớn ở trung tâm. Bây giờ tôi đang nhìn những người khác và mọi người đang sáng lên. Và tôi cảm thấy mình trở nên

rạng rỡ hơn bất kỳ ai trong số họ. (Cười) Tôi cảm thấy như đang ở nhà! Đó là một cảm giác tuyệt vời! Tôi cảm thấy như mình đã ra đi, nhưng họ đang chào đón tôi. Và có những người khác tôi có thể nhìn thấy từ xa hơn về bên trái. Có tám cái và tôi biết chúng rất chặt chẽ.

D: Họ có muốn đưa bạn vào bên trong tòa nhà không?

A: Tôi nghĩ đó là những gì họ muốn làm. Họ không nói. Màu hồng chạy qua chúng ta đang chiếu sáng cho nhau, và chúng ta đang chào đón nhau theo cách đó.

D: Giao tiếp theo cách đó chứ không phải bằng lời nói?

A: Vâng. Tôi cảm thấy nó rất, rất mạnh, và tất cả qua đây (phần giữa của cơ thể cô ấy) chỉ sáng sủa. — Tôi đi vào bên trong và tôi đang nhìn vào những cột trụ này, những tinh thể này ở mỗi bên của lối vào. Tôi không biết chúng cao bao nhiêu, nhưng chắc là cao mười lăm thước … thẳng tắp, không thành cụm như núi.

Khi cô bước vào tòa nhà, mặt đất dường như đi xuống theo một con dốc sâu. "Có vẻ như tôi đang ở trong một con quay … một con dốc. Tôi đang đứng ở rìa của con dốc này, và anh ấy đang ôm lấy tay tôi. Và những người khác ở đó. Tôi không chắc mình có trượt xuống con dốc này không. (Cười thầm) Có vẻ như nó có màu bạc và nâu đến một điểm và đó không phải là nhiều khu vực để điều động xung quanh. Anh ấy đang thúc giục tôi trượt. Được rồi, tôi muốn chắc chắn rằng anh ấy sẽ đi cùng tôi. – Vâng, anh ấy đang đến. Chà! Chúng tôi đã đi và tôi trượt. Tôi đã nghĩ rằng chúng tôi sẽ bị mắc kẹt, nhưng có một cái lỗ ở giữa để trượt qua. Và tôi đã bỏ và anh ấy đã bỏ theo tôi. (Cười) Vậy là cả hai chúng tôi đều ở đây.

D: Đây là đâu?

A: Nó lại có màu xanh lam. Tôi cảm thấy anh ấy đang nói chuyện với tôi, thay vì nghe thấy anh ấy. "Đi … đi với tôi. Tất cả đều ổn. Chúng tôi chào mừng bạn."

D: Hỏi anh ấy xem chúng tôi đang ở đâu.

A: Một hội trường? Tôi không biết loại hội trường. Anh ấy đang đưa tôi vào. Có nhiều người khác ở đây. Chúng ta phải ở bên dưới tòa nhà. Người mà tôi đã trải qua. Có rất nhiều người khác ở đây. Tất cả chúng ta đều giống nhau. Bây giờ chúng cũng bắt đầu tự phát sáng. Đó là một nhóm lớn. Tôi cảm thấy mình đang được chào đón trở lại. (Cô ấy bắt đầu nức nở nhẹ nhàng.) Có quá nhiều để đếm. Đó là một loại phòng hình tròn, rộng.

D: Hỏi anh ta, "Đây là nơi nào?"

A: Tôi nghĩ rằng tôi cần phải hỏi một người khác. Anh ấy tiếp tục nói rằng tôi đã trở lại. Anh ấy có vẻ rất hào hứng. Tôi nghĩ rằng tôi cần phải hỏi một người khác. Có rất nhiều người ở đây nên tôi sẽ làm điều đó. — Bây giờ tôi đang phải nắm lấy cả hai tay của mình. Ồ, tất cả chúng ta đang chung tay. Tôi đang chia sẻ thông qua bàn tay của tôi với họ và họ đang chia sẻ với những người đang nắm tay, v.v.

D: Bạn đang chia sẻ điều gì?

A: Mọi thứ … mọi thứ … họ có quyền truy cập vào tất cả bên trong màu hồng của tôi, năng lượng của tôi đã tạo nên con người của tôi. Tôi có thể trao điều đó cho họ thông qua bàn tay của mình. Nhưng cũng là suy nghĩ và cảm xúc của tôi. Tôi có thể thấy chúng xung quanh thành một vòng tròn lớn. Chúng tôi đang nắm tay nhau và tôi truyền nó cho người bên cạnh, và nó cứ thế lan truyền mãi.

D: Họ cũng chia sẻ với bạn?

A: Họ không phải là ngay bây giờ.

D: Chủ yếu là họ đang chia sẻ bạn?

A: Vâng, chúng tôi đang chia sẻ. Nó làm cho tôi cảm thấy tốt khi được làm điều này. Năng lượng của tôi có thông tin mà tôi đang cung cấp cho họ.

D: Họ sẽ làm gì với thông tin?

A: Họ đang sử dụng nó. Họ sẽ giữ nó để … ồ, họ đang học. Họ muốn biết những sai lầm. Họ muốn biết những sai lầm mà họ có thể tránh được với thông tin này … mà họ đã không mắc phải mà họ có thể tránh được.

D: Những sai lầm mà bạn đã mắc phải?

A: Những sai lầm mà tôi đã thấy ở những người khác.

D: Vì vậy, không nhất thiết là những gì bạn có thể đã làm, nhưng những gì bạn đã xem?

A: Vâng. Họ đang tìm kiếm thứ gì đó ở quy mô lớn hơn. Không chỉ sai lầm của cá nhân tôi … sai lầm của hành tinh. Họ không muốn mắc phải những sai lầm mà tôi đã thấy. Họ không muốn mắc sai lầm sẽ làm tổn thương nơi này.

D: Họ đang ở đâu? Ý bạn là đó là một nơi khác?

A: Tôi đang ở trên một ngôi sao và tôi đã quan sát những sai lầm, như những sai lầm đại hồng thủy. Những sai lầm lớn. Họ muốn biết càng nhiều càng tốt để có thể tránh những sai lầm này. Đây là một nơi rất yên bình, xinh đẹp, tràn ngập ánh sáng, trong xanh.

D: Chúng có nghĩa là những sai lầm đã xảy ra trên Trái đất? (Có) Sau đó, họ biết bạn đến từ Trái đất, vì vậy bạn đã nhìn thấy nhiều thứ.

A: Vâng, và nhiều lần tôi đã ở Trái đất trong một thời gian dài.

D: Nhưng bạn đã nói nơi này là nhà của bạn.

A: (Đáng buồn là) Đúng là như vậy và tôi có thể cảm nhận được.

D: Tại sao bạn lại rời đi nếu đó là một nơi đẹp như vậy?

A: Tôi muốn giúp. Tôi cảm thấy có rất nhiều người trong chúng tôi, nhưng tôi cảm thấy như thể tất cả chúng ta là một và kết nối với nhau. Và năng lượng màu hồng có trong chúng ta là tất cả được kết nối. Tất cả chúng ta đang chia sẻ điều đó với nhau khi chúng ta nắm tay nhau.

D: Nhưng bạn đã quyết định rời khỏi nơi xinh đẹp đó và đến Trái đất?

A: Vâng. Tôi muốn giúp. Không ai muốn mắc phải những sai lầm tương tự ở đây đã xảy ra trên Trái đất, để phá vỡ nền hòa bình này. Nó cần phải ở theo cách này.

D: Có vẻ như một nơi tuyệt đẹp, nơi sẽ không có bất kỳ sai sót nào.

A: Đúng là như vậy. Nó rất đẹp và không ai cảm thấy như thể có bất cứ điều gì sắp xảy ra. Tôi nghĩ đây là ý tưởng của riêng tôi để đến Trái đất. Đây là những gì tôi muốn cung cấp cho họ.

D: Có ai bảo bạn đi không?

A: Không, họ đã ủng hộ tôi. Chúng tôi chia sẻ nó thông qua khu vực này (chuyển động đến bụng của cô ấy). Chúng tôi chia sẻ một sự hỗ trợ.

D: Làm thế nào bạn biết rằng Trái đất cần giúp đỡ?

A: Các tinh thể có thể truyền tín hiệu.

D: Vậy là họ đang thu tín hiệu từ Trái đất?

A: Không. Các tinh thể có thể truyền tín hiệu, nhưng không, không phải từ Trái đất. Họ đã truyền tín hiệu từ một nơi khác.

D: Nhưng bạn đã quyết định đi. Những người khác cũng muốn đi?

A: Không … không. (Cười) Và tôi gặp khó khăn với điều đó. Tôi biết rằng mọi thứ sẽ ổn, và mọi thứ sẽ như vậy. Họ ủng hộ. Họ không cho tôi một thời gian khó khăn. Có một thứ mà tôi rất gần gũi và nó sẽ rất khó khăn.

D: Nhưng bạn nói rằng khi bạn bắt đầu cuộc hành trình đến Trái đất này, bạn đã sống nhiều đời?

A: (Đáng buồn là) Tôi đã ở trên Trái đất một thời gian rất dài.

D: Bạn không thể chỉ đi và sống một cuộc đời và báo cáo lại?

A: Không, nó quá xa. Cách tôi đến Trái đất là nhờ sự trợ giúp của các tinh thể.

D: Ý bạn là gì?

A: Các tinh thể có thể đổi màu hồng thành ánh sáng trắng sáng liên tục. Và năng lượng của tôi bắt đầu thay đổi. Các tinh thể đã giúp tôi làm điều này.

D: Vì vậy, tất cả năng lượng đã đi?

A: Không. Mặt đất màu xanh lam thực sự cung cấp năng lượng, nhưng nó cũng có thể kéo nó ra. Năng lượng màu hồng đang tràn ngập trong tôi và nó khiến tôi trở nên vẩn đục nhưng trong mờ … nhưng tươi sáng khi màu hồng biến mất.

D: Vì vậy, chỉ một phần, một phần của bạn, đã đến Trái đất? Đó có phải là ý bạn không?

A: Vâng. Tôi để lại năng lượng bên trong của mình ở đó để được lấp đầy bởi một thứ gì đó khác biệt.

D: Và bạn đã quyết định khi bạn đến Trái đất, bạn phải sống nhiều, rất nhiều cuộc sống khác nhau?

A: Vâng, tôi cần. Tôi muốn đảm bảo rằng chúng tôi không phức tạp như vậy, rằng mọi chuyện sẽ không bao giờ diễn ra theo cách này. Nhưng tôi thấy bây giờ đó không thể là lý do mà tôi đi vì nó không thể xảy ra như vậy ở đây.

D: Giải thích.

A: Tôi đã đến để giúp đỡ. Tôi bắt đầu thu thập thông tin về Trái đất và tôi bắt đầu tin rằng tôi đang lưu trữ thông tin này để giúp cứu ngôi nhà của mình để nó không trở thành một thảm họa như Trái đất đã trở thành, nhưng tôi không cần phải làm điều đó. Đó không phải là mục đích. Tôi không biết mình đang làm điều đó, nhưng tôi đã và đang làm điều đó. Mục đích là để giúp đỡ.

D: Mục đích thực sự là để giúp đỡ mọi người?

A: Để giúp đỡ hành tinh … Tôi không cảm thấy nhất thiết, mọi người. Hành tinh.

D: Bạn nói rằng bạn để lại phần năng lượng chính của bạn ở đó? (Có) Bạn có quyền sử dụng năng lượng đó nếu bạn cần không? Vẫn có một kết nối với nó?

A: Vâng, nó vẫn ở đó. Tôi đã trở thành một lớp vỏ ánh sáng du hành và đến đây, nhưng, vâng, nó vẫn ở đó. Tôi vẫn kêu gọi nó. Tôi thực sự kêu gọi nó. Nó sẽ luôn ở đó nếu tôi cần.

D: Khi bạn đến Trái đất và có tất cả những sinh mạng như vậy, tất cả chúng đều được cho là đang giúp đỡ hành tinh?

A: Tôi phải giúp đỡ. Đó là lý do tôi đến Trái đất … để giúp đỡ. Tôi bắt đầu thu thập các sự kiện tiêu cực để mang lại cho một số lý do. Tại một thời điểm nào đó, tôi bắt đầu thu thập các sự kiện đại hồng thủy, những điều tôi không muốn xảy ra ở nhà. Tôi đang thu thập thông tin này bên trong, nhưng tôi không cần phải đưa thông tin đó lại cho họ.

D: Ý bạn là, vì lý do nào đó, bạn bắt đầu thu thập các sự kiện tiêu cực hơn là tích cực?

A: Không chỉ tiêu cực. Vô tình, tôi đã cố gắng thu thập thông tin này để mang về vì tôi đã thấy những điều khủng khiếp đã xảy ra ở đây, và tôi không muốn điều đó xảy ra ở nhà. Vì vậy, tôi bắt đầu thu thập những thứ mà tôi nghĩ sẽ có ích, để nó không bao giờ như vậy. Nhưng chúng tôi không cần bất kỳ điều gì trong số đó. Tất cả chúng ta là một. – Tôi đã đi lâu rồi. Tôi biết nhiều sự kiện đau buồn và điều này khiến tôi sợ rằng điều này có thể xảy ra ở nhà. Và tôi gần như sẽ nghĩ ở cấp độ tế bào bởi vì tôi không nhận ra. Và nỗi sợ hãi về điều đó xảy ra ở đó, người ta biết rằng tôi đã chứng kiến rất nhiều cái chết.

D: Nhưng bạn cũng đã có nhiều trải nghiệm tích cực? (Có) Tất cả không phải là những điều tiêu cực.

A: Không, và đó là tất cả trong tôi. Tôi đã chia sẻ tất cả những điều đó với họ. Mọi điều.

Tôi nghĩ đã đến lúc đưa phiên này trở lại với khách hàng. "Bạn có biết bây giờ bạn đang nói qua cơ thể con người khi bạn đang nói chuyện với tôi?"

A: Có, nhưng tôi thấy mình ở dạng khác này.

D: Bạn đã trải qua nhiều kiếp khác, tại sao bạn lại quyết định nhập vào cơ thể của Anna?

A: Đã đến lúc và tôi phải tận dụng thời cơ để quay lại. Nó khá nhanh, nhưng thời gian đã đúng.

D: Tại sao thời gian lại quan trọng như vậy?

A: Tôi biết rằng tôi phải được sinh ra vào đúng thời điểm này. Thời gian phải chính xác khi bạn trở lại Trái đất. Khoảnh khắc chính xác, và khoảnh khắc chính xác của tôi diễn ra rất nhanh sau khi tôi rời khỏi kiếp cuối cùng.

D: Vậy là bạn đã rời bỏ một cuộc sống và đi ngay vào một cuộc sống khác? Họ đã rất gần nhau?

A: Vâng. Tôi đã không mất thời gian để nghỉ ngơi.

D: Thường là tốt để nghỉ ngơi giữa cuộc sống, phải không?

A: Có, đặc biệt là nếu bạn gặp phải một chấn thương nào đó. Tôi muốn quay lại. Tôi phải nắm bắt đúng thời điểm, rằng tôi muốn trở thành tôi, và nó phải xảy ra ngay lúc đó. Và tôi muốn giúp mọi người vào lúc này.

D: Đó chỉ là một sự thay đổi nhanh chóng?

A: Tôi biết mình muốn gì và tôi đã sẵn sàng.

D: Nhưng Anna đã có một số thời điểm khó khăn trong cuộc sống này, phải không?

A: Vâng. Bài học kinh nghiệm. Khác nhau. Cuộc sống này tôi đến để tập trung vào con người, không phải hành tinh.

Anna đã từng làm việc trong bệnh viện với tư cách là một y tá tế nhị chăm sóc những người sắp chết. Nhưng cô ấy đã ngừng làm điều đó. "Nó có quá nhiều, quá khó hay là gì?"

A: Không còn khả năng quan tâm. Không còn có thể chạm và chăm sóc họ khi họ đã đi qua. Không phải những gì cô ấy muốn.

Cô đã trở nên bối rối vì cô không biết mình phải làm gì. Điều này đã gây ra các vấn đề về thể chất. Tôi biết TT đã đến mà không được gọi, vì vậy tôi đã nhờ nó tư vấn cho Anna. "Cô ấy cần được chữa trị … di chuyển. Di chuyển từ bản thân cô ấy và sau đó đến gia đình cô ấy, sau đó đến những người khác. Đầu tiên, cô ấy phải chữa lành trước khi có thể chữa lành những người khác. Cô ấy phải tự chữa lành cho mình trước. Cô ấy cần ngừng bị lôi cuốn vào những sự kiện tiêu cực. Không có vấn đề gì với Ngôi sao của cô ấy. Không có vấn đề gì với nhà của cô ấy. Họ sẽ ổn thôi. Cô ấy cần phải loại bỏ nỗi sợ hãi rằng sẽ có điều gì đó không ổn ở đó. Cô ấy đến từ một nơi tuyệt đẹp với những viên pha lê. Cô ấy cần học cách tiếp cận năng lượng từ những tinh thể này. Cô ấy sẽ có thể làm điều này nếu cô ấy muốn làm như vậy. " Anna đã sống trong nhà của mẹ cô với các con của cô. Cô ấy được yêu cầu ở lại đó trong thời gian này. "Cô ấy đang ở một nơi mà cô ấy có thể học những khả năng này mà không có sự tiêu cực của thế giới đang ăn mòn cô ấy."

Bởi vì TT nói rằng cô ấy phải tự chữa lành bản thân trước, tôi đã yêu cầu nó nhìn vào bên trong cơ thể và xem nó có thể tìm thấy những gì. Các bác sĩ đã phát hiện ra nhiều điều không ổn. Đầu tiên nó tập trung vào trái tim của Anna.

"Có một khu vực chính ở giữa tim đang gặp khó khăn với lưu lượng máu. Cô thót tim khi ngừng giúp mọi người đi qua. Cô ấy cần lưu ý điều này. Cô ấy cần ghi nhớ điều này ". TT cho biết họ có thể sửa chữa nó và bắt đầu làm việc. "Chúng tôi đang tập trung năng lượng cho trung tâm. Cảm giác như thể chúng ta đang nhấn xuống. Có van. Trung tâm của trái tim đang mở. Máu chảy ngược chảy ròng ròng. Van cho phép máu chảy tự do và nó không có nghĩa là để làm điều đó. Chúng tôi đang sử dụng năng lượng để đẩy xuống để chữa lành điều này để làm cho nó đóng lại. Nó không thể tự đóng lại ". Anna bắt đầu hít thở sâu. "Có máu chảy ngược từ tim khiến phần đáy trở nên lớn hơn phần trên. Bây giờ nó đã đóng lại, máu sẽ không chảy ngược trở lại nữa. Nó được sửa chữa. Nó không quá to đến mức không thể trở lại kích thước bình thường ".

Tôi hỏi về bộ não của cô ấy. Các bác sĩ nói rằng có điều gì đó không ổn ở đó. TT đã nhìn vào bên trong và thấy có những vùng trông như thể mô sẹo đã hình thành. Điều này là do dòng máu chảy trong tim cô. "Không có phần chính nào của não bị ảnh hưởng bởi những thứ này. Cô ấy sẽ ổn với mô sẹo này ở đây. Nó sẽ không tạo ra bất kỳ vấn đề gì với bất kỳ kế hoạch nào trong tương lai. "

D: Bạn có thể loại bỏ các mô sẹo? Tôi đã thấy bạn làm điều đó trước đây.

A: Chúng tôi đang cố gắng. Nói chung, đôi khi mô sẹo sẽ kéo ra. Đó là những gì chúng tôi đang cố gắng. Trung tâm não của cô ấy, mô sẹo phải được giải thể. Không có thiệt hại nào xảy ra mà sẽ gây trở ngại cho bất cứ điều gì. Cô ấy có một bộ não tốt. Mọi thứ đều hoạt động. Cô ấy không cần phải lo lắng về não. – Cô ấy cảm thấy cần phải chữa bệnh và không sử dụng các nguồn lực tự nhiên của mình để làm điều đó. Đó là điều cô ấy nên làm; sử dụng đá và tinh thể của cô ấy. Cô ấy có thể hỏi trực tiếp. Cô ấy có quyền truy cập vào tất cả các kiến thức về điều này. Nó đến từ nơi cô ấy đến từ. Tất cả thông tin này đã có ở đó.

Cô ấy có thể hỏi và biết ngay lập tức. Khi cô ấy giữ những viên pha lê, cô ấy sẽ biết.

Anna đã đến với một danh sách dài những lời phàn nàn về thể chất. Cô cũng bị đau ở hông và chân. Tôi biết TT sẽ nói gì, nhưng tôi muốn nó nói với cô ấy.

A: Cô ấy đang dùng quá nhiều thuốc. Cô ấy tiếp tục chữa bệnh. Cô ấy sẽ không có cảm giác khó chịu này nữa. Nó chỉ là một chuyển động về phía trước mà cô ấy cần thực hiện. Cô ấy không nên cần bất kỳ loại thuốc giảm đau nào miễn là cô ấy đi đúng hướng và sử dụng đá và tinh thể. Cô ấy đã đóng cửa khá lâu rồi. Cô ấy buồn nôn là vì cô ấy đang bị bệnh với chính mình. Cô ấy phát ốm với con người mà cô ấy đã trở thành. Chúng ta cảm thấy buồn nôn, đau nhức và những thứ khác. Cô ấy đã thực sự bị lạc đường và rất cần sự giúp đỡ để tìm ra điều này. Phần còn lại của cơ thể cô ấy vẫn ổn. (U nang trên buồng trứng của cô ấy.) Bây giờ cô ấy đã sinh ra mục đích mới của mình, cô ấy sẽ biết rằng cô ấy có thể tiếp xúc với năng lượng mà cô ấy để lại ở nhà và điều đó sẽ cho cô ấy câu trả lời. Sự trầm cảm mà cô ấy đang gặp phải là do chính cô ấy tạo ra. Cô ấy cần ngừng uống thuốc trầm cảm chậm hơn vì cô ấy sẽ sẵn sàng chạy theo một nhiệm vụ mới. Và khi cô ấy làm điều đó, những viên thuốc sẽ biến mất. Thuốc điều trị trầm cảm là loại thuốc duy nhất phải được dùng từ từ. Sẽ ổn nếu ngừng các loại thuốc khác. Tuyến giáp không phải là một vấn đề. Cô ấy khỏe. Cô ấy sẵn sàng nói và lắng nghe để cô ấy có thể ngừng uống thuốc này.

D: Tôi luôn do dự khi nói mọi người ngừng dùng thuốc.

A: Nếu cô ấy muốn, cô ấy có thể rời khỏi họ chậm hơn, nhưng cô ấy không sao để dừng lại. Cô ấy không cần phải quay lại gặp bác sĩ. Họ làm cho nó tồi tệ hơn

cho cô ấy. Họ mang lại sự tiêu cực cho cô ấy. Chúng khiến cô ấy nói những lời tiêu cực hơn. Cô ấy cần nói theo hướng tích cực.

D: Khi chúng ta bắt đầu phiên họp, tại sao bạn không đưa cô ấy về kiếp trước?

A: Cô ấy đã đến Ngôi sao. Cô ấy cần phải được căn cứ. Cô ấy cần xem nhà. Cô ấy cần biết rằng nhà của cô ấy an toàn. Việc trở về nhà của cô ấy đã tạo ra cho cô ấy một cảm giác an toàn mà cô ấy cần từ lâu. Cô ấy bắt đầu nghi ngờ và bắt đầu thắc mắc, và chúng tôi cho cô ấy biết.

Anna có một câu hỏi về một trải nghiệm bất thường mà cô nghĩ rằng nó liên quan đến ET hoặc một số loại sinh vật khác thường. Cô và một số người bạn đã nhìn thấy những sinh vật đang tiến về phía họ trên một cánh đồng vào ban đêm.

A: Cô ấy đã ở một nơi mà một số người trong chúng tôi thường xuyên đến thăm. Đó là một nơi chữa bệnh. Đó là một nơi mà chúng tôi lấy mẫu. Chúng tôi đến đây, chúng tôi có nghĩa là họ. Tôi không phải là một trong số họ. Chúng tôi đến đây để lấy mẫu. Cô và những người bạn của cô tình cờ có mặt ở đó. Vì vậy, chúng tôi đã thay đổi hình thức và đợi họ rời đi.

D: Tôi nghĩ vậy bởi vì cô ấy nói lần đầu tiên cô ấy có cái nhìn thoáng qua về một dạng thực thể khác, và họ thay đổi hình dạng để trở thành một thứ gì đó sẽ không đáng sợ? (Có) Nhưng cô ấy và bạn bè của cô ấy không được phép ở đó?

A: Không. Họ vừa ở đó cùng lúc.

D: Họ đã lấy mẫu gì?

A: Họ đang lấy mẫu nước. Các lò xo rằng họ đang ở, nước mà họ đang ở, dẫn xuống trong đất hàng dặm. Họ đang lấy mẫu của những tảng đá này nằm sâu trong lòng đất. Và đây là một cách rất dễ tiếp cận để có được chúng. Cái nóng … họ đang tìm kiếm những địa điểm mới để tìm những thứ mà tất cả chúng ta đều sử dụng. Đó là một địa điểm tự nhiên mà chúng tôi đến. Có rất nhiều thứ khác nhau được tìm thấy dưới lòng đất trong khu vực đó.

D: Tôi biết trước đây họ đã lấy mẫu người để xem cơ thể hoạt động như thế nào. Đúng không?

A: Vâng. Không bao giờ có bất kỳ tác hại hoặc ý định. Nó chỉ là nỗi sợ hãi. Không có ai ở đây để làm tổn thương. Không có cách nào. Nó không được phép. Chúng tôi không thể làm hại. Những sinh mệnh duy nhất mà bạn sẽ thấy là theo dõi xem bạn có ổn không. Khi bạn rơi vào trạng thái giống như thôi miên, chúng tôi có thể chữa lành cho bạn mà không gây đau đớn, nhưng đôi khi chúng tôi cần đưa mọi người đến để chữa lành cho họ. Vì họ có công việc quan trọng và họ không thức dậy để làm việc đó. Nhưng chúng tôi vẫn chưa sẵn sàng để họ chết từ cuộc sống này.

D: Đó là điều tôi luôn nói, "Tất cả những gì họ đang làm là chăm sóc bản thân của họ." (Có) Để đảm bảo họ được an toàn ở đây vì họ bị cuốn vào những thứ trên Trái đất này. Đúng như cách Anna đã làm.

A: Vâng, nó rất dễ làm. Có rất nhiều, rất nhiều người đến từ các nhà khác nhau, những người đã bị cuốn vào và lạc lối. Cô ấy phải nhớ cô ấy là ai, và nhà cô ấy ở đâu. Điều đó sẽ giúp cô ấy luôn có cơ sở và tích cực.

Thông điệp chia tay: Nhớ chỉ để nhớ. Nhớ nhà của bạn. Hãy nhớ rằng tất cả mọi người đều ở đó vì bạn. Tất cả chúng ta đều ở đây. Bạn cảm thấy như thể bạn yêu cầu và bạn không nhận được, nhưng điều đó không phải luôn luôn. Chúng

tôi nghe thấy. Bạn chỉ cần lắng nghe, tích cực và cởi mở hơn là có thể nhận được câu trả lời.

****

D: Tôi có thể hỏi bạn một câu hỏi được không? (Có) Chúng ta đang gặp phải tất cả những cơn bão và lốc xoáy khủng khiếp này lần lượt xảy ra ở đây. Một hiện tượng thời tiết của tự nhiên.

Chúng tôi đã trải qua những cơn lốc xoáy lớn nhất từng được ghi nhận trong một tháng và cũng là cơn lốc xoáy chết chóc nhất. Vào tháng 5 năm 2011, Joplin, Mo. đã bị tàn phá. "Có lý do gì khiến điều này gia tăng vào thời điểm này? (Tháng 6 năm 2011) "

A: Vâng. Trái đất đang tự sửa chữa. Bạn đang nhìn thấy những dấu hiệu nhỏ bây giờ. Trái đất sẽ chuyển sang chế độ sửa chữa hoàn toàn. Trái đất vật lý sẽ tự sửa chữa sau khi năng lượng của nó rời đi.

D: Ý bạn là gì, "Sau khi năng lượng rời đi?"

A: Nó như thể bạn là một cơ thể, và bạn không muốn ở trong cơ thể của bạn khi bạn chết. Bạn có quyền lựa chọn rời khỏi cơ thể của mình trước khi nó xảy ra. Năng lượng Trái đất không muốn ở đây khi nó thay đổi, sau khi nó trải qua tất cả quá trình chữa lành. Sẽ có những thay đổi to lớn, nhổ tận gốc và đau đớn cho Trái đất. Năng lượng của Trái đất sẽ chuyển sang một mặt phẳng khác trước khi nó bắt đầu bị chấn thương. Nó không muốn. Đủ rồi.

D: Điều này có đúng với những gì bạn đã nói với tôi về Trái đất mới không?

A: Đây là Trái đất Mới.

D: Vậy là nó rời đi? Tôi luôn nói với mọi người rằng nó đang phát triển. Nó sẽ trở thành hiện thân tiếp theo của nó. (Có) Sau đó nó sẽ tự sửa chữa chứ?

A: Vâng. Sẽ có lốc xoáy. Sẽ có động đất. Nó sẽ hoàn toàn được sắp xếp lại vào thời điểm hoàn thành và Trái đất đã có đủ. Trái đất không muốn ở trong đó. Nó vẫn sẽ tồn tại. Nó chỉ không muốn ở lại, vì bạn sẽ không ở lại với một cơ thể đang đau khổ vì nó đang chết.

D: Nhưng nếu nó tiếp tục tồn tại, sẽ không cần phải có năng lượng ở đó để giữ cho Trái đất cũ tồn tại, nếu tôi sử dụng từ đúng?

A: Năng lượng rời đi không có kế hoạch quay trở lại Trái đất cũ đó. Nó sẽ là một nơi có thể sinh sống, nhưng nó sẽ không giống như Trái đất đó. Trái đất đó sẽ là một khu vực ngủ đông hơn. Nó sẽ không còn sống nữa.

D: Phần đó của Trái đất đang chết? (Có) Còn những thứ bị bỏ lại trong phần đó thì sao?

A: Họ sẽ phải chịu đựng những gì mà Trái đất đã quyết định rằng nó không muốn phải chịu đựng. Họ sẽ bị bỏ lại. Họ sẽ không bị trừng phạt. Họ sẽ không bị phán xét. Họ sẽ tiếp tục trở đi khi họ vượt qua.

D: Bởi vì tôi đã được nói rằng họ không thể thay đổi đủ nhanh để đi đến Trái đất Mới.

A: Không, họ không thể.

D: Tất cả những điều này rất phức tạp.

A: Đúng là như vậy. Đó là một quá trình mà Trái đất đã mong muốn từ rất lâu. Nó mệt mỏi vì được chọn. Vì vậy, những người trong số các bạn sẽ sinh sống tại Trái Đất Mới, bạn cần phải nhẹ nhàng và bạn cần phải chăm sóc và bạn sẽ làm như vậy vì sẽ không còn cách nào khác. Đó là những gì bạn sẽ mang theo bên mình.

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao chúng ta phải hứng chịu tất cả những cơn bão và thiệt hại này.

A: Đây chỉ là sự khởi đầu. Nó sẽ trở nên tồi tệ hơn nhiều, và khi nó xảy ra, năng lượng của Trái đất sẽ rời đi. Và khi đó, những người sẵn sàng ra đi sẽ cùng nó ra đi. Những người nhận thức được, sẽ có thể di chuyển với năng lượng của Trái đất. Họ sẽ có thể đi. Họ sẽ không phải ở lại miễn là họ không bắt đầu tạo ra sự nghi ngờ và sợ hãi. Đó là những gì sẽ giữ họ ở lại. Bạn đang cảm nhận những thay đổi của năng lượng Trái đất. Năng lượng của Trái đất đang tăng tốc và cố gắng rời đi. Nó không muốn phải chịu đựng thêm nữa. Chúng ta là một phần của Trái đất đó. Chúng tôi rất thích Trái đất này và chúng tôi cũng đang tiếp tục tăng tốc để đi cùng với nó.

D: Khi điều này xảy ra, khi năng lượng của Trái đất chuyển sang mặt phẳng Mới, chúng ta sẽ nhận thấy sự khác biệt khi chúng ta đi với nó?

A: Có, chúng tôi sẽ nhận thấy một sự khác biệt. Nó sẽ là một năng lượng tinh thần hơn. Nó sẽ là một năng lượng ánh sáng hơn. Bạn sẽ cảm thấy không trọng lượng hơn, không còn tiêu cực nữa. Sẽ không còn động đất, không còn lốc xoáy. Rõ ràng là đã có một sự thay đổi.

D: Nhưng nhiều người thậm chí sẽ không nhận ra nó đang xảy ra, tôi đoán vậy?

A: Không, những người đứng sau sẽ không. Họ sẽ đau khổ với cơ thể Trái đất.

D: Bạn đã nói với tôi trước đó, "Không ai thực sự biết điều gì sẽ xảy ra bởi vì nó chưa bao giờ xảy ra trước đây."

A: Không, nó không có. Trái đất có rất nhiều dạng sống trên đó và nó là một hành tinh có thể hỗ trợ rất nhiều dạng sống nên nó đã bị lạm dụng rất nhiều. Nó là một sinh vật giống như chúng ta, một sinh vật, và nó mệt mỏi. Nó đã sẵn sàng để vượt qua. Nó vẫn sẽ tồn tại, như nó luôn tồn tại, nhưng nó sẽ không tồn tại như một vật chất. Mọi người đều hồ hởi. Mọi người đều có cảm tình với Trái đất này. Tất cả những ai đã xem, đều đã thấy những nỗi đau mà Trái đất này đã trải qua. Tất cả mọi người đều muốn Trái đất thành công, nhưng tất nhiên cũng có con người. Mọi người đều muốn kịch bản tốt nhất là theo cách đó, nhưng những người đang cảm thấy thay đổi là phù hợp với Trái đất. Họ đang cảm thấy Trái đất đang thay đổi. Họ sẽ có thể đi khi Trái đất đi.

D: Tôi nói rằng nó sẽ là một nơi tuyệt đẹp.

A: Vâng. Sẽ không còn nỗi đau nào trên Trái đất … không còn nỗi đau nào cho chúng ta.

D: Tôi đoán chúng tôi sẽ tiếp tục công việc của mình.

A: Có, chúng tôi sẽ làm nhưng sẽ hoàn toàn từ một quan điểm khác. Sự tiêu cực sẽ không tồn tại. Có nhiều người đang thắc mắc, nhiều người muốn biết "khi nào". Nó đang tăng tốc. Chúng ta đang nhìn thấy những thứ này, những cơn bão này, thấy những tác động từ những thứ này và các đại dương trên Trái đất, trên mặt đất. Đây là những dấu hiệu cho thấy Trái đất sẽ tiếp tục trở nên tồi tệ hơn.

D: Nó sẽ không ảnh hưởng đến chúng tôi ?

A: Không. Nó sẽ không.

D: Vậy thì không có lý do gì để sợ hãi.

A: Không, không hề. Nỗi sợ hãi là thứ sẽ ngăn cản bạn chuyển giao với Trái đất.

Tôi đã viết rất nhiều về Trái đất mới trong cuốn sách của tôi, Ba làn sóng của những người tình nguyện và Trái đất mới.

***

Chương 26: TẠO RA NĂNG LƯỢNG

PHẦN NÀY được thực hiện trong phòng khách sạn của tôi ở Laughlin, Nevada, khi tôi đang phát biểu tại Hội nghị UFO năm 2008.

Connie đã không chờ đợi toàn bộ cuộc giới thiệu. Cô ấy đã đến đó ngay lập tức. Cô ấy bắt đầu mô tả một tòa nhà mái vòm lớn, và những hoa văn tuyệt đẹp bên trong mái vòm.

C: Tôi đang đứng trên sàn nhìn lên trần nhà. Có những hình ngôi sao và hoa văn vàng trên trần xuyên qua tấm kính xanh lục. — Giờ nó đang thay đổi và chuyển động. — Tôi đang ở ngoài không gian ở đâu đó, nơi mà tất cả những hoa văn này cứ xuất hiện liên tục. Kiểu dáng và làn sóng chuyển động, màu sắc và ánh sáng. Nó giống như tôi là một phần của nó. Ồ, cảm giác thật tuyệt vời! Nó thật đẹp.

D: Bạn là một phần của thiết kế hay một phần của không gian hay cái gì?

C: Giống như tôi đang tạo ra tất cả những màu sắc và kiểu dáng khác nhau này và các mẫu và sóng, chảy vào và chảy ra. Nhưng tôi cảm thấy như đó cũng là cơ thể của mình.

D: Ý bạn là gì?

C: Nó giống như một phần cơ thể của tôi vậy. Cơ thể tôi là ánh sáng và sóng, và nó đi vào và đi ra. Nhưng luôn luôn có một màu trời trong xanh ở trung tâm. Nó giống như xung tăng lên và tôi đang tạo ra các mẫu. Tôi đồng thời là khuôn mẫu và là người sáng tạo. Ồ, đó là một cảm giác tuyệt vời! Thậm chí còn có cầu vồng xuất hiện xung quanh. Nó tuyệt đẹp.

D: Bạn có bất kỳ mong muốn đi và làm bất cứ điều gì không?

C: Không. Tôi chỉ muốn chơi với nó.

Tôi đang cố gắng đưa cô ấy đi đâu đó và nhìn thấy kiếp trước. Nhưng cô ấy đang tận hưởng điều này.

C: Hãy xem tôi có thể làm cho màu xanh lam trở nên sáng như thế nào. Nó tuyệt đẹp. Và thỉnh thoảng lại có những tia chớp nhỏ. Ánh sáng trắng chiếu vào. Trông giống như một chiếc đèn pin. Tôi đây. Tôi đang gửi đi những làn sóng và ánh sáng này.

D: Bạn có cảm giác bạn đang ở một mình hay có những người khác đi cùng?

C: Tôi cảm thấy như đang ở một mình, nhưng tôi không đơn độc. Nhưng thực sự không có cảm giác …. Không có giọng nói hay âm thanh nào … mặc dù có thể có. Tôi có cảm giác rằng những năng lượng khác có thể tạo ra điều tương tự. Đó là một cảm giác tuyệt vời. Bình yên. Yên tĩnh. Giống như bạn là một phần của nó và bạn được bao quanh trong đó. Không phải suy nghĩ. Nó chỉ để nó đến và đi như nó muốn.

D: Bạn có thể chỉ đạo nó nếu bạn muốn?

C: Tôi nghĩ tôi có thể. Nhưng tôi không cảm thấy muốn làm điều đó. Chỉ để nó được. Giống như sóng biển tràn qua bạn, hoặc gió.

D: Chỉ là một phần của mọi thứ. (Có) Bạn có cảm thấy như bạn đã ở đó một thời gian dài hay sao?

C: Vâng, tôi cảm thấy nó luôn luôn là một cái gì đó như thế này. Nó luôn là thứ bạn có thể chạm vào và cảm nhận.

Tôi biết bằng cách nào đó tôi phải chuyển cái này đi vì cô ấy khá hài lòng khi ở lại đó.

D: Nhưng bạn không có bất kỳ mong muốn đi và làm bất cứ điều gì khác. (Không) Vì vậy, bạn không có bất kỳ loại cơ thể nào, phải không?

C: Không. Không có xác. Nó như thể màu sắc, sóng và hoa văn chính là con người của bạn. Bạn biết nó là gì. Bạn biết bạn là gì. Bạn biết không có giới hạn cho nó. Không có hạn chế. Nó giống như bạn bị đình chỉ, nhưng bạn không bị đình chỉ. Rất khó để giải thích.

D: Nhưng điều chính yếu là đó là một cảm giác tốt, và bạn có thể sử dụng nó, nếu bạn muốn. Nếu không thì đó chỉ là một nơi tốt để ở. (Tạm dừng) Bạn đã đến lúc muốn rời khỏi nơi đó chưa?

C: Tôi đoán nếu tôi bắt đầu nghĩ về điều gì đó. Nó không phải là tôi. Nó muốn thay đổi. (Tạm dừng) Nó gần như liên tục chuyển động, nhưng bạn vẫn đứng yên.

D: Giống như sự tĩnh lặng trong chuyển động hay gì?

C: Vâng. Giống như bạn đang chuyển động nhưng bạn không chuyển động. Bạn ổn định.

D: Nhưng bạn đã nói, nó có thể muốn thay đổi?

C: Chà, nếu bạn bắt đầu lấy nó và gửi nó ra ngoài, thì khác.

D: Nhưng bạn nói nó muốn thay đổi. Tôi đã tự hỏi tại sao bạn sử dụng từ đó.

C: Vì không có thứ gì trong đó cả. Không có khối lượng của nó. Nó chỉ là. Không có danh tính.

D: Đó là lý do tại sao bạn gọi nó là "nó"? (Có.) Nhưng bạn nói, nếu bạn gửi một cái gì đó theo một hướng, nó sẽ quyết định làm theo nó? (Đúng) Ý bạn là gì?

C: Bởi vì sau đó nó có thể bắt đầu sử dụng nó và tạo ra thứ gì đó với nó.

D: Nếu không, nó chỉ chảy và nó không có hướng.

C: Nó giống như một ý tưởng, và bạn bắt đầu xây dựng ý tưởng đó.

D: Ý tưởng đến từ đâu?

C: Nó đã ở đó rồi. Bạn chỉ cần nắm bắt nó.

D: Vì vậy, mọi khả năng là có? Đó có phải là một cách hay để nói điều đó không?

C: Tôi nghĩ vậy.

D: Vì vậy, bạn đã nói, nếu một cái gì đó bắt đầu đi theo một hướng khác, bạn có thể theo dõi nó?

C: Có vì bạn có thể đi theo bất kỳ hướng nào bạn muốn. Bạn có thể đi trong một vòng tròn. Không có giới hạn. Tôi đoán bạn có thể nói nó giống như một cái gì đó bình thường, và bạn có thể làm theo nó. Và khi bạn hoàn thành nó, bạn có thể quay lại và làm việc khác.

D: Bạn quay trở lại nơi đó sau đó.

C: Bất cứ nơi nào. Hoặc tạo một địa điểm mới.

D: Nhưng nếu bạn trở nên tò mò, bạn sẽ tạo ra cái gì?

C: Chà, bạn lấy một thứ gì đó, và nó giống như đất sét. Và bạn bắt đầu định hình nó, và xem nó trở thành gì. Nhưng nếu đó là một màu mà bạn tìm thấy, nó sẽ trở thành màu đó. Và bạn chỉ có thể định hình nó.

D: Hãy làm điều đó và xem điều gì sẽ xảy ra. (Tạm dừng) Bạn có nghĩ về màu sắc hay gì không?

C: Vâng. Tôi có một màu vàng, một loại màu vàng nhạt. Và tôi đang làm cho một người hâm mộ từ nó. Tôi đang định hình nó thành … giống như một chiếc quạt lông. Và nó nhẹ. Và nó có một ít sọc trắng trong đó. Và bây giờ nó chỉ đi ra ngoài. Và bây giờ tôi đang sử dụng nó để tạo sóng. Giống như bạn đang quạt nó qua lại. Và bây giờ tôi muốn định hình lại nó thành cánh bướm. Bây giờ có một số màu cam.

D: Nghe có vẻ thú vị chỉ để có thể tạo ra mọi thứ. (Đúng.) Khi bạn tạo ra những thứ này, chúng có còn lại không?

C: Miễn là tôi muốn họ.

D: Trở nên rắn chắc?

C: Hmm, một chút. Tôi đã đưa nó ra ánh sáng.

D: Nó vẫn ở đó bao lâu bạn muốn? (Có.) Sau đó, điều gì sẽ xảy ra?

C: Sau đó, tôi chỉ để nó đi ra ngoài bất cứ nơi nào nó muốn đi.

D: Vì vậy, nó vẫn vững chắc theo cách đó.

C: Không rắn như một vật nặng rắn, nhưng nó đi vào một không gian mà người khác có thể nhìn thấy nó.

D: Vì vậy, nó không chỉ tiêu tan?

C: Không bởi vì tôi đã tạo ra nó, và vì vậy tôi muốn gửi nó như một món quà. Tôi muốn gửi nó ra ngoài để người khác có thể thấy rằng tôi đã tạo ra nó. Nó thật đẹp. Màu vàng. Một chiếc quạt lông tuyệt đẹp. Và bây giờ nó đang rời đi và nó sẽ biến mất. Và tôi không buồn vì điều đó vì tôi có thể làm lại.

D: Tôi đã nghĩ rằng nếu bạn tạo ra nó, nếu bạn rời mắt khỏi nó, nó sẽ tiêu tan.

C: Chà, đó là những gì bạn làm khi bạn để nó qua đi. Bạn chỉ nói, "Chính là nó."

D: Và nó không chỉ tan biến thành hư không một lần nữa.

C: Tôi có thể làm cho nó tan biến. Nhưng kể từ khi tôi tạo ra nó, tôi muốn người khác nhìn thấy nó.

D: Vì vậy, điều đó làm cho bạn hạnh phúc khi làm điều đó. (Có.) Bạn chỉ nghĩ về nó, và nó trở thành hiện thực từ tất cả năng lượng này?

C: Điều tôi cảm thấy là có một phần của làn sóng … bạn là làn sóng. Và bạn thấy làn sóng. Bạn cưỡi trên làn sóng của tất cả các màu sắc và hoa văn và chuyển động. Và khi bạn quyết định muốn chạm vào thứ gì đó, bạn chỉ việc đi dạo với nó và tạo ra thứ gì đó từ nó. Nhưng bạn không giữ nó bởi vì nó là một thứ được chia sẻ. Bạn gửi nó ra ngoài. Và hãy để nó trở thành miễn là bạn muốn nó trở thành.

D: Và những sóng này là năng lượng?

C: Vâng. Các sóng liên tục chuyển động. Và chúng là màu sắc và chúng là ánh sáng. Oh! Và bây giờ tôi đang tạo ra một thiên hà! Tuyệt vời! Đó là một bánh xe. Và nó có những cánh tay vươn ra như những chiếc vòng nhỏ. Và nó đang tạo ra một vòng tròn này, và nó sẽ biến thành ánh sáng. Và sau đó khi nó di chuyển theo một chuyển động tròn, nó chọn các màu khác từ các sóng xung quanh nó.

D: Bạn vừa quyết định rằng đó sẽ là một cái gì đó thú vị để tạo ra?

C: Ồ, nó luôn ở đó. Tôi đã thấy phong trào này và tôi quyết định làm một cái gì đó khác từ nó. Và đó đã trở thành một thiên hà.

D: Ồ. Một thiên hà thật khó, phải không?

C: Không, không phải khi bạn đang tạo nó. Bạn có thể bắt đầu nó và bất cứ điều gì … nó không phải về kích thước. Nó chỉ là suy nghĩ về cách bạn muốn nó trông như thế nào. Và sau đó bạn cứ để nó đi. Và nếu bạn muốn nó lớn hay nhỏ, bạn chỉ cần … nó không phải là về kích thước.

D: Nhưng khi bạn tạo ra thiên hà, bạn có tạo ra tất cả các phần nhỏ trong đó không?

C: Không, nó có thể phát triển theo ý muốn.

D: Ồ, nó tự tiếp quản?

C: Vâng. Nó trở thành ánh sáng của chính nó.

D: Bởi vì tôi đã nghĩ rằng một thiên hà có các hành tinh và các ngôi sao.

C: Chà, có tất cả các kích cỡ khác nhau. Nhưng bạn không xác định được kích thước khi tạo ra những thiên hà này. Nó có ánh sáng của riêng nó, và theo cách họ muốn.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn phải tạo ra tất cả các hành tinh nhỏ và các ngôi sao.

C: Không, có người khác đang làm điều đó.

D: Ý bạn là bạn bắt đầu với thiên hà và người khác tiếp quản? (Có) Và bạn đã nói rằng nó trở nên sống động, và nó có thể làm bất cứ điều gì nó muốn.

C: Đúng vậy vì nó trở thành suy nghĩ của chính nó. Và cách riêng của nó để học những gì nó muốn làm. Nó giống như bạn là người khởi xướng, và nó tạo ra thiết kế của riêng mình. Bạn cung cấp cho nó ý tưởng, và sau đó nó sẽ thể hiện chính nó, và nó muốn trở thành như thế nào. Nó muốn chứa những gì.

D: Nó có cuộc sống của riêng mình? (Phải) Vì vậy, bạn không kiểm soát nó nữa?

C: Không. Đây không phải là kiểm soát bất cứ điều gì. Đây là chỉ để đi ra ngoài và vui chơi. Và chỉ cần vượt qua những con sóng. Và đó là tất cả những gì ngoài kia. Tôi thấy chương trình của nó. Bạn có thể đi bất cứ đâu, bất cứ lúc nào và làm bất cứ điều gì bạn muốn. Rất tuyệt vời.

D: Sau đó bạn nói ai đó khác, hoặc một số năng lượng khác như bạn, chăm sóc phần khác?

C: Chà, khi nói đến các thiên hà vì có quá nhiều thứ nên mọi người đều có vai trò khác nhau trong đó. Vì vậy, bạn bắt đầu nó, và sau đó bạn để cho người khác làm những gì họ muốn.

D: Ồ, vậy họ cũng có thể bước vào và chơi.

C: Vâng. Khi bạn tạo ra những thứ nhỏ nhặt, đó là một chuyện. Nhưng khi bạn đang tạo ra thứ gì đó sẽ liên quan đến cuộc sống khác … năng lượng khác … năng lượng khác … ồ, thật khó để giải thích. Nó giống như bạn đang tạo một cộng đồng và bạn không phải là người duy nhất thêm vào cộng đồng đó. Vì vậy, thiên hà thực sự là một cộng đồng, và những người khác phải đóng góp vào nó. Các thiên hà không phải lúc nào cũng được tạo thành. Nhưng khi bạn làm vậy, bạn phải có trách nhiệm thêm …. Nó giống như màu sắc của cầu vồng. Mỗi người có một năng lượng khác nhau.

D: Nhưng một khi bạn tạo ra thứ gì đó như vậy, thì bạn phải có trách nhiệm với nó.

C: Ồ, chắc chắn rồi, bạn có trách nhiệm thấy rằng bất cứ điều gì bạn làm với nó, bạn đang gửi nó đi. Nhưng bạn luôn gửi nó đi như một tình yêu, như một món quà bởi vì nó đến từ bạn, nhưng bạn không cần thiết phải có nó.

D: Sau đó những người khác nghĩ, "Chà, đây là một ý kiến hay. Tôi sẽ làm điều gì đó khác với nó. "

C: Có bởi vì đó là những gì bạn làm. Bạn để nó đi. Và bạn không có trách nhiệm phải biết ai hoặc cái gì hoặc bằng cách nào mà nó đã được nhận ở bất cứ đâu. Bởi vì không có giới hạn. Và ai đó khác có thể định hình lại nó, một khi bạn đã để nó đi.

D: Nhưng các thiên hà kết thúc với các hành tinh và cuối cùng là ….

C: Chà, tôi đang nói về nhóm người đã làm mọi thứ. Tôi không nói về các thiên hà. Thiên hà, một lần nữa, là một nỗ lực rất lớn của những bộ óc khác ngoài kia. Và như vậy, khi một thiên hà đột nhiên có sẵn để tạo ra cho những người khác, thì mọi người có vai trò lớn hơn là tạo ra trong đó.

D: Bởi vì tôi đang nghĩ, một khi bạn bắt đầu có các hành tinh trong các thiên hà, thì sẽ có các dạng sống riêng biệt, phải không?

C: Đúng vậy. Nhưng không phải tất cả các thiên hà đều có hành tinh. Một số thiên hà chỉ là những thực thể xoắn ốc khổng lồ quay và quay và quay. Họ không cần phải có hành tinh.

D: Họ là một thực thể của chính họ? (Có.) Mục đích sau đó là gì? Hay chúng có mục đích nếu chúng chỉ đang quay?

C: Mục đích có thể là để chỉ ra những gì các thiên hà có thể làm. Nó không cần phải có cuộc sống. Nó chỉ có thể giống như một mô hình ngôi sao. Giống như một sao chổi xuyên qua bầu trời. Nó có thể là một thiên hà. Nó không cần phải chứa sự sống. Nó có thể chứa những thứ khác.

D: Nó có thể chứa những thứ gì khác?

C: Chà, nó có thể chứa những sự khởi đầu khác của sóng, của chuyển động, có thể đi ra ngoài và tạo lại như một vũ trụ ở một nơi khác.

D: Nhưng có vẻ như nó đang sống.

C: Nó đang sống, nhưng không phải là cuộc sống như bạn biết.

D: Vì vậy, khi bạn tạo ra những thứ này, bạn thực sự đang tạo ra một thứ đang sống. Điều đó có ý nghĩa?

C: Vâng, nó có ý nghĩa đối với những gì chúng tôi đang làm. (Cười)

D: Vì vậy, khi bạn tạo ra nó, nó trở nên sống động và bạn để nó ra đi.

C: Tôi trở thành lực lượng. Một lực lượng. Tôi đã nói "thiên hà", bởi vì nó xoắn ốc giống như các thiên hà được nhận ra. Nhưng nó là một lực lượng vào chính nó. Và nó có tâm trí riêng của nó, nhưng nó không nhất thiết phải có sự sống. Có những thiên hà chứa các dạng sống luôn muốn tiếp tục bởi vì chúng đang phát triển và tái phát triển mọi lúc. Nhưng một thiên hà có tâm trí riêng của nó có thể không cần làm gì cả. Nó không cần phải có sự sống trong đó bởi vì chính nó là cuộc sống.

D: Tôi hiểu rồi. Điều đó có nghĩa rằng bạn là một phần của lực lượng sáng tạo? Đó có phải là một cách tốt để đặt nó? (Có) Nhưng có tất cả các loại lực lượng ngoài kia.

C: Ồ, bất cứ điều gì. Bất cứ điều gì bạn có thể tưởng tượng, đó là những gì bạn cho nó.

D: Nhưng một số người khi họ tạo ra những thứ như thế này, đôi khi nó có thể được sử dụng sai cách, phải không?

C: Không có đúng hay sai. Tất cả chỉ là sáng tạo và tận hưởng cuộc chơi với năng lượng. Nhưng năng lượng giống như sóng, như sóng biển. Dòng chảy đưa bạn đến đây và đó. Chúng liên tục di chuyển và đi du lịch. Nhưng bạn luôn ở nhà vì bạn không bao giờ rời đi. D: Bạn coi "nhà" là gì?

C: Nguồn.

D: Bạn thấy Nguồn đó như thế nào? (Tạm dừng) Làm thế nào để bạn hiểu nó?

C: Nguồn giống như … bạn là tổng thể và chất của Nguồn đó. Bạn là một phần của Nguồn. Và khi bạn đang cưỡi trong làn sóng chuyển động của các ý tưởng, bạn luôn được kết nối với Nguồn. Vì vậy, bạn biết bạn luôn ở nhà, bất cứ khi nào bạn muốn, nhưng bạn cũng luôn ra ngoài và cưỡi trên những con sóng của

cuộc đời. Và nó không phải là cuộc sống, nó là chuyển động. Nó sống động, nhưng nó không phải là cuộc sống trong cuộc sống của bạn. Nó không có kết thúc. Nó có thể tiếp diễn và lặp đi lặp lại mãi mãi.

D: Vậy đó là những gì bạn coi là Nguồn? (Có) Và bạn có đi ra ngoài từ đó khi bạn muốn tạo không?

C: Vâng. Bạn đi ra ngoài và bạn tạo ra một cái gì đó cho chính mình. Bạn tạo ra một nơi mà bạn muốn ở lại. Hoặc bạn không thể tạo ra gì cả. Bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn ở bất cứ nơi nào bạn muốn.

D: Có ai đó nói với bạn rằng đã đến lúc rời khỏi Nguồn?

C: Không. Bạn là tổng thể và bản chất của mọi thứ. Do đó, bạn chọn cách bạn muốn, hoặc bạn không chọn gì cả. Làm những điều này mà nó muốn làm. Nhưng bạn không cần phải tạo. Không có cái gọi là "phải làm" bất cứ điều gì.

D: Sau đó bạn đã nói khi bạn tạo ra, không có đúng, không có sai. (Không) Đó chỉ là cách nó được sử dụng hay sao? Tôi đang cố để hiểu. (Tạm dừng) Bởi vì bạn biết tôi đang nói từ góc độ con người. Bạn biết điều đó, phải không?

C: Vâng. Nhưng tôi không hiện diện trong một con người. (Cười)

D: Tôi biết. Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu.

C: (Cười lớn) Chà, chúng ta là tổng thể và chất chứa của nhau. Và không có cái gọi là đúng hay sai. Có chỉ là tồn tại. Chỉ có bản thể. Bạn có thể chọn là không, nhưng điều đó không sai. Bạn có thể chọn để tạo. Điều đó không sai. (Nhấn mạnh) Không có đúng hay sai. Chỉ có một hằng số mãi mãi. (Khó giải thích.) Có một hằng số mãi mãi, cho phép ai hoặc bất cứ thứ gì nằm trong hằng số đó,

làm bất cứ điều gì nó muốn làm. Nhưng vẫn chưa có … Tôi không muốn nói "phán xét." Tôi muốn nói rằng mọi thứ đều theo thứ tự hoàn hảo.

D: Nhưng bạn có biết khi con người trở thành con người, họ sử dụng năng lượng theo những cách không tốt lắm, phải không?

C: Đúng. Nhưng đó là bởi vì mọi thứ đều có quyền trở thành những gì nó muốn. Mọi thứ đều phục vụ một mục đích. Mọi thứ ở đó, mọi làn sóng sáng tạo. Mọi sự sáng tạo năng lượng đều nói rằng, "Đây là những gì tôi muốn thấy, những gì tôi muốn trở thành." Nhưng đó là tất cả năng lượng. Và do đó nó không bao giờ có thể đúng hay sai vì tất cả năng lượng là tổng và chất của mọi thứ. Chỉ có sự phán xét của con người mới làm cho nó đúng hay sai.

Họ đặt một nhãn cho nó. Và không có cái gọi là nhãn trong Tất cả, trong vũ trụ, trong sự sáng tạo, ở địa điểm. Ở nơi mà tất cả đều ở nhà.

D: Nhưng khi con người làm tổn thương nhau thì sao? Khi họ ở trong cơ thể vật lý?

C: Đó là những gì họ đã quyết định tạo ra.

D: Họ có phải trả lại bất cứ điều gì bất cứ khi nào họ làm tổn thương người khác không? Có quy định nào về những thứ như vậy không?

C: Nếu họ đang thiết lập các quy tắc như vậy để tạo ra nó, thì có. Khi bạn đang tạo, nếu bạn tạo ra các quy tắc, thì tất nhiên, bạn phải tuân theo chúng.

D: Bạn phải chơi theo những quy tắc đó.

C: Vâng. Đây là lý do tại sao không phải mọi thiên hà được tạo ra đều chứa các dạng sống hoặc hành tinh bởi vì thiên hà muốn trở thành ánh sáng thuần khiết, năng lượng tinh khiết. Thể hiện thành tính người là hình thức biểu hiện thấp nhất trong nhiều cách.

D: Đó là một hình thức rất thấp?

C: Vâng, đó là một hình thức thấp. Và đó là một bức tranh hoàn hảo đang hướng về nhà. Nguồn luôn muốn xem nó trông như thế nào. Và vì vậy nó cho tất cả mọi thứ của nó, để ra ngoài và trở thành bất cứ điều gì nó muốn. Khi bạn thiết lập các dạng sống với các quy tắc, thì đó là nơi vấn đề xuất hiện. Nó tạo ra vấn đề bằng cách tạo ra các điều kiện và quy tắc.

D: Nhưng con người nghĩ rằng phải có các quy tắc và quy định, phải không?

C: Đúng vậy vì đó là cách họ tạo ra hoàn cảnh linh hồn của họ.

D: Nhưng nếu là một con người là dày đặc nhất, thấp nhất, tại sao những nghị lực như bạn lại quyết định trở thành con người?

C: Tôi đoán bạn chỉ có thể nói vì chúng tôi muốn xem nó trông như thế nào. (Chúng tôi cười)

D: Bởi vì bạn nhập vào cơ thể và trở thành con người, phải không?

Tôi đang cố gắng đưa phiên họp đến với Connie, con người.

C: Vâng, và đây là một phần của những gì bạn đã tạo ra. Khi bạn tạo hình đất sét, bạn có thể tạo hình nó thành (thở dài) cái mà bạn gọi là "người ngoài hành

tinh", nhưng họ không phải là người ngoài hành tinh và cũng không phải là người ET. Chúng chỉ là một dạng suy nghĩ muốn được nhìn thấy. Đó là một ý tưởng.

D: Vì vậy, chúng không nhất thiết phải giống nhau.

C: Không, không. Hoa trông không giống nhau. Cây trông không giống nhau. Nó chỉ là một dạng sóng năng lượng khác mà sóng năng lượng nào đó đã tạo ra. Các sóng năng lượng tạo ra nhau.

D: Nhưng họ làm việc cùng nhau để làm điều đó, phải không?

C: Đúng. Đặc biệt là khi bạn muốn tạo ra một thứ gì đó khổng lồ như một thiên hà với các hành tinh.

D: Nếu không có sự hợp tác, tôi đoán nó sẽ hỗn loạn, phải không?

C: Chà, cũng phải có sự hỗn loạn.

D: Ý bạn là gì?

C: Khi bạn đang tạo ra một thứ gì đó và bạn gửi nó đi, và một ý tưởng suy nghĩ khác quyết định tách nó ra và thực sự thêm nhiều thứ vào nó, đây là một loại hỗn loạn.

D: Vì vậy, nó đang trong giai đoạn hình thành. Có đúng không?

C: Đúng. Và sau đó khi hoàn thành sự hỗn loạn, một số sóng ánh sáng khác có thể lấy nó và định hình lại nó thành một thứ khác. Nó không rắn, nhưng nó chứa đựng nhiều hơn. Nó có hình dạng riêng. Bạn có biết tôi đang nói gì không?

D: Vâng, tôi nghĩ tôi hiểu.

C: Rất thường xuyên bởi vì nó là sự kết hợp của rất nhiều thứ, nó không biết rốt cuộc nó muốn trở thành hình dạng nào trong cuộc sống đó.

D: Nó vẫn đang cố gắng quyết định.

C: Đúng, đúng. Nó muốn chỉ tồn tại từ Nguồn, vì vậy bạn có thể và làm được. Thật là thú vị! (Cười) Và đó là lý do tại sao không có sự phán xét đúng hay sai. Nguồn nói: "Chỉ cần tạo ra và cho tôi thấy mọi thứ có thể tưởng tượng được. Đã từng, đã từng được thiết kế. "

D: Không có giới hạn cho bất cứ điều gì.

C: Không. Không có giới hạn nào gắn liền với điều này. Đó là vòng tròn không bị gián đoạn.

D: Chà, tôi đã nghe câu nói, "Người mơ ước mơ giấc mơ." Điều này có đúng với những gì bạn đang nói không? (Vâng, vâng.) Bởi vì tôi đã được nói rằng tất cả Trái đất và tất cả những người trên đó chỉ là một giấc mơ. Điều này được thảo luận trong các cuốn sách Convoluted khác của tôi.

C: (Tự mãn) Đúng vậy! Đúng rồi.

D: Tôi đang cố gắng hiểu điều đó nhiều hơn. (Tạm dừng) Tôi luôn muốn biết, "Ai là người mơ mộng?"

C: (Cười) Chà, bạn có thể là người mơ mộng hoặc người mơ mộng. Bạn có thể là cả hai. Đồng thời.

D: Đó là lý do tại sao nó phức tạp hơn.

C: Đúng vậy bởi vì con người, hình thức hiểu biết dày đặc nhất, không thể hiểu được. Đó là bởi vì nó được phép không hiểu. Nhưng mọi thứ được cho phép là bất cứ điều gì mà bất cứ điều gì có thể được. Bạn thấy đó, đó là lý do tại sao không có cái gọi là học bởi vì tất cả mọi thứ là tất cả. Tất cả là tất cả. Mọi thứ tồn tại bên trong và bên ngoài. Và do đó mọi thứ đã từng được trình chiếu, từng được biết đến, luôn được yêu thích và đánh giá cao. Dù nó là cái gì.

D: Bởi vì bất cứ khi nào tôi được nói rằng, người mơ ước mơ một giấc mơ, tôi đang cố gắng tìm ra, "Ai là người mơ?" (Cười) Vì vậy, chúng tôi là cả hai.

C: Ta là tổng và chất của mọi biểu thức.

D: Một câu hỏi mà tôi luôn hỏi mà họ sẽ không bao giờ trả lời, đó là, "Điều gì sẽ xảy ra nếu người mơ tỉnh dậy?"

C: Đó là một câu hỏi hay.

D: Nếu tất cả chúng ta chỉ là một giấc mơ. Bạn nghĩ sao?

C: Bởi vì giấc mơ không phải là giấc mơ theo nghĩa mà bạn nhận thức được nó, một giấc mơ. (Tạm dừng) Chúng ta lại là tổng thể và bản chất của Tất cả. Chúng ta hãy nói rằng, một làn sóng xuất phát từ Nguồn bởi vì đó là cách Nguồn gửi ra những suy nghĩ của mình. Một làn sóng. Và làn sóng đó nói rằng, "Tôi muốn tạo ra một thứ nhất định." Và làn sóng đó nói rằng, "Tôi muốn trở thành một người mơ mộng. Và tôi muốn trở thành một người mơ ước chừng nào tôi còn ước mơ ". Bạn có thể đã thiết lập một mẫu giới hạn. Không phải thời gian, mà là một giới hạn.

D: Theo cách đó, người mơ giống như một người sáng tạo.

C: Đúng vậy. Và khi con sóng đó đã hoàn thành giấc mơ, thì theo một nghĩa nào đó, nó sẽ thức giấc.

D: Sau đó, điều gì sẽ xảy ra với giấc mơ mà nó tạo ra, nếu nó thức dậy?

C: Chà, người mơ tỉnh dậy, và sau đó bắt đầu lại từ đầu. Mọi thứ đều có khởi đầu, theo nghĩa sóng tắt. Đó là sự khởi đầu của làn sóng từ Nguồn. Và nó có thể diễn ra mãi mãi, miễn là nó muốn mơ. Cho đến khi nó muốn quay lại và bắt đầu lại từ đầu. Nhưng nó luôn luôn là một vòng tròn. Và vì vậy các biểu tượng trong vòng tròn cho bạn thấy rằng bạn có thể ở lại, sau đó bạn muốn bắt đầu như một làn sóng mới. Và bạn đi ra ngoài, và bạn giới hạn bản thân trong một điều. Đó là ước mơ của kẻ mơ mộng.

D: Nhưng rồi giấc mơ có tiếp tục tồn tại, hay nó tan biến và tan biến, khi người mơ có giới hạn của nó và thức dậy?

C: Nó phụ thuộc vào cách người mơ muốn kết thúc nó. Và làm mới chính nó. Nó không cần phải là một giấc mơ.

D: Nhưng tất cả các bộ phận, các thành phần của giấc mơ chỉ quay trở lại một dạng năng lượng khác. (Đúng) Vì vậy, không có gì đã từng bị phá hủy. (Không, không.) Tôi nghĩ đó là điều mọi người lo lắng. Họ chỉ ngừng tồn tại?

C: Không. Không có gì là mãi mãi …. Sự sáng tạo có nghĩa là … bạn bắt đầu như một làn sóng, một lần nữa. Và sau đó bạn quyết định rằng đây là một hạn chế. Một lần nữa, nó là tâm phổ quát. Và mọi làn sóng nhỏ xảy ra — và tôi nói "ít", bởi vì nó thực sự bắt đầu như một làn sóng nhỏ của "ý tưởng". Tôi đoán tôi có thể nói theo cách đó. Sau đó, bạn tiếp nhận màu sắc và bất cứ thứ gì bạn đang tạo, khi bạn ra ngoài. Theo một nghĩa nào đó, bạn thực sự là một người mơ mộng. Bạn đưa ra giới hạn về việc bạn muốn đi bao xa với ý tưởng cụ thể đó. Khi bạn quyết định kết thúc ý tưởng đó, bạn cũng có thể nói, "Tôi muốn bắt đầu lại ngay tại đây." Và từ đó đi theo một hướng khác.

D: Bạn có thể đi ra ngoài và làm việc khác sau đó.

C: Đúng. Mỗi con sóng là một kẻ mộng mơ. Và nó nói rằng nó đang thiết kế. Mơ ước và thiết kế gần như giống nhau. Hãy nói rằng mười sóng ra đi. Mỗi người có ý tưởng riêng về cách nó muốn mơ giấc mơ. Và nơi nó muốn dừng lại. Bởi vì, để tạo lại, bạn phải có một loại kết luận cho làn sóng cụ thể đó. Nhưng sau đó nó tự củng cố, và bạn đặt nó vào chuyển động của nó theo một cách khác.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Tôi đoán tôi đang nghĩ nếu một người mơ mộng đang mơ và chúng ta là một phần của giấc mơ và sự tồn tại của nó, rằng nó có quyền kiểm soát chúng ta. Đó là một cảm giác dễ bị tổn thương, tôi đoán vậy.

C: Đúng. Theo một nghĩa nào đó, bạn có thể nói như vậy. Nhưng có thể khi người mơ đó đang mơ bạn, bạn đã quyết định trở thành một phần của giấc mơ đó, trước khi nó mơ nó.

Tôi bật cười. Tôi quyết định rằng chúng tôi đã đi sâu vào đám đông này hết mức có thể mà không làm suy yếu trí óc kém cỏi của tôi thêm nữa. Vì vậy, tôi quyết định tập trung vào Connie, khách hàng và hy vọng đưa chúng tôi trở lại nền tảng quen thuộc.

D: Nhưng bạn có biết rằng bạn đang nói thông qua một cơ thể vật lý ngay bây giờ?

C: Vâng, theo một cách nào đó vì tôi cảm thấy rùng mình.

D: Nhưng tại sao bạn lại quyết định đi xuống và nhập vào một cơ thể vật lý? Nếu bạn có tất cả sức mạnh này, nếu đó là từ đúng?

C: (Thở dài) Bởi vì nó là quyết định … quyết định một thời điểm. Bạn thấy đấy, trong nguồn của Tất cả, trong làn sóng của tất cả năng lượng, trong ma trận thực sự của ánh sáng thực sự của mọi thứ — tôi không biết liệu tôi có thể giải thích điều này hay không. — Nó lại là về, "Cái gì cảm giác đó sẽ như thế nào? " Bởi vì Nguồn, ở vị trí vô tận, nói, "Tôi muốn làn sóng này phát ra và cho tôi thấy điều gì đó khác biệt." Nó cung cấp cho bạn ý tưởng, "Hãy tạo ra và tạo ra những gì đến với bạn." Và khi bạn tạo ra những gì đến với bạn, Nguồn nói, "Ah!" Bạn thực sự không bao giờ lặp lại, ngay cả những chi tiết nhỏ nhất, điều tương tự một lần nữa. Đó là tất cả những gì tạo ra. Nó đang tạo ra. Nó giống như trong thế giới con người, nơi chúng ta đang ở trong thời điểm này trong thời gian. Bạn có thể ngồi cùng một chỗ mỗi ngày nhìn núi non, và bạn sẽ không bao giờ, không bao giờ thấy nó theo cùng một cách mỗi ngày trong suốt quãng đời còn lại của bạn.

D: Hừm. Mặc dù chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi làm.

C: Đúng vậy! Nhưng đó là bởi vì bạn đang ở trong mật độ này khiến bạn hạn chế nghĩ rằng đó là giới hạn của bạn. Và giới hạn của bạn không phải vậy. Nó vô hạn. Bạn là mãi mãi!!

D: (Cười) Nhưng trong trường hợp này, bạn quyết định nhập cơ thể mà chúng tôi gọi là "Connie"? (Có.) Và để trải nghiệm điều gì đó thông qua cô ấy? (Có.) Và bạn cũng đã từng trải qua những cơ thể người khác chưa?

C: Ồ, vâng! Nhiều lần.

D: Tất cả cho các bài học khác nhau. Có đúng không?

C: Chà, bạn thấy đấy … nó xảy ra. Nhưng chúng không thực sự là những bài học. Chúng là biểu hiện của tất cả những gì có thể có ở đó. Chúng là những biểu hiện ở dạng dày đặc nhất, dày đặc nhất. Và đây là lý do tại sao cơ thể này, Connie, thích thu nhỏ bởi vì cô ấy nhìn thấy thực tế của Nguồn trong quy mô thu nhỏ. Bởi vì con người là vậy. Có một thời Trái đất có những người khổng lồ

bởi vì đó là những gì mà những người khổng lồ muốn trở thành. Và bạn có thể đi bộ trên một hành tinh lớn hơn. Trái đất là một hành tinh rất nhỏ, nhỏ bé.

D: Tôi đã nghe điều đó.

C: Ồ, vâng, vâng, vâng. Và đối với con người cũng vậy vì Trái đất nhỏ bé, Trái đất là tất cả. Trái đất là mật độ. Đó là một cách, một cuộc đấu tranh cho bạn. Nhưng đó là bởi vì, một lần nữa, đó là những gì bạn đã thiết kế để nó trở thành. Hiếm khi có một người, hoặc một làn sóng — tôi thà nói "sóng" vì đó là những gì chúng tôi đang có — thiết kế Trái đất này cho một người trải nghiệm. Đó là một cộng đồng.

D: Một cộng đồng của chúng sinh hoặc năng lượng.

C: Đúng vậy. Và vì vậy khi có những thiên hà ngoài kia không có hành tinh, đó là bởi vì có một cộng đồng đồng ý rằng đây phải là một thiên hà không có sinh vật, con người. Nếu không, nó chỉ nên là ánh sáng thuần túy quay vòng và vòng quanh. Cho đến khi ai đó quyết định tạo ra một thiên hà với các hành tinh nằm ngoài nó. Chúng tôi định hình nó. Bạn đã bao giờ chơi trong hộp cát chưa? (Có) Bạn lấy một hộp cát lớn và bạn đi và tạo ra mọi thứ. Bất cứ điều gì bạn cảm thấy muốn làm. Bạn rời khỏi hộp cát và ai đó khác đến và định hình lại nó. Bạn rời bỏ nó bởi vì bạn thích nó và bây giờ bạn đã hoàn thành nó. Và khi bạn rời đi, một người khác đến và họ định hình lại nó thành những gì họ muốn thưởng thức. Điều đó giống như mô hình của vũ trụ. Đây là lý do tại sao một làn sóng có thể phát ra và nói, "Đây là những gì tôi đang tạo ra trong một thời gian." Và gửi nó đi, và để ai đó — một làn sóng khác — tiếp quản và định hình lại nó.

D: Với trí óc hạn chế của mình, chúng tôi cố gắng hiểu những điều này.

C: Và bạn không thể suy nghĩ bằng trí óc.

D: Nhưng bạn nói đó là lý do tại sao Connie thích làm việc với tiểu cảnh? C: Đúng vì cô ấy nhìn thế giới như nó có thể, khi nó ở quy mô nhỏ ở những nơi khác. (Cười) Có những sinh vật sống trong một thế giới nhỏ hơn con người này.

D: Tôi đã nghe điều đó. Nó được cho là không có giới hạn. Nó chỉ đi từ mô hình macro đến mô hình thu nhỏ, và quay lại một lần nữa.

C: Đúng. Nhưng hành tinh của bạn, Trái đất là duy nhất ở chỗ nó cho bạn thấy, ví dụ, vương quốc cổ tích, các vị thần. Chúng rất nhỏ, nhưng chúng sống trong một thế giới giống như con người. Ngoại trừ việc chúng sống khác vì chúng nhẹ hơn, nhưng chúng nhỏ hơn, phải không?

D: Đúng vậy.

C: Cô ấy tin vào các vị thần và vương quốc thiên thần. Mọi người đều biết rằng chúng thực sự tồn tại và đang bắt đầu chấp nhận chúng ngay bây giờ. Và cô ấy sẽ cho mọi người thấy rằng thật an toàn khi tin vào điều đó bởi vì cô ấy đã luôn tin tưởng vào họ từ khi còn là một đứa trẻ. — Vì vậy, hành tinh Trái đất, ở dạng dày đặc nhất, đưa ra manh mối cho mọi thứ ở đây, nó thực sự như thế nào. Và đây là lý do tại sao bạn luôn được dạy phải chú ý đến tự nhiên bởi vì tự nhiên có manh mối cho câu trả lời của bạn.

D: Tôi không chắc liệu tôi có nên gọi bạn là tiềm thức hay không. Có ổn không nếu tôi ám chỉ bạn như vậy?

C: Không sao đâu. Tôi không có tên.

D: Nhưng tôi luôn phải gắn nhãn một thứ gì đó.

C: Không sao đâu. Chúng tôi biết. Dolores, chúng tôi hiểu rất rõ cách bạn làm việc. Và bạn đang làm việc một cách hoàn hảo trong cách diễn đạt của mình. Và

bạn là biểu hiện của một ánh sáng đẹp. Và bạn sẽ tồn tại trong một thời gian dài bởi vì bạn không chỉ làm những gì cần thiết trên khắp thế giới, mà bất cứ nơi nào bạn đi, bạn đều để lại bản chất của mình.

D: Tôi đã được nói điều đó trước đây. Họ nói rằng đó là lý do tại sao điều quan trọng đối với tôi là phải đi du lịch đến những nơi nhất định.

C: Bạn phải luôn tiếp tục vì bản chất của bạn. Bạn đang mang cái mà chúng tôi gọi là "người của ánh sáng trắng". Bất cứ nơi nào bạn đi, bất cứ ai bạn tiếp xúc, bất cứ ai bạn làm việc trong các phiên, bạn đang cho họ nhiều hơn những gì bạn nhận ra. Nhiều hơn những gì họ nhận ra. Bạn đang truyền đi một giấc mơ. Bạn là người mơ mộng viển vông. Và bạn hoàn toàn tỉnh táo. Và khi bạn thể hiện sự hiện diện của mình cho họ, mọi người mà bạn tiếp xúc, khi bạn ôm họ hoặc bạn bắt tay họ, bạn đang truyền đi một điều gì đó đặc biệt.

D: Tôi đang làm công việc của mình.

C: Bạn là … nó không phải là một công việc. Đó là tình yêu của bạn, và bạn đang gieo hạt. Bạn có biết hạt giống là gì không?

D: À, tôi tiếp tục nói rằng có thể tôi gieo một vài hạt giống.

C: Bạn đang gieo hạt. Khi bạn thuyết trình ngày hôm qua – hoặc bất cứ khi nào (tại Hội nghị UFO) – và bạn đã do dự. Vũ trụ – chúng tôi gọi nó là vũ trụ – đang nói với bạn, "Hãy tiếp tục." Và có một số lượng người ngồi ở đó đã nói, "Có." Có một giọng nói ý thức đang gửi lại cho bạn suy nghĩ, "Hãy tiếp tục. Bây giờ nói ra là an toàn rồi. "

D: Đã đến lúc mọi người nên biết những điều này.

C: Đúng. Và nó đã chính xác. Bạn đang làm những gì bạn được yêu cầu phải làm. Bạn là một ánh sáng đẹp cho thế giới. Và bạn đang đi xung quanh việc gieo hạt của mình. Và đoán xem? Bạn là người dẫn đường cho những người sẽ

đến ngay sau bạn và tiếp tục theo một phương pháp làm việc khác sẽ hữu ích vì bạn đang gieo hạt. Họ có thể thu hoạch chúng cho bạn.

D: Đó là lý do tại sao tôi đang cố gắng dạy phương pháp này.

C: Đúng vậy.

D: Tất cả họ sẽ không hiểu được, nhưng một số sẽ làm được.

C: Đúng. Và nó không chỉ là những gì bạn đang dạy. Chính những người khác sẽ đến và nhận ra rằng … bạn đang tạo dựng tên tuổi cho chính mình và được mọi người công nhận, không chỉ cho loại công việc bạn đang làm, mà còn cho phép người khác làm loại công việc của họ. Đó không phải là con đường của bạn, mà là của họ. Và họ sẽ thu hoạch hạt giống của bạn. Bạn có hiểu điều đó không? (Vâng) Ồ, tốt! Tôi rất hạnh phúc! —Nhưng chúng ta đã kết thúc.

Đã đủ thời gian và dù sao thì tôi cũng định đưa Connie về. Nhưng TT thông báo với tôi rằng cơ thể không thoải mái. Nhưng trước tiên tôi muốn cảm ơn nó vì sự giúp đỡ và thông tin.

C: Bạn được chào đón may mắn nhất. Hãy luôn tiếp tục công việc của bạn. Chúng tôi biết rằng bạn có một lịch trình rất bận rộn, nhưng chúng tôi đang chăm sóc bạn. Và chúng tôi sẽ giữ cho cơ thể bạn khỏe mạnh cho bạn, miễn là đã đến lúc bạn tiếp tục công việc này. Nhưng điều tốt là bạn đang chia sẻ bài học của mình và dạy mọi người vì công việc phải tiếp tục.

***

Chương 27: MỘT SINH VẬT NĂNG LƯỢNG

KHI LUANNA bay khỏi đám mây, cô ấy nhìn thấy một phong cảnh kỳ lạ. Địa hình chỉ là những đỉnh núi lởm chởm, một số rất cao và một số nhỏ. Toàn bộ mặt đất được bao phủ bởi những thứ này, không có gì khác. "Màu của chúng là màu nâu nhạt với những lóng lánh, giống như những viên pha lê. Tất cả đều lởm chởm và sắc nét ". Tôi tự hỏi làm thế nào có người có thể di chuyển và đi lại trên một bề mặt như vậy. Cô ấy nói cô ấy không đứng, cô ấy đang bay, đang bay lơ lửng, nhìn xuống dưới này. "Đỉnh quá sắc. Mọi thứ quá sắc nét. Nó giống như các tinh thể là các đỉnh trong các đỉnh khác, và chúng có hình dạng giống như các đỉnh răng cưa. Chúng dài và sáng bóng và có đầu nhọn. Có một số cái nhỏ hơn một chút và một số cái lớn hơn. Và có rất nhiều phản xạ ánh sáng dội lại khắp nơi. Một số đỉnh núi cao đến nỗi chúng hầu như nằm trong mây ".

Tôi yêu cầu cô ấy nhận thức về cơ thể mình, hoặc cách cô ấy nhận thức về bản thân. "Chắc tôi phải thế thân vì không muốn giẫm lên những đỉnh núi nhọn hoắt ấy. Tôi có thể nhận thấy cảm giác. Tôi nhận thấy những điểm ấm và những điểm lạnh, và tôi có thể nhận thấy gió nhẹ và tôi có thể nhận thấy nhìn thấy. — Bây giờ tôi đang chú ý để xem xét giữa các đỉnh và các tinh thể. Nếu tôi nhìn gần bề mặt hơn, nó không tĩnh … có những thứ chuyển động. Nó giống như những mảnh mây, ngoại trừ việc chúng không có màu trắng hoặc xám. Và sau đó khi chúng tỏa sáng hơn và khi chúng di chuyển, chúng sẽ lượn xung quanh, và chúng thay đổi hình dạng, nhưng chúng không phải là một đám mây. "

D: Bạn nghĩ họ là gì?

L: Khi tôi hạ cánh lần đầu tiên ở đây, tôi nghĩ nó trống rỗng, nhưng tôi thấy nó không phải. Chúng gần giống như những đốm màu tỏa sáng. Chúng không xác định và chúng có thể lăn lộn giữa mọi thứ, nhưng chúng cũng có thể trôi nổi. Chúng giống như những đốm màu, nhưng một số trong số chúng là những đốm

màu nhỏ và một số là những đốm màu lớn hơn, và chúng không có hình dạng nhất định. Chúng giống như một đám mây, ngoại trừ một đám mây mềm hơn.

D: Đó có phải là những dạng sống duy nhất mà bạn có thể phát hiện ra không?

L: Không. Thực ra có những thứ nhỏ bé, nhỏ nhặt bò trên bề mặt. Chúng giống như những đốm màu, nhưng chúng nhỏ hơn nhiều. Có chuyển động ở khắp mọi nơi.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có thể giao tiếp với những đốm màu này? Bạn có nghĩ rằng họ là những sinh vật có tri giác có thể biết mọi thứ không?

L: Vâng, họ biết mọi thứ. – Giống như ký ức về những bong bóng xà phòng bên trong. Ngoại trừ việc chúng đều có hình dạng và kích thước khác nhau … được tích hợp.

D: Chà, còn bản thân bạn thì sao? Bạn có nghĩ mình giống một trong số họ không?

L: (Cười) Đó là điều tôi băn khoăn. Tôi chắc chắn có thể nổi và chắc chắn tôi có thể thay đổi vị trí. Tôi không biết mình trông như thế nào. Tôi cảm thấy những thứ như ấm và lạnh. — Tôi có thể thay đổi hình dạng … có thể thay đổi kích thước một cách dễ dàng. — Những thứ khác đang lơ lửng hoặc bò. Một số trong số chúng ở rất gần bề mặt nên chúng ở trên đó. Tôi không biết mình có giống họ hay không.

D: Bạn có thể tìm hiểu. Thông tin ở đó. Bạn có giống những người khác không? (Không) Bạn khác biệt như thế nào?

L: Chúng giống như một dạng sống đơn giản hơn … nó giống như một quá trình chuyển đổi. Nó không giống như một cơ thể. Nó cũng không phải là ánh sáng thuần túy. Và tôi chỉ dừng lại ở đây, và tôi không chính xác như vậy. (Một tiết lộ

bất ngờ.) Tôi đang làm nhiệm vụ! Đây giống như một nơi nghỉ ngơi. — Đó là một nơi ở giữa. Tôi đang trên đường về nhà, và đây chỉ là một nơi nghỉ ngơi.

D: Bạn tiến hóa hơn và chúng đơn giản hơn? (Có) Và bạn nghĩ rằng bạn đang trên đường về nhà? (Có) Ý bạn là gì?

L: (Thì thầm) Đó là nơi tôi sống.

D: Bạn đã ở một nơi khác? (Có) Hãy cho tôi biết về nó. Bạn đã ở đâu?

L: Trên Trái đất. Tôi sẽ không quay lại đó. Đó là lý do tại sao tôi ở nơi nghỉ ngơi này trước khi về nhà để thanh lọc. Tất cả được thực hiện trên Trái đất.

D: Bạn có vui khi đi khỏi đó không?

L: Không, tôi nhớ cảnh đẹp, nhưng tôi không muốn quay lại đó. – Tôi nhớ nhà. Nhà … không có gì lởm chởm. Không có gì khắc nghiệt. Tất cả chúng ta đều biết. Chúng tôi đều yêu quí. Tôi nhớ nhà, nhưng ở nơi này thì không sao. Đây chỉ là một nơi để dừng lại. Tôi không biết chính xác lý do tại sao tôi dừng lại ở đây ngoại trừ để lo lắng cho một sự tò mò. Tôi không biết về những nơi như thế này. Bạn biết rằng trên Trái đất họ gọi chúng là "amip." Ngoại trừ một số trong số chúng rất nhỏ và một số rất lớn và chúng rất thông minh. Chúng có thể hợp nhất với nhau. Chúng có thể thay đổi hình dạng. Chúng có thể phát triển. Chúng có thể co lại. Thật tuyệt khi được như vậy. Có lẽ đó là lý do tại sao trên Trái đất tôi thích nước đến vậy.

D: Nhưng thật tốt khi chỉ là không có gì trong một thời gian, phải không?

L: Vâng. Nó chắc chắn là tốt đẹp.

Tôi quyết định cô đọng thời gian và chuyển cô ấy trước khi cô ấy về đến nhà. Tôi hỏi cô ấy nó như thế nào. "Nó thực sự đẹp và sáng bóng, và nhiều thứ có màu xanh lam, xanh lá cây và vàng."

D: Vật thể hay chỉ màu sắc?

L: Chà, các đối tượng là màu sắc. Nó giống như bất cứ điều gì có thể được chạm và cảm nhận, vì vậy không có sự khác biệt. Nó chắc chắn, nhưng bạn cũng có thể đi qua nó, vì vậy nó có tất cả các loại không gian. Nó có thể tạo ra một con tàu có thể đi rất xa được làm bằng ánh sáng đặc biệt. Và chúng có thể làm nên những điều đẹp đẽ nếu chúng ta có những kỷ niệm về nơi chúng ta đã từng đến và chúng ta tạo ra.

D: Bạn phải có ký ức trước khi bạn có thể tạo ra một cái gì đó? (Đúng)

Cô ấy đã rất ngạc nhiên và kinh ngạc về những thứ tuyệt đẹp mà cô ấy thấy đang được tạo ra. Cô thở dài ngao ngán. "Ở đây rất an toàn và rất đẹp. Tôi nhớ nó." Cô ấy bắt đầu khóc.

D: Nhưng bạn đến Trái đất là có lý do, phải không?

L: Chúng tôi muốn điều đó, và tất cả chúng tôi đã đến một nơi tuyệt đẹp, tuyệt đẹp đó. Chúng tôi muốn họ biết những gì chúng tôi biết và cảm nhận những gì chúng tôi cảm thấy.

D: Nhưng bạn có biết khi con người đến Trái đất, họ quên, phải không?

L: Một số người trong số họ quên. Một số người trong số họ không.

D: Có dễ dàng hơn khi họ quên không?

L: Không, khó hơn vì họ bị cuốn hút vào mọi thứ. Họ đau khổ và bế tắc. Không, nó dễ nhớ hơn. Nếu họ đủ can đảm để nói với mọi người … nhưng một số người trong số họ sợ hãi. Một số người trong số họ biết rằng họ sẽ không được tin tưởng, và một số người trong số họ chỉ quên. Nhưng ở đó đẹp quá, và chúng tôi cũng đến Trái đất và tận hưởng những nơi đó, để có thể thu thập những kỷ niệm, để chúng tôi có thể sáng tạo hơn, để chúng tôi có thể làm nhiều hơn cho người khác.

D: Vì vậy, bạn phải đi và trải nghiệm trong vật chất để có những ký ức? (Có) Nếu không có điều đó, bạn không thể tạo? Đó có phải là ý bạn không?

L: Chúng ta có thể tạo ra. Đó là những gì chúng tôi đang có. Chúng tôi là những người tạo ra ánh sáng, nhưng chúng tôi cũng có thể làm phong phú thêm nhiều hành tinh nói chung. Thấy chưa, có kết nối với mọi nơi ở đó. Nó không giống như mọi người nghĩ. Trên Trái đất mọi người chấp nhận nó, nhưng có những hành tinh khác nhau không giống nhau. Trên những người đó, mọi người đều biết rằng rất dễ dàng để gửi tin nhắn. Thật dễ dàng để kết nối. Thật dễ dàng để tiếp tục. Thật dễ dàng để đi du lịch. Dễ thôi.

D: Bởi vì họ chưa quên những gì họ phải làm. (Có) Nhưng đó không phải là một phần của bài kiểm tra, để quên khi bạn đến Trái đất sao?

L: Không. Thực ra tôi nghĩ rằng khi chúng ta ngày càng nâng cao nhận thức của họ về Trái đất, họ sẽ ghi nhớ. Đó là điều mà tất cả chúng tôi muốn làm cho họ ở đó. Vì vậy, họ sẽ đối xử với nhau tốt hơn, để họ không phải đau khổ để rút ra bài học cho mình. Nó không cần thiết, nhưng đó là những gì đã được thực hiện. Nó không cần phải như vậy.

D: Sẽ dễ dàng hơn để ghi nhớ đơn giản mà không cần phải đau khổ. Đó có phải là ý bạn không? (Có) Nhưng con người không lắng nghe, phải không?

L: Không, không phải luôn luôn.

Tôi quyết định đã đến lúc phải di chuyển. Nơi duy nhất để khám phá sẽ là khu vực tinh thần, nhưng tôi muốn tiếp tục liệu pháp mà tôi khám phá với TT. "Bạn có biết bạn đang nói qua một cơ thể hiện đang sống là Luanna không?"

L: Vâng. Nhưng đây là nhà của tôi trong cuộc đời này.

D: Tôi đã tự hỏi liệu đây có phải là trước khi cô ấy nhập vào cơ thể của Luanna.

L: Cái này trước và sau cũng vậy.

D: Vì vậy, sau khi cô ấy kết thúc ở đây, cô ấy sẽ trở lại chỗ cũ? (Đúng) Nhưng nếu cô ấy đã rất hạnh phúc ở đó và nó rất đẹp ở đó, tại sao cô ấy lại quyết định trở lại với tư cách là Luanna?

L: Trước Luanna, đó là một tình nguyện viên đến Trái đất.

D: Vì vậy, cô ấy trở lại nhiều lần.

L: Vâng, nhưng Luanna là người cuối cùng. Tôi biết cái này. Bởi vì mọi chuyện đã kết thúc sau khi Luanna và cô ấy trở về nhà, giống như tôi đang ở nhà vậy.

D: Vậy bạn nghĩ đến lúc đó cô ấy sẽ hoàn thành tất cả các bài học của mình?

L: Trên Trái đất, có … không phải tất cả các bài học.

D: Cô ấy có biết rằng đây sẽ là lần cuối cùng của cô ấy không? (Có) Thật là khó phải không? (Có) Cô ấy đã tạo ra những khó khăn đó vì lý do gì?

L: Muốn hoàn thiện nhất có thể.

D: Ý bạn là gì? Làm thế nào chúng ta có thể hoàn thành?

L: Khi chúng ta đi từ nơi ánh sáng này và rời khỏi thiên hà này, như chúng ta gọi nó, và chúng ta đến các nền văn minh khác, như cách gọi của chúng, thì chúng ta gánh lấy một số nghiệp của chúng. Và sau đó chúng ta hoàn thành tất cả nghiệp nhân của chúng ta từ cuộc hành trình này.

D: Vậy là Luanna cũng đã đến những nơi khác ngoài Trái đất, và bạn đang nói rằng bạn gánh lấy nghiệp chướng từ những nơi khác?

L: Nghiệp mà Luanna đang hoàn thành chỉ là từ kiếp người của cô ấy.

D: Vậy thì đã đến lúc đóng chương đó? (Có) Cô ấy đã học mọi thứ mà cô ấy có thể học được trong những cuộc đời đó.

L: Không chỉ học hỏi, mà còn phải đóng góp. Vì lý do của chuyến đi là để đóng góp.

D: Cô ấy phải đóng góp những gì?

L: Dạy con người cách suy nghĩ … dạy con người cách yêu thương … dạy con người cách quan tâm đến nhau … dạy con người cách có đức tin … dạy con người cách tạo ra hòa bình … dạy con người như thế nào chiến thắng bệnh tật … dạy mọi người kết nối với thiên nhiên … dạy mọi người rằng bản chất của tuyệt vọng là kết nối … dạy mọi người rằng họ có thể hòa hợp với nhau … dạy mọi người rằng chiến tranh là điều có thể kết thúc một cuộc đời.

D: Đó là tất cả những điều tuyệt vời, nhưng khi chúng ta đến Trái đất, nó trở nên khó khăn, phải không?

L: Đúng vậy. Nhưng có rất nhiều những cái khác. Thấy không, một số người trong chúng ta quên, nhưng những người khác không phải là chúng ta. Đó là những điều mới. Họ chỉ đang học hỏi. Các cấp độ khác nhau. Những điều khác nhau để đóng góp … những bài học khác nhau để học. Và cũng có một số từ các khu vực khác nhau … một số đã có nhiều mạng sống hơn. Và trên thực tế cũng có những người khác từ các thiên hà khác đã đến.

D: Ngoài ra còn có những người đã quay trở lại nhiều lần? (Có) Họ có phải là những người bị mắc kẹt nhiều hơn trên bánh xe của nghiệp không?

L: Vâng. Và đó là lý do tại sao "những người bên ngoài" đến giúp họ.— Nhiều người muốn được giúp đỡ, nhưng họ lại tự giam mình vào cái hộp của chính mình. Họ biết họ muốn được giúp đỡ; chỉ là họ quá bế tắc trong quan điểm của mình. Họ bị mắc kẹt trong những giới hạn của thời điểm đó và cơ thể của họ, đến nỗi họ không tin rằng họ có bất cứ điều gì khác. Họ muốn nhận được sự giúp đỡ mà không cần làm bất cứ điều gì khác biệt. Họ nghĩ rằng đó là tất cả những gì có, cơ thể hoặc thức ăn đó hoặc địa điểm đó hoặc cảnh tượng đó. Luanna nhiều lúc gặp khó khăn. Cô ấy có những kiếp sống khác mà cô ấy cũng nhớ. Lần này cô ấy nhớ ra mình là ai và cô ấy có thể làm gì. Cô ấy đang làm một công việc tốt, nhưng không phải là một công việc tốt như cô ấy mong muốn.

Có vẻ như một số tình nguyện viên thực sự là những linh hồn già đã quyết định đến đây để giúp đỡ. Họ dường như cũng chưa quen với sự rung chuyển của Trái đất, và điều này khiến họ gặp vấn đề. Một trong những điều chính sẽ phân biệt họ với những người lần đầu tiên là họ có nhiều kinh nghiệm hơn. Tuy nhiên, Luanna nhận ra rằng tất cả họ phải làm việc cùng nhau để giúp đỡ những người "mắc kẹt" trên Trái đất.

***

Chương 28: NĂNG LƯỢNG KHÔNG XÁC ĐỊNH

JOYCE MUỐN bay ra khỏi đám mây. Sau nhiều lần thuyết phục cô ấy đã làm được, nhưng những gì tiếp diễn trong vài phút dài là một loạt các hình dạng, màu sắc, cấu trúc, rung động, v.v. không có ý nghĩa gì đối với cô ấy. Nó không có tính liên tục. Ngay sau khi cô ấy tập trung vào một đối tượng hoặc hình dạng hoặc màu sắc, nó sẽ chuyển sang một thứ khác không thể xác định được. Tôi đã gặp khó khăn khi làm theo điều này bởi vì tôi đang cố gắng khiến cô ấy gắn bó với một điều để chúng tôi có thể tiến bộ. Điều duy nhất mà cô chắc chắn là cô không ở Trái đất, thậm chí có thể ở một vũ trụ khác.

"Tôi không ở một nơi. Tôi đang ở giữa một loại rung động lơ lửng nào đó. Giống như một tần số dao động hơn. " Nó liên tục dịch chuyển qua lại như thể đang cố gắng biến thành một thứ gì đó, nhưng không bao giờ thành công. Cuối cùng khi tôi yêu cầu cô ấy cảm nhận cơ thể của mình, cô ấy nói rằng cô ấy không nghĩ rằng mình có một cơ thể. "Tôi cảm thấy mình có một sự hiện diện. Tôi cảm thấy mình có một thực thể linh hồn, nhưng tôi không thể nhìn thấy một cơ thể. — Tôi là một nguồn năng lượng. " Cô đang cố gắng cảm nhận hoặc tìm kiếm sự sống ở một dạng nào đó, nhưng tất cả những gì cô có thể cảm nhận được là chuyển động, tuy nhiên chuyển động ở dạng năng lượng mà cô không quen thuộc. "Tôi thấy chuyển động … một số loại vật đang chuyển động. Nó có một số dạng năng lượng đối với nó. Nó đang đi đâu đó. Nó sẽ làm một cái gì đó. Nó đang trong quá trình.— Bây giờ tôi đang thấy phần phụ trợ của việc này, và đó là một dạng trường năng lượng nào đó. Nó trông giống như phần cuối bị cắt của phần dưới cùng của một cái cây có tất cả các vòng này xung quanh nó. Và bây giờ tôi đang ở giữa một đội hình khổng lồ trông giống như đáy của một cái cây và nó chỉ tràn đầy năng lượng và những chiếc nhẫn. Và tôi không biết tại sao tôi lại ở đây. Nó bao gồm toàn bộ lĩnh vực hình ảnh của tôi. Đó là một trường năng

lượng và tôi đang cố gắng kết nối với thiết kế mới kỳ lạ này, thứ này ở đây. Bạn là gì? Tại sao tôi nhìn bạn? Tôi không biết tại sao bạn lại cho tôi xem cái này. Tôi có mối liên hệ nào đó với bạn không? Tại sao tôi lại ở đây? ”

Khi đối tượng bắt đầu đặt câu hỏi, câu trả lời thường sẽ đến. Đôi khi tôi cũng đặt câu hỏi về “nó”, nhưng thường thì tôi chỉ cho phép nó tự mở ra.

D: Bạn nghe thấy gì?

J: Họ đang cho tôi thấy các trường năng lượng và cho tôi biết mọi thứ. Như thể họ đang ném cho tôi những làn sóng có màu sắc khác nhau này. Và những màu sắc này là những thứ tôi hiểu. – Nó lại trở thành một thiết kế khác.

D: Tại sao bạn lại được hiển thị tất cả những điều này?

J: Tôi đang nhận được “keo” của Trái đất. Làm thế nào nó kết dính với nhau. Nó hiển thị các hệ thống và phản ứng của nó.

D: Điều đó có nghĩa là gì?

J: Chà! Trông giống như một khu vực rộng lớn nào đó, nơi có không khí màu xanh lam giữ chính nó trong khu vực này. – Tại sao bạn lại cho tôi xem cái này? – “Bạn đang nhìn thấy trường năng lượng như chưa ai thấy nó.”

D: Đó là những gì nó có nghĩa là? Chất keo giữ mọi thứ lại với nhau?

J: Vâng. Một trường năng lượng chưa được biết đến. — Chúng ta nên gọi nó là gì?

D: Yêu cầu họ giải thích cho bạn để chúng tôi có thể hiểu?

J: (Cô ấy hít một hơi thật sâu.) Các trường ngẫu nhiên của chất chưa được biết đến tạo ra vật lý lượng tử.

D: Vì vậy, chúng ta có thể hiểu rõ hơn về vật lý lượng tử?

J: Vâng. Một loại năng lượng. — Hãy nói cho tôi biết!

D: Loại năng lượng giữ Trái đất và mọi thứ ở đây lại với nhau?

J: Vâng. Họ đang cho tôi thấy hình thức trực quan. Tôi tự hỏi … có ai biết điều này không?

D: Ý bạn là mọi người chưa bao giờ nhìn thấy nó trông như thế nào?

J: Điều này khác, họ nói. – Các trường năng lượng đang được phát ra trước mặt tôi rất nhỏ. Chúng có cấu trúc cực nhỏ, siêu nhỏ như vậy. Họ đang nói rằng đây là nơi bạn cần biết … những gì? Tôi cần biết những gì? (Một hơi thở sâu như thể đang thất vọng.) Các chu kỳ năng lượng tại thời điểm này. Các tần số đang ở một điểm chưa được biết.

D: Bạn sẽ không cho cô ấy xem nếu bạn không muốn cô ấy hiểu nó.

J: Họ thực sự đang cho thấy nó chỉ là một bản giao hưởng của các mô năng lượng, trường và rung động chồng lên nhau. Nó chỉ là phút, phút và phút. (Đang hỏi ai đó.) Nhưng còn điều này thì sao? —Họ đang cho tôi xem một cái nón. Các hình nón đỉnh cao và tôi ở bên trong nó, và tôi đang được di chuyển xung quanh nó. Họ đang cho tôi thấy bên trong của trường năng lượng này và bây giờ các cấu trúc đang giao nhau giống như ngón tay của tôi ở đây ở hai bên. (Chuyển động của tay.)

D: Đan xen?

J: Vâng, đan xen vào nhau.

D: Điều đó đại diện cho điều gì?

Những gì tiếp theo là một loạt các biểu tượng phức tạp khó hiểu. Tôi quyết định đã đến lúc gọi cho TT để nhận thêm câu trả lời. Hy vọng rằng nó sẽ không trả lời theo chủ nghĩa tượng trưng, nhưng bằng từ ngữ chúng ta có thể hiểu được. Tôi hỏi nó tại sao nó lại chọn những cảnh đó cho cô ấy xem?

J: Độc quyền nỗ lực.

D: Ý bạn là gì? Chúng tôi đã không đi đến cuộc sống khác. Chúng tôi vừa đi vào lĩnh vực năng lượng. Nó liên quan gì đến Joyce?

J: Nói đến đây, bạn không hiểu.

D: Chúng tôi đang cố gắng hiểu. Đó là điểm của việc đặt những câu hỏi này. Joyce có liên quan gì đến năng lượng không?

J: Chúng là nguồn của cô ấy để sử dụng.

D: Đó có phải là mục đích cho cô ấy thấy các trường năng lượng trông như thế nào không?

J: Họ vượt quá tầm hiểu biết vào lúc này. Thời gian sẽ đến. Chúng sẽ có ý nghĩa.

D: Bạn có muốn cô ấy học cách sử dụng những năng lượng này không?

J: Của bạn là để người khác hiểu nó trước. Yếu tố bí mật phải được phanh phui. Nó trốn tránh hầu hết các cuộc điều tra ngay bây giờ.

D: Nhưng nó giống như cô ấy đang được cho thấy những trường năng lượng khác nhau.

J: Đó là một ví dụ tuyệt vời về Nguồn.

D: Có những người khác đã đến Nguồn, và mô tả nó như một ngọn đèn sáng. Đó có phải là điều tương tự?

J: Nguồn tránh so sánh.

D: Đây là một loại Nguồn khác hay một loại mà tôi quen biết?

J: Chúng là hợp nhất. Họ giống nhau.

D: Nhưng bạn muốn cô ấy biết về năng lượng này và về Nguồn?

J: Chúng là phước lành cuộc sống của cô ấy. — Các hình thành trốn tránh cô ấy. Chúng là vô tận. Cô ấy sẽ sớm hiểu chúng thôi. — Nguồn thông tin thật khó tin, vẫn chưa được khám phá. Cô ấy sẽ sử dụng nó theo một cách nào đó không rõ cho đến ngày nay.

Cô ấy đã không được xuất hiện bất kỳ tiền kiếp nào vì TT coi đó là lịch sử cổ đại, và cô ấy đang tập trung vào công việc mới của mình.

Khi chúng tôi trả lời các câu hỏi về thể chất, tôi đã yêu cầu TT quét cơ thể vì cô ấy có quá nhiều phàn nàn. Điều đầu tiên nó tập trung vào là máu của cô ấy. Nó

quá dày. Điều này là do bất hạnh trong cuộc sống này gây ra. Máu phải được pha loãng. Vì vậy, TT đã đi qua hệ thống. "Tôi đang đi xuyên qua các tế bào … qua tất cả các dây chằng, tạo ra các vòng tròn ở khắp mọi nơi. Tôi đang đi qua từng vòng tròn mao dẫn có thể xảy ra, nắm bắt sai lầm, di chuyển nó ra ngoài. Loại bỏ bất cứ điều gì gây ra bất hòa. Tôi đang đi qua tất cả các cơ quan và tất cả các tế bào. Phải di chuyển nhanh. (Cô ấy đã được phẫu thuật và cắt bỏ các bộ phận.) Nó có thể đã được sửa lại. — Trái tim đang bị đánh thuế. Nó rối tung lên. — Các mao mạch … các cơ quan cần được hỗ trợ. Đang sửa chữa mọi thứ. Làm sạch những thứ đó. (Cô ấy đã gặp vấn đề với chân của mình kể từ khi cô ấy bị gãy nó. Tôi muốn biết tại sao điều đó lại xảy ra.) Tốc độ bạn tiến hành phải được giảm xuống. Tốc độ tối đa không được tiếp tục. Chúng tôi đã làm chậm cô ấy. (Họ đã làm việc trên chân.) Tôi đang đi qua xương xốp. Họ cần giúp đỡ. Tôi sẽ làm cho họ như một cái cây. Về mặt cấu trúc. "

Họ cũng làm việc trên hông và cột sống của cô ấy. Trái tim đã được sửa chữa. Nguồn gốc của tổn thương cho trái tim là "thiếu niềm vui." Đây là một trong những lý do cô ấy đã làm việc rất chăm chỉ, để che đậy nó. Để giữ cho cô ấy bận rộn.

***

Chương 29: MẶT TRỜI

TERRY ĐÃ RẤT NHIỀU lời phàn nàn về thể chất vì cô ấy đã bỏ bê cơ thể của mình trong khi chăm sóc người khác. Cô ấy được nói rằng cô ấy cần phải yêu cơ thể của mình. "Sâu bên trong cô ấy đã đồng ý đến, nhưng cô ấy vẫn chưa hoàn toàn hoàn toàn. Cô ấy vẫn muốn đi ".

D: Nó có quá lớn của một công việc? Đó là lý do tại sao cô ấy muốn đi?

T: Đôi khi.

D: Bởi vì cô ấy nói rằng cô ấy chưa bao giờ cảm thấy như ở nhà ở đây. Cô ấy không thực sự muốn ở đây.

T: Cô ấy cảm thấy điều đó, nhưng đôi khi cô ấy yêu nơi này. Đôi khi cô ấy yêu thích công việc của mình.

D: Cô ấy đến là có lý do, phải không?

T: Cô ấy hiểu điều này, nhưng để thành công, cô ấy cần phải ở trong niềm hạnh phúc 100%.

Họ muốn cô tiếp tục thực hành chữa bệnh. Họ nói rằng cô ấy đôi khi đang làm việc với một năng lượng vũ trụ rất mạnh mẽ. Nó tạo ra kết quả rất mạnh mẽ; tuy nhiên, "Hiện tại cơ thể cô ấy không đủ khỏe. Nó có thể phá hủy cô ấy. Cô ấy phải tự mình trở nên mạnh mẽ hơn. Nó quá nhiều năng lượng. Cô ấy sẽ sử dụng nó cuối cùng và rất sớm. Nhưng nó có thể phá hủy vì nó quá mạnh ". Sau đó cô được tư vấn về cách lấy lại vóc dáng chuẩn hơn. Nó nói về chế độ ăn uống của cô ấy. "Cô ấy phải ở ngoài thiên nhiên nhiều hơn. Đó là lúc cô ấy có được năng lượng của mình. Cô ấy phải ngừng ăn thịt. Nó không tốt cho cơ thể của cô ấy. Và đi trên chất lỏng. Tất cả thực phẩm sống. Chất lỏng. " Đây cũng là lời khuyên mà TT dành cho mọi người khi chúng tôi hỏi về chế độ ăn uống.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy muốn đạt đến mức mà cô ấy không cần phải ăn bất cứ thứ gì.

T: Điều đó sẽ tốt cho cô ấy. Chúng tôi sẽ gửi hướng dẫn để dạy cô ấy cách làm điều đó. Không phải ai cũng có thể làm được điều đó. Một số người, nó có thể phá hủy, nhưng đối với cô ấy thì nó sẽ tốt. Chất lỏng.

D: Cơ thể của cô ấy sẽ có thể tự duy trì theo cách đó? (Có) Chúng tôi không muốn làm bất cứ điều gì có hại cho cô ấy cả. Nhưng sau đó cô ấy sẽ giảm cân, phải không? (Terry thừa cân.)

T: Đây không phải là về trọng lượng. Đây là về năng lượng. Làm thế nào nó sẽ cảm thấy cơ thể rung động. Bởi vì thức ăn mà cô ấy đang dùng có thể làm giảm sự rung động của cô ấy. Đó là lý do tại sao cô ấy không thể xử lý năng lượng chữa bệnh cao hơn bây giờ.

D: Cô ấy nói khi mới sinh, cả năm đầu tiên, hệ tiêu hóa của cô ấy có vấn đề. Tại sao điều đó lại xảy ra?

T: Bởi vì ở đâu đó trong cuộc sống của cô ấy, cô ấy đã có ánh sáng. Cô ấy biết cách lấy năng lượng từ vũ trụ.

D: Vì vậy, khi cô ấy bước vào cuộc sống này, cô ấy nghĩ rằng cô ấy có thể làm điều tương tự?

T: Vâng. (Cười) Khi cô ấy đến, bố mẹ cô ấy không hiểu điều đó. Năm đầu tiên thật khó khăn và đó là lúc cô ấy bị ốm, và sau đó chúng tôi phải điều chỉnh lại cơ thể của cô ấy. Chúng tôi hiểu rằng cô ấy hoàn toàn có thể sống mà không có thức ăn, nhưng mẹ cô ấy … đã quan tâm rất nhiều đến cô ấy.

D: Đó là điều tự nhiên. Con người biết rằng bạn phải có thức ăn. Họ không muốn đứa bé chết đói. Vì vậy, bây giờ, cô ấy nghĩ cô ấy có thể đi mà không cần ăn?

T: Cô ấy sẽ đi, nhưng cô ấy phải bắt đầu lại từ đầu. Cô ấy phải điều chỉnh cơ thể của mình trước. Ăn kiêng, tập thể dục.

D: Làm nó chậm?

T: Vâng, cô ấy phải làm nó từ từ. Cô ấy không thể làm điều đó nhanh chóng. Cô ấy phải đưa tần số của toàn bộ vào các cơ quan ở các cấp độ khác nhau, nơi chúng có thể tiếp nhận mọi thứ mà cơ thể cần từ các nguồn bên ngoài.

D: Cô ấy sẽ dần dần đưa cơ thể về trạng thái cân bằng. Cô ấy nói rằng cô ấy thích ra ngoài để lấy năng lượng từ Mặt trời.

T: Vâng, Mặt trời rất tốt. Cô ấy đã từng sống trên Mặt trời.

D: Đó là những gì tôi đã được nói là Nguồn, hay nó là khác nhau?

T: Đây là Nguồn. Đó cũng là năng lượng vũ trụ. Nó chỉ đến từ Nguồn.

D: Khi cô ấy sống trên Mặt trời, nó có gì khác biệt?

T: Vâng. Khi cô ấy sống trên Mặt trời, cô ấy không có thức ăn. Cô không hiểu nó.

Âm lượng trên cuốn băng này rất thất thường và khó chuyển âm.

D: Cô ấy có một cơ thể vật lý khi cô ấy làm điều đó? (Có) Có thể sống trên Mặt trời không?

T: Vâng. Nó rất tốt ở đó. Nó ở bên trong giống như trên Trái đất. Bên trong của hành tinh.

D: Ồ? Nó không có trên bề mặt.

T: Không.

D: Đó là lý do tại sao mọi người có thể sống ở đó mà không bị đốt cháy?

T: Vâng. Nó không nóng. Nó rất thoải mái.

D: Chúng tôi nghĩ rằng nó luôn nóng.

T: Không, đó là tất cả tâm trí. Tất cả tâm trí … ảo tưởng khi chúng ta nghĩ rằng nó nóng. Tần số rất cao trên bề mặt, và chúng ta có một tần số khác nhau trên cơ thể của chúng ta. Đó là lý do tại sao chúng ta không cảm nhận được sức nóng của nó. Chúng tôi không sống trên bề mặt. Chúng tôi sống bên trong và điều đó rất tốt.

D: Chúng không cần thức ăn vì chúng sống bằng năng lượng. (Có) Và họ có cơ thể vật chất có thể làm được điều này?

T: Vâng, chúng ta có cùng một cơ thể như trên Trái đất.

D: Nhưng nó chỉ là một tần số khác nhau?

T: Rất cao.

D: Có thành phố bên dưới không?

T: Có đấy. Các nền văn minh, nhưng nó không phải là những tòa nhà cao tầng. Nó nhỏ … gần gũi với Chúa. Chúng có ánh sáng, và bầu trời có màu tím. Nó thật đẹp. Chúng ta không cần phải ăn bởi vì chúng ta sống nhờ năng lượng từ bên ngoài. Nó rất tốt ở đó. Có rất nhiều tình yêu ở đó.

D: Vì vậy, cô ấy sẽ có thể nhớ cách mà cơ thể có thể tồn tại vào thời điểm đó?

T: Ý tôi là vậy.

D: Miễn là nó sẽ không làm tổn thương cô ấy. Chúng tôi không muốn làm bất cứ điều gì có hại cho cơ thể này. — Đó là lý do tại sao cô ấy không muốn ở đây?

T: Vâng. Chúng ta có thể bay đến đó. Tôi có thể bay nếu tôi muốn. Nếu tôi muốn, tôi có thể đi bộ.

D: Làm thế nào có bầu trời dưới đó?

T: Bên trong nó không phải là ngày hay đêm.

D: Chúng tôi nghĩ về bầu trời như có một bầu khí quyển.

T: Đó là một màu tím, và tôi không thể nhìn thấy các vì sao. Tôi thích ngắm các vì sao.

D: Nó sẽ giống như ban ngày mọi lúc? (Đúng) Vì vậy, khi cô ấy đến Trái đất, cô ấy đã nhớ nơi đó. (Đúng) Nhưng cô ấy phải sống ở đây và hoàn thành nhiệm vụ của mình, phải không?

T: Đó là những gì cô ấy đã đồng ý. – Cô ấy phải làm điều đó. Nếu chúng ta không có Trái đất, thì Mặt trời cũng sẽ hủy diệt. Mặt trời là ngôi sao quỹ đạo của Trái đất. Mặt trời cũng sẽ hủy diệt.

D: Còn các hành tinh khác trong hệ mặt trời của chúng ta thì sao?

T: Họ sẽ bị ảnh hưởng.

D: Điều gì xảy ra trên Trái đất ảnh hưởng đến mọi thứ?

T: Điều đó sẽ phá hủy sự cân bằng giữa các hành tinh. Nhưng cô ấy đã đồng ý đến Trái đất để cứu hành tinh của bạn.

D: Vì vậy, khi cô ấy hoàn thành công việc này, cô ấy sẽ không phải quay lại nữa?

T: Điều đó sẽ tùy thuộc vào cô ấy.

Họ đã làm việc trên cơ thể cô ấy. Các bác sĩ muốn phẫu thuật đầu gối của cô ấy, và "họ" nói rằng cô ấy sẽ được chữa lành trước khi bất kỳ cuộc phẫu thuật nào có thể xảy ra.

Thông điệp chia tay: Yêu cơ thể của bạn và tin vào chính mình. Kết nối với Nguồn. Và lắng nghe bản thân nhiều hơn khi bạn dạy mọi người bởi vì bạn cũng có một thông điệp. Chúng tôi luôn ở đây. Cô ấy không bao giờ đơn độc. – Cô ấy phải thiền. Cô ấy phải nhớ bất cứ lúc nào cô ấy đi qua bóng tối. Bất cứ lúc nào cô ấy có thể đến với chúng tôi. Cô ấy phải tìm thời gian để dừng lại … để kết nối với chúng tôi và sau đó cô ấy sẽ ổn.

Tôi đã gặp một số trường hợp khách hàng nói rằng họ sẽ không cho con bú khi mới sinh. Tất nhiên, các bác sĩ đã phải truyền tĩnh mạch cho chúng cho đến khi có thể bắt được đứa bé hợp tác. Trong những trường hợp này, TT luôn nói rằng họ đến từ một hành tinh hoặc chiều không gian nơi họ không cần thức ăn, vì vậy họ không quen với việc tiêu thụ bất cứ thứ gì để tồn tại. Đây là cách nhiều người ngoài Trái đất sinh sống. Họ không cần tiêu thụ bất cứ thứ gì, do đó các cơ quan của họ đã bị teo đi do không sử dụng. Họ sống thiếu ánh sáng, và họ nói rằng ánh sáng này đến trực tiếp từ Nguồn. Trong Legacy From the Stars, có một câu chuyện về một số người phải thường xuyên "tắm nhẹ". Họ nằm xuống trong một thùng chứa tương tự như một cỗ quan tài, cường độ và màu sắc của ánh sáng cho biết cơ thể họ cần bao nhiêu năng lượng. Phương pháp này cũng

được sử dụng trên tàu vũ trụ khi du hành trong không gian và ánh sáng được lưu trữ trong các tinh thể. Vì vậy, thật dễ hiểu làm thế nào một linh hồn đến từ một môi trường như vậy bối rối khi nhập vào một cơ thể trần gian cần tiêu thụ thức ăn rắn.

Một số khách hàng của tôi (bao gồm cả khách hàng này) đã nghe nói về những người không cần phải ăn. Họ sống nhờ hơi thở của họ. Tôi tin rằng họ được gọi là "Người thở". Tôi chắc chắn rằng thiền sinh và những người quen ngồi thiền và sống một cuộc sống khắc khổ đã tự dạy mình tồn tại mà không cần thức ăn, nhưng tôi không nghĩ rằng điều đó có thể xảy ra đối với một người bình thường. Trong buổi tập này, Terry đã được nói rằng điều đó có thể xảy ra nhưng cần rất nhiều kỷ luật và cô ấy vẫn chưa sẵn sàng cho điều đó. Tuy nhiên, sau khi tôi kết thúc một bài giảng ở Ireland, vào tháng 9 năm 2011, một phụ nữ trẻ đến nói chuyện với tôi. Cô ấy xinh xắn, gầy và trông không khác bất kỳ ai. Tuy nhiên, đã có một ngoại lệ. Cô ấy nói rằng cô ấy chưa bao giờ tiêu thụ bất kỳ thức ăn hoặc nước uống nào trong suốt cuộc đời của mình, kể cả khi còn là một đứa trẻ hay một đứa trẻ. Cô không có bất kỳ nhu cầu nào về nó. Tôi muốn dành nhiều thời gian hơn để đặt câu hỏi cho cô ấy, nhưng có quá nhiều người muốn kể cho tôi kinh nghiệm của chính họ. "Hãy ký vào cuốn sách của tôi. Xin hãy chỉ một bức ảnh ". Vì vậy, cơ hội đã bị bỏ lỡ. Có vẻ như khi tôi có một câu hỏi, vũ trụ sẽ đưa ra câu trả lời. Tôi đã tự hỏi liệu những loại người này có tồn tại hay không và tôi đã được cử đi. Tôi chắc chắn nếu có một trong những phải có nhiều hơn. TT đã nói trong phiên họp này rằng chúng tồn tại. Một người bạn của chúng tôi tại buổi diễn thuyết sau đó đã nói rằng điều đó chắc chắn sẽ giúp cuộc sống dễ dàng hơn (và rẻ hơn) nếu bạn không phải lo lắng về việc mua và chuẩn bị thực phẩm. Tôi đột nhiên nghĩ rằng nó cũng sẽ giúp loại bỏ thức ăn: đi tiểu và đi tiêu. Tôi tự hỏi liệu các cơ quan của họ có bị teo do không sử dụng như ETs. Người phụ nữ đã nói với tôi rằng cô ấy chưa bao giờ bị ốm nên không có lý do gì để đi khám. Vì vậy, rõ ràng nhân viên y tế thậm chí sẽ khó biết về những loại người này. Tôi chắc chắn rằng nếu tôi muốn biết thêm về điều này, thì nhiều thông tin hơn sẽ được cung cấp trong tương lai.

****

Ngay sau khi kết thúc bài giảng và chuyến tham quan lớp học ở Châu Âu, tôi đã đến Ấn Độ để phát biểu tại một hội nghị ở Thung lũng Kim tự tháp bên ngoài Bangalore. Một trong những diễn giả nói rằng cô ấy có thể ngừng ăn vào những năm 1990, nhưng thiền định sâu có liên quan đến việc hoàn thành nó. Cô cho biết có ít nhất 30.000 người trên Trái đất không phải tiêu thụ thức ăn. Tuy nhiên, tôi không khuyên người bình thường điều này vì tôi nghĩ rằng phải có những hoàn cảnh đặc biệt thì cơ thể mới tồn tại được.

***

Chương 30: KÍCH HOẠT NĂNG LƯỢNG ÁNH SÁNG MỚI

KHI SHERRI RỜI KHỎI ĐÁM MÂY, cô ấy bắt đầu mô tả một cảnh ngày càng trở nên quen thuộc với tôi. Nhiều khách hàng của tôi sẽ không còn đi quá khứ khi chúng tôi có phiên họp. Họ đang đi đến một ánh sáng đẹp mà dường như cũng là một năng lượng mạnh mẽ. Đối với tôi, tôi nghĩ rằng nó thêm tính hợp lệ nếu nhiều người mô tả những điều tương tự trong khi họ đang ở trong tình tồi tệ vì họ không biết tôi đang khám phá ra điều gì.

S: Tôi thấy một ánh sáng rất đẹp. Nó vàng vàng, nhưng khi nó đổ ra và tắm cho tôi, nó trở nên giống như ánh hoa oải hương tím. Nó thấm vào cơ thể tôi … trái tim tôi. (Cô ấy trở nên xúc động.) Cảm giác rất tốt.

D: Ánh sáng dường như ở đâu? S: Trong mắt tôi … trước mặt tôi và ở trên cao hơn. Nó ở mọi nơi. Tất cả những gì tôi có thể thấy là ánh sao. Khi tôi mô tả điều đó với bạn, tôi cảm thấy thật tuyệt, tôi muốn khóc. – Bây giờ tôi hoàn toàn ở

trong ánh sáng. Nó chỉ thấm vào tôi và bây giờ nó ở khắp nơi trong tôi. Cảm giác rất êm đềm và mềm mại, và toàn bộ cơ thể tôi như bừng sáng.

D: Bạn nhận thức cơ thể của mình như thế nào?

S: Cơ thể giống như một lớp vỏ nhỏ trên bề mặt giống như da, ngoài ra không có gì khác. Nó thực sự thú vị bởi vì mọi thứ như tan biến đi, vì vậy khi tôi nhìn vào cơ thể của mình, chỉ có ánh sáng. Và tôi biết tôi có một cơ thể, nhưng đó là ánh sao … đó là ánh sáng mặt trời lớn. Tại thời điểm này, nó có nhiều màu sắc, không còn một màu nữa. — Chỉ là ánh sáng, nhưng tôi biết có chúng sinh ở đây, nhưng tôi không thể nhìn thấy gì ngoài ánh sáng hoặc cảm thấy bất cứ điều gì ngoài ánh sáng. Sẽ rất thú vị khi nhìn thấy những người khác. Tôi biết họ ở đó.

D: Nếu bạn có thể nhìn thấy chúng, chúng sẽ trông như thế nào?

S: Họ trông giống như những sinh vật ánh sáng. Họ sẽ giống tôi. Sẽ có những vỏ nhỏ này với ánh sáng trong chúng và xung quanh chúng. (Cô ấy trở nên xúc động và bắt đầu khóc.) OH, ánh sáng rất mạnh mẽ! (Kinh ngạc) Ồ, thật đẹp. Nó rất tinh khiết. Nó chỉ đi qua tất cả mọi thứ. Không gì có thể chống lại điều này.

Cô ấy nói rằng nó cũng có vẻ quen thuộc như thể cô ấy đã từng trải qua nó.

S: Tôi đang điều hướng đến đây bởi vì cảm giác như năng lượng tràn đầy này sẽ biến mất mãi mãi. Nhưng về cơ thể này, nó tiếp tục đi sâu hơn ra ngoài cơ thể. Vì vậy, tôi chỉ nhận biết được ánh sáng trong cơ thể mình, nhưng có những người khác ở đó và tôi chỉ đang đắm mình trong ánh sáng này. Tôi cảm thấy như nó đi xuyên qua tôi và nó đang đi đến một nơi nào đó giống như Trái đất hay gì đó. Nó tràn qua tôi. (Thổn thức)

D: Tại sao điều đó khiến bạn xúc động?

S: Bởi vì đó là tất cả những gì tôi thực sự làm là để năng lượng tràn qua, và tôi nghĩ rằng tôi đã khác. (Khóc) Tôi đã từng ở đây trước đây, nhưng tôi không coi đó là tôi. Điều này lớn hơn nhiều. Đây là ở khắp mọi nơi. Tôi có thể cảm nhận nó. Tôi cảm thấy nó đi vào trái đất.

D: Bạn có cảm thấy đây là một năng lượng mà bạn sử dụng?

S: Đó là những gì tôi đang có. (Thì thầm) Tôi nhẹ. Tôi là năng lượng. Tôi không biết điều đó trước đây. Tôi có thể cảm thấy nó trước đây, nhưng tôi là năng lượng này. Tôi biết ánh sáng này, nhưng có vẻ như nó ở "ngoài kia" và xuyên qua tôi nhiều hơn, nhưng điều này lại khác. Đây chỉ là ánh sáng thuần túy. Nó mãi mãi.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ có thể sử dụng nó?

S: Tôi có thể sử dụng nó bất cứ cách nào. Họ tin tưởng tôi với ánh sáng này.

D: Hỏi họ điều đó có nghĩa là gì.

S: Họ rất yêu quý tôi và tin tưởng tôi sử dụng ánh sáng này. (Thổn thức và kinh ngạc.) Họ là tình yêu trong sáng. Điều này thật tuyệt vời khi nhìn thấy chúng.

D: Họ trông như thế nào?

S: Chúng là những cột ánh sáng, nhưng chúng có cảm giác rất, rất lớn, mạnh mẽ và thẳng đứng. Và họ biết tất cả về chúng tôi. (Khóc) Tôi rất biết ơn khi có thể ở bên họ. Họ đang nói, "Chúng tôi muốn giúp bạn và chúng tôi đang giúp bạn." Và tôi có thể cảm thấy một trong số họ có giọng trầm hơn muốn nói chuyện với tôi.

Tôi đảm bảo với cô ấy rằng sẽ ổn nếu cho phép họ làm điều đó, nếu cô ấy sẵn lòng vì việc trao đổi trực tiếp luôn dễ dàng hơn. Giọng nói trở nên mạnh mẽ hơn khi nó bắt đầu nói.

S: Chúng tôi đang phát ra ánh sáng xuyên qua bạn.

D: Mục đích của việc truyền ánh sáng qua Sherri là gì?

S: Cô ấy có thể chảy tự do và tỏa ra ánh sáng này một cách tự do. Tất cả đều hoàn hảo. Chúng ta có một nhóm các ngôi sao, nhưng nó trông giống như một ánh sáng. Và chúng tôi đã khai thác ánh sáng này thành các dạng có thể truyền qua mọi người, và Sherri là một trong số đó. Năng lượng đang làm cho cơ thể cô ấy râm ran. Chúng tôi phải chuẩn bị cho cô ấy. Chúng tôi phải làm cho cô ấy cảm thấy ổn để chúng tôi có thể vượt qua hình thức này như bây giờ. Cô ấy đang cảm nhận được điều đó và đó là một cảm giác tuyệt vời. – Thật kỳ lạ khi nói chuyện và cảm nhận cơ thể. Chúng tôi có tấm lòng cao cả. Chúng tôi nói bằng trái tim. Cô ấy đang cảm thấy nó như bình yên trong trái tim. Nếu không có sự chuẩn bị thì cô ấy không bao giờ có thể xử lý được nhiều ánh sáng này … không bao giờ … không, không bao giờ.

(Tạm dừng) Tôi đang nhìn thấy hành tinh và tôi không chỉ thấy ánh sáng đi vào Trái đất. Bây giờ tôi là một trong những người đang nói chuyện với cô ấy, và tôi đặc biệt quan tâm đến bầu không khí, và ánh sáng này sẽ đi vào bầu khí quyển. Có nhiều thứ trong bầu khí quyển cần được điều chỉnh và điều chỉnh và đặc biệt là ánh sáng tím mà cô ấy nhìn thấy, ánh sáng xanh và ánh sáng trắng. Và tất cả các màu đã có trên Trái đất sẽ được điều chỉnh bằng ánh sáng này. Vì vậy, tôi đang giúp điều chỉnh tần số ánh sáng trong khí quyển để công việc cô ấy đang làm có ý thức hơn nhiều. Nhưng tôi muốn cho cô ấy thấy những điều lớn lao hơn mà ánh sáng này đang làm ngoài thế giới cá nhân mà cô ấy nghĩ rằng cô ấy đang làm việc cùng.

D: Bởi vì chúng tôi có liên quan với các cá nhân. (Có) Nhưng bạn đang quan tâm đến bức tranh lớn hơn? (Có) Có gì sai với bầu không khí mà nó cần sửa chữa?

S: Nó hơn nhiều so với tất cả các loại ô nhiễm và suy nghĩ và những thứ tương tự. Nó nhiều hơn một sự xáo trộn. Những xáo trộn này đã xảy ra trong một thời gian rất dài để giữ mọi thứ ở một tần suất nhất định để mọi người có thể học hỏi mọi thứ. Nhưng những thứ đó đang được dỡ bỏ và ánh sáng thực sự làm tan biến độ dày và ô nhiễm, tắc nghẽn và tiêu cực. Và như vậy là có thể giải phóng hoàn toàn những âm thanh của sự tan rã trong hành tinh đã tồn tại ở đây trong một thời gian rất dài.

D: Vậy nó còn hơn cả ô nhiễm do con người gây ra? Suy nghĩ và những thứ khác cũng bị ô nhiễm?

S: Vâng. Chúng đang được xóa. Chúng tôi sử dụng tần số âm thanh và ánh sáng. Chúng tôi nói chuyện với cô ấy bằng âm thanh và cô ấy hiểu âm thanh tốt hơn các phương thức khác. Cô ấy có thể sử dụng âm thanh một cách thoải mái hơn để giúp đỡ người khác.

D: Bởi vì công việc của cô ấy không phải là làm việc trên bầu khí quyển. Công việc của cô ấy là giúp đỡ những cá nhân?

S: Vâng. Chúng tôi phải làm sạch thứ gì đó trong bầu không khí để giúp cô ấy sử dụng những năng lượng này và đó là lý do tại sao tôi vào ngay bây giờ. Điều này sẽ làm cho nó dễ dàng hơn nhiều để làm việc với năng lượng. Đó là một sự điều chỉnh không khí cần phải được thực hiện thông qua bạn, Dolores.

D: Ồ, cô ấy không thể tự mình làm được?

S: Không. Nó sẽ mất nhiều thời gian hơn.

Sau đó, họ tiến hành hướng dẫn cách Sherri sử dụng năng lượng để chữa bệnh. "Cô ấy có thể đặt tay lên hoặc trên cơ thể và tạo ra âm thanh, chúng tôi sẽ đến và giúp đỡ." Theo bản năng, cô ấy sẽ biết những âm thanh cần tạo ra. Nó sẽ rất tự nhiên đối với cô ấy, và sau đó họ sẽ làm việc thông qua cô ấy, và sử dụng cô ấy như một công cụ. Tôi nhận thấy cơ thể Sherri đang giật nảy mình và nhảy lên. Họ nói rằng họ đã dọn dẹp và điều chỉnh để cơ thể cô ấy có thể xử lý và điều khiển năng lượng. Họ đã gửi năng lượng ánh sáng tinh khiết "đi vào tất cả các tế bào và tất cả các mô xương, và nó tràn ngập ánh sáng và đó chỉ là những gì cô ấy cần." Sherri đã gặp một số vấn đề với các cơ quan nội tạng của cô ấy, đặc biệt là bàng quang, vì vậy tôi đã hỏi nguyên nhân.

S: Cô ấy đã có một bài dự thi khó và cô ấy đã bị loại. Và cô ấy có một khía cạnh phi thuyền bằng kim loại được gắn vào bên trong cô ấy mà chúng tôi muốn loại bỏ. Nó như một sức nặng, một áp lực đè lên cô.

D: Ý bạn là khi cô ấy bước vào cuộc đời này? Có điều gì đã xảy ra với con tàu không gian?

S: Vâng … trước khi cô ấy đi vào cơ thể này. Cô ấy đã được chuyển đến và … cô ấy đã thành từng mảnh và khi có vấn đề trong việc vượt qua, điều này đã tạo ra một áp lực lên bàng quang của cô ấy, được ghi nhận trong cơ thể cô ấy khi kim loại đè lên cô ấy.

D: Ý bạn là gì, cô ấy đến như từng mảnh?

S: Trong thời gian và không gian của bạn, cô ấy đã được phân phối theo từng phần, trong hộp, theo hình khối, theo hình khối sáng. Cài đặt, như bạn sẽ nói, và đã xảy ra sự cố ở một trong các cài đặt.

D: Tôi đang cố gắng tìm hiểu những thông tin mới mà tôi chưa từng nghe trước đây. Linh hồn không nhập vào một mảnh sao?

S: Đó là sự thật. Linh hồn nhập vào một mảnh. Linh hồn là … Tôi đang cố gắng truyền đạt điều này bằng ngôn ngữ.

D: Ngôn ngữ luôn là một vấn đề.

S: Nó giống như ánh sáng mà cô ấy đang trải qua. Nó đang chảy khắp nơi. Nó rạng rỡ. Nó không có ranh giới. Nhưng thứ mà tôi đang nói đến là kim khí của con người. Nó không thể xử lý nhiều ánh sáng và vì vậy chúng tôi đã đưa nó cho cô ấy theo từng đợt. Và một số năng lượng vật chất trên hành tinh mà cô là một phần của nó, phải thích nghi với những năng lượng mới này. Và có một vấn đề ở vùng xương chậu và cô ấy không thể tiếp nhận hoàn toàn nhiều ánh sáng đó, và nó gây ra các vấn đề về thể chất ở toàn bộ khu vực đó.

D: Đó có phải là một trong những lý do cô ấy không thể có con không? (Có) Bạn nói rằng bạn đang làm việc để loại bỏ kim loại ở đó?

S: Các điều kiện. Kim loại là vật chứa ánh sáng này. Điều đó đã biến mất, nhưng ấn tượng về kim loại trên bình vật chất vẫn còn in đậm với trải nghiệm này.

D: Sức nặng là áp lực.

S: Vâng. Nó chỉ là một kỷ niệm.

D: Bạn có thể mang nó đi không?

S: Vâng, tất nhiên là chúng tôi có thể.

D: Tôi nghĩ bây giờ tôi hiểu những gì bạn đang nói. Tôi đã được giải thích từ những sinh vật khác như bạn, mặc dù họ sử dụng các thuật ngữ khác nhau. Họ nói rằng đôi khi năng lượng không có trong cơ thể vật chất, cơ thể con người, trước đây. Đúng không? (Có) Và vì vậy nó quá mạnh?

S: Chúng tôi đã giao cái này cho nhiều chúng sinh cùng một lúc. Đây không phải là một năng lượng duy nhất.

D: Tôi đã nghe nó giải thích trước đây rằng cơ thể không thể xử lý năng lượng nên nó phải được thực hiện dần dần.

S: Nó đã xảy ra, và đôi khi nó không diễn ra như chúng tôi mong đợi. Nó phải được tinh chỉnh và làm lại, nhưng đó là một vấn đề đối với thể chất của cô ấy.

D: Tôi nghe nói rằng đôi khi khi cố gắng điều này, em bé sẽ bị bỏ thai vì có quá nhiều năng lượng.

S: Vâng. Đó cũng là một phần kinh nghiệm của cô ấy, nhưng cô ấy không chọn bỏ đi. Cô ấy đến với ánh sáng rất sáng và cô ấy có thể ở trong cơ thể, nhưng nó quá nhiều. Cũng phải có sự điều chỉnh với cơ thể mẹ. Chúng tôi hy vọng sẽ xử lý được năng lượng đang đến.

D: Trong những trường hợp khác mà bạn đã nói với tôi, nó phải được điều chỉnh để lần sau em bé sẽ không phá thai. Nó có thể được sinh ra, nhưng nó không thể có tất cả năng lượng cùng một lúc. Điều đó có ý nghĩa? (Có) Tôi đã nghe nó trong các thuật ngữ khác nhau. Tôi chưa bao giờ nghe nói về nó theo từng phần hoặc từng phần.

S: Bạn nói về walk-in, và walk-in là hình thức trả góp.

D: Nhưng bây giờ tôi thấy rằng có rất nhiều kiểu đi bộ khác nhau. (Đúng.) Không có gì đơn giản như mọi người vẫn nghĩ – Nhưng điều này có nghĩa là Sherri đã không có sự sống trong các cơ thể vật chất trên Trái đất trước đây?

S: Cô ấy chưa từng sống trên Trái đất. Cô ấy đã có những trải nghiệm khác. Cô ấy đã có nhiều kinh nghiệm và có một trí nhớ rộng lớn, rộng lớn về những địa điểm đẹp và khác nhau. Cô ấy đã biết hành tinh nước, và cô ấy đã trải nghiệm các hệ sao khác, và cô ấy đã đi qua các hệ mặt trời. Cô ấy hiểu ánh sáng và các

cảnh giới khác và cô ấy biết ngoài sự sáng tạo vật lý về nguồn gốc xoáy của những gì không thể diễn tả được.

D: Nghe có vẻ như cô ấy rất tiên tiến. Cô ấy thực sự không cần phải có kinh nghiệm về Trái đất.

S: Cô ấy đã bước vào một giai đoạn khó khăn cho loại năng lượng này, nhưng cô ấy muốn làm điều này rất, rất mạnh mẽ. Cô ấy vô cùng muốn làm điều này và cô ấy đã đến với những người khác. Có những người khác giống như cô ấy ở đây trên Trái đất.

D: Tôi đã nói chuyện với nhiều người. Tôi nghĩ tôi hiểu họ hơn hầu hết mọi người.

S: (Thì thầm) Bạn có.

D: Cô ấy tự mình quyết định hay người khác giúp cô ấy quyết định?

S: Không, họ đến như một nhóm. Họ gắn bó với nhau và đến với nhau, mặc dù đã hơn một năm. Họ là một nhóm và có rất nhiều nhóm đến bây giờ.

D: Nhưng tất cả đều tản ra ở những nơi họ không biết nhau.

S: Không, họ sẽ biết nhau rất sớm thôi.

D: Đó là lý do tại sao họ gặp khó khăn bởi vì họ cảm thấy tất cả đều đơn độc.

S: Vâng, đó là sự thật.

D: Nhưng tại sao cô ấy lại chọn Trái đất? Điều gì đã khiến cô ấy quyết định đến đây?

S: Đó là một nhiệm vụ. Đó là một cái gì đó đã được thỏa thuận. Chúng tôi là một hội đồng và năng lượng này vượt ra ngoài thiên hà. Đó là một lĩnh vực nhận thức mong muốn được tạo ra theo từng giai đoạn trong nhiều thiên hà. Và khi nó đi qua, nó kết hợp với một cái gì đó đã có sẵn, và nó có một câu chuyện chưa được kể. Nó có thông tin mà chưa được trải nghiệm. Nó là mới và nó có thông tin sẽ giúp thay đổi những gì mà tất cả các bạn đang hiểu hiện nay về những gì đang xảy ra trên Trái đất. Nhưng đó là một sự thay đổi lớn hơn nhiều đang xảy ra qua rất nhiều thiên hà và nhiều nơi. Đây là một sự thay đổi rất lớn.

D: Vì vậy, nó không chỉ ở đây trên Trái đất?

S: Đúng.

D: Sự thay đổi này đang xảy ra là gì? Bạn nói đó là điều mới, và chưa từng xảy ra trước đây.

S: Vâng. Tôi không thể mô tả nó. Nó chỉ là không có sẵn.

D: Tôi biết luôn luôn khó khăn để tìm các từ. Chỉ cần làm tốt nhất có thể với những gì bạn có.

S: Đúng vậy. Đúng. Những gì đang được tạo ra chưa từng được trải nghiệm trước đây, và có những sinh vật hiểu biết sẽ được đặt cùng với mỗi sinh vật trên Trái đất. Và sau đó họ sẽ lắng nghe sự khuếch đại đáng kinh ngạc này mà họ biết sâu sắc thông qua hệ thống của riêng họ, và chúng tôi đang làm điều này ngay bây giờ khi chúng tôi nói. Đây là một cuộc cấy ghép lớn … nếu có một từ như vậy. Chúng tôi đang cấy và nhúng. Ánh sáng này thực sự đi vào đám rối năng lượng mặt trời và luân xa gốc của mỗi chúng sinh và nó tạo thành một giọng nói. Đó là lý do tại sao nó có hình chữ V trên cơ thể. Hãy xem điều này là tốt vì chúng ta có thể thấy điều này đang lan rộng như thế nào và tất cả chúng sinh sẽ có cơ sở mới này để trải nghiệm ánh sáng thông qua hệ thống bản thể

của họ, và họ có thể nói chuyện với tất cả mọi thứ thông qua năng lượng mới này. Nó có hình nón và được đặt ở phần thân dưới; khu vực mà Sherri gặp quá nhiều rắc rối. Những gì cô ấy đang cảm thấy là dự đoán về vị trí này.

D: Nó ở khu vực đó?

S: Vâng, thông qua các luân xa. Đó là một vị trí rộng lớn của một giao tiếp hoàn toàn mới, và nó giống như một hình nón ánh sáng được đặt trong cơ thể của mỗi sinh vật trên hành tinh. Đó là mục đích của ngày hôm nay, để cho phép chúng ta nhận thức một cách có ý thức về một trong những điều mà mọi người đang giúp thực hiện. Nó nhẹ, nhưng nó cũng có hình dạng. Về cơ bản nó là một xoáy.

D: Nó được đưa vào tất cả mọi người?

Đây chắc chắn là thông tin mới. Tôi muốn hiểu nó, vì vậy tôi sẽ không coi nó là tiêu cực.

S: Vâng … mọi người … động vật cũng vậy.

D: Mục đích của việc đưa điều đó vào mọi người là gì?

S: Đó là một hệ thống liên lạc mới. Đó là một cách sử dụng ánh sáng tiên tiến hơn nhiều.

D: Trong quá khứ đã có những hệ thống giao tiếp giống như bản năng.

S: Vâng. Trực giác. Những cách cũ này không còn hiệu quả nữa. Cái này quá mới nó thậm chí không … vâng, các hệ thống cũ sẽ hữu ích, nhưng chúng sẽ không hiệu quả như thế này.

D: Vì vậy, nó là thời gian để thay đổi?

S: Vâng. Một hệ thống hoàn toàn mới được cài đặt cài đặt.

D: Cá nhân sẽ nhận thức điều này như thế nào?

S: Chúng tôi đã thấy rất nhiều xáo trộn ở phần đó của cơ thể ở nhiều người. Đó là để chuẩn bị cho điều này và bây giờ nó đang được điều chỉnh và đúng vị trí, nhiều điều có thể xảy ra mà mọi người có thể làm dễ dàng hơn. Và không cảm thấy khó chịu về thể chất, bất an hoặc thậm chí về tài chính. Nó làm giảm bớt áp lực tồn đọng của hệ thống cũ đã tích tụ trong hệ thống. Đây là một dạng hiện thân của con người tiên tiến hơn nhiều trong việc sử dụng thông tin đang được gửi này.

D: Tôi đang cố gắng hiểu cách nó hoạt động và nếu người bình thường sẽ nhận thấy bất kỳ sự khác biệt nào.

S: Vâng. Nó sẽ được kích hoạt.

D: Vì vậy, nó ở đó, nhưng nó không được kích hoạt trong mỗi người?

S: Không, nó đã được kích hoạt. Chỉ là mọi thứ đã được chuẩn bị và bây giờ nó đã được nhúng vào vị trí.

D: Nhưng người đó không biết chuyện này xảy ra khi nào?

S: Nó chỉ xảy ra. Công tác chuẩn bị đã kéo dài từ lâu nhưng sự kiện thực sự chỉ diễn ra trong vài ngày gần đây. (Phiên họp này đã được tổ chức vào ngày 11 tháng 7 năm 2009.)

Đây là một bất ngờ. Tôi biết tôi không cảm thấy khác biệt. Ít nhất thì tôi đã không nghĩ rằng tôi đã làm.

D: Có phải điều gì đó đã xảy ra khiến nó được kích hoạt trên hành tinh này không?

S: Đã đến lúc điều này xảy ra. Chúng tôi đã làm việc trong một thời gian rất dài … cho thời gian này.

D: Đó là rất gần đây. Đó là lý do tại sao tôi tự hỏi liệu có điều gì kích hoạt điều này không.

S: Nó đã được lên kế hoạch cho.

D: Bạn đã nói rằng ai cũng sẽ có một cái. Mọi người sẽ biết nó ở đó chứ? Họ sẽ phản ứng với nó?

S: Tôi hiểu rồi. Tôi hiểu rồi. Tôi thấy nó như vậy, nhưng từ quan điểm của con người, nó sẽ mất một thời gian.

D: Mọi người sẽ nhận thấy điều gì khác biệt?

S: Nó sẽ cảm thấy rất khác. Họ sẽ không tức giận, và rất có thể ở đây trong năng lượng hành tinh. Không phải họ không thích ở đây bây giờ. Sẽ không quá khó vì họ sẽ có những ngôi sao nhỏ và hành tinh nhỏ bên trong cảm giác như ở nhà. Và họ có thể ở đây và hoàn toàn ở trong ánh sáng này … năng lượng này. Mọi người sẽ có cái này.

D: Vì vậy, họ sẽ không cảm thấy như đây là một nơi khác? Họ sẽ không còn cảm giác muốn về nhà nữa?

S: Đúng vậy. Họ đang ở nhà.

D: Điều chỉnh dễ dàng hơn.

S: Vâng, điều này sẽ cảm thấy tuyệt vời.

Tất nhiên, sự tò mò của tôi khiến tôi tự hỏi liệu điều này đã từng xảy ra với tôi chưa. Cô ấy cười toe toét khi trả lời, "Tất nhiên." Sau đó họ hỏi tôi có cảm nhận được không. Điều duy nhất tôi nhận thức được là một cảm giác tràn đầy năng lượng trong tôi khi họ truyền nó qua cô ấy. Tôi không biết đây có phải là ý của họ không. Tôi hỏi, "Chúng ta sẽ nhận thức về năng lượng?"

S: Bạn sẽ cảm thấy nó. Bạn sẽ cảm nhận nó đầy đủ hơn. Bạn sẽ cảm thấy nó như thể cô ấy cảm nhận năng lượng mặt trời của ngôi sao đó, nhưng bạn sẽ cảm nhận nó theo cách riêng của bạn, giống như mỗi người sẽ cảm nhận. Nhưng nó sẽ cảm thấy như ở nhà. Nó giống như trải nghiệm của chính họ về những năng lượng này.

D: Bạn nói nó lấp đầy các tế bào của tất cả mọi người, hay chỉ dành cho cô ấy.

S: Ánh sáng đã lấp đầy mọi tế bào, nhưng hình nón là một thiết bị kết nối linh hồn.

D: Đó là một cách để giao tiếp?

S: Đúng vậy. Sẽ không còn sự tách biệt với Thần lực hay Thần thánh.

D: Cái này có thể dùng để chữa bệnh không, hay là một loại khác?

S: Năng lượng là như nhau, nhưng cách mỗi người sử dụng nó có thể rất khác nhau. Nó có thể được sử dụng theo nhiều cách.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Còn những người tiêu cực ngoài kia thì sao?

S: Chúng tôi đang làm việc về điều đó. (Tạm dừng) Chúng ta đang làm gì với những người tiêu cực? Đối với những người ban đầu, nó có thể bị coi là gây rối, nhưng những gì nó có thể làm là xóa tan sự tiêu cực. Họ không thể kiểm soát điều này. Đó là một khía cạnh của Chúa và vì vậy chúng được biến đổi bởi sự quay của hình nón này trong hệ thống của chúng cho đến khi chúng giải phóng năng lượng không còn có thể có trong ánh sáng này.

D: Vì sự phủ định không thể tồn tại trong ánh sáng này?

S: Nó không thể tồn tại.

D: Nhưng bạn nói lúc đầu nó sẽ cảm thấy hơi lạ, gây khó chịu cho họ?

S: Đối với họ thì cảm giác đó, nhưng nó mạnh hơn ý chí của họ rất nhiều. Họ sẽ không thể, và họ sẽ bắt đầu cảm thấy như tất cả những gì họ có thể làm là đi theo nó. Họ không thể chống lại nó. Họ không thể kiểm soát nó.

D: Điều này có đi ngược lại ý chí tự do của cá nhân không?

S: Đây là nơi tiêu cực được vứt bỏ và phân tán. Đây là nơi nó bốc hơi bởi ánh sáng, và ý chí tự do là ánh sáng này. (Tạm dừng) Ồ, tôi hiểu bạn đang nói gì. Ý chí tự do. Điều này đã được thỏa thuận từ rất lâu trước khi bất kỳ ai hình thành, bất cứ điều gì được thể hiện. Họ quan tâm đến việc trải nghiệm điều này (ý chí tự do), và họ đã tiến rất xa, nhiều nơi và nhiều khả năng. Nhưng đó là lúc …

bạn biết đỉnh quay như thế nào và có vẻ như nó vẫn đứng yên, nhưng nó quay rất nhanh? (Có) Đó là cảm giác của điều này trong hệ thống.

Và cảm giác này mạnh mẽ đến nỗi nó sẽ giữ thăng bằng, và ý thức tích lũy về sự tiêu cực này không thể làm nó mất thăng bằng. Vì vậy, ý chí tự do khám phá là một chuyện, nhưng khả năng ghi nhớ và lưu giữ mọi thứ của năng lượng này mạnh hơn nhiều so với ý chí tự do khám phá và phát triển cái mà bạn gọi là "nghiệp chướng, tiêu cực". Điều đó đã được thỏa thuận từ rất lâu trước đó trong thời điểm mà sự mất cân bằng như vậy đã được tạo ra, rằng chúng tôi đặt ra những gì sẽ cân bằng lại nó.

D: Vậy bạn nghĩ bây giờ là lúc vì tất cả những điều tiêu cực mà thế giới đã tạo ra? (Có) Nó chắc chắn là mất cân bằng. Bây giờ đã đến lúc phải làm điều này để đưa nó trở lại trạng thái cân bằng? (Đúng) Thế giới được tạo ra với ý chí tự do để xem nó có thể làm gì, nhưng nó chỉ có thể đi xa. — Chà, điều này có nghĩa là nghiệp sẽ không còn nữa?

S: Đúng vậy. Nó sẽ không còn tồn tại nữa. Nó không thể tiếp tục tạo ra chính nó lặp đi lặp lại một cách vô tận. Đó chỉ là một cuộc thăm dò.

D: Còn những nghiệp mà người ta chưa trả hết thì sao?

S: Đó là những gì tôi muốn nói về sự bay hơi. Nó được phân tán và bay hơi. Nó không tồn tại.

D: Trong công việc của mình, tôi luôn nói với họ rằng hãy tha thứ và để nó qua đi.

S: Điều đó rất tốt.

D: Có cần phải nói với họ điều đó không?

S: Tôi đến từ một góc độ mà tôi thấy điều này thay đổi mọi thứ như thế nào, nhưng ở cấp độ cá nhân, điều đó có thể vẫn ảnh hưởng đến cách bạn có thể giúp đỡ mọi người. Bạn có thể nhớ điều này đã được đặt trong tất cả mọi người, và có lẽ nó sẽ được kích hoạt đến mức bạn sẽ tìm ra những cách mới để … Tôi không nghĩ rằng bạn sẽ thấy nhiều hình thức cũ như vậy. Nó đang rơi đi. Những gì bạn sẽ làm là giúp mọi người chuyển sang hình thức mới và họ sẽ không thể giữ hình thức cũ lâu hơn nữa.

D: Điều này có nghĩa là đây sẽ là sự kết thúc của chiến tranh và tất cả những điều tiêu cực đã gây ra trên thế giới?

S: Chắc chắn. Đó là một kế hoạch rất lớn và nó đã được thực hiện và sự thay đổi lớn này — hãy xem — nó đang diễn ra ở khắp mọi nơi. Đó là điều. Nó không chỉ là Trái đất. Điều này là rất lớn. Nó đang biến đổi mọi thứ. Đây là sự thay đổi lớn nhất … từ trước đến nay. Nó lớn hơn nhiều so với Trái đất, nhưng Trái đất là một phần rất lớn của nó.

Tôi hỏi về thông tin tôi đã được cung cấp về Trái đất mới và Trái đất cũ. Và sự phân tách và thế giới mới chuyển sang một chiều không gian mới. Và rằng một số người sẽ muốn ở lại với những cách cũ và không thay đổi.

S: Tôi không thấy điều đó. Có thể một người khác cần đến để nói chuyện với bạn về điều đó. Có rất nhiều người trong chúng ta ở đây. — Năng lượng này ở khắp mọi nơi. Tôi không thể thấy bất cứ thứ gì có thể tồn tại dưới dạng tiêu cực, bạo lực, tiêu cực. Nó không thể đứng vững. Bây giờ có thể đó là Trái đất mới mà bạn đang đề cập đến, nhưng một Trái đất cũ … Tôi không nhìn thấy nó.

Tôi nghĩ đã đến lúc quay lại những câu hỏi của Sherri, và nhiều người trong số họ đã giải quyết những căn bệnh về thể chất. TT đã thông qua cơ thể để sửa chữa tất cả các vấn đề, nhưng nó có lời khuyên cho Sherri. "Cô ấy cần phải trút bỏ nỗi buồn." Tôi muốn một lời giải thích.

S: Buồn. Hiện giờ lòng cô buồn lắm. Cô ấy không hiểu kinh nghiệm của mình và cô ấy đã ghi nhớ nó.

D: kinh nghiệm gì?

S: Rằng cô ấy là một sinh vật nhẹ trong một trải nghiệm của con người. Và cô ấy không thể hiểu được kinh nghiệm của con người, và nó rất khó đối với trái tim tình cảm của cô ấy. Cô ấy hoàn toàn không hiểu điều này. — Đó là việc cô ấy hiểu ánh sáng hơn vì cô ấy có sẵn ánh sáng và để cô ấy sử dụng ánh sáng theo mọi cách mà cô ấy có thể tưởng tượng, và chúng tôi sẽ làm việc với cô ấy rất đầy đủ. Chúng tôi luôn như vậy và cô ấy rất sẵn lòng hỗ trợ chúng tôi, nhưng bây giờ, đặc biệt là nhờ phiên này, cô ấy sẽ có thể cởi mở hơn. Nhiều cánh cửa sẽ mở ra và chúng ta có thể truyền ánh sáng này qua nhiều tương tác mà cô ấy có trong ngày và với mọi người. Cô ấy ở đây để giúp đỡ. Cô ấy phải trút bỏ nỗi buồn và chấp nhận vai diễn của mình. Cô ấy đừng bao giờ mất hy vọng. Luôn có những khả năng mới.

***

Chương 31: NƠI TỤ HỢP

KHI CHANDRA ĐẦU TIÊN RA khỏi đám mây, cô nhìn thấy một khu rừng cây rất cao ở rìa đồng cỏ. Cô nhận thấy một con yêu tinh lanh lợi lao vào giữa những tán cây. Nhưng thay vì xuống đó, cô ấy cảm thấy cần phải bay khỏi Trái đất vào vũ trụ. Ở đó, cô nhìn thấy bóng tối và những vì sao khi cô lơ lửng không trọng lượng. Cô ấy cảm thấy như thể cô ấy là một phần của không gian khi cô ấy

hoàn toàn đồng nhất với nó. ” Nó cảm thấy tốt. Tôi đang đi đâu đó. Tôi nhìn thấy một cái gì đó, nhưng tôi không thể hiểu được. Trời tối. Tôi thấy sao. Tôi thấy một thứ gì đó trôi ra giữa nó. Hình dạng … một thiên hà thuộc loại nào đó, nhưng nó trông giống như các hạt màu nâu cam, và tôi đang nhìn nó từ rất xa. Chúng đang xoáy. – Tôi đã đến gần các hạt hơn. Bây giờ tôi cảm thấy mình là một phần của các hạt trong không gian ”.

D: Cảm giác như thế nào khi trở thành một phần của nó?

C: Chúng dường như đang di chuyển theo cùng một hướng. Chúng rất nhỏ, giống như cát. Tôi cảm thấy mình có thể ngồi trên đầu chúng và bị di chuyển bởi những hạt giống như đang ở trên một chiếc đu quay. Nó đang chuyển động thành một vòng tròn. — Tôi nhìn thấy thứ gì đó trên đó. — Tôi thấy một em bé hoặc một đứa trẻ có mái tóc sẫm màu, bằng cách nào đó là một phần của các hạt bụi bay. Nó có một mái tóc rất dài và sẫm màu, giống như tóc trưởng thành … nhưng lại trông giống như một đứa bé. Nó chỉ là ngồi trên những hạt cát trông hạnh phúc. Nó biết tôi. Nó đang nói, “Xin chào! Tôi là người hướng dẫn tinh thần của bạn. Tôi ở đây vì bạn như bạn thực sự muốn. ”

D: Nó muốn bạn xem nó như một đứa trẻ?

C: Nó muốn tôi nhìn nó theo cách đó.

D: Hướng dẫn của bạn có thể xuất hiện theo bất kỳ cách nào nó muốn. Dù bằng cách nào nó cũng thoải mái cho bạn

C: Vâng, nó ít bị đe dọa nhất, tôi đoán vậy. — Nó nói hãy làm theo nó. Tôi đang nắm lấy tay nó, nhưng nó trông thật ngớ ngẩn khi đi theo một em bé.

D: Nó không tạo ra bất kỳ sự khác biệt nào. Đó là một cách an toàn để xem xét nó. — Bạn có thể nhìn thấy gì khi đi du lịch không?

C: Đèn. Nó đang chói mắt ngay bây giờ. Rất sáng. Và chúng tôi đang vượt qua nó. — Hướng dẫn viên của tôi sẽ đi cùng tôi, ngay phía trước tôi. Tôi cảm thấy hạnh phúc. Tôi cảm thấy như mình đang di chuyển rất nhanh. — Chà, nó nói rằng chúng ta đang ở đây.

D: Đây là đâu?

C: Tôi lại ở trong không gian và nó đang hướng tới một hành tinh. Tôi tự hỏi nếu tôi có thể tiếp cận gần hơn nữa để nó được rõ ràng hơn. Nó trông có màu xanh lá cây, một hành tinh có những đốm xanh và trắng. Và bây giờ chúng ta đang tiến lại gần hơn và nó trông giống như một quả cầu ánh sáng xanh xám. Hướng dẫn viên của tôi muốn tôi đến đó. Có một cái gì đó để tôi xem. — Bây giờ có màu xám, cát đen và có thể có những sinh vật khác. Cô ấy đang đi bộ với tôi trên bãi cát đen xám tới một nơi ở đó. — Không có nhiều thứ để xem ở đây. Ngay cả bầu trời cũng tối đen … không có Mặt trời. Không giống như đó là đêm….

Có một số tòa nhà màu xám làm từ đá granit, và cô ấy đi vào trong. Sàn nhà giống như đá cẩm thạch, rất nhiều kính và một số gương. Mặc dù nó có vẻ trống rỗng, cô biết có những người ở đó mà cô không thể nhìn thấy. Tôi yêu cầu cô ấy nhận thức về cơ thể của mình. "Tôi nhìn thấy một cơ thể. Đó là da thịt, nhưng nó có màu hồng đào và nó có cánh tay dài, đôi chân dài … không phải tôi. Nó trông giống con người nhưng nó trông kỳ lạ. Nó trông có vẻ căng ra. Bàn tay của tôi rất to… to như cái xúc xích… như bàn tay rất sưng, to ".

D: Bạn có mặc gì không? (Không) Bạn có tóc không?

C: Đó là điều kỳ lạ. Tôi thực sự không thể nhìn thấy đầu của mình. Nó giống như cơ thể trần truồng dài, căng ra này, và tôi không thể nhìn thấy từ cổ. Bàn

tay to … bàn chân nhỏ … Tôi không nghĩ rằng tôi có ngón chân. Và không có bộ phận nữ hay nam.

D: Bạn có cảm thấy mình thuộc về tòa nhà đó không?

C: Vâng, giống như tôi biết tôi nên ở đó. Tôi làm việc ở đó.

Khi tôi hỏi cô ấy làm công việc gì, cô ấy trả lời: "Tôi không biết. Căn phòng rất cao và có những bàn điều khiển dọc theo bức tường. Đó là một căn phòng hình tròn và có một thứ giống như máy tính. Một số loại máy móc. — Cảm giác như tôi là một hướng dẫn viên du lịch. Tôi chỉ xáo trộn mọi người ra vào nơi đó. Đó là công việc của tôi. Giúp họ đến nơi họ phải đến. — Nó giống như một nhà ga xe lửa. Bạn đến đó trước khi bạn đến một nơi khác.

D: Những người này có giống bạn không?

C: Mọi người trông khác nhau. Nó giống như một địa điểm liên thiên hà cho những người đi du lịch.

D: Và bạn có biết họ phải đi đâu không?

C: Hầu hết thời gian. Tôi không quyết định họ đi đâu, nhưng tôi giúp họ đến nơi họ phải đến. Vì vậy, họ đi vào và họ mất phương hướng, và tôi chào họ, và sau đó bằng cách nào đó tôi chỉ biết nơi họ phải đi tiếp theo. Tôi cảm nhận được điều gì đó về năng lượng của họ, và tôi đưa họ đến bất cứ phòng nào họ phải đến để nhận một số bài tập, hoặc nếu họ phải gặp ai đó khác … những người khác — bạn bè — tôi đoán sẽ tốt hơn. — Tất cả trông khác. Một số trong số chúng trông giống như những sinh vật của ánh sáng. Đó là những người trong hội đồng. Giống như họ đang phụ trách. Và sau đó một số trong số chúng hoàn

toàn khác … giống như một cảnh khoa học viễn tưởng. Nhưng đôi khi nó trở nên rất đông đúc trong đó. Có rất nhiều sinh vật ra vào, nhưng bằng cách nào đó nó có tổ chức.

D: Vì vậy, bạn phải xử lý những thứ này, và nói cho họ biết nơi để đi?

C: Đúng, nhưng họ đi đâu không phải là quyết định của tôi … không phải là quyết định của tôi. Tôi chỉ giúp họ đến nơi mà họ phải đến.

D: Bạn chỉ biết điều này? Bạn cảm thấy nó? Đó có phải là ý bạn không? (Có) Nó có liên quan gì đến tần số hoặc độ rung của chúng không?

C: Vâng, theo một cách nào đó. Tất cả đều khác nhau. Và bạn chỉ cần chào họ và bạn sẽ giúp họ đến bước tiếp theo.

D: Sau đó, ai đó khác tiếp quản từ đó? (Có) Bạn đã làm việc ở đó lâu chưa?

C: Ồ, một lúc … một lúc.

D: Nghe có vẻ như đó là một vị trí có trách nhiệm.

C: Vâng. (Chưa quyết định) Đôi khi tôi muốn là người đi du lịch.

D: Bạn có lựa chọn nào về nó không?

C: Tôi không hỏi. Tôi không dám hỏi. Đây là nhiệm vụ của tôi và đây là công việc của tôi và tôi không bận tâm. Tôi đang ở một vị trí ở giữa. Giống như một tổng kho, như một nhà ga xe lửa.

D: Và tất cả họ đều đến và đi một nơi khác. (Có) Và bạn tự hỏi còn gì nữa không? (Có) Có cách nào bạn có thể tìm ra không?

C: Tôi phải hỏi một trong những sinh vật của ánh sáng.

D: Có ổn không nếu chúng ta nói chuyện với họ? (Có) Không có gì sai khi tò mò, phải không? (Không) Được rồi, hãy hỏi họ những gì bạn muốn biết.

C: Tôi muốn biết mọi người có ở ngoài đó không. Họ nói, "Có." – Họ nói rằng tôi làm rất tốt công việc giúp đỡ mọi người. Tôi phiền và tôi là một công nhân tốt. Và tôi sẽ có cơ hội, nhưng chưa.

D: Vì vậy, bạn sẽ có một cơ hội để tìm ra những gì ở đó?

C: Đó là những gì họ nói. Tôi khá hạnh phúc.

D: Điều đó có nghĩa là bạn sẽ khám phá được cảm giác đi du lịch là như thế nào?

C: Vâng. Nhưng hơn cả du lịch … tồn tại một cách khác. – Tôi chỉ biết rằng khi bạn đi đến các chiều không gian khác hoặc một sự tồn tại khác, bạn … nói thế nào? Ví dụ, bạn có thể là một hình dạng khác hoặc không có gì. Và các chiều không gian khác có những cách khác nhau mà bạn có thể nhận thức và biết được. Vì vậy, nó không chỉ là du lịch, mà nó còn tồn tại khác với các thông số khác nhau. Nó phụ thuộc vào nơi bạn đi, và tôi rất muốn đi.

D: Bạn đã từng đi đâu chưa? C: (Thì thầm) Tôi đã từng đi đâu chưa? (To) Ngoài đây? Ngoài kho? Anh ấy nói, "Có." Ở những nơi … nhưng trong những thời điểm khác nhau.

D: Chúng có nghĩa là gì?

C: Họ giải thích rằng … tôi đã tồn tại ở những thời điểm khác nhau rồi. Đồng thời.

D: Nhưng bạn không nhận thức được những điều này?

C: Bây giờ tôi là, hoặc một sinh vật da thịt, đào hoa như tôi … bây giờ nó đã biết … (Bối rối) Điều này thật khó giải thích.

D: Nó có sao không nếu nó biết?

C: Vâng, không sao khi nó biết … nó tăng rung động khi biết.

D: Bởi vì chúng tôi không muốn làm bất cứ điều gì sẽ can thiệp vào bất cứ điều gì. C: Họ nói bây giờ không sao đâu. — Ánh sáng đó đang nói điều đó về tôi. (Bối rối một chút.) Đó là tôi … rằng một trong những tồn tại của nó ngay bây giờ là tôi … Chandra.

D: Tại sao nó lại nói với nó như vậy?

C: Chandra đang cố gắng tiếp cận với họ … ánh sáng và thứ thịt. Và nó có thể cảm nhận được điều đó và vì vậy họ đang giao tiếp. Họ không nói chuyện … họ đang chia sẻ ý tưởng.

D: Có ổn không nếu bây giờ Chandra biết những điều này?

C: Vâng. Tôi nghĩ cô ấy cần biết cô ấy ở khắp mọi nơi.

D: Bởi vì chúng tôi không bao giờ muốn làm bất cứ điều gì sẽ gây ra vấn đề, nhưng tôi nghĩ rằng thông tin sẽ không được cung cấp trừ khi đã đến lúc.

C: Vâng, đó là sự thật.

D: Tại sao điều đó lại quan trọng đối với cô ấy lúc này?

C: Luôn có mong muốn biết mọi thứ ngoài kia, và điều đó khiến cô ấy mất tập trung khỏi những gì cô ấy đang làm vào lúc này. Tính tò mò bẩm sinh mà cô ấy có, khiến cô ấy ước ao nhiều thứ cùng một lúc. Cô ấy chỉ cần biết rằng mọi thứ cô ấy muốn trải nghiệm cô ấy đều đã có, và mong muốn trải nghiệm mọi thứ

đang được thực hiện. Mặc dù cô ấy không nhận thức được điều đó. Giống như sự tồn tại của cô ấy trong cái mà cô ấy gọi là "kho hàng", và cảm giác bị mắc kẹt ở đó, không phải là thực tế hay sự tồn tại duy nhất mà cô ấy có. Có thể nói, có những phần khác của cô ấy, sống những cuộc đời khác nhau.

D: Một điều cô ấy muốn biết, cô ấy đã bao giờ là một phần của thiên nhiên chưa?

C: Vâng. Cái đám cỏ mà cô nhìn thấy lúc nãy chính là cô ấy. (Vào đầu khi chúng tôi mới bắt đầu buổi học.) Cô ấy là năng lượng đó là một phần của nó. Một bản thể nhỏ. Một người chăm sóc theo một cách nào đó, nhưng cũng chính điều đó thắt chặt. Riêng biệt, nhưng cũng có cùng một năng lượng. Một năng lượng thiên nhiên.

D: Bởi vì cô ấy nói rằng cô ấy cảm thấy rất gần gũi với thiên nhiên. (Có) Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ đi đến một tiền kiếp và trải nghiệm điều đó. Tại sao điều đó không xảy ra?

C: Cô ấy phải xem những gì cô ấy muốn xem trước đó, và cô ấy có một bức tranh rất rõ ràng về nó. Cô ấy có thể quay lại với nó bất cứ khi nào cô ấy muốn, khi cô ấy cần được an ủi. Và cô ấy cần biết, mặc dù đó là một sự tồn tại rất tốt đẹp, nhưng đã đến lúc nó phải chấm dứt. Để tiến hóa, cô ấy phải rời bỏ thứ đó, hoặc tồn tại như một thứ khác. Cô ấy đã trải nghiệm nó, và cô ấy cũng mong ước điều đó. Cô ấy ước điều đó và cô ấy đã có được những gì cô ấy muốn. — Sau đó cô ấy muốn trở thành con người. Có một phần trong cô ấy rất tò mò muốn xem việc trở thành con người sẽ như thế nào.

D: Tôi đang cố gắng tìm ra cách diễn đạt nó. Cô ấy đã có vài cuộc sống là một phần của tự nhiên trước khi trở thành con người? (Có) Tất nhiên, tôi đang tự hỏi liệu họ có chết hay không. (Cười) Bạn hiểu ý tôi chứ?

C: Chà, yêu tinh đó vẫn tồn tại và nó vẫn là cô ấy. Nó không bao giờ chết. Nó vẫn ở đó. (Sinh vật nhỏ mà cô ấy nhìn thấy đang lao xuống giữa những cái cây.)

D: Anh ấy chỉ tồn tại ở dạng đó?

C: Vâng. Thật khó để giải thích.

D: Làm tốt nhất bạn có thể.

C: Tất cả đều ở đó. Yêu tinh vẫn ở đó, chính là cô ấy. Và bản thể từ kho vẫn còn đó, vẫn là cô ấy. Cô ấy ở khắp mọi nơi cô ấy muốn, ở rất nhiều nơi, ở những cấp độ nhất định hoặc bất kỳ sự tồn tại nào mà cô ấy chọn. Đôi khi cô ấy nhận thức được điều đó và đôi khi cô ấy không.

Tôi đã gặp khó khăn trong việc hình thành các câu hỏi để cố gắng hiểu điều này tốt hơn. "Cô ấy chỉ nhận thức được chúng khi cô ấy tập trung vào chúng?"

C: Nó phụ thuộc vào sự tồn tại. Ví dụ như yêu tinh … là một yêu tinh mà cô ấy chọn làm người. Và yêu tinh nhận thức được mong muốn đó, và là một linh hồn tự nhiên, biết rằng nó đã xảy ra, hãy cứ nói.

D: Anh ấy nhận thức nhiều hơn Chandra?

C: Vâng. Có nhiều mức độ nhận thức khác nhau và nó phụ thuộc vào sự tồn tại. Đó là cùng một bản thể, nhưng mỗi người được phép biết những gì họ cần biết.

D: Nhưng họ không thể nhận thức được toàn bộ, toàn bộ bức tranh. Đó có phải là ý bạn không? (Có) Nó sẽ là quá nhiều để xử lý?

C: Vâng. Ví dụ, sinh vật trong kho được cho biết thông tin này rằng nó tồn tại ở các không gian khác nhau vì mong muốn trải nghiệm ở các cấp độ khác. Vì vậy, nó đã được nói rằng nó đã được. Nếu nó không được hỏi, nó sẽ không biết.

D: Điều đó có thể hiểu được không?

C: Nó là để xoa dịu hoặc an ủi bản thể. Đó là để nâng cao sự tồn tại của nó. Tần suất của nó bây giờ nhẹ hơn hoặc cao hơn một chút khi biết điều đó, nhưng bạn không thể ép buộc … bạn chỉ có thể trả lời các câu hỏi khi họ được hỏi. Nếu nó không hỏi, nó sẽ không biết rằng nó đã tồn tại ở những nơi khác.

D: Vì vậy, điều này sẽ làm cho nó cảm thấy tốt hơn khi biết rằng nó không bị mắc kẹt ngay tại đó? (Có) Vì vậy, nó có thể tiếp tục công việc của mình khi biết rằng nó cũng có thể trải nghiệm những điều khác. (Có) Vì vậy, một chút kiến thức sẽ giúp ích khi mỗi người tiếp tục cuộc sống của chính mình. Vì vậy, những gì chúng ta gọi là "tiền kiếp khác" không thích hợp để biết về.

C: Không phải lúc nào cũng vậy.

D: Bởi vì họ không ở mức độ phát triển đó?

C: Chính xác. Bạn có thể nói rằng việc tồn tại trong kho là tần suất thấp hơn.

D: Có phải tôi đã can thiệp vào sự phát triển của nó bởi ….

C: Không. Trên thực tế, nó đã được giúp đỡ.

D: Bởi vì tôi không muốn can thiệp vào sự phát triển của bất kỳ ai.

C: Không. Một trong những mục đích hoặc mục tiêu của tất cả chúng sinh là nâng cao rung động của họ để đến gần hơn với Nguồn. Và trong kiến thức đã được trao cho chúng sinh đó, sự rung động đã thay đổi.

D: Vì vậy, nó đã giúp đỡ trong sự phát triển của nó sau đó? (Có) Sau đó, tôi có đúng khi nghĩ rằng cuối cùng để quay trở lại Nguồn, tất cả các phần này phải kết hợp với nhau vào một lúc nào đó? (Đúng) Vì vậy, cuối cùng tất cả họ sẽ phải nâng cao sự rung động của mình, phải không?

C: Vâng, giống như yêu tinh. Của anh là một rung động khác … một tần số khác. Nhưng nó yêu cầu trải nghiệm làm người vì nó biết nó sẽ giúp ích cho quá trình tiến hóa của mình.

D: Bạn biết đấy, trong công việc của tôi, tôi quen đưa mọi người đến tiền kiếp thích hợp và tìm câu trả lời cho câu hỏi của họ. Đây là những gì chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ trải qua, và nó đã không xảy ra. (Cười) Ít nhất không phải là tiền kiếp "bình thường".

C: Điều rất quan trọng cần biết là tất cả các tần số cần được nâng lên của tất cả mọi người, không chỉ con người, mà của tất cả mọi thứ là Tất cả.

D: Tại thời điểm này?

C: Riêng.

D: Tại sao điều quan trọng đối với Chandra là có thông tin này ngày hôm nay?

C: Rung động của cô ấy đang tự nâng cao.

D: Vì vậy, câu trả lời của cô ấy không được tìm thấy bằng cách quay trở lại và sống lại một cuộc sống quá khứ?

C: Không, không phải lúc này. Cô ấy muốn biết phải làm gì. Cô ấy đang hỏi về tình hình công việc của mình.

D: Đó là một trong những câu hỏi chính của cô ấy. Cô ấy không hạnh phúc trong công việc mà cô ấy có.

C: Chà, bạn biết cô ấy đã có một cuộc sống rất tốt khi là một yêu tinh. Làm người thì khác nhiều. Đôi khi nó khó hơn, theo một cách nào đó. Việc trở thành một yêu tinh dễ dàng hơn nhiều. Cô ấy có nỗi nhớ về thiên nhiên và kết nối với thiên nhiên bởi vì cô ấy biết rằng cô ấy ban đầu. Và mong mỏi, không chỉ là sự kết nối lại, mà là kiểu sống của cô ấy dễ dàng hơn nhiều. Đơn giản hơn nhiều. Ít phức tạp hơn, và yêu tinh không cần phải làm việc như con người.

TT đã suy nghĩ về những lời khuyên nên đưa ra cho Chandra, và cuối cùng quyết định khuyên cô nên chữa bệnh. "Cô ấy có thể làm việc với thiên nhiên, nhưng cuối cùng tôi xem cô ấy như một người chữa bệnh. Cô ấy đang kháng cự, nhưng cuối cùng cô ấy là một người chữa lành. Cô ấy biết điều này. Khi cô ấy chỉ nói chuyện với những người mà họ cảm thấy tốt hơn. Cô ấy có thể nói cho mọi người biết có điều gì đó không ổn ở đâu. Có năng lượng xung quanh một người mà cô ấy có thể đọc được. Cô ấy cần phát triển kỹ năng đó. Nếu cô ấy có thể phát triển kỹ năng nhìn thấy hào quang của một người, cô ấy sẽ có thể giúp họ với khả năng lớn hơn. Nếu cô ấy phát triển kỹ năng này, cô ấy sẽ là một người chữa bệnh rất tuyệt vời. Cô ấy sẽ giúp đỡ nhiều người. — Cô ấy cũng có thể làm việc với Trái đất. Nó sẽ rất dễ dàng để cô ấy làm điều đó. Cô ấy đã là một phần của trái đất, và bạn bè của cô ấy và các linh hồn thiên nhiên khác sẽ làm việc với cô ấy. Nó sẽ rất dễ dàng để cô ấy làm điều đó.

D: Cô ấy có bất kỳ hợp đồng nào để có con không? (Một trong những câu hỏi của cô ấy.)

C: Không, và cô ấy phải ngừng lo lắng về điều đó. Lần này cô ấy có một con đường khác.

****

Chandra muốn biết về một sự cố bất thường mà cô đã trải qua. Cô ấy đang lái xe trên xa lộ và cô ấy nhìn vào gương chiếu hậu của mình và thấy một vụ tai nạn xe hơi phía sau cô ấy. Khi cô ấy nhìn xung quanh thì không có gì ở đó cả. Tôi hỏi liệu "họ" có thể giải thích sự việc không.

C: Cô ấy đang tạm thời sống trong một tồn tại song song khác. Thời gian đã trùng lặp tại một thời điểm nhất định, và cô ấy nhìn thấy một cái gì đó đã xảy ra trên một máy bay khác đã xảy ra … chúng ta hãy nói "vượt qua". Hai phần của sự tồn tại giao nhau ở điểm đó. Và chiếc xe di chuyển từ điểm tồn tại này đến điểm khác nơi cô ấy đang ở, nhưng sau đó tan biến – không phải từ đúng.

D: Tan biến?

C: Vâng. Cảm ơn bạn!

D: Bởi vì nó không thuộc về không gian này? (Có) Điều đó nghe giống như những điều mà người khác đã nói với tôi về nơi mà các chiều không gian khác đôi khi chồng lên nhau. C: Vâng, tất cả họ đều nghĩ rằng họ đang bịa ra.

D: Nhưng không có mối liên hệ nào với cô ấy. Cô ấy chỉ tình cờ đến đúng nơi?

C: Đúng vậy.

****

Về thể chất: "Khi mới sinh ra, cô ấy đã gặp vấn đề về da trên khắp cơ thể. (Một cái gì đó như bệnh chàm hoặc bệnh vẩy nến.) Và nó tồn tại suốt cuộc đời của cô

ấy, nhưng bây giờ cô ấy chỉ có một vài chỗ nhỏ trên cơ thể của mình. Điều gì đã gây ra điều đó? Tại sao cô ấy sinh ra với khắp người như thế này? ”

C: Cô ấy có một ma trận của cơ thể đó … tôi đang thấy … nó là một loại năng lượng và ảnh hưởng đến cơ thể vật lý của cô ấy. Nó bám vào ma trận và điều đó khiến bệnh vẩy nến xuất hiện … gần giống như phát ban.

D: Nó còn tồi tệ hơn nhiều so với phát ban.

C: Hãy coi sự phát ban như một dạng năng lượng, và ma trận tạo ra cơ thể vật chất của cô ấy ….

D: Bạn có thể giải thích ý của bạn về ma trận không?

C: Ma trận là một mạng lưới các đường năng lượng kết hợp với nhau tạo thành chính cơ thể con người. Nó kéo dài ra khỏi cơ thể của cô ấy và bạn không thể nhìn thấy nó … ừm, một số người có thể nhìn thấy nó, nhưng nó dài khoảng sáu hoặc bảy feet xung quanh cơ thể vật lý, giống như một hệ thống lưới tạo thành cơ thể. Và trên hệ thống lưới này, cô ấy có thứ sẽ là … một thứ năng lượng đến như một dạng phát ban phát triển trên ma trận này hoặc lưới này. Một hệ thống hình thành cơ thể của cô ấy và biểu hiện như bệnh vẩy nến. Gần giống như một cái vỏ … trong thuật ngữ năng lượng giống như ma trận. Rất khó giải thích. Nó sẽ giống như một hệ thống lưới nếu bạn nhìn thấy nó.

D: Đây có phải là cơ thể thực sự trông như thế nào không?

C: Chà, ở mức năng lượng. Cơ thể vật chất là cơ thể vật chất, nhưng có rất nhiều (khó giải thích) … có một lý do tại sao cơ thể vật chất trông giống như nó là do lưới hoặc ma trận mà mọi người được sinh ra. Và ma trận là thứ xác định cơ thể vật chất khi nó xuất hiện trong chiều không gian của cô ấy. Ngay bây giờ

chúng tôi đang xóa bỏ ma trận của điều này … Tôi chỉ có thể mô tả nó với bạn như một sự hấp tấp.

D: Khi bạn nói ma trận này kéo dài ra khỏi cơ thể, đó có phải là thứ mà mọi người coi là hào quang không?

C: Không. Nó riêng biệt. Ma trận tồn tại chỉ với mục đích tạo ra cơ thể vật chất. Hào quang là năng lượng của cơ thể. Hãy coi nó như một hệ thống đa nhiệm. Bạn có một cái khuôn và khi bạn lấp đầy khuôn — trong trường hợp này, bạn có năng lượng ở một tần số nhất định để tạo ra hình dạng con người. Trong bản chất này, một lưới giống như khuôn.

D: Sau đó nó không trở nên sống động cho đến khi linh hồn nhập vào?

C: Không. Nó bắt đầu khi quá trình thụ thai xảy ra, và nó luôn thay đổi, điều này hiển nhiên bởi vì cơ thể con người luôn thay đổi. Và nó không bị ảnh hưởng bởi các năng lượng khác của con người, như hào quang. Tất cả họ đều chơi với nhau. Mục đích chính của ma trận là tạo ra một tòa nhà … nó giống như cái vỏ.

D: Vậy bất cứ khi nào linh hồn rời khỏi cơ thể, ma trận bắt đầu tan biến?

C: Có bởi vì không cần cơ thể vật chất nữa.

D: Chúng tôi có thể giúp cô ấy với bệnh vẩy nến này không?

C: Vâng. Những gì tôi đã mô tả với bạn như một sự phát ban thực sự giống như năng lượng đã quyết định bám vào ma trận của cô ấy. Nó gần giống như đi cùng một chuyến đi miễn phí. Nó nhận thấy ma trận của cô ấy rất hiếu khách, và quyết định ở lại và đã biểu hiện thành bệnh vẩy nến.

D: Mặc dù nó đang gây ra vấn đề, nó không biết điều đó. (Có) Đối với tôi, nó giống như thứ mà tôi gọi là năng lượng "nguyên tố".

C: Đúng vậy.

D: Họ không có cảm xúc hoặc tình cảm.

C: Đúng vậy. Nhưng vì một số lý do mà họ thích bám xung quanh ma trận của cô ấy.

D: Họ bị thu hút bởi nó. (Đúng) Cùng một loại năng lượng bị thu hút bởi các tòa nhà và địa điểm.

C: Vâng, và điều này rất có lợi cho cô ấy khi biết điều này, vì vậy cô ấy sẽ bắt đầu hiểu cách cơ thể vật lý hoạt động hoặc tồn tại, để cô ấy có thể trở thành một người chữa bệnh tốt hơn.

Sau đó TT nhanh chóng giải phóng năng lượng để bệnh vẩy nến có thể được chữa lành. "Chúng tôi đã loại bỏ nó bằng một lời chúc, để năng lượng không quay trở lại. Cơ thể bây giờ tự do và rõ ràng ".

****

CƠ THỂ NĂNG LƯỢNG HOẶC ETHERIC, cung cấp mô hình hình thành và duy trì cho cơ thể vật chất, được trải nghiệm như ánh sáng. Đây có phải là ma trận?

Trong cuốn sách của Robert Winterhalter, The Healing Christ (do Nhà xuất bản Ozark Mountain xuất bản), ông đưa ra một lời giải thích rất hợp lý khi ông nói về những phép lạ của Chúa Giê-su trong Kinh thánh:

Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đã chứng kiến sự biến hình của Chúa Giê-su là một sự kiện có thật. (Mác 9: 2-3 (các đoạn song song: Ma-thi-ơ 17: 1-2; Lu-ca 9: 28-29. Điều này thường được gọi là "Sự biến hình của Đấng Christ.") Họ không thể giải thích được. Tuy nhiên, sự kiện này nhất quán với phát hiện của các nhà khoa học hiện đại rằng mọi thứ nhìn thấy đều có thể chuyển đổi thành năng lượng và vũ trụ tràn ngập năng lượng. Điều này cũng đồng ý với kinh nghiệm của nhiều người trong chúng ta trong lĩnh vực chữa bệnh, những người đã nhìn thấy ánh sáng xung quanh mọi người.

Chúng ta không thể tin rằng Môi-se và Chúa Giê-su là duy nhất được bao bọc trong ánh sáng trắng. Đây là những hiện tượng tự nhiên chứ không phải siêu nhiên. Tuy nhiên, với sự tiến bộ của kiến thức, chúng tôi đã đạt được nhiều hơn những gì chúng tôi đã mất. Những lời tường thuật về sự xuất hiện của Môi-se và Chúa Giê-su dựa trên thực tế. Cơ thể tràn đầy năng lượng hoặc etheric, cung cấp mô hình hình thành và duy trì cho cơ thể vật chất, được trải nghiệm như ánh sáng. Đây là những gì các sứ đồ đã thấy, và nó rất phù hợp với ý nghĩa của thuật ngữ Hy Lạp có nghĩa là "đã được biến đổi".

James Eden, trong cuốn sách của mình, "Sự chữa lành tràn đầy năng lượng", đưa ra bằng chứng xác thực cho thực tế của cơ thể tràn đầy năng lượng. Ngoài ra, Kendall Johnson, người đã làm việc với Thelma Moss tại UCLA, viết:

"Các thí nghiệm của chúng tôi với nhiếp ảnh trường bức xạ và hiệu ứng Kirlian đã đưa chúng tôi đến kết luận rằng có trong mỗi cơ thể sống một ma trận hoặc khuôn mẫu năng lượng cung cấp cấu trúc cơ bản cho cơ thể vật chất của nó.

Hiệu ứng hào quang hoặc hiệu ứng cạnh mà chúng tôi đã quan sát được là bằng chứng đáng kể về ma trận đó ”.

Vì vậy, ánh sáng luôn hiện diện trong tất cả chúng ta, mặc dù cho đến nay vẫn chưa được biết đến và không được công nhận. Biết được điều này, một số câu nói của Chúa Giê-su mang một ý nghĩa mới. Ngài không chỉ tuyên bố: “Ta là sự sáng thế gian” (Giăng 8:12; 9: 5), mà còn tuyên bố, “Các ngươi là sự sáng thế gian.” (Ma-thi-ơ 5:14) Theo cả nghĩa đen và nghĩa bóng, ngài biết cách “để ánh sáng chiếu rọi”.

***

Chương 32: NGÔI LÀNG ĐÃ HẾT THỜI GIAN

ĐIỀU ĐẦU TIÊN MÀ LUCY THẤY là những ngọn núi cao bao phủ bởi cây cối, và một ngôi làng ẩn mình trong một thung lũng. Cô ấy thông báo, “Tôi đang đi xuống giữa những cái cây đến sàn của thung lũng, đến con đường dẫn đến ngôi làng. Có một con đường, nhưng bạn phải biết nó ở đâu. Làng ở ẩn. Bạn không thể nhìn thấy nó trừ khi bạn biết nó ở đâu. Nó được bảo vệ tứ phía bởi những ngọn núi cao. Cây đi trên núi, dưới thung lũng, những tán cây bao trùm cả làng. Bạn phải biết nó ở đâu. Tôi đi tới đi lui ở đó. Tôi nói chuyện với những người ở lại đó. Tôi không ở đó. Tôi tìm hiểu những gì họ đã làm, những báo cáo của họ, những cuộc điều tra của họ, những nghiên cứu của họ. Tôi đưa ra lời khuyên. Tôi chỉ ra những hướng đi mới. Họ không đi lên. Tôi không biết tại sao. Tôi không phải là người duy nhất làm điều này, nhưng tôi đi lên. ”

D: Ý bạn là gì?

L: Khi tôi đến làng, tôi đi xuống như từ trên mây. Khi tôi quay lại, tôi đi lên như một đám mây, nhưng nó không phải là một đám mây. Nó cũng không phải là một con tàu. Nó chỉ ở đó.

D: Tôi nghĩ ý bạn là nó đến từ đỉnh núi, nhưng không phải vậy đâu.

L: Không. Giống như tôi đến một con tàu không phải là một con tàu. Tôi không biết nó là gì.

D: Nó trông như thế nào?

L: Nhìn bề ngoài nó hơi xám, xốp, nhưng bên trong nó là một không gian khác … một chiều không gian. Bên ngoài chỉ là lớp ngụy trang bên trong. Một con số gần đúng về nơi tôi đi từ bên ngoài vào bên trong. Nó không dễ dàng nhìn thấy từ bên dưới, nhưng nếu nó được nhìn thấy, tôi đoán, một số người sẽ gọi là "con tàu", nhưng nó không phải là một con tàu. Đó là một sự ngụy trang. Nó trông giống như một dạng của một cái gì đó, nhưng khi bạn trải qua nó, bạn không còn ở trong không gian đó nữa. Bạn đang ở trong không gian này.

Vì vậy, đôi khi những gì mọi người nghĩ là UFO thực sự là cổng hoặc cánh cửa dẫn đến các chiều không gian khác. Chúng chỉ được ngụy trang để giống với một thứ khác.

D: Vậy bạn có thể đi qua mà không cần mở cửa hay bất cứ thứ gì?

L: Vâng, nó giống như một lớp màng và bạn cứ đi qua nó.

D: Đây có phải là nơi bạn đến từ?

L: Bây giờ … vâng.

D: Bạn nhận thức cơ thể của mình như thế nào?

L: Bên dưới, con người, nhưng nó giống như ngụy trang.

D: Một kiểu ngụy trang khác.

L: Đúng vậy. Bên trên, bên trong, là một ngọn đèn. Tôi có thể cảm nhận được đường nét của một cơ thể, nhưng nó không phải với hình thức … ánh sáng. Một cơ thể nhẹ nhàng. Ý thức chứa bên trong năng lượng.

D: Vì vậy, nó không phải là một ánh sáng rắn? Đó có phải là ý bạn không?

L: Nhiều đèn màu.

D: Sau đó khi bạn đi đến ngôi làng, bạn sẽ mang hình dáng con người?

L: Vâng. Che nó bằng một hình dạng con người. Đó là một lớp phủ rất mỏng để bạn dễ dàng đi lại, nói chuyện với nhau hơn. Hầu hết những người khác cũng giống như tôi. Họ đang ở đây. Một số là từ đó, và họ sẽ không hiểu.

D: Ý bạn là gì? Đây có phải là những người trong ngôi làng mà bạn đang nói đến không?

L: Những người trong làng giống tôi, nhưng những người không giống tôi không biết điều đó bởi vì chúng tôi trông giống họ. Nên khi mình đến thăm, mình phải giống họ thì không ai sợ.

D: Nhưng những người khác sống ở đó trong số họ?

L: Vâng, và họ không biết.

D: Đó là công việc của họ để ở đó với họ?

L: Ở đó, đào tạo họ, học hỏi và dạy họ.

D: Những người khác trông như thế nào?

L: Họ trông giống như con người. Phụ nữ và đàn ông mặc cùng một loại quần áo. Chiếc áo dài như những thứ vải dệt từ thân cây, cỏ tự nhiên. Nhưng một chiếc áo sơ mi mềm, dài đến đầu gối và quần mỏng bên dưới, đôi xăng đan.

D: Những người này có nguồn gốc từ ngôi làng đó?

L: Không, ngôi làng này không phải là một ngôi làng mà mọi người định cư. Nó giống như một nơi họ đến để chia sẻ giữa các làng … giữa các nhóm người, giữa các nơi … một điểm hẹn.

D: Họ không sống ở đó mọi lúc?

L: Ai đó luôn ở đó, nhưng mọi người đang đến và đi. Nó giúp chúng tôi dễ dàng hơn trong việc di chuyển đến trong số họ và trở thành giáo viên của họ. Họ có những kỷ niệm về việc chúng tôi là giáo viên của họ trong một thời gian dài.

D: Họ đến đó để ở trong một khoảng thời gian ngắn?

L: Một số ngắn … một số dài, tùy thuộc vào những gì họ đang học. Những học cách phát triển mọi thứ, cách chữa lành mọi thứ, cách chế tạo mọi thứ, mỗi thứ cần một khoảng thời gian khác nhau.

D: Mỗi nhóm của bạn có dạy điều gì đó khác nhau không?

L: Tất cả chúng ta đều biết những điều mà mọi người khác đều biết, nhưng một số người giỏi dạy những điều nhất định hơn những người khác. Chúng ta có thể

hình dung những gì chúng ta cố gắng dạy người khác tốt hơn vì họ học được từ cách thể hiện cũng như cách kể.

D: Sau đó khi những người này được dạy dỗ, họ có trở về làng của họ không? (Có) Họ có nhớ về những gì đã xảy ra không?

L: Có, họ có.

D: Họ có biết họ đã đi đâu không?

L: Vâng. Họ đã được lựa chọn bởi làng của họ để đến đây. Đôi khi các làng cử cùng một người. Đôi khi họ cử những người khác nhau vào những thời điểm khác nhau trong năm, nhưng liên tục đến và đi. Những người khác nhau trong làng đến vì những thứ khác nhau. Nó rất giống một thư viện sống.

D: Đó sẽ là một cách hay để mô tả nó. Vậy khi những người này đến nhà của họ, những người ở đó có hiểu chuyện gì đang xảy ra không?

L: Vâng. Họ biết rằng họ đã đến nơi này như một trường học. Chỉ đôi khi họ thực sự làm những thứ họ mang về, vì vậy có thể họ có thể làm chúng ở thị trấn, làng mạc của họ. Đôi khi đó là những bức vẽ mà họ mang lại … những thứ khác nhau.

D: Vì vậy, họ trở nên giống như những giáo viên trong những ngôi làng?

L: Nhà phát minh, giáo viên, người trợ giúp, bác sĩ, người chữa bệnh.

D: Có ai đó sẽ cố gắng đến đó nếu họ không được phép?

L: Không. Chưa ai từng thử. Họ biết nếu họ muốn đến, tất cả những gì họ phải làm là hỏi.

D: Tôi đang nghĩ nếu ai đó cố gắng theo dõi một trong số họ.

L: Đôi khi trẻ em cố gắng làm theo họ, nhưng trẻ em chưa sẵn sàng cho việc này. Đây là những người lớn … một số người lớn tuổi, những người đang học các kỹ thuật của tâm trí để họ có thể truyền lại những gì họ đã học. Tâm trí không mô tả nó tốt cho lắm. Đôi khi trẻ em cố gắng làm theo, nhưng có bảo vệ xung quanh nơi này trong thung lũng và chỉ những người nên ở đó mới có thể đi qua cửa. Họ không thể tìm thấy nó bằng cách khác. Nó được bảo vệ. Ngay cả khi họ đang đứng ngay trước nó, họ sẽ không thể biết được điều đó trừ khi họ có thể đi qua nó. Đó là một nơi đặc biệt. Hết thời rồi.

D: Ý bạn là gì?

L: Nó tồn tại trong thung lũng, nhưng nó không phải là thời gian. Nó trong không gian, nhưng không phải trong thời gian.

D: Nhưng thung lũng này là một nơi thực tế, phải không?

L: Là thung lũng, nhưng ngôi làng đã hết thời. Nó ở trong không gian đó và một phần của không gian đó, nhưng không phải trong thời gian đó. Những người đến làng, khi họ bước qua cửa, họ đã di chuyển ra khỏi thời gian. Và khi họ bước ra ngoài, họ đang quay trở lại thời đại của mình.

D: Họ không nhận ra điều này, phải không?

L: Không, chỉ những người như chúng tôi biết rằng họ đã hết thời. Không có lý do gì để họ biết điều này. Và bạn sẽ giải thích nó như thế nào?

D: Đối với một người bình thường, nó sẽ không có ý nghĩa gì.

L: Đối với một số người, những người lớn tuổi sống trong cái mà họ gọi là "thời hiện đại". Tất cả các thời điểm khác nhau đều đến đây. Những người đến trong thời hiện đại hiểu khái niệm không gian và thời gian. Những người khác … nó quá khó.

D: Tôi đã nghĩ đây chỉ là một khoảng thời gian. (Không) Vì vậy, khi bạn nói rằng họ sẽ qua lại, bạn có nghĩa là họ đến từ các khoảng thời gian khác?

L: Vâng. Khi họ ở trong làng, có vẻ như tất cả họ đều sống trong cùng một thời điểm, mặc dù họ thực sự đến từ những thời điểm khác nhau. Tất cả họ đều ăn mặc giống nhau, nhưng họ đều ở những thời điểm khác nhau, những mùa khác nhau. Họ tồn tại cùng nhau trong không gian đó và ở một mức độ nào đó, họ đều hiểu điều này ngay cả khi họ không hiểu tại sao. "Đây là đâu?" Nó không đe dọa. Nó không đáng sợ. Đó là điều tự nhiên. Họ đến để học và khi họ học xong, họ về nhà và họ làm những gì họ đã học để làm.

D: Họ có quên việc ở đó không?

L: Không, nhưng họ không thể mô tả nó cho bất kỳ ai hỏi. Họ sẽ chỉ nói, "Bạn biết đấy, nó giống như một trường học. Tôi đã gặp những người này. Chúng tôi đã học được những điều này. Chúng tôi đến thực địa và họ chỉ cho tôi cách trồng. Chúng tôi đã đến một phòng thí nghiệm và họ đã chỉ cho tôi cách sử dụng cái này ".

D: Một số người, nếu họ đến từ cách đây trong quá khứ, sẽ rất thô sơ, phải không? (Có.) Vì vậy, họ chỉ được dạy những gì họ có thể xử lý. (Có) Và những người khác đến từ các khoảng thời gian tiên tiến hơn?

L: Họ trở lại với những bức vẽ. Họ quay lại với các mẫu về những gì họ muốn tạo ra trong thời gian của họ.

D: Nhưng những người từ thời hiện đại sẽ có nhiều kiến thức hơn và thông minh hơn.

L: Thông minh là một điều thú vị. Người nguyên thủy không hẳn là kém thông minh. Những gì chúng ta gọi là nguyên thủy không thực sự nguyên thủy. Họ nhận thức nhiều hơn về bối cảnh tâm linh, nhận thức về thế giới xung quanh

họ. Họ hiểu "Tất cả là một." Không, những người chưa sẵn sàng cho việc học này thậm chí sẽ không biết nơi này.

D: Nhưng ngay cả những người tiên tiến hơn trong thời gian ….

L: Họ nghĩ rằng họ đang có một giấc mơ rất sống động. Thật là buồn cười … giấc mơ trong giấc mơ.

D: Họ thức dậy và vẽ?

L: Đúng vậy, họ quay lại với những bức vẽ hoặc bản nhạc trong tâm trí, hoặc một bức tranh trong đầu họ.

D: Aha! Vì vậy, họ có thể tái tạo các bản vẽ và họ có thể phát minh ra bất cứ điều gì đó?

L: Vâng. Khá thông minh!

D: Có vẻ như là một nơi rất tốt. (Chúng tôi đã cười.) Nhưng bạn là một trong những người đến đó và dạy học? (Tạm dừng) Hay bạn làm gì ở đó?

L: Tôi quan sát. Tôi nghe. Tôi đi bộ giữa họ, và nếu có câu hỏi cần câu trả lời, tôi tiếp thu câu hỏi đó, sau đó họ nhận được những gì họ cần biết. Nhưng chủ yếu tôi chỉ quan sát và cảm nhận cảm giác của nó, nếu nó cân bằng. Việc học sẽ khó thực hiện hơn khi bạn mất cân bằng. Vì vậy, mọi người ở đó, cho dù họ là một phần của chúng tôi hay một phần của nơi đó, họ vẫn phải cân bằng. Họ vẫn phải được trơn tru và bình tĩnh và rõ ràng.

D: Bạn có bao giờ là một trong những giáo viên không?

L: Tôi đã từng … chủ yếu là vì nó rất thú vị khi làm, nhưng chỉ cho một số việc nhất định.

D: Bạn đã có một chuyên ngành?

L: Các nghệ thuật chữa bệnh khác nhau liên quan đến sự kết nối giữa tâm trí và cơ thể. Chìm vào những tầng sâu hơn của ý thức và sau đó đan những tầng ý thức đó qua lại, bên trong và bên ngoài. Đôi khi có những khúc mắc, bó hẹp mà năng lượng thu thập thay vì di chuyển tự do và trơn tru. Và âm thanh là bất hòa thay vì hài hòa, và bạn phải biết cách làm dịu đi điều đó để cơ thể vật chất và cơ thể tinh thần có thể hoạt động cùng nhau. Tôi quan sát những người khác làm việc với nguồn năng lượng và nếu họ gặp khó khăn – đặc biệt là nếu họ đang ở giữa một việc gì đó – và họ gặp khó khăn trong việc làm trôi chảy nguồn năng lượng, thì tôi chỉ cho họ cách làm trôi chảy nó.

D: Bạn đã từng dạy nó và bây giờ bạn chỉ quan sát nó?

L: Đúng vậy. Tại một thời điểm nào đó, bạn có thể để học sinh của mình trở thành giáo viên. Và vì vậy họ cảm thấy tự tin hơn khi tôi để họ làm công việc của họ, nhưng họ biết tôi ở đó nếu họ cần tôi.

D: Bạn nói đôi khi họ gặp khó khăn bởi vì có những rối ren giữa năng lượng của tâm trí và cơ thể?

L: Đúng vậy, đôi khi tâm trí can thiệp vào cơ thể và chúng tạo ra những mớ năng lượng quá khó để tháo gỡ. Chúng rất rối và không thể cắt được. Chúng phải được làm mịn, giúp chúng được làm sáng tỏ.

D: Bạn bảo họ phải làm gì khi gặp những thứ như vậy?

L: Tôi không nói với họ. Tôi chỉ cho họ. Tôi di chuyển nó bằng tâm trí của mình.

D: Bạn có thể giải thích nó?

L: Tôi không biết. Tôi di chuyển nó bằng năng lượng của mình. Năng lượng của tôi tiếp cận với năng lượng của chúng, hòa quyện với nó, nhảy múa với nó, và làm sáng tỏ nó một cách ngọt ngào đến nơi nó tìm kiếm đồng loại và rồi năng lượng rút khỏi nó.

D: Sau đó, khi năng lượng của bạn rút khỏi nó, nó vẫn còn? Nó không bị rối nữa? Bạn không cần phải ở đó liên tục?

L: Không, không. Khi họ gặp khó khăn trong việc làm việc với bất kỳ ai, đó là cách để chữa lành.

D: Sau đó bạn làm mịn nó ra và bạn lùi lại? (Có) Nhưng nó vẫn còn?

L: Vâng, nó vẫn suôn sẻ khi tôi hoàn thành và thỉnh thoảng giáo viên cũng tham gia với tôi. Đôi khi không … đôi khi chỉ quan sát để xem tôi làm như thế nào và sau đó họ chạm vào nó khi nó hoàn thành để xem cảm giác như thế nào. — Đó là sự kết hợp của năng lượng và tâm trí và cơ thể nơi cả hai hòa quyện với nhau … rất phức tạp. Tâm trí có một loại năng lượng khác với cơ thể. Kết hợp cả hai với nhau để hòa hợp là điều quan trọng để trường tồn. Để giữ cho cơ thể tồn tại lâu như bạn muốn và giữ cho cơ thể khỏe mạnh. Và đôi khi những điều xảy ra với cơ thể. Đôi khi những điều xảy ra với tâm trí. Một cái gì đó gây tổn hại, chấn thương, truyền năng lượng bất hòa vào tâm trí. Và bởi vì tâm trí được kết nối với cơ thể, tâm trí và cơ thể trở nên vướng víu, bó lại thành những nút thắt này phải được làm phẳng.

D: Và tất nhiên, người đó không nhận ra điều này đã xảy ra.

L: Không, bạn phải biết cách nhìn thấy năng lượng này … một mức độ nhìn sâu.

D: Nó sẽ như thế nào nếu bạn nhìn thấy nó?

L: Những sợi năng lượng, màu sắc khác nhau, độ dày mỏng khác nhau, dày, mỏng, nhỏ, lớn nhưng đều lộn xộn với nhau thành từng quả cầu, như sợi rối.

Mặc dù vậy, mỗi thứ đều có một mục đích, và khi nó bị vướng víu, năng lượng của nó sẽ không đi đến nơi mà nó phải đi.

D: Vậy công việc của bạn ít nhiều là đảm bảo rằng họ đang làm đúng? (Đúng.) Và sau đó sử dụng năng lượng của tâm trí nếu nó không hoạt động như mong đợi.

L: Đúng vậy, đi vào và làm sáng tỏ và nhẹ nhàng và sau đó nhẹ nhàng rút ra mà không gây chấn thương cho cả tinh thần lẫn thể chất. Khéo léo, rất khó để thiết lập sự cân bằng đó.

D: Bạn nói rằng bạn đang quan sát nhưng bạn cũng áp dụng năng lượng?

L: Cả hai. Tôi truyền năng lượng cho những người đến nếu các giáo viên làm việc với họ không thể. Nếu họ gặp khó khăn. Tôi đi thẳng đến nguồn gốc của nó từ đâu.

D: Bạn có làm việc với họ khá lâu không?

L: Tôi ra vào. Đôi khi tôi ở đó, và có cảm giác như thời gian không hoạt động ở nơi đó giống như cách nó diễn ra bên ngoài. Vì vậy, nó có thể chỉ là một vài phút, và khi bạn bước ra khỏi nơi đó, nó có thể là ngày, tuần, và tháng.

D: Bạn nói rằng nó đã hết thời gian vì mọi người đang đến từ tất cả các khoảng thời gian khác nhau, như chúng ta nhận thức về họ.

L: Tôi cũng không biết thời gian. Thời gian là khác nhau đối với tôi. Thời gian tồn tại trong không gian cụ thể đó, nhưng không phải đối với tôi. Nơi tôi đến không có thời gian. Tôi biết mình đang ở đâu khi ra khỏi đó, nhưng khi quay lại thì không có thời gian.

D: Nhưng bạn có biết thời gian tồn tại ở những nơi khác không?

L: Thời gian ở các nơi khác nhau. Một số chậm, một số nhanh, một số nặng, một số nhẹ. Thời gian như một dòng sông. Đôi khi nó di chuyển nhanh. Đôi khi nó chậm và không nhất quán. —Có nhiều chỗ đã hết thời gian.

D: (Đó là một điều ngạc nhiên.) Có chỗ như thế à? (Có.) Trên Trái đất hay chỉ những nơi khác?

L: Mọi nơi. Mọi nơi trên khắp Vũ trụ. Có những nơi hết thời gian. Làm cách nào khác để chúng ta đến đó ngay lập tức?

D: À, tôi biết họ nói mọi người đi du lịch bằng suy nghĩ. (Đặc biệt là người ngoài trái đất.) Ý bạn là vậy phải không?

L: Vâng, tương tự. Suy nghĩ là năng lượng. Mọi thứ di chuyển với năng lượng là năng lượng. Đó là tất cả năng lượng. Đó là sự tinh chỉnh của năng lượng, mật độ của năng lượng, thời gian khác nhau, không gian khác nhau trong toàn Vũ trụ. Như cửa sổ vào thời gian và không gian, như ô cửa.

D: Bạn nói rằng có những nơi trên Trái đất đã hết thời gian?

L: Vâng. Mọi người rất hiếm khi … mọi người tình cờ gặp họ, nhưng vì họ đã hết thời nên họ thường được bảo vệ. Nó rất khó. Bạn có thể đi bộ qua một số nơi trong số này và không biết nó ở đó vì bạn không đến kịp.

D: Không dao động cùng tần số?

L: Đúng vậy, giống như một sự rung động, nếu bạn không rung động vào thời điểm đó. Có một ngọn núi trên một hòn đảo. Tôi không chắc về vị trí địa lý, nhưng bạn đi giữa những tảng đá, một phần không gian trong những tảng đá lớn lớn này. Bạn phải biết đúng nơi mà cúi được. Bạn đi bộ qua nó và vào cái mở này trong núi, và bạn đã hết thời gian.

D: Tôi tự hỏi liệu họ có cảm thấy gì hay nhìn thấy gì không.

L: Ồ, vâng, đôi khi họ nhìn thấy và cảm nhận được, tùy thuộc vào những gì họ đồng điệu với nhau. Có những nơi có thể đưa họ đến những nơi khác. Họ không ở đó trên núi. Họ đi đến những nơi khác, nhưng nếu rung động của họ, năng lượng của họ, không hợp nhau, họ không thể đi đến đâu. Họ thậm chí không nhìn thấy nó. Họ thậm chí không biết nó ở đó.

D: Họ có biết điều gì đó đang xảy ra không?

L: Họ biết điều gì đó đã xảy ra. Không phải lúc nào họ cũng hiểu nó. Một số người không nhớ thực sự muốn nói về nó. Thật là lạ đối với họ.

D: Nó gần giống như họ đã du hành vào một không gian khác.

L: Vâng. Vũ trụ có đầy đủ những nơi này.

D: Nhưng nếu Vũ trụ chứa đầy những "vũng nước" này — thì nó không thực sự là một vũng nước, mà là một cửa sổ. Có nguy hiểm gì khi họ đi vào và không thể tìm thấy đường về không?

L: Không bao giờ. Năng lượng của bạn luôn được điều chỉnh phù hợp với nơi bạn bắt đầu, vì vậy bạn luôn quay lại đúng thời điểm. Năng lượng luôn biết nó đến từ đâu.

D: Vì vậy, bạn không thể đến đó và bị lạc.

L: Không, bạn không thể đến đó và bị lạc. Nếu bạn hoảng sợ và sợ hãi — và đôi khi có người — tất cả những gì bạn phải làm là nói, "Đưa tôi về nhà". Và ngay khi bạn nói về nhà hoặc nghĩ về nhà, hoặc hình dung về nhà, bạn chính là nơi bạn bắt đầu. Và có lẽ thời gian đã trôi qua, có lẽ thời gian đã không. Nó phụ thuộc vào "hồ bơi" bạn đang ở.

D: Hồ bơi nào?

L: Chỗ nào.

D: Nhưng họ có thể đến một nơi nào đó trông hoàn toàn khác so với khi họ mới bắt đầu.

L: Có, và một số trong số họ có.

D: Điều đó có thể khiến ai đó sợ hãi.

L: Họ chắc chắn đã sẵn sàng cho nó hoặc họ sẽ không thể rung động trước nó. Chúng sẽ không phù hợp với năng lượng. Họ không thể đi đến nơi mà năng lượng không phù hợp. Và ngay cả khi điều đó gây ngạc nhiên, khó hiểu hoặc khó hiểu đối với họ, ở một mức độ nào đó họ vẫn hiểu. Và mọi khó chịu, hoảng sợ, bất cứ điều gì, đều giảm bớt gần như ngay lập tức.

Điều này nghe rất giống với cổng thông tin thời gian và chiều không gian đã được báo cáo trong các cuốn sách Vũ trụ phù hợp khác của tôi.

D: Vì vậy, ở một mức độ nào đó họ yêu cầu kinh nghiệm đó?

L: Vâng. Đôi khi họ nghĩ rằng họ đã có một giấc mơ kỳ lạ bởi vì nó dễ dàng hơn để nghĩ đó là một giấc mơ.

D: Sẽ không có bất kỳ sự ổn định nào nếu họ có thể làm điều này mọi lúc.

L: Đúng, nhưng không, không ai có thể làm điều này mọi lúc. Khi nào bạn cần làm, có lẽ khi bạn muốn làm, nếu mong muốn của bạn phù hợp với năng lượng

của bạn. Bạn có thể làm điều đó vì sự tò mò. Sự tò mò là điều khiến bạn tiến lên phía trước.

D: Tò mò là một cảm xúc rất tốt, mạnh mẽ.

L: Rất mạnh, nhưng tò mò là một cảm xúc rất nhẹ nhàng, nhẹ nhàng. Đó là ánh sáng. Khám phá. — Nếu người đó đã yêu cầu ở cấp độ khác và họ đã sẵn sàng cho điều đó, điều đó có thể xảy ra. Có một thỏa thuận giữa những người khác cũng như trong họ rằng đây sẽ là một điều tốt. Vì vậy, bạn thấy không thể lạm dụng hoặc sử dụng sai năng khiếu này, khả năng tự nhiên này, mà tất cả chúng ta đều có. Nếu họ cố gắng phá hoại nó, năng lượng sẽ tiêu hao trong họ và họ không thể lấy lại được cho đến khi tạo ra khoảng trống. Có tất cả các loại biện pháp bảo vệ được tích hợp trong này. Năng lượng tự bảo vệ.

D: Tôi nghe nói rằng bạn có thể đi đâu đó và bị lạc.

L: Không, tôi không nghĩ là có thể bị lạc. Ngay cả những người nghĩ như vậy, tôi nghĩ đó là sự hoảng loạn hơn bất cứ điều gì khác. Khi họ bình tĩnh lại và nghĩ xem họ đến từ đâu, họ đã quay lại. Ý nghĩ, hình ảnh trực quan, đưa họ trở lại.

D: Họ không ở lại quá lâu ở những nơi này, phải không?

L: Chà, bạn đã hết thời rồi, nên có thể là vài phút, có thể là vài tháng, và trong thời gian của họ thì có thể là vài phút. Rất giống, đôi khi bạn có thể mơ cả đời chỉ trong một đêm, nhưng khi thức dậy vào sáng hôm sau, nó chỉ là qua một đêm. Bạn đã hết thời gian di chuyển. Thời gian hoạt động khác bên ngoài đây.

D: Nhưng nơi bạn đến, bạn nói rằng nó được ngụy trang để trông giống như một con tàu. (Có.) Bạn nói rằng bạn đã bước vào một chiều không gian khác? (Đúng.) Bằng cách đi xuyên qua bức tường của con tàu hay cái gì?

L: Vâng, nó chỉ là ngụy trang. Khi bạn trải qua nó, bạn đang ở trong một không gian khác.

D: Điều này rất giống với những gì bạn đang nói. (Có) Có đúng là khi bạn quay trở lại không gian đó, đó sẽ là "nhà" của bạn không?

L: Vâng, tôi đoán nó sẽ giống như nơi tôi ở. Tôi đi du lịch rất nhiều. Nhà là bất cứ nơi nào tôi đang ở. Tôi không bao giờ "vắng nhà". Tôi du hành xuyên không gian, xuyên thời gian. Tùy thuộc vào năng lượng tôi lấy, đó là nơi tôi quay trở lại. Không gian khác đó là một ngôi nhà tạm thời, nhưng ngôi nhà thậm chí còn sâu hơn thế. Nhà là một không gian rộng lớn hơn …. Ồ, bạn miêu tả không gian và thời gian như thế nào? (Bực bội.) Đó là bên ngoài không gian / thời gian. Tôi di chuyển ra vào và khi tôi di chuyển trở lại qua lớp ngụy trang đó và vào không gian, đó là một nơi tuyệt vời để ở. Đó là một không gian thực. Nó thật đẹp. Nó cảm thấy tốt.

Đó là thời gian mà chúng ta có thể ở bên nhau trong một cơ thể có ý thức hơn một chút, ít vật chất hơn, nhẹ nhàng hơn, nhưng xa hơn. Cơ thể nhẹ không phải là dấu chấm hết cho điều đó. Còn nhiều hơn thế, nhưng ngoài ra nó còn bao gồm nhiều hơn những giới hạn của một cơ thể vật lý, cho dù đó là cơ thể vật chất nhẹ hay cơ thể vật chất thông thường. Điều đó có ý nghĩa?

D: Vâng, điều đó có ý nghĩa với tôi, nhưng sau đó tôi điều tra nhiều hơn về điều này so với người bình thường. (Cô ấy cười.) Nhưng những nơi này có phải là những thứ giống như "cổng thông tin" không?

L: Vâng. Cổng, ô cửa, cửa sổ … lỗ sâu không thích hợp.

D: Đó là một cái gì đó khác nhau. (Có) Bạn định nghĩa hố sâu như thế nào?

L: Tôi không. Tôi không đến đó. Hố giun là một mớ hỗn độn! Tôi không thích gây rối với họ. Chúng rất khó. Chúng rất nặng. Họ nghiệp dư.

D: Được rồi. (Cười) Nhưng cổng thông tin rất giống với những gì bạn đang nói.

L: Rất giống. Mọi người sẽ đi ngay qua nó và không biết nó ở đó, và họ đi ngay qua cửa ra vào hoặc cổng thông tin hoặc cửa sổ. Họ không biết nó ở đó bởi vì họ không liên kết với nó, hòa hợp với nó, nhận thức về nó. Nó sẽ giống như không có gì. Họ sẽ không biết nó ở đó.

D: Tôi cũng đã được nói rằng sự khác biệt giữa cổng thông tin và cửa sổ là bạn có thể nhìn qua cửa sổ, nhưng bạn không thể đi xuyên qua. (Vâng, vâng.) Nhìn thấy vào một không gian khác, một thời gian khác, nhưng không thực sự du hành ở đó?

L: Vâng. Nó phụ thuộc vào mục đích của bạn là gì, cho dù đó là cửa sổ hay cổng thông tin. Nó có thể là một cổng thông tin. Nếu mục đích của bạn là quan sát, đó là một cửa sổ; nếu mục đích của bạn là đi du lịch, đó là một cổng thông tin. Giống như có một ngưỡng cửa.

D: Và khi bạn ở bên trong, nó giống như đang ở một nơi thực tế. (Có) Nhưng tôi cũng đã được thông báo rằng bạn không thể mang bất kỳ đồ vật vật chất nào trở lại với bạn.

L: Không, đó là lý do tại sao bạn phải trở lại trong tâm trí hoặc như một giấc mơ. Đó là lý do tại sao hầu hết mọi người nghĩ rằng đó là một giấc mơ, một nguồn cảm hứng. Ngay cả khi họ thực hiện một đại diện vật lý, giống như họ đã làm một nhạc cụ mới hoặc một bức tranh mới ở đó. Họ không thể lấy nó từ đó. Nhưng họ tái tạo nó khi họ trở về nhà.

D: Vì vậy, những gì tôi đã được nói là chính xác. (Có) Nhưng đây có phải là điều bạn chủ yếu làm, đi du lịch để quan sát và dạy học không?

L: Vâng, và sau đó tôi có thời gian tham gia các nhóm khác, nơi tôi học hỏi những điều mới từ những nơi họ đã đến. Chúng tôi chia sẻ những gì chúng tôi học được khi chúng tôi đi du lịch.

D: Vì vậy, bạn không bao giờ biết tất cả?

L: (Nhấn mạnh.) Không! Tất cả chúng ta không ngừng học hỏi. Nó rất thú vị. Tất cả chúng tôi đang cùng nhau học hỏi và chia sẻ cùng nhau, và đôi khi ai đó muốn đến những nơi tôi đã đến vì họ muốn tận mắt chứng kiến. Và điều đó cũng tốt. Đó là lý do tại sao tôi nói, "Khi chúng tôi đi xuống, chúng tôi hòa nhập." Bất cứ nơi nào chúng tôi đi, chúng tôi hòa nhập. Tôi thậm chí không cần phải đi vào những thứ của người ngoài hành tinh. Một số công cụ của người ngoài hành tinh là vô lý!

D: Điều đó không sao cả vì tôi đã làm việc với nó và tôi nghĩ rằng tôi hiểu nhiều hơn những người bình thường.

L: Tôi cá là bạn có. Tôi chắc chắn bạn làm. Bạn hiểu những gì đằng sau sự tồn tại. Bạn hiểu chúng sinh. Và bạn có hiểu đôi khi những tấm gương phản chiếu lại những người nhìn thấy chúng không?

D: Tôi gọi nó là lớp phủ – một từ khác là gì?

L: Mặt nạ.

D: Một cái gì đó để khiến họ nghĩ rằng họ đã nhìn thấy một cái gì đó không thực sự ở đó.

L: Vâng, ký ức màn hình.

D: Đó là từ. Bộ nhớ màn hình là lớp phủ. Đó có phải là ý bạn không?

L: Vâng. Nó được thực hiện để bảo vệ. Nó cũng được thực hiện bởi vì đôi khi, tầm nhìn rộng … và đôi khi có những người … đó là quá rộng.

D: Họ không thể xử lý nó. (Không) Trí óc của họ không được trang bị để xử lý nó.

L: Các khái niệm, bối cảnh, cấu trúc, thậm chí cả hình ảnh, bạn phải xây dựng nó giống như bạn đang dệt một tấm thảm. Và bạn càng làm việc trên tấm thảm, nó càng chuyển từ hai chiều sang ba chiều sang bốn chiều. Giống như dệt một thực tế ảo mà bạn thấy trên video. Đó là điều tương tự và một số người chỉ có thể xử lý hai chiều. Một số có thể xử lý ba chiều và bốn chiều và hơn thế nữa.

D: Tôi đã được nói rằng người ngoài hành tinh, ET hoặc bất cứ thứ gì bạn muốn gọi là họ, rất nhẹ nhàng về điều này bởi vì họ biết những gì người đó có thể xử lý.

L: Vâng. Họ rất nhẹ nhàng.

D: Và đôi khi một người nghĩ rằng họ đã thấy một thứ và đó hoàn toàn không phải là những gì họ đã thấy.

L: Vâng, và không sao cả.

D: Nhưng đôi khi họ nhớ về nó với nỗi sợ hãi.

L: Vâng, và điều đó thật khó hiểu. Đó là một cái gì đó đã bị mất trong bản dịch. Giống như năng lượng giữa tâm trí và cơ thể bị rối và điều đó cần được làm sáng tỏ. Và đôi khi nó phải được làm sáng tỏ trong giấc ngủ để loại bỏ nỗi sợ hãi đó.

D: Tôi đã làm việc với điều này quá lâu nên tôi biết rằng không có gì tiêu cực ở đó. Tất cả là ở nhận thức của người đó về nó.

L: Vâng, và đó là lý do tại sao nó rối vì tâm trí không hiểu được những thứ khác không có ở đó và khiến nó sợ hãi. Và do đó, điều đó trở nên vướng vào ký ức thực và trải nghiệm thực, và do đó cái được tạo ra khiến cơ thể phản ứng. Nó

rất nhạy cảm. Nếu người ta chỉ biết rằng cơ thể nhạy cảm như thế nào đối với tâm trí. Vì vậy, bạn phải sửa nó, di chuyển nó.

Tôi hiểu khái niệm này trong công việc chữa lành bệnh tật của mình. Cơ thể rất nhạy cảm với những gì tâm trí tạo ra và điều này gây ra bệnh tật và bệnh tật. Cơ thể chỉ đang phản ứng. Suy nghĩ là vô cùng mạnh mẽ.

D: Tôi hiểu rằng người ngoài hành tinh hay ET chỉ là một dạng sống khác mà linh hồn đang trải qua.

L: Vâng, vâng, và họ có hình thức mà họ chọn. Và nếu chúng là vật chất, chúng có dạng chúng từ đâu đến. Vì vậy, rất nhiều người trên khắp vũ trụ, và trong các thời gian cũng như không gian khác nhau. Có rất nhiều loại khác nhau.

D: Nhưng bạn đã bao giờ sống trong một cơ thể vật chất chưa?

L: Nhiều lần.

D: Vì vậy, bạn không phải lúc nào cũng là người quan sát, vật thể nhẹ.

L: Tôi chuyển đến và chuyển ra. Bạn có biết rằng nhiều hơn một ý thức có thể chia sẻ một cơ thể?

D: Tôi không chắc.

L: Như có những thức có nhiều kiếp sống, nhiều kinh nghiệm, ở đây, ở đó, ở khắp mọi nơi. Nhận thức của bạn có thể di chuyển vào và ra khỏi những thứ đó để bạn đang trải nghiệm cuộc sống ở đây, cuộc sống ở đó, ở những nơi và không gian khác nhau của thời gian. Vì vậy, khi bạn trượt – nó giống như trượt

– bạn đang trượt vào thời điểm đó, thì bạn đang sống trong thời gian đó, cơ thể vật chất hay bất cứ hình thức nào. Nhưng nhận thức của bạn, ý thức của bạn, cũng có thể tuột ra, nhưng cuộc sống vẫn tiếp diễn. Ý thức của bạn ở đó và ở đây.

D: Mọi người nói về sở hữu ….

L: Không, không, không, không. Tôi không tin vào sự chiếm hữu. Tôi thành thật nghĩ rằng mọi người … bạn biết tôi nghĩ đó là gì không? Khi mọi người cảm thấy bị chiếm hữu, đó là nỗi sợ hãi của chính họ đã biểu hiện theo đúng nghĩa đen.

D: Tôi tin điều đó. Nỗi sợ hãi rất mạnh mẽ.

L: Bạn có thể sáng tạo theo đúng nghĩa đen. Nếu bạn có thể tạo ra bất cứ điều gì, thì bạn có thể tạo ra nỗi sợ hãi. Nó có hình thức giống như tình yêu hình thành.

D: Nhưng bạn đang nói về hai ý thức chia sẻ một cơ thể. Tôi đã gặp những trường hợp mà thứ gì đó sẽ vào … chỉ để quan sát.

Những trường hợp này được báo cáo trong các cuốn sách Vũ trụ chuyển đổi khác của tôi.

L: Quan sát. Đó là tất cả những gì họ có thể làm. Họ không phải là linh hồn trú ngụ ở đó.

D: Hai linh hồn không được phép ở trong một thể xác.

L: Không, không, họ đang quan sát – Đúng, tôi đã sống trong cơ thể vật lý. Cuộc sống vật chất, những nơi khác nhau, thời gian khác nhau. Hình dạng con người có nhiều hơn trong vũ trụ, đa vũ trụ, bất kể bạn gọi nó là gì. Hình dạng con người thường được tìm thấy nhiều hơn là không. Có thể một vài chỉnh sửa và chỉnh sửa khác nhau, nhưng đó là một khuôn mẫu.

D: Tôi nghe nói nó thực tế hơn: phần thân, phần đầu và phần phụ.

L: Đối xứng? Đối diện. Mọi thứ trên thế giới này đều có sự đối xứng: thực vật, động vật, không khí, nước, mọi thứ đều có sự đối xứng. Khi nó không đối xứng, không hòa hợp, nó bị hư hỏng. Nó phải được sửa chữa, đổi mới và bổ sung.

D: Đó là một phần công việc của bạn? (Đúng)

Tất cả điều này đều rất thú vị, nhưng đã đến lúc đưa buổi học trở lại với liệu pháp mà Lucy đến với tôi. "Bạn có biết rằng bạn đang nói chuyện với một con người thực vào lúc này không?"

L: Vâng vì tôi là một phần của con người này.

D: Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi đang quay trở lại tiền kiếp, và tôi đoán đó là tiền kiếp. (Cười)

L: Quá khứ, hiện tại, tương lai, không thời gian.

D: Tất nhiên, Lucy không biết bạn, phải không? (Cười.)

L: Một chút. Người quan sát, phần chú ý và nhận thấy rằng có sự dịu dàng, trọn vẹn ở ngay đó, ngay ở đó, nơi cô ấy có thể cảm nhận được. Cô ấy rất giỏi trong việc cảm nhận.

D: Cô ấy đã làm một công việc tuyệt vời khi làm những việc giống như bạn đang làm … giảng dạy.

L: Ở khía cạnh nào đó, vâng, chắc chắn là dạy. Cô ấy biết công cụ của mình khi cô ấy dạy. Đó là lý do tại sao tôi có thể ở đây bởi vì chúng tôi có dự tính, chúng tôi được kết nối, chúng tôi là một phần liên kết. Cô ấy đã giúp đỡ nhiều người trong công việc của mình, nhưng cô ấy không thực sự biết. Bạn không bao giờ biết. Nếu bạn ném một viên sỏi vào hồ bơi, bạn sẽ không biết những gợn sóng đó sẽ biến mất bao xa và điều đó không sao cả. Cô ấy không cần. Cô ấy đặc biệt không muốn. Chỉ khi nó gây hại thì đó mới là vấn đề. — Bạn không bao giờ biết được cho đến khi bạn lên cấp độ tiếp theo và nhìn lại.

Chúng tôi đã xem qua một số câu hỏi của cô ấy, cho đến khi chúng tôi đi đến câu hỏi "vĩnh cửu": Mục đích của tôi là gì? Họ nói rằng đã đến lúc cô ấy là người thử nghiệm, hãy ở phía bên kia của nó. Cô đã là một giáo viên quá lâu, đã đến lúc thư giãn và tận hưởng cuộc sống, để vui chơi.

L: Cô ấy không phải dạy nữa. Cô ấy chỉ có thể là người và một số người có thể học hỏi chỉ cần ở bên cô ấy. Cô ấy thực sự là một người biết lắng nghe. Bây giờ đến niềm vui. Giờ đây, niềm vui càng nhiều, càng bình yên, càng cân bằng cho cuộc sống của cô ấy, càng là "Trái đất mới" như bạn đã gọi. Trái đất mới đã ở đó. Nó chỉ phải trở nên vững chắc. Chỉ cần mang lại niềm vui và vui vẻ!

Thể chất: Cô bị trật khớp háng bẩm sinh đã gây ra rất nhiều khó khăn khi còn rất nhỏ và cô đã phải phẫu thuật để điều chỉnh lại. Nhưng sau đó vấn đề trở lại khi cô trưởng thành và cô phải thay khớp háng.

L: Đau khổ, kiếp trước khốn khổ nơi không mổ. Không có cách nào thoát khỏi nó. Cơn đau kéo dài vô tận. Nó không bao giờ biến mất, và ngày càng tồi tệ hơn và tồi tệ hơn. Và cuối cùng cô ấy đã "nghĩ" mình đến chết. Không giống như tự tử, nhưng cô ấy đã "nghĩ" mình đến chết. Cô ấy muốn chết. Đau quá. Điều mà cô ấy không nhận ra là vì cô ấy rất đau khi ra đi, nên cô ấy đã mang theo nỗi đau đó theo mình. Đó là lý do tại sao tốt hơn nhiều là bạn nên giải quyết nó trước khi đi. Bạn giải quyết nó. Bạn đảm bảo rằng bạn không đau đớn, cho dù đó là thể chất, tinh thần hay cảm xúc vì bạn mang theo nỗi đau đó. Đôi khi nó dễ lành ở một nơi khác, nhưng đôi khi nó lại dính như keo. Đôi khi về mặt tinh thần, nó có thể được chữa lành rất nhanh. Và đôi khi nó được nhúng vào, được làm sáng tỏ đến mức một phần của nó, các phần của nó tiếp tục di chuyển theo ý thức của bạn khi bạn di chuyển trong những thời điểm khác nhau trong cuộc sống.

D: Tôi gọi nó là "chất cặn bã" mà mọi người mang theo.

L: Chính xác. Phần dư mang theo bên mình, và do đó, dạng vật lý gần đúng với phần dư đó.

D: Đó là những gì tôi đối phó với. Nó gây ra bệnh tật trong cuộc đời này. (Đúng.)

Vấn đề ở hông đã được gây ra bởi một số cú ngã trong tiền kiếp khác, vì vậy nó không chỉ là một sự cố. Tôi hỏi điều gì đã khiến nó quay trở lại trong cuộc đời này, và tôi nhận được câu trả lời tương tự mà tôi đã nghe nhiều lần: sợ phải tiến về phía trước. Đặc biệt là vào "lãnh thổ chưa được kiểm soát." "Dải Mobia, như cô ấy đề cập đến, là sợi dệt của thể chất, tình cảm và tinh thần. Tiềm thức thực sự, chủ yếu, quan tâm đến thể chất. " Họ nói rằng nó đã được chữa lành.

L: Cô ấy đã được cho thấy một số lần trong giấc mơ, làm thế nào cô ấy có thể biến kim loại đó trở lại xương theo đúng nghĩa đen. (Thay thế hông.) Nhưng đó là quá nhiều cho cô ấy để làm ngay bây giờ.

D: Bạn đã nói với tôi trước đây rằng bạn không thể làm gì nhiều với kim loại; rất khó để lấy nó ra khỏi cơ thể.

L: Đó là, và những gì chúng tôi đã làm là niêm phong kim loại, để nó không tạo ra khó khăn cho cơ thể của cô ấy. Kim loại phát ra năng lượng có hại ở một mức độ nào đó. Nó là một sự giao thoa của năng lượng vật chất của cơ thể. Cô ấy được niêm phong, vì vậy nó sẽ không gây ra bất kỳ vấn đề. Mối quan tâm của cô ấy là cô ấy được cho biết rằng cô ấy có thể sẽ phải phẫu thuật một lần nữa vì nó chỉ kéo dài mười lăm đến hai mươi năm, và cô ấy đang tiến gần đến điều đó. Nó sẽ không phải là một vấn đề.

D: Các bác sĩ ghi đề nghị đó vào tâm trí cô ấy.

L: Vâng, và tiềm thức nhỏ của cô ấy đang vỗ về nó như một con mèo con bôi kem vậy. (Cười) Không sao đâu. Chúng tôi có thể trấn an cô ấy, nhưng bây giờ nó đã được niêm phong để không gây ra vấn đề. Cô ấy sẽ không phải lo sợ về cuộc phẫu thuật đó Thông điệp chia tay: Không sợ hãi, không đau đớn, không buồn phiền, không đau buồn, chỉ cần niềm vui!

***

Chương 33: MỘT KHÍA CẠNH CỦA HIỆN THÂN

HEATHER ĐÃ ĐẾN CUỘC SỐNG nơi cô ấy là một dạng sinh vật ngoài hành tinh, chắc chắn không phải con người, một người lùn với bàn tay và cánh tay ngắn dày. Anh ấy sẽ đến nơi anh ấy làm việc hoặc nơi anh ấy nhận được nhiệm vụ công việc của mình. Nơi đó có hàng trăm sinh vật trông kỳ lạ khác, tất cả đều xuất hiện khác nhau. "Sự xuất hiện của họ không quan trọng. Tôi thậm chí không thể nhìn thấy điều đó. Tôi xem chúng nhiều hơn là chức năng của công việc mà chúng tôi làm cùng nhau. " Nơi đó là một khán phòng lớn với nhiều tầng chỗ ngồi. Có một cái bục ở giữa và các tầng tạo thành một vòng tròn xung quanh nó. "Càng gần bục giảng, trách nhiệm càng tăng, và tốc độ rung cũng tăng lên. Không ai có vị trí cao hơn những người khác. Mọi người đều có sự tôn trọng bình đẳng, tiếng nói bình đẳng. Tất cả chúng ta cùng nhau tham khảo ý kiến. Tất cả chúng tôi đang đưa các ý tưởng của mình lại với nhau và quyết định những điều mà hội đồng hành động. Hội đồng là mười người ở giữa. Điều này không chỉ dành cho đất nước của tôi, nơi xuất xứ của tôi. Nó dành cho thiên hà. Đó là lý do tại sao có rất nhiều loại người khác nhau. Nhưng đây chỉ là một trang web, một tổ chức. Chúng tôi đại diện cho năng lượng cho khu vực của chúng tôi, một phần của thiên hà. Và những người khác đến đó và tham dự. Họ đại diện cho hội đồng và họ đi đến một nơi khác, nơi hội đồng lớn hơn. Và vì vậy họ đại diện cho những gì chúng tôi quyết định ở đây trước hội đồng lớn hơn. Những ý tưởng và thỏa thuận. "

D: Mười cái này trông có gì khác so với cái khác không?

H: Khi tôi nhìn vào chúng, tôi thấy chúng giống như một cột ánh sáng. Tôi không thể nhìn thấy một sinh vật nào trong đó. Tôi chỉ có thể nhìn thấy ánh sáng thuần khiết. Và cảm giác của tôi là chúng vượt ra ngoài hiện thân dưới mọi hình thức. Chúng vượt ra ngoài hình thức. — Cơ thể của tôi có thể chứa những

mức năng lượng khổng lồ, và tôi sử dụng nó để di chuyển từ nơi này sang nơi khác để thực hiện công việc của mình.

Nhưng trong thời gian nghỉ bình thường, tôi không cần phải giới hạn bản thân với cơ thể đó. Tôi chỉ ngồi trong thiền định. Và nó có thể ngồi mà không cần thở hoặc ăn uống. Khi tôi ở trong thời gian rảnh rỗi, cơ thể của tôi chỉ ngồi. Tôi có thể rời khỏi cơ thể rất dễ dàng mà không cần duy trì nó trong thời gian dài. Đó là trạng thái ưa thích của tôi. Trạng thái ưa thích của tôi là phi cơ thể. Nhưng khi tôi đi làm công việc này, giống như tôi tự vận vào thân mình vì nhận được cuộc gọi. Chúng tôi vẫn có tốc độ rung ở nơi chúng tôi thể hiện, nhưng nó nhẹ hơn nhiều. — Những người cấp hai thực sự nhấp nháy vào và ra. Chúng tôi ở trong cơ thể đó và giữ năng lượng. Tầng đầu tiên thậm chí không bận tâm đến điều đó. Họ hoàn toàn không tồn tại trong bất kỳ cơ thể nào, dưới bất kỳ hình thức nào — họ chỉ không có bất kỳ cơ thể nào.

D: Khi đó chúng chỉ hoàn toàn là năng lượng. (Có) Cơ thể của bạn sẽ tiếp tục sống trong khi nó chỉ ngồi ở đó?

H: Nó dường như không thở, và các cơ quan hầu như không hoạt động. Vì vậy, bạn không cần nước, bạn không cần. Nó không quan trọng quá đối với tôi. Nó gần giống như tôi đang dừng lại để chờ công việc của mình.

D: Vì vậy, cơ thể tự duy trì mà không cần có linh hồn hay tinh thần trong đó.

H: Vâng, nhưng tôi có thể quay lại bất cứ lúc nào và làm cho mọi thứ hoạt động trở lại.

D: Khi bạn đang ở trong tòa nhà khán phòng đó, tôi đã băn khoăn về mục đích của cuộc họp.

H: Đó là quyết định giữa các thiên hà và giữa các thiên hà. Một trong những người ở giữa luôn bắt đầu câu hỏi. Và mỗi người có đầu vào của họ. Và những người ở tầng trên đang quan sát. Họ không ở cấp độ để tham gia.

D: Loại công việc bạn được cử đi làm?

H: Tôi làm việc với các hành tinh. Các cuộc khảo sát. Nó đo lường sự sẵn sàng tinh thần và cảm xúc văn hóa của các hành tinh, và chính hành tinh đó. Tôi phải đến đó, và tôi phải cảm nhận được năng lượng của nơi đó vào thời điểm đó. Giống như một cuộc khảo sát, nhưng tôi đang hòa nhập với hành tinh và thu thập rất nhiều thông tin. Tôi làm việc với các hành tinh và con người, cá nhân. Bởi vì chúng tôi làm việc rất, rất nhanh, tôi thấy mỗi người nhanh như chớp.

D: Nơi đó gần Trái đất, hay nó có mối liên hệ nào với Trái đất?

H: Con tàu thực tế của tôi có thể đi đến bất cứ đâu, vì vậy chúng ta có thể ở gần Trái đất. Nơi có khán phòng cách xa khắp thiên hà, nhưng nó vẫn liên quan đến thiên hà mà hành tinh này đang ở. Khi tôi đến Trái đất, tôi phải thể hiện một khía cạnh của bản thân ở đây. Những nơi khác nhẹ hơn, và tôi có thể đi và lấy thông tin tôi cần chỉ trong cơ thể etheric của mình. Đi và trở lại. Nhưng với Trái đất, tôi ở lại lâu hơn.

D: Vì vậy, bạn đang làm điều này đồng thời bạn có một khía cạnh của bạn trong một cơ thể Trái đất?

H: Vâng, và phần còn lại của tôi là trong cơ thể người lùn.

D: Khía cạnh này có trên Trái đất, đó có phải là khía cạnh mà tôi đang nói đến được gọi tên là Heather không? (Có) Đó là khía cạnh bạn đã gửi đến Trái đất? (Có) Nó phải là một khía cạnh vì năng lượng quá mạnh?

H: Vâng. Và bởi vì tôi chỉ làm nhiều như những gì tôi cần làm. (Cười) Thật là buồn cười. Bởi vì cơ thể ngồi trong phi thuyền này đang điều tiết mọi bộ phận đi ra ngoài. Vì vậy, nó đa nhiệm nhiều cuộc khảo sát khác nhau cùng một lúc với các khía cạnh. Và mỗi hành tinh cần năng lượng khác nhau, mức độ hiện thân khác nhau, để có được thông tin chúng ta cần.

D: Bạn có thể làm được nhiều việc hơn với tất cả các khía cạnh khác nhau này, thay vì chỉ làm với tư cách cá nhân.

H: Đúng vậy. Vì vậy, ngay cả khi chúng ta đặt một khía cạnh và đi vào cơ thể nhỏ bé của mình — hoặc trong trường hợp của tôi, cơ thể nhỏ bé của tôi trên ghế. Đó chỉ là một khía cạnh báo cáo ở đó, trong khi vẫn còn cuộc khảo sát đang diễn ra, trên các hành tinh và sự vật khác nhau cùng một lúc.

D: Vậy khi nào khía cạnh của bạn xâm nhập vào cơ thể của Heather? Anh gửi khía cạnh này đến Trái Đất khi nào?

H: Nó đã được sắp xếp khi cô ấy chết.

D: Ý anh là sao?

H: Cô ấy chết ngay sau khi cô ấy được sinh ra vì cơ thể rất nhỏ, và một khía cạnh khác được sinh ra.

D: Vậy ý anh là cô ấy thực sự đã chết vào thời điểm đó, và linh hồn ban đầu rời đi?

H: Khía cạnh. Vẫn là tôi, vẫn là một trong số tôi. Và người còn lại trong tôi ở lại không muốn trải qua sự ra đời của một con người.

D: Bởi vì đôi khi đó là một trải nghiệm khó chịu.

H: Và đó cũng là một phần nhỏ được sinh ra, vì sự an toàn của người mẹ và em bé. Và rồi nó giống như phải mất năm trong số các sinh vật squishing. Điều đó không hoàn toàn đúng, nhưng hỗ trợ. Và họ không thể làm điều đó trong khi đứa bé đang ở trong bụng mẹ. Vì vậy, một khi cơ thể ở trong lồng ấp, họ có thể hỗ trợ tôi vào an toàn sau đó. Tôi càng nhiều khía cạnh, khía cạnh càng lớn, càng nhanh, mãnh liệt, sáng hơn để bước vào.

D: Vì vậy, điều này sẽ quá khó khăn đối với người mẹ.

H: Khi họ thử nó, những đứa trẻ đã chết, vì vậy chúng biết rằng chúng phải chờ đợi. Nó quá dữ dội. Đứa bé sẽ chết trong bụng mẹ khi họ thử nó trong quá khứ. Một cái gì đó phải được điều chỉnh để cuộc sống có thể tiếp tục trong cơ thể đó.

D: Nó phải là một phần nhỏ để đi vào cơ thể của Heather. Tại sao bạn muốn một khía cạnh đến Trái đất?

H: Ý nghĩ đến là, đó là một nhiệm vụ. Sẽ không có câu hỏi nào. Tôi vừa được trao nó, và tôi đang phục vụ. Và không có câu hỏi nào cả. Đó là vinh quang của tôi, đó là vinh dự và đặc ân của tôi để phục vụ Trung tâm.

D: Tôi cứ nghĩ đến việc đầu thai. Có phải tính cách này chúng ta biết như Heather đã có những kiếp khác trên Trái đất? Hay có cách nào để giải thích điều này, nếu như mình đang nói về khía cạnh khác này?

H: Người lùn này đã thể hiện vào những thời điểm quan trọng để phân công. Theo ý thức của tôi, tôi không tiếp cận cuộc sống của người khác. Tôi có thể, nhưng thật khó hiểu. Một khi tôi vượt lên trên điều đó, thì đó không phải là cuộc sống của Heather. Nó trở thành của tất cả mọi người, và sau đó nó không liên quan đến tôi. Tôi đã được chỉ định trong thời gian đó mà họ nói rằng Chúa Giê Su Ky Tô đã ở đây. Đó thực sự là ba khía cạnh, và chúng được truyền bá trong các cơ quan khác. Ngoài ra, chúng ta đến khi có những thay đổi tâm linh lớn. Và có những cái mà chúng ta không có trong lịch sử ở đây mà tôi đến.

Có một sự thay đổi lớn trong một pharaon. Đó sẽ là một, và thời gian của Đức Phật. Nó liên quan đến những người trong vòng tròn. Tôi giữ một cái gì đó, và tất cả chúng ta đều làm. Nhiều người trong chúng ta trong những vòng tròn này có nhiệm vụ của chúng ta trong khoảng thời gian hiện thân cho họ trong những thời điểm quan trọng. Tất cả chúng ta làm việc cùng nhau và có vai trò của

mình để giữ năng lượng cho một sự thay đổi với bầu không khí tâm linh của một hành tinh.

D: Đây có phải là lý do tại sao bạn đã gửi khía cạnh này vào thời điểm này vì những điều sẽ xảy ra?

H: Có. Và chúng tôi cũng làm điều đó trên các hành tinh khác. Tất cả chúng ta cũng đi cùng nhau trên các hành tinh khác bởi vì chúng ta khuếch đại năng lượng tâm linh của một hành tinh vào những thời điểm quan trọng. Giống như vậy, tại thời điểm này, toàn bộ khán phòng này được thể hiện trên Trái đất để thay đổi năng lượng tâm linh trên Trái đất. Tất cả họ đều ở đây để làm việc cùng nhau để thay đổi năng lượng tâm linh của hành tinh này, và chiếc máy bay này. Không chỉ là hành tinh này.

D: Cô ấy muốn biết mục đích của mình. Cô ta phải làm gì?

H: Không có công việc hoặc mục đích nào khác, và chúng tôi chỉ biết công việc này.

D: Cô ấy nghĩ rằng cô ấy đang sử dụng năng lượng để thay đổi DNA của mọi người.

H: Vâng, đó là công việc. Đó là công việc thuộc linh. Con người và tất cả các loài phải thay đổi tại thời điểm này. Phải thay đổi, sẽ thay đổi hoặc rời đi. Sự hiện diện của cô được kêu gọi, thời gian. Ánh sáng của cô ấy sẽ thu hút nhiều người hơn như một ngọn hải đăng.—Xem xét vật liệu mà chúng ta phải làm việc cùng, chúng ta đã tạo ra một cơ thể mạnh mẽ bởi vì chúng ta có cơ thể rất mạnh mẽ. Chúng tôi đã chọn cơ thể này một cách cẩn thận để có xương dày đặc. Hầu hết DNA của cô ở phía nam không phải là vấn đề tiêu chuẩn DNA của con người, để cô có thể giữ năng lượng. Chúng tôi đã nhận được sự hỗ trợ từ một nhóm hiện thân nhiều hơn chúng tôi, để cấy ghép vật lý và thay đổi DNA của chúng tôi. Người cha là một màn khói cho người mẹ để việc thụ thai là hợp lý, nhưng chúng tôi không yêu cầu quá nhiều tài liệu của anh ấy. Một số sức

mạnh thể chất và kiểm soát DNA xương của anh ấy, là những gì anh ấy đã đóng góp. Đó là lý do tại sao chúng tôi chọn anh ta.

Thông điệp chia tay: Heather được yêu mến. Và chúng tôi tôn vinh cô ấy vì khó khăn tách biệt khi được hiện thân ở đây trên Trái đất này. Chúng tôi hoàn toàn đánh giá cao những khó khăn và chúng tôi đang chờ đợi sự trở lại của cô ấy.

***

Chương 34: THAY ĐỔI DNA

NED LÀ MỘT CHÀNG TRAI TRẺ GẶP RẮC RỐI. Nhiều người lang thang hơn, anh ta đã đi từ nơi này sang nơi khác, vẫn cố gắng "tìm" chính mình, nhưng không cảm thấy như ở nhà ở bất cứ đâu. Anh ấy đã bắt kịp tôi ở Hawaii, nơi chúng tôi có buổi này. Khi anh ta lần đầu tiên bước ra khỏi đám mây, anh ta nhìn thấy nước, nhưng nó không xuất hiện như nước bình thường. Nó có màu hồng và lấp lánh. Sau đó, anh ta nói rằng anh ta đang ở dưới nước, nhưng nó không cảm thấy như nước.

N: Tôi đang ở dưới nước. Mặc dù vậy, tôi không biết mặt nước ở đâu. Nó có màu hồng và lấp lánh và nó cũng cảm thấy thực sự tốt trên làn da của tôi. Cảm giác như nó được trộn lẫn với không khí, hoặc một cái gì đó. Tôi không biết phải nói thế nào. Có lẽ nếu tôi ở bên ngoài nó, nó sẽ cảm thấy ướt. Nhưng tôi không nghĩ rằng có thể ở bên ngoài nó nơi tôi đang ở ngay bây giờ.

D: Tại sao bạn không nghĩ rằng có thể ở bên ngoài nó?

N: Bởi vì nó bao quanh toàn bộ hành tinh.

D: Vậy anh không nghĩ đó thực sự là nước sao? N: Anh ta không có từ để mô tả nó. Nước là một phép ẩn dụ đủ gần. Tôi ở trong đó, nhưng nó cũng là một phần của tôi. Tôi đang ở trong một trải nghiệm không thể chia cắt bên trong nó, và có một cái gì đó về những gì trong tôi kết nối tôi với nó. Nhưng có một sự phân biệt giữa chúng. Thật sự cảm thấy tốt khi ở đây. Tôi nhớ nó rất nhiều.

Tôi hỏi anh ấy cảm nhận bản thân như thế nào.

N: Tôi có làn da. Tôi có một màng bao quanh tôi giống như một màu xanh xám.

D: Sau đó, bạn cảm thấy như bạn không còn là một phần của chất mà bạn gọi là "nước"?

N: Không, tôi nghĩ rằng đó là trách nhiệm giữ cho mọi thứ theo cách nó nên được để chúng ta có thể tồn tại ở đó như chúng ta làm. Và trách nhiệm của tôi không cao bằng, nhưng sự tiến hóa của tôi cũng không cao.

D: Vì vậy, bạn có thể là một phần của chất màu hồng, lấp lánh này?

N: Có. Họ yêu tôi ở đó. Tôi không đủ phát triển để giúp trở thành một phần của những gì giữ nó lại với nhau để tôi có thể trải nghiệm bên trong nhiều hơn – người nhận trải nghiệm.

D: Vì vậy, bạn không thể ở lại trong phần đó mọi lúc?

N: Một phần của nó liên quan đến khía cạnh thể chất, nhưng nó không phải là những gì tôi mô tả là vật lý. Tôi phải xem cái này vì một lý do nào đó. Họ đưa tôi đến đây để chỉ cho tôi.

D: Ai đã đưa bạn đến đó?

N: (Cười hồi hộp) Tôi không biết chúng là gì. Chúng cũng hơi đáng sợ và hài hước.

D: Làm thế nào họ đưa bạn đến đó?

N: Họ đã chọn tôi ở đó, và tôi chỉ ở đó.—Tôi rất hào hứng khi đi đâu đó. Họ đang cố nói với tôi rằng tôi không muốn đi, và tôi đang nói rằng tôi muốn đi. Tôi đang yêu cầu đi, và họ đang cố nói với tôi rằng tôi không muốn, và tôi đang nói là tôi muốn.

D: Bạn muốn đi đâu?

N: Đến Trái Đất. Họ nói, tôi không biết nó sẽ như thế nào, và tôi sẽ sợ hãi. Sẽ có những kinh nghiệm về sự trì trệ và không tăng trưởng trong một thời gian dài. Nhưng điều thực sự quan trọng là tôi là người chọn đi. Đó là lý do tại sao họ đang cố gắng ngăn cản tôi – tôi không nghĩ rằng họ tin tôi rằng tôi thực sự muốn đi.

D: Tại sao bạn muốn đi?

N: Để giúp đỡ! Có những khó khăn ở đó ngay bây giờ. Nó rất phức tạp.

D: Làm thế nào để bạn biết những điều này?

N: Họ đang cho tôi kiến thức đó. Tôi tin họ.

D: Mặc dù họ trông kỳ lạ, bạn vẫn tin tưởng họ.

N: Vâng. (Cười hồi hộp) Tuy nhiên, chúng hơi đáng sợ. Tôi biết rằng nếu họ nghĩ tôi không ở đó, tôi sẽ ngừng tồn tại. Vì vậy, có một số yếu tố sợ hãi không hợp lý để tôi cảm thấy bởi vì đó chỉ là một phần của tôi không phát triển.

D: Vậy hành tinh này nơi bạn không phải là Trái Đất?

N: (Cười) Không. Nó lớn hơn rất nhiều. Tuy nhiên, nó có nhiều thứ tự về tầm quan trọng của sự phát triển chiều cao hơn những gì Ned hiểu như ở đây bây giờ. Kích thước là thuật ngữ chính xác nhất mà anh ta biết để mô tả nó.

D: Nhưng nếu bạn rất hạnh phúc ở đó, nó sẽ không giống như một cú sốc, hoặc đi ngược lại, để đến Trái đất?

N: (Cười) Thích nhảy trong nước lạnh. Nhưng vui lắm.

D: Họ đang cố gắng cho bạn biết nó sẽ như thế nào?

N: Vâng. Tôi không phải lúc nào cũng vui vẻ. Tôi nghĩ rằng tôi luôn có thể làm cho nó vui vẻ, mặc dù. Họ nghĩ thật buồn cười khi tôi nghĩ rằng.—Cơ thể vật lý của tôi sẽ không được trang bị khả năng thể chất mà tôi đã quen với việc tận hưởng và chấp nhận điều hiển nhiên ngay bây giờ.

D: Bất kỳ khả năng cụ thể nào mà bạn sẽ không có trên Trái đất?

N: Phi vật chất hóa, và bạn không thể di chuyển mọi thứ bằng tâm trí. Điều đó vẫn chưa tồn tại ở đó. Nếu đủ người trong chúng ta đi, chúng ta có thể dạy điều đó, nhưng nó không có ở đó ngay bây giờ.

D: Có quan trọng không khi giảng dạy một cái gì đó như vậy?

N: Khi nó được yêu cầu để được dạy. Hắn muốn biết lại lần nữa.

D: Vậy thì anh sẽ bỏ cuộc rất nhiều. Bạn có lựa chọn cho dù bạn có muốn đi hay không?

N: Vâng. Tôi không biết tại sao tôi biết rằng có cơ hội để đi, nhưng tôi cảm thấy như tôi sẽ không ở trước mặt họ nếu tôi không biết về cơ hội và hỏi nó. Tuy nhiên, tôi không nghĩ rằng nhiều người trong chúng ta biết rằng đây thậm chí là khả năng thoái lui trở lại giai đoạn của mẫu DNA thấp hơn.

D: Bởi vì thông thường bạn nghĩ về sự tiến bộ, không đi ngược lại. .

N: Đúng vậy, có rất nhiều khó khăn và thách thức với mức độ tiến hóa tâm linh cao hơn trong một cơ thể vật chất có một lượng lớn trạng thái không hoạt động cùng với sự phát triển DNA. Tuy nhiên, chúng ta có thể xây dựng lại chúng.

D: Ý bạn là gì, bạn có thể xây dựng lại? N: Họ dường như muốn tôi biết rằng cách duy nhất để chúng ta có thể chữa lành Trái đất thông qua con đường mà nó đang đi là bởi vì sự kết hợp của mẫu linh hồn của chúng ta bên trong mẫu ADN bị hỏng của cơ thể con người – giống như vậy là, không phải vì nó được định như vậy. Có rất nhiều can thiệp để làm cho nó như vậy. Nhưng tinh thần của chúng ta có thể tự chữa lành mẫu DNA và cung cấp cho tất cả mọi người nếu chúng ta nỗ lực chữa bệnh cho chính mình.

D: Bạn nói rằng khuôn mẫu đã bị hỏng, DNA đã bị xen vào. Ý anh là gì?

N: Những cái – tôi không biết tại sao chúng lại làm như vậy – chúng đang hành xử theo cách hoàn toàn trái ngược với cách vận hành của Vũ trụ, và chúng không hiểu điều đó.

D: Ý bạn là con người trên Trái đất?

N: Không, những người đang can thiệp với họ. Tuy nhiên, một số người là vậy, nhưng đó chỉ là thứ di truyền.

D: Quay lại lúc ban đầu, ý bạn là?

N: Vâng. Tuy nhiên, mọi người đã không chọn kết thúc đó — họ đã bị rối.

D: Vì vậy, tiêu bản đã bị hỏng. (Có) Và bạn nghĩ rằng đó là một trong những công việc của bạn để sửa chữa nó?

N: Để chữa lành cho tôi để tất cả chúng ta có thể chữa lành.

D: Nghe có vẻ như một công việc lớn.

N: Vâng. Có rất nhiều việc phải làm để khiến tất cả chúng ta nhìn ra bên ngoài bản thân về những thứ mà chúng ta cho là quan trọng.

D: Vậy bằng cách nhập vào một cơ thể vật lý – mặc dù bạn nói rằng nó đang thoái lui – tinh thần của bạn, linh hồn của bạn, sẽ có thể thay đổi hoặc sửa chữa DNA?

N: Đúng vậy. Họ nói rằng chúng tôi thực sự có thể hiển thị từ trên xuống để thay đổi về mặt vật lý mẫu có sẵn cho mọi người. Có rất nhiều người trong chúng ta ở đây.

D: Vì vậy, bằng cách làm điều đó cho một, nó ảnh hưởng đến nhiều? (Có) Điều đó sẽ xảy ra như thế nào?

N: Vì các trường hình thái đều liên kết với nhau.

D: Tôi nghĩ bạn sẽ phải đi vào từng cái và thay đổi từng cá nhân.

N: Đó là những gì tôi làm để tôi chữa lành mẫu trường của mình, và sự đóng góp của điều đó sẽ giúp mọi người khác chọn vào khả năng đó, nếu họ chọn. Nếu không, họ không thể chọn nó cho đến khi họ đến trạng thái này một cách tự nhiên. Vấn đề — có vẻ như Trái đất sẽ không đến đó nếu điều gì đó không được thực hiện. Nó trên một con đường đi theo hướng ngược lại bởi vì tất cả sự can thiệp.

D: Nó sẽ không chỉ phát triển ở đó một cách tự nhiên. – Bạn nói rằng có rất nhiều người sẽ đến với sứ mệnh này, nếu bạn muốn gọi nó là một sứ mệnh.

N: Đúng vậy. Nó dài. Họ không nghĩ rằng nó buồn cười; Tôi làm. Tuy nhiên, họ không cười. Họ không biết tại sao tôi nghĩ thật buồn cười khi một nhóm lớn sinh vật quyết định đi ngược lại quy luật của Một.

D: Họ đã đi sai đường.

N: Vâng. Trên Trái đất, đó là những gì họ đang làm.

D: Bạn nghĩ điều gì sẽ xảy ra khi tất cả các bạn không đến giúp đỡ?

N: Ma trận thời gian sẽ sụp đổ ở đây, vì các nhóm linh hồn của họ sẽ không bị phân biệt trong một khoảng thời gian dài. Đó sẽ không phải là tình huống lý tưởng của họ để tạo ra.

D: Khi ma trận sụp đổ, bạn có nghĩa là toàn bộ hành tinh sẽ bị phá hủy?

N: Toàn bộ vũ trụ hài hòa mà Trái đất là một sân trường. Tất cả mọi thứ đã được kết nối. Đó là một trạng thái ý thức rất hạn chế cần phải trải qua để nhận thức được sự tách biệt — và thậm chí là khoảng cách.

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao điều quan trọng là tất cả các bạn phải đến. Nhưng tôi nghe nói có nhiều người khác đến với các chương trình nghị sự khác.

N: Ồ, vâng. Chúng cũng rất tuyệt. Bạn sẽ thích chúng. Một số người trong số họ đang ở đây. Tôi thực sự không biết có bao nhiêu, mặc dù vậy. Tất cả họ đều ở đây để giúp đỡ. Họ đã chọn nó. Tất cả chúng tôi đã làm. Tất cả chúng tôi đã chọn nó. Nhiều người ở đây dường như nghĩ rằng họ không chọn những lựa chọn mà họ đã chọn. Họ làm, mặc dù vậy. (Cười)

D: Chà, những sinh vật này, những thực thể này, họ có phải là những người có nhiệm vụ bảo mọi người phải làm gì không?

N: Họ đang nắm giữ mọi thứ cùng nhau. Họ đang làm hết sức mình và cho phép mọi người được phép tạo ra những gì họ chọn, ngay cả khi đó không phải là những gì tốt nhất cho những người khác.

D: Họ cho phép tất cả mọi người trên hành tinh đó?

N: Mọi nơi. Mọi nơi trong toàn bộ ma trận thời gian.

D: Vì vậy, họ có rất nhiều quyền lực? (Có) Giống như họ phụ trách toàn bộ.

N: Không chịu trách nhiệm – đó là những gì họ đã trở thành.

Tôi hỏi liệu anh ta, với tư cách là một linh hồn, đã từng ở Trái đất trước đây chưa. Anh ta trả lời rằng anh ta đã ở trên Trái đất, nhưng không phải lúc nào cũng là con người mà chúng ta đang nói chuyện. "Phải mất một thời gian dài để kiếm được điều đó."

D: Ý bạn là bạn đã tiến hóa?

N: Vâng. Tôi đã không đi qua Trái đất cho bài học đó. Nhưng khi tôi đến, có một nơi tương tự như nó. Tuy nhiên, nó không còn tồn tại nữa. Nó đã bị phá hủy.

Sau đó anh ấy có vẻ không thoải mái và không muốn nói về nó. Tôi đã nói với anh ấy rằng anh ấy không cần phải làm thế nếu điều đó làm anh ấy khó chịu.

N: Đó là lý do tại sao tôi muốn quay trở lại vì đó không phải là điều mà bất kỳ ai cũng muốn xảy ra. Bạn luôn muốn cảm thấy như ngôi nhà của bạn luôn ở đó dành cho bạn. Nhưng nếu bạn bỏ lỡ những gì bạn có, bạn có thể tạo lại nó.

D: Bạn có ở đó vào thời điểm nó xảy ra không?

N: Không. Nhưng tôi biết nhiều người đã ở đó khi điều đó xảy ra. Tôi vẫn ở đây, mặc dù vậy. Tôi đang ở trong một trải nghiệm khác biệt về ý thức bên ngoài nó, vì vậy tôi không phải là một phần của sự sụp đổ. Hoặc tôi rời đi ngay trước khi nó xảy ra. Tôi không có tên cho nó. Đó là một thời gian dài trước đây.

D: Nhưng nó ảnh hưởng đến hành tinh Trái đất?

N: Vâng! Nó đã ảnh hưởng đến mức chiều này. Có, nó đã làm. Có thể có những tàn tích vật chất vẫn còn ở đó.

Anh ấy nói rằng anh ấy đã tiến hóa thành hiện tượng này sau khi sụp đổ.

D: Bạn chỉ đang học những bài học về nhiều kiểu khác nhau.

N: Vâng. Tôi sẽ không mô tả chúng là vui vẻ, hầu hết các phần. —Chúng tôi đã phải ẩn náu trong một thời gian dài.

D: Tại sao bạn phải trốn?

N: Tôi không thích chết. Nó không phải là niềm vui. Vì vậy, chúng tôi ẩn. Tốt hơn hết là hãy trải nghiệm những điều khiến bạn mỉm cười. — Và sau đó anh ta tiến hóa cho đến khi anh ta là một thực thể khác được tiến hóa cao. Phải mất rất nhiều cuộc sống để phát triển đến thời điểm đó. Sự sống trên Trái đất xảy ra sau thực thể đó.

D: Sau tất cả những điều đó, bạn sẽ nghĩ rằng anh ấy sẽ không muốn quay lại.

N: Tôi rất đau lòng khi nhìn thấy Trái đất giống như vậy, và nghĩ rằng, sau khi trải qua một trải nghiệm tương tự, tôi không thể cố gắng làm điều gì đó. Tôi vẫn tồn tại; Tôi cũng có thể tồn tại ở nơi nó hiệu quả.

D: Nhưng bạn đã hạnh phúc ở nơi nước khác. (Ồ, vâng!) Sau đó, nó là một bước lùi để quay trở lại Trái đất.

N: Không, có vẻ như nó ở một cấp độ. Tuy nhiên, đó là một bước tiến lớn. Bởi vì mẫu DNA của con người khá tuyệt vời đối với những gì có thể xảy ra trong chiều không gian thứ ba, với tiềm năng của nó. Nó gần như không hoạt động ngay bây giờ.

D: Bạn đã từng giao dịch với những người khác quay lại làm điều tương tự chưa? Bạn nói có rất nhiều.

N: Vâng, anh ấy cũng biết một số trong số họ. (Cười) Chúng tôi đã tìm thấy nhau, rất nhiều người trong chúng tôi. Thật điên rồ. Không, không phải! Tại sao mọi người kết bạn là do nhiều thỏa thuận họ phải đến với nhau vì một lý do. Bạn không nhớ mặc dù. Điều đó làm cho nó đôi khi khó khăn.

Tôi nghĩ đã đến lúc phải đến phần trị liệu của buổi trị liệu, vì vậy tôi hỏi anh ấy liệu anh ấy có biết mình đang nói qua một cơ thể vật lý hay không.

N: Vâng! Tuy nhiên, chủ yếu là khi tôi đi ngủ. Nếu không, có vẻ như tôi là vậy – chỉ vậy thôi. Cơ thể. Tuy nhiên, đó là những gì họ cố gắng nói với chúng tôi — những người biết nhiều hơn.

D: Ý bạn là gì?

N: Có vẻ như phần lớn các vấn đề với Trái đất là những sinh vật hiểu cơ chế biểu hiện đã có thông tin của họ bị biến dạng đến mức họ không biết rằng những cơ chế này là dành cho tất cả mọi người và mọi người có thể tạo ra bất cứ thứ gì họ muốn. Và bạn không cần phải bắt tất cả mọi người chiến đấu với nhau, và loại bỏ chính họ, để bạn có thể có những thứ hạn chế của họ bởi vì đó không phải là lý do tại sao chúng tôi ở đây.

Phần này mà tôi đang giao tiếp dường như có rất nhiều kiến thức, nhưng tôi không biết liệu nó có thể cung cấp câu trả lời cho các câu hỏi của Ned hay không. Tôi hỏi nó liệu tôi có nên gọi trong tiềm thức hay nó có thông tin mà chúng tôi có thể sử dụng.

N: Một số trong số đó. Anh ấy đang xây dựng lại một số trong số đó; Tuy nhiên, anh ấy không có tất cả.

Sau đó anh ấy đồng ý rằng tôi nên yêu cầu tiềm thức xuất hiện. Anh ta bị hạn chế ở một mức độ nhất định trong khả năng trả lời các câu hỏi. Sau đó tôi cảm ơn anh ấy vì anh ấy đã cung cấp cho chúng tôi rất nhiều thông tin. Nó nói rằng nó đánh giá cao khi nói chuyện với tôi. Sau đó tôi đã gọi cho TT, và câu hỏi đầu tiên tôi luôn hỏi là tại sao nó lại chọn thời gian cụ thể đó để xem xét.

N: Anh ấy đã sẵn sàng để biết điều đó. Anh ấy biết mình không đến từ đây.

D: Anh ta không biết nó ở mức độ có ý thức, phải không?

N: Anh ấy nghĩ là anh ấy làm, nhưng anh ấy nghĩ rằng đôi khi mọi người đang cho anh ấy kể chuyện.

D: Bạn có muốn nói với anh ấy về điều đó.

N: Từ sẽ giúp anh ấy biết là (Phiên âm) Oro-feen. (Orophine?)

D: Orophine? Điều đó nghĩa là gì?

N: Đó là nơi anh ấy đến. Tôi chắc rằng anh ấy sẽ hiểu. Đó là tên của nhóm linh hồn thực thể của những sinh vật ở đó.

D: Orophin. Tôi chưa bao giờ nghe thấy cái tên đó trước đây.

N: Chúng khá cao.

D: Vì vậy, anh ấy không cần phải quay lại. Anh ta có thể chỉ ở đó và tiếp tục phát triển ngày càng cao hơn, phải không?

N: Vâng. Do một số nghĩa vụ hợp đồng cao hơn, anh ấy có xu hướng cho phép bản thân cảm thấy bị ràng buộc, thay vì lựa chọn và muốn tham gia vào quá trình mà anh ấy đang tham gia.

D: Nhưng nó khiến việc đi vào cơ thể và quên đi tất cả những điều này càng khó khăn hơn. Để biết rằng bạn có tất cả những quyền năng này, và đột nhiên bạn không có bất cứ thứ gì mà chỉ là một cơ thể vật chất. (Ừ) Nó khá là bực mình, phải không?

N: Vâng, đó là một từ đôi khi có thể được sử dụng. Tuy nhiên, Ned không thích từ đó chút nào. (Cười) Nó có tác động xấu đến thể chất. Anh ấy cần biết rằng anh ấy đã chọn tất cả. Anh ta cố gắng làm như không biết phải làm gì tiếp theo, và anh ta chưa biết đủ. Thật là mỉa mai. Chắc sau này anh ấy sẽ cười khi nghe điều đó.

D: Hiện giờ anh ấy có vẻ như đang đi lang thang, không thực sự biết mình muốn làm gì.

N: Ừ, anh ấy tự trừng phạt mình rất nhiều. Cách diễn đạt để anh ấy hiểu là, anh ấy đã thích nghi thần kinh của mình với những cơn đột biến cảm xúc có xu hướng xuất hiện khi anh ấy làm điều gì đó mà anh ấy không nên làm. Điều này hữu ích cho hầu hết các phần vì phụ thuộc vào quyền lực không có lợi cho sứ mệnh của anh ta. Nhưng anh ấy đôi khi làm những việc không có ý nghĩa gì. (Cười) Ngay cả khi những người yêu quý anh ấy bảo anh ấy làm điều gì đó, đôi khi anh ấy làm ngược lại, chỉ vì anh ấy nghĩ đó là điều anh ấy phải làm.

D: Nhưng bạn đã nói đây là cách hệ thống thần kinh của anh ấy được thiết lập.

N: Vâng, nhưng anh ấy đã chọn điều đó. Anh ta cần phải tạo khoảng cách với ảo tưởng về sự tách biệt khỏi quyền lực. Bạn có thể nói rằng anh ta gặp rắc rối với quyền hạn. Trước đây khó hơn. Anh ấy đang làm việc để cởi mở hơn bây giờ.

Tuy nhiên, anh ấy biết rằng anh ấy không làm được gần như những gì anh ấy có thể làm. — Bạn cần phải làm việc với sợi năm ngay bây giờ vì sợi bốn đã được xây dựng lại hoàn toàn. Sáu là quá xa để nhìn về phía trước ngay bây giờ.

D: Ý bạn là gì những con số đó?

N: Mẫu DNA của anh ấy biểu hiện về mặt thể chất. Anh ta có bốn cái được xây dựng lại; anh ấy nghĩ rằng anh ấy vẫn còn trong ba tuổi. Anh ấy hiểu sai những điều do không hiểu nhiều.

D: Vì vậy, DNA của anh ấy đã được xây dựng lại?

N: Vâng, nhiều người trong số các bạn như vậy. Tất cả chúng ta đều giúp nhau xây dựng lại điều đó. Vì vậy, sợi thứ tư là những gì chúng tôi đang làm việc ngay bây giờ.

D: Đó là những gì tôi đã nghe, rằng DNA phải thay đổi nếu chúng ta thực hiện thay đổi.

N: Vâng. Mọi người cũng đang thực sự làm một công việc tuyệt vời. Tất cả chúng ta đều vậy.

D: Có phải DNA của mọi người đều thay đổi?

N: Vâng. Nó tinh tế, và nó giống như một sự thay đổi mẫu hơn là một mẫu vật lý. Nhưng nó sẽ hiển hiện cho họ khi họ sẵn sàng. – Năm và sáu anh ta đã hoạt động từ khi sinh ra, nhưng họ không … tiềm năng là ở đó. Bởi vì sáu vẫn còn rất nhiều nút thắt, và khi âm thanh truyền qua nó, nó không phải tất cả cộng hưởng một cách hài hòa, nhưng nó vẫn ở đó. Anh ấy cố gắng. Nhưng anh ấy vẫn chưa hiểu điều bên ngoài cơ thể. Bây giờ nó chỉ là một trò chơi, và vui vẻ. Anh ta cần học cách sử dụng nó như một công cụ để giúp đỡ người khác. Hiện giờ anh ấy chỉ đang chơi. Nhưng anh ấy sử dụng nó để xác nhận thông tin, điều này rất hữu ích.

D: Mục tiêu cuối cùng của DNA này là gì, nếu bạn đi theo những con số này?

N: Bạn có thể nói rằng mọi người đều có thể có hiện thân ở cấp độ hình đại diện cho sự vô thức của họ trong mật độ vật lý.

D: Nó phải đi cao bao nhiêu?

N: Mười hai.

D: Điều đó có thể xảy ra với con người không?

N: Vâng! Đó là lý do tại sao nó là một trải nghiệm tuyệt vời bởi vì trước đây chưa có một mẫu DNA mười hai sợi nào được gieo mầm trong ma trận thời gian này. Nó rất quan trọng!

D: Có một số người dạy rằng bạn có thể thay đổi ngay lập tức thành mười hai.

N: Vâng, nguồn thông tin của họ rất rất rất thiếu sót. Họ đang chuyển nó từ những nơi không quan tâm nhất đến họ.

D: Vì vậy, nó đang dần dần xảy ra. Đó có phải là nơi chúng ta đang ở hiện tại, 4 và 5 không?

N: Ned đang làm việc trên năm; anh ấy sắp hoàn thành ở đây. Những chiếc chàm khác đang hoạt động trong khoảng từ bốn đến năm, và một số còn hơn sáu. Hiện có ba hình đại diện trên hành tinh. Và một trong số họ có bảy hoạt động hoàn toàn. Tên và danh tính của anh ta được giấu kín – không quan trọng để biết ai.

D: Tôi đã được nói nhiều lần rằng chúng ta không nên biết những người này là ai.

N: Chúng tôi không. Họ phải trốn.

D: Bởi vì nó có thể nguy hiểm cho họ. (Đúng) Nhưng làm thế nào điều này làm cho cơ thể cảm thấy như DNA đang thay đổi? Điều này có ảnh hưởng gì đến cơ thể? Chúng ta có thể biết khi nào nó xảy ra không?

N: Hệ thống cảm xúc của cơ thể là điểm phản hồi của bạn. Vì vậy, nếu bạn cảm thấy những điều khiến bạn cảm nhận được nhiều hơn những gì bạn thích cảm giác, giúp bạn cảm nhận được những cảm xúc mà bạn chọn, nếu bạn có thể tách mình khỏi cảm xúc, bạn có thể gọi đó là những điều tốt. Các thuật ngữ buồn bã không hữu ích trong hầu hết các trường hợp, nhưng nếu bạn cảm thấy cảm xúc tốt thường xuyên hơn không, điều đó có nghĩa là bạn đang đi thẳng vào con đường mà bạn phải đi. Điều tích cực là phản hồi khi bạn đang làm những việc mà bạn đã đồng ý làm. Tuy nhiên, đôi khi không nên nhầm lẫn những cảm xúc tiêu cực vì chúng cần thiết để cung cấp mức độ phân biệt để bạn có thể hiểu khi nào những cảm xúc tốt ở đó.

D: Sự thay đổi này của DNA có ảnh hưởng đến thể chất của cơ thể không?

N: Vâng, tôi cảm thấy rất vui khi điều đó xảy ra. Trải nghiệm ở đây được mô tả là trải nghiệm đỉnh cao thường là điểm kích hoạt. Và việc đối mặt với những rạn nứt tình cảm sau đó đôi khi rất thú vị đối với anh ấy bởi vì anh ấy không phải lúc nào cũng coi đó là một trải nghiệm tốt.

D: Tôi nghe nói rằng nhiều người lần đầu tiên bước vào nghề gặp khó khăn trong việc xử lý cảm xúc.

N: Vâng, rất thường xuyên.

D: Họ thực sự sợ hãi khi cảm thấy nó.

N: Vâng. Nhưng anh ấy chỉ quen với kiểu chạy trốn và lẩn trốn khi áp lực bên ngoài bộc lộ; điều này là cần thiết vì trước đây nếu anh ta không chạy trốn và

ẩn nấp, anh ta sẽ bị giết một lần nữa. Và điều đó gây trở ngại về mức độ tiến bộ có thể xảy ra trong một lần hóa thân duy nhất.

Tôi hỏi mục đích của Ned là gì, anh ta phải làm gì trong thời gian ở Trái đất này.

N: Anh ấy đã được tặng nhiều món quà và anh ấy cần chia sẻ điều đó mà không cần đặt trước. Anh ta muốn được đánh giá theo một cách tích cực, và anh ta không hiểu đầy đủ về điều đó thậm chí không phải là vấn đề bởi vì mọi người sẽ đánh giá, bất kể điều gì. Đặc biệt nếu chúng ở mức độ phát triển nhận thức thấp hơn. Anh ấy được tặng nhiều món quà, và anh ấy chỉ cần sử dụng chúng.

D: Nhưng bạn muốn anh ấy đi con đường nào?

N: Chữa bệnh. Anh ấy biết. Anh ấy có thể đứng giữa hai thế giới theo một nghĩa nào đó, điều này rất hữu ích bởi vì anh ấy có thể mang đến cho những người không tìm kiếm điều gì đó sẽ giúp ích cho họ. Bởi vì anh ấy có thể chuyển nó thành phương tiện của công nghệ hiện có. Điều này, vì một số lý do kỳ lạ bởi vì nó bên ngoài và phức tạp, mang lại sự đáng tin cậy hơn trong khi nó thực sự ít hữu ích hơn cho mọi người trong một bức tranh toàn cảnh. Anh ấy có thông tin về những thứ cần tạo ra. Và tất cả những người mà anh ấy cần giúp tạo ra đều đã ở đó trong cuộc sống của anh ấy. Anh ấy vẫn đang tìm kiếm những người khác để giúp anh ấy làm điều này. Và anh ấy biết – và có ba người biết anh ấy cũng biết điều này – rằng tất cả những gì họ cần làm là làm.

D: Vì vậy, mọi người đã ở đúng vị trí.

N: Vâng, đã đến lúc đặt sách xuống, và tiếp tục làm việc đó. Anh ta có thể chọn bất kỳ ai anh ta muốn, nhưng có ít nhất ba sáng tạo riêng biệt mà anh ta có thể

thể hiện với những người khác sẽ mang lại mức độ lợi ích phi thường cho mọi người.

D: Ba cấp độ đó là gì?

N: (Cười) Đó là một trò đùa vui.

D: Đùa gì vậy?

N: Keylontic neurolarcrustic (?) (Phiên âm: ner-o-larkrewstic) biosymbaligismistics (?) (Phiên âm: bio-sim-bulij-izm-ist-iks)

Sự kiêu ngạo về trí tuệ của anh ấy có vui vẻ với tôi không? http://www.bibliotecapleyades.net/voyagers/esp

Tôi nghĩ rằng từ mà anh ấy đang sử dụng nghe hơi giống như chelation. Sau đó anh ấy đánh vần nó: K-E-Y-L-O-N-T-I-C. Có một trang web cho từ điển Keylontic: www.bibliotecapleyades.net/voyagers/espvoyagersindex.htm

N: Đó là cơ chế biểu hiện của vật chất và sự thăng hoa của ý thức. Anh ấy đã được cung cấp thông tin này. Anh ấy đánh giá cao nó, và anh ấy cố gắng chia sẻ nó, và anh ấy chọn cảm thấy xa cách mọi người khi biết điều đó. Nhưng anh ấy đã được cung cấp thông tin này. Thông tin ở đó — anh ta cần tạo ra thiết bị. Đó là một sự lệch hướng của nó.

D: Vì vậy, nó sẽ là một thiết bị.

N: Vâng. Anh ta và thực thể được gọi là James (bạn của anh ta) phải làm điều đó cùng nhau. Tuy nhiên, họ dành quá nhiều thời gian chỉ để tận hưởng nó. Và thích biết những gì họ biết. Tuy nhiên, lý do duy nhất để biết điều đó là làm điều đó.

D: Họ chỉ đang giẫm nước.

N: (Cười) Đúng vậy. Nước giẫm đạp — tôi thích điều đó.

D: Chà, đó là một dự án. Hai cái còn lại là gì?

N: Anh ấy có thể làm tất cả. Tôi nghĩ sẽ phục vụ anh ấy nhiều hơn nếu chỉ có một chiếc được trình bày ngay bây giờ.

D: Để tập trung vào từng cái một?

N: Vâng. Anh ấy đã biết những người khác. Chúng đã được viết ra. Chúng biểu hiện về mặt vật chất dưới dạng kiến thức, vì vậy anh ấy biết các bước cần thực hiện. Cái đầu tiên anh ấy mô tả là giao diện phần mềm phản hồi sinh học. Trong phân tích thời gian thực – thời gian thực là một thuật ngữ kỳ lạ – và ánh sáng và âm thanh. Nước ion hóa cũng là một ý tưởng rất hay. – Bây giờ là đủ. Anh ấy chọn cảm giác tràn ngập trong sự phong phú, thứ mà anh ấy có thể tạo ra bằng kiến thức. Vì vậy, nó có xu hướng cản trở sự tiến bộ của anh ta trong di chuyển.

D: Ned đã đưa ra chủ đề chữa bệnh.

N: Thiết bị này sẽ hỗ trợ điều đó rất nhiều vì nó sẽ ít tốn thời gian và công sức hơn rất nhiều trong thời điểm hiện tại để chữa bệnh. Và nó chỉ là một thứ bổ sung để thêm vào hộp công cụ. Tuy nhiên, đó là một công cụ lớn.

D: Anh ấy đang chơi rất vui khi trở thành con người.

N: Vâng, đây là một cơ thể tuyệt vời để có. Có rất nhiều lợi ích đối với cơ thể con người.

***

Chương 35: MÀU SẮC CỦA DNA

LÚC ĐẦU, SUSAN NHÌN THẤY DOVES và một đài phun nước được bao quanh bởi sương mù. Cô nhận thức được khi cô di chuyển vào đó rằng sương mù giống như một từ trường hoặc năng lượng hơn. Sau đó, cô thấy rằng cơ thể của mình cũng không bình thường. Tôi biết tôi ở đó, nhưng không có cơ thể, nếu điều đó có ý nghĩa gì. Tôi không cảm thấy cơ thể. Tôi cảm thấy một hình thức của một số loại, nhưng tôi không cảm thấy cánh tay và chân và bàn chân. Nhưng tôi biết tôi đang ở đó dưới một hình thức."

D: Từ trường đó có cảm giác như thế nào?

S: Tôi nghĩ tôi đang lơ lửng trên đó, nhưng tôi cũng ở trong đó. Cảm giác như bộ não của tôi đang ở trạng thái nghỉ ngơi, và tôi chỉ có một sự hiểu biết mà không cần suy nghĩ về nó. Nó rất yên bình.

D: Bạn muốn di chuyển xa hơn hay bạn muốn ở trong từ trường đó?

S: Tôi cảm thấy như tôi đang đi lên. Tôi đang bị cuốn ra khỏi sương mù trên cánh đồng. D: Bạn thấy gì khi bạn được vẽ lên?

S: Chữ X. màu trắng Tôi đang đi qua tâm của chữ X và tôi đang đứng trên những đám mây trắng. Rất thú vị khi đứng trên mây.

D: Có ai khác xung quanh không hay chỉ có mình bạn?

S: Chỉ tôi. Bây giờ tôi có một đôi chân và một "thứ" áo choàng trắng … không thực sự là vật chất. Có thể là nhẹ, nhưng nó có hình thức giống như một chiếc áo choàng rời. Phía trên tôi là ánh sáng vàng. Nó không ấm và nó không lạnh. Nó chỉ là rất an ủi. Rất yên bình. — Ánh sáng đang phát ra thứ gì đó. Nó lướt qua trán và vai của tôi, và nó khiến tôi thực sự ấm áp. Đó là một cảm giác tốt. Và tôi cảm thấy tất cả những điều này thật thú vị. Giống như cơ thể vật lý của tôi đang nằm ở đây. Mọi cơn đau sẽ biến mất, và mọi căng thẳng đều được thư giãn. Tuy nhiên, tôi ở đây trong ánh sáng cùng một lúc.

D: Không sao đâu. Hãy tập trung vào phần đó và xem nó đang làm gì.

S: Ồ, ánh sáng đang di chuyển từ trước trán ra sau đầu, và có cảm giác như đang làm gì đó. Tôi không thể mô tả chính xác những gì nó đang làm. Có thể mở rộng đầu của tôi như không có xương ở đó. Nó mở ra tất cả như không có xương sọ thật. Bây giờ ánh sáng đang đi xuyên qua tôi đến tận chân tôi. Nó giống như một năng lượng. Nó đúng thông qua cốt lõi. Nó ở ngay giữa. Không tỏa ra hai bên, chỉ vào đúng lõi … xuyên qua chính giữa. — Bây giờ tôi thấy thứ gì đó giống như một đường hầm. Nó ở ngay trên tôi. Tôi đang ở trong một cái ống hoặc một cái hầm với những đám mây, với ánh nắng vàng thật đẹp chiếu xuống ống.

D: Khi ánh sáng đó, năng lượng đó đi qua cơ thể, nó đang làm gì?

S: Mở ra những rung động để tôi có thể đi vào đường hầm … cái ống. — Ánh sáng ngày càng lớn và nó lấp đầy toàn bộ cái ống. Không còn là mây nữa. Đó là ánh sáng vàng vàng. Nó có một đời sống ý thức. Nó không chỉ là màu sắc. Tôi chỉ đang đắm chìm vào giữa nó bây giờ. Đó là tất cả xung quanh. Cảm giác như có một thác nước chảy ra từ trung tâm, chảy từ đỉnh xuống hết mức. Tuy nhiên, nó không phải là nước, nhưng nó trông giống như nước chảy ra từ một loại đồ gốm hoặc một thứ gì đó làm từ vàng. Nó chỉ chảy quanh tôi và nó lung linh. Đó là màu hồng và màu xanh lam và màu hoa oải hương, màu xanh lá cây và lấp lánh. Giống như một cái chậu hoặc một cái bình không trong suốt có thứ gì đó chảy ra từ nó.

D: Mục đích của việc nó chảy qua bạn như vậy là gì?

S: Tôi đang nghe những từ như "đắm chìm-làm sạch-phước lành-chào đón." Dù đây là gì thì nó cũng rất quan trọng. Nó cảm thấy thực sự rất tốt. Họ đang nói "Truyền kiến thức", nhưng đó là một bước cần thiết ngay bây giờ. Đó là một bước từ thế giới vật chất đến thế giới thanh tao hoặc cảnh giới cao hơn. Họ đang cho tôi xem thứ gì đó trông giống như một đoạn DNA xoắn lại của một thứ gì đó … và họ đang phát tán nó ra rộng hơn. Họ đang làm cho các chuỗi DNA rộng hơn. Chúng rất hẹp. Hiện họ đang làm cho chúng rất rộng để nó có thể mang nhiều sợi lông nhỏ hơn với thông tin về những giọt sương nhỏ trên chúng. Chúng đang đi ngang, mà theo ngôn ngữ của bạn sẽ nằm ngang giống như đường chân trời.

D: Họ đang kéo dài nó ra theo cách đó? (Có) Bạn nói điều này giống như một sự truyền thụ kiến thức và thông tin?

S: Họ nói một sự truyền thụ kiến thức … một sự đổ vỡ của kiến thức.

D: Điều này có đại diện cho DNA không?

S: Họ nói với tôi đó là các dải màu … DNA … chúng tôi chưa bao giờ nghĩ đến việc tìm kiếm.

D: Đó là những gì họ có nghĩa là? Các dải màu … trong DNA?

S: Trong DNA … và chúng thực sự khá dày. Họ không ổn. Chúng giống như các lớp. Lớp của … Tôi muốn nói "những đám mây" với tôi, nhưng đó không phải là từ thích hợp. Nhưng đó là từ duy nhất tôi có thể nghĩ ra. Đó là các lớp của đám mây này, những thứ sương mù và có những màu sắc trong đó.

D: Lúc đầu, bạn nói rằng họ rất lanh lợi.

S: Vâng, nhưng chúng đã biến mất và bây giờ chúng là những dải màu. Không có ý nghĩa gì, nhưng chúng trông giống như mỗi ban nhạc cao một mét rưỡi. Chúng xếp lớp lên nhau. Và mỗi cái là một màu khác nhau. Họ nói rằng đó là một quá trình cần thiết, và đây là cách nó hoạt động. Cái này cao hơn … họ đang nói "cảnh giới" hoặc "ý thức." Đây là cách tất cả điều này hoạt động.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Có ý nghĩa gì? Làm thế nào ý thức cao hơn hoạt động?

S: Họ đang nói rằng đó là TẤT CẢ các hình thức. Đây là cách TẤT CẢ các biểu mẫu hoạt động. Ngay cả những chiếc lá cũng có DNA, và những chiếc lá thậm chí cũng có các quá trình hình thành. Ở đây chúng tôi không thể hiểu được điều đó, nhưng về phía họ, đó là tất cả các hình thức. Mọi thứ đều có hình thức, và mọi thứ đều có công thức. Và đây là cách nó là, và đây là những gì nên được tuân theo.

D: Bạn có nghĩa là gì bởi một "hình thức" … bạn có nghĩa là một hình dạng?

S: Không, không có khoảng trống … đó là một quá trình. Nó chỉ là quá trình như thế nào.

D: Tôi nghĩ về một chiếc lá có hình dạng nhất định và thân có hình dạng nhất định.

S: Nhưng bạn phải đạt được "hữu hạn", không phải hình dạng. Đây là những gì tạo nên biểu mẫu. Hình thức bạn thấy là chiếc lá, nhưng đây là hình thức đằng sau. Đây là những gì tạo nên biểu mẫu, và đây là luật, và đây là cách nó diễn ra.

D: Nhưng bạn nói nó cũng phải làm với công thức?

S: Vâng … đó là cách tất cả được thiết lập. Nó chỉ là quá trình … chỉ là nó như thế nào … quá trình.

D: Có phải tất cả đều quay trở lại di truyền, DNA? Đó có phải là phần cốt lõi … phần chính?

S: Không, tất cả quay trở lại TẤT CẢ, một, ánh sáng. Đây là sự tuôn ra của anh ấy. Nó vượt trội hơn theo cách này. Nó giống như dòng chảy … giống như cái nồi hoặc cái lọ với ánh sáng và sương mù. Đây là dòng chảy ra TẤT CẢ. Đây là cách nó vượt qua.

D: Nó tạo ra như thế nào? (Có) Nhưng bạn đã nói rằng bạn đang nói về DNA. Đó là một phần của quá trình sáng tạo … nếu tôi sử dụng những từ phù hợp.

S: Họ đang nói, "Nếu bạn muốn." (Cười lớn.)

D: (Cô ấy tiếp tục cười lớn.) Nếu họ có những từ hay hơn, tôi nghĩ họ có thể sử dụng chúng.

S: Không, họ nói để bạn tiếp tục … họ nói, "Vâng, nếu bạn muốn, hãy tiếp tục."

D: Chúng tôi cố gắng hiểu nó bằng những từ mà chúng tôi biết. Họ có thể có những từ tốt hơn để giúp chúng tôi hiểu.

S: Họ đang nghĩ rằng chúng tôi đang làm tốt việc này, nhưng tôi nghĩ chúng tôi hiểu điều đó.

D: Vì vậy, DNA rộng hơn và bao gồm các màu sắc.

S: Vâng, và điều đó rất thú vị là có màu sắc.

D: Đây là thứ mà các nhà khoa học không thể nhìn thấy?

S: Không phải trong quá trình tiến hóa hiện tại của họ, nhưng họ đang đến gần. Họ đang đến gần điều này, nhưng họ sợ phải thốt lên điều này … vì sợ bị chế giễu.

D: Họ đang khám phá ngày càng nhiều gen và kiểu gen của chúng. Và điều đó có liên quan nhiều hơn đến màu sắc? Đó có phải là ý bạn không?

S: Đó là màu sắc của cuộc sống. Đó là những gì họ đang nói. "Đó là màu sắc của cuộc sống." Tôi thích ý nghĩ: màu sắc của cuộc sống. Mọi thứ đều có mã và mã tương đương với một màu sắc cung cấp cho nó mã sống của nó, và đó chỉ đơn giản là quá trình chúng tuân theo hoặc được tuân theo. Họ đang cho tôi xem một hồng y và nó chỉ đang ngồi ở đó. Và nó nói, "Đó là mã tôi đã theo dõi."

D: Màu đỏ rất quan trọng đối với sinh vật đó?

S: Vâng … cuộc sống đó. Sinh vật đang nói rằng màu sắc là bài học, nhưng nó không chỉ là màu sắc. Đó là một năng lượng mà nó quay, và đó là bài học … và họ đang gửi nó. Có một cái gì đó cổ xưa quay theo cách đó.

D: Và đó là mã? Điều đó cũng phải làm với công thức? (Có) Mã màu. Đó có phải là tất cả một phần của công thức?

S: Màu sắc là một phần của công thức, nhưng là một phần của mã. Đó là một phần của bài học.

D: Vì vậy, màu sắc là rất quan trọng?

S: Nó quan trọng, nhưng nó chỉ là gì … sự tuôn ra từ TẤT CẢ. Đó là cách ý thức của nó có thể chuyển tiếp tất cả (Cô ấy có vẻ bối rối.) … có thể liên quan đến mọi thứ khác … những gì nó làm. (Có thể: Đó là cách ý thức của nó có thể chuyển tiếp đến mọi thứ khác những gì nó làm.)

D: Vì vậy, nó phải làm nhiều hơn với màu sắc hơn bất cứ thứ gì khác. Đây là cách thông tin được truyền đi? Nó tạo ra một cái gì đó?

S: Vâng, nhưng tất cả đều là một. Nó không phải là những mảnh riêng biệt. Tất cả đều được định hình thành một. Đó là một màu sắc. Đó là một bài học. Đó là một sự rung động và nó là một chuyển động, tất cả cùng một lúc.

D: Sau đó, mỗi người là cá nhân và đó là những gì tạo ra một hình thức khác nhau, một sinh vật khác nhau?

S: Nếu bạn muốn, có.

D: Tôi chỉ đang cố gắng hiểu với khả năng hạn chế của mình.

S: Vâng … nó rất choáng ngợp và đẹp đẽ. Tôi hiểu nó, nhưng tôi không hiểu nó. Tôi thấy nó hoạt động như thế nào, nhưng tôi không nghĩ rằng tôi sẽ hiểu được nó. Nhưng tôi đang thấy nó hoạt động như thế nào.

D: Bạn không nghĩ rằng bạn có thể giải thích nó?

S: Họ đang nói, "Chúng tôi đã giải thích nó. Đây là lời giải thích về nó ". Điều đó không giúp được gì nhiều. Tôi nghĩ nó vẫn trong như bùn. Tôi sẽ tiếp tục nhấn để giải thích thêm.

D: Nhưng bạn đã nói DNA … bạn đã thấy những màu sắc khác nhau hòa trộn vào nhau.

S: Và chúng rộng hơn nhiều so với những gì chúng ta thấy. Nó thực sự rộng.

D: Tôi đoán những gì bạn nhìn thấy thậm chí còn vượt quá vi mô. Màu sắc có đi theo bất kỳ thứ tự nhất định nào khi bạn nhìn thấy chúng với DNA không?

S: Tôi nhìn thấy màu đỏ đầu tiên. Màu đỏ dường như là cơ sở ở phía dưới, và đó là một màu đỏ đục. Và sau đó nó trở nên rõ ràng hơn nhiều và dải dày hơn … đi lên từ phía dưới. Và màu tiếp theo trông là màu đen, nhưng không phải vậy. Nó rất tím nó trông có vẻ đen. Sau đó, nó chuyển sang một màu tím tuyệt đẹp và nó vẫn giữ nguyên màu đó. Và nó chuyển sang cái tiếp theo … cách tốt nhất tôi có thể giải thích là nó có màu hơi vàng, đỏ cam. Nó không phải vàng. Nó không phải màu đỏ. Nó không phải màu cam. Tôi không biết màu này. Đó là sự hòa quyện với nhau. Và nó di chuyển. Cái này có chuyển động trong đó … rất nhiều chuyển động.

D: Mỗi màu có chuyển động?

S: Mỗi màu đều có sự chuyển động, nhưng chúng di chuyển trong và ngoài nhau. Ồ, tôi đã thấy một thứ như thế này một lần. — Họ có một hộp đựng bằng thủy tinh và nó có thể có dầu màu và nước. Và chúng nhấp nháy qua lại, nhưng chúng truyền cho nhau và đó là một dạng năng lượng. Đó là một khối xây dựng. Đó chắc chắn là một khối xây dựng để sống.

D: Vì vậy, những màu này không vẫn tách biệt trong các dải này?

S: Không phải trong ban nhạc này. Màu đỏ thì có và màu tím, nhưng màu vàng / cam / đỏ chuyển động liên tục. Nhưng điều này có một cái gì đó để làm với cuộc sống. Cuộc sống có một số ý nghĩa. Nó có ý thức. Đó là chuyển động. Đó là sự hiểu biết về nhận thức. Tất cả những điều đó thành một. Bạn không thể chọn một mảnh. Nó sẽ không hoạt động. Nó sẽ được làm phẳng, vì vậy cần tất cả những thứ đó để tạo ra hình thức này và đây là hình thức tạo. Nó chắc chắn là một hình thức sáng tạo.

D: Có các màu khác bên trên màu vàng / đỏ / cam không?

S: Có những màu khác. Chúng không rõ ràng lắm, nhưng chủ yếu nó chỉ là một màu trắng tinh khôi sau đó. Rất tinh khôi … oh, màu trắng thậm chí không phải là từ thích hợp bởi vì nó có sức sống đối với nó.

D: Nhưng đây là những gì trong DNA? Đây là những gì gây ra cuộc sống?

S: Đó là những gì họ cho tôi thấy, vâng. Nhưng nó rộng. Nó rộng đến mức đáng kinh ngạc! Tôi sẽ không bao giờ nghĩ rằng nó sẽ rộng như vậy. Đó là các màu sắc khác nhau và các dạng sống khác nhau. Một số tôi gần như có thể gọi tên, nhưng nếu tôi nói một màu sắc, nó sẽ biến mất, vì vậy ….

D: Sự kết hợp khác nhau của các màu sắc?

S: Nguồn của sự kết hợp … nguồn của sự sống, và nó luôn vận động.

D: Đây là những gì tạo ra các hình thức khác nhau, sự kết hợp của các màu sắc?

S: Vâng. Sự kết hợp của các màu sắc tạo ra hình thức và quy luật của nó.

D: Ví dụ, bạn đang nói về con chim và chiếc lá và con người, chúng sẽ là một sự kết hợp màu sắc khác nhau?

S: Gần như chắc chắn. Tuy nhiên, tất cả đều là một và giống nhau nhưng sự kết hợp khác nhau là điều khiến nó trở thành bài học được lựa chọn.

D: Và tất cả điều này đến từ TẤT CẢ? Nhưng nó không tiếp tục từ đó? Một khi một thứ được tạo ra, nó không tự tái tạo lại sao?

S: Nó được nhân rộng, vâng.

D: Vì vậy, nó không phải đến từ TẤT CẢ mỗi lần, khi nó tự tái tạo?

S: Không, mọi thứ đều xuất phát từ TẤT CẢ. Nếu nó có một dạng sống và một ý thức và một chuyển động, thì nó đến từ TẤT CẢ mọi lúc. Bạn thấy đấy, bạn có thể làm điều đó bây giờ với sự nhân rộng, nhưng bạn thấy nó … cuộc sống không có sự sống. Bạn có thể sao chép một cái gì đó, nhưng nó không có sự sống … chỉ có một bản sao.

D: Nó sẽ sống chứ? S: Nó sẽ sống như con cừu của bạn … Dolly?

D: Bản sao?

Dolly, con cừu, không phải là bản sao đầu tiên, nhưng cô ấy là người nổi tiếng nhất. Nó được sản xuất vào năm 1996 từ một tế bào lấy từ vú của một con cừu khác. Tuy nhiên, cô chỉ sống được sáu năm, qua đời vào năm 2003. Vẫn còn một cuộc tranh luận tiếp tục về việc liệu cô chết quá trẻ có phải vì cô là một người nhân bản hay không. Khi DNA của cô được kiểm tra vào năm 1999, người ta phát hiện ra nó thực sự già hơn cơ thể cô. Cô ấy đã sinh bốn con cừu non trong suốt cuộc đời của mình, nhưng tôi không thể tìm thấy bất kỳ nghiên cứu nào về việc chúng có chết trẻ hay không.

S: Vâng. Nó còn sống. Nó di chuyển, nhưng sự sống vẫn mất tích. Đó là cuộc sống, nhưng nó là cuộc sống không có vũ lực. Nó sống động nhưng nó giống như một con búp bê giấy. Bạn có một hình thức và có thể cắt bỏ hình thức và móc nó qua vai và bạn có một thứ trông giống như cuộc sống, nhưng nó không phải là cuộc sống. Tuy nó rất đẹp nhưng lại không ghi nguồn.

D: Nhưng giống như con cừu, chẳng hạn. Nó có thể tự tái tạo.

S: Không phải cừu nhân bản. Không phải tại thời điểm này. Ở cấp độ tế bào bên trong các ống trong phòng thí nghiệm. Không, không phải lúc này. Chúng tôi

thấy tế bào đang di chuyển; tuy nhiên, trong ô, nguồn không có ở đó. Đó là một ô trống.

D: Tôi nghĩ họ nói rằng Dolly, con cừu, có thể mang thai và sinh ra một con cừu non. Tôi nghĩ về điều đó như là tái tạo chính nó. Có phải vậy không?

S: Chúng tôi đang thảo luận về vấn đề này. Họ nói, không, và một số nói có thể, vì vậy họ bị chia rẽ về điều này. (Cười) Giống như tôi đang xem một nhóm người nói có, nhưng họ … (Cười) … ồ, thật buồn cười. Có vẻ như một nhóm các nhà triết học ở trên đó. — Họ đồng ý rằng họ là những đứa con ngắn ngủi.

D: Có, nhưng đó là vật lý. Chúng ta có thể thấy nó.

S: Có, nhưng nó vẫn không có nguồn. Nó không có nguồn cho nó, nó không có nguồn nào cả. Ồ, những gì họ đang cố gắng vượt qua là không có bài học về tinh thần. Không có tinh thần. Đó là một cái vỏ rỗng. … Rất thú vị.

D: Tôi luôn nghĩ rằng bất kể nó được tạo ra như thế nào, một tinh thần có thể được gán cho nó và đi vào nó.

S: Chà, điều đó có lý. Được rồi, họ chỉ nói rằng một số sẽ, một số thì không. Những người thích hợp? Ồ, giống như những người nông dân có đạo đức của bạn. Một số sẽ có điều đó? (Nói với người khác.) Được rồi, họ đang cho tôi thấy để tôi có thể hiểu điều này tốt hơn. Đó là sự khác biệt giữa một hoạt động thương mại và một hoạt động nhỏ về mặt tinh thần, đạo đức. Vì vậy, về bản chất, cả hai đều có thể tồn tại.

D: Vì vậy, họ có thể có con cái?

S: Và đó là một ý định xấu ở một phía. Họ đang nói về các vị thần sáng tạo ở phía bên kia. Đó sẽ là đạo đức tâm linh … đúng người? Sau đó, bên này bên kia, họ đánh đồng điều đó với các tập đoàn sản xuất hàng loạt.

D: Và đó là những cái không làm đúng, ý bạn là?

S: Họ chỉ cho tôi thấy những ô trống. Tế bào chỉ là một túi / vòng tròn màu trắng. Nhưng ở phía bên kia, có tế bào và có màu sắc và có chuyển động và có một chùm ánh sáng trắng trong các ô đó. Vì vậy, họ sẽ là người có đạo đức … họ sẽ làm đúng. Đó sẽ là con đẻ của nguồn.

D: Sau đó, trong trường hợp đó, cuộc sống sẽ được phép bước vào nếu họ làm điều đó một cách có đạo đức?

S: Có thể … có thể. Đó là một xác suất.

D: Đó là điều khó hiểu bởi vì họ cho chúng ta thấy những con vật này và chúng dường như đang sống và chúng đang sinh sản.

S: Đối với tất cả các ý định và mục đích, nó vẫn còn sống. Như các mức độ khác nhau của màu sắc. Có sự khác biệt về mức độ của màu sắc và tông màu. Một bên chắc chắn là Thượng đế sáng tạo có đạo đức. Bên kia, tôi ngần ngại khi nói điều này, nhưng họ đang có ý định hơn. Bên kia có ý định cho một số loại mục đích.

D: Ý định tốt là điều quan trọng nhất.

S: Ý định đến từ ánh sáng.

Điều này khiến tôi nhớ đến một khách hàng ở độ tuổi bốn mươi đã mô tả một trải nghiệm bất thường. Cô ấy đã cố gắng mang thai và đã thử mọi cách. Các bác sĩ quyết định thử thụ tinh trong ống nghiệm bằng cách cấy trứng vào tử cung của cô. Khi họ lấy trứng của cô ấy và kiểm tra chúng dưới kính hiển vi, chúng giống như những chiếc vỏ rỗng không có gì bên trong. Họ chưa bao giờ nhìn thấy bất cứ điều gì giống như nó. Cuối cùng, họ đã sử dụng trứng và

hormone của người hiến tặng, và cô ấy đã có thể sinh con gái. Đây là lần đầu tiên tôi nghe nói về những quả trứng giống như vỏ rỗng cho đến khi chúng tôi có buổi thảo luận với Susan về nhân bản. Hấp dẫn!!

D: Nhưng khi họ tái tạo những con vật này bằng cách nhân bản, họ nói rằng họ đang làm điều đó để có thức ăn cho con người.

S: Mặt khác của thức ăn là nó sẽ không tốt cho bạn. Nó sẽ cho họ thấy niềm tin nhưng nó sẽ không đáp ứng nhu cầu của họ. Nhưng đứng về phía Đức Chúa Trời Tạo Hóa, phe này đang cho phép loài vật này có được sự tiến hóa, tinh thần và bài học của nó. Nó rất quan trọng đối với tất cả mọi thứ. Cả hai đều có ý định, nhưng một bên có ý định cao hơn bên kia. Nó giống như phía bên kia chỉ là làm theo các bước. Họ không di chuyển lên thang. Họ chỉ đang làm theo các bước, giống như họ đang nhân bản chính họ. Tuy nhiên, không có bất kỳ phán xét nào về nó. "Họ" nói rằng đó chỉ là những ý định và có không gian cho cả hai.

D: Tôi cũng nghe nói rằng họ đã nhân bản con người.

S: Đúng.

D: Tôi nghĩ rằng họ đã làm điều đó trong một thời gian.

S: (Cười.) Ngàn vạn năm!

D: Điều đó có nghĩa là con người nhân bản là khác nhau?

S: Một chút. Chúng không phải là dạng ban đầu, nhưng chỉ có thể có một số dạng ban đầu.

D: Con người nhân bản đang sống, nó di chuyển. Nhưng liệu nó có sống được như những người khác không?

Cô ấy đã hiểu lầm. Tôi đang đề cập đến những người khác, nhưng cô ấy nghĩ tôi có nghĩa là Nguồn [hoặc bất cứ điều gì].

S: Bản gốc … người khởi tạo? Không không. Những người khởi xướng là trên tất cả chúng ta. Chúng là ánh sáng thuần khiết, tuy nhiên chúng đồng ý chia sẻ ánh sáng của mình.

D: Ánh sáng là thứ làm cho sinh vật sống … mang lại sự sống cho nó?

S: Đó là thứ giúp sinh vật có cơ hội tiến hóa và quay trở lại thời kỳ đầu cao hơn.

D: Tôi luôn nghĩ rằng cái vỏ không quan trọng. Nó chỉ là một phương tiện để sử dụng trên Trái đất.

S: (Gần như hờ hững.) Đúng vậy, chỉ là mặc quần áo thôi.

D: Và nếu linh hồn hoặc linh hồn quyết định nhập vào một trong những bản sao đó, nó sẽ đi vào đó chỉ để có sẵn một phương tiện.

S: Họ đang nghĩ. Chúng tôi có một nhóm các nhà triết học. (Cười)

D: Vì tinh thần và linh hồn đến từ Nguồn. Nó đến từ ánh sáng.

S: Chà, bạn thấy đấy, tất cả đều đến từ cùng một nơi.

D: Vậy điều đó sẽ không đến với con người nhân bản sao?

S: Họ đang nói về các mức độ khác nhau của các bài học nên … họ nói, vâng, về lý thuyết, tất cả đều hiệu quả. (Cười khúc khích) Tất cả đều giống nhau. Nó chỉ

phụ thuộc vào mức độ của các bài học. Đó là về độ trong các bài học … độ. Mức độ của các bài học. Mặt khác, bạn có những người có ý định làm theo một quy trình. Có lẽ họ không biết rằng họ có thể … Không, nó bị chia cắt. Một bên là tất cả ánh sáng và sự tiến hóa, và bên kia chỉ đang theo một quá trình. Nó giống như một quá trình trống. Họ chỉ tiếp tục tạo ra những điều giống nhau.

D: Chỉ cố gắng xem họ có thể làm gì?

S: Vâng. Những người sáng tạo giống như một dây chuyền lắp ráp của những người sáng tạo. Chúng không có cùng độ rung của phía bên kia. Bên thần sáng tạo có rất nhiều lực lượng. Từ đó là: ánh sáng, tình yêu, sự sáng tạo. Và phía bên kia chỉ đang trải qua quá trình trống rỗng … chỉ trống rỗng.

D: Chỉ vì tò mò?

S: Thậm chí không phải tò mò. Nó giống như họ chỉ đang làm điều đó.

D: Vì vậy, điều đó sẽ tạo ra sự khác biệt trong những gì họ tạo ra? (Có) Chúng tôi được cho biết rằng chúng tôi có thể tạo ra thực tế của riêng mình. Chúng ta có thể tạo ra mọi thứ.

S: Có một quá trình mà chúng tôi tạo ra. Chúng tôi tạo ra thông qua quá trình đó, vâng.

D: Nhưng điều đó khác với việc tạo ra cuộc sống. Đó là những gì bạn nghĩ?

S: Bạn vẫn có thể tạo ra sự sống, nhưng một người có nhiều sinh lực hơn người kia. Điều đó có nghĩa là cả hai đều còn sống? Vâng, cả hai đều còn sống. Đó là sự khác biệt trong một ngọn cỏ. Một phiến cỏ là một phiến cỏ, nhưng một mặt có mã khác đi kèm. Nó phát triển và thu hút ánh sáng mặt trời và nước, nuôi dưỡng và tình yêu. Bên kia là một ngọn cỏ, nhưng nó chỉ là một ngọn cỏ. Nó sẽ

trải qua quá trình mã hóa, nhưng nó sẽ không bao giờ thịnh vượng giống như thứ có ánh sáng mặt trời, nước và tình yêu. Nhưng phải, cả hai đều còn sống và đều là những ngọn cỏ. Và một người sẽ tiếp tục và tiến hóa thành một thứ khác, một ngọn cỏ tốt hơn, và một người sẽ chết như một ngọn cỏ.

D: Điều đó đi cùng với việc các nhà khoa học hiện đang biến đổi gen thực vật.

S: Đúng vậy. Bây giờ chúng ta đang ở nguồn gốc của điều này. Bạn có thể tạo ra một hạt ngô nhưng chúng không giống nhau. Chúng không giống nhau.

D: Quay trở lại … bạn đã nói màu sắc là yếu tố cấu thành chính của cuộc sống. Những màu này có rất cần thiết không? (Có) Tôi cũng nghe nói rằng âm thanh cũng liên quan nhiều đến nó. Bạn có thấy điều đó không?

S: Đó là sự rung động, vâng. Đó là chuyển động bắt đầu quá trình sinh lực thành chuyển động. Đó là mảnh bắt đầu chuyển động. Nó giống như một dòng sông không bao giờ ngừng. Nó bắt đầu với một vòng cung nhỏ và nó cứ xây dựng và xây dựng, và chẳng bao lâu sau chỉ có sóng và sóng và sóng rung động này di chuyển và không bao giờ dừng lại. Nó di chuyển tất cả các cách thông qua. Nó không bao giờ dừng lại!

D: Đó là vĩnh viễn theo cách đó.

S: Đó là một từ tốt.

Tôi nghĩ đã đến lúc bắt đầu hỏi những câu hỏi của Susan. Tôi đã xin phép để làm như vậy. "Chúng tôi đang ở dịch vụ của bạn." Tôi muốn biết tại sao thông tin này được đưa ra. Tại sao họ muốn Susan biết những điều này?

S: Chúng tôi đã chọn bài học này cho cô ấy để cho cô ấy thấy rằng cô ấy ở phía bên kia. Cô ấy đứng về phía Chúa tạo ra. Cô ấy tạo ra những điều tốt đẹp. Điều cô ấy cần hiểu là cô ấy sẽ luôn không ngừng phát triển. Cô ấy luôn được chấp nhận vào cấp cao hơn. Cô ấy đến từ cao hơn. Chỉ có cao hơn cho cô ấy.

D: Khi chúng ta bắt đầu một buổi học, chúng ta luôn nghĩ rằng chúng ta sẽ quay trở lại kiếp trước. Bạn không muốn đưa cô ấy đến bất cứ điều gì như vậy?

S: Điều đó không quan trọng. Cô ấy biết điều đó. Đó là những gì nó được. Điều này cần phải dành nhiều thời gian hơn trong tương lai. Cô ấy đã được ban cho những khả năng như vậy cho tương lai. Chúng tôi cần giúp cô ấy mở khóa phần nào mà cô ấy hiểu được tương lai vì cô ấy cần dành nhiều thời gian hơn để tạo ra tương lai.

Trước khi tôi có cơ hội đưa ra những lời phàn nàn về thể chất của cô ấy, TT đã bắt đầu xem xét bên trong cơ thể cô ấy, và quyết định những gì cần phải làm.

S: Nơi chúng tôi đang xem ngay bây giờ, bên trong, có một đoạn mã cần được xóa vì nó không phải là sự thật. Nó ở trong bụng cô ấy. Đó là trạm thứ hai. Họ gọi nó là một trung tâm quyền lực. Susan đã gặp vấn đề trong lĩnh vực đó: đại tràng co thắt và xuất huyết cục máu đông.

D: Nó ở dưới đám rối mặt trời.

S: Ồ, vâng. Đó là sức mạnh. – Chúng tôi đang di chuyển điều đó rất nhẹ nhàng. Cô ấy có rất nhiều chấn thương trong lĩnh vực này … chỉ là mô sẹo.

D: Bạn có thể chữa lành nó, phải không?

S: Nó thậm chí không phải là một sự chữa lành. Chúng tôi sẽ gỡ bỏ nó, nhưng nó cần phải nhẹ nhàng. Đó là một mã nhạy cảm mà chúng tôi cần xóa theo một cách rất cụ thể. Nó có thể mất một chút vì có một quá trình. Có những bước cần được làm theo để không gây hại cho cơ thể.

D: Có loại mã nào mà không cần thiết?

S: Ồ, nó được cấy vào đó là có lý do. Nó cần phải là một biện pháp an toàn cho điều này. Cô ấy quá tiến bộ … quá xa, quá xa, quá cao.

D: Nó được đặt ở đó khi nào?

S: Ngay sau khi cô ấy đến nơi này.

D: Khi cô ấy nhập vào cơ thể này?

S: Sau khi cô ấy ở đây. Quá tiên tiến. Đó là một thước đo khoảng cách dừng và nó được đặt ở đó để bảo vệ cô ấy. Thông tin sẽ không được xem xét một cách thuận lợi trong quá trình tiến hóa trước đây về vị trí của hành tinh của bạn. Nó sẽ không được chấp nhận. Nó sẽ không được thuận lợi. Nó sẽ làm hại cô ấy.

D: Vì vậy, nó là để giữ cho cô ấy không nói quá nhiều?

S: Vâng. Cô sinh ra trong những người không hiểu chuyện. Họ thuộc quyền của họ. Họ đang. Họ làm những gì họ đã làm. Họ đã làm bài của họ, nhưng họ không hiểu. – Cô ấy không cần điều đó nữa. Điều đó đã được hoàn thành. Quá khứ chỉ là quá khứ.

D: Cô ấy nghĩ rằng cô ấy đã phát hành nó, nhưng tôi không nghĩ rằng cô ấy đã làm như vậy.

S: Cô ấy hiểu rằng cô ấy đã không phát hành nó. Cô ấy không hiểu tại sao cô ấy chưa phát hành nó. Đứa trẻ này đã hoàn thành công việc. Chúng tôi đã giúp cô ấy. Cô ấy đã thực sự hoàn thành công việc, nhưng điều cô ấy không hiểu là nó không phải của cô ấy để giải phóng. Đó là của chúng tôi và bây giờ chúng tôi cảm thấy yên tâm rằng chúng tôi sẽ thực hiện điều này khi việc này được thực hiện. Cô ấy không cần phải giữ lấy điều này.

D: Vì vậy, bạn nói rằng có thể được gỡ bỏ?

S: Chúng tôi đang xóa nó khi chúng tôi nói. Nó rất tinh tế. Có nhiều lớp … nhiều, nhiều lớp. — Nó phải được thực hiện rất nhẹ nhàng theo một cách rất riêng biệt ở mức độ mô nhất định và ngoài mô. Mất rất nhiều công việc.

Trong khi họ làm công việc đó, tôi hỏi về các bộ phận khác trên cơ thể cô ấy. Trước đây họ đã nói với tôi rằng tôi có thể đặt câu hỏi khi họ đang làm việc. Cô ấy đã bị tai nạn xe hơi và cô ấy nghĩ rằng trí nhớ của mình đã bị ảnh hưởng bởi một vết thương ở đầu.

S: Chúng tôi nhìn thấy những vòng tròn trong não mà không có ở đó. Chúng tôi thấy mô không giống nhau. — Chúng tôi đang kêu gọi ai đó làm việc trên mô ngay bây giờ. Có một nhóm mới đến làm công việc này. Cô ấy là một phần của một nhóm rất mới … rất hiếm … rất ít trong số họ sẽ đưa ra chỉ dẫn cho tương lai. — Chúng tôi đã gọi cho ai đó. Bây giờ họ đang làm việc ở đó. — Chúng tôi đã gọi một nhóm vào, không phải để sửa chữa những mô này. Công việc của chúng tôi là mã thấp hơn. Đây là một nhóm đã được chỉ định cho cô ấy sẽ đến với các thông tin trong tương lai cho cô ấy. Vì vậy, chúng tôi có các nhóm riêng biệt. Chúng tôi có hai nhóm đang ở đây ngay bây giờ và một nhóm sẽ đến vào một thời điểm khác. Để giúp cho công việc trong tương lai, vâng. Tất cả đều rất

quan trọng. Đó là những gì cô ấy được giao phải làm. Cô ấy đã đồng ý. Có cô đã làm.

D: Tuy nhiên, cô ấy nói rằng cô ấy không bao giờ muốn ở đây.

S: Cô ấy muốn đến! Ngay từ đầu cô đã muốn đến, nhưng có những hoàn cảnh không được đáp ứng. Và nó đã làm cho nó rất rất rất rất khó đối với một người có sinh lực như vậy có thể hiểu biết nhiều hơn về Vạn vật. Điều đó rất khó cho một người đến từ không gian đó để gánh chịu. Cô ấy thường nói rằng cô ấy không thể hiểu được sự tàn ác và giết chóc, và cô ấy sẽ không bao giờ có thể hiểu được nó, nhưng cô ấy đã thích nghi khá tốt. Cô ấy ổn.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy đã có một trải nghiệm cận kề cái chết khi cô ấy 7 tuổi.

Susan suýt chết đuối, và cô nhớ mình đã rời khỏi cơ thể mình.

S: Vâng, chúng tôi cần gọi cô ấy về nhà vì những tình huống bất khả kháng này. Cô ấy nghĩ rằng cô ấy sẽ ở lại Trái đất, nhưng chúng tôi đã gọi cô ấy về nhà, và chúng tôi đã có thể sắp xếp mọi thứ đúng như hiện tại và đưa cô ấy trở lại. Cô không muốn quay lại. Cô không hiểu.

D: Nhưng cô ấy đã có một hợp đồng, phải không?

S: Tất cả chúng ta đều có hợp đồng! Tất cả chúng ta, bất kể chúng ta ở bên nào … chúng ta đều có hợp đồng.

D: Và cô ấy không thể thoát ra khỏi nó?

S: Không. Không có lối thoát.

D: Vậy đó là những gì đã xảy ra khi cô ấy bảy tuổi, chỉ để giúp cô ấy thẳng thắn?

S: Vâng, và còn nhiều hơn những gì cô ấy đã thấy. Cô ấy có thể đã quên hoặc đang phai nhạt, nhưng cô ấy phải được nhắc nhở rằng còn nhiều điều hơn thế nữa. Cô ấy phải biết rằng có một cuộc đấu tranh. Luôn luôn có một cuộc đấu tranh. Cô ấy không muốn tin vào ánh sáng và bóng tối hay bóng tối. Vâng, chúng đều là những bài học khác nhau ở các mức độ khác nhau. Tất cả đều là sự lựa chọn và chúng tôi muốn cho cô ấy thấy rằng điều này là rất thực và đây là sự tiến hóa. Và đây là cách mà quá trình tiến hóa đã diễn ra trong hàng tỷ năm, thậm chí không theo một khung thời gian nào. Chúng tôi đang nói về các điều khoản của bạn. Nhưng cô ấy cần biết luôn có sự lựa chọn, và bạn chơi tất cả các lựa chọn và mọi người chơi tất cả các lựa chọn.

Ở mọi cấp độ, bạn có thể chơi tất cả các lựa chọn. Không có phán xét; nó chỉ là những lựa chọn. Khi chúng tôi cho cô ấy thấy điều đó, chúng tôi đã cho cô ấy thấy khả năng của nơi hoang sơ này mà cô ấy muốn ở và cô ấy muốn mọi người đều ở trong đó. Chúng tôi đã cho cô ấy thấy rằng đây là một khả năng. — Chúng tôi cũng muốn cô ấy biết sự mở rộng thực sự mà cô ấy là. Cô ấy không phải là người nhỏ bé trên hạt cát nhỏ này. Cô ấy lớn hơn nhiều, và vâng, cô ấy đấu tranh với bản ngã. Nó gần giống như một lời nguyền dành cho người dân ở đây. Bạn có cái tôi là có lý do. Nếu bạn không có bản ngã, bạn không tiến lên phía trước. Đó là một phần của sinh lực. Đó là thứ giúp bạn tiếp tục.

Khi nói về mục đích của cô ấy, họ nói rằng cô ấy không muốn nghe nhiệm vụ này. Cô ấy phải nói trước những nhóm người lớn hơn mặc dù đây là điều cô ấy sợ. "Chúng tôi sẽ hỗ trợ. Cô ấy cần hiểu rằng nhóm thậm chí không có ở đó. Nó lớn hơn chỉ có người ngồi trên ghế. Nó không phải về những con số. Đó là về những linh hồn. "

Khi tôi hoàn thành các câu hỏi, tôi nói rằng Susan đã biết hầu hết các câu trả lời.

S: Mọi người luôn làm vậy. Họ chỉ không muốn tin những gì họ nghe được. Chúng tôi nói chuyện với bạn liên tục. Đối thoại đang diễn ra. Bạn nghe thấy nó trong đầu của bạn. Bạn nghe thấy nó trong tâm hồn mình, cái mà mọi người gọi là "vải linh hồn" của họ. Chúng tôi ở đây. Họ không bao giờ đơn độc. Họ không cần phải cảm thấy bị bỏ rơi. Vì vậy, nhiều người cảm thấy bị bỏ rơi. Chúng tôi sẽ không bao giờ bỏ rơi họ. Họ không bao giờ đơn độc. Đó là một nhiệm vụ. Chúng tôi là người đăng nhập. Chúng tôi có vòng tay tất cả xung quanh bạn. Bạn rất được bảo vệ. Đã từng ở đây. Chúng tôi đã luôn ở đây. Chúng tôi không đi đâu cả. Chúng tôi được giao cho bạn, và sẽ ở lại với bạn. Và chúng tôi ước đây là những gì con người có thể hiểu được, đại chúng. Chúng tôi được giao cho bạn. Chúng tôi sẽ không bao giờ rời bỏ hoặc bỏ rơi bạn. Chúng tôi ở đây vì bạn.

***

Chương 36: LÀM VIỆC VỚI CÁC HỆ THỐNG CỦA TRÁI ĐẤT

HENRY MUỐN KHÁM PHÁ một sự việc kỳ lạ. Vào năm 2005, khi đang đi ngủ, anh ấy nghe thấy dòng chữ, "Cha của bạn sắp chết" và anh ấy đã đi đến một con tàu vũ trụ. Anh không có ký ức nào khác và muốn khám phá nó. Tôi đưa anh ấy trở lại vào đêm của sự kiện khi anh ấy đang ở nhà riêng ở Tây Virginia. Anh chuẩn bị đi ngủ, và thực hiện nghi thức tắt đèn, mở cửa sổ để không khí trong lành tràn vào và chui vào trong chăn. Anh ta vừa mới ngủ gật thì nghe thấy một giọng nói trong đầu, "Hãy đến. Cha bạn sắp chết. – Vì vậy, tôi đã rời đi. " Tôi yêu cầu anh ta giải thích cách anh ta rời đi. "Tôi đoán khi tôi quyết định đi, tôi đã ở đó. Ngay lập tức. — Một thiên hà khác. "

D: Bạn thấy điều gì khiến bạn nghĩ đó là một thiên hà khác?

H: Đó chỉ là một sự hiểu biết. Tôi thực sự không nhìn thấy nó bởi vì tôi đã đến đó. – Anh ấy đang đợi.

Những gì anh nhìn thấy tiếp theo rất khó diễn tả vì nó không giống bất cứ thứ gì anh từng thấy trước đây. Anh không thấy nó phản cảm, chỉ là cảm giác khó tả. "Cố gắng xem nó là vấn đề của tôi." Anh ta đang đứng cạnh một chiếc giường, nơi có một sinh vật trông kỳ lạ đang nằm. "Màu sắc. Màu sắc rực rỡ. Nó không phải là da của chúng ta. Xung quanh đầu, tương tự như lông chim, nhưng không phải vậy. Tương tự với tóc, nhưng không phải vậy. Nó ngắn, có thể dài một hoặc hai inch. Nó là một phần của cơ thể. Màu sắc rực rỡ. " Khi anh ấy nhìn lại bản thân mình, anh ấy thấy rằng anh ấy trông giống nhau. Tôi hỏi liệu anh ta có thể mô tả khuôn mặt của nó không. "Phần đó khó. Thật khó để giải thích. Anh ta có đôi mắt, vâng, giống với của chúng ta. Giống chim. Có lông. Đôi tay là một cái gì đó như thế này. " Có nhiều sự bối rối khi anh ta giơ hai ngón tay lên và mô tả thứ có vẻ là ba phần phụ trên bàn tay. Không có quần áo. Anh ấy đề cập rằng có ai đó đang đứng cạnh anh ấy bên giường.

D: Đây có phải là người đã đưa bạn đến đó không?

H: Không. Đó là người đưa tin. Anh ấy đưa những người đến đây mà anh ấy cảm thấy là một phần của nhóm này. Anh ấy đang làm nhiệm vụ. Chúng tôi không hoàn toàn giống nhau.

D: Ý bạn là gì?

H: Lạ thật … rằng tôi đã ở đó trong phòng của mình. Tôi đây. Cơ thể mà tôi có ở đó trên Trái đất, và ý thức ở đó trên Trái đất … đã rất khó chịu trước điều kỳ lạ

này. Và nó giống như ở trong một cơ thể khác. Nó rất bình thường khi ở đó bây giờ nhìn vào nó. Tôi đang làm nhiệm vụ ở đó. Nhiệm vụ là nhóm này. Nhóm chúng sinh này.

D: Đó có phải là hành tinh mà bạn đang ở ngay bây giờ, hay là gì?

H: Đó không phải là một hành tinh, không. Một điều kiện của không gian. Nó giống như một …. (Anh ấy gặp khó khăn.)

D: Bạn có muốn họ giúp bạn giải thích không? Hoặc bạn có thể hiểu nó?

H: Đến đây mới là vấn đề. — Nó là một phần của vũ trụ, còn nó thì không. Đó là một phần của một nơi, và nó không phải. Nó ở trong một lĩnh vực tồn tại hoàn toàn khác. Nó không tệ, hay bất kỳ khác biệt nào so với nơi này trên Trái đất nơi bạn đang ở. Đó là một nơi mà các chức năng đang chờ đợi để phát triển. Các hành tinh chúng ta phát triển. Nhiệm vụ của chúng tôi là phát triển. Để phát triển các hành tinh và phát triển các dạng sống khác nhau trên chúng. Chúng tôi lấy một hành tinh, và cư trú nó với các hình thức khác nhau.

D: Bạn có tạo ra hành tinh để bắt đầu?

H: Không, hành tinh được tạo ra. Chúng tôi tạo ra các hình thức cho hành tinh. Các hành tinh tồn tại trong một vũ trụ cụ thể. Chúng trở nên có thể sống được với các dạng sống khác nhau. Khi chúng tôi làm điều này, chúng tôi làm điều này trên một hành tinh cụ thể. Có những người khác làm điều đó cho các hành tinh khác rất khác với Trái đất.

D: Các dạng sống khác nhau?

H: Các dạng sống khác nhau mà chúng ta thực sự tạo ra.

D: Vì vậy, tất cả các hành tinh có các loại khác nhau. Đó có phải là ý bạn không?

H: Vâng. Và chúng ta đến Trái đất để tìm hiểu. Khi bạn tạo ra những thứ này, chúng mang một tính cách của riêng chúng. Và những hình thức cụ thể này đã tạo nên một tính cách của riêng chúng.

D: Đó là những gì được dự định?

H: Không, thực ra không phải như vậy. Không biết tại sao nó được đưa ra để làm điều này. Nhưng những hình thức này rất … chúng không phá hoại, chúng không thể đoán trước được. Và nó nằm ngoài cấu trúc niềm tin của chúng ta và cách chúng ta hoạt động. Để thao túng — hoặc không thao túng, nhưng để — tích hợp vào một dạng hệ thống nào đó, để chúng có thể được đặt trên các hành tinh khác nhau. Và một trong những điều trong tiền kiếp của tôi, chúng ta đến một hành tinh có kiểu tính cách này và học cách đối phó với nó. Và làm thế nào để tái cấu trúc nó.

D: Ý của bạn là bất cứ khi nào các sinh vật hoặc sinh vật được tạo ra để sinh sống trên một hành tinh, chúng không được cho là có nhân cách?

H: Ồ, không, không. Nó không quá nhiều như chúng có … hãy xem cách mô tả cách chúng hình thành. Đầu tiên, chúng ta có thể phát triển các dạng sống. Nhưng chúng ta trở nên chịu trách nhiệm về những hình thức sống mà chúng ta phát triển. Và đôi khi nó vượt ra khỏi tầm tay, và nó không suôn sẻ với những hình thức cụ thể đó. Do đó, chúng ta phải học cách xử lý một số biểu mẫu, nếu chúng ta tạo chúng. Tôi nghi ngờ rằng chúng ta không hơn gì những sinh viên đang làm quá trình này.

D: Vì vậy, ngay từ đầu, bất cứ khi nào chúng được tạo ra, bạn không biết chúng sẽ đi theo hướng nào?

H: Chúng tôi đang trong quá trình học hỏi cách thực hiện điều đó. Ít nhất là nhóm này. Tôi đoán, vâng, người cha, người đàn ông chính, là người sắp chết.

Anh ấy là người phụ trách. Anh ấy là người tạo ra và hướng dẫn chúng tôi trong suốt quá trình. Những gì anh ấy làm là đưa mỗi chúng tôi đến những nơi khác nhau, để sống, để hiểu.

D: Các hành tinh khác ngoài Trái đất?

H: Vâng, ở những nơi khác nhau như vậy, vâng. Bởi vì đây là những nơi đã được phát triển bởi những người khác. Và vì vậy chúng sinh trên các hành tinh này trải qua quá trình phát triển.

D: Vì vậy, bất cứ khi nào bạn phát triển chúng lần đầu tiên, bạn có biết nó sẽ diễn ra như thế nào không?

H: Không. Đó là một phần của bài học bạn cần học. Bạn tạo ra các dạng sống bằng kiến thức về những gì bạn có. Tuy nhiên, nếu chúng không đủ phát triển … thì điều đó cũng tương tự như những đứa trẻ nhỏ của bạn, khi chúng lần đầu tiên được sinh ra. Và chúng lớn lên khi còn nhỏ. Và họ cần học cách làm việc trong một xã hội cụ thể khi họ phát triển. Nó tương tự như vậy. Và một điều nữa tôi không hiểu là, tại sao họ lại có những tính cách của riêng họ. Bạn hiểu rằng khi chúng có những cơ thể và cảm xúc này, và chúng mang tính cách, bạn phải chịu trách nhiệm về sự phát triển của các dạng sống, chẳng hạn như vậy. Nhưng họ có cá tính riêng của họ. Chúng ta không có quyền kiểm soát các tính cách. Chúng ta phải phát triển và hiểu cách chúng ta làm việc xung quanh những tính cách đó. Và cho họ thấy để họ có thể học được nhiều hơn những gì họ làm.

D: Nhưng bạn có được phép làm điều đó không? Để can thiệp vào những gì họ đang làm?

H: Nó giống như chỉ cho họ một cách khác. Và họ đi theo cách khác nhau. Nhưng để học cách làm điều đó thì lại là một câu chuyện khác.

D: Khi bạn lần đầu tiên tạo ra những dạng sống này, bạn có bắt đầu với các tế bào không, hay bạn làm như thế nào?

H: Không, không có gì như vậy cả.

D: Làm thế nào để bạn tạo ra các dạng sống?

H: Chỉ bằng cách chụp ảnh chúng.

D: Chỉ trong tâm trí của bạn?

H: Đại loại vậy. Không có thiết bị hoặc bất cứ điều gì. Bạn chỉ tạo ra … bạn có khả năng tạo ra các dạng sống.

D: Có ai bảo bạn làm điều này không?

H: Không. Nó là một phần của hệ thống cấp bậc của việc học, thông qua nhận thức về mọi thứ. Và đây chỉ là một giai đoạn của điều đó. Một giai đoạn của nhận thức đó khi bạn đang phát triển. Nó giống như trên Trái đất, nơi Henry đang học các giai đoạn phát triển, nơi anh ấy sẽ đi. Đó là một phần của những bài học chúng ta cần ghi lại bởi vì chúng ta đã phải đơn giản hóa bản thân. Và học cách xử lý điều đó từ việc đơn giản hóa.

D: Và bạn đã nói, nơi điều này đang xảy ra không phải là một hành tinh. Đó là một cái gì đó khác.

H: Vâng, đó là một cái gì đó khác. Đó là một nơi. Đó là một chiều không gian khác.

D: Vậy tại sao Henry được gọi trở lại đó vào đêm đó?

H: Bởi vì người lãnh đạo đó … đã xảy ra chuyện. Chúng tôi không biết điều gì. Tất cả những gì chúng ta biết là anh ấy đang tiêu tan trong năng lượng. Nó là

rất bất thường. Chúng tôi chưa bao giờ thấy điều này trước đây. Điều đó không chắc sẽ xảy ra. Cứ như thể Chúa của bạn trên hành tinh của bạn đột nhiên không có ở đó. Một năng lượng như vậy sẽ tiêu tan. Và chúng tôi không biết tại sao anh ấy lại tiêu tan. Có điều gì đó khác đang diễn ra.

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao Henry được gọi trở lại đó?

H: Chính xác. Và tại sao tôi lại ở đó để hộ tống anh ấy. Mọi người đã trở lại. – Chờ một chút. (Tạm dừng) Chờ đã! —Chúng ta hiện đang ở trong một vòng kết nối. Có điều gì đó đang xảy ra mà tôi không thể diễn tả được.

D: Để lãnh đạo?

H: Cho tất cả chúng ta cùng nhau. Chờ một chút để tôi có thể xem. (Gặp khó khăn trong việc tìm kiếm các từ.) Đó là một điều kiện tồn tại trong không gian đó là không có bất kỳ cách cụ thể nào để truyền đạt những gì đang xảy ra. Bởi vì không có thứ gì tồn tại ở đây trên hành tinh này. Không có gì như thế này tồn tại ở đây.

D: Đó là một hình thức giao tiếp khác?

H: Không. Đó là một sự tồn tại. Có gì đó thay đổi trong sự tồn tại, là cách tốt nhất tôi có thể mô tả nó. (Thở dài) Chờ một chút. (Tạm dừng) Điều tôi muốn nói là … đó là một giai đoạn từ sự điều chỉnh đến sự tồn tại của hệ thống đó.

D: Giống như một sự tiến triển?

H: Đúng vậy. Trong tất cả mọi thứ là một sự tiến triển. Nó không bao giờ thoái lui. —Họ đều đã trở lại. Và chúng ở khắp mọi nơi. Có một chuyển động. Tôi không biết nó là gì.

D: Có phải nguyên nhân là do người lãnh đạo đang tiêu tan không?

H: Không, thực ra người lãnh đạo sắp tiêu tan. – Như bạn đã biết từ con đường của mình, cái chết không gì khác chính là sự chuyển đổi từ tồn tại này sang tồn tại khác. Vì vậy, đó chính xác là những gì đang xảy ra ở đây. Toàn bộ … sự tồn tại đang chết một lần nữa. Tôi không giải thích được.

D: Và nó được gây ra bởi vì người lãnh đạo đang trải qua một sự thay đổi?

H: Không. Đó là một sự chuyển đổi cho tất cả mọi người. Đó là một sự kiện cực kỳ quan trọng. — Nó đã biến mất! Mọi thứ đã biến mất! Nó đang chuyển dịch. Và nó đang chuyển dịch theo một hướng. Tôi không thể biết nó đang dịch chuyển theo hướng nào, nhưng nó đang chuyển sang một lớp khác. Đó là cách tốt nhất để nói nó … một lớp khác.

D: Và họ muốn mọi người ở đó để ….

H: Để thực hiện chuyển đổi sang lớp đó.

D: Để sử dụng năng lượng của chính họ để giúp điều này xảy ra?

H: Không. Không ai có năng lượng cá nhân ở đó. Mỗi người đều có một năng lượng. Mọi người đều là năng lượng ở đó.

D: Họ hoạt động như một nhóm?

H: Như một.

D: Vậy tại sao Henry lại rời khỏi đó? Rõ ràng đây là nơi anh ta đến.

H: Chỉ một trong số rất nhiều. Phương hướng ở đó như một chỉnh thể. — Đây không phải là nhà của Henry. Nó có và nó không phải. Nó là cơ thể của anh ấy và nó không phải là cơ thể của anh ấy. Và anh ấy ở đó như một phần mở rộng từ đây. Và điều đó gần như tôi có thể mô tả cho bạn. Đây là một phần mở rộng hơn.

D: Cơ thể của Henry là một phần mở rộng?

H: Có đấy. Và mặc dù anh ta đã tiến hóa qua nó, anh ta phải trải qua để phát triển việc học hỏi về những gì nó sẽ xảy ra từ đó, đến những gì chúng ta xác định là, một mức cực kỳ thấp. Và học hỏi những điểm này, để bây giờ có thể được mở rộng cho nhóm. Bạn hiểu, điều này là đồng thời. Nói cách khác, những gì anh ta đang làm ở đây đang học, đang trải qua và đi tới đó, và đồng thời xảy ra ở đó.

D: Vì vậy, mọi thứ Henry học được trong cơ thể trên Trái đất là ….

H: Đồng thời được gửi đến đó.

D: Được truyền đến đó.

H: Vâng, đó là gần như tôi có thể hiểu được.

D: Đó có phải là một phần của việc học hỏi và cố gắng thay đổi con người, như bạn đã nói? (Tạm dừng) Bởi vì bạn đã nói rằng bạn không thích cách họ phát triển.

H: Ồ, những sinh vật mà chúng ta đã tạo ra. Vâng, nó là như nhau. Nó tương tự như việc trở thành một giáo viên ở trường tiểu học, và tất cả những đứa trẻ đều hỗn loạn. Vì vậy, bạn phải học cách đối phó với sự hỗn loạn, để chúng có thể đến với bạn và học hỏi, và bước tiếp.

D: Và một cách để học là nhập vào một cơ thể trên Trái đất?

H: À, vâng. Và trải nghiệm nó trực tiếp, đồng thời thực hiện nó.

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao Henry đến Trái đất?

H: Một khía cạnh của Henry đến Trái đất, vâng. Nhập vào cơ thể vật lý. Chỉ một khía cạnh. Có rất nhiều khía cạnh.

D: Anh ấy đã chọn điều này, hay anh ấy được yêu cầu làm điều đó?

H: Đã dặn là làm. Nó giống như nếu bạn là một phần của … sử dụng phép loại suy. Nếu bạn là một vị tướng của một đội quân, và bạn nói, "Bạn đến đó, và bạn đến đó, và bạn đi qua đó, và bạn đến đó." Đó là những gì bạn làm bởi vì đó là những gì bạn phải làm. Đi vào một cơ thể để trải nghiệm những gì nó giống như ở đây. Và thông tin đang đồng loạt được gửi lại.

D: Henry đã từng đến Trái đất trong một cơ thể vật lý trước đây, hay đây là lần đầu tiên?

H: Anh ấy ở trong cơ thể vật lý này suốt thời gian qua. Điều tôi định giải thích cho bạn là, khi bạn làm điều đó … (Thở dài). Khi điều đó được thực hiện, đó là một vé một chiều, hướng này. Và không phải theo một nghĩa nào đó, hướng đó. Vì vậy, nói cách khác, đó là một thực thể đối với chính nó. Đó là một phần mở rộng của điều này.

D: Tôi đoán chúng ta đã quen với việc nghĩ đến một khía cạnh nào đó sẽ xuất hiện và sau đó quay trở lại nhiều lần trên các cơ thể Trái đất. Hoặc là do sự xây dựng của nghiệp hoặc bất cứ điều gì.

H: Đó là một hệ thống được phát triển trên Trái đất. Đó là một hệ thống khác với được phát triển ở một nơi khác.

D: Vậy Henry không tham gia vào hệ thống đó?

H: Không, nhưng bạn phải tuân theo các quy tắc của hệ thống đó.

D: Vì vậy, anh ấy được yêu cầu làm điều này để giúp con người trên Trái đất phát triển. Đúng không?

H: Không. Anh ấy được yêu cầu làm điều này để tìm hiểu sự phát triển, thông qua quá trình, để sao chép lại điều đó. Sự phát triển. Cho thấy sự phát triển. Nhưng anh phải hiểu làm thế nào để làm điều đó bằng cách sống nó. Vì vậy, một khi bạn sống nó, thì bạn có thể phóng chiếu nó. Điều đó có ý nghĩa?

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Tôi biết rất khó để đưa các khái niệm vào ngôn ngữ của chúng ta.

H: Đó là lý do tại sao chúng tôi không sử dụng ngôn ngữ.

D: Tâm trí dễ dàng hơn.

H: Hoàn toàn có tâm.

D: Tôi đang nghĩ, bạn nói đó là vé một chiều. Vì vậy, khi anh ấy vượt qua cuộc sống này, anh ấy sẽ không phải trở về.

H: Không. Đó là điều cần thiết. Anh ấy có thể trở lại với một cấp độ khác. Trong quá khứ hoặc trong tương lai, trong điều kiện của bạn. Hoặc thậm chí không có trên hành tinh này. Nó có thể là ở một nơi khác. – Nhân tiện, khía cạnh của tình yêu rất mạnh mẽ khi bạn thực hiện quá trình này. Khía cạnh tình yêu của những sinh vật bạn đã tạo ra, phải cực kỳ mạnh mẽ. Và lòng trắc ẩn là tình yêu trong hình thức, giống như trên hành tinh Trái đất. Và vâng, điều gì sẽ xảy ra, những sinh vật này sẽ phát triển và sau đó biến đổi, và tiếp tục phát triển và lớn lên. Và nó tương tự như những gì đang diễn ra trên Trái đất lúc này.

D: Tôi đã được nói rằng tình yêu là câu trả lời cho mọi thứ. Đó là một cảm xúc mạnh mẽ.

H: Đúng vậy. Tình yêu vô điều kiện, vâng.

D: Mọi thứ phải được tạo ra với suy nghĩ đó, phải không?

H: Chà, hệ thống mà chúng ta đang ở đây — không, tất cả đều là một hệ thống. (Tạm dừng) Có vẻ như vào thời điểm bạn, từ nơi này, đi vào để tạo ra một hệ thống khác thuộc loại nào đó, bạn sẽ chia tách nó. Vì vậy, có một điểm cộng hoặc điểm trừ, có thể nói như vậy. Đó là một hệ thống hai chiều ở đây, cộng hoặc trừ. Có một số là bốn, năm, sáu, tám, mười hệ thống khác nhau. Và điều này xảy ra là cái mà bạn gọi là hệ thống "chết". Đó là một điểm cộng hoặc một điểm trừ. Trái đất cộng hay trừ, nóng hay lạnh, thiện hay ác, tất cả những điều đó.

D: Hai. Một hệ thống kép.

H: Một hệ thống kép, cảm ơn bạn. Một số là hệ thống bốn. Một số là mười hai hệ thống. Và đó là cách vượt quá sự hiểu biết. Chúng cực kỳ phức tạp, so với hệ thống kép. Đó là lý do tại sao rất khó để phá vỡ nó. Bạn phải làm việc ở đây để có được nó. (Anh ấy chỉ vào đầu mình.)

D: Thông qua bộ não? Đó là những gì tôi đã được nói. Tâm trí không có khái niệm để hiểu một số điều này.

H: Đúng vậy. Nó giống như một người bị mù từ khi sinh ra, và họ đột nhiên có thể nhìn thấy. Và bạn nói, "Đây là một chiếc cốc." Và họ đi, "Hả?" Và sau đó họ chạm vào nó, "Ồ, vâng, đó là một chiếc cốc." Và sau đó họ phải liên hệ chiếc cốc đó với tầm nhìn mà họ vừa nhìn thấy. Và như thế. Đó là một quá trình rất khó khăn, để một người mù có thể nhìn thấy. Theo một nghĩa nào đó, đây là cùng một kịch bản vì người dân trên Trái đất bị mù. Họ không có khoa hoặc cơ sở đó để xem ở đây, ở đây, ở đây và ở đây cùng một lúc. Bạn phải phát triển một hệ thống để cho họ thấy nó là gì.

D: Tôi thích nó khi bạn cho tôi những phép loại suy. Chúng dễ hiểu hơn nhiều đối với chúng tôi.

H: Vâng, và thật khó. Tôi phải suy nghĩ như một người trần thế để có được phép loại suy một cách chính xác.

D: Dù sao, Henry đã được đưa đến đó vào đêm đó để trở thành một phần của việc này.

H: Đúng vậy. Đó là cái chết của một hệ thống đã đưa nó chuyển sang một hệ thống khác. Anh ta phải gọi nó là "cái chết", bởi vì một hệ thống kép không hiểu gì khác ngoài điều đó. Đó là cách duy nhất để giải thích nó.

D: Nhưng nơi mà anh ấy đã đến vào đêm hôm đó, nơi bạn đang ở ngay bây giờ, đó có phải là một sự tồn tại vật chất không? (Không) Nhưng anh ấy thấy những người này có thể xác. Anh ta nhìn thấy những cơ thể trông khá kỳ lạ. Bạn có thể giải thích điều đó không? H: Đó là những cơ quan trông rất lạ so với hệ thống kép. Bây giờ, khi bạn đến đó với tâm trí từ đây đến tinh thần đó ở đó …. Để làm cho giao tiếp hoạt động … bạn đưa một hệ thống kép thành một, do đó bạn tạo ra thứ gì đó có thể dịch thành lời. Một cái gì đó nó có thể quay trở lại và liên quan đến.

D: Nó có thể xác định được thứ gì đó.

H: Vì vậy, bạn có thể xác định, có. Nó thực sự có thể hiểu được đối với tâm trí con người.

D: Vì vậy, họ thực sự không có cơ thể vật lý.

H: Không phải theo cách bạn biết họ. Đó chỉ là một cái gì đó để thể hiện bởi vì anh ấy đã ở đó. (Lẫn lộn) Thời gian hệ thống kép … cái mà bạn đang gọi là "luân hồi", chẳng qua là …. Giống như bạn đi đến một nơi nào đó và bạn đi ngủ, và bạn thức dậy. Khi bạn đang ngủ là một cách, và khi bạn thức dậy là một cách khác. Theo thời gian Trái đất, có thể có nhiều thiên niên kỷ, và bạn gọi nó là luân hồi.

D: Bằng cách đi từ cơ thể này sang cơ thể khác.

H: Từ cơ thể sang cơ thể. Nó chỉ đơn giản là tạo ra một sự chuyển đổi. Từ đó đến đó và đó đến đó. Lấy tất cả thông tin này và chuyển nó đến đây, vì vậy những người khác có thể được tạo. Và cuộc sống này của một cảnh giới cao hơn của sự hiểu biết và sự hiểu biết, đã cố gắng phát triển trong cảnh giới thấp hơn, và làm cho những cảnh giới thấp hơn chuyển động.

D: Tôi nghĩ chúng ta đang ở thời điểm hiện tại khi chúng ta được phép cung cấp thêm thông tin. Cho dù đó vẫn chỉ là những vụn vặt nhỏ nhoi vì chúng ta chưa thể hiểu hết được. Nhưng tại sao bạn muốn Henry nhớ đến đó?

H: Vì vậy, bạn có thể nhận được thông tin.

D: Tôi? (Có) Bạn đã cho anh ta nhớ để anh ta có thể đến đây và đưa nó cho tôi?

H: Có vẻ như vậy. (Cười khúc khích)

D: Nhưng điều quan trọng là anh ấy phải biết, phải không?

H: Ồ, vâng. Anh ấy ngày càng học hỏi nhiều hơn.

D: Bạn có thể cho anh ấy biết những gì anh ấy phải biết từ trải nghiệm này không?

H: Anh ấy đã hiểu rồi. Anh ấy vừa nhận được nó.

D: Vì vậy, khi anh ấy nghe đoạn băng anh ấy sẽ hiểu?

H: Vâng, tôi nghĩ vậy. Một trong những điều anh ấy cần hiểu, và những điều khác cần hiểu: đây là một hệ thống kép. Và còn nhiều hơn nữa, chẳng hạn như hệ thống bốn, hệ thống tám và hệ thống mười hai. Đó là cách vượt quá sự hiểu biết của bạn. Bây giờ Jane Roberts và Seth đã đưa nó ra rõ ràng hết mức có

thể, khi anh ấy mô tả chiều thứ năm. Đây là cách dễ nhất để mô tả điều này: Đóng khung một bức tranh có các hình khối nhỏ 90 độ với nhau theo ba chiều. Vì vậy, bạn có một loạt các hình khối nhỏ ở đây, ở đây và ở đây và ở đây. Và khi Seth nói, "Này, đây là nơi bạn đang ở, Jane.

Và một hệ thống khác là khối tiếp theo kết thúc. Bây giờ cách bạn hai hoặc ba khối, bạn không biết nó như thế nào. Hệ thống đó hoàn toàn khác biệt ". Và đó là nơi chúng ta sẽ đến đây. Hệ thống này hoàn toàn khác. Thật khó để diễn tả. Và điều duy nhất bạn có thể làm để đi từ đây, hoặc như Seth đã nói, "Bạn đang ở đâu, Jane," là đi từ hệ thống này, chụp nhanh bức ảnh mà bạn nhìn thấy. Và mang nó trở lại đây và cố gắng ghép chúng lại với nhau. Và đó là mô tả tốt nhất mà tôi có thể mô tả … trong suốt quá trình này ở đây. Vì vậy, khi bạn chuyển đến năm, mười, mười hai, hai mươi tư và ba mươi tám hệ thống khác nhau, thay vì chỉ một hệ thống kép, đó là một điều hoàn toàn khác. Một cách suy nghĩ hoàn toàn khác.

D: Một trong những khách hàng của tôi đã mô tả khi họ tạo ra các vũ trụ rằng họ đều có các quy tắc và quy định khác nhau. Đó có phải là những gì bạn đang nói về? (Vâng, vâng, vâng.) Bởi vì trong một số vũ trụ khác mà họ đã tạo ra, các hành tinh có thể là hình vuông. Chúng có thể thuôn dài. Chúng có thể di chuyển theo các loại quỹ đạo hoàn toàn khác nhau. Tuy nhiên, họ sẽ tuân theo các định luật vật lý khác với chúng ta ở đây.

H: Theo một nghĩa nào đó, mỗi nhà vật lý trong mỗi khối lập phương đều khác biệt đáng kể so với bất kỳ nhà vật lý nào trong các khối khác.

D: Và họ nói rằng vũ trụ này tuân theo các quy luật của vũ trụ này, nhưng các vũ trụ khác có các quy luật khác?

H: Đó là lý do tại sao một người không thể đi từ vũ trụ này đến vũ trụ kia, và mong đợi để tồn tại. Trừ khi nó có vũ trụ riêng mang theo.

D: Điều này sẽ hơi khó làm phải không? H: Ồ, bạn có thể làm được. Nhưng họ không thể ở đó lâu. Nó khó. Seth đưa ra điều đó. Anh ấy nói, "Nếu bạn có một cơ thể từ vũ trụ A, và bạn muốn đến vũ trụ B, và bạn tình cờ làm được điều đó. Các luật khác nhau của cơ thể bạn khác với luật của cơ thể này, và bạn có thể không quay trở lại. Bạn có thể mã hóa vật lý.

D: Nói cách khác, tôi đã được nói rằng ma trận của cơ thể sẽ bị phá hủy.

H: À! Của cơ thể. Đây là một cơ thể, đây là ma trận. Có, nó có thể.

D: Bởi vì linh hồn không thể bị phá hủy. (Không) Tôi đã được thông báo rằng bạn không thể mang bất cứ thứ gì từ vũ trụ này (hoặc chiều không gian?) Trở lại vũ trụ kia. Ma trận sẽ bị phá hủy. Nó không thể tồn tại.

H: Chà, vũ trụ sẽ không bị hủy diệt, nhưng sẽ có hình dạng. Đó là một cách mà bạn có thể hiểu nó.

Ít nhất thì tôi đã trở lại mảnh đất quen thuộc, ngay cả khi tôi vẫn chưa hiểu hết về nó, đó là điều mà tôi đã khám phá ra trong những ngày đầu làm việc. Trong cuốn sách Truyền thuyết về Starcrash của tôi, người thợ săn thấy rằng anh ta có thể du hành đến một vũ trụ thay thế và có thể mang về làng của mình xác của một con vật vô danh. Đó là một tình huống rất bất thường bởi vì bạn không thể làm điều này nếu không có ma trận của con vật bị tiêu diệt. Tôi cho rằng nó đã được cho phép vì ngôi làng đang đói và khao khát lương thực. Trong công việc của mình, tôi tiếp tục khám phá những khái niệm chưa biết. Là một phóng viên, tôi thích khám phá những điều này, và tôi cũng thích khi nó được xác nhận bởi một khách hàng khác một cách bất ngờ, như trong trường hợp này. Tôi biết tôi vẫn còn nhiều mảnh ghép khác để ghép lại với nhau trước khi nó có ý nghĩa, nhưng ít nhất tôi đã giữ một tâm trí cởi mở. Tôi không bao giờ biết những gì xung quanh góc tiếp theo trong công việc của tôi.

D: Nhưng bạn muốn tôi có thông tin này?

H: Vâng, khá nhiều.

D: Bởi vì bạn biết tôi nhận được những mảnh nhỏ từ chỗ này và chỗ khác và tôi phải ghép tất cả lại với nhau.

H: Đúng vậy. Chúng tôi hiểu điều đó.

Sau đó, tôi nghĩ mình nên hỏi một số câu hỏi và kinh nghiệm khác mà Henry muốn biết. Tuy nhiên, phần này nói, "Chúng tôi bị giới hạn ở … sự tập trung của chúng tôi chỉ là những gì chúng tôi làm. Chúng tôi không biết phần khác. Đó là một điều hoàn toàn khác ". Sau đó tôi hỏi liệu mọi chuyện có ổn không nếu tôi gọi vào một bộ phận khác có thể trả lời các câu hỏi. Họ nói rằng điều đó sẽ rất được phép. Vì vậy, tôi cảm ơn họ về thông tin họ đã cung cấp và tôi yêu cầu họ khởi hành. Sau đó, tôi gọi ra TT. Điều đầu tiên tôi muốn là nó giải thích đầy đủ hơn những gì Henry đã trải qua đêm đó. Nó hỏi, "Người bạn vừa kết thúc với?"

D: Vâng. Làm điều đó đầu tiên. Xem nếu bạn có thể giải thích nó. Sau đó, chúng ta sẽ chuyển sang các câu hỏi khác.

H: Đó là ý thức của các hệ thống khác. Và nói thông qua tâm trí có ý thức của các hệ thống khác và các phát triển khác. Có rất nhiều sự phát triển đang diễn ra, và những diễn biến khác nhau mọi lúc.

D: Họ nghe có vẻ như họ là một phần của đấng sáng tạo.

H: Họ là những sinh vật sáng tạo. Đó chỉ là một cấp độ khác. Nhiều cung bậc của cuộc sống.

Âm thanh đột nhiên biến mất như thể một loại năng lượng nào đó đã đánh bật nó khỏi đoạn băng ghi âm. Có một khoảng dừng dài, và sau đó TT tiếp tục.

H: Chúng là những nơi đa chiều … những nơi là những cấp độ đa chiều của chúng sinh. Có nhiều cấp độ, thứ nguyên bên trong thứ nguyên, bên trong thứ nguyên. Và vì vậy, ở đây trên Trái đất, khía cạnh đó của các sinh vật sáng tạo là một phần của khía cạnh chiều. Mà mọi người đều gắn bó với một số dạng sống này hay dạng khác.

D: Tại sao điều quan trọng đối với Henry là có thông tin này vào lúc này?

H: Vì sự phát triển của anh ấy. Anh ấy đang phát triển không ngừng theo nhiều hướng.

D: Anh ấy dường như có thể hiểu tất cả những điều này.

H: Vâng. Chúng tôi cảm thấy sự bướng bỉnh của anh ấy khá thường xuyên.

Sau đó tôi muốn TT giải thích một trải nghiệm kỳ lạ khác mà phần khác không thể. Nó xảy ra vào ban đêm khi anh ấy nói rằng anh ấy đã đi xuyên không gian. Anh ấy nghe ai đó nói với anh ấy, "Hãy nhớ rằng, bạn đã tình nguyện cho điều này." Và anh ấy bước vào một công việc thủ công khổng lồ có thứ gì đó giống như một trung tâm mua sắm, và một tấm ảnh ba chiều trên tường của nhiều tập tài liệu. "Chuyện gì đã xảy ra đêm đó?"

H: Chính xác những gì anh ấy đã nói với bạn. Nhưng các thư mục đang mở từng chút một, ở đây và ở đó.

D: Các thư mục mà anh ấy đã xem?

H: Điều đó anh ấy đã thấy. Nhiều thư mục ở đó. Và chúng sẽ được giải thể theo đó.

D: Thư mục đại diện cho điều gì?

H: Các điều kiện và tình huống về xác suất của hành tinh. Mỗi xác suất xuất hiện, thư mục cụ thể đó sẽ mở, để thực hiện quá trình, bất cứ điều gì cần thiết. Vì vậy, đây là một tình huống đa chiều bởi vì các xác suất và khả năng … có nhiều hơn một mốc thời gian về lĩnh vực này. Và có nhiều hơn một sự kiện xảy ra. Và các sự kiện đang xảy ra đồng thời. Và do đó, nó phụ thuộc vào dòng thời gian bạn đang ở, thư mục nào anh ấy sẽ xem để mở.

D: Họ cung cấp cho bạn các khả năng và xác suất?

H: Chúng cung cấp cho bạn kết quả của các khả năng và xác suất. Vì vậy, nếu bạn mở một thư mục, bạn sẽ đẩy nó theo một hướng khác trên dòng thời gian đó. Nhưng trên dòng thời gian này, bạn đang làm một việc khác. Và điều quan trọng nhất ở đây, thời gian diễn ra đồng thời đến mức đây chắc chắn là một ảo ảnh. Tuy nhiên, có rất nhiều, rất nhiều vũ trụ của ảo ảnh. Và bạn đang ở trong mỗi và mọi thứ trong số đó. Mỗi thứ đang được diễn ra tương ứng. Vì vậy, thư mục phụ thuộc vào vị trí của bạn.

Đây là một sự kiện khác, đây là một sự kiện khác, và đó là một sự kiện khác và đó là một sự kiện khác. Và mỗi cái khi bạn mở nó ra … mỗi thư mục là một loạt các thư mục. Vì vậy, dòng này ở đây có một loạt các thư mục trở thành dòng thời gian diễn ra ở đó và ở đó. Tiền kiếp, vâng, anh ấy có những thay đổi về thời

gian. Dòng thời gian thay đổi. Và bây giờ anh ấy biết về chúng bởi vì chúng tôi đã làm cho anh ấy biết về nó. Vì vậy, anh ấy có được cái nhìn thoáng qua, và anh ấy sẽ di chuyển đến và ra khỏi những thay đổi thời gian đó.

Điều này đi cùng với một khái niệm khác được giải thích trong các cuốn sách Convoluted khác. Đó là mỗi khi chúng ta dồn tâm sức vào một quyết định và lựa chọn thì khả năng đó sẽ trở thành hiện thực của chúng ta. Nhưng năng lượng được đưa vào khả năng thay thế phải đi đến đâu đó, vì vậy bao phấn thực tế thay thế được tạo ra và một thực tế khác mà bạn đang sống đó. Nhiều khái niệm uốn nắn tâm trí hơn.

D: Tại sao bạn lại muốn anh ấy biết về nó?

H: Đó là một phần trong toàn bộ quá trình phát triển của anh ấy. Và những người anh ấy tiếp xúc.

Henry đã tương tác với nhiều người và "họ" nghĩ rằng điều quan trọng là anh ấy phải tiếp tục làm việc với điều này. "Anh ấy sẽ được chỉ đạo. Anh ấy chỉ không cần biết mọi thứ. (Cười thầm) Anh ấy giống như một con ngựa hoang, cố gắng giữ anh ấy bằng dây cương trên người. "

D: Đôi khi tốt hơn là không nên biết mọi thứ.

H: Chà, điều đó có thể nguy hiểm. Trong một số khía cạnh, nó sẽ giết anh ta. Anh ấy đã bỏ lỡ 23 sự kiện. Anh ấy đã có 23 lần khác nhau mà lẽ ra anh ấy phải

chết. Mỗi lần đều bị lệch. Trong một số trường hợp được phục hồi. Anh ta đáng lẽ đã chết, nhưng anh ta đã được phục hồi.

D: Vì vậy, đó không phải là thời gian của anh ấy để đi.

H: Không phải là vấn đề thời gian để đi. Chỉ là – bạn nói thế nào đây? – Có một sự cố khi anh ta bị giết, và anh ta được phục hồi ngay lập tức. Vì vậy, không có khoảng cách giữa khi cơ thể bị tiêu tan và được phục hồi.

D: Sự cố đó là gì?

H: Chúng tôi không muốn nói. Anh ấy biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng anh ấy không biết khi nào.

D: Nhưng anh ta thực sự đã chết, và anh ta được đưa trở lại ngay lập tức?

H: Anh ấy đã được phục chức.

D: Bởi vì anh ấy phải ở đây lâu hơn.

H: Vâng. Anh ấy đã được phục hồi … đó là một hình thức. Đôi khi bạn muốn nghĩ đến một tai nạn. Và tất nhiên, không có cái gọi là tai nạn. Nhưng vấn đề là quá trình và bạn không được phép nghỉ ngơi. Chỉ cho phép một sự tiếp tục. Không có gì đột phá. – Nhưng điều quan trọng ở đây là – và anh ấy đã học được điều này ngay bây giờ. Và chúng tôi biết rằng bạn cũng có. — Nó chỉ phụ thuộc vào cách bạn đang đối mặt. Bạn đang học các quy trình ở đây. Và đó là bởi vì nó là một hệ thống kép. Bây giờ nếu bạn thực sự thích nó phức tạp, hãy chuyển sang hệ thống đa kép.

D: (Cười thầm) Vâng, họ nói rằng họ không thể giải thích nhiều điều về điều đó, và dù sao thì nó cũng sẽ khiến chúng tôi bối rối.

H: Nó phức tạp kinh khủng. Bạn không có bộ não … trí óc có thể làm được, nhưng bộ não thì không. Bộ não không được cấu trúc để làm điều đó.

D: Hãy để tôi hỏi bạn về thời điểm anh ấy bắt đầu làm việc với các thư mục. Đó có phải là một thủ công vật lý?

H: Ồ, vâng, rất thể chất.

D: Vì vậy, nó không giống như trải nghiệm khác?

H: Không. Đây là một nghề vật lý trong vũ trụ này, vâng.

D: Tại sao anh ta được đưa đến đó? Anh ta có mối liên hệ với những người đó không?

H: Đó là một khía cạnh khác của anh ấy. Nó như thế này. (Anh ấy giơ tay lên.) Các ngón tay là các khía cạnh của cùng một cái. (Anh ấy giơ từng ngón tay lên.) Cái này khác với cái kia.

D: Vậy là đêm đó anh ấy phải quay trở lại cơ thể khác đó là một khía cạnh khác của bản thân? (Có) Nhưng anh ấy nhớ, vì vậy nó rất quan trọng.

H: Vâng, rất nhiều. Nghề mà anh ấy đang làm … đó là một điều đang diễn ra ngay bây giờ. Hành tinh của bạn, như bạn cũng biết, đang trải qua quá trình thay đổi này. Và anh ấy chỉ muốn biết – bạn nói điều này như thế nào? – Anh ấy sẽ biết phải làm gì khi đến lúc phải làm điều đó. Đó là tất cả những gì về các thư mục. Và một lần nữa, nếu thư mục theo cách này và thư mục theo cách đó, chúng là khả năng.

D: Tôi đã nói với anh ấy rằng đôi khi không phải lúc để có thông tin.

H: Chính xác, chính xác. Đó là những gì sách của bạn dành cho. Ai đó phải làm điều đó. – Anh ấy đã chạm vào nhiều cuộc đời khác nhau, và anh ấy không biết

điều đó. Chỉ cần thả một hạt giống vào đây, và giải thích một phép loại suy đơn giản. Và bạn cũng làm điều tương tự. Và nó chỉ lan rộng. Và hành tinh này tại thời điểm này cần biết điều đó. Và bây giờ nó đang hướng tới một chuyến đi hoang dã.

***

Chương 37: SỰ CHỮA LÀNH CỦA ANN

THẢO LUẬN TRƯỚC PHIÊN

ANN ĐÃ VIẾT CHO TÔI, nhưng bức thư rất giống với nhiều người khác mà tôi nhận được, tôi đã không chú ý nhiều đến nó. Bên cạnh đó, tôi bận rộn đi du lịch và giảng dạy. Sau đó, cô ấy gọi và nói rằng cô ấy đã gặp bạn tôi, Nina, và có một trải nghiệm kỳ lạ tại nhà cô ấy, và Nina nghĩ rằng cô ấy nên gặp tôi. Tôi thường không để ai đến nhà tôi để tham gia các buổi, nhưng chiếc xe của tôi đã bị bắn hoàn toàn và tôi sẽ phải mua một chiếc mới. Vì vậy, tôi không thể lái xe đến Fayetteville và có buổi tập tại nhà của Nina. Vì vậy, cuối cùng tôi đã đồng ý rằng họ có thể đến nhà tôi. (Đây là trước khi tôi mở văn phòng của mình trong thị trấn vào năm 2003.) Con gái tôi Nancy và tôi cũng sẽ đi châu Âu trong vài tuần, vì vậy tôi chắc chắn không muốn tham gia với một người dân địa phương vào thời điểm này. Tôi đồng ý với Nina vì tình bạn lâu năm của chúng tôi, nhưng tôi không nghĩ bất cứ điều gì sẽ xảy ra khi nhìn thấy Ann.

Trên điện thoại, Ann tạo ấn tượng về một người hoàn toàn không biết gì về siêu hình học, UFO hay bất cứ thứ gì có tính chất đó. Đó là lý do tại sao trải nghiệm của cô ấy với Nina rất kỳ lạ. Nó đã khiến cô ấy sợ hãi đến nỗi cô ấy đã ngồi trên sàn nhà trong nhà bếp của mình và khóc ngay trước khi cô ấy quyết định gọi tôi vì tuyệt vọng. Tôi có thể biết bằng cách hỏi cô ấy những câu hỏi rằng cô ấy

thậm chí còn không có hiểu biết cơ bản về điều huyền bí. Nina đồng ý cùng cô ấy đến nhà tôi vào tháng 10 năm 1999, và khi họ đến nơi, chúng tôi đã thảo luận tại bàn ăn trong khi ăn trưa.

Ann có một số vấn đề về thể chất. Cô ấy là một bệnh nhân tiểu đường phụ thuộc insulin, đang điều trị thuốc tim (mặc dù cô ấy mới ngoài bốn mươi tuổi) và đã được chẩn đoán mắc bệnh ung thư vòm họng giai đoạn đầu. Các bác sĩ đã tiến hành sinh thiết và muốn phẫu thuật. Cô cũng từng vướng vào một cuộc hôn nhân tồi tệ.

Ann cố gắng mô tả những gì đã xảy ra đã gây ra sự kiện bất thường. Nó xảy ra vào tháng 9, chỉ một tháng trước đó. Nina là một học viên của một công việc năng lượng được gọi là "chạm nhẹ nhàng", nơi cô ấy hoạt động như một đường dẫn năng lượng để giúp người đó giải phóng bất kỳ sự tắc nghẽn nào để tăng cường sức khỏe. Nó tương tự như Reiki và được thực hiện trên bàn mát xa. Ann đã đến nhà Nina để thăm và thảo luận về những vấn đề của cô ấy, bao gồm cả những rắc rối trong hôn nhân. Trong cuộc trò chuyện, Nina đã đề nghị giúp cô ấy thư giãn, và Ann đã có mặt trên bàn mát xa khi sự cố xảy ra. Tất cả những điều này hoàn toàn mới đối với Ann và cô ấy thậm chí còn không biết Reiki là gì. Cô ấy đang mong đợi được thư giãn và có thể chìm vào giấc ngủ vì điều này thường xảy ra với bất kỳ loại năng lượng hoặc công việc xoa bóp nào. Ann đã có một ngày làm việc vất vả trong phòng cấp cứu của bệnh viện, nơi cô làm trợ lý, và sẵn sàng thư giãn. Căn phòng hoàn toàn tối, ngoại trừ ánh sáng yếu ớt của ngọn nến, để tạo thêm cảm giác thư thái.

Ann mô tả những gì xảy ra tiếp theo, "Tôi đang thư giãn vì điều này giống như một buổi mát xa, và đột nhiên tôi không còn ở đó nữa. Tôi đã, nhưng tôi đã

không. Hãy để tôi giải thích điều này cho bạn. Tôi biết rằng Nina vẫn ở xung quanh tôi, nhưng cùng lúc đó tôi cũng đang ở trong một căn phòng khác ở một nơi khác, nơi những sinh vật này xung quanh tôi. Và mọi sinh vật đang chạm vào tôi, trên cánh tay hoặc chân của tôi. Tôi không thực sự sợ họ. Đó là một loại cảm giác … tò mò. Tôi cũng tò mò về họ, cũng như họ về tôi. Và tôi nhớ rằng tôi vẫn ở trên bàn của Nina, và tôi có thể nói với Nina, 'Nina, hãy nhớ tất cả những gì tôi mô tả cho bạn.' Ví dụ, tôi có thể nhìn thấy Nina, nhưng sau khi tôi nói điều đó, Nina đã biến mất. Tôi đã ở hai nơi cùng một lúc. "

Ann sau đó đã cố gắng hết sức để mô tả những sinh vật mà cô ấy nhìn thấy xung quanh mình. "Khuôn mặt của họ xung quanh tôi. Chúng giống như gel màu cam. Chất gel đặc, đặc, dày như thật. Ở đó cũng gần giống như một khuôn mặt kiểu ảnh ba chiều. Đó không phải là một khuôn mặt thật. Họ không bao giờ mở miệng nói chuyện với tôi, nhưng tôi biết họ đang nói gì. Tôi không biết làm thế nào để nói với bạn. Trong đầu tôi nghe thấy giọng nói, nhưng môi của không ai cử động. Khuôn mặt của họ rất ấm áp. Nhưng cái gel này… tôi nhớ tôi cứ muốn đặt tay vào ".

D: Để xem nó là chất rắn hay chất lỏng?

A: Tôi không biết. Nó chỉ trông hấp dẫn. Nó trông rất vui. (Cười) Nhưng tôi cũng nghi ngờ và lo sợ. Tôi muốn, nhưng tôi đã không. Họ liên tục nói với tôi rằng họ cần ghi nhớ những cảm xúc tình yêu. Rằng tôi có một lòng trắc ẩn dồi dào, và họ thực sự thích tôi. Có rất nhiều người trong số họ. Có một con người chính — không phải một con người, một sinh thể — nằm trong đầu tôi. Và có tất cả máy móc này đằng sau họ. Tôi thực sự không thể tập trung vào nó, nhưng tôi nhớ đã nhìn thấy có những nút bấm, có màu sắc, có những nút bấm. Và ánh sáng trên đầu tôi rất lớn. Nó rất lớn và tròn hoàn hảo. Nó ở trên đó giống như một ngọn đèn phẫu thuật, nhưng thậm chí còn sáng hơn.

Nó không làm phiền mắt tôi, tôi có thể nhìn ngay vào nó. Họ bảo tôi hãy nhìn vào ánh sáng đó, và nó sẽ không làm tổn thương tôi. Họ sẽ không bao giờ làm tổn thương tôi, đó là những gì họ đã nói với tôi. Tôi đang nhìn vào ánh sáng, và đột nhiên, một tia chớp bắt đầu vụt tắt rất nhanh. Và tôi không thích điều đó chút nào. Tôi sợ hãi vì khi tôi nằm đó, tôi nghĩ rằng họ đang cố đánh cắp cảm xúc của tôi từ tôi. Và họ đang cố gắng đánh cắp tình yêu của tôi, và rằng tôi sẽ không bao giờ có được nó nữa. Họ không nói điều đó, nhưng tôi nghĩ họ sẽ làm điều đó.

Điều này tương tự như điều tra viên trong The Custodians, người đã nghĩ rằng họ sẽ đánh cắp ký ức của cô ấy khi họ đặt một chiếc máy lên đầu cô ấy trên tàu. Cô phát hiện ra nó thực sự giống như một cỗ máy nhân bản. Nó chỉ là ghi âm, không loại bỏ chúng. Đây có thể là những gì đã xảy ra với Ann.

A: Họ kiên quyết tuyên bố rằng họ sẽ không bao giờ làm tổn thương tôi. Và trên thực tế, bây giờ tôi sẽ sợ con người hơn tôi sợ họ. Nghiêm túc mà nói, tôi cảm thấy con người là những con quái vật đáng sợ hơn họ. Có nhiều thông tin liên lạc hơn mà chúng tôi đã có, nơi họ chỉ lướt qua rất nhiều thứ trước mặt tôi. Và nó rất nhanh. Và tôi có thể nhìn thấy các công thức nhanh ngay cả trong tâm trí của tôi ngay bây giờ khi tôi đang nói chuyện với bạn. Tôi gần như có thể viết một số trong số đó, nhưng tôi không thể ghi lại toàn bộ vì nó đến quá nhanh. Nhưng tôi có thể nhìn thấy các con số, tôi có thể nhìn thấy các dấu hiệu.

Tôi đã nghe điều này nhiều lần trong vài năm gần đây, rằng mọi người trên khắp thế giới đang tiếp nhận thông tin ở mức độ tiềm thức. Hầu hết thời gian nó xuất hiện dưới dạng các biểu tượng hình học hoặc các dấu hiệu lạ không có ý nghĩa đối với chúng. Họ đang tiếp nhận những thứ này theo nhiều cách khác

thường. Một số người nói rằng họ đang thư giãn khi nằm trên ghế dài trong phòng khách thì một chùm ánh sáng chiếu qua cửa sổ chiếu vào trán của họ. Và họ thấy các biểu tượng di chuyển xuống ánh sáng trong tâm trí của họ. Những người khác đang thể hiện điều này bằng một sự ép buộc kỳ lạ phải dành hàng giờ để vẽ những biểu tượng bất thường. Trong công việc của tôi với ETs, họ nói rằng đây là sự chuyển giao thông tin vào tiềm thức thông qua việc sử dụng các biểu tượng vì các biểu tượng chứa toàn bộ khối thông tin. Thông tin đang được chuyển đến não một cách tinh vi ở cấp độ tế bào. Đó là thông tin mà cá nhân sẽ cần trong tương lai khi Trái đất và nhân loại trải qua quá trình biến đổi sắp tới. Họ sẽ có thông tin khi họ cần, và thậm chí họ sẽ không biết nó đến từ đâu. Tôi đã được nói, và điều này đã được viết trong một số cuốn sách khác của tôi, rằng đây là ý nghĩa của Vòng tròn cây trồng. Các biểu tượng được thiết kế trong các cánh đồng ngũ cốc chứa các khối thông tin được chuyển vào tâm trí của bất kỳ ai nhìn thấy biểu tượng. Họ không cần phải ở trong các vòng kết nối để nhận thông tin, tất cả những gì họ phải làm là xem biểu tượng.

Một số thông tin Ann nhận được mà cô ấy nghĩ có thể là công thức. Cô ấy có trình độ học vấn hạn chế, chỉ rời trường sau lớp mười và lấy bằng GED sau đó. Vì vậy, cô không có kiến thức về hóa học. Cô ấy đã phục vụ một vài năm trong Cảnh sát biển với tư cách là một nhân viên cứu thương.

Chúng tôi chú ý đến trải nghiệm này và cô ấy đã cố gắng mô tả ngoại hình của chúng. "Tất cả đều giống nhau. Bàn tay của họ không giống như bàn tay của chúng ta. Có bốn ngón tay, nhưng không hẳn là ngón cái. Tuy nhiên, khả năng cơ động với các ngón tay của họ rất tốt. Họ có thể làm bất cứ điều gì với chúng. Họ thực sự cảm động. Các ngón tay của họ không được thiết lập như của chúng ta. Nếu chúng ta có thể lấy những ngón tay trước của mình và trải rộng chúng ra nhiều hơn một chút. Nếu một trong số này xuất hiện nhiều hơn ở một bên.

Tôi sẽ không bao giờ quên bàn tay của họ. Và họ đã ở trên tôi, vì vậy tôi sẽ nhớ bàn tay. Và cánh tay và đôi chân của họ rất gầy và gầy guộc ”.

Tôi muốn hiểu điều này vì một số mô tả không phù hợp với bất kỳ người ngoài hành tinh nào khác mà đối tượng của tôi đã mô tả. Ý tưởng về khuôn mặt gelatin màu cam làm tôi bối rối. Cô ấy nói rằng cô ấy không nghĩ đó là mặt nạ, gelatin là thứ duy nhất phù hợp với mô tả. “Dày, dày, dày, dày, dày thật. Nhưng trong hiệu ứng gel đó, bạn thực sự có thể nhìn thấy gần như một khuôn mặt, nhưng không hoàn toàn là một khuôn mặt. Và phần còn lại của chúng là màu xanh lá cây. Tôi ghét nói điều này. Tôi thực sự làm. Đó là người ngoài hành tinh xanh của tôi. Đó là hạt đậu màu xanh lá cây xấu xí của sâu bướm với các tia sáng có màu xanh lục vàng xung quanh chúng trên da của chúng. Bản thân làn da của loài sâu bướm có màu xanh lục ”. Cô bật cười trước sự vô lý của bức tranh tâm thần. Cô không biết chúng cao bao nhiêu vì cô đang nằm.

Ann giải thích rằng các sinh vật đang trải qua chuyển động tay giống như Nina khi cô ấy truyền năng lượng cho Ann trên bàn mát-xa. Có thể họ đang bắt chước, hoặc đang học hỏi.

Tôi không muốn nói với Ann quá nhiều về những trường hợp khác mà tôi đã khám, và Nina cũng không nói nhiều. Chúng tôi không muốn ảnh hưởng đến cô ấy. Tôi biết cô ấy đã không đọc bất kỳ điều gì về loại điều này, và tôi muốn thông tin tự phát khi chúng tôi có phiên họp.

Sau khi thảo luận, tất cả chúng tôi đi vào phòng ngủ cho phiên họp. Khi Ann đang trong trạng thái xuất thần, tôi đưa cô ấy trở lại ngày xảy ra sự kiện ở nhà Nina. Cô quay trở lại ngay lập tức vào buổi tối, và lặp lại cuộc trò chuyện mà cô đang có với Nina và Tom, chồng cô khi họ ngồi quanh bàn ăn trong phòng ăn. Nina đã gật đầu để cho biết tình hình đã đúng. Để đẩy nhanh các sự kiện, tôi đã yêu cầu cô ấy tiến về phía trước kịp thời.

A: Chúng tôi đang đi bộ. Và chúng tôi đi qua ga ra, vào một căn phòng nhỏ khác. Có mùi như mùi ngựa.

D: Tại sao nó có mùi giống ngựa?

A: (Cười) Vì có ngựa. Tôi có thể nghe chúng.

Nina sống ở nông thôn và có một chuồng ngựa nhỏ bên cạnh nhà để xe. Phòng làm việc của cô ấy ở bên cạnh hai người. Nina đã yêu cầu Ann lên bàn mát xa của cô ấy để cô ấy có thể giúp cô ấy thư giãn. Nina bắt đầu làm việc trên vùng đầu của cô ấy, và sau đó Ann dường như đang xem một cái gì đó. Sau đó, cô ấy hỏi rất nhẹ nhàng, gần như thì thầm, "Đó là cái gì?"

D: Bạn thấy gì?

A: Ừm. Một loạt … một vài. Không, họ không phải là người. Họ là những sinh vật.

D: Làm sao bạn biết họ không phải là người?

A: Bởi vì họ không giống chúng tôi. Họ trông khác nhau. Chúng khác nhau nhiều. Họ ở đây, chạm vào tay và cánh tay của tôi. Chúng ở trên chân tôi.

D: Bạn có thể cảm thấy nó khi họ chạm vào bạn không? (Ồ, vâng.) Nếu bạn có thể cảm thấy họ chạm vào bạn, họ phải là vật lý. Có đúng không?

A: Ồ, vâng! (Cẩn thận, như thể cô ấy muốn nói chính xác.) Họ đang chạm vào tôi. Và tôi đang để họ chạm vào tôi. Tôi đang bảo Nina xem. Tôi không nghĩ cô ấy có thể nhìn thấy những người này. Tôi phải nói cho cô ấy biết họ trông như thế nào.

D: Nói cho tôi biết, họ trông như thế nào?

A: Ooooh, họ có khuôn mặt xốp. Jelloey, mặt xốp, màu cam. Họ có mắt trong đó.

D: Đôi mắt của họ trông như thế nào?

A: Loại sủi bọt đen. Bong bóng. Hai bong bóng. Một bên này và một bên kia. Tối. Không hoàn toàn đen.

D: Nhưng bạn nói khuôn mặt là loại xốp?

A: Chà, theo hiểu biết của bạn thì nó sẽ rất xốp. Xin chào. Phân loại mịn màng với ánh sáng lấp lánh bây giờ và sau đó của hiệu ứng gợn sóng.

D: Toàn bộ cơ thể của họ có giống như vậy không?

A: Không. Chỉ là khuôn mặt. Tôi không thể nhìn thấy toàn bộ cơ thể của họ. Đầu có màu xanh lục … và nó có một màu xám vàng kỳ lạ xen lẫn vào đó. Chúng có cánh tay dài. Nhìn bằng nhựa. Và họ chỉ liên tục cảm thấy.

D: Họ có mặc gì không?

A: Không. Không có đàn ông, không có phụ nữ. Không có quần áo. Họ không cần chúng. Da của họ là bảo vệ. Họ nói với tôi rằng họ sẽ không làm tổn thương tôi. Họ nói với tôi rằng tôi có cảm xúc. Cảm xúc mạnh mẽ, và họ đang học hỏi từ tôi.

D: Họ đang học gì từ bạn? Một tình yêu. Họ không hiểu tình yêu của chúng ta.

D: Bạn có thể hỏi họ một số câu hỏi? (Có) Nói với họ rằng chúng tôi tò mò. Tại sao họ không hiểu những cảm xúc này?

A: (Tạm dừng, như thể đang lắng nghe.) Họ đến từ một vũ trụ khác có công nghệ, máy móc. Nó ở mức độ rung động cao hơn. Họ không làm tổn thương nhau. Chúng ta làm tổn thương nhau.

D: Họ có bao giờ có cảm xúc không?

A: Vâng. Không giống như của chúng ta. Không giống như chúng ta hiểu. Của họ hoàn toàn khác nhau. Cảm xúc của họ là sự hiểu biết về giáo dục, sự tiến bộ, sức mạnh, cho đến khi sự tiến bộ và sức mạnh cản đường. Và thông qua mô hình phát triển thế hệ của họ, họ đã đưa nó trở lại phía sau, đạt được sức mạnh và sự phát triển, sau đó là công nghệ. Và họ quên mất cảm xúc bởi vì mô hình thế hệ đã thay đổi cấu trúc phân tử của họ.

D: Kiểu thế hệ? Ý anh là gì?

Ở đâu đó trong đây, giọng nói đã thay đổi (như mọi khi) và tôi biết mình đang nói chuyện với một người khác không phải Ann. Khi điều này xảy ra, tôi luôn biết rằng tôi sẽ có thể nhận được câu trả lời mà cô ấy không thể biết.

A: Cấu trúc phân tử. Bạn không hiểu, tôi phải thay lời cho bạn.

Điều này có nghĩa là thực thể sẽ phải tìm kiếm từ vựng của Ann để tìm những từ gần nhất với những gì nó đang cố gắng truyền đạt. Điều này thường khó vì nhiều khái niệm khó giải thích bằng sự hiểu biết của chúng ta. Họ đã nói với tôi nhiều lần rằng ngôn ngữ của chúng tôi không đủ. Thường thì họ phải dùng đến các phép loại suy hoặc ví dụ. Từ "phân tử" được phát âm hơi khác một chút.

D: Bạn có nghĩa là cấu trúc phân tử?

A: Vâng. Đó là cách bạn nói ở đó?

D: Chúng tôi nói "phân tử." Nó liên quan đến các phân tử? Đúng không?

A: Vâng. Nó thay đổi các mô hình sóng não. Nó thay đổi các cảm biến trong cơ thể. Hóa chất trong cơ thể, đến nơi nó trở nên cơ học hơn. Rất khó để giải thích từ vũ trụ này. Các kiểu thế hệ. Các thế hệ khi họ phát triển, cơ thể của họ thay đổi. Tôi đang cố gắng giải thích điều này cho bạn. Bạn cần hỏi tôi tốt hơn.

D: Được rồi. Tôi đang cố gắng sắp xếp các câu hỏi vì Ann cũng muốn biết. Tại sao bạn lại tương tác với Ann trong phòng đó?

A: Bởi vì cô ấy rất cởi mở. (Nhẹ nhàng) Ồ, wow! Có hai cái cùng một lúc, (Ann rõ ràng đang xen vào.)

D: Bạn có thể nói cho tôi biết để tôi có thể hiểu.

A: Bạn có hiểu thần giao cách cảm không?

D: Vâng, tôi có.

A: Được rồi. Chúng tôi sẽ nói chuyện với bạn thông qua thần giao cách cảm.

D: Tôi thà nói nó thành lời. Ổn chứ?

A: Nếu nó có thể được xác định.

D: Nếu bạn có thể xác định nó, hoặc nếu bạn có thể cho tôi các phép loại suy. Bạn có biết loại suy là gì không?

A: Ồ, vâng. Bạn sống nhờ điều này rất nhiều.

D: Bạn có thể không nhận ra, nhưng tôi có một hộp đen nhỏ ở đây. Bạn có biết nó là gì không? Đó là một máy ghi âm để ghi lại các từ.

Những thực thể này thường gọi máy ghi âm của tôi là chiếc hộp đen nhỏ của tôi, vì vậy tôi đã sử dụng thuật ngữ của chúng. Họ thấy thật thú vị khi chúng ta phải dùng đến những thiết bị thô sơ như vậy.

A: Chúng tôi ghi lại qua ánh sáng.

D: Vâng, và bạn mọi người luôn hỏi, "Tại sao tôi cần một hộp để ghi lại các từ?" Chúng tôi không thể nhớ như bạn có thể. Vì vậy, chúng ta phải đặt thông tin vào hộp để tôi có thể phát lại sau.

A: Đó là công nghệ thấp hơn của bạn.

D: Vâng, đó là lý do tại sao tôi phải sử dụng từ ngữ, thay vì thần giao cách cảm. Vì vậy, bạn có thể hiểu tôi phải có phép loại suy. Ý bạn là gì, bạn ghi lại qua ánh sáng?

A: Chúng tôi ghi lại và lưu giữ qua ánh sáng. Năng lượng và sắc tố và ánh sáng. Nó được thâm nhập vào cơ thể của chúng ta, và chúng ta đặt nó vào trí nhớ của chúng ta. Và đó là nơi nó được lưu trữ.

D: Bạn có thể nhớ lại nó bất cứ lúc nào bạn muốn?

A: Ồ, vâng. Chúng tôi có thể phóng đại nó bất cứ lúc nào chúng tôi muốn.

D: Nhưng với tôi, tôi phải có nó bằng lời vì chúng tôi vẫn còn ở dưới ….

A: Tôi sẽ đưa chúng cho bạn bằng lời.

D: Tôi sẽ đánh giá cao điều đó. Vậy bạn chọn tương tác với Ann vào thời điểm đó vì cô ấy cởi mở? Có phải đó là những gì bạn nói?

A: Rất nhiều.

D: Và bạn nói rằng bạn đang giao tiếp với cô ấy bằng thần giao cách cảm?

A: Rất nhiều.

D: Bạn đã bao giờ tiếp xúc với cô ấy trước đêm nay chưa. (Không) Có phải lúc đó bạn vừa chọn cô ấy không?

A: Cô ấy xuất sắc với khả năng của chúng tôi.

D: Và bạn nói rằng bạn đã đến từ một tần số rung động khác?

A: Vâng. Tôi đến từ bình diện thứ bảy. Đó là một vũ trụ được tạo ra từ bình diện thứ bảy.

D: Đó là lý do tại sao nó vô hình với chúng ta, phải không?

A: Hoàn toàn.

D: Sau đó khi bạn đang tương tác với cô ấy, cô ấy có thực sự ở hai nơi cùng một lúc không? (Có) Bạn có thể giải thích làm thế nào điều đó được thực hiện?

A: Thông qua sự thay đổi của dao động. Đó là một — tôi không biết phải chọn từ ngữ của bạn như thế nào.

D: Cố gắng. (Tạm dừng) Tất cả những gì chúng ta có là ngôn ngữ của chúng ta. Chúng tôi không có khả năng của bạn.

A: Tôi đang tìm kiếm sự tương tự chính xác. Mô hình giấc ngủ của bạn sẽ là điều gần nhất mà chúng tôi có thể liên quan đến ở cấp độ này. Bạn đang ngủ, bạn đang ở đây. Khi bạn ngủ, bạn sẽ đi du lịch. Điều này cũng giống như cách chúng tôi sử dụng với cô ấy trong giấc ngủ của cô ấy.

D: Mặc dù cô ấy không ngủ vào lúc cô ấy ở trong phòng đó. (Không) Đó cũng không phải là một giấc mơ. (Không) Nhưng bạn có thể tương tác với cơ thể vật lý của cô ấy mặc dù cô ấy đang ở trong tình trạng ….

A: (Gián đoạn) Tinh thần.

D: Bạn đang làm việc với cơ thể tinh thần?

A: Đúng.

D: Bạn có biết tôi là ai và tôi làm gì không?

A: Bạn là một giáo viên.

D: Vâng, tôi đã làm việc với nhiều loại của bạn. Có thể không chính xác là loại của bạn ….

A: Vâng, chúng tôi biết điều này.

D: Và họ đã cho phép tôi có kiến thức khi tôi yêu cầu.

A: Vâng, chúng tôi biết điều này.

D: Nhưng tôi chưa bao giờ gặp kiểu người của bạn trước đây.

A: Chúng tôi biết điều này. Nó đã được rất nhiều, rất nhiều ngày. Đã nhiều thời gian trôi qua. Sự hiểu biết của bạn về thời gian khác chúng ta rất nhiều. Bạn đang ở một khung thời gian và một cấp độ ngay bây giờ mà bạn sẽ được gọi. Bạn đang đến gần nhiều vũ trụ tại thời điểm này. Bạn đang gọi cho chúng tôi, và chúng tôi đang đến.

D: Bởi vì tôi đã tiếp xúc với nhiều loại khác, nhưng không phải loại nào phù hợp với mô tả của bạn.

A: Tôi biết điều này.

D: Nhưng bạn tích cực, phải không? (Ồ, vâng.) Bởi vì tôi không muốn bất cứ điều gì liên quan đến tiêu cực.

A: Điều này đúng. Hành tinh của bạn đã có quá nhiều năng lượng tiêu cực đến nỗi chúng tôi rất khó xâm nhập đến hành tinh của bạn, đến vũ trụ của bạn. Bạn đã đánh lạc hướng vũ trụ này một điều gì đó khủng khiếp. Bạn sẽ ở trên một chiếc máy bay hủy diệt cao. Chúng tôi đang tìm kiếm những người tại thời điểm này trong máy bay và trong vũ trụ của bạn mà chúng tôi có thể thâm nhập và giúp đỡ. Chúng tôi đến không phải để làm hại.

Kể từ khi giọng nói này bắt đầu, nó trở nên trầm hơn, trầm hơn và thô hơn giọng bình thường của Ann. Một âm thanh cũ.

D: Bạn đang nói từ trên tàu một thủ công hay bạn đang ở trên một hành tinh?

A: Tôi đang ở cấp độ máy bay. Không phải là một hành tinh, mà là một chiếc máy bay. Sự hiểu biết của bạn về nghề thủ công khác nhiều so với sự hiểu biết của chúng tôi về khái niệm du lịch.

D: Cô ấy nói cô ấy có thể nhìn thấy một số máy móc trong nền.

A: Đúng vậy, chúng tôi đã phải đưa cô ấy đến một mức độ gần với sự hiểu biết của cô ấy, nơi cô ấy sẽ không ở đâu …. Ồ, tôi không biết từ để chỉ ngôn ngữ của bạn. Cô ấy sẽ không sợ.

D: Điều này có thường xuyên xảy ra khiến mọi người nghĩ rằng họ đang làm nghề thủ công, và thực tế thì không phải như vậy?

A: Có, khá thường xuyên.

D: Có phải thế giới của bạn mà bạn đến từ một thế giới vật chất, như chúng ta nghĩ về vật chất?

A: Không phải như bạn hiểu về thể chất. Theo một nghĩa nào đó, chúng ta đến từ đâu, chúng ta có thể tập hợp lại thành một đơn vị nếu cần. Hãy để tôi giải thích điều này thêm một chút. Nếu có một số người trong chúng ta cần kết hợp và liên kết với nhau để hiểu thêm, chúng ta có thể kết hợp thành một chỉnh thể.

D: Tôi đang nghĩ đến một tâm trí nhóm.

A: Đúng.

D: Nhưng bạn có thể kết hợp thành một thực thể duy nhất?

A: Đúng. Đó là sự thống nhất.

D: Thực thể có xuất hiện tương tự như cách bạn làm bây giờ hay sẽ lớn hơn hoặc ….

A: Không, không. Không có thị giác đối với nó như bạn hiểu về thị giác.

D: Vậy tại sao bạn lại xuất hiện với cô ấy với khuôn mặt màu cam và cơ thể màu xanh lá cây?

A: Đây là sự hiểu biết của cô ấy về chúng tôi.

D: Bạn thực sự xuất hiện theo cách đó?

A: Chúng tôi có thể xuất hiện ở bất kỳ dạng hình dạng nào mà chúng tôi cần để xuất hiện đối với cá nhân.

D: Ngoại hình bình thường của bạn là gì?

A: Chúng ta là một khối năng lượng.

D: Đó là những gì tôi đã nghĩ nó giống như vậy. Sau đó, tại nơi bạn đến, bạn không cần những thứ vật chất.

A: Đúng.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn đã phát triển về mặt công nghệ.

A: Đúng. Có rất nhiều hành tinh trong mỗi cấp độ phổ quát và các mặt phẳng. Mỗi hành tinh này có cấu trúc chùm tia riêng. Chúng ta phải biểu thị cho cấu trúc chùm đó để họ hiểu. Nếu không có công nghệ của chúng tôi, việc hiểu bạn đôi khi sẽ không thể tiến bộ. Bạn là một loài, một sinh vật rất thấp. Bạn làm tổn thương nhau. Bạn gây ra nỗi đau cho nhau. Chúng tôi đang cố gắng giúp bạn.

D: Nhưng bạn biết đó không phải là tất cả chúng ta.

A: Đúng. Nhưng có rất ít người trong số các bạn hiểu được khía cạnh giác ngộ đó.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Bạn nói rằng bạn không còn cảm xúc nữa vì bạn đã đi theo hướng khác thông qua công nghệ.

A: Vâng. Là một đơn vị kết hợp, chúng ta có thể hiểu được cảm xúc.

D: Nhưng nếu bạn có công nghệ, tôi đang nghĩ đến những thứ vật chất.

A: Vâng. Đó là sự hiểu biết của bạn. Công nghệ là tiêu thụ năng lượng. Sự phá vỡ và chia tách năng lượng kết hợp thành một nguồn khối lượng.

D: Bạn đã từng có một cơ thể vật lý?

A: Có, khi chúng tôi ở máy bay thấp hơn. Chúng tôi đã phát triển hơn thế nhờ công nghệ của chúng tôi.

D: Nhưng đây không phải là cách chính xác để đi? (Không) Nếu bạn có một sự lựa chọn, bạn sẽ đi con đường nào?

A: Đó là một quyết định cá nhân. Mỗi thực thể có sự lựa chọn đó.

D: Nhưng ý tôi là, nếu bạn không tiếp cận với công nghệ và trở thành như hiện tại, bạn có thể đi theo một hướng khác không?

A: Có, có một số lựa chọn để lựa chọn.

D: Khi bạn có một cơ thể vật lý, nó xuất hiện như thế nào?

A: Không có một dạng vật chất nào cả. Đó là một sự lựa chọn.

D: Vì vậy, tất cả các bạn có thể trông khác nhau? (Vâng) Tôi bị giới hạn bởi những gì chúng ta nghĩ về thể chất.

A: Vâng, bạn đang có. Các giác quan xúc giác, khứu giác, thính giác và thị giác của bạn rất hạn chế.

D: Đó là lý do tại sao tôi luôn cố gắng mở rộng tầm hiểu biết của mình.

A: Tôi sẽ cố gắng giúp bạn. Bạn đang cố gắng suy nghĩ theo hình thức thể chất, và chúng tôi đang cố gắng phóng chiếu theo cảm xúc.

D: Đây có phải là một trong những lý do bạn liên hệ với Ann vì bạn muốn biết cảm xúc của con người hoạt động như thế nào không? (Vâng, vâng.) Nó phức tạp, phải không? (Ồ, vâng.) Nhưng chúng ta là một thực thể phức tạp.

A: Bạn là một sinh vật vui nhộn.

D: (Cười khúc khích) Ý bạn là gì?

A: Bạn là những sinh vật, bạn tìm thấy sự hài hước theo những cách kỳ lạ nhất.

D: Bạn cũng có khiếu hài hước, phải không?

A: Umm, không ở mức độ hiểu biết của bạn.

D: Chà, bạn nghĩ gì là hài hước?

A: Bạn là chúng sinh.

D: (Cười) Quan sát chúng tôi?

A: Vâng. Chúng tôi quan sát bạn như một đơn vị toàn thể.

D: Vâng, nhưng chúng tôi không phải là một nhóm.

A: (Đột nhiên) Ở đây lạnh quá.

D: Trên thế giới của chúng tôi, bạn có nghĩa là?

A: Trời lạnh.

Tôi không biết Ann đang cảm thấy lạnh trong cơ thể hay thực thể đó đang trải qua cái lạnh từ thế giới của chúng ta. Tôi quyết định chơi nó an toàn và giảm bớt bất kỳ triệu chứng thể chất nào. Sau đó tôi đắp chăn cho Ann.

D: Bạn đến từ đâu, bạn có thể kiểm soát nhiệt độ tốt hơn không?

A: Không có sự thay đổi nhiệt độ như bạn có ở đây.

D: Chà, nếu bạn giao tiếp và làm việc với Ann, điều quan trọng chính là chúng tôi không muốn bất kỳ tổn hại nào đến với cô ấy.

A: Không bao giờ làm hại bất kỳ sinh vật nào. Chúng tôi đang ở đây để giúp bạn. Có thời gian cho thông tin và kiến thức của bạn. Tại thời điểm này, không có nghĩa là bạn phải có tất cả thông tin và kiến thức. Chúng tôi đã chia sẻ với

Ann một số thông tin và kiến thức. Và có những thời điểm nhất định chúng ta sẽ nâng cao thông tin và kiến thức đó.

D: Có lần tôi được nói rằng tất cả các câu hỏi của tôi sẽ không bao giờ được trả lời vì một số kiến thức giống như chất độc hơn là thuốc.

A: Đó là chính xác. Bạn không biết làm thế nào để đưa thông tin vào quan điểm để tạo ra một sự thống nhất. Tôi nghĩ rằng tôi đang nói từ đó sai.

D: Mặc dù vậy, tôi nghĩ tôi hiểu ý bạn. Nhưng họ đã nói với tôi nếu tôi đặt câu hỏi theo cách thích hợp thì họ sẽ cố gắng trả lời.

A: Điều này là chính xác. Bạn đang muốn biết điều gì?

D: Ann nói rằng cô ấy đã có nhiều thứ tràn ngập trong tâm trí gần đây. (Có) Mặc dù lúc đầu cô ấy sợ hãi, nhưng cô ấy nói rằng có vẻ như cô ấy đang lấy sữa công thức.

A: Vâng, đó là chính xác. Có rất nhiều công thức đang đưa ra. Không phải tất cả các công thức đều hướng đến một mục cụ thể, như bạn sẽ nói trên hành tinh của mình.

D: Các công thức được sử dụng để làm gì?

A: Bạn có rất nhiều vấn đề mà bạn tập trung vào. Ốm.

D: Vâng, đó có vẻ là một từ xa lạ đối với bạn.

A: Vâng. Bạn không biết làm thế nào để vượt qua điều này.

D: Chúng tôi đang cố gắng.

A: Có, nhưng bạn không.

D: Những công thức bạn đang cho cô ấy trong tâm trí cô ấy có liên quan đến căn bệnh này không?

A: Một số. Chúng tôi đã cung cấp cho cô ấy những mảnh và mẩu thông tin. Thời gian trôi qua chúng ta sẽ gắn kết nó lại với nhau. Chúng tôi không thể thay đổi lực lượng của thế giới của bạn. Chúng tôi sẽ không gây ra sự thay đổi đó đối với lực lượng của bạn. Bạn phải mời chúng tôi cho sự thay đổi đó. Nó phải là một lời mời đại chúng.

D: Nhưng cô ấy không thể sử dụng thông tin để giúp đỡ người khác?

A: Họ phải yêu cầu sự giúp đỡ.

D: Chúng tôi biết những người có thể biến công thức thành thuốc. (Vâng, vâng.) Bạn có thể cho chúng tôi biết một số công thức này để chúng tôi có chúng cho chiếc hộp đen nhỏ không?

A: Tôi có thể viết chúng ra cho bạn. Bạn không hiểu ngôn ngữ của tôi. Tôi phải viết thư của bạn.

Tôi đã chuẩn bị sẵn bút và sổ tay, và tôi khám phá bàn tay của Ann. Sau đó tôi đặt cuốn sổ vào tay cô ấy. Trong vài giây, cô cảm thấy tờ giấy, đặc biệt là cuộn kim loại, như thể nó là một vật thể khác thường. "Bạn có những bài báo lạ."

D: (Cười) Đúng vậy. Một tờ giấy, và đây là một cây bút. Đây là một công cụ viết mà chúng tôi sử dụng.

Tôi đặt nó vào tay khác của cô ấy. Cô tò mò tìm thấy cây bút, và cứ cảm thấy cả bút và giấy.

D: Đó là một công cụ viết, và đây là những gì chúng tôi viết dựa trên. Nó được gọi là "giấy". Bạn nghĩ sao? Bạn làm được cái này không?

A: Bạn có một công thức trong ngôn ngữ của mình.

Ann viết vào cuốn sổ mà không mở mắt. Thực thể giải thích rằng công thức liên quan đến hóa học và một người nào đó quen thuộc với hóa học sẽ hiểu nó. Sau đó cô ấy đột ngột dừng lại.

A: Đây là cơ sở đơn giản ban đầu, một yếu tố chữa khỏi tất cả (mang?) Thâm nhập vào hệ thống máu đỏ của loài bạn. Nó sẽ phóng to các tế bào bạch cầu để chúng hoạt động thống nhất với các tế bào hồng cầu bị loét trong các tế bào ung thư trong cơ thể bạn. Sau đó họ sẽ được bổ sung để giúp đỡ.

D: Đây có phải là công thức cho một loại thuốc nào đó không? (Có) Một chất lỏng?

A: Không. Nó là một khối lượng.

D: Giống như một máy tính bảng? Máy tính bảng? Tôi không biết máy tính bảng.

D: Một điều nhỏ mà bạn sẽ đưa qua miệng. (Có) Và một nhà hóa học nhìn vào điều này có thể hiểu nó.

A: Một số. Không phải tất cả mọi người đều được nâng cao. Điều này sẽ được nghiên cứu.

D: Bạn có công thức khác không?

A: Không phải tại thời điểm này.

Tôi đang lấy cuốn sổ và bút ra khỏi Ann, để tôi có thể che cô ấy lại. Cô giữ nó lâu hơn một chút trong khi lại cảm nhận được sự ràng buộc của hình xoắn ốc. Tôi giải thích, "Đó là kim loại giữ các trang lại với nhau. Đó là một đường xoắn ốc trên rìa ".

A: Tôi muốn cảm nhận nó.

D: Nó giữ các trang lại với nhau để chúng ta có thể lật chúng. Viết trên một mặt và sau đó đến mặt kia.

A: Tại sao bạn cần làm điều này?

D: Chúng ta phải có một cái gì đó mà chúng ta có thể nhìn vào.

A: Tại sao bạn không sử dụng tâm trí của bạn?

D: Chúng tôi chưa đến mức có thể nghĩ đến.

A: (Bị gián đoạn) Tại sao?

D: Tôi đoán là chúng tôi chưa đủ tiến bộ.

A: Bạn sẽ như vậy. — Ở đây rất lạnh trên hành tinh của bạn.

D: Hãy che cho bạn một lần nữa. Đừng lo lắng, chúng tôi sẽ không giữ bạn ở đây quá lâu. Chúng tôi sẽ cố gắng tử tế nhất có thể vì chúng tôi đánh giá cao sự giúp đỡ của bạn. Rung động thế này có lạnh không? Đó có phải là ý bạn không?

A: Tôi đang run. Vâng, trời lạnh.

Tôi bắt đầu đưa ra những gợi ý để cô ấy thoải mái, để cô ấy (và nó) không cảm thấy lạnh, nhưng cô ấy đã ngắt lời ngay khi tôi bắt đầu. "Nó đã biến mất. Tôi đọc nó."

D: Bạn đọc nó?

A: Nó đã biến mất.

D: Cảm giác lạnh trong cơ thể mà chúng ta đang giao tiếp.

A: Đúng.

D: Đây có phải là những thứ chính mà bạn muốn đưa cho cô ấy, công thức của bệnh tật?

A: Một số. Chúng tôi muốn học hỏi từ những người của bạn.

D: Các công thức khác sẽ giải quyết vấn đề gì mà bạn muốn cho cô ấy? Một nghề. Bạn gọi là "máy bay". Máy bay của bạn đang làm ô nhiễm hệ thống của chúng tôi.

D: Làm ô nhiễm hệ thống của bạn?

A: Vũ trụ của bạn. Và nó đang rò rỉ vào các vũ trụ khác. Và chúng ta phải chấm dứt điều này.

D: Ý bạn là gì? Máy bay của chúng tôi?

A: Của bạn …. Tôi sẽ cố gắng tìm những từ mà bạn sử dụng. Nhiên liệu của bạn.

D: Nhiên liệu chúng ta sử dụng để cung cấp năng lượng cho máy móc của chúng ta?

A: Vâng. Chính xác. Bạn có tài nguyên ở đây trên hành tinh của bạn, như chúng tôi nói, nhưng bạn chọn không sử dụng chúng. Những tài nguyên này đã được trao cho bạn từ cùng một đấng sáng tạo của chúng ta, cùng một Đức Chúa Trời của chúng ta, cùng một nguồn năng lượng của chúng ta. Và người của bạn đã chọn không sử dụng chúng.

D: Nhưng bạn biết đấy chúng ta chỉ là một mảnh nhỏ của toàn thể nhân loại.

A: Bạn không có nhiều thời gian.

D: Tuy nhiên, chúng tôi không có nhiều điều để nói.

A: Vâng, bạn có tất cả nói. Bạn có tất cả sự lựa chọn.

D: Nhưng chúng tôi không phải là những người nắm quyền.

A: Vâng, bạn đang có.

D: Ý tôi là, chúng ta không phải là những người đưa ra quyết định cho thế giới.

A: Vâng, bạn đang có. Bạn không làm việc như một đơn vị.

D: Đúng vậy. Tất cả chúng ta đều là những cá nhân.

A: Đúng. Bạn tách biệt năng lượng của bạn, sức mạnh của bạn.

D: Đó là lý do tại sao những gì chúng tôi nói sẽ không ảnh hưởng đến những người nắm quyền. Những cái đó …. (Anh ta cắt ngang: Vâng.)

Rõ ràng là không thể tranh cãi với một sinh vật đã quen hoạt động như một đơn vị để đạt được những gì họ muốn. Anh ấy không thể hiểu được những hạn chế của chúng tôi do hoạt động như những đơn vị riêng lẻ. Tất nhiên, anh ấy có lý. Tôi đã tìm thấy điều này trong công việc của mình (đặc biệt là với Nostradamus), rằng khi mọi người hợp tác với nhau, trí lực của họ được tăng lên rất nhiều. Nhưng làm thế nào để bạn hiểu được điều này với một người bình thường, rằng họ có sức mạnh tiềm ẩn như vậy?

D: Nhưng bạn nói nhiên liệu đang rò rỉ vào các vũ trụ khác?

A: (dứt khoát) Có! Nó tan vào không khí, phá vỡ hệ thống phân tử của chúng ta, được du hành xuyên thời gian và không gian.

D: Tôi đoán chúng tôi không nghĩ đến ….

A: Không, bạn không.

D: Bạn đang nói về các không gian khác? (Có) Nhưng chúng ta có thể làm gì với nó?

A: Bạn có thể sửa chữa nó. Bạn có tài nguyên thiên nhiên được trồng trong đất của bạn. Bạn có đồn điền trên đất của Trái đất của bạn tại thời điểm này, nó cũng được sử dụng cho y tế của bạn. Và bạn chọn không sử dụng những tài nguyên này.

D: Một thực vật, bạn nói?

A: Vâng. Tôi không biết tên.

D: Nó trông như thế nào?

A: Nó là … (Tạm dừng) Tôi không biết làm thế nào để diễn tả nó bằng ngôn ngữ của bạn.

Làm thế nào để bạn mô tả một cái gì đó nếu bạn không biết các từ và ý nghĩa của chúng? Các thực thể khác đã lấy thông tin từ bộ não và từ vựng của đối tượng của tôi. Thực thể này dường như gặp khó khăn trong việc tìm kiếm các so sánh thích hợp.

D: Chúng ta phải biết nó là gì trước khi chúng ta biết cách sử dụng nó.

A: Nó nhọn, khá nhọn.

D: Những chiếc lá?

A: Vâng. Có một số mầm như các đốt ngón tay.

D: Nó có một bông hoa?

A: Nó sẽ có lúc. Nó có mùi nặng. Hiện nay có một số bạn sử dụng cây này, nhưng các bạn không sử dụng nó theo nghĩa đơn vị cho cả hành tinh của mình.

D: Chúng ta sử dụng nó để làm gì?

A: Bạn hấp thụ nó vào cơ thể của bạn. Bạn hít thở nó.

D: Nếu nó có một bông hoa thì bông hoa đó có màu gì? Điều đó có thể giúp chúng tôi xác định nó.

A: Tôi không biết bạn muốn nói gì về màu sắc của bông hoa của bạn.

D: (Làm thế nào để tôi giải thích điều này?) Ah. Chà, hoa là phần thường sẽ tạo ra một số hạt sau này. Nó có những cánh hoa. Chúng tôi có các màu như đỏ, vàng, trắng. Bạn có bất kỳ màu nào trong quang phổ của bạn ở nơi bạn sống không?

A: Chúng tôi có quang phổ, vâng.

D: Bạn không có màu sắc như vậy?

A: Không ở mức độ hiểu biết của bạn.

D: Bởi vì tôi sẽ phải có thêm thông tin trước khi chúng tôi có thể hiểu nó là loại cây gì.

A: Một lần nữa, tôi sẽ vẽ cái này cho bạn.

D: Điều đó rất tốt. Chỉ cần cho tôi một chút thời gian, và tôi sẽ lấy lại các công cụ viết cổ xưa của mình. Bởi vì chúng tôi không thể nhìn vào tâm trí của bạn để có được bức tranh.

Tôi lại lấy cuốn sổ và bút ra và đặt chúng vào tay Ann.

A: Tôi thích điều này.

Anh ta lại sờ vào các vật liệu như thể chúng là những vật thể không quen biết và xa lạ.

D: Bạn cảm thấy thế nào?

A: Tôi không thể mô tả. (Anh ấy bắt đầu vẽ một bức tranh về một cái cây.) Nó có cảm giác khác. Tôi không quen với chất này.

D: Cái đó có lá nhọn. Đó là những gì chúng tôi sẽ gọi là "lá". Các điểm có sắc nét không?

A: Chúng không làm bạn đau hoặc gây đau đớn. Họ sẽ giúp bạn. Tôi đã nói với bạn điều này.

D: Bạn có thể vẽ bông hoa?

A: Hoa?

D: Vâng, bạn có thể vẽ những gì trông như thế nào? Điều đó sẽ giúp chúng tôi xác định nó. Bạn đã nói rằng bạn không biết màu sắc.

A: Bông hoa. (Cô ấy đang vẽ nó.)

D: Nó có nhiều cánh hoa. Đây có phải là cây cao không?

A: Ồ, vâng, rất cao. Cao hơn nhiều so với bạn là một con người.

D: Vậy thì chúng tôi không tìm kiếm thứ gì đó thấp so với mặt đất.

A: Không, nó bắt đầu thấp. Nó mọc cao. Nó là một loài thực vật rất hùng vĩ. Mặc dù người của bạn đã chà đạp nó.

D: Chúng tôi không biết giá trị của nó?

A: Vâng, một số người của bạn biết giá trị của nó. Nhưng nhiều người của bạn chiến đấu.

D: Vậy đây là loại cây mà chúng ta có thể dùng làm thuốc, và chúng ta cũng có thể dùng làm nhiên liệu?

A: Vâng. Nguồn lực của bạn rất hạn chế. Đây là một cơ cấu thực vật không bị giới hạn. Nó rất phong phú trên khắp hành tinh của bạn. Và bạn không chọn sử dụng như vậy.

D: Chúng tôi có thể không biết nó hữu ích.

A: Vâng, bạn có những cái mà bạn biết. Chúng tôi đã nhìn thấy họ và nói chuyện với họ.

D: Vậy phần nào của nhà máy sẽ được sử dụng để làm nhiên liệu?

A: Thân và lá. Nó sẽ tự bổ sung. Nó đã được trao cho bạn.

D: Vì mục đích đó?

A: Đúng. Bạn có những gì bạn gọi là … thị giác của bạn? Nhìn. Nó rất tốt cho thị giác của một người để xem. Nó rất tốt cho nhiều bệnh tật của bạn mà bạn đã tạo ra trong hành tinh của chính mình, do nguồn lực của bạn mà bạn đã chọn để sử dụng. Bạn là một hành tinh của sự tự hủy diệt và bệnh tật.

D: Chúng ta đã tự gây ra những căn bệnh này?

A: Đúng.

D: Tôi đã suy nghĩ khi nhìn vào bức vẽ này. Nó không phải là một cái cây, phải không? Vì cây cao hơn chúng ta.

A: Không, nó là một loài thực vật. Chúng tôi hiểu đời sống cây của bạn. Điều này sẽ phát triển trong một … làm thế nào để bạn đặt nó? Dạng cụm. Chúng tôi sẽ cung cấp cho Ann kiến thức và tầm nhìn. Đây là những gì bạn gọi cô ấy, Ann?

D: Vâng. Đó là tên của cô ấy mà chúng tôi gọi cô ấy.

A: Chúng tôi sẽ liên kết điều đó.

D: Chúng ta phải có tên và nhãn.

A: Vâng, chúng tôi nhận ra điều đó. — Người mà bạn gọi là Ann, bạn phải tăng cường sức mạnh cho cô ấy.

D: Đó là điều tôi định hỏi bạn. Cô ấy đang trải qua một số bệnh về thể chất.

A: Cô ấy đã không đến với chúng tôi và yêu cầu chữa bệnh.

D: Bạn có thể làm việc với cô ấy? (Có) Sẽ ổn nếu tôi nói với bạn rằng việc làm việc với cơ thể cô ấy được phép chứ?

A: Không. Cô ấy phải làm vậy. Chúng tôi không thể buộc thay đổi bất kỳ cấu trúc nào của bạn mà không có sự cho phép của bạn.

D: Còn việc xuống danh sách của cô ấy thì sao? Chúng tôi muốn cô ấy hoàn toàn khỏe mạnh, phải không?

A: Đúng.

D: Còn bệnh tiểu đường thì sao? (Tạm dừng) Bạn có biết từ đó không? (Không) Nó liên quan đến những thứ ngọt ngào gây ra các vấn đề trong cơ thể. Nó làm cho cơ thể đi ra ngoài trật tự.

A: Ngọt ngào?

D: Ngọt ngào. Đường?

A: Đây là một chất.

D: Đó là một chất, và nó đôi khi gây ra sự mất cân bằng trong cơ thể.

A: Chờ một chút. (Ngừng lâu) Cô ấy sẽ không còn điều đó nữa.

D: Bạn có thể làm cho nó biến mất?

A: Cô ấy đã hỏi rồi.

D: Bởi vì cô ấy phải tiêm cho mình. Bạn có biết cái đó là gì không?

A: Cô ấy sẽ không còn nữa.

D: Bởi vì không ai thích tiếp tục tiêm.

A: Cô ấy sẽ không còn nữa.

D: Bạn có thể đưa phần đó vào cân bằng?

A: Nó đã được thực hiện như vậy.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu cô ấy không nhận ra điều này và vẫn tiếp tục tiêm?

A: Bạn không làm việc như một đơn vị toàn thể trên vũ trụ này.

D: Liệu các bác sĩ, nhân viên y tế có thể nhìn thấy cô ấy không cần tiêm thuốc nữa không?

A: Bạn sẽ làm được.

D: Bởi vì các bác sĩ nói rằng nếu cô ấy ngừng tiêm thì cô ấy sẽ tự làm tổn thương mình.

A: Đúng. Người mà bạn gọi là "Ann" …. Chờ một chút. (Ngừng lâu)

D: Bạn đang làm gì đấy?

A: Tôi đang cố gắng trở thành một với cái mà bạn gọi là "Ann".

D: Nhưng không có hại.

A: Chúng tôi không bao giờ gây tổn hại cho đồng loại của bạn.

D: Và chỉ là sự hợp nhất tạm thời, vì vậy bạn có thể tìm ra vấn đề với cơ thể. Có đúng không?

A: Chờ một chút. (Ngừng lâu) Điều này mà bạn gọi là "đau đớn" trên cơ thể mà bạn đã đề cập. — Nó đã biến mất. — Nhiều vấn đề về thể chất của cô ấy là do đưa nhầm chất vào cơ thể sống của cô ấy. Lượng nhiên liệu.

D: Cô ấy đang ăn hoặc uống gì?

A: Đúng.

D: Bạn có thể chỉ cho cô ấy những gì để ăn?

A: Chúng tôi không ăn các chất như bạn làm. Đó là vào lượng chất của cô ấy. Cái mà bạn gọi là "nguồn nhiên liệu".

D: Cô ấy đang dùng chất gì mà cô ấy không nên uống?

A: Chờ một chút. (Tạm dừng lâu) Đây là điều rất khó để mô tả điều này.

D: Cô ấy ăn hay uống?

A: Đó là một "ăn." Nó là một chất. Tôi không thể mô tả chất lượng. Nó có màu nâu, màu của bạn. Tôi đang hiểu quang phổ của bạn.

D: Bạn có thể thấy quang phổ bây giờ.

A: Đúng. Nó có màu nâu. Một chất tối. Đó là một chất béo. Nó là của con vật của bạn. Nó khá lớn so với tỷ lệ của bạn. Nó có … bốn tàu đi bộ. Bạn sử dụng sai hóa chất. Bạn hóa da thịt của bạn.

D: Và điều này đang gây ra vấn đề trong cơ thể cô ấy?

A: Đúng.

D: Tôi nghĩ tôi biết bạn đang nói gì. Đó là một loại động vật mà chúng ta ăn.

A: Có, nhiều người trong số các bạn làm như vậy.

D: Có đúng không khi nói đó là một con bò?

A: Tôi không hiểu con bò.

D: Con bò là một con vật lớn. Nó có làn da khá mịn. Đôi khi chúng màu nâu, đôi khi chúng màu đen. Nhưng chúng lớn. (Có) Và chúng tôi ăn thịt của chúng. (Có) Đây là người cô ấy nên tránh xa? (Vâng rất tốt. Vì tôi nghĩ cô ấy có thể làm điều đó và thay thế những thứ khác. (Có) Tôi nghĩ điều này sẽ giúp cô ấy rất nhiều.

A: Cô ấy đang giúp chúng tôi.

D: Vâng, và đổi lại bạn muốn cô ấy được khỏe mạnh.

A: Đúng.

D: Vậy bạn có thể giúp cô ấy những vấn đề này với cổ họng của cô ấy không?

Tôi nghĩ tốt hơn là tôi nên cố gắng giúp đỡ tất cả các bệnh của cô ấy vì nó đang hoạt động rất tốt.

A: Chờ một chút. (Tạm dừng rất lâu)

D: Chuyện gì đang xảy ra vậy?

A: Nó được thực hiện.

D: Rất tốt. Rất tốt. Nó biến mất ngay lập tức hay sẽ từ từ ….

A: (Ngắt lời) Có. Nó đã biến mất.

D: Vậy thì cơ thể đang trở lại trạng thái hoàn toàn cân bằng và hài hòa đúng không?

A: Đúng. Bạn, bạn, là một loài người, không làm điều này cùng nhau.

D: Đôi khi chúng tôi cố gắng làm điều đó trong các nhóm nhỏ.

A: Hừm. Rất ít. Nó cần nhiều hơn nữa.

D: Nhưng chúng tôi cố gắng cho mọi người thấy rằng tâm trí của họ có thể kiểm soát cơ thể của họ.

A: Đúng. — Người này mà bạn gọi là "Ann", cô ấy có thể gọi cho chúng tôi — trong cấu trúc thời gian của bạn, bạn nói "hàng ngày". Hàng ngày là gì?

D: Chà, hơi khó giải thích. Chúng ta có những ngày vì hành tinh của chúng ta quay …

A: (Bị gián đoạn) Bạn đang nói về Mặt trời và mặt trăng?

D: Vâng. Nó quay quanh Mặt trời. Ban ngày là lúc trời sáng ….

A: (Ngắt lời) Cô ấy có thể gọi chúng tôi theo mỗi Mặt trời ló dạng mặt trăng của bạn, theo cách nói của bạn.

Giọng Ann sỏi đá đến mức nó không giống với giọng bình thường của cô ấy.

D: Đó là hàng ngày.

A: Đúng.

D: Khi trời trở thành đêm, đó là lúc hành tinh quay lưng lại với Mặt trời.

A: Đúng.

D: Vâng. Nhưng vấn đề chính là, cô ấy phải sống một cuộc sống trên chiếc máy bay này. Vì vậy, chúng tôi không muốn làm bất cứ điều gì để can thiệp vào điều đó. Chúng ta phải sống trong thế giới vật chất này.

A: Chúng tôi đến, không phải để can thiệp, mà để hỗ trợ bạn. Chúng tôi không đến để làm hại.

D: Lúc đầu, cô ấy sợ rằng bạn sẽ lấy đi thứ gì đó của cô ấy.

A: Đó là chưa bao giờ.

D: Bạn có biết rằng đôi khi tôi sử dụng thông tin này mà tôi viết về nó không?

A: Bạn là một giáo viên.

D: Có ổn không nếu tôi sử dụng thông tin mà bạn nói với tôi?

A: Đúng.

D: Bằng cách này nhiều người sẽ biết về nó hơn.

A: Mọi người của bạn biết và học cách đoàn kết là điều rất tốt. Bạn là một giáo viên. Nhưng bạn không hỏi tất cả các câu hỏi đúng.

D: Tôi chưa có chúng trong đầu. Họ luôn nói với tôi những câu hỏi quan trọng hơn câu trả lời.

A: Đúng.

D: Vì vậy, chỉ cần kiên nhẫn với tôi.

Sau đó, tôi yêu cầu thực thể quay trở lại bình diện thứ bảy, nơi anh ta nói rằng anh ta đến từ.

Khi Ann thức dậy, cô ấy hoàn toàn không nhớ gì về phiên này. Chúng tôi đã cố gắng giải thích những gì đã xảy ra, đặc biệt là những phần về tình trạng thể chất của cô ấy. Khi cô ấy nhìn vào hình vẽ của cái cây, cô ấy nghĩ rằng nó trông giống như cần sa hoặc cần sa. Người ta nói rằng loại cây này có nhiều công dụng và giá trị hơn những gì chúng ta nhận ra, đặc biệt là kể từ khi chính phủ phân loại nó như một loại thuốc.

Tôi nói với Ann rằng tôi sẽ không bao giờ bảo bất cứ ai ngừng dùng thuốc, đặc biệt là ngừng tiêm insulin. Nhưng nếu chúng chính xác và tình trạng bệnh tiểu đường đã được loại bỏ, liệu cô ấy chụp ảnh có hại gì không nếu cơ thể cô ấy không còn cần chúng nữa? Tôi thực sự không muốn trách nhiệm đó. Tôi không cần phải lo lắng vì Ann nói rằng cô ấy phải đo lượng đường trong máu mỗi sáng để biết lượng insulin mà cô ấy tự cung cấp. Đường huyết của cô ấy đã chạy khoảng 300.

Một điều đáng kinh ngạc đã xảy ra khi cô ấy gọi cho tôi vài ngày sau đó. Khi cô đo lượng đường trong máu vào ngày hôm sau, nó đã giảm xuống còn 80 tuổi. Cô ấy đã không cho mình một shot. Cả ngày chồng cô cứ hỏi cô đi tiêm khi nào. Câu trả lời của cô ấy là, "Tôi không cần nó nữa." Đó là một tuyên bố rất quan trọng vì nó cho thấy thái độ tinh thần của cô ấy đã thay đổi, và hệ thống niềm tin của cô ấy đã kích hoạt. Cô ấy tin rằng cô ấy không còn cần nó nữa.

Vì đã được lên lịch mổ họng nên chị quay lại gặp các bác sĩ ở bệnh viện VA, bác sĩ bảo phải làm lại tất cả các xét nghiệm, không hỏi nguyên nhân vì sao. Sau đó, tất cả các xét nghiệm đều cho kết quả âm tính. Không có dấu hiệu của bệnh ung thư vòm họng, và tình trạng tim của cô ấy đã cải thiện đến mức cô ấy không cần dùng thuốc nữa. Đến nay đã mười hai năm (năm 2011) kể từ khi chúng tôi tiến hành phiên họp này. Cô ấy chưa bao giờ tiêm insulin nữa. Lượng đường trong máu của cô giảm từ 300 xuống 80 và chưa bao giờ tăng. Tất nhiên, các bác sĩ không có câu trả lời. Họ viết trên hồ sơ y tế của cô ấy, "Chúng tôi không có lời giải thích cho trường hợp này." Bây giờ cô ấy nói với mọi người, "Tôi từng là một bệnh nhân tiểu đường phụ thuộc insulin."

Một điều khác đã xảy ra có thể đã ảnh hưởng đến cách chữa bệnh của cô ấy và sẽ phù hợp hơn với công việc trị liệu của tôi với tiềm thức. Ann đã có một cuộc hôn nhân tồi tệ và điều này khiến cô ấy căng thẳng rất nhiều. Một trong những nguyên nhân chính gây ra bệnh tiểu đường mà tôi tìm hiểu được là do ăn uống thiếu chất ngọt. Về mặt tâm lý, sự thiếu vắng tình yêu thương trong cuộc sống của con người. Điều này cũng giải thích cho các vấn đề về tim, trái tim là nơi chứa đựng những cảm xúc. Và những vấn đề về cổ họng, không thể bày tỏ cảm xúc của mình với những người quan trọng nhất trong cuộc đời mình. Không lâu sau phiên họp này, Ann đã ly hôn, và cô ấy và con trai đã sống riêng. Tôi biết đây là một yếu tố rất quan trọng góp phần vào việc chữa khỏi bệnh.

Đây là một trong những trường hợp ấn tượng nhất mà tôi đã làm vào thời điểm đó vào năm 1999. Hầu hết các phương pháp chữa trị xảy ra hiện nay trong quá trình làm việc của tôi đến từ sự can thiệp của tiềm thức đối tượng khi đối tượng hiểu được lý do của căn bệnh hoặc các triệu chứng thể chất. Trong trường hợp của Ann, nó được thực hiện thông qua sự can thiệp của một thực thể từ không gian khác. Tuy nhiên, nó đã bị ràng buộc bởi các quy định. Nó không thể can thiệp mà chỉ thực hiện các động tác chữa trị khi nó xin phép Ann. Vì vậy, thực thể từ bình diện thứ bảy cũng bị ràng buộc bởi hạn chế không gây nhiễu, và phải chắc chắn rằng Ann thực sự muốn để bệnh tật biến mất. Khi nó được sự cho phép của cô ấy, việc chữa trị được thực hiện tức thì.

***

Chương 38: NHỮNG NGƯỜI LÀM PHÔNG NỀN

NẾU CHƯƠNG NÀY không uốn cong tâm trí của bạn với khái niệm kỳ lạ và mới mẻ của nó, thì tôi không nghĩ bất cứ điều gì sẽ xảy ra.

Suzette bước ra khỏi đám mây khi đứng bên ngoài một khu rừng cây cao rất lớn. Đúng hơn là những cây thông hay cây tuyết tùng rất cổ và to lớn. Cô ấy đang cố gắng nhìn thấy Mặt trời, nhưng nó dường như bị che khuất bởi một thứ gì đó giống như đám mây che phủ. Sau đó, cô phát hiện ra rằng đó không phải là mây, đó thực sự là không khí bẩn đang ngăn Mặt trời chiếu sáng. Cô lo lắng về việc cây cối sẽ chết vì không khí. Sau đó, trước sự ngạc nhiên của cô ấy, và của tôi, cô ấy nhìn thấy khủng long. Một số trong số chúng lớn, như Tyrannosaurus Rex. Cô ấy nói rằng họ đang ngửi thấy mùi không khí và rất lo lắng. Có điều gì đó không bình thường, và cô ấy cũng đang cảm nhận được điều đó.

Cũng có một điều ngạc nhiên khi tôi hỏi cô ấy về cơ thể của cô ấy. Cô ấy nói rằng nó thật xấu xí vì nó được bao phủ bởi mái tóc màu nâu mờ khó chịu. Cô ấy cảm thấy là nam giới ở giữa thế giới và đang đeo một bộ da thú từ vai xuống. Tôi hỏi cô ấy có thoải mái ở nơi đó không, và cô ấy trả lời: "Không! Vì bầu trời … không khí không còn nữa. Sẽ không có bất kỳ sự sống nào. " Vì vậy, một cái gì đó bất thường chắc chắn đã xảy ra. Tôi muốn biết liệu anh ấy có cảm thấy thoải mái ở đó trước khi điều này xảy ra hay không. "Không. Đó là một cuộc đấu tranh mỗi ngày. Vì những con thú… chỉ để sống là một cuộc đấu tranh ". Đây là những con thú lớn hơn, nhưng cũng có những con nhỏ hơn chúng đã ăn thịt. Họ sử dụng da sống từ những thứ này sau khi ghép chúng lại và dùng đá cắt bỏ da. Sau đó, họ sẽ làm khô thịt. Tôi tự hỏi tại sao họ sẽ phải tự mặc quần áo nếu họ được bao phủ bởi tóc. Anh ấy nói, "Để được bảo vệ. Có những loại cây nhỏ hơn có gai khi bạn đang theo đuổi động vật ".

Tôi muốn biết nơi anh ta sống, và có vẻ như anh ta đang mô tả một cái hang. "Nó giống như nhìn vào một đường hầm trong đá. Giống như một cái lỗ. Nó chỉ đi vào và mở ra. Nó đi sâu hơn vào nhưng đường hầm cho phép đủ ánh sáng. " Sau đó anh ta nhìn thấy có một đứa trẻ trong đường hầm. "Cái hố này … không có gì khác trong đó ngoài đứa trẻ, vì vậy tôi nghĩ rằng tôi đã trốn thoát đến nơi này. Tôi đã mang đứa trẻ này đến nơi này ". Anh ta đến từ một nơi khác. "Đó là cái chết không rõ. Tôi biết tôi phải bảo vệ đứa trẻ này khỏi những gì đang tồn tại trong không khí. Cái chết đang đến. Chết đối với cây cối và chết đối với khủng long ". Anh ta mô tả nơi anh ta đến là một hang động lộ thiên, nơi có nhiều người trông giống anh ta sinh sống. "Họ chỉ không nghĩ rằng không có gì xấu sẽ xảy ra. Họ đã không tin tôi. "

D: Làm thế nào bạn biết một cái gì đó sẽ đến?

S: Những cái cây và những con khủng long đã nói với tôi.

D: Bạn có thể giao tiếp với họ? (Uh-huh) Làm thế nào để bạn làm điều đó?

S: Chỉ cần lắng nghe. Họ cho tôi xem hình ảnh. Cái chết đang đến.

Không ai khác chịu nghe lời, vì vậy anh ta đã mang theo đứa trẻ và bỏ đi. Những người khác chỉ mặc kệ anh ta. Đứa trẻ không phải do anh sinh ra, mà là một đứa trẻ mồ côi. Họ đã đi một quãng đường dài so với nhóm ban đầu trước khi dừng lại và ở lại đường hầm. Anh đã hy vọng nó sẽ bảo vệ họ. Nhưng bây giờ một vấn đề mới xuất hiện: anh ta cần cho đứa trẻ ăn. "Tôi phải đi săn. Mọi thứ đang chết dần. Khủng long đang rơi. Như thể họ không thở được. Nó làm nghẹt cây. Họ cũng không thở được ". Nó vẫn chưa ảnh hưởng đến anh ta. "Tôi thấp xuống đất. Nó vẫn chưa xuống đây. – Tôi cần tìm thức ăn. Tôi đang vội … chạy qua những cái cây có gai … nhìn và nhìn. – Tôi tìm thấy một thứ. Nó trông giống như một con lợn nhỏ hoặc một con chuột lớn hoặc một cái gì đó, và tôi câu lạc bộ nó ". Anh lấy thức ăn trở lại đường hầm.

Một khoảng thời gian chắc chắn đã trôi qua, nhưng tất nhiên, sinh vật nguyên thủy này sẽ không có khái niệm về thời gian. "Tôi bước ra và mọi thứ đã chết. Mọi thứ đều có màu nâu, nhưng chúng tôi vẫn sống. Một số con vật bị sặc. Không khí thật tệ. " Tôi tự hỏi liệu anh ta đã ở dưới đất lâu chưa. "Hẳn là như vậy, nhưng bạn có thể thở lại được. Những động vật khác sống trong hang động hoặc sâu trong lòng đất đang quay trở lại. Những con ở dưới nước vẫn sống sót ". Vì vậy, rõ ràng, bất kỳ sinh vật nào ở dưới lòng đất đều được bảo vệ. "Và cây cối mọc trở lại qua rễ. Không khí đang bắt đầu trở lại bầu trời. Mặt trời bắt đầu sáng. Nó đang làm ấm hành tinh. Trời lạnh khi nó đến ".

Anh quyết định quay lại và xem có ai trong số những người khác sống sót hay không. Anh không muốn, nhưng nghĩ rằng anh nên làm. Anh ta dắt theo nữ nhi. Tôi cô đọng thời gian và hỏi anh ta rằng anh ta đã tìm thấy gì khi đến đó. "Tử vong. Tất cả chúng đã biến mất. Không thở được ". Vì vậy, bởi vì họ đang sống trong một hang động mở nên họ không thể thoát khỏi không khí nghẹt thở. Tôi hỏi anh ấy sẽ làm gì bây giờ. "Cứ tiếp tục đi. Cuộc sống sẽ tiếp diễn. Tôi sẽ đi và xem những gì tôi có thể tìm thấy … bất kỳ ai khác. Có thể có những người khác sống sót dưới lòng đất. "

Sau đó, tôi chuyển anh ấy về phía trước để xem liệu anh ấy có tìm được ai khác không. Thay vào đó anh ta thấy: "Một ánh sáng rất sáng … ánh sáng rất sáng … quá trắng. Trước mặt tôi." Tôi ngay lập tức nghĩ rằng anh ấy đã chết và đang hành trình trở lại Nguồn, nơi luôn được mô tả là một ngọn đèn rất sáng. Nếu điều này là sự thật, tôi muốn biết chuyện gì đã xảy ra với anh ấy. Làm thế nào mà anh ta chết trong kiếp sống đó? Vì vậy, tôi đã yêu cầu anh ấy di chuyển đến ngày cuối cùng của cuộc đời và hỏi anh ấy những gì anh ấy đã thấy và những gì đang xảy ra. "Tôi thấy một con tàu sáng bóng. Chúng tôi bị bắt … chúng tôi bị bắt. Con tàu … trên hành trình của tôi. Nó hạ cánh ở đó và chúng tôi đã được đưa đi. Con tàu tròn và sáng bóng. " Anh ta đang thở sâu như thể đang đau khổ.

D: Bạn đã được chụp như thế nào?

S: Trong ánh sáng … có ánh sáng xung quanh chúng tôi và trên con tàu.

D: Bạn có thể nhìn thấy bất kỳ người nào không?

S: Cao … không lông … da sáng … mắt trắng … tóc màu trắng. Họ không giống chúng ta. Họ không có lông như tôi … Tôi có lông.

Điều này nghe rất giống với sinh vật lông lá được mô tả trong Chương 22, Sự sáng tạo ra loài người.

D: Họ đã đưa bạn lên tàu chưa?

S: Vâng, họ đối xử với tôi như một con thú … một trong những con vật. Tôi là người duy nhất giống tôi. Họ đang chọc những ngón tay dài và gầy của họ, chạm vào tôi.

D: Bạn có thể giao tiếp với họ không?

S: Tôi không nghĩ bạn phải làm vậy.

D: Đó là lý do tại sao họ đối xử với bạn như một con thú? (Có) Có thể họ không biết bạn có thể nghĩ. — Bạn có biết họ đang đưa bạn đi đâu không?

S: Chúng tôi thấy hai ngôi sao. Chúng ở trên bầu trời. Có những cửa sổ xung quanh tôi. Có rất nhiều hình trụ tròn … rất nhiều đèn màu khác nhau.

Cuộc hành trình này có thể mất nhiều thời gian, vì vậy tôi cô đọng thời gian một lần nữa và đưa anh ta đi trước khi cuối cùng họ đến nơi họ đưa anh ta đi. Anh ta nhìn thấy một thành phố bao gồm các tinh thể. "Đó là … tôi về nhà. (Thở dài) Pha lê … thủy tinh của mọi thứ … Tôi về rồi! Họ đưa tôi trở về nhà. —Tôi được cho là một trong những sinh vật. Tôi đã chọn đến nơi mà tôi lông lá. Bây giờ tôi đã trở về nhà ".

D: Bạn vẫn còn lông trên cơ thể?

S: Khi tôi đang đi, nó đang rơi ra xa. Mái tóc … vai trò đó … Tôi đang thay đổi trở lại như trước đây.

D: Ý bạn là cơ thể không phải chết? (Không) Bạn vừa chuyển đổi trở lại một lần nữa?

S: Vâng. Tôi hạnh phúc hơn rất nhiều. Tôi không thích có nhiều lông.

D: Tại sao bạn chọn nó?

S: Tôi đã muốn mang lại đứa trẻ này. Tôi đã cứu đứa trẻ này.

D: Cô ấy có thể thực hiện cuộc hành trình ổn không?

S: Tôi không gặp cô ấy ngay bây giờ.

D: Nhưng đó là công việc của bạn, để cứu cô ấy. (Có) Và đây là nhà? (Có) Bạn có biết nó ở đâu không? Họ có gọi nó là gì không?

S: (Tạm dừng) Tôi thấy chữ Z. Tôi thấy chữ X. Tôi không hiểu các ký hiệu.

D: Có lẽ nó sẽ có ý nghĩa với bạn sau này. — Cơ thể của bạn bây giờ như thế nào?

S: Thật tuyệt vời! Đó là cơ thể không có lông, cao, da trắng, tóc vàng, mắt xanh.

D: Giống như những người khác trên tàu?

S: Vâng. Họ đã chọc phá tôi, hồi tôi còn lông lá. Tốt hơn là ở nhà với tất cả thủy tinh và tất cả các viên pha lê và tất cả đèn.

D: Họ đã chọc bạn vì bạn đã quên? (Anh ấy cười: Vâng.) Khi bạn đi và trải qua cảm giác lông lá ở nơi khác, bạn được sinh ra như một đứa trẻ trong cuộc sống đó? Hay nó đã xảy ra như thế nào?

S: Tôi nghĩ đó là quá trình bình thường khi tôi sinh ra trong một nhóm người đó, vì vậy nó phải được chấp nhận, nhưng tôi không bao giờ được chấp nhận khi lớn lên. Họ không nghe tôi.

D: Họ không hiểu bạn. Và trong khi bạn ở đó, bạn quên về nhà của bạn? (Đúng) Quên nơi bạn đến. — Tôi nghĩ thật thú vị khi bạn không phải chết để rời khỏi nơi đó.

S: Chúng tôi không chết.

Anh ta vừa được chuyển đổi trở lại trạng thái ban đầu. Bây giờ anh ấy đã trở lại nơi anh ấy cảm thấy mình thuộc về, tôi muốn biết anh ấy đã làm loại công việc gì ở đó.

S: Chúng tôi đến nơi này và viết nhật ký về những gì chúng tôi đã học được. Bản ghi lại những gì chúng tôi đã thấy và những gì đã xảy ra Và bạn tràn đầy năng lượng với các tinh thể.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

S: Tất cả những gì bạn phải làm là chạm vào chúng. Có âm thanh, rung động … có chữa lành. Các ánh sáng, màu sắc khác nhau, phản chiếu qua bạn.

D: Điều này đưa bạn trở lại bình thường?

S: Vâng, bạn tràn đầy năng lượng. Bạn chữa lành bất cứ điều gì cần sửa chữa. Ở đó thật đúng và thật yên bình, và thật đẹp vì những viên pha lê.

D: Nhưng bạn đã quyết định rời khỏi nơi này. Khám phá?

S: Đó là công việc của chúng tôi. Chúng ta phải đi chọn một công việc khác. Chúng tôi đến nơi họ cần giúp đỡ. Và tôi đã phải cứu đứa trẻ đó. Tôi không thể cứu tất cả chúng nên tôi đã cứu đứa trẻ đó.

D: Bạn đã cố gắng, nhưng những người khác không nghe. Điều gì đã xảy ra với không khí? Hiện tại bạn đang ở đâu, bạn có biết điều gì đã gây ra điều đó không?

S: Vâng. Đó là vô số núi lửa và mọi thứ có thể trở nên tồi tệ. Tách oxy ngay ra khỏi không khí; đã đưa Mặt trời đi, và họ không thở được. Không có gì có thể thở được. Bất cứ thứ gì to lớn, cần nhiều dưỡng khí, chúng sẽ chết. Có rất nhiều hoạt động và con người không tồn tại được và những động vật lớn cũng không sống sót. Họ không có bảo vệ.

D: Bạn có biết điều này sẽ xảy ra trước khi bạn đến đó không?

S: Vâng, ở thành phố pha lê mà tôi biết. Nhưng tôi không biết mình đã ở đó khi nào – Chỉ là không thoải mái với mớ tóc đó. (Tôi cười.) Nhưng tôi phải có nó để hòa nhập.

D: Bạn sẽ làm gì bây giờ? Bạn có định ở đó một thời gian không?

S: Đúng vậy. Tôi sẽ kiểm tra các lựa chọn của mình.

D: Bạn sẽ phải đi một nơi khác?

S: Vâng. Đó là công việc của chúng tôi. Chúng tôi xem xét tất cả các thứ và sau đó quyết định.

D: Nhưng bạn có một sự lựa chọn, phải không?

S: Vâng, chúng tôi có một sự lựa chọn.

D: Họ có chỉ cho bạn những tùy chọn này không?

S: Ồ, vâng, khi bạn đang tìm kiếm trong tinh thể. Đó là một tinh thể lớn, và nó giống như chất lỏng. Đặc hơn nước một chút. Và bạn có thể thấy cuộc đời của một người và công việc của họ là gì và họ đang làm gì. Bạn chỉ xem toàn bộ cuộc sống của họ.

D: Nhưng bạn biết rằng con người có ý chí tự do. Mọi thứ có thể thay đổi, phải không? (Không) Có thể bạn đang nhìn thấy một khả năng?

S: Bạn chỉ nhìn thấy một con đường, người đó đến đó để làm gì.

D: Vâng? Nhưng đôi khi mọi người không đi theo con đường đó một khi họ đã ở trong cơ thể.

S: Hmm … tạo ra hỗn loạn.

D: Bởi vì bạn biết họ có ý chí tự do, và đôi khi họ quên mất họ ở đó để làm gì, phải không?

S: Không. Họ không nghe.

D: Bạn có thể đi vào cơ thể với tất cả ý định tốt về những gì bạn phải làm, nhưng những thứ khác đôi khi cản trở.

S: Giống như những người quay trở lại hang động, họ chỉ là con người. Họ không có một con đường. Họ chỉ là con người. Tôi đã có một con đường. Đứa trẻ đó đã có một con đường.

D: Vì vậy, nếu bạn chọn một tùy chọn, bạn sẽ không đi khỏi con đường đó? Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Có rất nhiều trong căn phòng này, nơi các tinh thể chọn một cuộc sống hoặc một con đường. Những người còn lại không được gửi đến đây trên một con đường.

D: Cuộc sống của họ sau đó là gì?

S: Nó giống như một phông nền.

Đó là một tuyên bố kỳ lạ. Tôi chưa nghe thấy bao giờ.

D: Ý bạn là gì?

S: Trong một bộ phim, họ vẽ một cái gì đó xung quanh người đó để có phông nền.

D: Vậy những người khác không thực sự có mục đích?

S: Đúng vậy. Họ đến để sống, thở, làm việc và chết.

D: Có hy vọng rằng họ có thể tìm thấy một con đường, hay họ là một loại linh hồn khác?

S: Họ không chọn. Họ chỉ ở đây để trở thành một phần của phông nền. Họ là nô lệ. Chúng là những nô lệ đi từ hệ sao này sang hệ sao khác và chúng được sử dụng làm bối cảnh.

D: Chỉ đến đó cho những người này với một mục đích.

S: Vâng. Để bạn học hỏi, để đi trên con đường của bạn, bạn phải có những người khác cản đường bạn, sống bên cạnh bạn, nhưng bạn ở đây để học và họ ở đây để làm bối cảnh.

D: Vâng, nhưng đôi khi họ tạo ra vấn đề, để cố gắng kéo bạn ra khỏi con đường của bạn? (Có) Đó có phải là một phần mục đích của họ, để đánh lạc hướng bạn không? (Có) Nhưng khi bạn ở trong cơ thể của bạn, bạn không biết tất cả những điều này, phải không?

S: Không phải tất cả chúng sinh đều là nguồn sáng. Không phải tất cả ánh sáng đều là nguồn sáng. Họ chỉ ở đây như năng lượng để giúp chúng ta làm bài học, tạo ra sự hỗn loạn hoặc để làm việc hoặc chỉ để sống. Một số sinh vật nhất định đi học các bài học cho Nguồn sáng. Nó giống như bạn chỉ là một sinh vật cao hơn.

D: Vậy thì những người khác, họ không tiến hóa để trở thành những sinh vật cao hơn?

S: Không, chúng chỉ là năng lượng. Giống như làm một bộ phim mà họ sử dụng các tính năng bổ sung.

D: Nhưng những người trên con đường, nguồn cao hơn, họ có thể nhận ra nhau trong số tất cả những người khác không? (Có) Nếu chúng ta có thể làm điều đó, chúng ta sẽ không để mọi thứ làm phiền chúng ta quá nhiều, phải không?

S: Đúng vậy.

D: Nếu chúng tôi biết họ ở đó để thêm phần kịch tính, tôi đoán bạn sẽ nói? (Có) Nhưng khi bạn xem xét các tùy chọn này, bạn có thể thấy tất cả các cuộc sống khác nhau mà bạn sẽ trải qua. — Bạn biết rằng bạn đang nói thông qua cơ thể con người ngay bây giờ, phải không? (Có) Đó có thể là một trong những phương

án bạn đã chọn, phương án mà chúng tôi gọi là "Suzette". Bạn có thấy đó là một lựa chọn trước khi vào không?

S: Vâng. Tôi chỉ chọn các tùy chọn mà tôi có thể cứu ai đó.

D: Tại sao bạn lại chọn cuộc sống sẽ là Suzette?

S: Cô ấy sẽ được sử dụng để đầu hàng với trẻ em và những sinh vật ánh sáng cao hơn để dạy dỗ. Tôi sẽ không trở lại hành tinh pha lê trong một thời gian dài, vì vậy tôi phải dạy. Chúng ta phải có được nguồn sống rung động cao hơn trên hành tinh này. Cô ấy sẽ dạy trẻ em và động vật nguồn sống.

D: Động vật cũng quan trọng?

S: Một số động vật là một nguồn sống cao hơn.

D: Vì vậy, giống như con người, nhiều động vật và côn trùng giống như phông nền? (Có) Và một số cái nhất định là rung động cao hơn?

S: Vâng. Có rất nhiều nỗi đau trên hành tinh này.

Tại đây Suzette bày tỏ sự đau đớn khi cô ấy nói rằng đầu cô ấy rất đau. Tôi đã đưa ra những gợi ý về sức khỏe để loại bỏ những cảm giác thể chất.

S: Đau quá. Có nỗi đau xung quanh với động vật và đời sống thực vật và dưới nước, và tôi phải giúp đỡ. Tôi phải giúp dạy những nguồn sống này có độ rung động cao hơn để chúng có thể giúp ích cho hành tinh, giúp động vật và giúp cây cối. Tôi không thể rời đi. Tôi phải ở lại đây và giúp đỡ. (Cô ấy rên rỉ như thể rất bực bội.) Công việc lớn.

D: Vâng, đó là một công việc lớn. Nhưng bạn không đơn độc. Có những người khác đến để giúp đỡ, phải không?

S: Vâng. Bạn có thể cảm thấy nó. Bạn có thể cảm thấy rung động.

D: Bạn muốn Suzette làm gì để giúp?

S: Dạy trẻ. Họ cũng đến đây, nhưng mọi thứ sẽ diễn ra nhanh hơn. Họ sẽ giúp đỡ sớm hơn vì chỉ có …. OH! Đầu tôi đau. (Tôi đã đưa ra gợi ý một lần nữa.)

D: Tại sao họ phải học nhanh hơn?

S: Thời gian ngắn vì những sinh mệnh thấp hơn này. Tất cả những gì họ muốn làm là làm tổn thương nhau. Họ muốn tiêu diệt lẫn nhau. Họ muốn phá hủy đất, làm tổn thương động vật, cây cối và nước. Và tóm lại, bạn phải tiếp cận với những người trẻ tuổi để họ có thể truyền bá những lời nói và giúp chữa lành hành tinh.

D: Người lớn sẽ không thể giúp đỡ?

S: Nguồn cao hơn người lớn. Những người khác đã từ làm công việc làm phông nền của họ để trở nên tức giận. Họ muốn nổi giận với ai đó hoặc điều gì đó và tất cả những gì họ muốn làm là giết … giết hoặc làm tổn thương. (Cô ấy lại nhăn mặt vì đau.)

D: Sự tức giận của họ tạo ra một cảm xúc đang hút năng lượng. Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Chúng ta nên dừng điều đó lại.

D: Loại năng lượng tiêu cực có thể làm tổn thương mọi thứ.

S: Vâng, nó có thể làm tổn thương hành tinh.

Tôi hỏi về mục đích của Suzette. "Cô ấy muốn làm việc với những người trẻ tuổi. Giảng dạy, lắng nghe, thấu hiểu. " Cô được bảo không cần phải ra ngoài tìm kiếm mọi người, những nguồn sống cao hơn sẽ đến với cô. "Những người biết … họ biết … mọi người biết. Cô ấy đến để chữa bệnh hoặc để cứu rỗi ". Suzette đã nói rằng kể từ khi cô ấy còn rất nhỏ, cô ấy rất tức giận khi bị đưa trở lại đây, và cô ấy không hiểu điều này.

S: Vâng, công việc này là lớn. Cô ấy không muốn đến. Công việc này là lớn! Đau quá … đau quá.

D: Nhưng cô ấy đã chọn ở đây.

S: Chà, tôi nghĩ tôi cần phải lựa chọn. Họ đang gửi sinh lực. Chúng tôi không được chọn công việc này. Đây là một công việc lớn. Nhiều sinh lực đã được gửi đến đây để cứu hành tinh này. Tôi thà ở lại thành phố pha lê.

Suzette rất tâm linh trong cuộc sống hiện tại của cô ấy. Cô ấy có thể nhìn thấy những điều sắp xảy ra trong tương lai.

S: Tôi đã nhìn thấy nó rõ ràng trở lại khi tôi còn lông. Tôi biết mọi người sẽ chết. Tôi có thể nhìn thấy trong mỗi cuộc đời.

D: Suzette có phải sử dụng những khả năng đó trong kiếp này không?

S: Vâng. Tin tưởng và chỉ dạy. Tư duy tâm linh cao hơn.

D: Cô ấy nói mọi người sẽ không nghe cô ấy. Họ sẽ không tin cô ấy.

S: Chỉ nói chuyện với những người có nguồn sống cao hơn.— Mọi thứ đang tăng tốc. Có ít thời gian hơn. Đó là lý do tại sao tất cả chúng tôi phải đến đây. Có ít thời gian hơn. Chúng ta phải cứu hành tinh.

D: Tôi nghe nói có một số sẽ không thể được cứu.

S: Không. Mọi người trong bối cảnh, nhưng họ đang tức giận.

D: Dao động đang thay đổi. Vậy bối cảnh con người sẽ ở lại với Trái đất cũ? (Có) Và đó là lý do tại sao họ tức giận?

S: Vâng. Giống như họ đang diễn và họ có kịch bản và họ đang đóng phần này, và phần của họ là phá hủy hành tinh này.

D: Họ có tức giận về điều này? (Có) Nhưng hành tinh này không thể bị phá hủy, phải không?

S: Không. Không được. Nó giống như khi khủng long chết và cây cối chết, nhưng mọi thứ trở lại sống động. Không phải khủng long hay cây cối, nhưng chúng không biết phần đó của nó. Nhưng đây là một hành tinh xinh đẹp. Đây là một ngôi nhà đẹp. Không đẹp như nơi pha lê, nhưng ….

D: Rồi bối cảnh con người sẽ ở lại Trái đất trải qua mọi biến động, thảm họa phần nào?

S: Vâng, họ sẽ không sống sót. Họ sẽ biến mất. Những người khác sẽ tiếp tục. Nơi mới này sẽ rất đẹp. Rung động sẽ rất cao và đây sẽ là một nơi học tập.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Nó sẽ tách thành hai phần?

S: Vâng. Nó giống như hai cấp, và Trái đất cũ sẽ ở một cấp, và Trái đất mới sẽ ở một cấp cao hơn. Nhưng họ sẽ không gặp nhau, giống như họ đang ở trong hai khoảng thời gian.

D: Đó là những gì tôi đã được nói. Một người thậm chí sẽ không nhận thức được người kia. (Phải) —Nhưng bạn muốn dạy bọn trẻ để chúng có thể đến Trái đất mới?

S: Vâng. Nhiều hơn với độ rung cao hơn có thể giúp tiết kiệm, và đây sẽ là một hành tinh dạy học. Có những nơi khác đang giảng dạy, nhưng đây sẽ là một hành tinh giảng dạy.

D: Vì vậy, những người còn lại với Trái đất cũ sẽ sống cuộc sống của họ theo một cách khác? (Có) Bạn nói những người đó không tiến hóa chút nào?

S: Vâng. Chúng giống như phông nền, bạn biết đấy, giống như vẽ một bức tranh và vẽ ai đó trên đó.

D: Vì vậy, khi Trái đất trải qua tất cả những thay đổi và thảm họa, sẽ có nhiều người chết.

S: Vâng, vâng. Sẽ có rất nhiều điều đó. (Vấn đề thực tế.)

D: Nhưng dù sao thì họ cũng chọn cái này trước khi vào?

S: Không, không có quá nhiều lựa chọn. Họ giống như nô lệ. Họ được đưa từ nơi này đến nơi khác để làm bất cứ điều gì họ cần làm ở đó bởi vì họ chỉ là năng lượng.

Trong kiếp này Suzette đã có một kỷ niệm nhìn thấy hai ngôi sao và cô ấy đã hỏi về điều này. "Hai ngôi sao trên bầu trời, đó có phải là thành phố pha lê không?"

S: Bạn đi về phía hai ngôi sao. Quá khứ của thành phố pha lê ở đó.

Đây là một khái niệm thú vị đã mở ra một cách nhìn khác về hai Trái đất và sự tách biệt giữa Cái cũ với Cái mới. Tôi đang trong quá trình chỉnh sửa cuối cùng của chương này thì đột nhiên tôi có một tiết lộ. Thật là lạ khi bạn phải đọc một thứ gì đó bao nhiêu lần trước khi nó nhấp chuột. Có thể đây là cách hoạt động của tâm trí; nó phải được tiếp xúc với một cái gì đó nhiều lần trước khi nó cuối cùng có ý nghĩa.

Tôi nghĩ ý tưởng về Backdrop People là một ý tưởng thú vị và chắc chắn là một khái niệm mới, nhưng sau đó tôi thấy nhiều hơn những gì TT đang cố gắng truyền tải. Nhiều lần tại các bài giảng của tôi, mọi người muốn biết thêm thông tin về sự phân tách của Trái đất cũ và Trái đất mới, và những người sẽ bị bỏ lại phía sau. Bây giờ tôi nghĩ rằng khái niệm này có một số câu trả lời. Họ cho biết hầu hết chúng tôi chọn đến và trải nghiệm cuộc sống vào thời điểm này và đến với mục đích cao cả hơn là giúp cứu Trái đất. Tuy nhiên, chúng ta không hề hay biết, các năng lượng khác cũng được gửi đến Trái đất để đóng các phần bit trong các kịch bản mà chúng ta đã tạo ra, để hành động trong ảo ảnh của chúng ta.

Những người này được gọi là Backdrop People, những người đến để sống, hít thở, làm việc và chết, nhưng không có mục đích thực sự nào khác ngoài việc trở thành nhân vật phụ trong trò chơi của chúng tôi; bối cảnh để hành động chống

lại. Họ gọi họ là "nô lệ", nhưng tôi nghĩ đó là một từ khá phũ phàng. Chúng chỉ là năng lượng và được đưa từ hệ thống sao này sang hệ thống sao khác để đóng vai trò của chúng. Thay vì như những vai phụ trong một bộ phim, những người dành cả đời để đóng vai trò quan trọng đó và không bao giờ được đóng vai chính. Nó làm tôi nhớ đến bộ phim The Truman Story, nơi người đàn ông trẻ đã dành cả cuộc đời của mình để sống trong một ảo ảnh được tạo ra nơi các diễn viên đóng vai của họ, trước khi cuối cùng anh ta nhận ra nó không có thật. Những người khác đã chơi phần của họ rất thực tế và thuyết phục.

Họ nói rằng những người này đã trở nên tức giận, nhưng tôi nghĩ rằng họ đã nhận được sự tức giận đó từ việc liên kết với sự tiêu cực xung quanh họ. Và sự tiêu cực này đã làm gia tăng sự tức giận của họ. Điều này đã tạo ra tất cả các cuộc chiến tranh và thảm họa hiện có trên Trái đất. Điều này cũng giải thích cho hàng nghìn người đã thiệt mạng trong các cuộc chiến tranh và thảm họa thiên nhiên khác nhau. Họ ở đó để cung cấp kịch tính cho ảo tưởng của chúng tôi. Họ nói, "Họ được đưa từ nơi này đến nơi khác để làm bất cứ điều gì họ cần làm ở đó bởi vì họ chỉ là năng lượng." Tôi nghĩ cách duy nhất để xem xét điều này là loại bỏ tất cả cảm xúc. Chúng tôi muốn trải qua những sự kiện nhất định trong cuộc đời và đây là những người được Central Casting thuê để thực hiện các cảnh quay. Tôi không nói điều này là đúng, nhưng đó là một khái niệm thú vị để suy ngẫm. Thêm kẹo tâm trí! Hoặc là lấy đi hoặc là bỏ lại.

Bây giờ theo ý kiến của tôi rằng đây là những người sẽ bị bỏ lại với Trái đất cũ, Những người ở phông nền bởi vì họ không có rung động hoặc mục đích cao hơn. Họ dạy chúng ta bài học chỉ bằng sự hiện diện của họ, nhưng họ không nhằm mục đích phát triển thêm. Đây là những người sẽ bị bỏ lại phía sau. Những người nhận ra mục đích cao hơn của họ và nâng cao độ rung và tần số của họ sẽ đi đến Trái đất Mới. Sẽ có những người đến vì biết sứ mệnh của mình và có lý tưởng cao đẹp, nhưng họ lại để sự tiêu cực của người khác kéo họ xuống và ảnh

hưởng đến họ. Những người đó cũng sẽ phải ở lại với năng lượng khác trên Trái đất cũ khi chúng tách ra. Đây là lý do tại sao điều quan trọng đối với chúng ta là phải nhận ra rằng đó chỉ là ảo ảnh và nhận thấy vai trò của chúng ta trong việc tạo ra Trái đất Mới, và phần của chúng ta trong việc giúp những người khác tìm thấy chúng. Và không bị hút vào năng lượng giận dữ của Backdrop People và bị mắc kẹt trên Old Earth. Đây là lý do tại sao đây là một điều cá nhân như vậy. Mỗi người phải tìm ra cách riêng của họ và thức tỉnh lại mục đích mà họ đã thực hiện.

Khái niệm kỳ lạ về bối cảnh những người tương tự như những người ngoài đời trong một bộ phim đã để lại ấn tượng khó phai trong tôi. Bây giờ khi tôi ở sân bay đông đúc, tàu du lịch hoặc thành phố bận rộn và tôi nhìn thấy tất cả những người nhộn nhịp đang làm việc của họ dường như không biết gì về nhau, tôi nghĩ "làm nền cho mọi người". Một khái niệm thú vị và có lẽ có nhiều ý nghĩa hơn tôi nhận ra.

***

Chương 39: GHÉP LẠI NHỮNG MÃNH GHÉP

KHI tôi ĐẾN SANTA FE để dạy lớp học của mình tại Trường Cao đẳng Tây Bắc New Mexico vào năm 2008, tôi đã ở tại một nhà khách ở đất nước bên ngoài Santa Fe. Độ cao làm phiền tôi trong suốt thời gian tôi ở đó (10 ngày). Tôi đã gặp nhiều khách hàng tại nhà khách trước khi đến El Rito (khuôn viên khác) cho lớp học. Các vấn đề về thể chất đã biến mất khi tôi trở về Albuquerque và bắt đầu về nhà.

Pamela đã ở một nơi xa lạ khi cô ấy bước ra khỏi đám mây.

P: Mọi thứ đều lấp lánh. Mọi thứ đều sống động. Mọi thứ ở đây đều biết. Nó khá đẹp và khá sống động. Khá thực đối với tôi.

D: Cái gì lấp lánh ở nơi này?

P: Tinh thể. Mọi thứ đều biết, mọi thứ đều sống động, thông minh, luôn luôn.

D: Tinh thể ở đâu?

P: Mọi nơi. Chúng giống như những tấm thảm, nhưng chúng cũng ở trong không khí. Chúng treo lơ lửng trên không. Toàn bộ cảnh giới là ánh sáng, nhưng nó ở trong tinh thể. Mọi thứ đều phát sáng với những màu sắc rất tinh tế.

D: Tinh thể tạo màu?

P: Không, ánh sáng tạo ra màu sắc.

D: Đây có phải là một địa điểm thực tế không?

P: Không, nó là một nơi có chiều. Đó là năng lượng sống.

D: Nghe có vẻ như nó sẽ là một năng lượng mạnh mẽ.

P: Đúng vậy, nhưng nó mềm. Thư giãn. Nó mạnh mẽ, nhưng nó không phải là ngoài tôi, vì vậy bạn không cảm thấy nó hung hăng.

D: Nhận thức về bản thân. Bạn có một cơ thể, hay bạn cảm thấy như thế nào?

P: Không, tôi cũng thế. Ánh sáng.

D: Vì vậy, bạn không có một hình thức vật lý?

P: Tôi có thể tạo ra một cái nếu tôi muốn, nhưng tôi có nhiều dạng ánh sáng hơn có hình dạng hơi giống tôi.

D: Nghe có vẻ đẹp. Và bạn không có bất kỳ lý do gì để trở nên rắn chắc hay thể chất?

P: Tôi không có nhiều lý do.

D: Bạn chỉ thích là ánh sáng và năng lượng.

P: Đúng vậy. Tôi đồng ý.

D: Có những người khác ở đó với bạn? Hay bạn có cảm nhận được ai khác xung quanh không?

P: (Thở sâu) Tôi cảm nhận được sự đồng thời. Tôi cảm thấy rằng tôi đang ở một nơi mà tất cả mọi thứ tôi đã biết đều đang đến với nhau. Tất cả mọi thứ mà tôi đã và đã biết đều ở nơi này cùng một lúc. Có một sự hội tụ của ánh sáng nên tất cả những tinh thể đó đều là một phần của tất cả.

D: Bạn đã nói, tất cả mọi thứ bạn đã biết. Điều đó có nghĩa là trong cuộc sống khác, hay gì?

P: Những cuộc sống khác và những chiều không gian khác, và chỉ trong Chúa. Tôi đang cảm thấy hạnh phúc. Tôi muốn sự gần gũi của mọi thứ đến với nhau. Đây là tất cả. Đây là tất cả của cuộc sống, tất cả cùng một lúc.

D: Vậy nó là một nơi khác với bên Linh nơi bạn đến khi bạn rời khỏi một cơ thể vật lý?

P: Đây là một chiều không gian bên Thần. Đây là một nơi tôi mới bắt đầu biết. Tôi có những hạt giống của nó và những hạt giống như tinh thể đó đều hội tụ.

D: Đây có phải là lần đầu tiên bạn đến đó và trải nghiệm nó không?

P: Tôi xin lỗi, câu hỏi của bạn không có ý nghĩa.

D: Tôi chỉ tự hỏi nếu bạn đã trải nghiệm nó trước đây.

P: Tôi có hạt giống và bây giờ nó đang được tiết lộ.

D: Vì vậy, đó là thời gian để thực sự nhận thức về nó.

P: Đã đến lúc. Đó là thời gian. Tôi cần biết rằng mọi thứ sẽ đến với nhau vào đúng thời điểm, và tôi cần phải cảm nhận được điều đó trong cơ thể mình.

D: Vì vậy, nó là một cảm giác khác với bạn đã có trước đây?

P: Vâng, cuộc sống này. Nó cảm thấy rất, rất tốt. Nó đang gây tiếng vang và tôi đang thay đổi điều này. (Hít thở sâu.) Tôi dường như đang tiếp thu kiến thức trực tiếp hơn là cần biết, một cách tự phát hơn vào lúc này. Tôi biết phải làm gì và tôi cảm thấy an toàn, và tôi được thư giãn. Đây là nơi mà tất cả chúng ta cùng đến với nhau cùng một lúc. Tất cả mọi thứ mà tôi đã và đang biết đang đến với nhau.

D: Bạn đang nhìn thấy và cảm nhận năng lượng này là có lý do. Bạn phải làm gì đó với nó?

P: Tập trung vào sự tập hợp bên trong bản thân tôi. Nó giống như tôi đã gọi tất cả mọi thứ, tất cả các bộ phận của tôi trong tất cả các chiều, lại với nhau. Và họ đến với nhau và chính trong tâm điểm đó mà mọi thứ mở ra.

D: Đó có phải là những gì bạn có nghĩa là "tập hợp"?

P: Vâng. Tất cả những mảnh vỡ đang di chuyển về phía tôi, về phía một, bây giờ.

D: Bởi vì tôi đã được nói rằng chúng tôi làm mảnh hoặc phân mảnh thành nhiều mảnh và bộ phận khác nhau.

P: Vâng, tôi đã được nhiều thứ. Các mảnh ghép lại với nhau.

D: Vì vậy, đã đến lúc không còn tách biệt nữa. (Có) Nhưng khi bạn tách biệt, bạn đã học được nhiều bài học, phải không?

P: Tôi đã làm, và tôi đã hoàn thành nó. Không có lý do gì cho sự phân mảnh nữa.

D: Tại sao điều này quan trọng đối với bạn để biết điều này, rằng nó là sự kết hợp của tất cả các mảnh vỡ?

P: Nó làm tăng sự thích thú và yên bình trong cuộc sống của tôi. Tận hưởng mọi thứ. Mọi điều.

D: Bạn có thích thú trước đây không?

P: Tôi đã làm, nhưng nó nằm trong các mảnh vỡ. Các mảnh pha lê đang đến với nhau. Chúng vừa khít với nhau. Có những điều đang xảy ra trong tương lai.

D: Ý bạn là gì? Chúng tôi đang cố gắng hiểu quá trình này.

P: (Thở dài) Tôi sẽ nhớ nhiều hơn. Tôi sẽ có nhiều quyền lực hơn. Bản chất thiên thần của tôi đang mở ra nhiều hơn để cho phép bản thân chơi. Nhiều khả năng hơn để sử dụng các khía cạnh cao hơn của bản thân.

D: Tại sao điều này lại xảy ra vào thời điểm này?

P: (Thở dài) Bởi vì nó có thể.

D: Nhưng Pamela làm công việc tuyệt vời với nghị lực. (Pamela là một người chữa bệnh bằng năng lượng.)

P: Nó không phải về Pamela. Có những sinh vật khác đi vào trong này.

D: Ý bạn là gì?

P: Những sinh mệnh khác, những sinh mệnh ánh sáng cũng đến đây.

D: Đây có phải là một phần của quá trình tích hợp không?

P: Không, nó khác. Tích hợp cho phép những sinh vật khác bước vào.

D: Trước đây họ không vào dễ dàng như vậy sao?

P: Nó không cần thiết trước đây. Cô ấy đã làm những gì cô ấy được yêu cầu làm. Đó là thời gian để những người khác tham gia. Cô ấy sẽ cho phép nó. Họ ở đây.

D: Họ đến từ đâu?

P: Không có ở đâu cả.

D: Mối quan tâm chính của tôi là chúng tích cực.

P: Cô ấy không quan tâm. Đây là cô ấy. Đây là những khía cạnh cao hơn của cô ấy.

D: Vì vậy, tất cả chúng đều là một phần của quá trình tích hợp?

P: Không phải tích hợp của các tinh thể. Đây là những khía cạnh khác nhau của ánh sáng.

D: Vì vậy, những cái khác ít nhiều là các khía cạnh của cuộc sống vật chất.

P: Chúng là những khía cạnh, vâng, của sự phân mảnh, tính cá nhân. Đây không phải là một khía cạnh của sự phân mảnh của bản thân. (Hít thở sâu.) Đây là những khía cạnh của quà tặng của Đức Chúa Trời chưa bao giờ bị phân mảnh. Công việc của cô ấy sẽ vẫn như cũ. Năng lượng sẽ thay đổi để có nhiều hiệu lực hơn. Mạnh mẽ hơn, mạnh mẽ hơn nhiều.

D: Nhưng bạn đã nói đây là thời điểm ngay bây giờ. Điều này là cần thiết?

P: Đây là một phần của lễ kỷ niệm. Nó không phải là một phần của nhu cầu. Đây là một phần của tình yêu. Cô ấy đã đáp ứng các nhu cầu. Cô ấy muốn trải nghiệm nhiều hơn về Chúa. Để mở rộng và phát triển trong bản chất của Đức Chúa Trời. Đây là một cái gì đó như một món quà.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy có cảm giác rằng có điều gì đó đang xảy ra với cô ấy, giống như một sự thức tỉnh nào đó.

P: Điều này diễn ra từ từ và đột ngột cả hai. Đây là một sự thay đổi đột ngột trong khả năng dao động.

D: Những sinh mệnh ánh sáng này sẽ ở trong cô ấy mọi lúc, hay chúng sẽ đến và đi?

P: Mọi lúc.

D: Cô ấy có phải gọi họ khi cô ấy làm việc của mình không? (Không) Bằng cách sử dụng năng lượng này, liệu công việc của cô ấy có hiệu quả hơn trong việc chữa bệnh không?

P: Mục đích không quá hiệu quả, vì nó là sự bùng nổ hương vị của Chúa. Cô ấy chắc chắn sẽ nhận thấy một sự khác biệt khi cô ấy làm việc. Mọi người cảm nhận nó theo một cách khác nhau và cô ấy đã phát triển các liên kết để phát triển ngôn ngữ và kỹ thuật nhằm giúp mọi người tận hưởng nó và sống nó một cách thoải mái. Cô ấy sẽ giúp họ chấp nhận nó.

D: Mọi người đến với cô ấy để được chữa lành. Đây có phải là một trong những thứ mà năng lượng này sẽ được sử dụng?

P: Một trong những điều, vâng. Nó không phải là chủ yếu cho người dân. Nó chủ yếu dành cho Toàn thể.

D: Sự phát triển của cô ấy?

P: Không phải sự phát triển của cô ấy, Toàn bộ. Nó là một chuyển động trong Toàn thể.

D: Tôi muốn cô ấy có thể hiểu được quá trình này khi cô ấy thức dậy.

P: Sự hiểu biết là thông minh. Luôn luôn có sự hiểu biết. Luôn có lòng trắc ẩn. Có một sự thay đổi từ tâm trí cá nhân sang sự toàn vẹn vào thời điểm này.

D: Điều này có xảy ra ở khắp mọi nơi không?

P: Mọi nơi có thể.

D: Đây có phải là phần của sự thay đổi dao động và tần số đang xảy ra không? (Đúng)

Tôi giải thích rằng tôi đã biết về Trái đất mới và chuyển sang một chiều không gian mới. Cô ấy đồng ý rằng đây là một phần của quá trình đó.

D: Có phải những người khác cũng sẽ trải nghiệm điều này không?

P: Vâng, nhiều, nhiều người đang thức giấc. Nhận thức được tính toàn vẹn của chúng. Tất cả các phần của Nguồn đã bị tạm ngưng, hiện đang được tích hợp.

D: Khi chúng ta chuyển sang không gian mới này, mọi thứ phải kết hợp với nhau? Và ngày càng có nhiều người nhận thức được rằng họ không còn tách biệt?

P: Vâng. Khi càng ngày càng hợp nhất với toàn bộ các bộ phận của bản thân, điều đó khiến người khác dễ dàng chấp nhận hơn. Họ sẽ cảm thấy thoải mái hơn.

D: Đối với một số người, đó không phải là một quá trình thoải mái, phải không?

P: Họ đã chọn điều đó. Một số người chọn cách phát triển thông qua sự không thoải mái.

D: Khi chúng tôi tích hợp với Toàn thể, bạn nói rằng chúng tôi sẽ cảm thấy khác biệt?

P: Mọi người sẽ cảm thấy khác nhau, mọi người. Mọi người sẽ cảm thấy thoải mái hơn với Sự trọn vẹn. Họ sẽ biết điều gì đó đang xảy ra với tâm hồn họ.

D: Nhưng chúng ta vẫn sẽ giữ cơ thể vật lý?

P: Đối với những người có nhu cầu như vậy, nó sẽ xảy ra. Điều này xảy ra cùng lúc cho những người trong cơ thể và ngoài cơ thể.

D: Những người ở phía tinh thần cũng đang trải qua điều này?

P: Vâng, điều này không liên quan gì đến việc tồn tại trong một cơ thể. Đó là thời gian.

D: Nó có liên quan gì đến sự phát triển của hành tinh không?

P: Nó không chỉ là sự phát triển của hành tinh này. Nó là sự phát triển của Toàn thể, tất cả, mọi thứ cùng một lúc. Vũ trụ, mọi thứ đang chuyển động theo một chế độ khác.

D: Vì vậy, không có cách nào nó có thể được dừng lại hoặc thay đổi? Nó có phải là một cái gì đó phải xảy ra?

P: Đó là sự lựa chọn của Chúa.

Tôi giải thích rằng tôi đã nghe nói rằng sẽ có hai Trái đất, và trên Trái đất cũ, những điều này sẽ không xảy ra.

P: Tôi không liên quan đến điều đó. Tôi được kết nối với phần đang chuyển sang sự toàn vẹn.

D: Nhưng điều này không giống như cái chết, hay cái chết của cơ thể vật chất, phải không?

P: Liệu các cơ thể vật chất có ở đây hay không không phải là câu hỏi. Mọi người đều trải nghiệm nó như nhau trong hoặc ngoài cơ thể, trong hoặc ngoài ý thức, ở bất kỳ đâu. Nó không quan trọng để hiểu những gì đang xảy ra, chỉ để tận hưởng nó.

Điều này nghe có vẻ hơi giống với hình nón năng lượng đã được cấy vào tất cả mọi người vào năm 2009. Chương 30. Tôi tự hỏi liệu nó có giống nhau với những từ ngữ khác nhau không?

D: Nếu quá trình tích hợp chỉ mới bắt đầu bây giờ, thì cuối cùng tất cả sẽ dẫn đến điều gì?

P: Sự nâng lên thành một thể thống nhất. Sự trọn vẹn hơn có thể hoạt động trong mỗi cá nhân. Nó giống như có một sợi chỉ, một dạng sợi thống nhất sẽ đi vào mọi thứ. Mọi thứ sẽ cảm thấy kết nối hơn với mọi thứ khác ở mọi nơi. Ở mọi nơi, mọi thứ sẽ được nâng lên một không gian khác.

D: Không gian khác đó sẽ như thế nào? Bạn có thể cho chúng tôi biết bất cứ điều gì về nó?

P: Nó giống như một tấm vải đan xen đột nhiên sắp xếp mọi thứ để nhận thức về bản chất.

D: Vì vậy, khi chúng ta đạt đến phần đó, chúng ta sẽ không còn cá tính nữa phải không?

P: Không, sẽ có cá nhân. Sẽ chỉ có thêm nhiều chủ đề hợp nhất có sẵn và hoạt động. Tính cá nhân đang thay đổi ở một mức độ nào đó và có nhiều hơn sự bao trùm của tính toàn vẹn.

D: Tính cá nhân thay đổi như thế nào?

P: Nhiều phân mảnh từ nhiều khía cạnh khác đang được hoàn thiện.

D: Vì vậy, sẽ không cần phải có cuộc sống vật chất nữa. Đó có phải là ý bạn không?

P: Có thể nói, không có cuộc sống vật chất nào, trong thực tế. Nhưng sẽ có ít kinh nghiệm phân tán hơn.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Vẫn có những người đang tích lũy nghiệp chướng. Điều đó sẽ tạo ra sự khác biệt?

P: Tôi không phải là một phần của dòng chảy đó. Tôi không biết. Tôi chỉ biết mình là một phần của kết cấu Toàn vẹn này. Tôi là một phần của những gì đang đến với nhau. Nó đang xảy ra ngay bây giờ.

D: Dù em biết rằng thời gian không tồn tại ở bên anh, nhưng anh có biết sẽ mất bao lâu nữa để mọi thứ hòa hợp với nhau không?

P: Theo quan điểm của chúng tôi, nó đã xảy ra rồi. Nó đang diễn ra, nhưng nó đã xảy ra ở các cấp độ bên trong. Cuộc sống sẽ diễn ra khá giống nhau. Năng lượng này có sẵn cho tất cả mọi người, được sử dụng theo bất kỳ cách nào họ muốn. Đó là công việc. Họ sẽ quyết định xem họ có muốn trở thành một phần của nó hay không. Nó được trao cho tất cả mọi người, và họ sẽ lựa chọn theo ý muốn. Nó thay đổi mọi thứ tự động. Thiếu sự sáng tạo vì thiếu sự toàn vẹn. Khi có nhiều sự toàn vẹn hơn, sự sáng tạo sẽ tự động xảy ra.

D: Đây là lý do tại sao tôi nói với mọi người rằng hãy cẩn thận với những gì họ yêu cầu, hãy cẩn thận với những gì họ muốn tạo ra bởi vì nó dường như diễn ra nhanh hơn.

P: Đó là sự thật.

D: Nó đã từng mất một thời gian dài.

P: Đó là mục đích.

D: Theo cách của Trái đất, bạn phải có thời gian để chắc chắn rằng đó là điều bạn muốn.

P: Đúng vậy, việc học ở những đường cong nhất định cần phải chậm rãi.

D: Vì vậy, bây giờ bạn có thể có nó nhanh hơn nhiều. (Có) Nhưng trước tiên bạn phải chắc chắn những gì bạn muốn.

P: Nhưng Sự Toàn Tâm cung cấp câu trả lời cho những gì bạn muốn. Chỉ khi bạn không biết mình muốn gì thì sự sáng tạo mới trở nên bối rối. Họ không tạo ra. SỰ Toàn vẹn tạo ra. Khi có đủ chức năng toàn vẹn, tất cả các tác phẩm đều thể hiện tính cá nhân với sự thuần khiết. Họ chỉ nhận ra rằng Sự Toàn vẹn ở bên họ và Sự Toàn vẹn có chức năng mang lại mọi thứ chính xác là duy nhất của họ. Chính xác và mọi thứ mà họ cần. Nếu họ cho phép liên kết giữ bản đồ Toàn vẹn đang đến, thì mọi thứ sẽ tự động hoạt động. Trong mọi mặt phẳng về mọi mặt.

D: Vì vậy, họ cũng có thể làm cho mình khỏe mạnh bằng cách sử dụng năng lượng này?

P: Họ không sử dụng năng lượng. Năng lượng sử dụng chúng.

D: Có bất cứ điều gì họ phải làm để liên hệ với sự Toàn vẹn này không?

P: Không. Nó có sẵn, chỉ cần không chống lại nó. Năng lượng của Sự Toàn Tâm giúp bạn biết mình muốn gì. Vấn đề là mọi người không biết họ muốn gì.

Tôi đang tìm kiếm một số loại nghi lễ hoặc quy trình mà một cá nhân có thể sử dụng để gọi ra năng lượng này để tạo ra. Con người luôn thích hướng dẫn. Trong Vũ trụ chuyển đổi – Quyển 3, Chương 37, có một chương mà năng lượng chữa bệnh nói và cho biết cách nó có thể được sử dụng bất cứ lúc nào.

P: Có những cách nhỏ mà mọi người kìm nén cảm giác đáng được hạnh phúc. Nó chủ yếu là sự tin tưởng là cần thiết.

D: Chúng tôi đã quen với việc yêu cầu các thiên thần và người hướng dẫn của chúng tôi giúp chúng tôi tạo ra thứ gì đó.

P: Tất cả các thiên thần và tất cả các hướng dẫn đang bắt đầu liên kết. Bây giờ có một liên kết nên có ít tính cá nhân hơn ở tất cả các cấp. Nó giống như có tất cả các thiên thần thay vì một. Có ít khoảng trống hơn giữa mong muốn và hỗ trợ. Nó là một chất thúc đẩy quá trình này. Tại thời điểm này, Pamela đang liên kết với các khía cạnh của sự hiểu biết và những người đã chia sẻ kiến thức. Điều này đang tạo điều kiện cho một liên kết.

D: Tôi muốn cô ấy hiểu tại sao cô ấy được cung cấp thông tin này.

P: Cô ấy không cần thông tin nhiều như quá trình kết nối với mạng lưới chuyển động rộng lớn của con người, tạo nền tảng cho sự thay đổi.

Pamela có một câu hỏi về thể chất mà cô ấy muốn biết. Nó đã là một bí ẩn trong mười năm qua. Cô ấy nói rằng cô ấy sẽ đột nhiên cảm thấy ngứa ran trong người và sau đó không thể cử động được. Cô ấy sẽ tiếp tục như vậy trong một khoảng thời gian (giờ), và những người xung quanh cô ấy chứng kiến điều này sẽ thấy phiền.

P: Đây là những phần của các mảnh vỡ đến. Đây là khi Toàn bộ mở ra.

Khi những sự cố này xảy ra, Pamela không bao giờ sợ hãi. Cô ấy chỉ muốn hiểu chuyện gì đang xảy ra bởi vì trong suốt thời gian đó cô ấy phải đi và nằm xuống cho đến khi nó trôi qua.

P: Đây là một sự thay đổi trong tính Toàn thể, so với sự hoàn thành của sự phân mảnh.

D: Vì vậy, một mảnh khác sẽ đi vào và hòa trộn với nhau?

P: Hay nhiều hơn của Toàn bộ đã được tích hợp. Nó sẽ tạm thời đình chỉ và không phối hợp.

D: Tất nhiên, nó có một chút bối rối bởi vì, mặc dù cô ấy không sợ, nhưng đôi khi nó sẽ xảy ra ở nơi công cộng.

P: Cô ấy luôn được chăm sóc.

D: Nó đã không xảy ra với cô ấy trong một thời gian, vậy là phần đó đã kết thúc?

P: Sự toàn vẹn tinh tế hơn và sự phân mảnh hoàn thiện hơn. Có những loại khác sẽ xảy ra. Những thay đổi về năng lượng mang lại những thay đổi tạm thời trong cơ thể-tâm trí. Có rất ít mong muốn quan tâm đến cơ thể và mong muốn được ở bên Linh vào thời điểm đó. Có một giảm bớt gánh nặng chăm sóc.

D: Liệu cô ấy có nhận thấy bất cứ điều gì về thể chất tại thời điểm những điều này xảy ra không?

P: Một chút mất phối hợp do sự thay đổi trọng tâm. Cô ấy đang trở nên tốt hơn trong việc duy trì kết nối. Nó là tạm thời, luôn luôn là tạm thời. Tình yêu là quan trọng bởi vì quá trình là tình yêu ngay bây giờ. Như đã nói, trí thông minh có

nhiều chức năng hơn thông tin. Những trí tuệ đó bây giờ đã được liên kết với cái này.

****

Một khách hàng khác đã đề cập đến điều gì đó nghe có vẻ tương tự khi "họ" nói về sự hợp nhất Linh hồn.

D: Bạn có thể giải thích đó là gì không?

M: Đó là khi một người ngày càng mở ra nhiều hơn những khía cạnh cao hơn của họ. Điều xảy ra là: tâm trí mở ra và có vẻ như ai đó đang đi vào họ. Nhưng ý thức chỉ mở rộng để họ ngày càng thu nhận nhiều khía cạnh của bản thân hơn.

D: Cảm giác như thế nào nếu điều tương tự xảy ra, vì vậy chúng ta sẽ biết nó là gì?

M: Có vẻ như họ có nhiều nhận thức hơn. Trên thực tế, họ cảm thấy nhẹ nhàng hơn trong linh hồn và họ có thể nhận thấy những thay đổi nhỏ về tính cách. Có thể một số lượt thích hoặc không thích có thể thay đổi. Nhưng không bao lâu nữa, một trong những khía cạnh đã mở rộng bản thân, sẽ quen với vị trí của họ và sau đó biết cách làm việc nhiều hơn với người này. Tất cả chúng ta đều đang phát triển ở mọi cấp độ.

****

Tiếp tục với Pamela:

Tôi muốn biết liệu chúng ta có thể có bất kỳ thông tin nào về những thay đổi mà Trái đất sẽ trải qua trước khi chuyển sang chiều không gian tiếp theo hay không.

P: Có rất nhiều khả năng đang diễn ra ngay bây giờ, và cô ấy là một phần của quá trình đó đang cố gắng thống nhất mọi thứ thành một kết quả tốt nhất có thể. Có lực lượng tại nơi làm việc; nhiều, nhiều ma trận, nhiều lực lượng. Mọi người sẽ được chăm sóc ở mọi nơi, bất kể họ trong hoàn cảnh nào. Mọi thứ đang tiến tới sự thống nhất cao hơn, tuy nhiên nhìn bề ngoài.

***

Chương 40: NHỮNG BỨC ẢNH

DAWN VÀ CON GÁI CÔ ẤY, Alexis đến văn phòng của tôi để có những buổi riêng biệt. Dawn làm tôi ngạc nhiên khi đưa cho tôi một gói hình ảnh và CD mà họ đã được in từ đó. Họ nói rằng họ đã bị bắt vào năm 2004, và họ không biết phải làm gì với họ hoặc ai sẽ cho họ. Cuối cùng họ quyết định rằng họ nên đưa chúng cho tôi, rằng tôi sẽ biết phải làm gì với họ. Đó là vào năm 2006 và tôi đã giữ chúng, không biết chúng nên đi vào cuốn sách nào. Tại thời điểm của phiên họp, thật khó hiểu. Cuối cùng, bây giờ vào năm 2011, tôi nghĩ rằng tôi hiểu đầy đủ hơn những gì TT đang cố gắng mô tả, và tôi nghĩ đã đến lúc cuối cùng phải

trình bày chúng cho người khác. Nó cho thấy tôi đã phát triển bao nhiêu kể từ năm 2006, và các khái niệm của tôi đã được mở rộng. Tôi hy vọng tôi đúng.

Dawn cho biết họ đã ở bên ngoài một đêm và nhìn thấy một vật thể sáng bất thường trên bầu trời. Lúc đầu họ nghĩ đó là một ngôi sao, nhưng nó lớn hơn và sáng hơn bất kỳ ngôi sao nào họ từng thấy trước đây. Họ chĩa máy ảnh vào đó và chụp một loạt ảnh. Sau đó, họ quan sát vật thể đó dần dần khuất dạng. Khi bộ phim được phát triển, họ đã rất ngạc nhiên. Những gì được hiển thị trên các bức tranh hoàn toàn không phải là những gì họ nhìn thấy vào đêm hôm đó. Họ nhìn thấy một vật thể rắn, không phải vật thể chuyển động, biến hình và uốn lượn như trong hình.

Trong nhiều năm, mọi người đã gửi cho tôi những bức ảnh tương tự, nhưng họ luôn liên hệ chúng với UFO vì họ không có lời giải thích nào khác. Tôi nghĩ những điều này cho thấy rằng hầu hết những gì mọi người nghĩ về phi thuyền không gian chưa biết đều có những cách giải thích khác, thậm chí phức tạp hơn.

Tôi đã tiến hành hai phiên, một phiên với mỗi người riêng biệt. Thông tin được đưa ra cũng tương tự, nhưng tôi nghĩ người mẹ (Dawn) có nhiều mô tả hơn. Chúng tôi đã trải qua hai kiếp trước và đang trò chuyện với TT. Nó đã giúp cung cấp thông tin cá nhân và giải quyết các vấn đề nghiêm trọng về thể chất. Sau đó, tôi muốn hỏi về những bức ảnh:

D: Tôi muốn làm rõ. Dawn và con gái của cô ấy, Alexis, đã mang những bức ảnh này cho tôi ngày hôm qua, và họ thực sự tò mò về chúng. Bạn có thể xác định những gì là trong hình ảnh?

DA: Đó là những lực lượng cao hơn đang làm việc với hành tinh. Họ đang cố gắng giữ cho nó cân bằng. Họ đang làm việc với lưới năng lượng ở cả hai phía của kích thước, bên này và bên kia.

D: Nhưng trong bức tranh, nó gần giống như một vật thể.

DA: Vâng, đó là một thực thể. Nó đàn hồi. Nó có thể lan rộng trên nhiều lãnh thổ bằng cách mở rộng. Nó chỉ hoạt động trên cả hai mặt. Làm việc với sự cân bằng của hành tinh, năng lượng hoạt động, lan tỏa sự tốt lành xung quanh hành tinh khi nó chuyển động và nó lan tỏa, khi nó di chuyển và nó lan rộng, nó di chuyển và nó lan rộng, gần giống như vòng tay yêu thương của mẹ. Tất cả là một phần của sự tiến hóa, của tinh thần và sự tiến hóa của trí tuệ, sự tiến hóa của nhận thức sống khi bạn ra ngoài. Đây là những gì điều này làm. Điều này làm được điều này với không chỉ hành tinh Trái đất. Đây là vai trò của nó và đây là những gì nó được tạo ra. Nó đi và mang lại sự cân bằng một cách đáng yêu. Đó là một năng lượng nữ … mượt mà.

D: Cô ấy nói khi họ nhìn thấy nó trên bầu trời, nó trông giống như một ngôi sao.

DA: Vâng, ngụy trang.

D: Thứ trong các bức tranh không hiển thị cho đến khi chúng được phóng to, và nó dường như thay đổi hình dạng. Đó là lý do tại sao chúng tôi nghĩ rằng nó là một đối tượng vật lý thuộc một dạng nào đó.

DA: Mắt người và cơ thể người không ở mức độ rung động đó để có thể nhìn thấy nó bằng mắt thường. Bạn có thể cảm thấy nó. Những người nhạy cảm có

thể cảm nhận được sự hiện diện của nó, nhưng họ không thể nhìn thấy đằng sau lớp ngụy trang của nó. Nhưng máy ảnh chọn nó.

D: Tại sao họ được phép chụp ảnh nó?

DA: Bởi vì những người khác cần phải nhìn thấy nó và biết rằng mọi thứ đang trong tầm kiểm soát, rằng mọi thứ đang diễn ra theo đúng lịch trình.

D: Đây có phải là hình dáng bình thường của nó vì nó giống hình dạng "con sâu" không?

DA: Vâng, nó có thể thay đổi hình dạng và kích thước tùy thuộc vào những gì nó đang làm. Nó thích ứng với môi trường mà nó đang làm việc và cả chiều mà nó đang hoạt động, tùy thuộc vào cấu tạo năng lượng của không gian mà nó đang hoạt động.

D: Nó gần giống như nó hữu cơ.

DA: Không. Đó là một ánh sáng. Nó có tính đàn hồi. Nó có các bộ phận chuyển vùng trước khi di chuyển xung quanh nó, những người tìm kiếm cũng thực hiện công việc. Điều đó xoay xung quanh nó, kết nối và xen kẽ và hướng dẫn giống như trong một tình huống loại khoảng cách. Và nó là tất cả các phần của tổng thể của chính nó.

D: Nó có bình thường như vậy không, hay đó chỉ là cách máy ảnh thu nhận nó?

DA: Ở bên này sẽ không giống như vậy, nhưng thông qua bầu không khí của bạn, trong không gian của bạn ở đây, nó sẽ giống như bình thường. Nhưng có thể trong một hệ thống sao khác … mọi thứ bị ảnh hưởng bởi môi trường của chúng. Nó giống như một suy nghĩ bị ảnh hưởng bởi môi trường. Nó trông như thế nào phụ thuộc vào tác động của chiều trong môi trường mà nó thể hiện. Bạn có thể nghĩ về một chiếc ghế trong một môi trường và nó sẽ trông theo một chiều; bạn có thể nghĩ về một chiếc ghế ở một không gian khác trong một môi

trường khác, và nó sẽ trông theo một cách khác. Chúng trông sẽ không giống nhau, mặc dù đó là cùng một suy nghĩ hoặc một bức tranh.

D: Nó thực sự trông như thế nào? Ý tôi là … dù sao thì cái gì cũng là thật … (Cười) trong trạng thái bình thường của nó?

DA: Ở trạng thái bình thường khi nó thư giãn?

D: Nó đến từ đâu, nó xuất hiện như thế nào?

DA: Chỉ là một làn hơi khổng lồ … Hơi ánh sáng KHỔNG LỒ … Hơi ánh sáng khổng lồ.

D: Bởi vì Alexis đã nói trong phiên họp của cô ấy rằng nó quá lớn mà bạn không thể hiểu được. (Có) Điều đó có ý nghĩa không?

DA: Vâng, theo quan điểm của chúng tôi thì điều đó đúng bởi vì cõi Trái đất của bạn nhỏ hơn rất nhiều so với nơi nó thường lui tới khi ở giữa các công việc. Tất cả là một vấn đề của quan điểm.

D: Vì vậy, nó ở đây để giúp đỡ?

DA: Đó là những gì nó làm! Đúng. Đó là một người nuôi dưỡng. Nó được nuôi dưỡng bởi "Người nuôi dưỡng."

D: Nhưng nó ở đây để giúp đỡ những gì đang xảy ra với Trái đất vào lúc này?

DA: Vâng. Nó trải rộng gần giống như một cái bao tải, một cái bao tải năng lượng và nó trải rộng ra khắp hành tinh. Khi nó trải qua những thay đổi của nó và rất nhiều năng lượng tiêu cực làm mòn mọi thứ, năng lượng tình yêu của cô ấy sẽ xoa dịu điều này, hàn gắn những lỗ hổng, hàn gắn những giọt nước mắt, đặt nó trở lại và điều chỉnh lại các rung động. Khi sự rung động của Linh hồn và Trái đất phát triển, nó hao mòn và chảy nước mắt, và điều này quay trở lại và

hàn gắn nó như một chiếc tất và điều chỉnh năng lượng đó nếu nó cần di chuyển lên. Mọi thứ chuyển động nhanh hơn khi tốc độ năng lượng của nó tăng lên.

D: Vì vậy, nó xuất hiện trong các bức tranh là nhỏ, và bạn đã nói nó rất lớn. Đó là vì nó đã quá xa họ hay sao?

DA: Nó rất lớn ở nơi nghỉ ngơi tự nhiên của riêng nó. Nhưng khi nó đi vào các không gian khác và các hệ mặt trời khác, nó có thể chứa và thay đổi kích thước của mình. Nó có thể cần phải trở nên thật, nhỏ thực sự nếu nó hoạt động trong lĩnh vực nhỏ bé, hoặc nếu nó ở một lĩnh vực kích thước trung bình, nó sẽ thích ứng và trở thành định dạng có kích thước để truy cập thành công và tương tác với hành tinh mà nó đang làm việc. Hoặc nó có thể là thực sự lớn. Đó là chất lỏng. Nó linh hoạt. Nó có thể mở rộng hoặc nó có thể trở nên nhỏ.

D: Vì vậy, họ chỉ được phép xem nó trong hình thức đó? (Có) Bạn nói mọi người phải biết về điều này?

DA: Có một số người được cho là biết về nó, vâng.

D: Liệu tôi có thể sử dụng các bức tranh và cố gắng giải thích điều này cho mọi người không?

DA: Vâng. Đó là một trong những lý do họ đến đây.

D: Để cho tôi xem?

DA: Vâng. Họ đã tự hỏi trong một thời gian. Họ biết rằng nó phải đến một nơi nào đó để đưa thông tin đến những người cần xem nó. Nó sẽ mang lại cho họ cảm giác an toàn. Sẽ luôn có những người không hiểu nó, và nó có thể gây ra nỗi sợ hãi trong họ. Nhưng những người sẵn sàng nghe điều này và nhìn thấy điều này, điều đó sẽ truyền cho họ cảm giác được hỗ trợ. Các hệ thống hỗ trợ ở đó. Các cơ chế ở đó. Tất cả đang hoạt động như nó cần. Nếu bạn nghĩ rằng bạn

là một người lính một mình … bạn không phải vậy. Chỉ cần nhìn vào những gì ở đó.

D: Khi tôi cho con gái tôi, Julia, những bức tranh, cô ấy cảm thấy một nguồn năng lượng và sự rung động to lớn tỏa ra từ chúng. (Đúng) Và cô ấy cũng bắt đầu cảm thấy rằng có lẽ nó có liên quan gì đó đến DNA. Đúng không?

DA: Chà, nó đang làm việc với tất cả năng lượng để đưa hành tinh tiến lên trong quá trình tiến hóa của nó, và tất cả chúng đều liên kết với nhau. Làm thế nào tôi có thể giải thích điều này? Nó ảnh hưởng đến năng lượng của hành tinh đến tận lõi, vì vậy nó sẽ tác động vào tất cả năng lượng, cấu trúc của tất cả năng lượng. Nó phải được nâng lên khi hành tinh tiến hóa và tiến lên cao hơn trong quá trình tiến hóa của nó. Sự thay đổi phải kết hợp với nhau và đó là những gì điều này làm. Bạn nâng cao rung động ở bên ngoài, tất cả các hướng xuống trung tâm … ra ngoài. Hình ảnh trên bầu trời hoạt động ở bên ngoài trong.

Trong cuốn sách The Convoluted Universe – Book Two của tôi, có hai đề cập đến một lực năng lượng sẽ hướng về Trái đất vào đầu những năm 2000 để giúp nâng cao nhận thức. Điều này sẽ xâm nhập vào tận lõi Trái đất và ảnh hưởng đến mọi sinh vật (thậm chí cả thực vật và động vật). Tuy nhiên, nó sẽ vô hình đối với tầm nhìn của con người. Có thể điều này gắn liền với những gì Dawn chụp vào năm 2004.

D: Đến trung tâm của Trái đất? (Đúng.) Nó ảnh hưởng đến mọi thứ.

DA: Đúng vậy. Nó giống như bụi lắng xuống. Nó gần giống như nó tạo ra một túi phôi xung quanh nó. Hành tinh đang phát triển.

D: Bằng cách này, con người, động vật, thực vật, bất cứ thứ gì xung quanh nó cũng sẽ bị ảnh hưởng? (Đúng) Vậy theo lý thuyết của con gái tôi, bạn có nghĩ rằng nó ảnh hưởng đến DNA bằng năng lượng không?

DA: Đúng vì DNA là năng lượng. Đó là năng lượng được mã hóa trong vật chất. Đây là một điều tốt. Đây là công việc nhẹ nhàng và đây là một phần của kế hoạch cho hành tinh cũng như chúng ta vì chúng ta cũng là hành tinh. Mọi người trên hành tinh đều là một phần của sinh vật và tất cả đều là một phần của quá trình. Đây không phải là lần đầu tiên thứ trên trời thực hiện loại công việc này. Đây là những gì nó làm. Nó đến khi cần thiết. Đó là mô tả công việc của nó!

D: Vì vậy, nó giúp ích cho sự tiến hóa của hành tinh khi chúng ta đi vào cái mà chúng ta gọi là "Trái đất mới"?

DA: Vâng. Nó cũng là một người xây dựng tinh thần, củng cố sức mạnh. Vì vậy, những bức ảnh cần được đưa ra để mọi người biết, để họ cảm thấy được bảo vệ và hướng dẫn. Được hướng dẫn và bảo vệ.

D: Theo một nghĩa nào đó, chúng ta có thể gọi nó tương đương với Chúa nếu chúng ta muốn. Năng lượng mạnh mẽ?

DA: Khi bạn nói Chúa … ý bạn là ….?

D: Nguồn. Cái mà bạn gọi là Nguồn.

DA: Vâng. Nguồn. Nó là một phần của Một. Đó là một phần của cái mà Đấng đã tạo ra và gửi đi một phần của chính nó, mặc dù nó có những khía cạnh phụ nữ bởi vì nó là người nuôi dưỡng, là người khác. Nó kích thích sự thay đổi và tăng trưởng và nuôi dưỡng điều đó bằng cách giữ cho môi trường năng lượng ở trong một tình huống mà nó mang lại sự tiến hóa một cách tự nhiên. Nó là một phần của Nguồn. Đó là một phần của Nguồn đã tạo ra. Nó rất cao. Đó là tiên tiến. Nó đến từ Nguồn. Nó to quá. Đó là một phần của tổ chức Người sáng tạo.

D: Thể chế?

DA: Vâng. Tất cả chúng ta đều là Người sáng tạo, đi từ nhỏ trở lên, đi lên và lớn lên. Khi chúng ta phát triển, chúng ta trở thành những Người sáng tạo lớn hơn và giỏi hơn. Chúng tôi ngày càng hoàn thiện nó cho đến khi bạn đến với Nguồn, vốn là số một và đó là mục tiêu của chúng tôi. Để lấy những gì chúng tôi đã học được và đưa tất cả trở lại Nguồn. Tôi không biết làm thế nào để giải thích nó.

D: Ồ, bạn đang làm rất tốt. Tôi hiểu. Nhưng trong buổi học ngày hôm qua, tôi đã được thông báo là phải chuẩn bị tinh thần rằng nhiều người sẽ xem những bức tranh và họ sẽ không hiểu. Họ sẽ không tin.

DA: Nhưng dù sao thì rất nhiều người không tin hoặc không hiểu quá nhiều điều.

D: Và họ sẽ nghĩ nó giả bằng cách nào đó. Hầu hết trong số họ nghĩ về UFO, ET, vì vậy đó là những gì họ có thể tưởng tượng.

DA: Vâng, và một số người trong số họ thậm chí không hiểu điều đó.

D: Ít nhất chúng tôi biết nó không liên quan gì đến bất cứ điều gì như vậy.

DA: Không, nó không phải là UFO. Không, không, không, không, không phải là UFO. Nó cao hơn các cõi thiên thần. Nó giống như một thiên thần, trong các cõi thiên thần. Nếu bạn muốn cố gắng giải thích nó cho mọi người hiểu, hãy nói với

họ rằng họ có thể nhìn nó như một thiên thần "siêu cỡ" hoặc một cái gì đó. (Cười)

D: Tôi muốn làm rõ điều đó. Nếu tôi làm việc với mọi người và nói về nó, tôi sẽ phải hiểu. Và các bạn cứ đưa ra cho mình những khái niệm ngày càng khó hơn. Tôi đoán thế giới đã sẵn sàng. (Cười)

DA: Luôn có ai đó sẵn sàng, nhưng mọi thứ vẫn bị trì hoãn cho đến khi có một nhóm đủ lớn sẵn sàng. Họ nhận được thông tin này ở đâu và nó thành công hơn và nhanh hơn để nó được lan truyền ra ngoài. Khi bạn bước vào và chỉ có một chiếc sẵn sàng, nó sẽ khó hơn rất nhiều và mất nhiều thời gian hơn. Nhiều hơn nếu có một nhóm. Vì vậy, bây giờ có một nhóm đủ lớn, và nó cũng sẽ khiến các nhà khoa học suy nghĩ nhiều hơn về lý thuyết của họ khi họ nhìn thấy những bức ảnh đó.

Các nhà vật lý sẽ suy nghĩ nhiều hơn về mối quan hệ của ánh sáng và năng lượng khi họ nhìn thấy những bức tranh đó. Nó không chỉ ảnh hưởng đến mọi người ở cấp độ linh hồn, nơi họ đang yêu cầu sự thăng tiến của linh hồn; nó cũng sẽ đánh bại các bác sĩ ở cấp độ khoa học trên thế giới và các nhà vật lý trên thế giới. Họ thậm chí sẽ hiểu thông qua lý thuyết của họ và nghiên cứu của họ. Nó sẽ là một cửa ngõ cho họ. Nó sẽ mở ra một lĩnh vực hiểu biết trong toàn bộ kế hoạch của mọi thứ. Một sơ đồ sâu hơn, lớn hơn về mọi thứ chỉ bằng cách họ quan sát các bức ảnh và áp dụng kiến thức mà họ biết, mà họ khám phá ra.

D: Có điều gì khác mà bạn muốn tôi biết về điều này?

DA: Nếu có bất cứ điều gì xảy ra, bạn chắc chắn sẽ được cho biết.

***

Chương 41: PHẦN KẾT

TÔI ĐÃ LÀM VIỆC DƯỚI THỜI HẠN ĐỂ hoàn thành cuốn sách này. Nó phải có mặt tại các máy in vào một ngày nhất định vì nó đã có trong danh mục của nhà phân phối và các đơn đặt hàng đã được đặt bởi các hiệu sách. Mọi người nói với tôi rằng Amazon đã thông báo rằng nó đã có sẵn. Khi tôi nghe nói rằng tôi đã cười, "Tôi không nghĩ vậy! Nó vẫn còn trong não và máy tính của tôi." Nó không giúp ích gì khi tôi viết nó trong một bài giảng và chuyến tham quan lớp học. Nó đã gây áp lực rất lớn cho tôi. Chúng tôi vừa hoàn thành Hội nghị Chuyển đổi hàng năm vào tháng 6 năm 2011 tại Arkansas. Tất cả những người đã từng tham gia một hội nghị lớn đều biết số lượng công việc cần thiết. Ngay sau đó, với ít thời gian nghỉ ngơi, tôi đã tham gia một chuyến tham quan lớp học và giảng dạy trên toàn quốc trên khắp Hoa Kỳ và Canada. Sau đó, tôi chỉ ở nhà trong một tuần để sẵn sàng cho chuyến lưu diễn hai tháng ở châu Âu vào tháng 8, kết thúc tại một hội nghị rất lớn ở Bangalore, Ấn Độ vào tháng 10 năm 2011. Sau đó về nhà trong một tuần và nghỉ sáu tuần ở Singapore và Úc vào tháng 11 năm 2011.

Thời gian được dành để đi từ thành phố này sang thành phố khác, phỏng vấn trên đài phát thanh, ghi âm truyền hình, bài giảng, lớp học. Máy bay, xe lửa, xe hơi, cho đến khi bạn thực sự không biết mình đang ở đâu. Mỗi khách sạn trông giống nhau, mỗi sân bay trông giống nhau, mỗi giảng đường trông giống nhau. Nhiều lần khi tôi đã sẵn sàng để bắt đầu một bài giảng, tôi sẽ hỏi khán giả, nửa đùa nửa thật, "Tôi đang ở đâu? Tôi đang ở thành phố nào? Tôi đang ở đất nước nào?" Mọi người đều giống nhau ở mọi nơi tôi đến. Ngôn ngữ và giọng nói là manh mối duy nhất tôi có đôi khi. Con gái tôi nói, "Sau một thời gian, bạn không thể nhớ khi nào có điều gì đó xảy ra vì thời gian chỉ mờ đi cùng nhau. Nó trở thành một ký ức sự kiện. Nó thực sự minh họa cho tôi rằng thời gian là một ảo ảnh. Đó là ban ngày ở đất nước bạn đang ở và ban đêm trở về nhà ở Arkansas. Hoặc, trong một số trường hợp, đó là hôm nay ở đây và ngày mai (hoặc ngày hôm qua) ở đó. Tất cả điều này phải được xem xét khi cố gắng giao tiếp với thế giới "thực" mà bạn đã rời đi. Nó thực sự cho thấy rằng thời gian không có ý nghĩa (mặc dù chúng ta bị mắc kẹt trong đó).

Vì vậy, giữa tất cả những điều này, tôi đã cố gắng hoàn thành cuốn sách này. Tôi đã tận dụng từng chút thời gian rảnh rỗi có thể tìm thấy giữa các sự kiện để làm việc trên chiếc máy tính xách tay nhỏ trong phòng khách sạn của mình. Cảm ơn chúa cho công nghệ mới. Bây giờ tôi không phải đi lại với hàng đống bản thảo để chỉnh sửa. Tất cả đều có thể được thực hiện với flashdrive nhỏ.

Tôi vẫn có thể nhớ những lần mạo hiểm đầu tiên của mình vào thế giới máy tính khi tôi có lần đầu tiên vào những năm 1980. Tôi đã viết năm cuốn sách đầu tiên của mình trên máy đánh chữ thủ công kiểu cũ, sau đó chuyển sang máy đánh chữ điện. Chúng tôi biết ý nghĩa thực sự của "cắt và dán" trong những ngày đó. Phát minh mới của máy tính giống như một cuộc cách mạng thần kỳ. Tôi không phải gõ lại từng trang nếu phát hiện ra lỗi. Bạn không cần phải lộn xộn với việc trả hàng và cuộn giấy vào. Nhưng tôi thấy có lý do chính đáng để không tin tưởng những chiếc máy tính mới đầu tiên đó. Họ thường ăn những lời của tôi và tiêu hóa chúng đến mức không bao giờ được tìm thấy nữa (ngoại trừ trong đầu tôi). Nhiều lần, sau khi làm việc hàng giờ cho một chương, tôi nhấn nút "lưu" và bắt chéo ngón tay ra khỏi phòng. Tôi không biết nó sẽ cứu nó hay quyết định ăn nó.

Ở phần sau, tôi có thể thấy lời nói của mình trôi đi không ngừng qua tình trạng lấp lửng. Tôi sẽ ngay lập tức in nó ra vì nó luôn có thể biến mất bất cứ lúc nào. Ít nhất nó sẽ ở dạng giấy và tôi có thể chạm vào nó. Điều tồi tệ nhất có thể xảy ra là tôi sẽ phải gõ lại toàn bộ, nhưng nó vẫn an toàn. Giờ đây, một số cuốn sách của tôi có thể được lưu trữ trên thiết bị flashdrive nhỏ chỉ dài vài inch. Tôi chắc chắn rằng những cách lưu trữ thông tin thậm chí còn kỳ diệu hơn đang trong giai đoạn phát triển. Nhưng vì những trải nghiệm ban đầu của tôi với máy

tính vào những năm 1980, tôi vẫn còn nghi ngờ, vì vậy tôi đã đưa nó ra giấy càng sớm càng tốt.

Vì vậy, trong chuyến đi năm 2011 này, tôi trân trọng từng giây phút có thể ở một mình và làm việc với cuốn sách. Tôi thấy cách tốt nhất để hoàn thành một cuốn sách là bị nhốt trong một căn phòng ở nước ngoài. Trong phòng của tôi, TV toàn bằng tiếng nước ngoài nên cố gắng xem cũng chẳng ích gì. Cửa sổ duy nhất trong phòng mở ra trên các mái nhà, vì vậy tôi thậm chí không có cảnh đẹp để làm tôi phân tâm. Sau đó, tôi hoàn toàn có thể đắm mình trong dự án. Con gái tôi liên tục nói: "Con không muốn tạo thêm áp lực cho con, nhưng cuốn sách đó phải được hoàn thành trước khi chúng ta về nhà vào tháng 11".

Trong chuyến đi này, chúng tôi đã đến nhiều quốc gia khác nhau, nhiều quốc gia trong số đó tôi luôn muốn nhìn thấy. Tôi bị thu hút bởi một số người đến nỗi tôi khẳng định chắc chắn tôi đã từng có tiền kiếp ở đó. Tuy nhiên, khi tôi đến đó, tôi đã thất vọng về mặt đó. Những tàn tích cổ nằm xen kẽ với thành phố, và những gì hiện đại lấn át những cái cũ. Chúng chỉ là đống đổ nát, bị lu mờ và có vẻ lạc lõng giữa những tòa nhà hiện đại và xe cộ tấp nập. Một số ít như Stonehenge và New Grange, được khởi động bởi chính họ. Tuy nhiên, ngay cả với họ, họ chỉ là tàn tích hoặc bộ xương đơn thuần của những gì họ dự định sẽ trở thành. Ngay cả tượng Nhân sư và Đại kim tự tháp cũng không được như mong đợi. Thành phố Cairo bị lấn chiếm đến tận cùng, và chúng chỉ còn là những vỏ sò và tàn tích của những gì chúng đã từng là.

Tôi dự kiến sẽ cảm nhận được điều gì đó tại Đấu trường La Mã ở Rome, nhưng nó đang nằm ở giữa thành phố với các quầy hàng lưu niệm và thực phẩm xung quanh các bức tường và xung quanh là xe cộ nhộn nhịp và khách du lịch ồn ào.

Ngay cả sự hùng vĩ của Taj Mahal cũng không hoàn toàn như tôi mong đợi. Đó là một tòa nhà đẹp, nhưng sự nghèo đói cùng cực của Ấn Độ đi đến tận cổng. Parethenon ở Athens rất đẹp, nhưng chỉ là cái bóng của những gì nó đã từng là một, bây giờ là một tàn tích được phục dựng lại một phần nằm trên một ngọn đồi phía trên thành phố. Maccu Picchu cũng đặc biệt và có một năng lượng mạnh mẽ, nhưng nó cũng là một đống đổ nát. Ở mọi nơi tôi đến, các hướng dẫn viên du lịch luôn nói cùng một điều, "Chúng tôi không biết chúng được xây dựng như thế nào. Chúng tôi không biết chức năng thực sự. Chúng tôi không biết… chúng tôi không biết. " Thường thì lời giải thích chính thức của họ là không thể tin được.

Sự hồi quy của tôi về tiền kiếp trong những lĩnh vực này có ý nghĩa hơn và cung cấp nhiều thông tin hơn. Tôi luôn bị cuốn hút bởi công việc của các nhà khảo cổ học và công việc tẻ nhạt của họ trong việc đưa quá khứ trở lại ánh sáng ban ngày. Nếu không có chúng, chúng ta sẽ không có dấu hiệu về những điều kỳ diệu trong quá khứ ngoại trừ từ các tài liệu cổ. Tuy nhiên, tôi tin rằng những gì họ đã khám phá ra chỉ là một phần nhỏ của những gì vẫn còn ẩn dưới lớp cát thời gian, bên dưới nước của đại dương và sâu trong núi. Có rất nhiều kiến thức và lịch sử cổ đại có lẽ sẽ không bao giờ được khám phá. Tuy nhiên, tôi biết nó tồn tại bên trong chiếc máy tính tuyệt vời được gọi là "tâm trí", và chúng ta có thể tiếp cận điều này thông qua thôi miên sâu xuất thần.

Đây là điều làm cho công việc của tôi với tư cách là một phóng viên và nhà nghiên cứu về những kiến thức đã mất rất thú vị. Tôi không bao giờ biết những gì phiên tiếp theo sẽ khám phá hoặc tiết lộ. Đối với tôi không quan trọng nếu nó có thể được chứng minh bởi vì tôi không cố gắng thuyết phục bất cứ ai. Công việc của tôi là khiến họ mở mang đầu óc cho những khả năng và khả năng xảy ra khác. Những người khác có thể tập trung vào phần chứng minh của nó. Công việc của tôi là mở ra thế giới kiến thức mới.

Trong suốt cuộc đời tôi, tôi đã có một sức hấp dẫn khó giải thích đối với bất cứ thứ gì cổ xưa, đặc biệt là Ai Cập và La Mã. Khi còn nhỏ, tôi đã đọc ngấu nghiến những cuốn sách cũ về những chủ đề này, nhưng tôi không quan tâm đến văn bản. Tôi bị mê hoặc bởi những bức tranh, đặc biệt là những bức tranh vẽ bằng chữ tượng hình cổ. Ở trường, tôi rất hào hứng với lịch sử cổ đại và tôi trở nên không hứng thú khi nó chuyển sang lịch sử hiện đại. Tôi nhớ tôi đã có một niềm đam mê tột độ với Pompeii. Tôi đã đọc cuốn Những ngày cuối cùng của Pompeii của Sir Edward George Buliver-Lytton, và làm một báo cáo về cuốn sách này cho trường học.

Khi nó được dựng thành phim (đen trắng trong những ngày đó), tôi rất thất vọng vì nó đã đi chệch khỏi câu chuyện trong sách. Khi còn nhỏ, tôi đã nhìn thấy một bản sao cũ của nó trên cửa sổ của một hiệu sách cũ nơi tôi sống ở St. Louis. Tôi rất muốn bản sao của chính mình, nhưng tiền thì khan hiếm trong thời kỳ suy thoái. Tôi đã tiết kiệm được một đô la (chủ yếu là từ việc đổ những chai Coke bỏ đi tìm thấy trong ngõ. Tôi có thể kiếm được hai xu một chai) và đi bộ nhiều dãy phố để xem liệu có đủ để mua nó không. (Vào những ngày đó, trẻ em được phép phiêu lưu. Bạn có thể đi bộ, trượt patin hoặc đạp xe bất cứ nơi nào bạn muốn. Không có nỗi sợ hãi đã ăn sâu vào trẻ em ngày nay.) Tôi vẫn còn nhớ nỗi thất vọng cay đắng khi tôi tìm thấy hiệu sách cũ đã bị đóng cửa trong nhiều năm. Vì vậy, cuốn sách quý giá của tôi phải nằm yên trong cửa sổ, không thể chạm tới.

Vì vậy, bạn có thể tưởng tượng sự phấn khích của tôi trong chuyến đi châu Âu này vào tháng 9 năm 2011, khi tôi phát hiện ra tôi sẽ có một vài ngày nghỉ ở Rome, và một trong những chuyến tham quan sẽ là chuyến tham quan cả ngày đến Pompeii. Tôi sẽ có thể nhìn thấy nó cho chính mình. Nó sẽ khuấy động bất

kỳ ký ức? Ngoài ra, tôi biết tôi sẽ đưa một số hồi quy tiền kiếp vào một trong những cuốn sách của mình và tôi muốn xem liệu ngôn ngữ, v.v. có khớp với những gì khách hàng của tôi đã thấy hay không. Chồng tôi đã nhìn thấy nó vào những năm 1950 khi anh ấy đóng quân trên tàu sân bay USS Randolph, đã cập cảng Naples trong vài ngày R&R. Anh ta nói đó chỉ là một đống đổ nát và mang về nhà một tập sách nhỏ gồm các bức tượng, v.v. đã được khai quật. Tất nhiên, nó sẽ không có cùng ý nghĩa với anh ấy như đối với tôi.

Vì vậy, sau một chuyến xe buýt dài từ Rome, chúng tôi đến với khung cảnh giống như tất cả các điểm tham quan khác: tàn tích (được khai quật và tái tạo đẹp mắt), quầy hàng lưu niệm, giao thông và hàng trăm khách du lịch. Địa Trung Hải có thể được nhìn thấy và núi Vesuvius vẫn đang phun khói, báo trước khả năng một vụ phun trào khác, nhưng sự hùng vĩ của Pompeii đã bị nuốt chửng bởi hiện đại. Luôn luôn có khả năng rằng tôi có thể đã trải qua một cuộc sống quá khứ ở đó vì sức hút cực độ và không thể giải thích được, nhưng tại địa điểm thực tế, tôi không cảm thấy gì.

Nó đi kèm với câu nói, "Bạn không thể về nhà một lần nữa." Ngay cả trong cuộc đời này khi tôi trở lại nơi tôi lớn lên ở St. Louis, mọi thứ đã thay đổi. Các tòa nhà đã bị phá bỏ, một xa lộ đã được xây dựng qua khu phố cũ của tôi, mọi thứ dường như cũ hơn và bẩn hơn. Không có gì giống với những ký ức mà tôi mang theo trong tâm trí. Vì vậy, đối với ký ức kiếp trước, nó không phải là cách chúng ta nhớ lại. Chúng ta thấy nó theo một cách trong hồi quy, sau đó là một cách khác trong thực tế. Bạn thực sự không thể về nhà một lần nữa. Tôi nghĩ rằng gần nhất chúng ta có thể đến với nó là với cảm xúc của deja vu. Mọi thứ ở Châu Âu đều quá cũ kỹ đến nỗi nhiều công trình kiến trúc cũ vẫn còn sót lại. Ở Mỹ, khi một thứ gì đó có tuổi đời hàng trăm năm, nó thường bị phá bỏ và xây dựng một bãi đậu xe ở vị trí của nó. Ở Châu Âu, những tòa nhà hàng trăm năm tuổi vẫn còn. Một người bạn của tôi cho biết anh ấy đã từng đi vào bên trong một

nhà thờ cổ kính (vẫn còn hoạt động) ở Anh, và cảm thấy buồn vô hạn. Anh tìm một góc biệt lập và ngồi khóc rất lâu. Anh ấy không thể hiểu tại sao nó lại xảy ra, nhưng tôi biết từ công việc hồi quy của mình rằng nơi này có lẽ đã kích hoạt ký ức tiền kiếp.

Tôi đã báo cáo một trong những kinh nghiệm của riêng tôi trong phần đầu của cuốn sách này. Ký ức của tôi được đánh thức ở Athens, nhưng điều đó có liên quan đến quá khứ hồi sinh. Tôi đã có một cái khác xảy ra một cách tự nhiên ở Anh. Tôi đang đi bộ đến lối vào của Tháp London, nơi tôi đã nhìn thấy nhiều lần với nhiều người bạn khác nhau. Lần này tôi đã đi bộ cẩn thận, cố gắng điều động những tảng đá cuội không bằng phẳng. Khi nhìn xuống chân, tôi thoáng thấy rằng tôi đang mặc một chiếc váy dài màu nâu đơn giản và đôi giày mềm. Tôi nghe thấy trong đầu, "Thật khó hơn rất nhiều khi bạn phải đi loại giày đó." Nó giống như giọng nói đang nói đùa và ám chỉ đến việc đôi giày đó không có đế. Hình ảnh mờ đi nhanh chóng, nhưng tôi có ấn tượng rằng tôi đã đến Tháp London một cách thường xuyên. Tôi không phải là một trong những tù nhân, nhưng tôi có cảm giác của một người hầu, có thể là một cô hầu gái hoặc một thứ gì đó tương tự, một cuộc sống đơn giản. Toàn bộ ấn tượng chỉ kéo dài vài phút và nhanh chóng phai nhạt. Tuy nhiên, nó đã để lại một ấn tượng lâu dài bởi vì hiếm khi tôi được trải nghiệm những hình ảnh như vậy.

Vì vậy, tôi nghĩ đó là sự thật, chúng tôi không thể về nhà một lần nữa. Và chúng tôi thực sự không cần. Chúng ta có thể thấy rằng nó chỉ làm cho chúng ta buồn vì chúng ta không thể thu lại những cảm xúc như cũ. Chúng ta không thể mang những người như cũ trở lại và hồi tưởng lại những trải nghiệm đó. Nó chỉ có thể được thực hiện thông qua hồi quy, và sau đó chúng ta biết rằng chúng ta không thể ở đó trong quá khứ (ngay cả trong cuộc đời này). Chúng ta chỉ có thể lấy những kinh nghiệm này và sử dụng chúng để làm cho cuộc sống hiện tại này trở nên tốt đẹp và ý nghĩa hơn.

Có một loạt phim truyền hình thực tế cách đây vài năm ở Mỹ, họ bắt gia đình và cách ly họ trong một túp lều đơn sơ, không có tiện nghi hiện đại nào cả. Họ phải sống đúng như những gì người ta đã sống vài trăm năm trước. Họ phải trồng trọt, chế biến thức ăn, kiếm thức ăn trong rừng, đốn củi để lấy nhiệt và học cách quay vải để tự may quần áo. Thậm chí làm nến để thắp sáng, v.v … Các gia đình đang cạnh tranh xem ai có thể làm được và xem ai có thể tiếp tục lâu nhất trước khi nhượng bộ và muốn quay trở lại thế giới hiện đại. Đó có vẻ là một ý kiến hay, nhưng có những thứ không được tính đến. Người dân ngày xưa phải sống theo những cách đó vì đó là cách duy nhất để tồn tại. Họ không biết gì khác. Nhưng các gia đình hiện đại đã được tiếp xúc trong suốt cuộc đời của họ với những thứ tiên tiến hơn, vì vậy họ biết mọi thứ có thể được thực hiện khác đi, hiệu quả hơn.

Họ luôn muốn thay đổi mọi thứ bởi vì họ biết họ có thể và họ biết cách. Bạn không thể lấy một thứ gì đó ra khỏi tâm trí đã được học. Vì vậy, khi nhìn về quá khứ, chúng ta thường nhìn nó qua con mắt hiện đại. Chúng ta không bao giờ có thể biết một cách logic họ đã nghĩ như thế nào, họ cảm thấy cảm xúc gì, cuộc sống của họ thực sự như thế nào, trừ khi chúng ta sử dụng mức độ thôi miên sâu mà tôi sử dụng. Đây là du hành thời gian thực, nơi một người quay trở lại xuyên qua một đường hầm thời gian và trở thành một nhân cách khác ở mọi khía cạnh. Cuộc sống hiện tại này không còn tồn tại trong tâm trí họ nên nó không thể ảnh hưởng đến suy nghĩ và ký ức của họ. Họ ở đó trong thời gian và trải qua lịch sử như nó đang xảy ra.

Tôi đã có một số người đề nghị cho tôi một số tiền khổng lồ để đưa họ đi qua nhiều kiếp trước trong vài phiên. Tôi hỏi họ tại sao họ muốn làm điều đó? Họ nói rằng đó chỉ là một sự tò mò, chỉ là một trò vui, một cái gì đó để làm. Đó không

phải là mục đích công việc của tôi. Nó không phải là một trải nghiệm tò mò. Đây là liệu pháp nghiêm túc được thiết kế để giúp giảm bớt các vấn đề về thể chất, nghiệp chướng và các vấn đề khác đang cản trở sự phát triển của cá nhân. Tôi thường thấy rằng một người muốn trải nghiệm nhiều kiếp trước như một trò giải trí không hài lòng với cuộc sống hiện tại của họ. Họ đang tìm kiếm một hình thức trốn thoát. Một số người trong số này sẽ biết họ là ai trong cuộc sống đó và những gì đã xảy ra với họ, thay vì sống như hiện tại.

Mục đích của công việc của tôi là giúp họ khám phá ra nguyên nhân của vấn đề, hiểu chúng và kết hợp kiến thức vào hiện tại để họ có thể sống tốt nhất với khả năng của mình. Đó là lý do họ chọn ở lại Trái đất vào thời điểm hiện tại, để sống và hiểu nó chứ không phải trốn tránh nó. Vì vậy, tôi luôn từ chối những lời đề nghị như vậy vì chúng phản tác dụng. "Họ" đã nói nhiều lần rằng một người đôi khi không được hiển thị tiền kiếp trong suốt phiên họp bởi vì họ không cần phải sống trong quá khứ, mà tập trung vào hiện tại và tương lai. Tập trung vào quá khứ chỉ khiến bạn bị trói buộc vào quá khứ và kìm hãm sự phát triển thêm của tâm hồn.

Có một câu nói, "Nếu bạn quên đi những sai lầm trong quá khứ, bạn sẽ phải lặp lại nó." Đây là giá trị của việc nghiên cứu lịch sử. Nhưng tôi thấy câu nói này cũng muốn nói đến nghiệp chướng, quốc gia cũng như cá nhân vì giữa các quốc gia, các quốc gia cũng có nghiệp chướng. Trong ngôi trường khó khăn này của Trái đất, một trong những yêu cầu là phải tham gia một bài học hoặc lớp học, và nếu bạn không làm đúng hoặc không học được bài học, thì bạn phải học lại cho đến khi bạn vượt qua và chuyển sang phần tiếp theo cấp. Vũ trụ không quan tâm bạn mất bao lâu, bạn có vĩnh cửu. Nhưng tại sao phải mất vĩnh viễn để học một bài học, vĩnh viễn bị mắc kẹt ở một lớp trong khi các lớp khác tiếp tục. Tôi nghĩ đối tượng sẽ là học càng nhanh càng tốt và tốt nghiệp sớm hơn. Học hỏi từ những bài học của quá khứ và không cần phải lặp lại chúng. Sau đó,

chúng ta có thể chuyển sang những điều kỳ diệu của nhiều trường học khác mà Nguồn đã hoạch định cho chúng ta.

Và vì vậy, chúng ta lại đi đến phần cuối của một loạt các phiên khác mà tôi hy vọng sẽ thỏa hiệp với suy nghĩ của một số người, vặn vẹo thêm một vài tâm trí như bánh quy hoặc thắp lên một tia tò mò mà có thể có những khả năng ngoài kia chưa từng được xem xét trước đây. Nếu đúng như vậy thì tôi đã làm xong nhiệm vụ của mình là phóng viên, điều tra viên, nhà nghiên cứu về những kiến thức đã mất. Vì vậy, chúng tôi sẽ rời đi ngay bây giờ, khi tôi suy nghĩ về vô số các trường hợp sẽ được đưa vào các cuốn sách trong tương lai. Có lẽ tôi sẽ có thể kéo dài thêm một vài tâm trí trong quá trình này. Trong khi chờ đợi, hãy tiếp tục tìm kiếm, tiếp tục đặt câu hỏi, tiếp tục suy nghĩ và tìm kiếm sự thật của chính bạn. Ngoài kia còn nhiều hơn những gì có thể tin được, và trong thời điểm quan trọng hiện tại, những cánh cửa đang được mở ra khi ngày càng nhiều kiến thức quan trọng và khó hiểu được đưa ra. Hãy tiếp tục suy nghĩ cho chính mình. Các cánh cửa đang mở, và bạn sẽ không bao giờ được cho nhiều hơn những gì bạn có thể xử lý. Tin tưởng, tin tưởng và khám phá!

***